

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **109** Ljubljana, četrtek **30. 12. 2010**

ISSN **1318-0576**

Leto **XX**

DRŽAVNI ZBOR

5732. Zakon o cestah (ZCes-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o cestah (ZCes-1)

Razlašam Zakon o cestah (ZCes-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 20. decembra 2010.

Št. 003-02-11/2010-15

Ljubljana, dne 28. decembra 2010

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N O CESTAH (ZCes-1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa in ureja:

- status in kategorizacijo javnih cest,
- enotna pravila za gradnjo, upravljanje in vzdrževanje vseh javnih cest ter pogoje za uporabo nekategoriziranih cest, ki se uporabljajo za javni cestni promet, zaradi zagotavljanja enakih pogojev za varno odvijanje cestnega prometa na celotnem cestnem omrežju,
- obvezno gospodarsko javno službo za zagotavljanje stanja javnih cest za varen in neoviran promet,
- upravljanje, gradnjo, vzdrževanje in varstvo javnih cest ter prometa na njih.

(2) S tem zakonom se prenašata naslednji direktivi Evropske unije:

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/54/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih varnostnih zahtevah za predore v vseevropskem cestnem omrežju (UL L št. 167 z dne 30. 4. 2004, str. 39), zadnjič spremenjena z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditev regulativne-

mu postopku s pregledom – Četrti del (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14); v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2004/54/ES);
– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2008/96/ES z dne 19. novembra 2008 o izboljšanju varnosti cestne infrastrukture (UL L št. 319 z dne 29. 11. 2008, str. 59; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2008/96/ES).

2. člen

(pomen izrazov)

(1) Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. avtocesta je državna cesta, ki je namenjena daljinskemu prometu motornih vozil in je označena s predpisano prometno signalizacijo, njen sestavni del so tudi priključki nanjo in servisne prometne površine;

2. avtobusna postajališča in obračališča so posebej zgrajene in označene prometne površine na ali ob vozišču ceste, namenjene prevozu potnikov;

3. bankina je utrjen ali neutrjen vzdolžni del cestišča ob zunanjem robu vozišča, ki zagotavlja bočno stabilnost vozišča in brežine ter omogoča namestitvev prometne signalizacije in prometne opreme;

4. brežina ceste je zgrajena nagnjena površina zemljišča ob cestišču do izteka v naravno površino;

5. cesta je površina, omejena z mejo cestnega sveta, ki jo lahko uporabljajo vsi ali pa le določeni udeleženci v prometu pod pogoji, določenimi z zakonom in drugimi predpisi;

6. cesta, določena za vse vrste prometa, je javna cesta, ki jo smejo uporabljati vsi udeleženci v prometu;

7. cesta, določena za posamezne vrste prometa, je javna cesta, ki jo smejo uporabljati samo tisti udeleženci v prometu, za katere prepoved uporabe ni označena s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo;

8. cestna razsvetljava so omrežje in naprave za zagotavljanje osvetljenosti posameznih delov ceste;

9. cestne naprave in druge ureditve, ki so namenjene varnosti, vodenju in nadzoru prometa, zaščiti ceste ter preprečevanju škodljivih emisij prometa, so telekomunikacijske in električne naprave, vgrajene v cestno telo, stacionarne naprave za nadzor in urejanje prometa, naprave za nadzor nad stanjem vozišča, naprave za daljinsko obveščanje in opozarjanje, naprave za štetje prometa, naprave za pridobivanje podatkov o osnih obremenitvah in skupnih masah v prostem prometnem toku, naprave za kontrolo prevoza nevarnih snovi, naprave za kontrolo hitrosti, naprave za umirjanje prometa, naprave in objekti za cestninjenje, prezračevalne in varnostne naprave v predorih in naprave in ureditve za zaščito pred snežnimi plazovi, padajočim kamenjem, zameti, hrupom, slepilnimi učinki in drugimi škodljivimi vplivi za promet na javni cesti;

10. cestni objekti so mostovi, viadukti, podvozi, nadvozi, prepusti, predori, galerije, podporne in oporne konstrukcije ter podhodi in nadhodi;

11. cestni priključek je del javne ceste, s katerim se javna cesta iste ali nižje kategorije ali nekategorizirana cesta ali druga površina navezuje na to cesto;

12. cestni svet je zemljišče, katerega mejo na podlagi predpisov o projektiranju javnih cest določajo linije med skrajnimi točkami prečnega in vzdolžnega profila cestnega telesa, vključno z napravami za odvodnjavanje. Meja cestnega sveta poteka največ 2 metra od linij skrajnih točk, vključno z napravami za odvodnjavanje, pri avtocestah največ 2 metra od varovalne ograje, pri predorih pa največ 5 metrov od stika predorske cevi z brežino, merjeno pravokotno na os ceste;

13. cestno telo je del javne ceste, ki ga sestavlja cestišče z nasipi in vkopi;

14. cestišče je del javne ceste, ki ga sestavljajo vozišče, odstavnici in ločilni pasovi, kolesarske steze, pločniki, bankine, naprave za odvodnjavanje, če so tik ob vozišču, ter zračni prostor v višini 7 metrov, merjeno od točke na osi vozišča;

15. državna cesta je javna cesta, namenjena povezovanju regij in pomembnejših naselij v državi z enakimi regijami in naselji v sosednjih državah, povezovanju regij znotraj države in povezovanju pomembnejših naselij znotraj regije;

16. elaborat prometne ureditve je strokovno-tehnični elaborat, s katerim so določeni ukrepi in določena postavitve oziroma odstranitve prometne signalizacije in prometne opreme zaradi spremembe prometne ureditve na cesti ali njenem delu;

17. elaborat za postavitev objekta za obveščanje in oglaševanje je strokovno-tehnični elaborat, s katerim je določena lokacija, prikaz objekta za obveščanje in oglaševanje in način njegove postavitve, opredeljena pregledna polja, preglednostni prostori cestnih priključkov in križišč, pregledne berme v območju lokacije objekta ter drugi tehnični podatki, ki se nanašajo na objekt ali njegovo lokacijo;

18. enostavni, nezahtevni, manj zahtevni in zahtevni objekt je objekt po predpisih o graditvi objektov;

19. glavna cesta I. reda je državna cesta, namenjena prometnemu povezovanju med središči regionalnega pomena; navezuje se na ceste enake ali višje kategorije v državi in na cestni sistem sosednjih držav; njen sestavni del so tudi posebni priključki nanjo, če so zgrajeni;

20. glavna cesta II. reda je državna cesta, namenjena prometnemu povezovanju med večjimi središči lokalnih skupnosti in navezovanju prometa na državne ceste enake ali višje kategorije ter vzporednim povezavam avtocestam in hitrim cestam; navezuje se na ceste enake ali višje kategorije v državi in na cestni sistem sosednjih držav; njen sestavni del so tudi posebni priključki nanjo, če so zgrajeni;

21. gozdna cesta je grajena gozdna prometnica, namenjena predvsem gospodarjenju z gozdom in omogočanju racionalnega prevoza gozdnih lesnih sortimentov ter je vodena v evidenci gozdnih cest;

22. hitra cesta je državna cesta, rezervirana za promet motornih vozil, ki izpolnjuje predpisane pogoje za hitro cesto in je označena s predpisano prometno signalizacijo. Povezuje najpomembnejša središča regionalnega pomena in se navezuje na avtoceste; njen sestavni del so tudi priključki nanjo;

23. individualni priključek je cestni priključek na cesto, namenjen dostopu do posameznih stanovanjskih stavb z največ štirimi stanovanji ter kmetijskih in gozdnih površin;

24. javna cesta je cesta, ki jo država ali občina, v skladu z merili za kategorizacijo javnih cest, razglasi za javno cesto določene kategorije in jo lahko vsak prosto uporablja na način in pod pogoji, določenimi z zakonom in drugimi predpisi;

25. javna pot je občinska javna cesta, ki ne izpolnjuje meril za kategorizacijo kot lokalna cesta in je namenjena navezovanju prometa na javne ceste enake ali višje kategorije;

26. kolesarska pot je s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo označena cesta, ki je namenjena prometu koles in drugih uporabnikov, pod pogoji, določenimi s pravili cestnega prometa in predpisi, ki urejajo ceste;

27. kolesarski pas je vzdolžni del vozišča, ki je označen z ločilno črto in je namenjen prometu koles in koles s pomožnim motorjem;

28. kolesarska steza je del cestišča, ki ni v isti ravnini kot vozišče ali je od njega ločena kako drugače in je namenjena prometu koles in koles s pomožnim motorjem;

29. križanje je mesto, kjer se v istem ali različnem nivoju križa cesta z drugo cesto, drugim infrastrukturnim objektom ali vodotokom in podobno;

30. križišče je prometna površina, ki nastane s križanjem ali združitvijo dveh ali več cest v isti ravnini;

31. krožno križišče je križišče, kjer prednostna cesta poteka v zaključenem krogu v smeri, ki je nasprotna smeri gibanja urnih kazalcev;

32. lokalna cesta je občinska javna cesta, ki povezuje naselja v občini z naselji v sosednjih občinah ali naselja in dele naselij v občini med seboj in je pomembna za navezovanje prometa na javne ceste enake ali višje kategorije;

33. mednarodna cesta je državna cesta, ki je z mednarodnim aktom uvrščena v omrežje evropskih cest;

34. naselje je pozidano območje ob cesti, ki ga sestavlja vsaj deset stanovanjskih stavb, ki tvorijo prostorsko celoto, v kateri se pešci in vozila lahko vključujejo v promet na tej cesti preko dovoznih poti, ulic, trgov, parkov ali drugih javnih površin, meje naselja pa so označene s predpisano prometno signalizacijo; v naselje so vključeni tudi deli cest znotraj pozidanega območja, ob katerih ni stanovanjskih stavb;

35. naprave za odvodnjavanje javne ceste so naprave za zbiranje, odvajanje oziroma preusmerjanje površinske in talne vode (odvodni jarki, koritnice, mulde, plitve in globoke drenaže, jaški, prepusti, kanalizacijski vodi in naprave, vodnjaki, ponikalnice in podobno);

36. nivo rednega vzdrževanja so predpisane enote mere za posamezna dela rednega vzdrževanja javne ceste in objektov na njej;

37. nedeljiv tovor je tovor, ki ga iz tehničnih razlogov ni mogoče deliti ali pa bi njegova delitev predstavljala nesorazmerno visoke stroške;

38. nekategorizirana cesta, ki se uporablja za javni cestni promet, je vsaka prometna površina, na kateri se opravlja promet na način in pod pogoji, kot jih v skladu s tem zakonom in predpisom, ki ureja pravila cestnega prometa, določi lastnik ali od njega pooblaščen upravljavec;

39. objekti za obveščanje in oglaševanje so reklamni stolpi, panoji, table, transparenti in drugi nepremični in premični nosilci, namenjeni za namestitve obvestilnih in oglasnih sporočil;

40. občinska cesta je javna cesta, namenjena povezovanju naselij v občini s povezovanjem naselij v sosednjih občinah, povezovanju naselij, delov naselij, naravnih in kulturnih znamenitosti in objektov v občini;

41. območje ceste je prostor, na katerem je cesta, z varovalnimi pasovi in zračni prostor v višini 7 metrov nad najvišjo točko vozišča;

42. območje umirjenega prometa je del ceste, cesta v naselju ali del naselja, ki je namenjen predvsem pešcem in je kot tako označeno s predpisano prometno signalizacijo;

43. območje za pešce je del ceste ali ceste v naselju ali del naselja, ki je namenjen pešcem in je kot tako označeno s predpisano prometno signalizacijo;

44. območje omejene hitrosti je s predpisano prometno signalizacijo označen del naselja, v katerem je zaradi gostote poselitve ali drugih urbanih značilnosti, varnosti prometa pešcev ali kolesarjev hitrost omejena na manj kot 50 km/h;

45. odstavnici pas je vzdolžni del cestišča, ki je od vozišča ločen z ločilno vzdolžno robno črto in je namenjen ustavitvi udeležencev v prometu v sili, pod pogoji določenimi s tem zakonom in zakonom, ki ureja pravila v cestnem prometu, pa tudi vožnji motornih vozil;

46. odstavna niša je prometna površina, ki je od vozišča ločena z ločilno vzdolžno črto ter označena s predpisano

prometno signalizacijo; namenjena je ustavitvi udeležencev v prometu v sili;

47. obvozna cesta ali obvoznica je cesta, s katero se nadomesti del javne ceste, ki poteka skozi naselje;

48. osna obremenitev je del skupne mase, s katero os vozila na vodoravni površini obremenjuje podlago, kadar vozilo miruje;

49. otok za pešce je dvignjena ali od cestišča kako drugače ločena površina na cestišču, namenjena postanku pešcev, ki prečkajo vozišče ceste;

50. parkirišče je prometna površina, ki je namenjena ustavljanju in parkiranju vozil;

51. pas za pešce je del vozišča, ki je označen z vzdolžno ločilno črto in je namenjen pešcem;

52. pas za parkiranje je označen vzdolžni del vozišča, ki je namenjen ustavitvi in parkiranju vozil v vzdolžni smeri z označenimi ali neoznačenimi parkirnimi mesti;

53. počivališče je s posebno prometno signalizacijo označena servisna prometna površina, namenjena kratkemu postanku udeležencev cestnega prometa;

54. pločnik je del cestišča, ki ni v isti ravnini kot vozišče ali je od njega ločen kako drugače in je namenjen pešcem, ali pešcem in prometu koles ter koles s pomožnim motorjem, če je na njem označen kolesarski pas ali pa z vertikalno prometno signalizacijo dovoljen promet kolesarjev;

55. pregledno polje je prostor ob križiščih in cestnih priključkih ter vzdolž ceste, v katerem je raba prostora omejena;

56. pregledna berma je prostor na notranji strani krivin za zagotovitev predpisane preglednosti, ki je potrebna zaradi poti ustavljanja, v katerem je raba prostora omejena;

57. prehod za pešce je s predpisano prometno signalizacijo označena površina vozišča, ki je namenjena prehajanju pešcev čez vozišče;

58. prehod za kolesarje je s predpisano prometno signalizacijo označena površina vozišča, ki je namenjena prehajanju kolesarjev čez vozišče;

59. prometni pas je označen ali neoznačen vzdolžni del smerne vozišča, ki je dovolj širok za neovirano vožnjo dvolednih vozil v eni vrsti;

60. prometni pas za počasna vozila je označen prometni pas, namenjen vožnji vozil, ki zaradi počasne vožnje zmanjšujejo pretočnost prometa;

61. pospeševalni in zaviralni pas sta označena prometna pasova, namenjena pospeševanju vozil pri vključevanju na javno cesto oziroma zaviranju pri izključevanju z javne ceste;

62. prometna signalizacija so sredstva in naprave, s katerimi se zagotavlja izvajanje prometnih pravil in varnosti prometa ter jo sestavljajo prometni znaki in druga sredstva in naprave za vodenje in zavarovanje prometa na cesti, ter turistična in druga obvestilna signalizacija;

63. prometna oprema so sredstva in naprave za označevanje roba vozišča in vodenje prometa (smerniki, snežni koli, ogledala, zapornice, markerji, stožci, varovalne in varnostne ograje in podobno) ter sredstva in naprave za prisilno ustavljanje vozil;

64. prometna ureditev je način potekanja in vodenja prometa, ki ga za cesto ali njen del oziroma za naselje ali njegov del določi upravljavec ceste in ga označi s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo;

65. regionalna cesta I. reda je državna cesta, namenjena prometnemu povezovanju pomembnejših središč lokalnih skupnosti in navezovanju prometa na državne ceste enake ali višje kategorije; njen sestavni del so tudi posebni priključki nanjo, če so zgrajeni;

66. regionalna cesta II. reda je državna cesta, namenjena prometnemu povezovanju središč lokalnih skupnosti in navezovanju prometa na državne ceste enake ali višje kategorije;

67. regionalna cesta III. reda je državna cesta, namenjena prometnemu povezovanju središč lokalnih skupnosti, za državo pomembnih turističnih (turistične ceste) in obmejnih območij ter mejnih prehodov z državnimi cestami enake ali višje kategorije,

kadar po predpisanih merilih za kategorizacijo ne doseže višje kategorije;

68. skupina vozil je med seboj povezana skupina najmanj enega vlečnega in najmanj enega priklopnega vozila, ki so v cestnem prometu udeležena kot celota;

69. skupna masa je masa vozila oziroma skupine vozil skupaj z maso tovora in oseb, ki so na oziroma v njem;

70. srednji ločilni pas je vzdolžni del cestišča, s katerim sta fizično ločeni smerni vozišči;

71. steza za pešce je s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo označena javna pot, namenjena pešcem in drugim posebnim prevoznim sredstvom;

72. stranski ločilni pas je vzdolžni del vozišča, s katerim so prometne površine za druge namene fizično ločene od vozišča;

73. svetlobna vitrina je objekt za obveščanje in oglaševanje, ki je osvetljen z notranje strani in katerega neto oglasna površina znaša največ 2,1 m²;

74. robna črta je vzdolžna črta, ki označuje rob vozišča;

75. varstvo javne ceste sestavljajo ukrepi, ki so potrebni zaradi zaščite ceste in varnosti njenih uporabnikov ter zaradi omejevanja dopustnih posegov v cesto in njen varovalni pas;

76. varovalni pas je prostor ob javni cesti, v katerem je raba prostora omejena;

77. vozišče je del cestišča, ki ima eno ali več smernih vozišč, namenjeno je prometu vozil, pod pogoji, določenimi s predpisi o pravilih cestnega prometa, pa tudi pešcem in drugim udeležencem cestnega prometa, če s prometno signalizacijo ni določeno drugače;

78. začasna cesta je cesta, po kateri se začasno vrši promet pod posebnimi pogoji, kadar zaradi izvajanja del ali odprave posledic naravnih nesreč in drugih izrednih dogodkov na javni cesti promet po tej cesti ni mogoč.

(2) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, katerih pomen ni določen v prejšnjem odstavku, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi, ki urejajo pravila cestnega prometa, motorna vozila in voznike.

3. člen

(pojem in status javnih cest in stvarne pravice na javni cesti)

(1) Javne ceste so prometne površine, ki so splošnega pomena za promet in jih lahko vsak prosto uporablja na način in pod pogoji, določenimi s predpisi, ki urejajo ceste, in pravili cestnega prometa.

(2) Javne ceste so javno dobro in so izven pravnega prometa. Na njih ni mogoče pridobiti lastninske pravice s priposestevanjem ali drugih stvarnih pravic.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je na zemljiščih cestnega sveta mogoče pridobiti stvarno služnost na podlagi pravnega posla za gradnjo objektov gospodarske javne infrastrukture in priključkov nanjo ter vodov, ki predstavljajo minimalno komunalno oskrbo stavb, pod pogoji, določenimi s predpisi, ki urejajo ceste, in predpisi, ki urejajo ravnanje s stvarnim premoženjem države, pokrajin in občin.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena je mogoče na zemljiščih cestnega sveta ustanoviti stvarno služnost za gradnjo cestnega priključka. Medsebojne pravice in obveznosti med upravljavcem ceste in investitorjem cestnega priključka se uredijo s pogodbo.

(5) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena je mogoče ustanoviti stavbno pravico na servisnih površinah javnih cest. Na zemljiščih, objektih in napravah za opravljanje dejavnosti vzdrževanja avtocest in hitrih cest ali za opravljanje spremljajočih dejavnosti je mogoče pridobiti lastninsko pravico pod pogoji, ki jih določa zakon.

(6) Stvarna služnost na zemljiščih cestnega sveta je odplačna.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je stvarna služnost na zemljiščih cestnega sveta, ki so v lasti države, v

korist občin neodplačna, če gre za gradnjo objektov, ki neposredno služijo izvajanju obvezne gospodarske javne službe lokalnega pomena. V primeru nastanka stvarne služnosti na zemljiščih cestnega sveta, ki so v lasti občine, zaradi gradnje državnih cest občina ni upravičena do nadomestila.

(8) Na vozišču javne ceste je za izvedbo športnih in drugih prireditev mogoče pridobiti pravico začasne uporabe, skladno s predpisi o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin, ki urejajo oddajo nepremičnega premoženja v najem.

(9) Na prometnih površinah zunaj cestišča javne ceste in na površinah ob njem, ki so določene za opravljanje dejavnosti, namenjenih udeležencem v prometu (v nadaljnjem besedilu: spremljajoče dejavnosti), je mogoče za njihovo opravljanje pridobiti posebno pravico uporabe.

(10) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se lahko površine v cestnem svetu, katerih raba je namenjena za spremljajoče dejavnosti, ter površine, ki niso prometne površine, obremenijo s stvarnimi pravicami ali dajo v najem skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje s stvarnim premoženjem države, pokrajin in občin.

4. člen

(uporaba javnih cest)

(1) Javne ceste se lahko uporabljajo le za cestni promet, za druge namene pa samo v primerih ter na način in pod pogoji, določenimi s predpisi, ki urejajo javne ceste.

(2) Uporaba javne ceste, s katero se zasede cestišče z namenom oviranja ali preprečevanja prometa na njej, je prepovedano.

(3) Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom.

(4) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 400 eurov.

5. člen

(prepovedi ogrožanja varne uporabe javne ceste)

(1) Prepovedano je izvajati ali opustiti kakršna koli dela na javni cesti, na zemljiščih ali na objektih ob javni cesti, ki bi lahko škodovala cesti ali ogrožala, ovirala ali zmanjšala varnost prometa na njej.

(2) Prepovedano je:

1. na in v cestno telo javne ceste odvajati meteorno vodo, odplake in druge tekočine;

2. po brežinah ceste spuščati kamenje, les in drug material ali predmete;

3. na cestnem svetu javne ceste:

– puščati živali brez nadzorstva, napajati živali v obcestnih jarkih, pasti živino ali graditi napajališča za živali;

– nameščati in uporabljati luči ali druge svetlobne naprave, ki bi lahko zmanjšale varnost prometa;

– postavljati ograje, stebričke, zasaditi živo mejo, drevje, trto ali druge visoke nasade ali poljščine, nameščati ali odlagati les, opeko, zemljo, drug material ali predmete;

– nasipati zemljišča ali nameščati kakršnekoli predmete, ki bi lahko ovirali ali onemogočali nemoteno in varno odvijanje cestnega prometa;

– postavljati nagrobne plošče in druga spominska znamenja;

– namerno zažigati travo, les ali druge odpadne snovi;

– odvajati odplake in druge tekočine;

– ovirati odtekanje vode;

4. orati na razdalji manj kot 4 metre od roba cestnega sveta v pravokotni smeri na cesto ali na razdalji manj kot 1 meter od roba cestnega sveta vzporedno s cesto;

5. na cestišču javne ceste:

– razsipati sipek material, razen posipnih materialov v času izvajanja zimske službe, nanašati blato ali ga kako drugače onesnaževati;

– puščati sneg ali led, ki pade ali zdrsne nanj;

– onesnažiti cestišče z olji in mazili ali drugimi snovmi;

– vlačiti hlode, veje, skale in podobne predmete kot tudi pluge, brane in drugo kmetijsko orodje ter druge dele tovora.

(3) Preden se vključi v promet na javni cesti s kolovozne poti, nekategorizirane ceste, individualnega priključka, območja izvajanja del ali druge zemljiške površine, mora voznik odstraniti z vozila zemljo ali blato, ki bi lahko onesnažilo vozišče.

(4) Prepovedano je poškodovati, odstraniti, prestaviti, zakriti ali kakorkoli spremeniti prometno signalizacijo, prometno opremo ter cestne naprave in druge ureditve, ki so namenjene varnosti, vodenju in nadzoru prometa, zaščititi ceste ter preprečevanju škodljivih emisij prometa na javnih cestah.

(5) Izvajalec rednega vzdrževanja ceste mora brez odlašanja s ceste odstraniti vse ovire ali druge posledice ravnanj, ki bi lahko škodovala cesti ali ogrožale, ovirale ali zmanjšale varnost prometa na njej. Če to ni mogoče, mora oviro ali nastalo nevarno mesto na cesti do njihove odprave zavarovati s predpisano prometno signalizacijo ter o oviri in drugih posledicah prepovedanih ravnanj brez odlašanja obvestiti pristojni inšpekcijski organ za ceste in upravljavca ceste.

(6) Na prometnih površinah počivališč zunaj vozišča javne ceste, ki so namenjene kratkemu postanku udeležencev cestnega prometa, je dovoljeno parkirati tovorna vozila najdlje za dvojni čas predpisanega počitka voznika ali za čas prepovedi prometa. Voznik mora na notranji strani vetrobranskega stekla vidno označiti čas in datum začetka parkiranja. Parkiranje tovornega vozila brez nadzora voznika ali samo priklopnega vozila je na teh površinah prepovedano.

(7) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtim ali šestim odstavkom tega člena.

(8) Z globo 4.000 eurov se kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtim ali šestim odstavkom tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 1.000 eurov.

(9) Z globo 2.000 eurov se kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opusti ukrepe, predpisane v petem odstavku tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 1.000 eurov.

6. člen

(uporaba nekategoriziranih cest)

(1) Na nekategorizirani cesti, ki se uporablja za javni cestni promet, je promet dovoljen le na način in pod pogoji, kot jih določijo lastniki ali od njih pooblaščenči upravljalci teh prometnih površin.

(2) Na nekategorizirani cesti, ki se uporablja za javni cestni promet, mora biti promet urejen in označen v skladu s predpisi o javnih cestah.

(3) Nekategorizirana cesta, ki se uporablja za javni cestni promet, mora biti vzdrževana tako, da jo lahko, ob upoštevanju prometnih pravil in vremenskih pogojev za odvijanje prometa, varno uporabljajo vsi uporabniki cest, ki jim je namenjena.

(4) Določbi drugega in tretjega odstavka tega člena se ne uporabljata za gozdno cesto in nekategorizirano cesto, ki jo lastnik uporablja izključno za lastne potrebe. Dovoz na tako cesto mora biti ostalim udeležencem v prometu prepovedan s predpisano prometno signalizacijo, lahko pa je preprečen z zapornico ali drugo fizično oviro.

(5) Gradnjo, vzdrževanje, označitev in uporabo gozdnih cest urejajo predpisi o gozdovih.

(6) Pri križanju in priključevanju nekategorizirane ceste na javno cesto velja nekategorizirana cesta za neprednostno. Priključek nekategorizirane ceste na javno cesto mora biti označen s predpisano prometno signalizacijo, razen ceste iz četrtega odstavka tega člena, dovozne poti do objekta ali zemljišča in kolovozne poti brez zgrajenega vozišča.

(7) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek lastnik ali od lastnika pooblaščen izvajalec rednega vzdrževanja cest, ki ravna v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(8) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek lastnik ne-kategorizirane ceste, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena.

7. člen

(obveščanje o spremembi prometne ureditve na cesti)

(1) O vsaki načrtovani spremembi prometne ureditve na javni cesti ali nekategorizirani cesti, ki se uporablja za javni cestni promet, mora upravljavec javne ceste oziroma lastnik ali od njega pooblaščen upravljavec nekategorizirane ceste, ki se uporablja za javni cestni promet, obvestiti policijo, pristojni inšpekcijski organ za ceste in v primeru poteka ceste skozi naselje tudi pristojno občinsko redarstvo najmanj pet dni pred spremembo.

(2) Z globo 1.000 eurov se kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opusti obveščanje, predpisano v prejšnjem odstavku, njihova odgovorna oseba pa z globo 500 eurov.

II. SKUPNE DOLOČBE O GRADNJI, VZDRŽEVANJU, UPRAVLJANJU IN VARSTVU JAVNIH CEST

8. člen

(sestavni deli javne ceste)

(1) Javno cesto sestavljajo:

- cestni svet;
- cestno telo;
- cestišče;
- brežine ceste;
- cestni objekti;
- prometna signalizacija in prometna oprema;
- cestna razsvetljava;
- cestni priključki do meje cestnega sveta;
- naprave za odvodnjavanje ceste;
- servisne prometne površine (počivališča, parkirišča in avtobusno obračališče ter podobno);
- servisne površine z objekti in napravami za upravljanje in vzdrževanje cest ter nadzor prometa;
- funkcionalne površine za umestitev cestnih naprav, objektov in drugih ureditev, namenjenih varnosti, vodenju in nadzoru prometa, vozil ter voznikov, zaščiti ceste in cestnega telesa ter zemljišč in preprečevanju škodljivih emisij prometa.

(2) Upravljavec ceste lahko na, nad, ob ali v vozišče ceste oziroma cestno telo vgrajuje in postavlja cestne naprave in druge ureditve, ki so namenjene varnosti, vodenju in nadzoru prometa, zaščiti ceste ter preprečevanju škodljivih emisij prometa.

9. člen

(gradnja in vzdrževanje javnih cest)

(1) Gradnja in vzdrževanje javnih cest je v javnem interesu.

(2) Javne ceste se načrtujejo, projektirajo, gradijo in vzdržujejo na način in pod pogoji, kot jih določajo predpisi, ki urejajo ceste, predpisi, ki urejajo varstvo okolja, prostorsko načrtovanje in gradnjo objektov, ter tiste tehnične smernice, katerih uporaba je obvezna.

(3) Javne ceste se morajo načrtovati, projektirati, graditi in vzdrževati tako, da je zagotovljeno neovirano gibanje funkcionalno oviranih oseb.

(4) Za učinkovito izvajanje zaščite in reševanja ob prometnih in drugih nesrečah morajo imeti javne ceste zagotovljene intervencijske dostope do vozišč. Intervencijske poti niso v uporabi za javni cestni promet. Pogoje za vzpostavitev in način vzpostavitve intervencijskih poti predpiše minister, pristojen za promet.

(5) Če javne ceste ali njenega dela zaradi prostorskih, okoljevarstvenih, tehničnih ali ekonomskih razlogov, varstva kulturne dediščine, posebno težkih terenskih razmer ali drugih posebej utemeljenih razlogov ni mogoče načrtovati, projektirati ali graditi z elementi, ki v celoti ustrezajo njenemu prometnemu pomenu in vrstam prometa, ki jim je namenjena, se lahko načrtuje, projektira ali gradi s slabšimi elementi. Za vsa odstopanja mora biti v postopku načrtovanja in projektiranja izvedena primerjava z rešitvami, skladnimi s predpisi s področja projektiranja cest. Predlagane rešitve, ki odstopajo od predpisanih s predpisi, ki urejajo projektiranje javnih cest, morajo biti posebej utemeljene in jih odobri za državne ceste minister, pristojen za promet, za občinske ceste pa župan.

(6) Minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za prostorske in gradbene zadeve, predpiše pravila za:

- projektiranje cest,
- projektiranje in gradnjo cestnih priključkov na javne ceste.

(7) Minister, pristojen za promet, predpiše:

- pravila o prometni signalizaciji in prometni opremi na javnih cestah,
- način označevanja in zavarovanja del na javni cesti in ovir v cestnem prometu,
- pravila za projektiranje, gradnjo in vzdrževanje avtobusnih postajališč na javnih cestah,
- način izvedbe in postavljanja naprav in ukrepov za umirjanje cestnega prometa.

10. člen

(tehnične specifikacije in tehnične smernice za javne ceste)

(1) Pri projektiranju, gradnji in vzdrževanju javnih cest ter določanju prometne ureditve na javnih cestah se uporabljajo tehnične specifikacije in tehnične smernice v skladu s tem členom.

(2) Tehnične specifikacije in tehnične smernice iz prejšnjega odstavka pripravljajo tehnični odbori, ki jih minister, pristojen za promet, imenuje izmed strokovnjakov s področja, ki se ureja s tehnično specifikacijo oziroma tehnično smernico, za obdobje štirih let.

(3) Tehnične specifikacije ali tehnične smernice za projektiranje in vzdrževanje javnih cest ter določanje prometne ureditve na javnih cestah potrdi minister, pristojen za promet, v obliki priporočila.

(4) Tehnične specifikacije in tehnične smernice za gradnjo javnih cest potrdi minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za prostorske in gradbene zadeve, v obliki priporočila.

(5) Seznam potrjenih tehničnih specifikacij in tehničnih smernic iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, javnosti pa so celotna gradiva o tehničnih specifikacijah in tehničnih smernicah dosegljiva v obliki publikacij ter v elektronski obliki na spletni strani ministrstva, pristojnega za promet.

(6) Če minister, pristojen za promet, oceni, da je potrebna obvezna uporaba tehnične specifikacije ali tehnične smernice, jo izda kot predpis.

(7) Minister, pristojen za promet, predpiše postopke za izdajanje tehničnih specifikacij in tehničnih smernic.

11. člen

(koncesija za gradnjo javne ceste)

(1) Za gradnjo javne ceste se lahko pravni ali fizični osebi podeli koncesija.

(2) Koncesija iz prejšnjega odstavka se podeli v skladu z zakonom, ki ureja javno-zasebno partnerstvo.

(3) Če je s koncesijsko pogodbo za gradnjo javne ceste določeno, da jo koncesionar določen čas po njeni izgradnji upravlja, se v tej pogodbi, poleg pravic in obveznosti v zvezi

z upravljanjem, uredijo tudi pravice in obveznosti v zvezi z vzdrževanjem te ceste.

(4) Koncesionarju iz prejšnjega odstavka se lahko podeli javno pooblastilo za izdajo soglasij in dovoljenj iz 24., 25., 26., 27., 32., 65., 66., 67., 68., 69., 70. in 78. člena tega zakona.

12. člen

(pridobitev stvarnih pravic na nepremičninah
za gradnjo javnih cest in ukrepov na njih)

(1) Zaradi gradnje javne ceste se lahko v skladu z zakonom lastninska pravica na nepremičnini odvzame ali obremeni.

(2) Če je treba zaradi rekonstrukcije javne ceste, s katero se ne posega izven njenega varovalnega pasu, izvesti razlastitev ali obremenitev lastninske pravice na nepremičnini, pa za to rekonstrukcijo ni potrebna priprava prostorskega akta, se javna korist za to razlastitev oziroma obremenitev lastninske pravice ugotovi s sklepom vlade oziroma občinskega sveta. Predlog za izdajo sklepa mora vsebovati dokazilo o skladnosti načrtovane rekonstrukcije s prostorskim aktom v območju rekonstrukcije ceste, grafičen prikaz lege rekonstrukcije ceste na zemljiščih, načrt parcelacije ter seznam parcel s površinami in utemeljitev javne koristi.

(3) Če bi bila izvedba ukrepov, ki so potrebni zaradi varstva pred hrupom in drugimi emisijami prometa, bolj učinkovita in ekonomična na sosednjih nepremičninah kot izvedba na cestnem svetu, se lahko na podlagi pravnega posla z lastnikom nepremičnine ustanovi stvarna služnost.

13. člen

(postopki za določitev in označitev meje ceste)

(1) Meja ceste se določi na podlagi prostorskega akta države oziroma občine, na podlagi načrta parcelacije iz sklepa o ugotovitvi javne koristi (v nadaljnjem besedilu: parcelacijski akt) ali po zunanjem robu cestnega sveta.

(2) Meja ceste, ki poteka po delu meje parcele, se določi v postopkih urejanja mej.

(3) Meja ceste, ki ne poteka po delu meje parcele, se določi v postopkih spreminjanja mej.

(4) Postopki urejanja in postopki spreminjanja mej za določitev meje ceste ter postopki za označitev meje se izvedejo kot storitev v skladu z zakonom, ki ureja geodetsko dejavnost, zakonom, ki ureja evidentiranje nepremičnin, v skladu z določbami tega člena in 14. člena tega zakona.

(5) Postopki urejanja in spreminjanja mej za določitev meje ceste in postopki za označitev meje ceste ter evidentiranje sprememb v zemljiškem katastru se izvedejo na podlagi zahteve upravljavca ceste ali lastnika parcele, v primeru gradnje nove ceste pa na zahtevo pravne ali fizične osebe, ki je investitor po zakonu, ki ureja graditev objektov (v nadaljnjem besedilu: investitor ceste). Zahtevi mora biti priložen elaborat določitve meje ceste.

(6) Stranke v postopkih urejanja mej in postopkih spreminjanja mej za določitev meje ceste so lastniki parcel in upravljavec oziroma investitor ceste.

(7) Lastniku parcel, ki je neznan ali katerega naslov je neznan ali je umrl in dediči niso znani, se v postopku za določitev meje ceste in v postopku za evidentiranje sprememb določi začasni zastopnik ob smiselni uporabi zakona, ki ureja evidentiranje nepremičnin. Vloga za določitev in akt o določitvi začasnega zastopnika v postopku za določitev meje ceste sta takse prosta.

(8) Za označitev meje ceste ni potrebno soglasje lastnikov sosednjih parcel.

14. člen

(določitev meje ceste v postopkih spreminjanja mej)

(1) Če se meja ceste določi v postopku spreminjanja mej, se določijo samo lomi meje ceste. Če se meja ceste začne ali konča na meji parcele, mora biti v tem delu meja parcele urejena.

(2) Meja ceste se evidentira v zemljiškem katastru kot več novih delov mej parcel, pri čemer se za evidentiranje teh delov uporabijo lomi ceste in obstoječe meje parcel iz zemljiškega katastra. Novi deli meje se evidentirajo kot urejeni deli v zemljiškem katastru. Označitev meje ceste v naravi se izvede na zahtevo upravljavca ali investitorja ceste.

(3) Če se meja ceste določi na podlagi parcelacijskega akta, se lahko ne glede na določbe tega zakona in zakona, ki ureja evidentiranje nepremičnin, parcelacija izvede kot določitev parcelnih števil (v nadaljnjem besedilu: parcelacija v pisarni), pri čemer se potek meje ceste določi na podlagi podatkov iz parcelacijskega akta. Stranke v postopku parcelacije v pisarni je treba predhodno seznaniti s potekom meje ceste v naravi, ni pa jih treba zasllišati in seznaniti z dejstvi pred izdajo odločbe o evidentiranju parcelacije v pisarni. Odločba o evidentiranju parcelacije v pisarni se izda na podlagi skrajšanega ugotoviteljnega postopka. Pritožba zoper odločbo o parcelaciji v pisarni ne zadrži evidentiranja te parcelacije v zemljiškem katastru. V zemljiškem katastru se novi deli meje parcel, ki predstavlja mejo ceste, ne evidentirajo kot urejeni deli meje parcel.

(4) Če se določa meja ceste obstoječi cesti, ki ni evidentirana v zemljiškem katastru, se jo določi po zunanjem robu cestnega sveta (v nadaljnjem besedilu: parcelacija na terenu). Mejo ceste določi upravljavec ceste na terenu ob upoštevanju kriterijev za določitev cestnega sveta. Na mejno obravnavo, ki se izvede v postopku parcelacije na terenu, mora geodetsko podjetje povabiti vse stranke postopka iz šestega odstavka prejšnjega člena vsaj osem dni pred njeno izvedbo. Za stranke, ki se postopka parcelacije na terenu niso udeležile, mora geodetsko podjetje dokazati, da so bile pravilno vabljeni. Dokazilo mora biti izkazano v elaboratu parcelacije. Nenavzočnost pravilno vabljenih strank ali njihovo nestrinjanje z določitvijo meje ceste po zunanjem robu cestnega sveta ne zadrži izdaje odločbe o evidentiranju parcelacije v zemljiškem katastru. Strank ni treba zasllišati in jih seznaniti z dejstvi pred izdajo odločbe o evidentiranju parcelacije na terenu. Odločba o evidentiranju parcelacije na terenu se izda na podlagi skrajšanega ugotoviteljnega postopka.

15. člen

(stanje javnih cest ter prometne signalizacije
in prometne opreme)

(1) Javne ceste morajo biti vzdrževane tako, da jih lahko ob upoštevanju prometnih pravil in vremenskih pogojev za odvijanje prometa varno uporabljajo vsi uporabniki cest, ki so jim namenjene.

(2) Prometna signalizacija in prometna oprema javnih cest mora biti postavljena in označena skladno s predpisi, ki urejajo ceste, in tako, da je dobro vidna. Biti mora redno vzdrževana in ob vsakem uničenju, poškodovanju ali odstranitvi zamenjana, nadomeščena ali ponovno označena.

(3) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec rednega vzdrževanja cest, ki ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja pa z globo 500 eurov.

16. člen

(redno vzdrževanje javnih cest)

(1) Redno vzdrževanje javnih cest je obvezna gospodarska javna služba, ki obsega vzdrževalna dela za ohranjanje javnih cest v stanju, ki zagotavlja varnost in prevoznost javnih cest, nadzor nad stanjem javnih cest in cestnega sveta ter vzpostavitev prevoznosti cest ob naravnih in drugih nesrečah (v nadaljnjem besedilu: redno vzdrževanje javnih cest).

(2) Minister, pristojen za promet, predpiše vrsto in način izvedbe rednih vzdrževalnih del na javnih cestah ter nivo rednega vzdrževanja javnih cest.

(3) Način izvajanja gospodarske javne službe rednega vzdrževanja državnih cest določa vlada, občinskih cest pa občina.

17. člen

(nujna vzdrževalna dela ob stavki)

(1) Izvajalec rednega vzdrževanja javnih cest mora ob stavki svojih delavcev zagotoviti najmanj:

- nadzor nad prevoznostjo in usposobljenostjo cest za varen promet z rednimi pregledi cest v obsegu in pogostnosti, ki sta določena za posamezno kategorijo ceste;
- zavarovanje nevarnih mest na cesti, če ugotovljenih pomanjkljivosti, ki ogrožajo promet na njej, izvajalec pregleda ne more takoj odpraviti;
- izvedbo ukrepov za zavarovanje ceste, katerih opustitev bi lahko povzročila poškodbe ceste ali ogrozila življenja ljudi in živali ter povzročila veliko gospodarsko škodo;
- pripravljenost za ukrepanje ob grozeči naravni nesreči, vzpostavljanje prometne signalizacije ter odpravljanje posledic naravnih in drugih nesreč na javnih cestah;
- prevoznost cest v zimskem času najmanj v obsegu, ki omogoča odvijanje prometa ob uporabi zimske opreme;
- zagotavljanje tekoče podatke o stanju in prevoznosti cest.

(2) Z globo 1.000 evrov se kaznuje izvajalec rednega vzdrževanja cest, ki ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja pa z globo 500 evrov.

18. člen

(investicijska vzdrževalna dela in vzdrževalna dela v javno korist)

(1) Investicijska vzdrževalna dela so tista dela na javnih cestah, s katerimi se ne spremeni zmogljivost ceste, velikost njenih posameznih delov, obseg napeljav, naprav in opreme ter druge infrastrukture v območju javne ceste, s katero se ne sme posegati izven območja cestnega sveta; vsebuje tudi izvedbo izboljšav v območju cestnega sveta, ki so povezane z varnostjo javne ceste.

(2) Po izvedbi investicijskih vzdrževalnih del iz prejšnjega odstavka mora izvajalec del najkasneje v roku 30 dni po končanju del podati upravljavcu ceste pisno izjavo o dokončanju del. Po prejemu pisne izjave o dokončanju del ali po poteku roka iz prejšnjega stavka upravljavec ceste z izvajalcem del in odgovornim nadzornikom del opravi pregled izvedenih del. Investicijska vzdrževalna dela se zaključijo s sklepom upravljavca.

(3) Vzdrževalna dela v javno korist so izvedba rekonstrukcije javne ceste, s katero se spremeni zmogljivost ceste, velikost njenih posameznih delov, obseg napeljav, naprav in opreme ter druge infrastrukture v območju javne ceste, s katero se ne sme posegati izven območja ceste; vsebuje tudi izvedbo izboljšav, ki so povezane z varnostjo javne ceste.

(4) Ob delih iz prejšnjega odstavka se lahko zgradijo tudi nezahtevni pomožni infrastrukturni in drugi objekti, ki jih pogojuje načrtovana rekonstrukcija ceste (oporni in podporni zidovi, nadhodi, podhodi, prepusti, protihrupne ograje in podobno), ter objekti gospodarske javne infrastrukture, ki jih je v območju ceste treba zgraditi ali prestaviti zaradi rekonstrukcije javne ceste.

(5) Kot vzdrževalna dela v javno korist se lahko izven območja ceste izvajajo ukrepi, namenjeni varovanju ceste pred padajočim kamenjem in drevmem (lovilne mreže, zaščitne mreže in palisadne stene), če je predhodno pridobljena stvarna služnost.

(6) Investicijska vzdrževalna dela in vzdrževalna dela v javno korist, ki se izvajajo zaradi odprave posledic prometnih in drugih nesreč ter izrednih dogodkov ali med njihovo odpravo, se izvajajo na podlagi projektne dokumentacije, izdelane po nastanku prometne in druge nesreče oziroma izrednega dogodka, če to ne ovira odpravljanja škodljivih posledic. Za tovrstna vzdrževalna dela se investicijska dokumentacija ne izdeluje, razen dokumenta o identifikaciji investicijskega projekta in poročila o izvedbi investicije.

(7) Če se rekonstrukcijska dela, ki se štejejo kot vzdrževalna dela v javno korist, izvajajo pod prometom, mora načrt organizacije gradbišča obsegati tudi elaborat zapore ceste, ki vsebuje prikaz načina in poteka začasnih cest ter posebne pogoje njihove uporabe. Če se za začasno cesto uporabi dokončana posamezna faza rekonstruirane ceste, ter v primeru, ko je rekonstrukcija končana in še ni izdano dovoljenje iz devetega odstavka tega člena, lahko izvajalec rednega vzdrževanja ceste konča zaporo prometa in pod posebnimi pogoji dovoli začasno uporabo ceste, če je odgovorni nadzornik izvedenih del predhodno podal pisno izjavo, da so dela opravljena skladno s tehničnimi zahtevami in je zagotovljena varnost ceste.

(8) Po izvedbi vzdrževalnih del v javno korist mora izvajalec del najkasneje v roku 30 dni po končanju del podati upravljavcu ceste pisno izjavo o dokončanju del, na podlagi katere upravljavec ceste poda ministru, pristojnemu za promet, zahtevo za pregled izvedenih del. Če izvajalec del pisne izjave o dokončanju del ne poda v roku iz prejšnjega stavka, mora upravljavec ceste v roku petih dni podati ministru, pristojnemu za promet, zahtevo za pregled izvedenih del.

(9) Po opravljenem pregledu izda minister, pristojen za promet, za državne ceste oziroma župan za občinske ceste odločbo, s katero odredi odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti ali izda dovoljenje za izročitev ceste, cestnega odseka ali cestnega objekta v neomejeno uporabo, če ni pomanjkljivosti, oziroma v začasno omejeno uporabo, do odprave pomanjkljivosti.

(10) Za izvedbo investicijskih vzdrževalnih del in vzdrževalnih del v javno korist minister, pristojen za promet, predpiše način in postopek odobritve projektne dokumentacije, vrsto in način izvedbe, način in postopek nadzora nad izvedbo, način in postopek pregleda, način in postopke prevzema.

19. člen

(obveznosti lastnikov nepremičnin ob javni cesti)

(1) Lastniki zemljišč ob javni cesti morajo dopustiti vse posege, ki so nujno potrebni za nemoteno uporabo javne ceste, zlasti:

- dostop do cestnih objektov zaradi njihovega vzdrževanja;
- gradnjo objektov in naprav za odvodnjavanje cestišča in cestnega telesa;
- postavitve prometne signalizacije in prometne opreme;
- izvedbo ukrepov in postavitve začasnih ali stalnih naprav za zaščito ceste in prometa na njej pred snežnimi plazovi, zameti, hrupom, slepilnimi učinki in drugimi škodljivimi vplivi;
- odlaganje snega na njihovo zemljišče, če se jim s tem ne povzroča škoda, če navedeni posegi, gradnja in postavitve objektov in naprav ni mogoča v okviru cestnega sveta.

(2) Za izvedbo ukrepov iz prejšnjega odstavka se lahko lastninska pravica na nepremičnini začasno ali trajno obremeni s služnostjo v javno korist.

(3) V primeru ustanovitve služnosti v javno korist lastniku služeče nepremičnine pripada odškodnina, ki obsega zmanjšano vrednost nepremičnine in dejansko škodo.

(4) Z globo 500 evrov se kaznuje lastnik zemljišča, ki ne dopusti posegov, določenih v prvem odstavku tega člena.

20. člen

(prometna signalizacija in prometna oprema)

(1) Javne ceste in nekategorizirane ceste, ki se uporabljajo za javni cestni promet, morajo biti opremljene s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo, ki udeležence cestnega prometa opozarja na nevarnost na cesti ali delu ceste, jim naznanja omejitve, prepovedi in obveznosti, jim daje potrebna obvestila za varen in neoviran promet ter jih vodi v prometu.

(2) Prometna signalizacija in prometna oprema morata ustrezati odrejeni prometni ureditvi in prometno tehničnim ter prometno varnostnim razmeram na cesti oziroma delu ceste.

(3) Prometna signalizacija in prometna oprema morata biti postavljeni tako, da omogočata v primeru prometnih in drugih nesreč ter izrednih dogodkov pravočasno obveščanje in preusmerjanje udeležencev cestnega prometa na drugo državno, občinsko ali nekategorizirano cesto, ki se uporablja za javni cestni promet.

(4) Prehodi za pešce na cestah morajo biti ponoči ustrezno osvetljeni in, razen na križiščih, označeni s predpisanimi prometnimi znaki. Na prehodih za pešce na cestah z dvema ali več prometnimi pasovi za vožnjo v eno smer mora biti promet urejen s semaforji.

(5) S prometno signalizacijo in prometno opremo morajo biti označene tudi nevarnosti, zlasti tiste, ki nastanejo zaradi onesposobitve ceste ali okvare vozila, ter začasne obveznosti, omejitve ali prepovedi v prometu. Namestitvev in uporaba prometne opreme na javni cesti je dopustna tudi za prisilno ustavljanje vozil, s katero se prepreči nadaljnja vožnja in vozniška prisili k ustavitvi vozila, v primerih, ko je utemeljeno pričakovati, da bi z nadaljevanjem vožnje ogrožal druge udeležence cestnega prometa.

(6) Prometno signalizacijo in prometno opremo iz prejšnjega odstavka je treba odstraniti, ko preneha vzrok, zaradi katerega sta bili postavljeni, oziroma ju prekriži za čas, ko nista potrebni.

(7) Prometno signalizacijo in prometno opremo v okviru del rednega vzdrževanja postavlja in odstranjuje izvajalec rednega vzdrževanja ceste. Ne glede na prejšnji stavek lahko na odsekih cest, na katerih se izvajajo investicijska vzdrževalna dela in vzdrževalna dela v javno korist, prometno signalizacijo in prometno opremo postavlja in odstranjuje izvajalec teh del.

(8) Pri postavljanju prometne signalizacije velja med upravljavci javnih cest medsebojna vzajemnost, kjer lahko upravljavec ene ceste, v primeru zapore in omejitve uporabe te ceste ali označitve spremembe prometne ureditve na njej, postavlja prometno signalizacijo na cesti drugega upravljavca. O postavitvi te prometne signalizacije mora obvestiti upravljavca te ceste najmanj tri dni pred postavitvijo.

(9) Ne glede na določbo sedmega odstavka tega člena smejo prometno signalizacijo in prometno opremo za kratkotrajno ustavitev prometa pri opravljanju izrednega prevoza, pod pogoji dovoljenja za izredni prevoz, postaviti in odstraniti izvajalci izrednega prevoza.

(10) Ne glede na določbo sedmega odstavka tega člena smejo prometno signalizacijo in prometno opremo za začasno označitev kraja nadzora postaviti in odstraniti tudi delavci organov, pristojnih za nadzor predpisov, s katerimi so določeni prekrški in v skladu s svojimi pooblastili opravljajo nadzor v prometu.

(11) Izvajalci izrednega prevoza in delavci organov iz prejšnjega odstavka s postavitvijo oziroma odstranitvijo prometne signalizacije in prometne opreme prevzemajo odgovornost za pravilnost njihove postavitve oziroma odstranitve.

(12) Ne glede na določbo sedmega odstavka tega člena smejo prometno signalizacijo in prometno opremo za označitev kraja, na katerem se opravlja nadzor prometa, za označitev in zavarovanje kraja prometne in druge nesreče ter za prikazovanje drugih nujnih obvestil udeležencem prometa postaviti in odstraniti policisti, za označitev in zavarovanje kraja prometne in druge nesreče ter izrednega dogodka na oziroma ob javni cesti pa tudi gasilci.

(13) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec rednega vzdrževanja cest, izvajalec izrednega prevoza in izvajalec investicijskih vzdrževalnih del ter vzdrževalnih del v javno korist, če ravna v nasprotju določbo šestega odstavka tega člena, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja, izvajalca izrednega prevoza in izvajalca investicijskih vzdrževalnih del ter vzdrževalnih del v javno korist pa z globo 500 eurov.

21. člen

(naprave in ukrepi za umirjanje prometa)

(1) Naprave za umirjanje prometa so fizične, svetlobne ali druge naprave in ovire, s katerimi se udeležencem v cestnem prometu fizično onemogoči vožnja s hitrostjo, višjo od predpisane s prometnim pravilom ali odredene s prometnim znakom, ali se jih opozori na omejitev hitrosti na nevarnem odseku ceste.

(2) Ukrepi za umirjanje prometa so tehnične rešitve na cestnem omrežju in na vozišču ter oblikovanje prometnih površin.

(3) Naprave in ukrepe za umirjanje prometa je dovoljeno izvesti le na delih cest skozi naselja, kjer z rešitvami in ukrepi v skladu s predpisi o projektiranju cest ni mogoče zagotoviti želene hitrosti vozil.

(4) Ovire iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti označene s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo.

(5) Ne glede na razloge iz tretjega odstavka tega člena je obvezna postavitev naprav oziroma izvedba ukrepov za umirjanje prometa pred vzgojno varstvenimi in izobraževalnimi ustanovami ter drugimi objekti, ob katerih je zaradi specifične populacijske strukture udeležencev zahtevano zmanjšanje dovoljene hitrosti v naselju.

22. člen

(nivojski prehodi čez železniško progo)

Križanja cest in železniških prog morajo biti omejena na najnujnejši obseg, in sicer tako, da se dvoje ali več cest usmeri na skupno križanje z železniško progo. Način križanja cest in železniških prog ter razmejitev stroškov njihove gradnje, rekonstrukcije ali vzdrževanja, ki bremenijo cesto ali železniško progo, se uredijo skladno s predpisi o varnosti v železniškem prometu.

23. člen

(varovalni gozdovi in hudourniki ob javni cesti)

(1) Upravljavci javne ceste lahko ministrstvu, pristojnemu za gozdarstvo, poda predlog, da se gozd vzdolž državne ceste ali v njeni bližini, ki je pomemben zaradi njenega varovanja pred drsenjem zemljišča, bočnega vetra, snežnimi plazovi in podobnega, razglasi za varovalni gozd v skladu s predpisi o gozdovih.

(2) Pravne ali fizične osebe, ki v območju ceste pogozdujejo ali urejajo hudournike ter deroče reke, morajo pred začetkom del obvestiti o vrsti in obsegu del upravljavca javne ceste in prilagoditi vrsto in obseg del tako, da se zavaruje cesta.

(3) Upravljavci javne ceste krije del stroškov za pogozditev goljav ter za ureditev hudournikov in deročih rek glede na pomen, ki ga imajo takšna dela za varstvo javne ceste.

(4) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

(5) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 1.000 eurov.

24. člen

(gradnja žičniških naprav čez javne ceste)

(1) Javna cesta, ki jo prečka žičniška naprava, mora biti zavarovana z ustreznimi lovilnimi napravami. Stroške postavitve in vzdrževanja lovilne naprave krije investitor oziroma upravljavec žičniške naprave.

(2) Za gradnjo žičniških naprav nad javnimi cestami ali ob njih mora investitor dobiti soglasje upravljavca javne ceste.

(3) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

(4) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 1.000 eurov.

25. člen

(izkoriščanje mineralnih surovin ob javni cesti)

(1) Pridobivalni prostori mineralnih surovin so lahko le v takšni oddaljenosti od javne ceste, da to ne vpliva na stabilnost cestnih objektov, cestnega telesa, na vzdrževanje ceste in na varnost prometa.

(2) Če območje pridobivalnega prostora sega v varovalni pas javne ceste ali so na podlagi študij, ki so podlaga za pripravo prostorskega akta, dokazani vplivi pridobivalnega prostora mineralnih surovin na javno cesto, mora investitor oziroma nosilec rudarske ali vodne pravice pridobiti soglasje upravljavca javne ceste.

(3) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(4) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

26. člen

(omejitve izvajanja del zunaj varovalnega pasu javne ceste)

(1) Za izvajanje del zunaj varovalnega pasu javne ceste, ki bi lahko povzročila nestabilnost cestnega telesa, mora investitor pridobiti soglasje upravljavca javne ceste.

(2) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom.

(3) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

27. člen

(izvajanje del v območju javne ceste)

(1) Za podiranje dreves, spravilo lesa, izkope, prekope, podkope, vrtnja in opravljanje drugih del na zemljiščih ali na objektih v območju javne ceste, ki bi lahko ovirala ali ogrožala promet, poškodovala cesto ali povečala stroške njenega vzdrževanja, je treba pridobiti soglasje upravljavca javne ceste, s katerim se določijo pogoji za opravljanje teh del.

(2) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki brez soglasja upravljavca javne ceste opravlja dela, ki bi lahko ovirala ali ogrožala promet, poškodovala cesto ali povečala stroške njenega vzdrževanja.

(3) Z globo 6.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, njihova odgovorna oseba pa z globo 2.000 eurov.

28. člen

(razmejitev obveznosti med upravljavci javnih cest in upravljavci vodotokov)

(1) Stroške gradnje ali rekonstrukcije objektov in naprav za ohranjanje vodnega režima vodotoka, ki so potrebni zaradi prečkanja javne ceste z vodotokom ali poteka ob njem, krije investitor ceste.

(2) Vzdrževanje zavarovanja podporne konstrukcije premostitvenega objekta je sestavni del vzdrževanja javne ceste.

(3) Vzdrževanje objektov in naprav, ki služijo vodotoku, ter obrežnih zavarovanj in zavarovanj struge vodotoka so sestavni del vzdrževanja vodotoka.

(4) Če vodotok poteka v območju ceste, se stroški vzdrževanja ceste razdelijo sorazmerno med upravljavca ceste in upravljavca vodotoka.

(5) Minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, predpiše metodologijo za določitev sorazmernih deležev, potrebnih ukrepov in delitev stroškov.

29. člen

(razmejitev obveznosti med različnimi investitorji gospodarske javne infrastrukture)

(1) Investitor občinske ceste ali objekta oziroma naprave druge gospodarske javne infrastrukture, ki se gradi ali obnavlja v okviru projekta gradnje ali rekonstrukcije državne ceste, v celoti zagotovi financiranje takšne gradnje ali obnove, če zakon ne določa drugače.

(2) Določba prejšnjega odstavka se uporablja tudi v primeru, ko se v okviru projekta gradnje ali rekonstrukcije avtoceste ali hitre ceste, katere investitor je koncesionar iz 11. ali posebna gospodarska družba iz 46. člena tega zakona, gradi ali obnavlja druga državna cesta.

(3) Infrastrukturo, ki se v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena gradi v okviru projekta gradnje ali rekonstrukcije državne ceste, mora upravljavec, določen v pogodbi iz četrtega odstavka tega člena, po njeni končani izgradnji prevzeti v upravljanje in vzdrževanje. Če je ne prevzame v upravljanje oziroma vzdrževanje, mora povrniti vse stroške in vso škodo, povezano s to infrastrukturo, ki nastane investitorju ceste, od katerega bi infrastrukturo moral prevzeti.

(4) Razmejitev obveznosti med investitorji iz prvega in drugega odstavka tega člena ter upravljavci se podrobneje uredi s pogodbo.

(5) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo, če je gradnja ali obnova gospodarske javne infrastrukture nujna posledica gradnje ali rekonstrukcije državne ceste (npr. odprava škode, nastale na infrastrukturi zaradi gradnje ali rekonstrukcije državne ceste, prestavitev infrastrukture zaradi gradnje državne ceste, ipd.).

30. člen

(največje dovoljene osne obremenitve vozil na javnih cestah)

(1) Na javnih cestah vozila ali skupine vozil, sama ali skupaj s tovorom, ne smejo presegati največjih dovoljenih osnih obremenitev, predpisanih za posamezne vrste vozil ali skupine vozil.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka na javnih cestah vozila ali skupine vozil, sama ali skupaj s tovorom, ne smejo presegati omejenih osnih obremenitev, odrejenih s prometnim znakom.

(3) Voznik, ki opravlja prevoz v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, oseba, ki naloži tovor, in naročnik prevoza, ki zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, se kaznujejo za prekršek z globo:

– 200 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev od 3 do vključno 10 odstotkov;

– 300 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev nad 10 do vključno 20 odstotkov;

– 600 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev nad 20 do vključno 30 odstotkov;

– 900 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev nad 30 odstotkov.

(4) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, ki naloži tovor, oziroma kot naročnik prevoza zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

– 600 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev od 3 do vključno 10 odstotkov;

– 900 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev nad 10 do vključno 20 odstotkov;

– 1.800 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev nad 20 do vključno 30 odstotkov;

– 3.000 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev nad 30 odstotkov.

(5) Odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena, ki naloži tovor, oziroma kot naročnik prevoza zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globlo 500 eurov.

(6) Na javnih cestah je prepovedan promet vozil, katerih osne obremenitve presegajo dovoljene osne obremenitve po določilih proizvajalca vozila.

(7) Voznik, ki opravlja prevoz v nasprotju s prejšnjim odstavkom, se kaznuje za prekršek z globlo 400 eurov.

(8) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s šestim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globlo:

– 600 eurov, če osna obremenitev presega dovoljeno osno obremenitev po določilih proizvajalca vozila do vključno 10 odstotkov;

– 900 eurov, če osna obremenitev presega dovoljeno osno obremenitev po določilih proizvajalca vozila nad 10 do vključno 20 odstotkov;

– 1.800 eurov, če osna obremenitev presega dovoljeno osno obremenitev po določilih proizvajalca vozila nad 20 do vključno 30 odstotkov;

– 3.000 eurov, če osna obremenitev presega dovoljeno osno obremenitev po določilih proizvajalca vozila nad 30 odstotkov.

(9) Odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s šestim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globlo 500 eurov.

31. člen

(največje dovoljene skupne in največje dovoljene mase vozil na javnih cestah)

(1) Na javnih cestah vozila ali skupine vozil, sama ali skupaj s tovorom, ne smejo presegati največjih dovoljenih skupnih mas, predpisanih za posamezne vrste vozil ali skupine vozil.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka na javnih cestah vozila ali skupine vozil, sama ali skupaj s tovorom, ne smejo presegati omejenih skupnih mas, odrejenih s prometnim znakom.

(3) Voznik, ki opravlja prevoz v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, oseba, ki naloži tovor, in naročnik prevoza, ki zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globlo:

– 200 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno skupno maso od 3 do vključno 10 odstotkov;

– 300 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno skupno maso nad 10 do vključno 20 odstotkov;

– 600 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma omejeno skupno maso nad 20 do vključno 30 odstotkov;

– 900 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno skupno maso nad 30 odstotkov.

(4) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, ki naloži tovor, oziroma kot naročnik prevoza zahteva, da se

prevoz opravlja v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena se kaznuje za prekršek z globlo:

– 600 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno skupno maso od 3 do vključno 10 odstotkov;

– 900 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno skupno maso nad 10 do vključno 20 odstotkov;

– 1.800 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno skupno maso nad 20 do vključno 30 odstotkov;

– 3.000 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno skupno maso nad 30 odstotkov.

(5) Odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, ki naloži tovor, oziroma kot naročnik prevoza zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena se kaznuje za prekršek z globlo z globlo 500 eurov.

(6) Na javnih cestah je prepovedan promet vozil, katerih skupna masa presega največjo dovoljeno maso po določilih proizvajalca vozila.

(7) Voznik, ki opravlja prevoz v nasprotju s prejšnjim odstavkom, se kaznuje za prekršek z globlo 400 eurov.

(8) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s šestim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globlo:

– 600 eurov, če največja dovoljena masa presega največjo dovoljeno maso po določilih proizvajalca vozila do vključno 10 odstotkov;

– 900 eurov, če največja dovoljena masa presega največjo dovoljeno maso po določilih proizvajalca vozila nad 10 do vključno 20 odstotkov;

– 1.800 eurov, če največja dovoljena masa presega največjo dovoljeno maso po določilih proizvajalca vozila nad 20 do vključno 30 odstotkov;

– 3.000 eurov, če največja dovoljena masa presega največjo dovoljeno maso po določilih proizvajalca vozila nad 30 odstotkov.

(9) Odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s šestim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globlo 500 eurov.

32. člen

(izredni prevoz po javni cesti)

(1) Izredni prevoz je prevoz z vozilom ali skupino vozil, ki samo ali skupaj z nedeljivim tovorom presega s predpisi dovoljeno skupno maso, osne obremenitve ali mere (širina, dolžina, višina). Izredni prevoz je tudi prevoz, pri katerem je vozilo samo ali skupaj s tovorom v mejah s predpisom dovoljene skupne mase, osnih obremenitev ali mer, vendar pa presega omejitev katerega koli od teh elementov, ki je odrejena na cesti ali njenem delu.

(2) Izredni prevoz se lahko opravi na podlagi dovoljenja za izredni prevoz, ki se izda, če izdajatelj dovoljenja za izredni prevoz ugotovi, da vozila ali tovora od izvora do cilja ni mogoče prepeljati po železnici ali z drugimi prometnimi sredstvi ali če predlagatelj izrednega prevoza dokaže, da bi prevoz s temi prometnimi sredstvi povzročil večje skupne stroške prevoza v primerjavi s stroški dodatnih ukrepov za usposobitev prevozne poti za prevoz po cesti.

(3) Vozilo s tovorom ali vozilo samo sme presegati s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejene osne obremenitve, skupne mase ali mere le v obsegu in pod pogoji, navedenimi v dovoljenju za izredni prevoz po javni cesti.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je izredni prevoz po javni cesti dovoljen brez dovoljenja za izredni prevoz,

ki se mora opraviti zaradi intervencije ob prometnih in drugih nesrečah ter izrednih dogodkih, zaradi obrambnih potreb, pri vleki pokvarjenega ali poškodovanega avtobusa ali tovornega vozila, ustavljenega na vozišču, vendar le do najbližjega kraja, kjer se lahko to vozilo izloči iz prometa, ter za vozila pri zimskem vzdrževanju cest.

(5) Dovoljenje za izredni prevoz, ki poteka samo po državnih oziroma po državnih in občinskih cestah izda Direkcija Republike Slovenije za ceste (v nadaljnjem besedilu: direkcija). V primeru poteka izrednega prevoza tudi po občinski cesti mora biti pridobljeno predhodno soglasje njenega upravljavca. Upravljavec občinske ceste mora soglasje izdati v roku treh dni od prejetja vloge in ga po elektronski poti posredovati direkciji, sicer se šteje, da je soglasje dano.

(6) Dovoljenje za izredni prevoz, ki poteka samo po občinskih cestah, izda upravljavec občinske ceste, če občina z odlokom ne določi drugače.

(7) V dovoljenju za izredni prevoz se lahko na predlog imetnika dovoljenja za izredni prevoz pred prenehanjem veljavnosti dovoljenja spremenijo podatki o vozilih za izredni prevoz, tovoru, prevoznih poti ali o roku veljavnosti, če je sprememba upravičena in je izredni prevoz pod spremenjenimi pogoji izvedljiv.

(8) O izdaji dovoljenja za izredni prevoz mora izdajatelj obvestiti pristojno policijsko upravo in upravljavce cest, po katerih bo izredni prevoz potekal, občinsko redarstvo, če bo izredni prevoz potekal tudi po občinskih cestah, in prometno-informacijski center.

(9) Višina povračil za izredne prevoze je odvisna od škodnih vplivov izrednih prevozov na javno cestno infrastrukturo in jih predpiše vlada.

(10) Za izredni prevoz, ki poteka tudi po občinskih cestah in cestah, ki jih upravlja koncesionar iz 11. ali 57. člena oziroma gospodarska družba iz 46. člena tega zakona, in za katerega dovoljenja za izredni prevoz izdaja direkcija, so upravljavci teh cest upravičeni do sorazmernega deleža povračila za izredni prevoz.

(11) Izredni prevoz brez dovoljenja za izredni prevoz je prepovedan.

(12) Evidenco izdanih dovoljenj za izredne prevoze vodijo izdajatelji dovoljenj.

(13) Minister, pristojen za promet, podrobneje predpiše pogoje za izdajo dovoljenj za izredne prevoze po javnih cestah ter način in pogoje izvajanja izrednih prevozov po javnih cestah.

(14) Usposobljenost tranzitnih smeri za prevzem izrednih prevozov zagotavljajo izvajalci rednega vzdrževanja cest v okviru izvajanja javne službe.

(15) Voznik, ki opravlja izredni prevoz v nasprotju z dovoljenjem za izredni prevoz, oseba, ki naloži tovor v nasprotju z dovoljenjem za izredni prevoz, oziroma naročnik prevoza, ki zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju z dovoljenjem za izredni prevoz, se kaznuje za prekršek z globlo:

– 200 eurov, če skupna masa presega do vključno 10 odstotkov s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejene skupne mase, ali širina presega od 2,6 metra do vključno 3 metre ali dolžina presega do vključno 25 odstotkov največje s predpisi dovoljene ali s prometnim znakom omejene dolžine, ali če osna obremenitev presega do vključno 10 odstotkov največje s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejene osne obremenitve na javni cesti;

– 300 eurov, če je skupna masa prekoračena nad 10 odstotkov s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejene skupne mase in ne več kot 60 ton, ali širina nad 3 metre in ne več kot 3,5 metrov ali višina nad 4,2 metra in ne več kot 4,5 metrov ali dolžina nad 25 odstotkov in je ne več kot za 40 odstotkov večja od največje s predpisi dovoljene ali s prometnim znakom omejene dolžine, ali je osna obremenitev za več kot 10 odstotkov in ne več kot 20 odstotkov nad največjo s predpisom dovoljeno ali s prometnim znakom omejeno osno obremenitvijo na javni cesti;

– 600 eurov, če skupna masa ali mere ali osna obremenitev presega najvišje vrednosti iz prejšnje alineje, ali če se prevažajo deljivi tovari kot izredni prevoz.

(16) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja izredni prevoz v nasprotju z dovoljenjem za izredni prevoz, ki naloži tovor, oziroma kot naročnik prevoza zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju z dovoljenjem za izredni prevoz se kaznuje za prekršek z globlo:

– 600 eurov, če skupna masa presega do vključno 10 odstotkov s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejene skupne mase, ali širina presega od 2,6 metra do vključno 3 metre ali dolžina presega do vključno 25 odstotkov največje s predpisi dovoljene ali s prometnim znakom omejene dolžine, ali če osna obremenitev presega do vključno 10 odstotkov največje s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejene osne obremenitve na javni cesti;

– 900 eurov, če je skupna masa prekoračena nad 10 odstotkov s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejene skupne mase in ne več kot 60 ton, ali širina nad 3 metre in ne več kot 3,5 metre ali višina nad 4,2 metra in ne več kot 4,5 metrov ali dolžina nad 25 odstotkov in je ne več kot za 40 odstotkov večja od največje s predpisi dovoljene ali s prometnim znakom omejene dolžine, ali je osna obremenitev za več kot 10 odstotkov in ne več kot 20 odstotkov na največjo s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejeno osno obremenitvijo na javni cesti;

– 1.800 eurov, če skupna masa ali mere ali osna obremenitev presega najvišje vrednosti iz prejšnje alineje, ali če se prevažajo deljivi tovari kot izredni prevoz.

(17) Odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja izredni prevoz v nasprotju z dovoljenjem za izredni prevoz, ki naloži tovor, oziroma kot naročnik prevoza zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju z dovoljenjem za izredni prevoz se kaznuje za prekršek z globlo 500 eurov.

(18) Voznik, ki opravlja izredni prevoz brez dovoljenja za izredni prevoz se kaznuje za prekršek z globlo 1.000 eurov.

(19) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja izredni prevoz brez dovoljenja za izredni prevoz, se kaznuje za prekršek z globlo 3.000 eurov, njihova odgovorna oseba pa z globlo 1.000 eurov.

(20) Z globlo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec rednega vzdrževanja cest, ki ne zagotovi usposobljenosti tranzitne smeri za izredne prevoze, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja pa z globlo 500 eurov.

33. člen

(upravno nadzorstvo nad izvajanjem izrednega prevoza)

(1) Izredni prevoz je dovoljen le pod pogoji, navedenimi v dovoljenju za izredni prevoz.

(2) Nadzor nad z dovoljenjem za izredni prevoz dovoljenimi osnimi obremenitvami, skupnimi masami in merami vozil ter ustreznostjo vozil, spremstva in opreme za izvedbo izrednega prevoza ter označitvijo izrednega prevoza na javnih cestah, je sestavni del rednega vzdrževanja javnih cest. Skladnost izrednega prevoza s pogoji iz dovoljenja za izredni prevoz izvaja izdajatelj dovoljenja za izredni prevoz pred začetkom izrednega prevoza.

(3) Če pri pregledu izrednega prevoza pred začetkom izvajanja izredni prevoz ne izpolnjuje zahtev iz izdanega dovoljenja za izredni prevoz, se izvedba izrednega prevoza prepove do uskladitve z dovoljenjem.

(4) Izvajalec izrednega prevoza mora v primeru neizpolnjevanja zahtev iz izdanega dovoljenja za izredni prevoz plačati stroške pregleda izrednega prevoza izdajatelju dovoljenja za izredni prevoz.

34. člen

(označitev vozil za izredne prevoze)

(1) Vozila, s katerimi se opravlja izredni prevoz, morajo biti označena s posebnimi opozorilnimi svetilkami, ki oddajajo

svetlobo rumene barve, in z ustreznim napisom na zadnji strani vozila. Vozila, ki spremljajo izredni prevoz, pa so glede na kategorijo spremljanja opremljena tudi s posebno signalno tablo.

(2) Vozilo, s katerim se opravlja izredni prevoz, mora biti na zadnji strani označeno z svetlobnim oziroma odsevnim napisom »izredni prevoz«, vozilo, s katerim se izvaja vzdrževanje cest v zimskih razmerah, pa z napisom »pluženje-posipanje«.

(3) Posebna signalna tabla na vozilih za spremstvo mora omogočati predvajanje prometne signalizacije, s katero se drugi udeleženci v prometu obveščajo o nevarnosti, obveznostih in prepovedih v zvezi z izrednim prevozom.

(4) Udeleženci v prometu morajo upoštevati in se ravnati po obvestilih, izraženih na posebni signalni tabli.

(5) Voznik, ki sreča, dohiti ali pripelje do vozil za izredni prevoz, opremljenih s posebnimi znaki iz tega člena, mora voziti posebno previdno, se pri srečevanju umakniti in po potrebi ustaviti vozilo.

(6) Obliko, pogoje in način uporabe posebnih svetlobnih znakov iz tega člena predpiše minister, pristojen za promet.

(7) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik izrednega prevoza, ki ravna v nasprotju s tem členom.

(8) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s četrtem in petim odstavkom tega člena.

(9) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s tem členom, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

35. člen

(avtobusna postajališča)

(1) Avtobusna postajališča na avtocesti in hitri cesti niso dovoljena.

(2) Avtobusna postajališča na glavnih in regionalnih cestah morajo biti izven vozišča.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko v primeru, da prostorske ali druge tehnične zahteve ne omogočajo gradnje avtobusnega postajališča izven vozišča, avtobusno postajališče vzpostavi na vozišču.

(4) Za vzpostavitev avtobusnega postajališča na vozišču mora biti pridobljeno strokovno mnenje komisije.

(5) Komisijo iz prejšnjega odstavka sestavljajo predstavniki upravljavca ceste, policije, inšpekcije za ceste, v primeru državne ceste pa tudi predstavnik občine. Za državne ceste imenuje komisijo minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, za občinske ceste pa jo imenuje župan.

(6) Stroške gradnje avtobusnega postajališča krije njen predlagatelj. Vzpostavljeno avtobusno postajališče izven vozišča postane del javne ceste.

(7) Za vzpostavitev avtobusnih postajališč na občinskih cestah in nekategoriziranih cestah, ki se uporabljajo za javni cestni promet, se smiselno uporabljajo določbe tega člena.

36. člen

(naležne ploskve na kolesih vozil)

(1) Vozila, ki vozijo po cestah, morajo imeti kolesa s takšnimi naležnimi ploskvami, da ne poškodujejo vozišča.

(2) Motorna vozila z gosenicami smejo voziti po cestah samo, če imajo gosenice obložene s primernimi oblogami, ki ne poškodujejo vozišča.

(3) Z globo 500 eurov se kaznuje voznik, ki po cesti vozi vozilo s kolesi z naležnimi ploskvami, ki so ali bi lahko poškodovale vozišče, ali motorno vozilo z gosenicami, ki so ali bi lahko poškodovale vozišče.

37. člen

(izjeme pri omejitvi uporabe javne ceste – lokalni promet)

(1) V primeru omejitve uporabe javne ceste za posamezno vrsto vozil se lahko uporaba te ceste dovoli za lokalni promet.

(2) Lokalni promet iz prejšnjega odstavka na območju omejene uporabe javne ceste je promet motornih vozil, ki imajo na tem območju izhodišče ali cilj, promet motornih vozil, katerih vozniki, lastniki ali imetniki pravice uporabe imajo na tem območju stalno ali začasno prebivališče, promet motornih vozil, ki so v lasti oziroma v uporabi pravne ali fizične osebe, registrirane za opravljanje prevozov, ki ima na tem območju sedež ali podružnico in urejeno parkirišče, ali avtošole, ki ima na tem območju sedež ali podružnico in urejeno parkirišče.

(3) Za lokalni promet se šteje tudi promet vozil za izvajanje rednega vzdrževanja ceste, vozil komunalnih služb, vprežnih vozil, koles, koles s pomožnim motorjem, koles z motorjem, lahkih štirikoles, traktorjev in motokultivatorjev ter promet motornih vozil, s katerimi se kandidati usposablajo za vožnjo motornih vozil ali opravljajo izpite za voznike motornih vozil.

(4) Z globo 300 eurov se kaznuje voznik, ki vozi v območju lokalnega prometa v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom tega člena.

(5) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s tem členom, njihova odgovorna oseba pa z globo 300 eurov.

38. člen

(prekomerna prometna obremenitev javne ceste s tovornimi vozili)

(1) Prekomerna prometna obremenitev javne ceste s tovornimi vozili je začasno ali trajno povečanje prometa tovornih vozil na določeni izvorno ciljni relaciji, ki poteka po odseku javne ceste in je posledica izvajanja večjih investicijskih projektov ali izkoriščanja in gospodarjenja z naravnimi surovinami.

(2) Pri prekomerni prometni obremenitvi javne ceste iz prejšnjega odstavka mora povzročitelj nositi sorazmeren del stroškov investicijskega vzdrževanja javne ceste, katerega vzrok je povečana obremenitev s tovornimi vozili in pri povprečnem obsegu in strukturi cestnega prometa ne bi bilo potrebno.

(3) Pričakovano povečanje prometne obremenitve javne ceste s tovornimi vozili ugotavlja upravljavec javne ceste:

– v postopku izdaje smernic in mnenja k prostorskemu aktu,

– v postopku izdaje dovoljenj za gradnjo, ki bo vir povečane prometne obremenitve javne ceste s tovornimi vozili, ali

– neposredno s štejem, če je prometna obremenitev javne ceste že nastala, upravljavec pa s strani povzročitelja obremenitve predhodno ni bil seznanjen z gradnjo objekta ali drugim posegom.

(4) Prekomerna prometna obremenitev se lahko začne izvajati po sklenitvi pogodbe med upravljavcem javne ceste in investitorjem objekta oziroma nosilcem rudarske ali vodne pravice, s katero so opredeljene vse medsebojne obveznosti v zvezi z rekonstrukcijo javne ceste po prenehanju obremenitve, kakor tudi obveznosti v zvezi s povečanim rednim vzdrževanjem ceste v času trajanja povečane obremenitve.

(5) Minister, pristojen za promet, predpiše metodologijo za določitev potrebnih ukrepov in delitev stroškov zaradi prekomerne prometne obremenitve javnih cest s tovornimi vozili.

39. člen

(delitev in kategorizacija javnih cest)

(1) Javne ceste so državne in občinske ceste.

(2) Državne ceste so v lasti Republike Slovenije, občinske ceste pa v lasti občin.

(3) Glede na pomen za promet in povezovalne funkcije v prostoru se državne ceste kategorizirajo na avtoceste, hitre ceste, glavne ceste I. in II. reda, regionalne ceste I., II. in III. reda ter državne kolesarske poti, občinske ceste pa na lokalne ceste, javne poti ter občinske kolesarske poti.

(4) Lokalne ceste se v naseljih lahko razvrščajo v več podkategorij, ki se določijo v predpisu iz petega odstavka tega člena.

(5) Merila za kategorizacijo javnih cest določi vlada.

(6) Glede na potek v prostoru se javne ceste delijo na ceste v naselju in ceste izven naselja.

(7) Javne ceste so lahko namenjene uporabi za vse ali samo za določene vrste prometa (ceste, rezervirane za motorna vozila, ceste, rezervirane za promet kolesarjev, ali ceste, namenjene za druge vrste prometa).

40. člen

(podatki o javnih cestah)

(1) Za potrebe načrtovanja, spremljanja stanja, upravljanja, vzdrževanja in statistične namene se vodi evidenca o javnih cestah kot banka cestnih podatkov (v nadaljnjem besedilu: BCP), ki obsega opisne, numerične, grafične in druge podatke o javnih cestah in objektih na njih in predstavlja enotno zbirko podatkov.

(2) BCP vsebuje tehnične podatke o državnih oziroma občinskih cestah, podatke o objektih na državnih oziroma občinskih cestah ter podatke o državnih oziroma občinskih kolesarskih povezavah in poteh. Poleg tehničnih podatkov vsebuje BCP tudi podatke o prometnih obremenitvah in izdatkih za javne ceste. Podatki o javnih cestah in objektih na njih morajo biti izkazani tako, da je razvidna umestitev posameznih sestavnih delov ceste v prostoru.

(3) BCP vodi in vzdržuje za državne ceste direkcija, za občinske ceste pa občina. Za ceste, ki jih upravlja koncesionar iz 11. ali 57. člena oziroma gospodarska družba iz 46. člena tega zakona, zagotavlja podatke ta upravljavec. Direkcija, koncesionar iz 11. ali 57. člena oziroma gospodarska družba iz 46. člena tega zakona in občine pridobivajo podatke iz obstoječih uradnih zbirk, ki jih potrebujejo za BCP, brezplačno.

(4) Podatki iz drugega odstavka tega člena se zbirajo neposredno iz projektne dokumentacije izvedenih del, uradnih kartografskih gradiv, popisnih obrazcev, slikovnega gradiva, drugih zbirk ter posebnih meritev oziroma zajemom podatkov neposredno na terenu.

(5) Topografske podatke o javnih cestah in objektih na njih, kakor tudi vsako spremembo podatkov, mora posamezni zavezanec za vodenje in vzdrževanje podatkov posredovati organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za potrebe vodenja zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture najpozneje v treh mesecih od nastanka sprememb.

(6) Minister, pristojen za promet, predpiše način označevanja javnih cest ter vodenja podatkov o javnih cestah in objektih na njih.

41. člen

(omrežje kolesarskih povezav)

(1) Kolesarska povezava je niz prometnih površin, namenjenih javnemu prometu kolesarjev in drugih udeležencev pod pogoji, določenimi s pravili cestnega prometa, in predpisi, ki urejajo javne ceste, ter je označena s predpisano prometno signalizacijo.

(2) Kolesarska povezava je lahko izvedena kot kolesarska pot, kolesarska steza, kolesarski pas ali kot prometna površina, ki je namenjena tudi drugim udeležencem v prometu.

(3) Kadar kolesarska povezava poteka po kolesarski poti, je ta lahko samostojna javna cesta, ki je namenjena le prometu kolesarjev.

(4) Glede na povezovalni pomen v prostoru se kolesarske povezave delijo na daljinske, glavne, regionalne in lokalne kolesarske povezave.

(5) Kolesarske povezave se lahko med seboj deloma prekrivajo.

(6) Vzpostavitev in označitev ter vzdrževanje omrežja kolesarskih povezav je v javnem interesu.

(7) Minister, pristojen za promet, predpiše merila za razvrstitev kolesarskih povezav, pravila za označitev in evidentiranje ter minimalne pogoje za vzpostavitev in vzdrževanje kolesarskih povezav.

III. GRADNJA DRŽAVNIH CEST

42. člen

(nacionalni program)

(1) Cilji in naloge strategije razvoja in vzdrževanja državnih cest se podrobneje določijo v nacionalnem programu razvoja in vzdrževanja državnih cest (v nadaljnjem besedilu: nacionalni program).

(2) Z nacionalnim programom se določijo vrstni red prednostnih nalog vzdrževanja in razvoja državnih cest, viri sredstev za njihovo uresničitev ter dinamika in obseg uresničitve posameznih razvojnih nalog za obdobje najmanj štirih let. Določitev prednostnih nalog mora temeljiti na objektivnih prometnih, tehničnih, ekonomskih in okoljskih merilih.

(3) Nacionalni program pripravi ministrstvo, pristojno za promet, sprejme pa ga Državni zbor Republike Slovenije na predlog vlade.

43. člen

(kategorizacija državnih cest)

(1) Državne ceste določi in kategorizira vlada. Hkrati s kategorizacijo državnih cest vlada določi, kateri vrsti prometa so namenjene.

(2) Novozgrajeni ali rekonstruirani del državne ceste, s katerim se nadomesti del te ceste, je iste kategorije kot državna cesta.

(3) Spremembe kategorizacije državnih cest ali nadomeščenih delov teh cest in prenose občinskih cest med državne ceste lahko predlagata minister, pristojen za promet, in župan. Spremembe in prenosi se opravijo po medsebojnem usklajevanju interesov obeh predlagateljev in ob upoštevanju meril za kategorizacijo javnih cest, vedno pa pred predajo nove ceste v promet.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko vlada javne ceste, ki se opustijo kot državne ceste, in nadomeščene dele državnih cest s sklepom prenese med občinske ceste zaradi novozgrajenih ali rekonstruiranih delov državne ceste.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora biti v primeru gradnje nove ali nadomestne ceste upravljavec ceste določen pred predajo ceste v promet ter predvidena kategorija ceste.

44. člen

(opustitev državne ceste)

(1) Državna cesta ali njen del se lahko opusti, če se zgradi nova cesta ali del ceste, ki nadomesti prejšnjo.

(2) O opustitvi državne ceste ali njenega dela ter bodočem ravnanju s to nepremičnino v primerih, ko ni več namenjena prometu, odloči vlada.

45. člen

(določitev državnih kolesarskih povezav)

(1) Državna kolesarska povezava lahko poteka v okviru javnih in nekategoriziranih cest, ki se uporabljajo za javni cestni promet, ali v okviru objektov vodne, železniške in energetske infrastrukture.

(2) Če državna kolesarska povezava poteka zunaj zemljišč javnega dobra, se pravice in obveznosti izvršujejo v obsegu, kot je potrebno za varno odvijanje kolesarskega prometa. Pravice in obveznosti se uredijo s posebno pogodbo med upravljavcem kolesarske povezave in lastnikom zemljišča, preko katerega povezava poteka.

(3) Državne kolesarske povezave predpiše minister, pristojen za promet.

46. člen

(posebna gospodarska družba za državne ceste)

Za organiziranje in vodenje gradnje ter vzdrževanja določenih državnih cest in upravljanje teh cest se lahko ustanovi posebna gospodarska družba pod pogoji in na način, kot to določi poseben zakon.

47. člen

(sofinanciranje gradnje državne ceste)

(1) Gradnjo prometnih površin, objektov in naprav iz prvega odstavka 62. člena tega zakona na, ob, pod ali nad voziščem državne ceste ter ureditev prehodov za pešce v naselju, ki so potrebne zaradi pretočnosti in varnosti državne ceste, financira oziroma sofinancira občina. Financiranje oziroma sofinanciranje teh prometnih površin, objektov in naprav se uredi s posebno pogodbo, ki jo skleneta Republika Slovenija in občina.

(2) Če je gradnja ali rekonstrukcija priključka na državno cesto pogojena tudi z rekonstrukcijo državne ceste, stroške rekonstrukcije državne ceste nosi investitor priključka. Financiranje rekonstrukcije in druge medsebojne obveznosti se uredijo s posebno pogodbo, ki jo skleneta Republika Slovenija in investitor priključka na državno cesto.

(3) Če narava proizvodne ali storitvene dejavnosti gospodarskega subjekta zahteva gradnjo ali rekonstrukcijo državne ceste z boljšimi elementi in v večjem obsegu, kot to zahtevata povprečen obseg in struktura prometa, gospodarska družba ali podjetnik posameznik financira ta dela v obsegu stroškov dodatno potrebnih del na državni cesti. Financiranje se uredi s posebno pogodbo, ki jo skleneta Republika Slovenija in zainteresirana gospodarska družba ali podjetnik posameznik.

(4) Če je gradnja določenih prometnih površin, objektov in naprav iz prvega odstavka tega člena nujna zaradi povečanja pretočnosti in varnosti prometa po državni cesti skozi naselje, lahko zagotovi za ta namen potrebna sredstva Republika Slovenija.

(5) Pogodbo iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena v imenu in za račun Republike Slovenije sklene minister, pristojen za promet.

48. člen

(sofinanciranje gradnje obvozne ceste)

Sredstva za gradnjo obvozne ceste zagotavlja Republika Slovenija in občina. Sofinanciranje gradnje obvozne ceste ter obveznosti prevzema nadomeščenega dela državne ceste se uredijo s posebno pogodbo, ki jo skleneta Republika Slovenija in občina. Pogodbo v imenu in za račun Republike Slovenije sklene minister, pristojen za promet.

49. člen

(financiranje državnih kolesarskih povezav)

Financiranje vzpostavitve državne kolesarske povezave, ki poteka po občinski cesti, se uredi s posebno pogodbo, ki jo skleneta Republika Slovenija in občina. Pogodbo v imenu in za račun Republike Slovenije sklene minister, pristojen za promet.

50. člen

(obveznost investitorja zaradi prestavitve državne ceste)

(1) Če je treba obstoječo državno cesto prestaviti zaradi gradnje drugega objekta ali naprave, mora biti prestavljeni del ceste zgrajen z elementi, ki ustrezajo namenu ceste in drugim zahtevam predpisov o cestah. Za poseg v cestno telo obstoječe državne ceste si mora investitor objekta ali naprave pridobiti soglasje direkcije. Stroške prestavitve državne ceste krije investitor objekta ali naprave.

(2) Investitor iz prejšnjega odstavka ni zavezanec za tisti del stroškov, nastalih zaradi pogojenih boljših elementov nadomeščenega dela državne ceste od elementov, določenih po prejšnjem odstavku.

51. člen

(obveznost usklajenega projektiranja in gradnje gospodarske javne infrastrukture)

(1) Če se hkrati z gradnjo ali rekonstrukcijo državne ceste v cestnem svetu predvideva tudi gradnja druge gospodarske

javne infrastrukture, ki ne služi cesti ali njeni uporabi, mora projektna dokumentacija vsebovati tudi rešitve gospodarske javne infrastrukture.

(2) Za usklajenost projektiranja, gradnje ali rekonstrukcije objektov gospodarske javne infrastrukture iz prejšnjega odstavka je pristojna direkcija.

(3) Stroške projektiranja, gradnje ali rekonstrukcije objektov posamezne gospodarske javne infrastrukture iz prvega odstavka tega člena, krije njen upravljavec.

52. člen

(obveznost obveščanja o posegih v državno cesto)

(1) Direkcija mora v fazi načrtovanja gradnje ali rekonstrukcije državne ceste obvestiti upravljavce druge gospodarske javne infrastrukture v cestnem telesu ali ob njem najmanj 90 dni pred začetkom del, da ti lahko svoja dela uskladijo z gradnjo oziroma rekonstrukcijo ceste.

(2) Direkcija mora dati upravljavcu druge gospodarske javne infrastrukture iz prejšnjega odstavka na razpolago podatke, potrebne za uskladitev del.

(3) Določbe tega člena veljajo smiselno tudi za upravljavce gospodarske javne infrastrukture v cestnem telesu ali ob njem, kadar nameravajo graditi ali rekonstruirati svoje objekte in naprave v državni cesti.

53. člen

(dovoljenje za začasno uporabo državne ceste)

(1) Za novo ali rekonstruirano državno cesto, za katero je bilo izdano gradbeno dovoljenje, lahko ministrstvo, pristojno za promet, izda dovoljenje za začasno uporabo že pred dokončanjem vseh del zunaj vozišča ceste, predvidenih z izdanim gradbenim dovoljenjem, če je ugotovljeno, da vozišče izpolnjuje pogoje za varno odvijanje prometa.

(2) Pregled državne ceste iz prejšnjega odstavka se opravi po postopku iz osmega odstavka 18. člena tega zakona. O pregledu se sestavi zapisnik, ki je priloga za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka.

(3) Dovoljenje za začasno uporabo velja do pridobitve uporabnega dovoljenja s strani pristojnega upravnega organa, vendar največ pet let.

(4) Pridobitev dovoljenja za začasno uporabo državne ceste je obvezna, ko je čas od končanja del na vozišču ceste do dokončanja preostalih del po gradbenem dovoljenju daljši od 60 dni.

(5) Če se za začasno cesto uporabi dokončana posamezna faza nove ali rekonstruirane ceste ter če je gradnja ali rekonstrukcija končana in še ni izdano dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, upravljavec ceste lahko konča zaporo prometa in pod posebnimi pogoji dovoli začasno uporabo ceste, če je odgovorni nadzornik izvedenih del predhodno podal pisno izjavo, da so dela opravljena skladno s tehničnimi zahtevami in je zagotovljena varnost ceste.

IV. UPRAVLJANJE DRŽAVNIH CEST

54. člen

(upravljavec državnih cest)

Upravljavec državnih cest in državnih kolesarskih povezav je direkcija, če za določene ceste zakon ne določa drugače.

55. člen

(naloge in pristojnosti direkcije)

(1) Direkcija opravlja strokovno tehnične, razvojne, organizacijske in upravne naloge za gradnjo, vzdrževanje in varstvo državnih cest in kolesarskih povezav. Te naloge obsegajo:

- izdelavo strokovnih podlag za plane vzdrževanja in razvoja državnih cest in izdelavo osnutkov teh planov;
- naloge rednega vzdrževanja državnih cest;
- naloge nadzora nad stanjem državnih cest;

– naloge nadzora nad prometno ureditvijo vseh državnih cest;

– naloge upravljanja, vodenja in nadzora prometa;

– izvajanje postopkov podeljevanja koncesij in izbire koncesionarja za redno vzdrževanje državnih cest;

– izvajanje postopkov javnega naročanja za izvajanje del rednega vzdrževanja državnih cest, ki niso predmet koncesije, ter za izvajanje gradnje, investicijskih vzdrževalnih del in vzdrževalnih del v javno korist na državnih cestah;

– naloge v zvezi z investicijami v državne ceste;

– vodenje evidenc o državnih cestah in zbirne evidence o javnih cestah;

– pridobivanje podatkov o prometnih obremenitvah na državnih cestah;

– pridobivanje podatkov o prekoračitvah dimenzij (višina, širina in dolžina) in mas vozil;

– naloge v zvezi z organizacijo obveščanja javnosti o stanju državnih cest in prometa na njih;

– naloge v zvezi z razpisom koncesij za gradnjo, vodenje in izkoriščanje državnih cest in objektov na njih;

– izdajanje dovoljenj in soglasij in vodenje drugih upravnih postopkov, določenih z ukrepi za varstvo državnih cest in za varovanje prometa na njih;

– priprava strokovnih izhodišč za smernice in mnenja, ki jih ministrstvo, pristojno za promet, kot nosilec urejanja prostora, izdaja k državnim in občinskim prostorskim aktom;

– naloge v zvezi s pripravo strokovnih podlag za tehnične predpise o projektiranju, gradnji in vzdrževanju javnih cest;

– sklepanje pogodb po pooblastilu ministra, pristojnega za promet;

– druge naloge, določene z zakonom ali drugim predpisom.

(2) Za redno vzdrževanje državnih cest lahko direkcija v sodelovanju z drugim upravljavci cest organizira cestne baze kot režijske obrate.

56. člen

(raziskovalna dejavnost)

(1) Raziskovalno dejavnost za javne ceste opravljajo raziskovalne organizacije ter druge pravne in fizične osebe, ki izpolnjujejo pogoje po predpisih o raziskovalni dejavnosti.

(2) Raziskovalne in razvojne naloge za javne ceste obsegajo zlasti ukrepe ter razvoj tehnik in tehnologij za zagotavljanje skladnosti cest z okoljem in varovanje okolja pri gradnji in vzdrževanju cest ter za racionalizacijo gradnje in vzdrževanja cest in zagotavljanja varnosti prometa na njih.

(3) Razvojno-raziskovalno dejavnost za javne ceste, ki se opravlja v okviru nacionalnega raziskovalno-razvojnega programa, sofinancirata ministrstvo, pristojno za promet, in ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo.

57. člen

(koncesija za upravljanje določenih državnih cest)

(1) Za upravljanje državne ceste se lahko pravni ali fizični osebi podeli koncesija.

(2) Koncesija iz prejšnjega odstavka se podeli v skladu z zakonom, ki ureja javno-zasebno partnerstvo.

(3) V koncesijski pogodbi za upravljanje državne ceste se, poleg pravic in obveznosti v zvezi z upravljanjem, uredijo tudi pravice in obveznosti v zvezi z vzdrževanjem državne ceste.

(4) Koncesionarju iz prejšnjega odstavka se lahko podeli javno pooblastilo za izdajo soglasij in dovoljenj iz 24., 25., 26., 27., 32., 65., 66., 67., 68., 69., 70. in 78. člena tega zakona.

V. VZDRŽEVANJE DRŽAVNIH CEST

58. člen

(redno vzdrževanje državnih cest)

Redno vzdrževanje državnih cest, razen prometnih površin, objektov in naprav iz 62. člena tega zakona, je obvezna gospodarska javna služba državnega pomena.

59. člen

(vzdrževanje križišč državne ceste)

V območju križišča državne z drugo cesto vzdržuje direkcija vozišče in prometno signalizacijo državne ceste do roba cestnega sveta, razen prometne signalizacije iz 62. člena tega zakona.

60. člen

(vzdrževanje premostitvenih objektov na državnih cestah)

(1) Vzdrževanje premostitvenega objekta nad ali pod državno cesto je v pristojnosti upravljavca ceste višje kategorije.

(2) Upravljavec ceste, ki poteka preko ali pod premostitvenim objektom, vzdržuje vozišče, površine za pešce in kolesarje, naprave za odvodnjavanje, ograje in drugo opremo in naprave, ki služijo tej cesti.

(3) Če upravljavec iz prejšnjega odstavka v okviru izvajanja vzdrževalnih del na premostitvenem objektu ne izvede nujnih ukrepov, ki so v javnem interesu in jih ni mogoče odlagati, jih izvede na njegov račun upravljavec državne ceste.

(4) V primeru križanja z železniško progo je upravljanje in vzdrževanje objektov urejeno skladno s predpisi s področja varnosti železniškega prometa.

61. člen

(vzdrževanje državne ceste na mejnem prehodu)

Državna cesta na mejnem prehodu se vzdržuje v enakem obsegu in na enakem nivoju kot pred mejnim prehodom. Vzdrževanje drugih prometnih površin na mejnem prehodu zagotavljajo upravljavci teh površin.

62. člen

(vzdrževanje prometnih površin ter objektov in naprav v naseljih)

(1) V območju meje naselja občine vzdržujejo prometne površine, objekte in naprave na, ob ali nad voziščem državne ceste, ki so v funkciji javnih površin naselja:

– odstavne pasove, odstavne niše, parkirne površine, avtobusna postajališča in podobne prometne površine, namenjene odvijanju prometa v naselju;

– podhode in nadhode za pešce ali kolesarje;

– cestno razsvetljavo, semaforje ter drugo prometno signalizacijo z zunanjo ali notranjo osvetlitvijo s pripadajočim napajanjem, vključno z oskrbo z električno energijo;

– kolesarske steze in pločnike;

– zelene površine in urbano opremo v območju cestnega sveta.

(2) Občine krijejo sorazmeren del stroškov za vzdrževanje državne ceste skozi naselja, če je ta zaradi potreb odvijanja prometa v naselju zgrajena s širšim voziščem kot zunaj naselja.

63. člen

(vzdrževanje občinskih cest ob preusmeritvah prometa)

(1) Direkcija lahko zaradi zapore državne ceste začasno preusmeri promet na občinske ceste.

(2) Če je med preusmeritvijo prometa z državne ceste na občinsko cesto treba povečati obseg vzdrževanja te ceste ali pa jo je treba pred tem usposobiti za prevzem dodatnega prometa, ima občina pravico do povrnitve teh stroškov v skladu z določbo šestega odstavka 74. člena tega zakona.

(3) Pred preusmeritvijo prometa na občinsko cesto se ob prisotnosti upravljavca občinske ceste izvede monitoring obstoječega stanja.

64. člen

(vzdrževanje državnih kolesarskih povezav)

(1) Državne kolesarske povezave vzdržuje direkcija.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka kolesarske povezave, ki potekajo po občinskih cestah, vzdržuje direkcija

le v obsegu vzdrževanja prometne signalizacije in opreme, namenjene prometu kolesarjev.

(3) Vzdrževanje državne kolesarske povezave, ki poteka po delu nekategorizirane ceste, ki se uporablja za javni cestni promet, ali je sestavni del druge gospodarske javne infrastrukture, se uredi s posebno pogodbo med direkcijo in lastnikom ali od njega pooblaščenim upravljavcem nekategorizirane ceste, ki se uporablja za javni cestni promet, ali druge gospodarske javne infrastrukture.

VI. VARSTVO DRŽAVNIH CEST IN PROMETA NA NJIH

65. člen

(omejitve uporabe državne ceste)

(1) Direkcija oziroma koncesionar iz 11. ali 57. člena oziroma gospodarska družba iz 46. člena tega zakona lahko začasno, vendar največ za dobo enega leta, prepove ali omeji uporabo ceste ali njenega dela (omejitev prometa posameznih vrst vozil, zmanjšanje dovoljene skupne mase, osne obremenitve ali dimenzij vozil, zmanjšanje dovoljene hitrosti vozil in drugi ukrepi), če je državna cesta ali njen del v takem stanju:

- da promet po njej ni mogoč ali je mogoč samo promet posameznih vrst vozil,
- da bi promet posameznih vrst vozil povzročil pospešeno propadanje te ceste,

- če to terjajo drugi utemeljeni razlogi, ki se nanašajo na zavarovanje ceste in varnost prometa na njej (posebne razmere zaradi snega, poledice, odjuge, močnega vetra, burje, nenadne poškodbe ceste ali ovire na cesti).

(2) Direkcija oziroma koncesionar iz 11. ali 57. člena oziroma gospodarska družba iz 46. člena tega zakona morajo o ukrepih, ki jih utemeljujejo razlogi iz prve ali druge alineje prejšnjega odstavka, po elektronski poti obvestiti ministrstvo, pristojno za promet, policijo, pristojni center za obveščanje, pristojni inšpekcijski organ za ceste in prometno-informacijski center najmanj sedem dni pred izvedbo ukrepa na državni cesti. Prometno-informacijski center mora ukrepih obvestiti javnost najmanj tri dni pred izvedbo ukrepa.

(3) Ukrepe, ki jih utemeljujejo razlogi iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, lahko sprejme tudi izvajalec rednega vzdrževanja ceste ali vodja intervencije ob prometnih in drugih nesrečah ter izrednih dogodkih. O teh ukrepih morata nemudoma obvestiti upravljavca državne ceste, policijo, pristojno občinsko redarstvo, pristojni inšpekcijski organ za ceste in prometno-informacijski center, ki o ukrepih takoj obvesti javnost.

(4) Iz razlogov, določenih v prvem odstavku tega člena, lahko minister, pristojen za promet, odredi prepovedi in omejitve uporabe ceste, katerih trajanje je daljše od enega leta.

(5) Minister, pristojen za promet, lahko na posameznih državnihih cestah, ki potekajo skozi eno ali več naselij in vzporedno s katerimi potekajo državne ceste enakih ali boljših prometno tehničnih lastnosti, odredi prepovedi in omejitve uporabe državne ceste za tovorna vozila, katerih največja dovoljena masa presega 7,5 ton, razen za prevoze teh vozil v lokalnem prometu, če je to potrebno zaradi povečanja pretočnosti prometa ali varstva naravnega in bivalnega okolja.

(6) Ukrepe omejitve uporabe državne ceste mora izvesti izvajalec rednega vzdrževanja ceste v okviru izvajanja te javne službe.

(7) Z globo 1.000 evrov se kaznuje za prekršek izvajalec rednega vzdrževanja cest, ki ne sprejme ustreznih ukrepov in na predpisan način ne obvešča subjektov po tretjem odstavku tega člena, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja ceste pa z globo 500 evrov.

66. člen

(varovalni pas ob državni cesti)

(1) Z namenom preprečitve škodljivih vplivov posegov v prostor ob državni cesti, na državno cesto in prometa na njej

je ob teh cestah varovalni pas, v katerem je raba prostora omejena.

(2) Gradnja in rekonstrukcija objektov ter izvajanje kakršnih koli del na pripadajočih zemljiščih v varovalnem pasu državne ceste so dovoljeni le s soglasjem direkcije.

(3) Direkcija izda soglasje iz prejšnjega odstavka, če s predlaganim posegom v varovalnem pasu niso prizadeti interesi varovanja državne ceste in prometa na njej, njene širitve zaradi prihodnjega razvoja prometa ter varovanja njenega videza.

(4) Predlagatelj nameravane gradnje v varovalnem pasu državne ceste nima pravice zahtevati izvedbe ukrepov za zaščito pred vplivi ceste in prometa na njej, določenih s predpisi, ki urejajo varstvo okolja.

(5) Varovalni pas državne ceste se meri od zunanjega roba cestnega sveta v smeri prečne in vzdolžne osi, pri premostitvenih objektih pa od tlorisne projekcije najbolj izpostavljenih robov objekta na zemljišče ter znaša:

- pri avtocestah 40 metrov,
- pri hitrih cestah 35 metrov,
- pri glavnih cestah 25 metrov,
- pri regionalnih cestah 15 metrov,
- pri državnih kolesarskih poteh 5 metrov.

(6) Z globo 200 evrov se kaznuje za prekršek posameznik, ki v varovalnem pasu državne ceste brez soglasja ali v nasprotju s soglasjem upravljavca ceste gradi ali rekonstruira stavbo ali objekte, ali v njem postavlja kakršnekoli druge objekte ali naprave, ter izvaja kakršnakoli dela na pripadajočih zemljiščih.

(7) Z globo 2.000 evrov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 evrov.

67. člen

(gradnja gospodarske javne infrastrukture
v območju državne ceste)

(1) Objekte in naprave gospodarske javne infrastrukture je dovoljeno v območju državne ceste graditi le pod pogoji in na način, določenim s soglasjem direkcije.

(2) Direkcija lahko zahteva od upravljavca gospodarske javne infrastrukture, da objekte in naprave gospodarske javne infrastrukture preuredi ali prestavi, kadar je to potrebno zaradi rekonstrukcije državne ceste ali izvedbe ukrepov za zavarovanje te ceste in prometa na njej. Stroške prestativne ali preureditve objektov in naprav krije njihov upravljavec, razen če to ni v nasprotju s pogoji iz soglasja direkcije za njihovo gradnjo.

(3) Direkcija lahko odkloni izdajo soglasja iz prvega odstavka tega člena, če bi objekti in naprave gospodarske javne infrastrukture ogrožali državno cesto ali promet na njej, bistveno oteževali njeno vzdrževanje ali onemogočali morebitno rekonstrukcijo te ceste.

(4) Z globo 200 evrov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

(5) Z globo 2.000 evrov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 evrov.

68. člen

(posegi v državno cesto zaradi vzdrževanja
druge gospodarske javne infrastrukture)

(1) Vzdrževalna in druga dela na obstoječi gospodarski javni infrastrukturi na državni cesti se lahko opravljajo le s soglasjem direkcije.

(2) V soglasju za izvajanje del iz prejšnjega odstavka se določijo način, pogoji in nadzor nad opravljanjem teh del.

(3) Soglasje iz prvega odstavka tega člena ni potrebno, če je s poškodbami objektov in naprav gospodarske javne

infrastrukture, vgrajenih v državno cesto, neposredno ogrožen varen promet oziroma življenje in zdravje ljudi in živali ali bi lahko nastala večja gospodarska škoda. Upravljavec gospodarske javne infrastrukture mora takoj odstraniti neposredno nevarnost in o tem brez odlašanja po elektronski poti obvestiti izvajalca rednega vzdrževanja ceste. Upravljavec gospodarske javne infrastrukture mora takoj odpraviti poškodbe na njej, vzpostaviti cesto v prvotno stanje in o končanih delih po elektronski poti obvestiti direkcijo in izvajalca rednega vzdrževanja državne ceste.

(4) Če se mora zaradi del iz prejšnjega odstavka omejiti uporaba državne ceste, mora upravljavec gospodarske javne infrastrukture, vgrajene v državno cesto, o omejitvi uporabe državne ceste in o njenem prenehanju po elektronski poti obvestiti pristojno policijsko upravo in prometno-informacijski center.

(5) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki brez soglasja direkcije izvaja vzdrževalna in druga dela na gospodarski javni infrastrukturi na državni cesti ali opravlja ta dela v nasprotju z danim soglasjem.

(6) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

(7) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek upravljavec gospodarske javne infrastrukture, ki ravna v nasprotju s tretjim ali četrtim odstavkom tega člena, njegova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

69. člen

(spremljajoče dejavnosti ob državni cesti)

(1) Namenske površine za opravljanje spremljajočih dejavnosti ob državnih cestah direktija z javnim razpisom odda najugodnejšemu ponudniku.

(2) Stvarne pravice in medsebojna razmerja v zvezi z opravljanjem spremljajočih dejavnosti se uredijo s pogodbo med direktijo in ponudnikom.

(3) Tehnične pogoje glede rabe površin in pogoje za postavitev objektov in naprav določi direktija s soglasjem.

(4) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki postavi na površinah ob javni cesti, določenih za te namene, objekte in naprave za opravljanje spremljajočih dejavnosti brez ali v nasprotju s soglasjem direktije.

(5) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

70. člen

(priključki na državno cesto)

(1) Priključki občinskih in nekategoriziranih cest ter individualni priključki na glavne in regionalne ceste (v nadaljnjem besedilu: priključki na državno cesto) se lahko gradijo ali rekonstruirajo le s soglasjem direktije. S soglasjem se na podlagi predpisa, ki ureja cestne priključke na javne ceste, določijo tehnični in drugi pogoji gradnje, rekonstrukcije in vzdrževanja priključka ter njegova opremljenost s prometno signalizacijo.

(2) Individualni priključki do objektov in zemljišč morajo biti praviloma navezani na občinsko ali nekategorizirano cesto, ki se uporablja za javni cestni promet, in preko njih na državno cesto.

(3) Direktija izda soglasje iz prvega odstavka tega člena, če ugotovi, da to ne bo imelo škodljivih posledic za zmogljivost ceste in varnost prometa na njej ter če objektov in zemljišč ni mogoče z ekonomsko upravičeno rešitvijo navezati na občinsko cesto.

(4) Stroške gradnje ali rekonstrukcije priključka na državno cesto, vključno s postavitvijo potrebne prometne signalizacije, krije investitor priključka, v primeru priključevanja občinske ceste pa občina.

(5) Priključek do meje cestnega sveta s pripadajočo prometno signalizacijo je sestavni del državne ceste.

(6) Pri spreminjanju obstoječih ali sprejemanju novih prostorskih aktov morajo občine za predvidena nova stavbna zemljišča predvideti tudi njihov skupni priključek na državno cesto.

(7) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

(8) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

71. člen

(obvezna prilagoditev priključka)

(1) Če priključek na državno cesto zaradi povečanega obsega prometa ali spremenjene vrste prometa na priključku ne izpolnjuje več zahtevanih prometnih in varnostnih pogojev ali ni vzdrževan, direktija samostojno ali na predlog pristojnega inšpekcijskega organa ali pristojni inšpekcijski organ samostojno z upravno odločbo odredita njegovo prometno tehnično prilagoditev spremenjenim razmeram. Stroške preureditve priključka krije investitor priključka ali njegov pravni naslednik, v primeru priključevanja občinske ceste pa občina.

(2) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za promet.

72. člen

(ukinitve, sprememba prometne ureditve in prestavitve priključka)

(1) Direktija ali pristojni inšpekcijski organ lahko z odločbo ukine priključek na državno cesto v primeru, da se ne izvede prilagoditev priključka v skladu z odločbo iz prejšnjega člena.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko direktija za ceste z odločbo ukine ali spremeni prometno ureditev na priključku na državno cesto, če se priključek nahaja na območju, kjer se mora izvesti ukrep za varstvo državne ceste in zavarovanje prometa na njej, ali to zahteva sprememba prometne ureditve na državni cesti. Stroške nadomestnega priključka krije direktija.

(3) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za promet.

73. člen

(zapora ceste zaradi del ali prireditev na državni cesti)

(1) Dela na državni cesti ali ob njej, ki vplivajo na promet na tej cesti, in jo je zaradi tega treba delno ali popolno zapreti za promet, se lahko opravljajo le z dovoljenjem iz 74. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka dovoljenje za delno ali popolno zaporo ceste ni potrebno za redno vzdrževanje cest.

(3) Dovoljenje za zaporo glavne ali regionalne ceste je treba pridobiti tudi za športne in druge prireditve na njej. Športne in druge prireditve na avtocestah in hitrih cestah, zaradi katerih bi jih bilo treba popolnoma zapreti za promet, niso dovoljene.

(4) Dovoljenje za popolno zaporo glavne ali regionalne ceste se lahko izda, če je promet mogoče preusmeriti na druge javne ceste ali če se promet zaradi zapore na glavni cesti ne ustavi za več kot 30 minut oziroma zaradi zapore na regionalni cesti za več kot 60 minut.

(5) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim, tretjim in četrtim odstavkom tega člena.

(6) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s prvim, tretjim in četrtim odstavkom tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

(7) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec rednega vzdrževanja državne ceste, če delno ali popolno zaporo državne ceste zaradi del na cesti ali športnih in drugih prireditev izvede brez dovoljenja, razen v primerih iz drugega odstavka tega člena, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja ceste pa z globo 200 eurov.

74. člen

(izdaja dovoljenj za zaporo državne ceste)

(1) Dovoljenje za delno ali popolno zaporo državne ceste izda direkcija in ga vroči predlagatelju zapore. O izdaji dovoljenja direkcija obvesti policijo, pristojni center za obveščanje, pristojni inšpekcijski organ za ceste in izvajalca rednega vzdrževanja ceste, na katero se dovoljenje nanaša.

(2) Z dovoljenjem za zaporo državne ceste se določijo pogoji za izvedbo zapore ceste, preusmeritve prometa zaradi zapore ceste in čas njenega trajanja.

(3) Če za predlagano zaporo ni predpisan elaborat zapore ceste v skladu s predpisom, ki ureja označevanje in zavarovanje del na javnih cestah in ovir v cestnem prometu, mora vloga vsebovati podatke o lokaciji, vrsti in obsegu del, zaradi katerih se predlaga zapora ceste, čas trajanja zapore in navedbo tipske sheme začasne prometne ureditve. Direkcija lahko spremeni čas in trajanje zapore ceste, zlasti če se ta predlaga med prireditvami, predvidenimi s koledarjem večjih športnih prireditev, med turistično sezono ali med povečanimi prometnimi obremenitvami ceste.

(4) Določba prejšnjega odstavka o vsebini vloge za zaporo državne ceste zaradi del na cesti se smiselno uporablja tudi za športne in druge prireditve na cesti.

(5) Direkcija mora za zaporo ceste iz 11. člena tega zakona pridobiti predhodno mnenje upravljavca te ceste.

(6) Stroške za izvedbo zapore ceste in preusmeritve prometa zaradi zapore ceste krije njen predlagatelj.

(7) Zaporo postavi izvajalec rednega vzdrževanja državne ceste. Zavezanec za izvedbo zapore ceste mora o njej in o preusmeritvi prometa obvestiti direkcijo, prometno-informacijski center, policijo, pristojno občinsko redarstvo in pristojni inšpekcijski organ za ceste najmanj tri dni pred prvo postavitvijo zapore ter takoj ob vsaki njeni spremembi. V tem primeru obveščanje po 7. členu tega zakona ni potrebno.

(8) Izvajalec rednega vzdrževanja državne ceste, na kateri je delna zapora ceste, mora v primeru upravičene potrebe vsaj enkrat tedensko vozilom, s katerimi se opravlja izredni prevoz, brezplačno omogočiti prehod skozi zaporo ceste.

(9) Obveščenost javnosti o izvedbi zapore državne ceste in o preusmeritvi prometa zagotovi prometno-informacijski center.

(10) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec rednega vzdrževanja državne ceste, ki ravna v nasprotju s sedmim odstavkom tega člena, ali če delno ali popolno zaporo državne ceste izvede v nasprotju z dovoljenjem, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja državne ceste pa z globo 500 eurov.

75. člen

(preglednosti ob državni cesti)

(1) V območju nivojskega križišča državnih cest, državne ceste z občinsko cesto, z železniško progo (preglednostni prostor) ali v območju cestnih priključkov na državno cesto (pregledno polje) ter na notranjih straneh cestnih krivin (pregledna berm) ni dovoljeno vzpostaviti kakršnekoli vegetacije ali postaviti objekte, naprave in druge predmete ter storiti kar koli drugega, kar bi oviralo preglednost cest, križišča ali priključka.

(2) Zaradi zagotavljanja stanja iz prejšnjega odstavka, razen na priključkih nekategoriziranih cest na državno cesto, se lahko lastninska pravica začasno ali trajno obremeni s služnostjo v javno korist.

(3) Če gre za ustanovitev služnosti v javno korist, pripada lastniku služneče nepremičnine odškodnina, ki obsega zmanjšano vrednost nepremičnine in dejansko škodo.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lastnik služneče nepremičnine ni upravičen do odškodnine, če je bila taka omejitev uporabe zemljišča predhodno določena v soglasju direkcije iz 66. člena tega zakona.

(5) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek lastnik oziroma uporabnik zemljišča, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

76. člen

(prometna ureditev na državnih cestah)

(1) Prometno ureditev ali njeno spremembo na državni cesti oziroma njenem delu odredi z delovnim nalogom direkcija. Pri zahtevnejših prometnih ureditvah je sestavni del delovnega naloga elaborat prometne ureditve.

(2) Prometna ureditev iz prejšnjega odstavka obsega zlasti:

- določitev uporabe ceste za določene vrste vozil oziroma uporabnikov (cesta, rezervirana za motorna vozila, kolesarska pot) in meje naselij;

- določitev omejitev hitrosti vozil;

- določitev prepovedi prehitevanja;

- določitev prednostnih smeri in sistema ter način vodenja prometa;

- določitev prehodov za pešce in kolesarje;

- določitev ukrepov za umirjanje prometa na odsekih državne ceste skozi naselja;

- določitev drugih prepovedi, obveznosti ali omejitev, razen omejitev uporabe državne ceste iz 68. člena tega zakona.

(3) Omejitev največje dovoljene hitrosti vozil na cesti izven naselja ne sme biti manjša od 50 km/h, razen če to terjajo utemeljeni razlogi za varnost ceste in prometa na njej.

(4) Prometna ureditev iz tega člena mora biti označena s predpisano prometno signalizacijo.

77. člen

(prometna signalizacija in prometna oprema na državnih cestah)

(1) O postavitvi, zamenjavi, dopolnitvi ali odstranitvi prometne signalizacije in prometne opreme na državnih cestah odloča direkcija, če s tem zakonom ni določeno drugače.

(2) Na državni cesti se sme postavljati turistična in druga obvestilna signalizacija samo v skladu s predpisi, ki urejajo prometno signalizacijo. O postavitvi turistične in druge obvestilne signalizacije odloča direkcija, ki ima pravico do povrnitve stroškov za postavitev, vzdrževanje in odstranitev.

(3) Pravna ali fizična oseba, ki ji je bila podeljena koncesija za redno vzdrževanje državnih cest, lahko spreminja prometno signalizacijo in opremo le s predhodnim delovnim nalogom direkcije, razen v primerih iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona.

78. člen

(obveščanje in oglaševanje ob državni cesti)

(1) Postavljanje objektov za obveščanje in oglaševanje je v območju državne ceste zunaj naselja prepovedano.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko direkcija izda soglasje za postavitev objektov za obveščanje in oglaševanje, ki so opredeljeni kot enostavni objekti:

- če so obvestila namenjena izboljšanju prometne varnosti,

- če se oglašuje gospodarski subjekt, ki dejavnost izvaja v stavbi zgrajeni v varovalnem pasu državne ceste,

- če se objekt za obveščanje in oglaševanje postavlja na servisne prometne površine državne ceste ali druge površine, ki so v lasti fizičnih ali pravnih oseb, pod pogojem da vsebina obvestila oziroma oglasa ni vidna z državne ceste.

(3) Objekti za obveščanje in oglaševanje se ob državnih cestah v naselju lahko postavljajo le izven preglednega polja, pregledne berme, preglednostnega prostora in območja

vzdolž vozišča ceste, predpisanega za postavitve prometne signalizacije.

(4) Postavljanje elektronskih prikazovalnikov ob državnih cestah je prepovedano. Svetlobne vitrine se lahko ob državnih cestah v naselju postavljajo zunaj vozišča državne ceste.

(5) Soglasje za postavitve objektov iz drugega in tretjega odstavka tega člena, katerih gradnja je predvidena v območju državne ceste, izda direkcija na podlagi predloženega elaborata za postavitve objekta za obveščanje in oglaševanje, razen v primeru obvestila, namenjenega izboljšanju prometne varnosti, katerega postavitve se odredi z delovnim nalogom direkcije.

(6) Pravne ali fizične osebe, ki so lastniki ali imetniki pravice uporabe elektronskih prikazovalnikov, ki so postavljeni ob državnih cestah, morajo le te odstraniti najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(7) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena ali brez soglasja postavi objekt za obveščanje in oglaševanje v območju državne ceste ali ga postavi v nasprotju s pogoji iz soglasja.

(8) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

79. člen

(pritožbeni organ in stroški soglasij)

(1) O soglasjih in dovoljenjih iz 24., 25., 26., 27., 32., 50., 65., 66., 67., 68., 69., 70. in 78. člena tega zakona, ki jih izdaja direkcija ali občina oziroma koncesionar iz 11. ali 57. člena ali gospodarska družba iz 46. člena tega zakona na podlagi javnega pooblastila, se odloči z odločbo, izdano v upravnem postopku.

(2) Zoper dovoljenja in soglasja, ki jih po določbah tega zakona izdaja direkcija ali koncesionar iz 11. oziroma 57. člena ali gospodarska družba iz 46. člena tega zakona, je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za promet.

(3) Soglasodajalci za pripravo in izdajo upravnih odločb v primeru gradnje oziroma izvajanja del v varovalnem pasu in del, ki lahko vplivajo na varnost cestnega prometa, niso upravičeni do plačila taks.

VII. VARNOSTNE ZAHTEVE ZA PREDORE

80. člen

(obseg uporabe)

(1) Določbe tega poglavja se uporabljajo za predore, daljše od 500 m, merjeno po najdaljšem smernem vozišču v popolnoma zaprtem delu predora, na državnih cestah, ki so del vseevropskega cestnega omrežja, kot je določeno v Oddelku 2 Priloge I k Odločbi št. 1692/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 1996 o smernicah Skupnosti za razvoj vseevropskega prometnega omrežja (UL L št. 228 z dne 9. 9. 1996, str. 1) in grafično prikazano na kartah oziroma opisano v Prilogi 2 k navedeni odločbi.

(2) Vlada lahko predpiše, da se določbe tega poglavja uporabljajo tudi za predore na drugih javnih cestah, ki so daljši od 500 metrov, merjeno po najdaljšem smernem vozišču v popolnoma zaprtem delu predora.

81. člen

(minimalne varnostne zahteve)

(1) Minimalne varnostne zahteve za predore iz prejšnjega člena se nanašajo na:

– konstrukcijske značilnosti in opremo predorov, kot so: število cevi in smernih vozišč, geometrija predora, izhod v sili, dostop gasilske in druge reševalne ali intervencijske službe, odstavne niše, odvajanje tekočin, požarna varnost, prezračevanje, komunikacijski sistemi, in podobno ter

– ukrepe v zvezi z obratovanjem predora, kot so: zagotavljanje potrebnih sredstev in usposobljenega osebja, način izvedbe del v predoru, obvladovanje prometnih in drugih nesreč ter izrednih dogodkov, vključno z zagotovitvijo pravočasnega dostopa gasilske in druge reševalne ali intervencijske službe ter ključne reševalne opreme, delovanje nadzornega centra in njegovo neposredno povezavo s pristojnim centrom za obveščanje, potek prometa v predoru, prevoz nevarnih snovi in podobno.

(2) Minimalne varnostne zahteve, znake in oznake za predore natančneje predpiše vlada.

(3) Vlada v predpisu iz prejšnjega odstavka predpiše tudi varnostno dokumentacijo, ki mora biti pripravljena za posamezno vrsto projektne dokumentacije predora, način odobritve idejne zasnove, način dajanja v obratovanje in pogoje za izdajo dovoljenja za obratovanje predora ter občasne vaje, ki zagotavljajo varnost predora.

(4) Analiza tveganja vsebuje podrobno oceno tveganj za posamezen predor, ob upoštevanju vseh projektiranih dejavnikov in prometnih pogojev, ki vplivajo na varnost. Vsebina in rezultati analize tveganja morajo biti vsebovani v varnostni dokumentaciji, sestavljeni v skladu s predpisom iz prejšnjega odstavka ter predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami. Analizo tveganja mora pripraviti oseba, ki je od upravljavca predora funkcionalno neodvisna.

(5) Za namestitve ali uporabo inovativne opreme ali ukrepov, ki zagotavljajo enako ali višjo stopnjo varnosti predora, kot to določa ta zakon in predpis iz drugega odstavka tega člena, lahko ministrstvo, pristojno za promet, dovoli izjemo od zahtev tega predpisa. K dovoljenju izjeme mora ministrstvo, pristojno za promet, pridobiti odobritev Komisije Evropske unije.

82. člen

(naloge ministrstva, pristojnega za promet)

(1) Ministrstvo, pristojno za promet, je odgovorno za zagotavljanje vseh vidikov varnosti predora. Ministrstvo, pristojno za promet, sprejema odločitve v zvezi z varnostjo predora, ki je deloma v drugi državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica), po predhodnem soglasju pristojnega upravnega organa druge države članice ali daje predhodno soglasje k odločitvam tega organa.

(2) Ministrstvo, pristojno za promet, izda dovoljenje za obratovanje predora, če so izpolnjene varnostne zahteve, ki jih določa ta zakon in predpis iz drugega odstavka 81. člena tega zakona in če je izdano dovoljenje o poskusnem obratovanju oziroma uporabno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov.

(3) Ne glede na določbe 65. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za promet, prepove ali omeji promet v predoru, če varnostne zahteve ali ukrepi, določeni s predpisom iz drugega odstavka 81. člena tega zakona, niso izpolnjeni. Ministrstvo, pristojno za promet, pri tem določi pogoje, pod katerimi se lahko ponovno vzpostavi običajen promet v predoru.

(4) Ministrstvo, pristojno za promet, mora poskrbeti, da so izvedene naslednje naloge:

– redno preskušanje in pregledovanje predorov ter oblikovanje varnostnih zahtev v zvezi s tem;

– vzpostavljajanje organizacijskih in operativnih načrtov za usposabljanje in opremljanje služb za ukrepanje ob prometnih in drugih nesrečah ter izrednih dogodkih;

– opredelitev postopka za takojšnje zaprtje predora v nujnem primeru;

– izvajanje potrebnih ukrepov za zmanjšanje tveganja.

(5) Ministrstvo, pristojno za promet, je upravni organ v skladu s 4. členom Direktive 2004/54/ES.

(6) Ministrstvo, pristojno za promet, mora Komisiji Evropske unije vsaki dve leti do konca septembra poslati poročilo o požarih v predorih in o nesrečah, ki vplivajo na varnost uporabnikov cest v predorih, ter o njihovi pogostosti in vzrokih, jih oceniti in zagotoviti informacije o dejanski vlogi in učinkovitosti varnostnih sredstev in ukrepov.

83. člen

(upravljevec predora)

(1) Ministrstvo, pristojno za promet, določi za vsak predor v fazi projektiranja, gradnje in obratovanja upravljavca predora, lahko pa naloge upravljavca predora opravlja samo.

(2) Upravljavca predora, ki je deloma v drugi državi članici, določi ministrstvo, pristojno za promet, skupaj s pristojnim upravnim organom druge države članice.

(3) Upravljevec predora mora izdelati načrt zaščite in reševanja za primer prometne nesreče v predoru oziroma ukrepanje ob drugi nesreči ali izrednem dogodku, sodelovati pri določitvi, opremljanju, pripravi in usposabljanju pristojne gasilske oziroma druge reševalne ali intervencijske službe ter vzdrževati in preverjati delovanje vseh varnostnih sistemov v predoru.

(4) Če pride do prometne in druge nesreče ter izrednega dogodka v predoru, mora upravljevec predora o tem najkasneje v enem mesecu sestaviti poročilo, ki ga posreduje uradniku za varnost, ministrstvu, pristojnemu za promet, in službam za ukrepanje ob prometni in drugi nesreči ter izrednem dogodku, ki so ob tem dogodku posredovale.

(5) Če je sestavljeno poročilo o preiskavi o vzrokih prometne in druge nesreče ter izrednega dogodka, upravljevec predora to poročilo posreduje uradniku za varnost, ministrstvu, pristojnemu za promet, in službam za ukrepanje ob prometni in drugi nesreči ter izrednem dogodku, ki so ob tem dogodku posredovale, in to najkasneje v enem mesecu od prejema.

84. člen

(uradnik za varnost)

(1) Upravljevec predora po predhodnem soglasju ministrstva, pristojnega za promet, za vsak predor imenuje uradnika za varnost, ki koordinira vse ukrepe za zagotovitev varnosti v predoru. Uradnik za varnost, ki je lahko del osebja predora ali službe za ukrepanje ob prometni in drugi nesreči ter izrednem dogodku, mora biti neodvisen pri vseh zadevah varnosti predora in v zvezi s tem ne sme sprejemati nobenih navodil delodajalca. Ista oseba je lahko uradnik za varnost v več predorih.

(2) Uradnik za varnost opravlja naslednje naloge:

- zagotavlja koordinacijo s službami za ukrepanje ob prometni in drugi nesreči ter izrednem dogodku in sodeluje pri pripravi operativnih načrtov;
- sodeluje pri načrtovanju, pripravi vseh vrst projektne dokumentacije, izvajanju in ocenjevanju ukrepanja ob prometni in drugi nesreči ter izrednem dogodku;
- sodeluje pri določanju konstrukcije, opreme in obratovanja novih predorov in sprememb obstoječih predorov;
- sodeluje pri načrtovanju, ocenjevanju, preverjanju in izvajanju načrtov za ukrepanje ob prometni in drugi nesreči ter izrednem dogodku;
- preverja usposobljenost služb za ukrepanje ob prometni in drugi nesreči ter izrednem dogodku in sodeluje pri organizaciji njihovih vaj;
- svetuje glede dajanja predorov v obratovanje;
- preverja, ali je konstrukcija in oprema predora vzdrževana in popravljena;
- sodeluje pri ocenjevanju morebitne prometne in druge nesreče ter izrednega dogodka.

VIII. VARNOSTNE ZAHTEVE ZA CESTNO INFRASTRUKTURO

85. člen

(obseg uporabe)

(1) Določbe tega poglavja se uporabljajo za državne ceste, ki so del vseevropskega cestnega omrežja, kot je določeno v Oddelku 2 Priloge I k Odločbi št. 1692/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 1996 o smernicah Skupnosti za razvoj vseevropskega prometnega omrežja

(UL L št. 228 z dne 9. 9. 1996, str. 1) in grafično prikazano na kartah oziroma opisano v Prilogi 2 k navedeni odločbi in Odločbi št. 1346/2001/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. 5. 2001 (UL L 185, 6. 7. 2001, str. 1) in grafično prikazano na kartah oziroma opisano v Prilogi 2 k navedeni odločbi.

(2) Vlada lahko predpiše, da se določbe tega poglavja uporabljajo tudi za druge javne ceste.

(3) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za predore iz prvega odstavka 80. člena tega zakona.

86. člen

(varnost cestne infrastrukture)

Aktivnosti za izboljšanje varnosti cestne infrastrukture se nanašajo na vse faze načrtovanja, projektiranja, gradnje in vzdrževanja cest in obsegajo:

- izdelavo ocene učinkov na varnost v cestnem prometu,
- preverjanje varnosti v cestnem prometu,
- razvrščanje in upravljanje cestnega omrežja, ki je v uporabi, glede na varnost,
- pregledovanje varnosti cest,
- upravljanje podatkov.

87. člen

(ocena učinka na varnost v prometu)

(1) Ocena učinka na varnost v prometu je strateško primerljiva analiza učinka, ki ga ima izgradnja nove ceste ali znatne spremembe obstoječega omrežja cest (v nadaljnjem besedilu: cestno infrastrukturni projekti) na raven varnosti cestnega omrežja.

(2) Ocena učinka na varnost v prometu pojasni upoštevanje varnosti v prometu, ki vpliva na izbiro predlagane rešitve. Ocena zagotovi vse ustrezne informacije, ki so potrebne za analizo stroškov in koristi različnih ocenjenih možnosti.

(3) Ocena učinka na varnost v prometu se izvede v začetni fazi načrtovanja, preden se cestno infrastrukturni projekt odobri, in je obvezna za vse cestno infrastrukturne projekte.

88. člen

(preverjanje varnosti v prometu)

(1) Preverjanje varnosti v prometu je neodvisno, podrobno in sistematično tehnično varnostno preverjanje glede konstrukcijskih lastnosti cestno infrastrukturnega projekta, ki obsega vse faze investicije od načrtovanja, začetka obratovanja do pridobitve ustreznega uporabnega ali obratovalnega dovoljenja.

(2) Preverjanje varnosti v prometu se obvezno izvaja za vse cestno infrastrukturne projekte, pri tem pa se upoštevajo merila, ki jih predpiše minister, pristojen za promet.

(3) Preverjanje projektne dokumentacije cestno infrastrukturnega projekta v vseh fazah investicije od načrtovanja do pričetka obratovanja izvaja imenovani presojevalec varnosti cest ali presojevalka varnosti cest (v nadaljnjem besedilu: presojevalec varnosti cest).

(4) Preverjanje varnosti posameznega cestno infrastrukturnega objekta lahko izvaja le imenovani presojevalec varnosti cest, ki ni sodeloval pri izdelavi ali izvedbi projekta.

(5) V poročilu presojevalec varnosti cest za vsako fazo načrtovanja natančno določi za prometno varnost kritične elemente cestno infrastrukturnega projekta. Če znotraj posamezne faze izdelave projektne dokumentacije kritični elementi niso odpravljeni, presojevalec varnosti cest to navede v dopolnitvi poročila. Vsebinska dopolnitve služi kot priporočilo v naslednji fazi postopka realizacije projekta.

89. člen

(razvrščanje cestnega omrežja glede na varnost)

(1) Cestno omrežje se glede na varnost razvršča po številu nesreč na cestnih odsekih in po varnosti posameznih cestnih odsekov.

(2) Razvrščanje cestnih odsekov glede na število nesreč obsega opredeljevanje, analiziranje in razvrščanje odsekov cestnega omrežja, ki so v uporabi več kot tri leta in na katerih se je sorazmerno glede na količino prometa zgodilo nadpovprečno število prometnih nesreč s smrtnim izidom.

(3) Razvrščanje cestnih odsekov po varnosti omrežja obsega opredeljevanje, analiziranje in razvrščanje odsekov obstoječega cestnega omrežja glede na njihov potencial razvoja varnosti in prihranka stroškov prometnih nesreč.

(4) Upravljavalec ceste zagotovi, da cestne odseke, ki jih je glede na rezultate razvrščanja po določilih prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena treba obravnavati prioritarno, pregleda presojevalec varnosti cest ali skupina strokovnjakov, med katerimi je najmanj en član skupine presojevalca varnosti cest.

(5) Upravljavalec ceste v okviru zagotovljenih finančnih sredstev prioritarno zagotavlja sredstva za sanacijo odsekov s poslabšano prometno varnostjo.

(6) Upravljavalec ceste zagotovi obveščenost udeležencev cestnega prometa o izvajanju investicijskih vzdrževalnih del in vzdrževalnih del v javno korist na določenem cestnem odseku, ki lahko vplivajo na njihovo varnost, in obveščenost o cestnih odsekih, kjer se zgodi veliko prometnih nesreč.

(7) Minister, pristojen za promet, predpiše merila za razvrščanje cestnih odsekov glede na število nesreč in glede na varnost cestnega omrežja.

90. člen

(pregledovanje varnosti cest)

(1) Pregledovanje varnosti cest pomeni reden periodičen pregled lastnosti in pomanjkljivosti cestnih odsekov, po katerih poteka promet, in ki s stališča prometne varnosti narekujejo izvedbo vzdrževalnih ali investicijskih vzdrževalnih del za preprečevanje prometnih nesreč.

(2) Pregledovanje varnosti cest se izvaja redno na cestnih odsekih, po katerih poteka promet, z namenom odkrivanja karakteristik, ki vplivajo na prometno varnost in preprečevanja prometnih nesreč.

(3) Redna pregledovanja varnosti cest izvajajo imenovani presojevalci varnosti cest. Pogostost pregledov mora zagotavljati primerno raven prometne varnosti cestne infrastrukture, zato se pregledi opravljajo najmanj vsakih pet let, v primeru ugotovljene slabše prometne varnosti pa se takšni odseki ali točke rešujejo urgentno.

91. člen

(upravljanje podatkov)

(1) Javna agencija za varnost prometa mora za vsako prometno nesrečo s smrtnim izidom, ki se zgodi na cesti, imenovati skupino strokovnjakov, ki razižčejo dejavnike nastanka prometne nesreče in sestavijo poročilo o nesreči, javna agencija pa to poročilo posreduje ministrstvu, pristojnemu za promet.

(2) Javna agencija za varnost prometa zagotovi izračun povprečne družbene cene nesreč s smrtnim izidom in povprečne družbene cene nesreč s hudimi telesnimi poškodbami. Ministrstvo, pristojno za promet, lahko oblikuje stopnje stroškov, ki se posodabljajo najmanj vsakih pet let.

92. člen

(presojevalec varnosti cest)

(1) Za presojevalca varnosti cest se lahko imenuje posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- najmanj izobrazbo, pridobljeno po univerzitetnih študijskih programih prve stopnje, s področja cestne infrastrukture, prometnega inženirstva ali prometne varnosti;
- najmanj deset let izkušenj na področju projektiranja cest, revidiranja ali recenziranja cestnih projektov ali izdelave prometno varnostnih analiz oziroma analiz cestnih nesreč;
- opravljen strokovni izpit za presojevalca varnosti cest.

(2) Presojevalec varnosti cest se mora najmanj vsaka tri leta udeležiti obdobjnega strokovnega usposabljanja.

(3) Strokovna usposabljanja in preverjanje usposobljenosti za presojevalca varnosti cest organizira javna agencija za varnost prometa.

(4) Presojevalce varnosti cest imenuje minister, pristojen za promet. Javna agencija za varnost prometa za namen spremljanja usposobljenosti imenovanih presojevalcev varnosti cest vzpostavi in vodi evidenco, ki vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime;
- EMŠO;
- datum in kraj rojstva;
- stalno oziroma začasno prebivališče;
- številka in datum izdaje potrdila o opravljenem strokovnem izpitu;
- datum opravljenega obdobjnega strokovnega usposabljanja.

(5) Način usposabljanja in preverjanja strokovne usposobljenosti, obrazec potrdila o uspešno opravljenem usposabljanju ter način vodenja evidence o izdanih potrdilih predpiše minister, pristojen za promet. Minister, pristojen za promet, podrobneje predpiše tudi način in pogoje opravljanja nalog imenovanih presojevalcev varnosti cest.

93. člen

(poročila presojevalca varnosti cest)

(1) Presojevalec varnosti cest izdela poročilo o oceni učinkov na varnost prometa, poročilo o preveritvi varnosti prometa in poročilo o pregledu varnosti ceste in ga pošlje upravljavcu ceste.

(2) Poročilo o pregledu varnosti ceste mora presojevalec varnosti cest posredovati javni agenciji za varnost prometa.

94. člen

(obveznost upoštevanja poročil)

(1) Poročilo o oceni učinka na varnost prometa in poročilo o preveritvi varnosti cestne infrastrukture, ki ju izdela presojevalec varnosti cest, morata upoštevati izdelovalec projektne dokumentacije in upravljavalec.

(2) Če izdelovalec projektne dokumentacije ali upravljavalec ugotovi, da poročil iz prejšnjega odstavka ni mogoče upoštevati, izdela izredno pisno poročilo, v katerem mora podrobno obrazložiti, zakaj predlogov presojevalca varnosti cest ni mogoče upoštevati. To poročilo je v obliki elaborata sestavni del projektne dokumentacije.

(3) Upravljavalec pregledane ceste mora upoštevati poročilo o pregledu varnosti ceste.

(4) Poročilo o preveritvi varnosti cestne infrastrukture je sestavni del dokazila o zanesljivosti objekta.

(5) Javna agencija za varnost prometa lahko upravljavcu z odločbo odredi odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti in nadzira njihovo odpravo.

IX. UPRAVLJANJE, GRADNJA, VZDRŽEVANJE IN VARSTVO OBČINSKIH CEST

95. člen

(upravljavalec občinskih cest)

Upravljavalec občinskih cest je občinska uprava (v nadaljnjem besedilu: upravljavalec občinske ceste). Način izvajanja nalog upravljanja določi pristojni organ občine s splošnim aktom.

96. člen

(gradnja in vzdrževanje občinskih cest)

Občinske ceste se morajo načrtovati, projektirati, graditi in vzdrževati na način in pod pogoji kot to določajo predpisi, ki urejajo projektiranje javnih cest, prometno signalizacijo in

prometno opremo, način označevanja in zavarovanja del in ovir v prometu, cestne priključke, avtobusna postajališča, ter predpisi, ki urejajo vrste vzdrževalnih del na cestah ter nivo rednega vzdrževanja javnih cest.

97. člen

(varovalni pas ob občinski cesti)

(1) V varovalnem pasu občinske ceste je raba prostora omejena.

(2) Posegi v prostor varovalnega pasu občinske ceste so dovoljeni le s soglasjem upravljavca občinske ceste.

(3) Upravljalavec občinske ceste izda soglasje iz prejšnjega odstavka, če s predlaganim posegom v varovalnem pasu niso prizadeti interesi varovanja občinske ceste in prometa na njej, njene širitve zaradi prihodnjega razvoja prometa ter varovanja njenega videza.

(4) Varovalni pas občinske cest se meri od zunanjega roba cestnega sveta v smeri prečne in vzdolžne osi, pri premostitvenih objektih pa od tlorisne projekcije najbolj izpostavljenih robov objekta na zemljišče ter znaša največ:

- pri lokalnih cestah 10 metrov,
- pri javnih poteh 5 metrov,
- pri občinskih kolesarskih poteh 2 metra.

(5) Občina lahko z odlokom predpiše manjšo širino varovalnih pasov.

(6) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki v varovalnem pasu občinske ceste brez soglasja ali v nasprotju s soglasjem upravljavca ceste gradi ali rekonstruira stavbo ali objekte, ali v njem postavlja kakršnekoli druge objekte ali naprave, ter izvaja kakršnakoli dela na pripadajočih zemljiščih.

(7) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

98. člen

(preglednosti ob občinski cesti)

(1) V območju nivojskega križišča občinskih cest, križišča občinske ceste z železniško progo (preglednostni prostor) ali v območju cestnih priključkov na občinsko cesto (pregledno polje) ter na notranjih straneh cestnih krivin (pregledna berm) ni dovoljeno vzpostaviti kakršnekoli vegetacije ali postaviti objekte, naprave in druge predmete ter storiti kar koli drugega, kar bi oviralo preglednost cest, križišča ali priključka.

(2) Zaradi zagotavljanja stanja iz prejšnjega odstavka, razen na individualnih priključkih, se lahko lastninska pravica začasno ali trajno obremeni s služnostjo v javno korist.

(3) V primeru ustanovitve služnosti v javno korist lastniku služneče nepremičnine pripada odškodnina, ki obsega zmanjšano vrednost nepremičnine in dejansko škodo.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lastnik služneče nepremičnine ni upravičen do odškodnine, če je bila taka omejitev uporabe zemljišča predhodno določena v soglasju občine.

(5) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek lastnik oziroma imetnik pravice uporabe nepremičnine, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

99. člen

(priključki na občinsko cesto)

(1) Priključki nekategoriziranih cest ter individualni priključki na občinske ceste (v nadaljnjem besedilu: priključki na občinske ceste) se lahko gradijo ali rekonstruirajo le s soglasjem upravljavca občinskih cest. S soglasjem na podlagi predpisa, ki ureja cestne priključke na javne ceste, se določijo tehnični in drugi pogoji gradnje, rekonstrukcije in vzdrževanja priključka ter njegova opremljenost s prometno signalizacijo.

(2) Upravljalavec občinskih cest izda soglasje iz prejšnjega odstavka, če ugotovi, da to ne bo imelo škodljivih posledic za zmogljivost ceste in varnost prometa na njej.

(3) Priključek do meje cestnega sveta s pripadajočo prometno signalizacijo je sestavni del občinske ceste.

(4) Upravljalavec občinskih cest lahko z odločbo zahteva prilagoditev priključka na stroške koristnika priključka, če priključek na občinsko cesto zaradi povečanega prometa ali uporabe za drugačen promet, kot je bil upoštevan ob izdaji soglasja za njegovo ureditev, ni več ustrezen.

(5) Upravljalavec občinskih cest lahko ukine priključek na občinsko cesto v soglasju z lastnikom priključka oziroma imetnikom pravice uporabe.

(6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko upravljavec občinskih cest z odločbo ukine priključek na občinsko cesto, če se priključek nahaja na območju, kjer se mora izvesti ukrep za varstvo občinske ceste in zavarovanje prometa na njej, ali če to zahteva sprememba prometne ureditve na občinski cesti. Priključek se nadomesti na stroške občine.

(7) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

(8) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

100. člen

(prometna ureditev na občinskih cestah)

(1) Za varen in nemoten potek prometa na občinskih cestah so odgovorne občine.

(2) Prometno ureditev na občinskih cestah določijo občine. Pri zahtevnejših prometnih ureditvah je sestavni del posamičnega konkretnega upravnega akta elaborat prometne ureditve.

(3) Prometna ureditev obsega:

- določitev uporabe ceste ali dela ceste za določene vrste vozil oziroma uporabnikov (cesta, rezervirana za motorna vozila, kolesarska pot ali steza, steza za pešce, steza za pešce in kolesarje, steza za jezdece) in mej naselij;
- določitev prednostnih smeri in sistem ter način vodenja prometa;
- določitev omejitev uporabe ceste ali njenega dela glede na vrsto prometa;
- določitev omejitev hitrosti vozil;
- ureditev kolesarskega prometa in določitev lokalnih kolesarskih povezav;
- ureditev parkiranja in ustavljanja vozil;
- določitev območij umirjenega prometa, območij omejene hitrosti in območij za pešce in prehodov za pešce;
- določitev ukrepov za umirjanje prometa za varnost otrok, pešcev in kolesarjev, zlasti v bližini vzgojno varstvenih, izobraževalnih in zdravstvenih ustanov, igrišč, stanovanjskih naselij in drugih območij, kjer se ti udeleženci cestnega prometa pojavljajo v večjem številu;
- določitev drugih prepovedi, obveznosti ali omejitev udeležencem prometa.

(4) Omejitev največje dovoljene hitrosti vozil na cesti izven naselja ne sme biti manjša od 50 km/h, razen če to zahtevajo utemeljeni razlogi za varnost ceste in prometa na njej.

(5) Prometna ureditev iz tretjega odstavka tega člena mora biti označena s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo. O postavitvi, zamenjavi, dopolnitvi ali odstranitvi prometne signalizacije na občinskih cestah odloča upravljavec občinskih cest.

101. člen

(zapora ceste zaradi del ali prireditev na občinski cesti)

(1) Dela na občinski cesti ali ob njej, ki vplivajo na promet na tej cesti in jo je zaradi tega treba delno ali popolno zapreti za promet, se lahko opravljajo le z dovoljenjem upravljavca občinskih cest.

(2) Dovoljenje upravljalca občinskih cest za zaporo občinske ceste je treba pridobiti tudi za športne in druge prireditve na njej.

(3) Z dovoljenjem za zaporo občinske ceste se določijo pogoji za izvedbo zapore ceste, preusmeritve prometa zaradi zapore ceste in čas njenega trajanja.

(4) Zaporo postavi izvajalec rednega vzdrževanja občinske ceste, ki mora o njeni izvedbi obvestiti policijo, občinsko redarstvo in pristojni inšpekcijski organ za ceste najmanj tri dni pred spremembo ter javnost na krajevno običajen način.

(5) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki izvede delno ali popolno zaporo občinske ceste, potrebno zaradi opravljanja del na cesti ali športne ali druge prireditve na cesti, brez dovoljenja, v nasprotju s pogoji dovoljenja ali preseže v dovoljenju določeni čas njenega trajanja.

(6) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

(7) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec rednega vzdrževanja cest, če delno ali popolno zaporo občinske ceste izvede brez dovoljenja ali v nasprotju z dovoljenjem, ali v predpisanem roku na predpisan način ne obvesti policije, občinskega redarstva in pristojnega inšpekcijskega organa za ceste o izvedbi zapore, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja ceste pa z globo 200 eurov.

102. člen

(začasne omejitve uporabe občinske ceste)

(1) Če na občinski cesti ali njenem delu ni mogoč varen promet vozil zaradi zimskih razmer, močnega vetra, prometne in druge nesreče ter izrednega dogodka ali če to terjajo drugi utemeljeni razlogi, ki se nanašajo na zavarovanje ceste in varnost prometa na njej, lahko upravljavec občinske ceste začasno prepove uporabo občinske ceste za vse ali posamezne vrste vozil ali skupin vozil, oziroma dovoli vožnjo samo tistih vozil, ki so ustrezno opremljena. O prepovedi uporabe občinske ceste mora v roku ene ure po elektronski poti obvestiti pristojno policijsko upravo, občinsko redarstvo in pristojni inšpekcijski organ za ceste ter javnost na krajevno običajen način.

(2) Del ceste, na katerem velja omejitev uporabe, mora upravljavec občinske ceste označiti s predpisano prometno signalizacijo.

(3) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek upravljavalec ceste, če v predpisanem roku na predpisan način ne obvesti policije, občinskega redarstva in pristojnega inšpekcijskega organa za ceste o izvedbi zapore, odgovorna oseba upravljalca ceste pa z globo 500 eurov.

(4) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek upravljavalec ceste, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba upravljalca ceste pa z globo 500 eurov.

103. člen

(obveznost vodenja podatkov o občinskih cestah)

(1) Upravljavec občinske ceste mora voditi evidence o občinskih cestah in objektih, skladno s predpisi o načinu označevanja javnih cest in o evidencah o javnih cestah in objektih na njih.

(2) Zbirne podatke iz evidenc o občinskih javnih cestah mora občina brezplačno posredovati direkciji najkasneje do 15. maja tekočega leta za stanje cest preteklega leta.

(3) Če občina predpisanih podatkov ne posreduje direkciji do predpisanega roka, pridobi podatke direkcija na stroške občine.

X. NACIONALNI CENTER ZA UPRAVLJANJE PROMETA

104. člen

(Nacionalni center za upravljanje prometa)

(1) Za nadzor in upravljanje prometa ter obveščanje javnosti o stanju državnih cest in prometa na njih se ustanovi Nacionalni center za upravljanje prometa (NCUP).

(2) NCUP zagotavlja:

- zbiranje vseh razpoložljivih podatkov o stanju državnih cest in prometa na njih na enem mestu;
- nadzor in upravljanje prometa;
- obveščanje javnosti o stanju državnih cest in prometa na njih preko sredstev javnega obveščanja in drugih javnosti dostopnih medijev.

105. člen

(delovanje NCUP)

(1) NCUP je organiziran kot del notranje organizacijske enote ministrstva, pristojnega za promet, ki je pristojna za področje cestne infrastrukture.

(2) Pri rednem izvajanju dejavnosti NCUP sodelujejo tudi direkcija, koncesionar s koncesijo za upravljanje državnih cest in policija.

(3) Pri izvajanju nalog NCUP lahko sodelujejo tudi drugi upravljalci cest, ki z ministrstvom, pristojnim za promet, v ta namen sklenejo sporazum o sodelovanju, v katerem se dogovorijo o obsegu in načinu zbiranja informacij in njihovega posredovanja javnosti ter o načinu upravljanja s prometom na cestah, ki jih upravljajo.

XI. POOBLASTILA IN UKREPI POLICIJE IN OBČINSKEGA REDARSTVA

106. člen

(pooblastila policije, občinskega redarstva in cestnih nadzornikov)

(1) Nadzor nad določbami 5., 6., 30., 31., 32., 34., 36. in 37. člena tega zakona izvajajo na javnih cestah policisti, na občinskih cestah, nekategoriziranih cestah, ki se uporabljajo za javni cestni promet, in državnih cestah v naseljih pa tudi občinski redarji.

(2) Nadzor nad določbo šestega odstavka 5. člena tega zakona izvajajo cestni nadzorniki.

(3) Policisti, občinski redarji in cestni nadzorniki nadzirajo izvajanje tega zakona v okviru nadzora cestnega prometa.

107. člen

(začasni ukrepi policije in občinskega redarstva ob ugotovljenih pomanjkljivostih na cesti)

(1) Policija ob ugotovitvi pomanjkljivosti, ki neposredno ogrožajo varnost ceste in promet na javni ali nekategorizirani cesti, ki se uporablja za javni cestni promet, izvede začasne ukrepe, s katerimi se prepreči ogrožanje udeležencev v prometu, in o tem obvesti pristojnega izvajalca rednega vzdrževanja ceste, lastnika ceste ali od njega pooblaščenega upravljalca ceste in pristojni inšpekcijski organ za ceste. Enako pooblastilo ima občinsko redarstvo na občinski cesti, državni cesti v naselju ali nekategorizirani cesti, ki se uporablja za javni cestni promet.

(2) Policija ali občinsko redarstvo smeta odrediti odstranitev predmetov, objektov, drugih naprav ali ovir s ceste, če:

- slepijo udeležence v prometu,
- zmanjšujejo preglednost ceste,
- zmanjšujejo vidnost prometne signalizacije ali prometne opreme na cesti,
- zavajajo udeležence v prometu,
- ovirajo udeležence v prometu ali zmanjšujejo pretočnost prometa,
- odvrčajo pozornost voznikov.

(3) Izvajalec rednega vzdrževanja cest mora takoj zavarovati nevarno mesto s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo ter v najkrajšem možnem času odpraviti pomanjkljivosti iz prvega odstavka tega člena oziroma odstraniti predmete, objekte, druge naprave ali ovire iz prejšnjega odstavka.

(4) Policija ali občinsko redarstvo smeta iz razlogov varnosti ceste in prometa na njej odrediti, da se prepove promet na nekategorizirani cesti, ki ne izpolnjuje pogojev iz drugega ali tretjega odstavka 6. člena tega zakona. Prepoved prometa mora njen lastnik oziroma upravljavec označiti s predpisano prometno signalizacijo in traja do odprave razlogov za prepoved.

(5) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec rednega vzdrževanja ceste, če ne zavaruje nevarnega mesta in v najkrajšem možnem času ne odpravi pomanjkljivosti oziroma odstrani predmetov, objektov, drugih naprav ali ovir skladno s tretjim odstavkom tega člena, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja ceste pa z globo 500 evrov.

108. člen

(nadzor izrednih prevozov po javni cesti)

(1) Nadzor nad opravljanjem izrednih prevozov v prometu izvajata občinsko redarstvo in policija.

(2) Pri prečkanju cestninske postaje na avtocesti ali hitri cesti mora izvajalec izrednega prevoza cestninskemu delavcu predložiti na vpogled dovoljenje za izredni prevoz.

109. člen

(tehtanje vozila)

(1) Policist ali občinski redar sme napotiti na tehtanje vozilo, za katerega sumi, da je tovor, ki se na njem prevaža, naložen v nasprotju z določbami 30., 31. in 32. člena tega zakona. Voznik mora na policistovo zahtevo omogočiti tehtanje vozila. Če na kraju postopka vozila ni mogoče stehtati, mora na policistovo zahtevo odpeljati vozilo na tehtanje.

(2) Z globo 3.000 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z zahtevo policista ali občinskega redarja iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 6.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, katerega voznik ravna v nasprotju z zahtevo policista ali občinskega redarja iz prvega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 2.000 eurov.

110. člen

(obveznosti voznika vozila)

(1) Voznik mora imeti pri sebi dovoljenje za izredni prevoz in ga na zahtevo policista ali občinskega redarja izročiti na vpogled.

(2) Voznik mora na zahtevo policista ali občinskega redarja omogočiti pregled vozila, opreme, naprav, tovara in pri njem sodelovati.

(3) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena. Z enako globo se kaznuje za tak prekršek tudi spremljevalec oziroma organizator izrednega prevoza.

(4) Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

111. člen

(izločitev vozila iz prometa)

(1) Policist ali občinski redar prepove nadaljnjo vožnjo in izloči iz prometa motorno ali priklopno vozilo:

– katerega voznik ne omogoči ali ne sodeluje pri pregledu vozila, naprav, opreme ali tovara ali tehtanju vozila;

– ki je obremenjeno nad največjo dovoljeno maso, skupno maso ali osno obremenitvijo po določilih proizvajalca vozila;

– ki samo ali skupaj s tovorom prekoračuje predpisane mere (širina, dolžina, višina) ali dovoljeno osno obremenitev ali dovoljeno skupno maso, pa zanj ni bilo izdano dovoljenje za izredni prevoz ali ne izpolnjuje posebnih pogojev, določenih v dovoljenju za izredni prevoz;

– ki vozi po cesti, po kateri je vožnja tovrstnih vozil prepovedana;

– s katerega odpada zemlja ali blato, ki onesnažuje vozišče;

– ki vozi po cesti s takšnimi naležnimi ploskvami koles, ki so ali bi lahko poškodovale vozišče;

– katerega največja dovoljena masa presega dovoljeno.

(2) Izločitev vozila traja toliko časa, dokler se ne odpravijo razlogi, zaradi katerih je bila odrejena, ali se pridobi ustrezno dovoljenje.

(3) Lastnik vozila mora odstraniti izločeno vozilo s ceste v roku 24 ur. Če tega ne stori, odstrani vozilo na njegove stroške izvajalec rednega vzdrževanja cest.

(4) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek lastnik vozila, ki ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom.

(5) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

XII. INŠPEKCIJSKO NADZORSTVO

112. člen

(opravljanje inšpekcijskega nadzorstva)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov na državnih cestah izvaja Prometni inšpektorat Republike Slovenije, na občinskih in nekategoriziranih cestah, ki se uporabljajo za javni cestni promet, pa občinski inšpekcijski organ, pristojen za ceste.

113. člen

(pogoji za opravljanje inšpekcijskega nadzorstva)

(1) Za inšpektorja za ceste Prometnega inšpektorata Republike Slovenije je lahko imenovan posameznik, ki poleg splošnih pogojev za delo v državni upravi, izpolnjuje še naslednje pogoje:

– da ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po univerzitetnih študijskih programih prve stopnje, s področja prometa ali gradbeništva;

– da ima poleg izobrazbe, pridobljene po univerzitetnem študijskem programu prve stopnje, še najmanj pet let delovnih izkušenj s področja prometa ali gradbeništva oziroma poleg izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, še najmanj tri leta takšnih delovnih izkušenj;

– da ima opravljen strokovni izpit za inšpektorja.

(2) Ne glede določbo prejšnjega odstavka je lahko za inšpektorja za ceste občinskega inšpekcijskega organa imenovan posameznik, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, če tako določi občina.

114. člen

(obseg inšpekcijskega nadzorstva)

(1) Inšpektor za ceste pri opravljanju inšpekcijskega nadzora nadzira zlasti:

– ali se ceste uporabljajo za namen ter na način in pod pogoji, kot jih določajo ta zakon in predpisi, izdani na njegovi podlagi (v nadaljnjem besedilu: predpisi, ki urejajo javne ceste);

– ali so ceste redno vzdrževane skladno s pogoji tega zakona in predpisi, ki urejajo javne ceste, ter omogočajo varno uporabo;

– ali je prometna signalizacija in oprema na cestah postavljena in vzdrževana skladno s pogoji tega zakona in predpisi, ki urejajo javne ceste;

– ali so zapore ceste zaradi del ali prireditvev na cesti postavljene in vzdrževane skladno z zakonom, predpisi, ki urejajo javne ceste, in izdanim dovoljenjem;

– ali so izpolnjeni pogoji za gradnjo in rekonstrukcijo stavb in objektov, postavljanje kakršnih koli drugih objektov in naprav, postavljanje objektov za obveščanje in oglaševanje, gradnjo gospodarske javne infrastrukture ter za druge posege v območju javne ceste po tem zakonu;

– ali se priključki na javne ceste gradijo, rekonstruirajo ter ali so zgrajeni in vzdrževani skladno s pogoji določenimi v tem zakonu in predpisi, ki urejajo javne ceste;

– ali se investicijska vzdrževalna dela ali vzdrževalna dela v javno korist izvajajo skladno s pogoji tega zakona in predpisi, ki urejajo javne ceste, in ali so izpolnjeni pogoji za izročitev ceste v uporabo po tem zakonu;

– ali je zagotovljeno polje preglednosti ceste skladno s predpisi, ki urejajo javne ceste.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka občinski inšpekcijski organ pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ne kategoriziranih cest, ki se uporabljajo za javni cestni promet, nadzira zlasti:

– ali so ne kategorizirane ceste vzdrževane skladno s predpisi, ki urejajo ceste, in omogočajo varno uporabo;

– ali je prometna signalizacija in oprema na ne kategoriziranih cestah postavljena in vzdrževana skladno s pogoji tega zakona in predpisi, ki urejajo ceste.

115. člen

(vodenje inšpekcijskega postopka)

(1) Vodenje inšpekcijskega postopka, izrekanje ukrepov in vročanje inšpekcijskih odločb se izvede po določbah zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

(2) V primeru nujnih ukrepov v javnem interesu se za kraj vročanja in mesto, na katerem se pusti obvestilo o poskusu vročanja, šteje tudi gradbišče, objekt oziroma kraj izvajanja del, v zvezi s katerim se vodi postopek.

(3) Zoper odločbo inšpektorja za ceste je dovoljena pritožba v osmih dneh od dneva njene vročitve. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

116. člen

(prisilna izvršba inšpekcijskih ukrepov)

Prisilna izvršba inšpekcijskih ukrepov, izdanih v skladu z določbami tega zakona, se opravlja po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

117. člen

(izvajanje denarnih izvršb)

Vse denarne izvršbe inšpekcijskih ukrepov ter drugih odločb in sklepov, izdanih na podlagi tega zakona v zvezi s plačili kazni na podlagi tega zakona, izvršuje pristojna davčna oziroma carinska uprava, v okviru svojih pristojnosti.

118. člen

(splošni inšpekcijski ukrepi)

(1) Pristojni inšpektor za ceste z opozorilom, če oceni, da je to zadosten ukrep, ali z odločbo:

1. odredi, da se v roku, ki ga določi, odpravijo nepravilnosti, ki jih ugotovi v zvezi:

– z vzdrževalnimi deli na cestah v nasprotju z zakonom ali predpisi, ki urejajo ceste;

– s postavitvijo in vzdrževanjem prometne signalizacije in prometne opreme ter naprav in ukrepov za umirjanje cestnega prometa v nasprotju s prometno ureditvijo oziroma predpisi, ki urejajo ceste;

– s postavitvijo in vzdrževanjem zapore ceste v nasprotju z dovoljenjem oziroma predpisi, ki urejajo ceste;

– s priključki na javne ceste, ki se gradijo, rekonstruirajo, ali so zgrajeni v nasprotju s soglasjem, oziroma niso vzdrževani skladno s soglasjem oziroma s predpisi, ki urejajo ceste;

– z gradnjo in rekonstrukcijo stavb in objektov, postavljanjem kakršnih koli drugih objektov in naprav ter izvajanjem kakršnihkoli del na pripadajočih zemljiščih v varovalnem pasu javne ceste v nasprotju s soglasjem;

– z gradnjo gospodarske javne infrastrukture oziroma drugimi posegi v območju javne ceste brez soglasja ali če niso izpolnjeni pogoji izdanega soglasja;

– z rekonstrukcijo ceste v nasprotju s predpisi, ki urejajo ceste;

– s poljem preglednosti ceste v nasprotju z zakonom in predpisi, ki urejajo ceste;

2. odredi, da se do pridobitve soglasja ali do izpolnitve pogojev iz izdanega soglasja ustavi:

– gradnja oziroma rekonstrukcija priključkov na javne ceste brez soglasja;

– gradnja gospodarske javne infrastrukture oziroma drugi posegi v območju javne ceste brez soglasja;

– gradnja ali rekonstrukcija stavb in objektov, postavljanje kakršnih koli drugih objektov in naprav ter izvajanje kakršnihkoli del na pripadajočih zemljiščih v varovalnem pasu ali zunaj varovalnega pasu javne ceste brez soglasja;

3. odredi, da se do odprave ugotovljenih nepravilnosti ustavi rekonstrukcija cest, če se ne odpravijo ugotovljene nepravilnosti v roku, ki ga je določil;

4. prepove uporabo priključka na javno cesto:

– ki je zgrajen brez soglasja;

– ki je zgrajen v nasprotju s pogoji izdanega soglasja in niso odpravljene ugotovljene nepravilnosti v roku, ki ga je določil;

– ki ni vzdrževan v skladu s pogoji izdanega soglasja oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo ceste, in niso odpravljene ugotovljene nepravilnosti v roku, ki ga je določil;

5. prepove uporabo ceste, ki je izročena v uporabo brez dovoljenja ministra, pristojnega za promet, oziroma brez dovoljenja župana na podlagi 18. člena tega zakona;

6. odredi odstranitev objekta za obveščanje in oglaševanje, ki je v območju državne ceste postavljen brez soglasja ali v nasprotju s pogoji iz izdanega soglasja ali se uporablja v nasprotju s pogoji iz izdanega soglasja;

7. odredi odstranitev ovir s cestnega sveta, ki ovirajo varno uporabo ceste;

8. odredi vzpostavitev prejšnjega stanja ali drugačno sanacijo ceste, če vzpostavitev v prejšnje stanje ni možna, po drugi osebi, na stroške povzročitelja.

(2) Pristojni inšpektor za ceste mora o svojih ugotovitvah iz 2. točke prejšnjega odstavka brez odlašanja obvestiti pristojnega gradbenega inšpektorja.

(3) Pristojni inšpektor za ceste mora obravnavati prijave, pritožbe, sporočila in druge vloge v zadevah iz svoje pristojnosti in vlagatelje na njihovo zahtevo obvestiti o svojih ukrepih.

119. člen

(začasni ukrep omejitve uporabe ceste)

(1) Pristojni inšpektor za ceste sme v primerih, ko bi bila ogrožena varna uporaba ceste ali bi lahko nastala škoda na njej, odrediti začasno prepoved oziroma omejitev uporabe ceste in druge ukrepe, da se odvrne nevarnost ali prepreči škoda.

(2) Ukrep iz prejšnjega odstavka je začasen in traja dokler so razlogi zanj.

(3) Ukrep začasne prepovedi oziroma omejitve uporabe ceste iz prvega odstavka tega člena mora izvesti izvajalec rednega vzdrževanja ceste v okviru izvajanja te javne službe.

(4) O ukrepih iz prvega odstavka tega člena mora pristojni inšpektor za ceste obvestiti ministrstva, pristojna za promet, oziroma občino, policijo in občinsko redarstvo.

(5) Pristojni inšpektor za ceste občinskega inšpekcijskega organa sme prepovedati promet na ne kategorizirani cesti, ki ne izpolnjuje pogojev iz drugega ali tretjega odstavka 6. člena tega zakona.

(6) Prepoved cestnega prometa iz prejšnjega odstavka mora označiti njen lastnik ali od njega pooblaščen upravljavec in traja do odprave razlogov za prepoved.

120. člen

(inšpekcijski nadzor predora)

Inšpekcijski nadzor predora iz 80. člena tega zakona mora pristojni inšpektor za ceste opraviti najmanj vsaka tri

leta. O ugotovitvah tega pregleda in izrečenih ukrepih mora obvestiti ministrstvo, pristojno za promet, policijo, upravljavca predora in uradnika za varnost. Če ministrstvo, pristojno za promet, ugotovi, da predor ne izpolnjuje minimalnih varnostnih zahtev, ki jih določa ta zakon in predpis iz 81. člena tega zakona, določi pogoje za nadaljnje obratovanje predora ali odloči o prepovedi oziroma omejitvi prometa v predoru. Če so za sanacijo predora potrebne pomembne spremembe konstrukcije, opreme oziroma obratovanja predora, mora biti po izvedbi teh sprememb izdano novo dovoljenje za obratovanje predora.

121. člen

(prekrškovni organi in dolžnost upoštevanja znakov, ukazov in odredb)

(1) Prometni inšpektorat Republike Slovenije in občinski inšpekcijski organ za ceste sta prekrškovna organa za vse prekrške iz tega zakona, storjene na cestah, ki jih nadzorujeta v okviru svoje pristojnosti, razen za prekrške iz 30., 31., 32., 34., 36., 106. in 107. člena tega zakona.

(2) Policija in občinsko redarstvo sta prekrškovna organa za prekrške iz 5., 6., 30., 31., 32., 34., 36., 37., 106. in 107. člena tega zakona, storjene na cestah, ki jih nadzorujejo v okviru svoje pristojnosti.

(3) Pri izvajanju nadzora nad določbami tega zakona imajo policisti, občinski redarji, inšpektorji za ceste Prometnega inšpektorata Republike Slovenije, inšpektorji za ceste občinskega inšpekcijskega organa in cestninski nadzorniki poleg svojih pooblastil, tudi pooblastila, ki jim jih daje ta zakon.

(4) Udeleženci cestnega prometa se morajo ravnati po znakih, ukazih oziroma odredbah pooblaščenih uradnih oseb, pri opravljanju nadzorstva nad določbami tega zakona.

(5) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec ali udeleženka cestnega prometa, ki ne ravna po znaku, ukazu oziroma odredbi pooblaščenih uradnih oseb.

(6) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki pooblaščen uradni sebi ne omogoči izvedbo postopka ter ukrepov, določenih v tem zakonu.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

122. člen

(upravni in inšpekcijski postopki, postopki o prekrških ter postopki za izdajo soglasij)

(1) Upravni in inšpekcijski postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

(2) Postopki o prekrških, ki so bili storjeni pred začetkom uporabe tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih, razen v primerih, ko je za kršitelja ta zakon milejši.

(3) Če so bili projektni pogoji direktije, občine ali subjekta iz prvega odstavka 57. člena tega zakona izdani pred uveljavitvijo tega zakona, se postopki za izdajo soglasja končajo po dosedanjih predpisih.

123. člen

(razveljavitev določb veljavnih predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati vse določbe Zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 57/08 – ZLDUVCP, 69/08 – ZcestV, 42/09 in 109/09), ki se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka ostanejo v veljavi določbe 5., 6., 47. in 48. točke prvega odstavka 14., prvega in drugega odstavka 11., 11.a, 11.b, 11.c, 75.a, 75.b, 75.c, 75.č, 75.d, 75.e člena, prve in tretje do desete alineje prvega, drugega in tretjega odstavka 77.a člena Zakona o javnih

cestah (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 57/08 – ZLDUVCP, 69/08 – ZcestV, 42/09 in 109/09) ter 19. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 92/05).

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednje določbe Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo, 57/08 – ZLDUVCP, 58/09 in 36/10):

– 7. člen, 9. člen, prvi, tretji, šesti in sedmi odstavek 15. člena, 16. člen, 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 52., 62., 63. in 87. točka 23. člena,

– tretji in peti odstavek 32. člena v delu, ki se nanaša na označevanje omejitev hitrosti s predpisanim prometnim znakom,

– 35. člen,

– tretji odstavek 50. člena v delu, ki se nanaša uporabo zvočnega znaka na prehodu pešpoti ali kolesarske poti čez železniško progo,

– prvi in drugi odstavek 51. člena, drugi odstavek 56. člena, 69. člen, prvi, drugi, tretji, četrti, sedmi, osmi, deveti, deseti, enajsti in dvanajsti odstavek 70. člena, 98. člen, 99. člen, 100. člen, 111. člen, 112. člen, tretji, četrti, peti, šesti, osmi in deveti odstavek 113. člena, prvi, drugi, tretji, četrti in šesti odstavek 116. člena, prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 117. člena, 118. člen, prvi, drugi, tretji, četrti, peti, deveti, deseti, štirinajsti in devetnajsti odstavek 119. člena, 121. člen, 123. člen, 128.a člen,

– v prvem stavku prvega odstavka 237. člena besedilo »dovoljenje o izredni uporabi ceste, dovoljenje za izredni prevoz ter dovoljenje za vožnjo v času prepovedi prometa«,

– peta, osma, deseta, petnajsta in šestnajsta alineja prvega in drugega odstavka 239. člena, 242. člen, 246. člen,

– prvi odstavek 247. člena, razen besedila », za športno ali drugo prireditve na cesti ali ob njej«, besed »oziroma prireditve«, besedila »je nezadostno zavarovana oziroma«, besedila »za zavarovanje kraja oziroma« in besedila »ali prireditve na cesti ali ob njej«, in drugi odstavek 247. člena, razen besedila »ali prireditve na cesti« ter tretji odstavek 247. člena,

– 250. člen in 251. člen,

ki se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona.

(4) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Uredba o določitvi najmanjše višine povračil in drugih pogojev za oddajo površin za izgradnjo objektov za opravljanje spremljajočih dejavnosti na in ob avtocestah ter hitrih cestah v upravljanju Družbe za avtoceste v Republiki Sloveniji, d.d. (Uradni list RS, št. 68/02 in 110/02 – ZGO-1).

124. člen

(rok za izdajo podzakonskih predpisov)

Minister, pristojen za promet, izda predpise iz desetega odstavka 18., petega odstavka 28., petega odstavka 38., sedmega odstavka 41., tretjega odstavka 45., drugega odstavka 88., sedmega odstavka 89. in petega odstavka 92. člena v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

125. člen

(veljavnost predpisov, izdanih na podlagi ZJC)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki pa se do uveljavitve ustreznih predpisov na podlagi tega zakona uporabljajo še naprej, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

– Uredba o načinu izvajanja gospodarske javne službe vzdrževanja državnih cest in o koncesiji te javne službe (Uradni list RS, št. 14/09);

– Uredba o povračilu za izredne cestne prevoze (Uradni list RS, št. 89/08);

– Uredba o merilih za kategorizacijo javnih cest (Uradni list RS, št. 49/97 in 113/09);

– Uredba o kategorizaciji državnih cest (Uradni list RS, št. 33/98, 48/99, 102/99, 69/00, 79/00, 97/00, 62/01, 82/01, 52/02, 95/02, 18/03, 65/03, 119/03, 86/05, 118/05, 71/06, 98/06, 116/07, 23/09 in 30/10);

– Uredba o tehničnih normativih in pogojih za projektiranje cestnih predorov v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 48/06 in 54/09);

– Uredba o določitvi višine povračil in drugih pogojev za oddajo in uporabo površin za opravljanje spremljajočih dejavnosti na in ob javni cesti, na katerih se opravljajo spremljajoče dejavnosti (Uradni list RS, št. 68/02);

– Pravilnik o vrstah vzdrževalnih del na javnih cestah in nivoju rednega vzdrževanja javnih cest (Uradni list RS, št. 62/98 in 110/02 – ZGO-1);

– Pravilnik o tehničnih normativih in minimalnih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati avtobusna postajališča na glavnih in regionalnih cestah (Uradni list RS, št. 37/03);

– Pravilnik o prometni signalizaciji in prometni opremi na javnih cestah (Uradni list RS, št. 46/00, 110/06, 49/08 in 64/08);

– Pravilnik o projektiranju cest (Uradni list RS, št. 91/05 in 26/06);

– Pravilnik o cestnih priključkih na javne ceste (Uradni list RS, št. 86/09);

– Pravilnik o omejitvi uporabe državnih cest za promet tovornih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 7,5 ton (Uradni list RS, št. 102/06);

– Pravilnik o omejitvah uporabe državnih cest, katerih trajanje je daljše od enega leta (Uradni list RS, št. 84/07);

– Pravilnik o načinu označevanja javnih cest in o evidencah o javnih cestah in objektih na njih (Uradni list RS, št. 49/1997, 110/02 – ZGO-1 in 2/04);

– Pravilnik o pogojih in načinu opravljanja izrednih prevozov po javnih cestah ter o tranzitnih smereh za izredne prevoze v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 4/08, 36/08, 110/09 in 48/10);

– Pravilnik o obliki, pogojih in načinu uporabe posebnih svetlobnih znakov vozil za izredne prevoze (Uradni list RS, št. 48/10);

– Pravilnik o načinu označevanja in zavarovanja del na javnih cestah in ovir v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 116/06 in 88/08);

– Odredba o obvezni uporabi tehnične specifikacije za javne ceste, ki določa naprave in ukrepe za umirjanje prometa na cestah (Uradni list RS, št. 118/00 in 83/04 – ZVCP-1);

– Navodilo o pripravljanju in izdajanju tehničnih specifikacij za javne ceste (Uradni list RS, št. 69/98);

– Navodilo o označitvi in zavarovanju vozil, ustavljenih na avtocestah in hitrih cestah ob izločanju (Uradni list RS, št. 91/09);

– Navodilo o delu komisije za pregled in prevzem izvedenih obnovitvenih del na državnih cestah in rekonstrukcij državnih cest, ki se štejejo za vzdrževalna dela v javno korist (Uradni list RS, št. 30/10);

– Resolucija o Nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 50/04).

126. člen

(rok za uskladitev občinskih predpisov)

Občine morajo svoje predpise uskladiti z določbami tega zakona najpozneje v enem letu od njegove uveljavitve.

127. člen

(delovanje tehničnih odborov)

Tehnični odbori, imenovani na podlagi Navodila o pripravljanju in izdajanju tehničnih specifikacij za javne ceste (Uradni list RS, št. 69/98) se štejejo za tehnične odbore iz drugega odstavka 10. člena tega zakona. Z dnem začetka uporabe tega zakona članom tehničnih odborov preneha njihov mandat, določen v sklepu o imenovanju, svoje naloge pa opravljajo do imenovanja novih članov.

128. člen

(rok za vzpostavitev evidence)

Javna agencija za varnost prometa mora evidenco iz četrtega odstavka 92. člena tega zakona vzpostaviti najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

129. člen

(banka cestnih podatkov)

Banka cestnih podatkov, vzpostavljena po Pravilniku o načinu označevanja javnih cest in o evidencah o javnih cestah in objektih o njih (Uradni list RS, št. 49/97 in 2/04), se šteje za BCP po 40. členu tega zakona.

130. člen

(obstoječi predori)

(1) Za predore iz 80. člena tega zakona, za katere je bilo izdano gradbeno dovoljenje do 30. aprila 2006, pa na ta dan še niso bili dani v obratovanje, oceni ministrstvo njihovo skladnost z varnostnimi zahtevami zakona in predpisa iz drugega odstavka 81. člena tega zakona, ob upoštevanju njihove varnostne dokumentacije. Če ministrstvo, pristojno za promet, ugotovi, da predor ni v skladu s temi zahtevami, o tem obvesti upravljavca predora in uradnika za varnost in naloži sprejetje ustreznih ukrepov. Po sprejetju teh ukrepov ministrstvo, pristojno za promet, izda dovoljenje za obratovanje predora.

(2) Za predore iz 80. člena tega zakona, ki so bili do 30. aprila 2006 dani v obratovanje, ministrstvo, pristojno za promet, oceni njihovo skladnost z zahtevami zakona in predpisa iz drugega odstavka 81. člena tega zakona, ob upoštevanju njihove varnostne dokumentacije in na podlagi inšpekcijskega pregleda. Upravljavec predora po potrebi predlaga načrt prilagoditve predora tem zahtevam in sanacijske ukrepe, ki jih namerava izvesti. Načrt prilagoditve, ki vsebuje tudi rok njegove izvedbe, odobri ministrstvo, pristojno za promet, potem ko po potrebi zahteva njegove spremembe. Po izvedbi prilagoditve in sanacijskih ukrepov izda ministrstvo, pristojno za promet, dovoljenje za obratovanje predora v skladu z zakonom in predpisom iz drugega odstavka 81. člena tega zakona.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet, in direkcija morata zagotoviti izvedbo vseh prilagoditev in sanacij obstoječih predorov iz 80. člena tega zakona do 30. aprila 2019.

(4) Če katere od konstrukcijskih zahtev iz predpisa iz drugega odstavka 81. člena tega zakona na predorih, ki so ob uveljavitvi tega zakona v uporabi ali je bilo zanje že izdano gradbeno dovoljenje, ni mogoče izvesti ali jo je mogoče izvesti le ob nesorazmernih stroških, ministrstvo, pristojno za promet, sprejme ukrepe za zmanjšanje tveganja kot alternativo teh zahtev, če to vodi do enakovredne ali boljše varnosti predora, kar se dokaže z analizo tveganja. Ministrstvo, pristojno za promet, mora o teh ukrepih obvestiti Komisijo Evropske unije.

131. člen

(izobrazba pridobljena po dosedanjih študijskih programih)

(1) Raven izobrazbe, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev visoke strokovne izobrazbe, ustreza ravni izobrazbe iz prve alineje prvega odstavka 92. člena in prve alineje prvega odstavka 113. člena tega zakona.

(2) Raven izobrazbe, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev univerzitetne izobrazbe, ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni študijskih programih druge stopnje iz druge alineje prvega odstavka 113. člena tega zakona.

132. člen

(postopki obnovitvenih del, vzdrževalnih del v javno korist in gradnji)

Postopki obnovitvenih del, vzdrževalnih del v javno korist in gradnji, ki so bili pričeti pred uveljavitvijo tega zakona, se

končajo v skladu s predpisi, ki so veljali na dan odločitve o začetku postopka javnega naročanja.

133. člen

(preoblikovanje Prometno-informacijskega centra v NCUP)

(1) Prometno-informacijski center DARS, d.d., ustanovljen na podlagi Pravilnika o sodelovanju pri izvajanju štetja prometa in obveščanju javnosti o stanju cest in prometa na njih (Uradni list RS, št. 115/06) (v nadaljnjem besedilu: PIC) se preoblikuje v NCUP v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Do preoblikovanja iz prejšnjega odstavka PIC nadaljuje z delom v skladu s Pravilnikom o sodelovanju pri izvajanju štetja prometa in obveščanju javnosti o stanju cest in prometa na njih (Uradni list RS, št. 115/06).

(3) Oprema in nepremičnine, potrebne za izvajanje nalog iz 104. člena tega zakona, se prenesejo na NCUP na podlagi pogodbe med Republiko Slovenijo in DARS, d.d., v kateri se uredijo medsebojna razmerja.

134. člen

(uveljavitev in uporaba)

Ta zakon začne veljati 1. aprila 2011, uporabljati pa se začne 1. julija 2011.

Št. 326-07/10-163/154

Ljubljana, dne 20. decembra 2010

EPA 1247-V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Pavel Gantar l.r.
Predsednik

5733. Zakon o pravilih cestnega prometa (ZPrCP)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o pravilih cestnega prometa (ZPrCP)

Razlašam Zakon o pravilih cestnega prometa (ZPrCP), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 20. decembra 2010.

Št. 003-02-11/2010-16

Ljubljana, dne 28. decembra 2010

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O PRAVILIH CESTNEGA PROMETA (ZPrCP)

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

S tem zakonom se določajo prometna pravila ravnanja v cestnem prometu ter pooblastila in sankcije, ki jih pri izvajanju tega zakona izrekajo pristojni organi.

2. člen

(predpisi Evropske skupnosti)

S tem zakonom se prenaša Direktiva Sveta 1991/671/EGS z dne 16. decembra 1991 o obvezni uporabi varnostnih pasov in sistemov za zadrževanje otrok v vozilih (UL L št. 373 z dne 31. 12. 1991, str. 26), zadnjič spremenjena z Direktivo 2003/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. aprila 2003 o spremembi Direktive Sveta 1991/671/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o obvezni uporabi varnostnih pasov v vozilih z manj kakor 3,5 tone (UL L št. 115 z dne 9. 5. 2003, str. 63).

3. člen

(pomen izrazov)

(1) Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »bočna razdalja« je razdalja med skrajno točko na levi ali na desni strani vozila in najbližjo točko drugega vozila, udeleženca cestnega prometa, ovire ali objekta;

2. »cestni promet« je promet vozil, pešcev in drugih udeležencev cestnega prometa na javnih cestah in nekategoriziranih cestah, ki se uporabljajo za javni cestni promet;

3. »cestni turistični vlak« je vlečno vozilo, ki vleče največ tri priklopna vozila za prevoz oseb;

4. »desno pravilo« ureja prednostna razmerja med dvema voziloma v prometu in velja, če se njune poti križajo, če sta na istem prednostnem nivoju, in če si pripeljeta bočno;

5. »dnevna svetilka« je svetilka za dnevno vožnjo, ki pomeni naprej usmerjeno svetilko, katere namen je narediti vozilo bolj opazno pri vožnji podnevi;

6. »dolgi žaromet« je žaromet z dolgim snopom svetlobe, ki se uporablja za osvetlitev cestišča daleč pred vozilom;

7. »etilometer« je merilna naprava za ugotavljanje množine alkohola v izdihanem zraku;

8. »gonjač, vodič ali jahač« je oseba, ki na cesti goni, vodi ali jaha žival ali goni čredo;

9. »gospodarska vožnja« je vožnja za potrebe kmetijstva ali gradbeništva, ki se opravlja na kratkih razdaljah glede na naravo in posebne potrebe kmetijske ali gradbene dejavnosti. Gospodarska vožnja je tudi prevoz oseb v okviru turistične ponudbe, ki se opravlja s cestnim turističnim vlakom, kolesom-rikša, kočijo, ipd.;

10. »indikator alkohola« je sredstvo za hitro ugotavljanje prisotnosti alkohola v izdihanem zraku;

11. »intervencijsko vozilo« je motorno vozilo, ki je posebej označeno in je na izvrševanju določene naloge;

12. »izhodiščni prometni pas« je prometni pas po katerem vozi voznik pred prehitevanjem;

13. »kolo« je enosledno ali dvosledno vozilo z najmanj dvema kolesoma, ki ga poganja voznik z lastno močjo ali s pomočjo pomožnega motorja, s katerim lahko doseže hitrost največ 25 km/h;

14. »kolo-rikša« je trisledno vozilo, ki ga poganja voznik z lastno močjo ali s pomočjo pomožnega motorja, s katerim lahko doseže hitrost največ 25 km/h, in ki glede na konstrukcijske lastnosti, ki jih določi proizvajalec, lahko prevaža eno ali več oseb;

15. »kolona vozil« so tri vozila ali več, ki vozijo eno za drugim po istem prometnem pasu na takšni medsebojni razdalji vozila, da sta hitrost vožnje in ravnanje voznikov v medsebojni odvisnosti;

16. »meglenka« je žaromet za meglo, ki se uporablja za izboljšano osvetlitev cestišča v megli, sneženju, dežju ali oblakih prahu;

17. »mrtvi kot« je voznikovemu pogledu skrito področje okoli vozila, ki nastane zaradi konstrukcijskih lastnosti vozila ali drugih vzrokov;

18. »neposredni udeleženec prometne nesreče« je voznik v nesreči udeleženega vozila, učitelj vožnje, ki je v času nesreče usposabljal kandidata za voznika motornega vozila,

ki je vozil v nesreči udeleženo vozilo, spremljevalec, v nesreči udeleženi pešec in drug udeleženec prometne nesreče, ki je bil pred nesrečo samostojno udeležen v cestnem prometu;

19. »nezanesljivo« je ravnanje udeleženca cestnega prometa, kadar zaradi neznanja, neizkušenosti, vpliva alkohola, prepovedanih drog ali drugih psihoaktivnih snovi ali zaradi drugega vzroka ne obvladuje svojega ravnanja ali vozila v cestnem prometu in pride zaradi tega do kršitev prometnih pravil, pomena prometnih znakov ali znakov policista oziroma druge pooblaščenice uradne osebe;

20. »nezavarovan prehod ceste čez železniško progo« je prehod ceste čez železniško progo, označen samo s prometnim znakom, ki je brez zapornic, polzapornic ali svetlobnih prometnih znakov, ki napovedujejo prihod vlaka;

21. »očitno pod vplivom alkohola« je udeleženec cestnega prometa takrat, kadar je zaradi vpliva alkohola njegovo ravnanje v prometu nezanesljivo;

22. »odgovorna oseba« je odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost;

23. »organizirana kolona vozil« je posebej označena skupina treh ali več vozil, vključno s spremljevalnimi vozili, ki vozijo po istem prometnem pasu z določeno hitrostjo na predpisani razdalji;

24. »parkiranje« je prekinitev vožnje iz katerega koli vzroka, razen ustavitve vozila ali prekinitve vožnje zaradi tega, da se je vozilo izognilo prometni nesreči ali ker je voznik ravnal v skladu s prometnimi pravili;

25. »pešec oziroma peška (v nadaljnjem besedilu: pešec)« je oseba, udeležena v cestnem prometu, ki hodi po cesti, pri tem pa lahko vleče ali potiska vozilo, ali se premika z invalidskim vozičkom s hitrostjo pešca ali tak voziček potiska, in oseba, ki uporablja za gibanje drugo prevozno sredstvo, ki po tem zakonu ni vozilo;

26. »pešpot« je s predpisano prometno signalizacijo označena javna pot, namenjena pešcem;

27. »poklicni voznik oziroma poklicna voznica (v nadaljnjem besedilu: poklicni voznik)« je voznik, ki ima opravljene temeljne kvalifikacije in se redno usposablja skladno z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu. Voznik lahko status poklicnega voznika dokazuje s spričevalom o pridobljenih temeljnih kvalifikacijah ali s spričevalom o rednem usposabljanju ali z označbo kode Skupnosti »95« na izkaznici o vozniških kvalifikacijah ali na vozniskem dovoljenju;

28. »ponoči« je čas od sončnega zahoda do sončnega vzhoda;

29. »pooblaščen uradna oseba« je oseba, ki izvaja nadzor nad izvrševanjem posameznih predpisov, ki urejajo voznike, vozila, opremo, prevoz tovora, javne ceste, in drugih predpisov (npr. policisti, vojaški policisti, občinski redarji, cestninski nadzorniki, inšpektorji idr.);

30. »posebna prevozna sredstva« so invalidski vozički, otroška prevozna sredstva ter športni pripomočki in naprave, ki omogočajo gibanje, hitrejšo od hoje pešca, kot so: skiro, kotalke, rolke, rolerji, smuči, sanke, otroško kolo, monokolo, motorne sani, miniaturna motorna vozila, gokart in po namenu uporabe podobna prevozna sredstva, ki niso vozila po zakonu, ki ureja motorna vozila;

31. »pot ustavljanja« je pot, ki jo sestavlja reakcijska in zavorna pot;

32. »pravilo srečanja« ureja prednostna razmerja med dvema voziloma v prometu in velja, če se njune poti križajo, če sta na istem prednostnem nivoju, in če si pripeljeta iz nasprotnih smeri;

33. »prehitevanje« je vožnja mimo drugega udeleženca cestnega prometa, ki se premika v isti smeri po prometnem pasu ali delu smernega vozišča, ki je namenjen prometu. Hitrejša vožnja ene kolone vozil od druge na cesti, ki ima najmanj dva prometna pasova za vožnjo v isto smer, ni prehitevanje;

34. »prekoračena hitrost« je presežena hitrost, določena s prometnim pravilom ali prometno signalizacijo. Prekoračena hitrost je lahko trenutna ali povprečna hitrost na določenem odseku, izmerjena ali ugotovljena z ustreznimi tehničnimi sredstvi ali napravami;

35. »prometni tok« je več vozil (prometni tok vozil) ali pešcev (prometni tok pešcev), ki se po cesti gibljejo v isto smer;

36. »reakcijska pot« je pot, ki jo vozilo prevozi od trenutka, ko voznik zazna oviro pred vozilom, do trenutka, ko prične zavirati ali kako drugače ustrezno ukrepa;

37. »samodejna naprava ali sredstvo za nadzor prometa« je naprava ali sredstvo za nadzor prometa, ki omogoča slikovno dokumentiranje prekrška brez ustavljanja voznika motornega voznika;

38. »skupina otrok« je skupina najmanj petih predšolskih otrok ali otrok, ki obiskujejo osnovno šolo, in ki predstavljajo večino potnikov v motornem vozilu. Skupina petih ali več otrok iste družine in skupina petih ali več otrok, ki se prevaža v javnem linijskem prevozu potnikov, se ne šteje za skupino otrok;

39. »smerno vozišče brez označenih prometnih pasov« je vozišče ali njegov vzdolžni del, ki je namenjen vožnji vozil v eni smeri in kjer vodi v eno smer samo en prometni pas;

40. »smerno vozišče z označenimi prometnimi pasovi« je vozišče ali njegov vzdolžni del, ki je namenjen vožnji vozil v eni smeri in kjer vodita v eno smer dva ali več prometnih pasov;

41. »srečanje« je vožnja mimo drugega udeleženca cestnega prometa, ki prihaja iz nasprotni smeri;

42. »točka možnega trčenja« je točka, kjer se poti udeležencev cestnega prometa, predvsem na križiščih, sekajo in na teh mestih lahko tudi dejansko pride do trčenja;

43. »udeleženec cestnega prometa oziroma udeleženka cestnega prometa (v nadaljnjem besedilu: udeleženec cestnega prometa)« je oseba, ki je na kakršen koli način udeležena v cestnem prometu;

44. »udeleženec prometne nesreče« je vsak udeleženec cestnega prometa, ki je s svojim ravnanjem pripomogel k nastanku prometne nesreče, in vsakdo, ki je v prometni nesreči utrpel materialno škodo ali je bil telesno poškodovan ali je zaradi posledic nesreče umrl;

45. »uradna oseba« je oseba, ki je z zakonom pooblaščen za opravljanje določenih nalog (npr. policisti, vojaški policisti, občinski redarji, inšpektorji, preiskovalni sodniki, državni tožilci idr.);

46. »ustavitev« je vsaka prekinitev vožnje za toliko časa, kot je potrebno, da vstopijo ali izstopijo potniki ali da se naloži oziroma razloži tovor ali odpravi okvara na vozilu;

47. »ustavljanje« je prehod vozila iz gibanja v mirujoče stanje;

48. »utripalke« so smerne svetilke, ki pomenijo hkratno delovanje smernih svetilk na desni ali na levi strani motornega vozila;

49. »varnostne utripalke« pomenijo hkratno delovanje vseh utripalk (smernih svetilk) na vozilu, ki opozarjajo, da vozilo trenutno pomeni posebno nevarnost za druge udeležence cestnega prometa;

50. »vlak« je katero koli železniško tirno vozilo, ki je konstruirano in namenjeno za vožnjo po železniški progi;

51. »vojaško vozilo« je motorno oziroma priklopno vozilo, označeno s predpisanimi oznakami slovenske ali tuje vojske;

52. »vožnja« pomeni upravljanje kolesa, kolesa s pomožnim motorjem, vprežnega vozila ali kakršnega koli motornega vozila;

53. »vožnja mimo« je vožnja mimo drugega udeleženca cestnega prometa, ki se ne premika, objekta ali ovire na vozišču;

54. »vprežno vozilo« je vozilo, ki ga vleče vprežna žival;

55. »zadnja meglenka« je zadnja svetilka za meglo, ki se uporablja za to, da se vozilo v gosti megli z zadnje strani prej opazi;

56. »zapuščeno vozilo« je motorno ali priklopno vozilo, parkirano na javni cesti ali na nekategorizirani cesti, ki se

uporablja za javni cestni promet ali na drugi javni površini, ki ni namenjena prometu vozil in nima registrskih tablic ali ni registrirano več kot 30 dni in ni nerabno ali zavrženo motorno vozilo, ki mu je življenjska doba iztekla zaradi poškodb, starosti ali drugih razlogov in je zaradi tega postalo odpadek po merilih iz predpisa, ki ureja ravnanje z odpadki;

57. »zasenčeni žaromet« je žaromet s kratkim svetlobnim pramenom, ki se uporablja za osvetlitev cestišča pred vozilom brez povzročanja neprijetne zaslepitve ali neugodja nasproti prihajajočih voznikov in drugih udeležencev cestnega prometa;

58. »zavorna pot« je pot, ki jo vozilo prevozi od začetka zavarovanja do popolne ustavitve;

59. »zimске razmere« so na cesti ali njenem delu takrat, ko se ob sneženju sneg oprijema vozišča ali ko je vozišče zasneženo, zaledenelo (ledna deska) ali poledenelo (poledica);

60. »zmanjšana vidljivost« pomeni, da je vidna razdalja zaradi megle, dima, dežja, sneženja ali drugih podobnih okoliščin krajša od poti ustavljanja pri gibanju z najvišjo dovoljeno hitrostjo.

(2) Drugi izrazi o vozilih, voznikih, učiteljih vožnje, spremljevalcih, otrocih, mladoletnikih, cestah, delih ali vrstah cest imajo v tem zakonu enak pomen, kot ga določajo predpisi o motornih vozilih, voznikih, postopku o prekršku, javnih cestah, ter prevozi v cestnem prometu in meroslovju.

II. NAČELA CESTNEGA PROMETA

4. člen

(skrb za varen, umirjen in nemoten potek cestnega prometa)

(1) Udeleženec cestnega prometa mora ravnati tako, da poteka promet nemoteno, umirjeno in varno.

(2) Udeleženec cestnega prometa mora ravnati tako, da ne ovira ali ogroža drugih udeležencev cestnega prometa ali jim ne povzroča škode.

(3) Udeleženec cestnega prometa sme pričakovati, da bodo vsi udeleženci cestnega prometa in tisti, ki so dolžni skrbeti za ceste in prometno ureditev na cestah, ravnali v skladu s predpisi o pravilih cestnega prometa, voznikih, motornih vozilih ter s predpisi o cestah.

(4) Kadar so udeleženci cestnega prometa otroci, starejši ljudje, slepi, invalidi in druge osebe, ki niso v celoti sposobne za samostojno udeležbo v cestnem prometu, so drugi udeleženci dolžni nanje posebno paziti in jim pomagati.

5. člen

(varstvo okolja)

(1) Z uporabo vozila se ne sme povzročati čezmernega hrupa oziroma ropota ali kako drugače onesnažiti okolja.

(2) Iz vozila je prepovedano odmetavati kakršnekoli stvari (cigaretni ogorki, papir, plastenke itd.).

(3) Ko voznik na cesti vozilo ustavi za več kot tri minute ali ga parkira, mora takoj ugasniti motor. Ta določba se ne uporablja za vozila, pri katerih motor poganja naprave za opravljanje določenih del (vozilo za zbiranje in odvoz odpadkov, vozilo za čiščenje kanalov, avtomobilsko dvigalo ipd.).

(4) Z globo 100 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

III. ODGOVORNOST ZA VAREN IN NEMOTEN PROMET

6. člen

(odgovornost in pristojnosti lokalnih samoupravnih skupnosti)

(1) Za varen in nemoten promet na občinskih cestah so odgovorne občine.

(2) Občine določijo:

1. pogoje in način odstranitve in hrambe vozil, nepravilno parkiranih in zapuščenih v smislu 19. člena tega zakona;

2. pogoje in način uporabe naprave, s katero se začasno prepreči odpeljati vozilo (lisice), ki je parkirano na cesti v nasprotju s tem zakonom ali s prometno ureditvijo.

(3) Občine določijo višino stroškov, potrebnih za odstranitev in hrambo nepravilno parkiranega ali zapuščenega vozila iz 1. točke drugega odstavka tega člena in za priklonitev nepravilno parkiranega vozila iz 2. točke drugega odstavka tega člena.

7. člen

(odgovornost staršev, skrbnikov oziroma rejnikov)

(1) Starši, skrbniki ter rejniki so dolžni skrbeti ali izvajati nadzorstvo nad otrokom ali mladoletnikom, ko je ta udeležen v cestnem prometu.

(2) Opustitev dolžne skrbi ali nadzorstva iz prejšnjega odstavka nastopi zlasti tedaj, ko starši, skrbniki oziroma rejniki omogočijo, dovolijo ali dopustijo, da otrok ali mladoletnik ravna v nasprotju s predpisi tega zakona.

(3) Z globo 200 eurov se kaznujejo za prekršek starši, skrbniki oziroma rejniki, katerih otrok ali mladoletnik stori prekršek po tem zakonu, pa je prekršek posledica opustitve dolžne skrbi ali nadzorstva nad njim.

(4) V primeru opustitve dolžne skrbi ali nadzorstva nad otrokom ali mladoletnikom so osebe iz prvega odstavka tega člena dolžne plačati stroške iz 18., 19. in 36. člena tega zakona.

8. člen

(odgovornost lastnika vozila)

(1) Če je prekršek zoper varnost cestnega prometa storjen z vozilom, pa ni mogoče ugotoviti, kdo je storilec, se kaznuje za prekršek lastnik ali imetnik pravice uporabe vozila, razen če dokaže, da tega prekrška ni storil.

(2) Če je lastnik ali imetnik pravice uporabe vozila, s katerim je storjen prekršek iz prejšnjega odstavka, pravna oseba, državni organ ali samoupravna lokalna skupnost, se kaznuje za prekršek njihova odgovorna oseba.

(3) Lastnik, imetnik pravice uporabe vozila oziroma voznik, kateremu je bilo tako vozilo zaupano za vožnjo, ne sme omogočiti, dopustiti ali dovoliti vožnjo vozila osebi, ki kaže znake nezanesljivega ravnanja ali osebi, ki ne sme voziti tega vozila.

9. člen

(odgovornost delodajalcev)

Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, ter organi in organizacije morajo zagotoviti, da vozniki vozil, s katerimi opravljajo javni prevoz potnikov ali blaga oziroma prevoz oseb ali blaga za lastne potrebe, izpolnjujejo vse predpisane pogoje.

10. člen

(odgovornost ob sumu povzročitve prometne nesreče)

(1) Kdor proda rezervne dele oziroma naprave za vozilo ali sprejme poškodovano vozilo v popravilo ali opravi prevoz oziroma vleko poškodovanega vozila, pa ve, da obstaja možnost, da je bilo vozilo, za katerega se kupuje rezervne dele oziroma naprave ali je dano v popravilo ali je odvlečeno oziroma odpejlano, udeleženo v prometni nesreči, v kateri je bil kdo poškodovan ali je umrl, povzročitelj oziroma povzročiteljica nesreče pa je s kraja odpeljal, ne da bi pomagal poškodovanim oziroma dal svoje osebne podatke, ker je bilo to objavljeno v sredstvih javnega obveščanja, ali je bil o tem obveščen kako drugače, mora to sporočiti najbližji policijski postaji ali policistu.

(2) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek oseba, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

(3) Z globo 8.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

IV. POOBLASTILA ZA NADZOR
NAD IZVAJANJEM DOLOČB TEGA ZAKONA
IN DRUGA POSEBNA DOLOČILA

11. člen

(pooblastila ministrov)

(1) Minister, pristojen za promet:

- predpiše način namestitve, pritrditve in zavarovanja tovora na vozilu;
- predpiše pogoje za izdajo parkirne karte, obliko parkirne karte, njeno veljavnost, način označevanja vozila, postopek in stroške za njeno izdajo;

- lahko z odredbo prepove ali omeji promet vseh ali posameznih vrst udeležencev cestnega prometa ali vozil, če je treba zagotoviti nemoten potek cestnega prometa;

- v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve določi vozila s prednostjo in vozila za spremstvo, na katerih je dovoljeno namestiti in uporabljati naprave za dajanje posebnih svetlobnih in zvočnih znakov, vrste posebnih svetlobnih in zvočnih znakov ter pogoje in način njihove uporabe;

- predpiše obliko posebnega obrazca za izdajo potrdila o poklicnih voznikih izkušnjah;

- podrobneje predpiše pogoje za način izvedbe eksperimenta in vsebino elaborata eksperimentalne prometne ureditve;

- potrjuje elaborate eksperimentalne prometne ureditve.

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve:

- predpiše znake, ki jih dajejo policisti in druge pooblaščenecne uradne osebe pri urejanju in nadziranju cestnega prometa;

- lahko z odredbo prepove ali omeji promet vseh ali posameznih vrst udeležencev cestnega prometa ali vozil, če je treba zagotoviti varnost prometa ali če to zahtevajo razlogi vzdrževanja javnega reda.

(3) Minister, pristojen za zdravje:

- izda natančnejši predpis o zdravstvenih razlogih, zaradi katerih osebam ni treba uporabljati varnostnih pasov ter o obliki in vsebini zdravniškega potrdila;

- določi listo prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, in njihovih presnovkov;

- pooblasti laboratorije za opravljanje analize krvi, urina, drugih telesnih tekočin in tkiva ter predpiše način in postopek ustreznih pregledov in analiz;

- v soglasju z ministrom, pristojnim za promet, predpiše postopek za prepoznavo znakov oziroma simptomov, ki so posledica prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi v organizmu.

(4) Minister, pristojen za obrambo, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet, podrobneje predpiše izjeme glede prometa vojaške kolone vozil.

(5) Minister, pristojen za šolstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet, predpiše druge, za varnost pomembne okoliščine pri prevozu otrok, število spremljevalcev glede na število otrok v vozilu in njihove naloge pri spremljanju skupine otrok in pogoje, ki jih morajo izpolnjevati, ter obrazec potrdila o izpolnjevanju pogojev za prevoz skupine otrok.

(6) Minister, pristojen za okolje, lahko v soglasju z ministrom, pristojnim za promet, z odredbo omeji ali prepove promet vseh ali posameznih udeležencev cestnega prometa ali vozil na območjih, ki so zaradi varstva okolja varovana s posebnimi predpisi.

12. člen

(pooblastilo za izvajanje ukrepov po tem zakonu)

Pooblaščenecne uradne osebe, ki izvajajo nadzor nad izvrševanjem predpisov, ki urejajo pravila cestnega prometa, voznike, ceste, vozila, tovor v in na vozilih, voznike in druge udeležence cestnega prometa, ter izvajajo pooblastila, določena z mednarodnimi pogodbami, pri nadzoru predpisov, za katere so pooblaščenecni, uporabljajo ukrepe, določene s tem zakonom ali drugimi predpisi, ki se nanašajo na varnost cestnega prometa.

13. člen

(policijska pooblastila)

(1) Nadzor nad izvrševanjem določb tega zakona izvaja policija.

(2) Policisti nadzirajo in urejajo promet na javnih cestah in nekategoriziranih cestah, ki se uporabljajo za cestni promet, nadzirajo stanje in prevoznost teh cest, vozila, tovor v in na vozilih, voznike in druge udeležence cestnega prometa, ter izvajajo pooblastila določena z mednarodnimi pogodbami, s tem zakonom ali drugimi predpisi, ki se nanašajo na varnost cestnega prometa.

14. člen

(pooblastila vojaške policije)

(1) Vojaška policija je pristojna za nadzor in urejanje prometa vojaških vozil na javnih cestah in nekategoriziranih cestah, ki se uporabljajo za cestni promet, nadzor vozil, tovora v in na vozilih, voznikov in drugih vojaških udeležencev v cestnem prometu, če je prekršek storjen z vojaškim vozilom ali ga je storil pripadnik Slovenske vojske med dejanskim opravljanjem vojaške službe.

(2) Pooblastila, ki jih imajo policisti po tem zakonu, imajo v primerih iz prvega odstavka tega člena tudi vojaški policisti.

(3) Če je v prometni nesreči poleg vojaškega vozila ali pripadnika Slovenske vojske med dejanskim opravljanjem vojaške službe udeleženo tudi drugo vozilo, ki ni vojaško vozilo ali udeleženec prometne nesreče, ki ni pripadnik Slovenske vojske, je za obravnavo prometne nesreče pristojna Policija.

15. člen

(pooblastila občinskega redarstva)

(1) Občinski redarji zaradi zagotavljanja varnega in neoviranega cestnega prometa na cestah v naselju in na občinskih cestah zunaj naselja ter varstva cest in okolja na občinskih cestah izvajajo nadzor nad določbami tega zakona:

- 5. člena (varstvo okolja),

- 7. člena (odgovornost staršev, skrbnikov oziroma rejnikov),

- 17. člena (izločitev vozila iz prometa),

- 18. člena (čas trajanja izločitve iz prometa),

- 19. člena (odstranitev nepravilno parkiranega in zapuščenega vozila),

- 31. člena (območje umirjenega prometa),

- 32. člena (območje za pešce),

- 33. člena (varnostni pas),

- 34. člena (zaščitna čelada),

- 35. člena (prepoved uporabe naprav ali opreme, ki zmanjšujejo voznikovo slušno ali vidno zaznavanje ali zmožnost obvladovanja vozila),

- 37. člena (vožnja z vozilom po cesti),

- 41. člena (vožnja z vozilom na prehodu za pešce),

- 46. člena (najvišje dovoljene hitrosti),

- 47. člena (najvišje dovoljene hitrosti posameznih vrst vozil),

- 61. člena (odpiranje vrat vozila),

- 62. člena (zapustitev vozila),

- 63. člena (označitev ustavljenih vozil),

- 65. člena (ustavitev in parkiranje),

- 67. člena (parkiranje na parkirnem mestu označenem za invalide),

- 68. člena (območja kratkotrajnega parkiranja),

- 69. člena (izjeme parkiranja na prostoru, kjer to ni dovoljeno),

- 77. člena (pogoji za nalaganje in razlaganje tovora na cesti),

- 78. člena (pogoji za opravljanje gospodarske vožnje),

- 83. člena (udeležba pešcev v cestnem prometu),

- 84. člena (označitev pešcev),

- petega in desetega odstavka 87. člena (varstvo otrok),

– 88. člena, razen nad določbo sedmega in devetega odstavka tega člena (prevoz oseb),

– 92. člena (jahač, gonič in vodič živali v prometu ter pogoji za udeležbo živali v cestnem prometu),

– 97. člena (pogoji za uporabo posebnih prevoznih sredstev v cestnem prometu),

– 98. člena (prometna signalizacija),

– 99. člena (svetlobni prometni znaki).

(2) Občinski redarji izvajajo nadzor nad 46. in 47. členom tega zakona izključno s samodejnimi napravami in sredstvi za nadzor prometa, s katerimi se prekrški slikovno dokumentirajo, pri tem pa nimajo pravice ustaviti voznika.

(3) Občinski redarji pri opravljanju nalog iz prvega odstavka izvajajo ukrepe, določene s tem in drugimi zakoni, ter ukrepe, določene z občinskimi predpisi, ki urejajo promet v skladu z zakonom.

16. člen

(listine, ki jih morajo imeti pri sebi udeleženci cestnega prometa in obveznosti udeležencev pri kontroli voznikov, vozil, opreme, naprav in tovorov)

(1) Voznik je dolžan imeti pri sebi listino, s katero dokaže, da sme voziti vozilo v cestnem prometu, veljavno prometno dovoljenje, listino o tovoru, dovoljenje za vožnjo v času prepovedi prometa, pri opravljanju prevoza skupine otrok pa tudi potrdilo o poklicnih voznških izkušnjah.

(2) Voznik mora pooblaščenim uradnim osebam na njeno zahtevo izročiti na vpogled listine, navedene v prejšnjem odstavku tega člena.

(3) Voznik mora na zahtevo pooblaščenih uradnih oseb omogočiti pregled vozila, opreme, naprav, tovorov in pri njem sodelovati.

(4) Če vozilo ali voznik ne izpolnjujeta predpisanih pogojev za udeležbo v cestnem prometu, mora voznik na podlagi odredbe pooblaščenih uradnih oseb poskrbeti za takojšnjo odstranitev vozila.

(5) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

(6) Za kršitev določb drugega ali tretjega odstavka tega člena se izreče sankcija iz sedmega odstavka 27. člena tega zakona.

17. člen

(izločitev vozila iz prometa)

(1) Pooblaščen uradna oseba prepove nadaljnjo vožnjo in izloči iz prometa motorno ali priklopno vozilo:

1. ki v zimskih razmerah nima predpisane zimske opreme ali če je na njem sneg, led, voda ali druge snovi, ki bi lahko vplivale na vozne lastnosti vozila ali ki bi se lahko raztresale ali razlivala z njega ali če stekla vozila ali vzvratna ogledala niso čista;

2. na katerem je tovor naložen ali pritrjen v nasprotju z določili tega zakona;

3. ki ne izpolnjuje predpisanih zahtev glede varstva okolja;

4. ki mu v skladu z veljavnimi predpisi ni dovoljen vstop v državo.

(2) Pooblaščen uradna oseba lahko prepove nadaljnjo vožnjo in izloči iz prometa tudi motorna ali priklopna vozila, ki ne izpolnjujejo drugih predpisanih pogojev za vožnjo v cestnem prometu, če bi to lahko vplivalo na varnost prometa.

(3) Pooblaščen uradna oseba prepove nadaljnjo vožnjo motornega vozila, če voznik ali potnik ne uporablja ali ne uporablja na predpisan način varnostnega pasu, dokler ga ne uporabi, ali če otrok, ki se vozi v vozilu, ni zavarovan, kot je to določeno v določbah tega zakona, ki določajo prevoz oseb. Nadaljnjo vožnjo pooblaščen uradna oseba prepove tudi, če voznik ali potnik na kolesu, kolesu s pomožnim motorjem, mopedu, motornem kolesu, trikolesu, lahkem štirikolesu ali štirikolesu ne uporablja predpisane zaščitne čelade, kot je to določeno s tem zakonom oziroma je ne uporablja tako, kot je

to predvidel proizvajalec, dokler je ne uporabi na način, ki ga je predvideval proizvajalec.

(4) Pooblaščen uradna oseba, ki izloči iz prometa vozilo iz prvega ali drugega odstavka tega člena, lahko odvzame registrske oziroma preizkusne tablice, skladno z določbami zakona, ki ureja motorna vozila.

(5) Če v primeru iz prejšnjega odstavka voznik ne odstrani registrskih ali preizkusnih tablic z vozila, se jih odstrani z neposredno fizično prisilitvijo na voznikove stroške, skladno z določbami zakona, ki ureja motorna vozila.

(6) Pooblaščen uradna oseba začasno izloči iz prometa tudi motorna vozila ali skupino vozil, za katerimi je zaradi počasne vožnje nastala kolona vozil.

18. člen

(čas trajanja izločitve vozila iz prometa)

(1) Izločitev vozila traja toliko časa, dokler se ne odpravijo razlogi, zaradi katerih je bila odrejena, ali se pridobi ustrezno dovoljenje.

(2) Lastnik vozila mora odstraniti izločeno vozilo s ceste v roku 24 ur. Če tega ne stori, odstrani vozilo na njegove stroške izvajalec rednega vzdrževanja cest, skladno z določbami zakona, ki ureja ceste.

(3) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik ali lastnik vozila, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 80 eurov. Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravnih lokalnih skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

19. člen

(odstranitev nepravilno parkiranega in zapuščenega vozila)

(1) Pooblaščen uradna oseba odredi odstranitev oziroma odvoz vozila, ki je parkirano v nasprotju s tem zakonom (nepravilno parkirano vozilo), če onemogoča drugemu udeležencu cestnega prometa varno nadaljevanje poti tako, da je pri izogibanju temu vozilu on ali kdo drug ogrožen ali bi glede na okoliščine lahko bil ogrožen, ali ovira druge udeležence cestnega prometa v smislu 1., 4., 16., 17., 18. ali 19. točke četrtega odstavka 65. člena tega zakona ali predstavlja oviro na cesti kot to določa zakon, ki ureja ceste.

(2) V primeru, da pooblaščen uradna oseba najde zapuščen vozilo, namesti nanj pisno odredbo, s katero se naloži odstranitev vozila najkasneje v treh dneh od dneva izdaje odredbe.

(3) Če zapuščen vozilo ni odstranjeno v roku iz prejšnjega odstavka, ga odstrani pristojni izvajalec rednega vzdrževanja cest. Po treh mesecih se lahko zapuščen vozilo uniči ali proda.

(4) Odstranitev vozila iz prvega ali tretjega odstavka tega člena se opravi na stroške lastnika vozila.

20. člen

(prepoved vleke vozil)

(1) Če pooblaščen uradna oseba ugotovi, da vleka vozila ni v skladu s predpisi, prepove nadaljnjo vleko, dokler pomanjkljivosti niso odpravljene.

(2) Izjemoma lahko pooblaščen uradna oseba dovoli nadaljnjo vleko do najbližjega kraja, kjer je mogoče vozilo popraviti ali odpraviti napake pri vleki.

21. člen

(prepoved vožnje oseb, ki ni sposobna voziti)

Če policist ugotovi, da v cestnem prometu vozi vozilo oseba, ki nima pravice voziti takega vozila ali za katero iz upra-

vičenih razlogov meni, da ni sposobna voziti takega vozila, ji mora prepovedati nadaljnjo vožnjo.

22. člen

(prepoved vožnje in začasen odvzem vozniškega dovoljenja)

(1) Poleg primerov iz 107. člena tega zakona prepove policist vozniku nadaljevanje vožnje in mu začasno odvzame vozniško dovoljenje še v naslednjih primerih:

1. če voznik stori prekršek, za katerega je predpisano tolikšno število kazenskih točk, ki ima za posledico prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe vozniškega dovoljenja;

2. če je zaradi telesnega ali duševnega stanja zmanjšana voznikova sposobnost za vožnjo;

3. če voznik ne uporablja pripomočkov, ki so vpisani v njegovem vozniskem dovoljenju;

4. če voznik vozi vozilo v nasprotju z omejitvami, ki so vpisane v njegovo vozniško dovoljenje;

5. če voznik prekorači dovoljeni čas trajanja vožnje ali ne izkoristi predpisanega počitka;

6. če je vozniško dovoljenje neveljavno.

(2) Vozniško dovoljenje, ki je bilo odvzeto zaradi vožnje pod vplivom alkohola, za prekršek pa ni predpisan redni sodni postopek, se vrne vozniku po preteku 24 ur od odvzema.

(3) Vozniško dovoljenje, ki je bilo začasno odvzeto zaradi razloga, navedenega v 1. točki prvega odstavka tega člena, se vrne po postopku o začasnem odvzemu vozniškega dovoljenja, določenem v zakonu, ki ureja postopek o prekršku.

(4) Vozniško dovoljenje, ki je bilo začasno odvzeto zaradi razlogov, navedenih v 2. do 5. točke prvega odstavka tega člena, se vrne vozniku, ko prenehajo razlogi za odvzem.

(5) Vozniško dovoljenje, ki je bilo začasno odvzeto zaradi razloga navedenega v 6. točki prvega odstavka tega člena, se pošlje upravni enoti, na območju katere ima imetnik vozniškega dovoljenja stalno oziroma začasno prebivališče. Če tega v Republiki Sloveniji nima, se pošlje upravni enoti, na območju katere je imel imetnik vozniškega dovoljenja zadnje prijavljeno stalno oziroma začasno prebivališče.

(6) Če imetnik vozniškega dovoljenja ne prevzame začasno odvzetega vozniškega dovoljenja v treh dneh od dne, ko so prenehali razlogi za odvzem, se ga pošlje upravni enoti, na območju katere ima imetnik vozniškega dovoljenja stalno oziroma začasno prebivališče. Če tega v Republiki Sloveniji nima, se pošlje upravni enoti, na območju katere je imel imetnik vozniškega dovoljenja zadnje prijavljeno stalno oziroma začasno prebivališče.

(7) Voznik, kateremu je bila prepovedana nadaljnja vožnja po prvem odstavku tega člena, mora poskrbeti, da se vozilo odstrani na primeren prostor. Če tega ne stori do zaključka postopka na kraju prekrška ali roka, ki ga z ustno odredbo določi policist, ga na stroške voznika odstrani pristojni izvajalec rednega vzdrževanja ceste.

23. člen

(zaseg motornega vozila)

(1) Policist zaseže vozniku motorno vozilo, s katerim je bil zaloten pri storitvi hujšega prekrška in je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. če je bil storilec kot voznik motornega vozila v zadnjih dveh letih najmanj trikrat pravnomočno kaznovan za prekršek:

– prekoračitve dovoljene hitrosti v območju za pešce ali v območju umirjenega prometa za več kot 20 km/h,

– prekoračitve dovoljene hitrosti na cesti v naselju za več kot 30 km/h,

– prekoračitve dovoljene hitrosti na cesti zunaj naselja za več kot 40 km/h,

– prekoračitve dovoljene hitrosti na avtocesti cesti ali hitri cesti za več kot 50 km/h,

– vožnje pod vplivom alkohola,

– vožnje pod vplivom prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil in drugih psihoaktivnih snovi ali

– odklonitve odrejenega preverjanja psihofizičnega stanja;

2. če se storilcu izvršuje kazen oziroma sankcija prepovedi vožnje motornega vozila,

3. če je storilcu začasno odvzeto vozniško dovoljenje, se mu izvršuje varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja ali sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe vozniškega dovoljenja,

4. če je storilec kljub prepovedi nadaljnje vožnje vožnjo nadaljeval ali ponovil prekršek, zaradi katerega mu je bila prepovedana nadaljnja vožnja;

5. vožnja brez veljavnega vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil tiste kategorije oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi.

(2) Zaseženo motorno vozilo je treba takoj oddati sodišču, ki je pristojno za postopek o prekršku, lahko pa se do izdaje sodbe o prekršku hrani pri policiji.

(3) Ob zasegu vozila policija odvzame registrske tablice vozila in jih pošlje upravni enoti, kjer ima lastnik vozila prebivališče ali sedež. Upravna enota podatek o zasegu vozila vnese v evidenco registriranih vozil, ob vrnitvi vozila lastniku pa ta vpis izbriše.

(4) Za hujši prekršek se šteje prekršek, za katerega je predpisana globa najmanj 300 eurov in stranska sankcija kazenskih točk v cestnem prometu ali stranska sankcija prepovedi vožnje motornega vozila. Za hujši prekršek se šteje tudi vožnja brez veljavnega vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil tiste oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo ali skupina vozil, ki ga vozi voznik v času prekrška, vožnja vozila v času izvrševanja prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe vozniškega dovoljenja.

24. člen

(pridrzanje)

(1) Policist pridrži voznika:

1. pri katerem je bilo s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola ugotovljeno, da ima v organizmu več kot 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka,

2. ki odkloni preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola ali strokovni pregled,

3. ki oporeka rezultatu preizkusa z indikatorjem alkohola v izdihanem zraku in mu policist odredi preizkus z merilnikom alkohola v izdihanem zraku, pri katerem se ugotovi najmanj vrednost iz 1. točke tega odstavka ali, ki oporeka rezultatu preizkusa z indikatorjem alkohola v izdihanem zraku, pri katerem se ugotovi najmanj vrednost iz 1. točke tega odstavka in mu policist odredi strokovni pregled,

4. ki ne podpiše zapisnika o preizkusu alkoholiziranosti in mu policist odredi preizkus z merilnikom alkohola v izdihanem zraku, pri katerem se ugotovi najmanj vrednost iz 1. točke tega odstavka ali, ki ne podpiše zapisnika o preizkusu alkoholiziranosti, pri katerem se ugotovi najmanj vrednost iz 1. točke tega odstavka in mu policist odredi strokovni pregled,

5. pri katerem je bila s preizkusom z napravo ali s sredstvom za hitro ugotavljanje prisotnosti prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi v organizmu ali na podlagi predpisanega postopka za prepoznavo znakov oziroma simptomov, ki so posledica teh snovi v organizmu, ugotovljena prisotnost teh snovi v organizmu in so bili pri zdravniškem pregledu zaznani znaki motenj, ki lahko povzročijo nezanesljivo ravnanje v prometu ali

6. ki je odklonil sodelovanje pri preizkusu z napravo ali s sredstvom za hitro ugotavljanje prisotnosti prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi v organizmu ali pri predpisanem postopku za prepoznavo znakov oziroma simptomov, ki so posledica teh snovi v organizmu ali če preizkusa ali postopka ni bilo mogoče opraviti zaradi drugega razloga in so bili pri zdravniškem pregledu zaznani znaki motenj, ki lahko povzročijo nezanesljivo ravnanje v prometu.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se policist lahko odloči, da ne odredi pridržanja, če na drug ustrezen način prepreči udeležbo voznika v cestnem prometu, pri čemer policist upošteva med postopkom ugotovljene objektivne in subjektivne okoliščine, zlasti ravnanje voznika med postopkom in ugotovljeno količino alkohola. Kot ustrezen način preprečitve udeležbe voznika v cestnem prometu se šteje:

1. če se vozniku ob izpolnjevanju pogojev iz 23. člena tega zakona začasno zaseže vozilo ali

2. če je kraj postopka neposredno pred objektom, v katerem voznik dejansko biva in če voznik to dejstvo verjetno izkaže in če je iz okoliščin mogoče sklepati, da je tja namenjen in da ne bo nadaljeval z vožnjo.

(3) Pridržanje voznika iz tega člena traja največ 12 ur, vendar ne manj kot 6 ur, pri čemer se upošteva ravnanje voznika v času pridržanja in ugotovljena količina alkohola.

(4) Pridržanje v primerih iz prvega odstavka tega člena policist odredi, ko zaključi zapisnik za ugotavljanje psihofizičnega stanja voznika. V čas pridržanja se šteje tudi čas izvajanja postopka.

(5) Za postopek pridržanja ter pravice pridržane osebe se uporabljajo določbe zakona, ki ureja postopek o prekršku.

25. člen

(posredovanje in namen zbiranja osebnih podatkov)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, vojaška policija, občinska redarstva, upravna enota, državno tožilstvo, sodišče, Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa in ministrstvo, pristojno za promet, imajo v zvezi s svojim delom pravico pridobiti in uporabljati podatke o imetnikih vozniških dovoljenj, kandidatih za voznike motornih vozil, podatke o vozilih, prekrških, prometnih nesrečah in kaznivih dejanjih voznikov, storjenih v cestnem prometu, ter o izrečenih sankcijah, kaznih in ukrepih.

(2) Podatke o imetnikih vozniških dovoljenj, lastnikih motornih in priklopnih vozil in vozilih, ki jih potrebujejo v zvezi s svojim delom pri izvajanju tega zakona in podzakonskih aktov, izdanih na njegovi podlagi, imajo pravico pridobiti in uporabljati tudi drugi organi in organizacije, kadar izvajajo javna pooblastila. Podatke o imetnikih vozniških dovoljenj imajo v zvezi s svojim delom pravico pridobivati in uporabljati tudi organizacije, ki so z javnim razpisom izbrane za izdelavo in personalizacijo vozniških dovoljenj.

(3) Organi in organizacije, ki zbirajo podatke, potrebne za izvajanje tega zakona, morajo brezplačno poslati te podatke organom in organizacijam iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Osebnih podatki, ki se vodijo v evidencah in registrih, ki so vzpostavljeni v skladu s tem zakonom, se vodijo zaradi obdelave podatkov, pomembnih za izvajanje tega zakona, za vozila, voznike in varnost v cestnem prometu. Vodijo se tudi zaradi njihovega pošiljanja organom in organizacijam, ki imajo v zvezi s svojim delom te podatke pravico pridobiti.

26. člen

(izrekanje kazenskih točk v cestnem prometu
s prenehanjem veljavnosti vozniškega dovoljenja)

Imetniku vozniškega dovoljenja, ki je voznik začetnik, se izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja za vse kategorije motornih vozil, za katere je storilec imel dovoljenje, ko je storil prekršek, s katerim je dosegel ali presegel sedem kazenskih točk v cestnem prometu.

V. PRAVILA CESTNEGA PROMETA

1. Splošne določbe

27. člen

(dolžnost upoštevanja pravil)

(1) Udeleženci cestnega prometa se morajo ravnati po prometnih pravilih, razen:

1. če je drugače določeno s prometno signalizacijo;
2. če drugače odredi policist ali vojaški policist;

3. če v skladu s pooblastili drugače odredi občinski redar, inšpektor ali druga pooblaščen uradna oseba.

(2) Znaki, ukazi in odredbe, ki jih dajejo pooblaščen uradne osebe, razveljavijo prometna pravila in prometno signalizacijo.

(3) Na cesti se lahko za določeno obdobje, ki ne sme biti krajše od treh mesecev in daljše od enega leta, določi prometna ureditev, ki dovoli, omeji ali obveže udeležence cestnega prometa k ravnanju, ki je lahko v nasprotju s prometnimi pravili, določenimi s tem zakonom (eksperiment). Eksperimentalna prometna ureditev mora biti označena s predpisano prometno signalizacijo na način, ki omogoča vsem udeležencem cestnega prometa nedvoumno in varno udeležbo v cestnem prometu.

(4) Udeleženci cestnega prometa se morajo ravnati po ukazih oziroma odredbah pooblaščenih uradnih oseb, pri opravljanju nadzorstva nad določbami tega zakona.

(5) Ukazi oziroma odredbe, razen tistih, za katere je predpisana pisna oblika, se dajejo ustno.

(6) Voznik in potniki ne smejo izstopiti iz oziroma z vozila v času izvajanja uradnega postopka, dokler jim pooblaščen uradna oseba tega ne dovoli.

(7) Pooblaščen uradna oseba lahko odreja vozniku in potnikom tudi druge ukrepe za zagotovitev varnosti oziroma nemotenega poteka postopka.

(8) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ne ravna po znaku ali ukazu oziroma odredbi pooblaščen uradne osebe, ali ki ne upošteva prometne signalizacije, ki označuje eksperimentalno prometno ureditev.

(9) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne ravna po predpisanem znaku, s katerim ga pooblaščen uradna oseba ustavlja ali ne upošteva njene odredbe o prepovedi nadaljnje vožnje, ali ki ne upošteva svetlobne prometne signalizacije, ki označuje eksperimentalno prometno ureditev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

(10) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki pooblaščen uradni osebi ne omogoči izvedbo postopka ter ukrepov, določenih v tem zakonu.

28. člen

(omejitve prometa)

(1) V Republiki Sloveniji se sme z odredbo omejiti oziroma prepovedati promet udeležencev cestnega prometa ali vozil zaradi zagotavljanja varnosti ali nemotenega poteka cestnega prometa, vzdrževanja javnega reda ali varovanja okolja.

(2) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, razen voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z odredbo o omejitvi ali prepovedi prometa.

(3) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik tovornega vozila, ki ne upošteva prometne signalizacije, ki označuje vremenske razmere, v katerih velja z znakom označena izrecna odredba ali voznik motornega vozila, ki ne ravna v skladu z odredbo o omejitvi in prepovedi prometa.

(4) Z globo 600 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne upošteva prometne signalizacije, ki označuje vremenske razmere, v katerih velja z znakom označena izrecna odredba in je zaradi tega oviran ali onemogočen promet drugih vozil.

(5) Z globo 3.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, katerega voznik ravna v nasprotju z odredbo o omejitvi ali prepovedi prometa, njihova odgovorna oseba pa z globo 300 eurov.

(6) Z globo 6.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ne upošteva prometne signalizacije, ki označuje vremenske razmere, v katerih velja z znakom označena izrecna odredba in je zaradi tega oviran ali onemogočen promet drugih vozil, njihova odgovorna oseba pa z globo 600 eurov.

(7) Nadzor nad določbami tega člena, v zvezi z omejitvijo oziroma prepovedjo prometa udeležencev cestnega prometa ali vozil zaradi zagotavljanja varnosti ali nemotenega poteka cestnega prometa, izvajajo poleg policistov tudi cestni nadzorniki.

29. člen

(zima in zimske razmere)

(1) Od 15. novembra do 15. marca naslednjega leta morajo imeti motorna in priklopna vozila v cestnem prometu predpisano zimsko opremo. Predpisano zimsko opremo morajo imeti tudi v zimskih razmerah.

(2) Na motornih in priklopnih vozilih v cestnem prometu ne sme biti snega, ledu, vode ali drugih snovi, ki bi lahko vplivale na vozne lastnosti vozila ali ki bi se lahko raztresale ali razlivale z njega. Stekla vozila in vzvratna ogledala morajo biti čista, da je vozniku omogočena normalna vidljivost.

(3) Če se vozilo, ki nima predpisane zimske opreme, pa bi jo moralo imeti, ali je v prometu, ko ne bi smelo biti, ustavi na cesti in ovira promet, ga mora voznik nemudoma odstraniti.

(4) Če v primeru iz prejšnjega odstavka voznik ne odstrani vozila, odredi odstranitev pooblaščen uradna oseba. Odstranitev vozila opravi na stroške lastnika vozila izvajalec rednega vzdrževanja ceste.

(5) Voznik mora upoštevati prometno signalizacijo, ki označuje zimske razmere, zaradi katerih je prepovedan ali omejen promet na določenem delu ceste.

(6) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki pozimi ali v zimskih razmerah motornega ali priklopnega vozila v cestnem prometu nima opremljenega s predpisano zimsko opremo, ali ravna v nasprotju s pomenom prometnega znaka za obvezno uporabo snežnih verig.

(7) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne očisti motornega ali priklopnega vozila v skladu z določbo drugega odstavka tega člena.

(8) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki pozimi ali v zimskih razmerah ne upošteva prometne signalizacije, ki označuje zimske razmere, zaradi katerih je prepovedan ali omejen promet na določenem delu ceste.

(9) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki pozimi ali v zimskih razmerah ravna v nasprotju s tretjim ali petim odstavkom tega člena in je zaradi tega oviran ali onemogočen promet drugih vozil. Vozniku se izreče tudi 5 kazenskih točk.

(10) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki pozimi ali v zimskih razmerah motornih in priklopnih vozil v cestnem prometu nima opremljenih s predpisano zimsko opremo, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov. Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki pozimi ali v zimskih razmerah motornih in priklopnih vozil v cestnem prometu nima opremljenih s predpisano zimsko opremo.

(11) Z globo 3.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki pozimi ali v zimskih razmerah ne upošteva prometne signalizacije, ki označuje zimske razmere, zaradi katerih je prepovedan ali omejen promet na določenem delu ceste, odgovorna oseba pa z globo 300 eurov. Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki pozimi ali v zimskih razmerah ne upošteva prometne signalizacije, ki označuje zimske razmere, zaradi katerih je prepovedan ali omejen promet na določenem delu ceste.

(12) Z globo 5.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki pozimi ali v zimskih razmerah ravna v nasprotju s tretjim ali petim odstavkom tega člena in je zaradi tega oviran ali onemogočen promet drugih vozil, odgovorna oseba pa z globo 500 eurov. Z globo 500 eurov se kaznuje

za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki pozimi ali v zimskih razmerah ravna v nasprotju s tretjim ali petim odstavkom tega člena in je zaradi tega oviran ali onemogočen promet drugih vozil.

30. člen

(avtocesta in hitra cesta)

(1) Na avtocesto ali hitro cesto, lahko zapeljejo in vozijo po njej le vozniki motornih vozil in skupin vozil, ki po deklaraciji proizvajalca dosegajo hitrost, večjo od 60 km/h.

(2) V promet na avtocesti in hitri cesti se sme voznik vključiti in izključiti le na označenih priključkih.

(3) Vozila, ki že vozijo po smernem vozišču avtoceste in hitre ceste, imajo prednost pred vozili, ki se vključujejo v promet na tej cesti.

(4) Voznik, ki se z motornim vozilom vključuje v promet na avtocesti in hitri cesti, mora voziti po pospeševalnem pasu in se z ustrezno hitrostjo vključiti v promet, pri tem ne sme ovirati ali ogrožati vozil, ki vozijo po njej.

(5) Voznik, ki se izključuje iz prometa na avtocesti in hitri cesti, se mora z vozilom pravočasno pomakniti na desni prometni pas in brez zmanjševanja hitrosti zapeljati na začetek zaviralnega pasu.

(6) Na avtocesti in hitri cesti z dvema ali več prometnimi pasovi za vožnjo v eno smer, ni dovoljeno voziti po smernem vozišču, namenjenemu vožnji v nasprotni smeri.

(7) Na avtocesti in hitri cesti z dvema ali več prometnimi pasovi za vožnjo v eno smer morajo motorna vozila voziti po skrajnem desnem prometnem pasu, ki ni zaseden z vozili v koloni.

(8) Na avtocesti in hitri cesti, ki ima tri ali več prometnih pasov za promet vozil v eni smeri, smejo vozniki tovornih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t, in vozniki vozil in skupin vozil, daljših od 7 m, voziti le po dveh prometnih pasovih, ki sta na desni strani smernega vozišča. Vozniki tovornih vozil smejo prehitevati na avtocestah in hitrih cestah le na delih, kjer to ni prepovedano s prometno signalizacijo.

(9) Pri vožnji ponoči s kratkimi žarometi po avtocesti in hitri cesti, ki ima dva ali več prometnih pasov za vožnjo v eno smer, hitrosti ni treba prilagoditi vidni razdalji, če:

- so dobro vidne pozicijske svetilke spredaj vozečega vozila;

- je rob vozišča oziroma robnega ali odstavnega pasu označen z odsevniki za označevanje poteka ceste;

- so pričakovane ovire pravočasno vidne tudi brez uporabe dolgih žarometov.

(10) Na vozišču avtoceste in hitre ceste je prepovedano obračanje, vzvratna vožnja, ustavitev ali parkiranje.

(11) Na odstavnem pasu ali odstavnih nišah je prepovedana vožnja, parkiranje ali ustavitev, razen ustavitve v sili.

(12) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je vožnja na odstavnem pasu kljub označeni robni črti dovoljena, če je to označeno s predpisano spremenljivo prometno signalizacijo.

(13) Na odstavnem pasu ali odstavnih nišah lahko vozijo in ustavijo vozila:

1. nujne medicinske pomoči, gasilska vozila in vozila zaščite in reševanja pri izvajanju intervencijskih nalog,

2. izvajalca rednega vzdrževanja avtoceste pri pregledu in vzdrževanju ceste ter pri izločanju vozil,

3. upravljavca cestninskih cest, ki jih pri izvajanju nadzora nad plačevanjem cestnine uporabljajo cestni nadzorniki,

4. policije in vojaške policije pri nadzoru in urejanju cestnega prometa in

5. inšpektorjev pri opravljanju inšpekcijskega nadzora.

Pri tem morajo biti vsa navedena vozila označena s predpisanimi svetlobnimi znaki oziroma s pomičnimi signalnimi ali zapornimi tablam.

(14) V primeru zastoja prometa morajo vozniki pustiti med kolonama vozil, ustavljenima na prometnih pasovih, ki sta najbližje levemu robu smernega vozišča, dovolj prostora za vožnjo intervencijskih vozil.

(15) Pešci ne smejo stopiti na avtocesto in hitro cesto ali hoditi po njej.

(16) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja za:

1. policiste in vojaške policiste pri opravljanju uradnih nalog;

2. osebe, ki opravljajo ogled prometne nesreče ali so vključene v ogled;

3. zdravstvene delavce, gasilce in druge osebe, ki nudijo in zagotavljajo potrebno pomoč;

4. inšpektorje, pristojne za nadzor cest in druge pooblaščenec delavce, kadar nadzirajo stanje cest, ter upravljavce cestninskih cest, kadar izvajajo nadzor nad plačevanjem cestnine;

5. delavce, ki delajo na označenem gradbišču na avtocesti in hitri cesti;

6. delavce izvajalca rednega vzdrževanja cest in cestninske blagajnike pri opravljanju delovnih nalog;

7. izvajalce izrednega prevoza, ki zaradi okvare obstane na avtocesti, pri označevanju ovire ali pomagajo pri prehodih preko cestninskih postaj ali gradbišč ter

8. voznika ali potnika vozila, ustavljenega v sili na odstavnem pasu.

(17) Z globo 150 eurov se kaznuje za prekršek voznik ali pešec, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, sedmega ali petnajstega odstavka tega člena.

(18) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega, petega, trinajstega ali štirinajstega odstavka tega člena.

(19) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo drugega, osmega, desetega ali enajstega odstavka tega člena.

(20) Z globo najmanj 1.200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki vozi vozilo na avtocesti in hitri cesti v nasprotju z določbo šestega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

31. člen

(območje umirjenega prometa)

(1) V območju umirjenega prometa imajo pešci prednost pred drugimi udeleženci cestnega prometa.

(2) Vozniki morajo v območju umirjenega prometa voziti posebno previdno, še zlasti pa morajo biti pozorni na otroke, ki jim je dovoljena igra v tem območju.

(3) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje voznškega dovoljenja, če ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki v območju umirjenega prometa ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

32. člen

(območje za pešce)

(1) V območjih za pešce je dovoljen tudi promet uporabnikov posebnih prevoznih sredstev in kolesarjev oziroma kolesark (v nadaljnjem besedilu: kolesarjev), vendar le tako, da ne ogrožajo pešcev.

(2) V območju za pešce smejo zaradi opravljanja dejavnosti zapeljati vozila nujne medicinske pomoči, gasilska vozila, vozila zaščite in reševanja, vozila policije, vozila vojaške policije, vozila, s katerimi se opravljajo naloge občinskega redarstva, vozila, ki se uporabljajo za vzdrževanje cest in vozila za zbiranje in odvoz odpadkov in vozila, ki jih vozijo vozniki iz prvega odstavka 69. člena tega zakona. Druga vozila smejo zapeljati v območje za pešce le, če je to dovoljeno s predpisano prometno signalizacijo.

(3) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki v območju za pešce ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

33. člen

(varnostni pas)

(1) Med vožnjo morajo biti osebe v motornem vozilu na vseh sedežih, kjer so vgrajeni varnostni pasovi, pripete na na-

čin, ki ga je predvidel proizvajalec vozila glede na konstrukcijo zadrževalnega sistema.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za avtobuse mestnega potniškega prometa in za avtobuse, ki imajo stojišča, na katerih osebe stojijo.

(3) Varnostnega pasu ni treba uporabljati osebi iz prvega odstavka tega člena, ki z veljavnim zdravniškim potrdilom dokaže, da pasu zaradi zdravstvenih razlogov ne more uporabljati.

(4) Varnostnega pasu ni treba uporabljati osebam na zadnjih sedežih v vozilih policije in vojaške policije, če uporaba varnostnega pasu onemogoča izvajanje uradnih nalog.

(5) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik ali potnik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

2. Posebni ukrepi za varno udeležbo v cestnem prometu

34. člen

(zaščitna čelada)

(1) Voznik in potnik na mopedu, lahkem štirikolesu, motornem kolesu, trikolesu in štirikolesu brez zaprte kabine mora med vožnjo nositi na glavi ustrezno pripeto homologirano zaščitno motoristično čelado.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka zaščitne čelade ni treba uporabljati vozniku in potniku na vozilu z vgrajenim zadrževalnim sistemom, ki izpolnjuje pogoje, predpisane s posebnim predpisom, kadar uporabljata v vozilo vgrajeni zadrževalni sistem.

(3) Otrok mora imeti med vožnjo kolesa ustrezno pripeto zaščitno kolesarsko čelado. Enako velja tudi takrat, kadar se vozi na kolesu kot potnik.

(4) Jahač mora imeti med ježo na glavi zaščitno čelado.

(5) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek:

1. voznik ali potnik na mopedu, lahkem štirikolesu, motornem kolesu, trikolesu in štirikolesu brez zaprte kabine, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena,

2. jahač, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega odstavka tega člena,

3. starš, skrbnik, rejnik ali spremljevalec otroka, kadar otrok med vožnjo kolesa kot voznik, jahač ali potnik ne uporablja zaščitne čelade.

35. člen

(prepoved uporabe naprav ali opreme, ki zmanjšujejo voznikovo slušno ali vidno zaznavanje ali zmožnost obvladovanja vozila)

(1) Voznik in učitelj vožnje med vožnjo ne sme uporabljati opreme ali naprav na način, ki bi zmanjševale njegovo slušno ali vidno zaznavanje ali zmožnost obvladovanja vozila (maska, slušalke, telefon itd.).

(2) Voznik med vožnjo ne sme poslušati radia ali drugih zvočnih naprav s takšno glasnostjo, ki mu onemogoča normalno slušno zaznavanje v cestnem prometu.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena sme voznik, razen kandidat za voznika, ki ga učitelj vožnje uči vožnje motornega vozila, kandidat za voznika, ki vozi osebni avtomobil, v spremstvu spremljevalca, učitelj vožnje ter spremljevalec, med vožnjo telefonirati, vendar le ob uporabi naprave za prostoročno telefoniranje. Pri opravljanju nalog, potrebnih za reševanje življenja ali premoženja, preprečitev ali odpravo velike materialne škode, preprečitev ali odpravo onesnaženja okolja in nalog policije ter vojaške policije, je med vožnjo dovoljena uporaba radijske postaje.

(4) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje voznškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, učitelj vožnje motornega vozila ali spremljevalec, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

36. člen

(prepoved uporabe sredstev in naprav, namenjenih onemogočanju delovanja merilnih naprav)

(1) Udeleženci cestnega prometa ne smejo uporabljati in tudi ne imeti pri sebi ali v vozilu ali na njem naprav, s katerimi bi lahko otežili, motili ali preprečili delovanje merilnih ali drugih naprav ali tehničnih sredstev (npr. motilec radijskega signala, ...), ki jih uporabljajo pooblaščen organi pri nadzoru cestnega prometa.

(2) Naprav, s katerimi bi lahko otežili, motili ali preprečili delovanje merilnih ali drugih naprav ali tehničnih sredstev, ki jih uporabljajo pooblaščen organi pri nadzoru cestnega prometa, ni dovoljeno vgraditi oziroma namestiti v ali na vozilo.

(3) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo za vojaška vozila.

(4) Naprava iz prvega odstavka, ki jo udeleženec cestnega prometa uporablja ali jo ima pri sebi ali v vozilu ali na njem, se odvzame. Če voznik ne odstrani naprave z vozila ali iz njega, se jo odstrani z neposredno fizično prisilovitvijo na njegove stroške.

(5) Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

(6) Z globo 8.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba ter druga fizična oseba pa z globo 800 eurov.

3. Pravila varne vožnje

37. člen

(vožnja z vozilom po cesti)

(1) Voznik mora voziti po cesti ali delu ceste, ki je namenjen prometu tiste vrste vozil, ki ji pripada njegovo vozilo.

(2) Voznik mora voziti po desnem smernem vozišču oziroma desni kolesarski stezi oziroma desnem kolesarskem pasu na pločniku glede na dovoljeno smer vožnje. Na dvosmerni kolesarski stezi mora voziti po desni strani steze.

(3) Na smernem vozišču brez označenih prometnih pasov morajo voziti vozniki po desni strani smernega vozišča na takšni oddaljenosti od njegovega roba, da poteka promet varno in neovirano.

(4) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje voziškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

38. člen

(vožnja z vozilom po smernem vozišču z dvema ali več označenimi pasovi)

(1) Na smernem vozišču z dvema ali več označenimi prometnimi pasovi mora voznik voziti po sredini prometnega pasu.

(2) Na smernem vozišču iz prejšnjega odstavka mora voznik voziti po desnem prometnem pasu. Če ima smerno vozišče tri prometne pasove, je dovoljena vožnja po desnih dveh prometnih pasovih, levi pa je namenjen prehitevanju.

(3) Na cesti z dvema ali več prometnimi pasovi za vožnjo v eno smer v naselju sme voziti voznik motornega vozila, katerega največja dovoljena masa ne presega 7,5 t, ki lahko brez oviranja sledi prometnemu toku, tudi po prometnem pasu, ki ni ob desnem robu smernega vozišča.

(4) Kadar se na cesti iz prejšnjega odstavka promet zgosti toliko, da vozila zasedajo vse prometne pasove na smernem vozišču in se premikajo s hitrostjo, ki jo pogojujejo pred njimi vozeča vozila, ni dovoljeno zapeljati z enega na drugi prometni pas, razen zaradi razvrščanja pred križiščem ali ustavitve vozila.

(5) Če je na smernem vozišču iz prvega odstavka tega člena na enem od prometnih pasov onemogočen promet vozil zaradi ovire ali se pas konča, so vozniki, ki vozijo po sosednjem prometnem pasu dolžni omogočiti vključevanje na ta prometni pas tako, da vozijo s primerno hitrostjo in na takšni razdalji do vozila pred seboj, da se lahko izmenoma vključi v promet še po eno vozilo (v nadaljnjem besedilu: sistem zadrgje).

(6) Na cesti, ki ima dva ali več označenih prometnih pasov za vožnjo v eno smer, ni dovoljeno voziti po smernem vozišču, namenjenem vožnji v nasprotni smeri.

(7) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, drugega ali petega odstavka tega člena.

(8) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega odstavka tega člena.

(9) Z globo najmanj 1.200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo šestega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

39. člen

(organizirana kolona vozil)

(1) Za premike organiziranih kolon vozil ali posameznih vozil, ki jih zaradi vzdrževanja javnega reda izvaja policija, ne veljajo določbe tega zakona o hitrosti vozil v organizirani koloni, načinu prevoza in številu oseb, ki se smejo prevažati na tovornih vozilih, in o izrednih prevozihi.

(2) Za premike organizirane kolone vojaških vozil ali posameznih vojaških vozil, ki se izvajajo zaradi obrambnih potreb ali mednarodnih obveznosti države, ne veljajo določbe tega zakona o hitrosti vozil v organizirani koloni, svetlobni opremljenosti na vozilu, načinu prevoza in številu oseb, ki se smejo prevažati na tovornih vozilih, in o izrednih prevozihi.

(3) Spremljevalna vojaška vozila spremljajo kolono iz prejšnjega odstavka na začetku in na koncu kolone, pri tem pa morajo uporabljati svetlobne znake iz 103. člena tega zakona. Pri spremljanju kolone vojaških vozil smejo vojaški policisti urejati promet vozil.

40. člen

(vožnja z vozilom na prehodu ceste čez železniško progo)

(1) Na prehodu ceste čez železniško progo ima vlak prednost pred vsemi udeleženci cestnega prometa.

(2) Udeleženec cestnega prometa se mora ustaviti pred prehodom čez železniško progo:

1. ko svetlobni znaki naznanjajo prihod vlaka oziroma da se bodo zapornice ali polzapornice začele spuščati;

2. ko se zapornice ali polzapornice spuščajo ali so že spuščene;

3. ko ustavlja promet pooblaščen železniški delavec s predpisanim znakom;

4. na nezavarovanem prehodu pa tudi, ko se prehodu približuje vlak, čeprav udeleženec cestnega prometa na to ni posebej opozorjen. Progo sme prečkati šele, ko se prepriča, da se prehodu ne približuje vlak.

(3) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, razen voznika motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

41. člen

(vožnja z vozilom na prehodu za pešce)

(1) Na prehodu za pešce, na katerem promet ni urejen s svetlobnimi prometnimi znaki ali ga ne ureja pooblaščen uradna oseba, morajo vozniki in drugi udeleženci cestnega prometa omogočiti pešcem varno prečkanje vozišča, ki so na prehodu ali stopajo nanj.

(2) Določba prejšnjega odstavka tega člena se uporablja tudi na prehodu za pešce na kolesarski stezi ali drugi prometni površini.

(3) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

42. člen

(vključevanje v promet, sprememba smeri in premiki z vozilom)

(1) Preden zapelje na drug prometni pas in pred vsako drugo spremembo smeri vožnje, premikom vozila ali vključevanjem v promet, se mora voznik s pogledi v vzvratna ogledala in preko ramena, da premosti mrtvi kot ali kako drugače prepričati, da to lahko stori brez nevarnosti za druge udeležence cestnega prometa ali premoženje.

(2) Pri spremembi smeri vožnje mora voznik svojo name-ro pravočasno in nedvoumno nakazati z utripalkami. Voznik vozila, ki nima utripalk, nakaže namero z vodoravno odročeno roko.

(3) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(4) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke.

43. člen

(vzvratna vožnja)

(1) Vzvatna vožnja je dovoljena le na kratki razdalji. Voznik vozi vzvratno po desni strani desnega smernega vozišča glede na položaj vozila. Kadar vozi vzvratno, mora voznik ustavi-ti vozilo, ko mu pripelje nasproti po istem smernem vozišču drugo vozilo.

(2) Med vzvratno vožnjo morajo biti na vozilu vklopljene varnostne utripalke. Pri vzvratnem parkiranju in vzvratnem obračanju mora voznik vklopiti utripalke.

(3) Vzvatna vožnja je prepovedana, kadar bi voznik s tako vožnjo lahko ogrozil drugega udeleženca cestnega prometa ali premoženje, zlasti pa na nepreglednem ali zoženem delu ceste, na delu ceste, kjer je prepovedana ustavitev, na prehodu ceste čez železniško progo, v predoru, galeriji ali na mostu, ob zmanjšani vidljivosti ali pri prehajanju z neprednostne na prednostno cesto.

(4) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

(5) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke.

44. člen

(razdalja med vozili)

(1) Voznik, ki vozi za drugim vozilom po istem prometnem pasu, mora voziti za njim na razdalji, ki ni manjša od razdalje, ki jo pri hitrosti, s kakršno vozi, prevozi v dveh sekundah (var-nostna razdalja) oziroma na razdalji, določeni s prometnim znakom.

(2) Varnostna razdalja mora ne glede na vozne razmere omogočati, da:

- lahko voznik zmanjša hitrost ali ustavi in s tem prepreči trčenje, če voznik, ki vozi pred njim, zmanjša hitrost ali ustavi,
- se lahko voznik, ki prehiteva, varno vrne na izhodiščni prometni pas.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se ob dobrih pro-metnih razmerah, kadar se oblikuje kolona, ki vozi z zmanjšano hitrostjo, varnostna razdalja lahko zmanjša, vendar ne sme biti manjša od razdalje, ki jo vozilo pri hitrosti, s kakršno vozi, prevozi v eni sekundi (minimalna varnostna razdalja).

(4) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke.

(6) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ne vozi na varnostni razdalji, določeni s prometnim znakom. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

45. člen

(hitrost vožnje)

(1) Voznik mora hitrost in način vožnje prilagoditi poteku, tehničnim in drugim lastnostim ceste, stanju vozišča, pregle-dnosti, vidljivosti, prometnim in vremenskim razmeram, stanju vozila in tovora ter svojim voznim sposobnostim tako, da ves čas vožnje obvladuje vozilo oziroma, da ga lahko ustavi pred oviro, ki jo, glede na okoliščine, lahko pričakuje.

(2) Voznik, ki se približuje križišču, prehodu ceste čez železniško progo, prehodu za pešce, kolesarski stezi, prehodu za kolesarje ali drugi prometni površini, mora voziti posebno previdno. Voziti sme s takšno hitrostjo, da lahko varno ustavi in pusti mimo vozila in druge udeležence cestnega prometa, ki imajo na križišču prednost, da lahko varno ustavi pred pre-hodom za pešce, pred prehodom ceste čez železniško progo oziroma, da lahko vozilo ustavi, če bi z vožnjo preko prehoda ogrožal pešce in kolesarje.

(3) Prepovedano je sunkovito speljevanje, zaviranje ali ustavljanje, razen v nevarnosti. Voznik dvoslednega vozila mora voziti tako, da ne zmanjšuje stabilnosti vozila, zlasti ne sme izpuščati krmila ali se voziti po dveh kolesih. Voznik enoslednega vozila mora voziti tako, da ne zmanjšuje stabilnosti vozila, zlasti ne sme izpuščati krmila ali se voziti po enem kolesu.

(4) Voznik ne sme brez upravičenega razloga voziti tako počasi, da bi oviral druge udeležence v cestnem prometu. Voznik vozila, ki vozi na čelu kolone z nižjo hitrostjo od največje dovoljene hitrosti in od hitrosti prometnega toka vozil na smer-nem vozišču, za katerim se nabere kolona vozil, se mora, če ga kolona ne more varno prehitevi, na prvem primernem kraju umakniti z vozišča in pustiti kolono vozil mimo.

(5) Ob zmanjšani vidljivosti, manjši od 50 metrov, morajo vozniki motornih vozil, ki prevažajo nevarno blago, in vozniki motornih vozil, s katerimi se opravlja izredni prevoz, razen izrednih prevozov, ki se opravljajo zaradi zagotavljanja prevo-znosti cest (pluženje in posipanje), zmanjšati hitrost tako, da je izključeno vsako ogrožanje in ustaviti na najbližjem parkirnem prostoru ter poskrbeti za varnost vozila in tovora. Enako velja v primeru, če je cesta spolzka zaradi snega, ledu ali drugih razlogov, ter v primeru, če je zaradi vetra ali drugih okoliščin zmanjšana stabilnost vozila.

(6) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki:

1. ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstav-ka tega člena,

2. izpušča krmilo ali vozi vozilo po enem kolesu,

3. ravna v nasprotju z določbo četrtega odstavka tega člena.

(7) Z globo 150 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega ali petega odstavka tega člena.

(8) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki razen v nevarnosti sunkovito speljuje, zavira ali ustavlja.

(9) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki:

1. izpušča krmilo ali vozi enosledno vozilo po enem ali dvosledno vozilo po dveh kolesih ali

2. ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

(10) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

46. člen

(najvišje dovoljene hitrosti)

(1) Najvišja dovoljena hitrost vozila je:

1. na cestah v naselju 50 km/h;
2. v območju omejene hitrosti 30 km/h;
3. v območju umirjenega prometa in v območju za pešce 10 km/h.

(2) Na posameznih cestah v naselju ali njihovih delih je največja dovoljena hitrost za vozila lahko največ 70 km/h, če varnost prometa in predpisani prometnotehnični elementi to omogočajo in je to določeno s predpisanim prometnim znakom.

(3) Na cesti zunaj naselij je najvišja dovoljena hitrost za vozila:

1. na avtocestah 130 km/h;
2. na hitrih cestah 110 km/h;
3. na vseh ostalih cestah 90 km/h.

(4) Voznik, ki prekorači s prometnim pravilom ali prometnim znakom dovoljeno hitrost v območju za pešce, v območju umirjenega prometa ali v območju omejene hitrosti, se kaznuje za prekršek z globo:

1. 300 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost do vključno 10 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke;

2. 500 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost nad 10 do vključno 20 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk;

3. najmanj 1.000 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 20 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 9 kazenskih točk in prepoved vožnje motornega vozila;

4. najmanj 1.200 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 30 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

(5) Voznik, ki prekorači s prometnim pravilom ali prometnim znakom omejeno hitrost na cesti v naselju, se kaznuje za prekršek z globo:

1. 100 eurov, če prekorači hitrost do vključno 10 km/h;

2. 300 eurov, če prekorači hitrost nad 10 do vključno 20 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke;

3. 500 eurov, če prekorači hitrost nad 20 do vključno 30 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk;

4. najmanj 1.000 eurov, če prekorači hitrost za več kot 30 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 9 kazenskih točk in prepoved vožnje motornega vozila;

5. najmanj 1.200 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 50 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

(6) Voznik, ki prekorači s prometnim pravilom ali prometnim znakom omejeno hitrost na cesti zunaj naselja, razen na avtocesti ali hitri cesti, ki ima fizično ločeni smerni vozišči z najmanj po dvema prometnima pasovima in odstavnim pasom ali odstavnimi nišami, se kaznuje za prekršek z globo:

1. 80 eurov, če prekorači hitrost do vključno 20 km/h;

2. 160 eurov, če prekorači hitrost nad 20 do vključno 30 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke;

3. 300 eurov, če prekorači hitrost do nad 30 do vključno 40 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk;

4. najmanj 500 eurov, če prekorači hitrost za več kot 40 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 9 kazenskih točk in prepoved vožnje motornega vozila.

(7) Voznik, ki prekorači s prometnim pravilom, ali prometnim znakom omejeno hitrost na avtocesti ali hitri cesti, ki ima fizično ločeni smerni vozišči z najmanj po dvema prometnima pasovima in odstavnim pasom ali odstavnimi nišami, se kaznuje za prekršek z globo:

1. 60 eurov, če prekorači hitrost do vključno 20 km/h;

2. 120 eurov, če prekorači hitrost nad 20 do vključno 30 km/h;

3. 200 eurov, če prekorači hitrost nad 30 do vključno 40 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke;

4. 300 eurov, če prekorači hitrost nad 40 km/h do vključno 50 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk;

5. najmanj 400 eurov, če prekorači hitrost za več kot 50 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 9 kazenskih točk in prepoved vožnje motornega vozila.

(8) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek drugega udeleženca cestnega prometa, ki prekorači največjo dovoljeno hitrost, predpisano v tem členu.

47. člen

(najvišje dovoljene hitrosti posameznih vrst vozil)

(1) Na cestah je hitrost vožnje omejena za naslednja vozila:

1. 80 km/h:

- za motorna vozila z največjo dovoljeno maso do vključno 3,5 t, ki vlečejo priklopno vozilo;
- za motorna vozila z največjo dovoljeno maso nad 3,5 t in za takšna vozila, ki vlečejo lahki ali bivalni priklopnik;
- za avtobuse in avtobuse s priklopnim vozilom za prtljago, razen zgibnih avtobusov.

2. 70 km/h:

- za motorna vozila, z največjo dovoljeno maso nad 3,5 t, ki vlečejo priklopno vozilo, ki ni lahki ali bivalni priklopnik;
- za zgibne avtobuse.

3. 60 km/h:

- za avtobuse na cestah zunaj naselja, v katerih potniki med vožnjo stojijo;
- za motorna vozila, ki vlečejo pokvarjeno motorno vozilo na avtocesti in hitri cesti.

4. 50 km/h:

- za avtobuse na cestah v naselju, v katerih potniki med vožnjo stojijo in za avtobuse mestnega potniškega prometa;
- za tovorna vozila, na katerih se v tovornem prostoru prevažajo potniki;
- za vozila, ki imajo na kolesih nameščene verige za sneg;
- za motorna vozila, ki vlečejo pokvarjeno motorno vozilo, razen na avtocesti in hitri cesti;
- za vsa vozila, kadar je vidljivost manjša od 50 m.

5. 20 km/h:

- za motorna vozila, na katerih se vozijo potniki na stojščih ali sedežih, prigrajenih na zunanji strani vozila;
- za cestni turistični vlak.

(2) Avtobusi, tovorna vozila, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t, priklopna vozila, razen lahkih in bivalnih priklopnikov, morajo imeti na vidnem mestu na zadnji levi strani označbo največje dovoljene hitrosti, ki je predpisana za to vrsto vozil. Dodatno morajo biti s takšno označbo označena motorna vozila in skupine vozil, ki smejo voziti na avtocestah in hitrih cestah, s hitrostjo 80, 90 oziroma 100 km/h. Ta označba je po obliki in barvi enaka prometnemu znaku za omejitev hitrosti, njen premer pa je najmanj 20 cm.

(3) Voznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

1. 80 eurov, če prekorači hitrost do vključno 10 km/h;

2. 160 eurov, če prekorači hitrost nad 10 do vključno 20 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke;

3. 300 eurov, če prekorači hitrost za več kot 20 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 7 kazenskih točk.

(4) Voznik avtobusa, tovornega vozila, katerega največja dovoljena masa presega 3,5 t, traktorja in priklopnega vozila, razen lahkega priklopnika in bivalnega priklopnika, ki na vidnem mestu nima predpisane označbe za to vrsto vozil v skladu z drugim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo 50 eurov.

48. člen

(najvišje dovoljene hitrosti posameznih vozil na avtocestah in hitrih cestah)

(1) Na avtocestah in hitrih cestah, ki imajo fizično ločeni smerni vozišči z najmanj dvema prometnima pasovoma, je hitrost vožnje omejena na:

1. 80 km/h:

– za motorna vozila s priklopnimi vozili in zgibne avtobuse;

2. 90 km/h:

– za tovorna vozila brez priklopnih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t, če imajo to vpisano v prometnem dovoljenju oziroma s potrdilom (certifikatom), s katerim pristojni organ ali pooblaščenca organizacija države, v kateri je vozilo registrirano, dovoljuje za to vozilo vožnjo s takšno hitrostjo;

3. 100 km/h:

– za avtobuse brez priklopnih vozil, razen zgibnih avtobusov, če imajo to vpisano v prometnem dovoljenju oziroma s potrdilom (certifikatom), s katerim pristojni organ ali pooblaščenca organizacija države, v kateri je vozilo registrirano, dovoljuje za to vozilo vožnjo s takšno hitrostjo.

(2) Voznik, ki ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom, se kaznuje za prekršek z globo:

1. 80 eurov, če prekorači hitrost do vključno 10 km/h;

2. 160 eurov, če prekorači hitrost nad 10 do vključno 20 km/h. Vozniku motornega vozila se izrečejo tudi 3 kazenske točke;

3. 300 eurov, če prekorači hitrost za več kot 20 km/h. Vozniku motornega vozila se izrečejo tudi 5 kazenskih točk.

49. člen

(dovoljene hitrosti za vozila policije in vozila Slovenske obveščevalno varnostne agencije pri opravljanju posebnih nalog)

Omejitve hitrosti določene s prometnimi pravili ter omejitve hitrosti, izražene s postavljenimi prometnimi znaki, ne veljajo za vozila:

1. policije, opremljena s posebnimi napravami za ugotavljanje hitrosti, kadar policisti z njimi nadzirajo hitrost vozil v cestnem prometu,

2. policije, Slovenske obveščevalno varnostne agencije in Obveščevalno varnostne službe Ministrstva za obrambo, kadar policisti, uradne osebe agencije ali Obveščevalno varnostne službe z njimi na podlagi dovoljenja državnega tožilca, preiskovalnega sodnika, direktorja Slovenske obveščevalno-varnostne agencije ali ministra, pristojnega za obrambo, izvajajo prikrita preiskovalna dejanja iz svoje pristojnosti po zakonu, ki ureja naloge, pristojnosti in pooblastila policije ali po zakonu, ki ureja kazenski postopek oziroma posebne oblike pridobivanja podatkov po zakonu, ki ureja delovanje Slovenske obveščevalno-varnostne agencije ali po zakonu, ki ureja delovanje Obveščevalno varnostne službe Ministrstva za obrambo.

Vozniki teh vozil morajo voziti na tak način in s takšno hitrostjo, da ves čas obvladujejo vozilo in da ne ogrožajo drugih udeležencev cestnega prometa ali njihovega premoženja.

50. člen

(prehitevanje)

(1) Prehitevanje vozil je dovoljeno le po levi strani.

(2) Po desni je dovoljeno prehiteti le:

1. vozilo, ki zavija levo, če je voznik tega vozila dal predpisan znak in je zavzel na vozišču tak položaj, da se da zane-

sljivo sklepati, da bo zavil levo, in če je na njegovi desni strani dovolj prostora za prehitevanje;

2. vozilo, ki vozi na cesti v naselju, s smernim voziščem z dvema ali več prometnimi pasovi, po prometnem pasu, ki ni skrajno desni;

3. vozilo, ki vozi na ploščadi z več prometnimi pasovi, v katero se razširi smerno vozišče pred cestninsko postajo, na kateri je hitrost omejena na največ 60 km/h.

(3) Prehitevanje po desni strani ni dovoljeno na avtocesti in hitri cesti, razen na ploščadi iz 3. točke drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo 100 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje voznškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena. Vozniku motornega vozila se izrečejo tudi 3 kazenske točke.

51. člen

(varno prehitevanje)

(1) Voznik sme začeti prehitevati le, če ima na cesti dovolj prostora. S prehitevanjem ne sme ovirati udeleženca cestnega prometa, ki ga prehiteva.

(2) Pred prehitevanjem vozila, ki vozi pred njim po istem prometnem pasu, mora dati voznik predpisan znak, nato pa ga na primerni bočni razdalji prehiteti. Prehiteti mora brez oklevanja, po končanem prehitevanju pa se mora, razen na smernem vozišču z dvema ali več prometnimi pasovi čim prej vrniti na izhodiščni prometni pas.

(3) Na smernem vozišču z najmanj dvema prometnima pasovoma sme voznik, ki je prehitel vozilo in želi prehiteti še drugo vozilo ali drugega udeleženca cestnega prometa, ostati na prometnem pasu, po katerem je prehitel prvo vozilo, če s tem ne ovira hitrejših vozil, ki se mu približujejo od zadaj.

(4) Voznik prehitevanega vozila ne sme povečevati hitrosti. Po potrebi mora zmanjšati hitrost in se pomakniti k desnemu robu vozišča in s svojim ravnanjem omogočiti vozniku, ki prehiteva čimprejšnjo zaključitev prehitevanja.

(5) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

(6) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena.

(7) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami četrtega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izrečejo tudi 3 kazenske točke.

52. člen

(prepoved prehitevanja)

(1) Voznik ne sme prehitevati ali začeti prehitevati drugega vozila:

1. če je voznik, ki vozi za njim, že začel prehitevati ali dal predpisan znak, da bo začel prehitevati;

2. če je voznik, ki vozi pred njim, že dal znak, da bo prehitel vozilo pred seboj ali zavil v levo, ali se je razvrstil za zavijanje v levo, razen kadar ga prehiteva v skladu z drugim odstavkom 50. člena tega zakona;

3. pod vrhom klanca, pred ovinkom ali v ovinku, kjer ni zadostne vidne razdalje, razen na smernem vozišču z najmanj dvema prometnima pasovoma;

4. v predoru, razen če sta smerni vozišči speljani vsako skozi svojo predorsko cev;

5. po odstavnem pasu;

6. če se po prehitevanju ne bi mogel varno vključiti na smerno vozišče oziroma na prometni pas, po katerem je vozil pred prehitevanjem;

7. če smerno vozišče za vožnjo vozil v nasprotni smeri ni prosto v dolžini, ki je potrebna za prehitevanje;

8. ki zmanjšuje hitrost ali ustavlja pred prehodom za pešce, na katerem ali ob katerem so pešči;

9. ob zmanjšani vidljivosti, razen na smernem vozišču z najmanj dvema prometnima pasovima;

10. vozila ali kolone vozil, ki vozi z zmanjšano hitrostjo zaradi gostote prometa ali drugih razmer v prometu;

11. ko se približuje mestu, kjer se izvaja delo na cesti, na katerega je opozorjen s predpisano prometno signalizacijo;

12. na križišču, razen vozilo, ki zavija levo v skladu z 50. členom tega zakona, vozilo, ki vozi po prednostni cesti in vozilo, ki pri zeleni luči vozi preko križišča, na katerem je promet urejen s svetlobnimi prometnimi znaki;

13. na prehodu ceste čez železniško progo.

(2) V primerih iz 12. in 13. točke prejšnjega odstavka je dovoljeno prehiteti enosledno vozilo.

(3) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami 1., 2., 10., 11., 12. ali 13. točke prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami 5., 6. ali 9. točke prvega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

(5) Z globo 700 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami 3., 4., 7. ali 8. točke prvega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 9 kazenskih točk.

53. člen

(vožnja mimo)

(1) Voznik, ki pelje mimo udeleženca cestnega prometa, vozila, objekta ali ovire na vozišču, sme to storiti po levi ali desni strani, če ima dovolj prostora. Pri tem ne sme ovirati udeležencev cestnega prometa, ki vozijo oziroma prihajajo z nasprotne smeri.

(2) Če voznik svojo namero, da bo zavil levo, nakaže s predpisanim znakom in se postavi v takšen položaj, iz katerega se da nedvoumno sklepati, da bo zavil na levo, smejo drugi vozniki voziti mimo le po njegovi desni, če je na cesti dovolj prostora.

(3) Vožnja mimo kolone vozil, ustavljene na smernem vozišču, je prepovedana, če se voznik po vožnji mimo ne bi mogel varno in brez oviranja vrniti na smerno vozišče za vožnjo v smeri, v kateri vozi, ali nadaljevati vožnje po prometnem pasu, po katerem vozi.

(4) Če je v primeru iz prejšnjega odstavka na smernem vozišču dovolj prostora, lahko voznik enoslednega vozila s primerno hitrostjo in pazljivostjo vozi mimo ustavljenega vozila ali kolone vozil po desni strani, razen, kadar so se vozila v koloni ustavila pred križiščem.

(5) Vožnja mimo vozila, ustavljenega pred prehodom za pešce, na katerem je ali na katerega stopa pešec, je prepovedana.

(6) Z globo 50 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje voznškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(7) Z globo 150 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena.

(8) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo petega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 7 kazenskih točk.

54. člen

(obračanje)

(1) Obračanje vozila v cestnem prometu je prepovedano:

1. na ozkih ali nepreglednih delih cest;
2. na mostovih, viaduktih, predorih in drugih nevarnih delih cest;
3. ob gostem prometu vozil;
4. ob zmanjšani vidljivosti.

(2) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje voznškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izrečejo tudi 3 kazenske točke.

55. člen

(srečanje)

(1) Pri srečanju mora voznik zagotoviti na svoji levi strani zadostno bočno razdaljo med svojim vozilom in udeležencem cestnega prometa, s katerim se srečuje, če je treba, pa se tudi umakniti na desno stran vozišča, zmanjšati hitrost ali ustaviti.

(2) Na križišču se srečuje voznik, ki zavija levo, z vozilom, ki prihaja z nasprotne smeri in tudi zavija levo tako, da ga pusti mimo na svoji desni strani.

(3) Na ozki cesti, zoženem delu ceste ali cesti z velikim vzdolžnim nagibom (npr. gorske ceste), kjer je srečanje oteženo, mora ustaviti vozilo in po potrebi zapeljati vzvratno ter omogočiti varno srečanje voznik, ki to lažje stori.

(4) Na cesti z velikim vzdolžnim nagibom ustavi praviloma tisti, ki vozi navzdol, razen kadar je tistemu, ki vozi navkreber, zaradi prometnih okoliščin to lažje storiti.

(5) Kadar mora na cesti iz prejšnjega odstavka pri srečanju eno od vozil zapeljati vzvratno, mora to storiti voznik vozila, ki se srečuje:

1. z vozilom, ki vleče priklopno vozilo;
2. z avtobusom.

(6) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

56. člen

(vključevanje v cestni promet)

(1) Voznik mora pri vključevanju v cestni promet ali v promet na prednostno cesto pustiti mimo vsa vozila, ki vozijo po prometnem pasu, na katerega se vključuje, pri prečkanju prometnega pasu pa vozila, katerih smer vožnje seka:

1. kadar se vključuje v promet na prednostni cesti s ceste, ki je s predpisano prometno signalizacijo označena kot neprednostna;

2. kadar se vključuje z nekategorizirane ceste v promet na javni cesti;

3. kadar se vključuje v promet na cesti s parkirnega prostora, s pločnika ali z druge površine, ki ni cesta.

(2) Z globo 180 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje voznškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

(3) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

57. člen

(približevanje križišču in razvrščanje pred križiščem)

(1) Ko se približuje križišču, se mora voznik na zadostni razdalji pred križiščem razvrstiti:

1. za zavijanje v levo – na levo stran smernega vozišča ali na prometni pas za zavijanje v levo;

2. za vožnjo naravnost – na desno stran smernega vozišča ali na prometni pas za vožnjo naravnost;

3. za zavijanje v desno – na desno stran smernega vozišča ali na prometni pas za zavijanje v desno;

4. kot je določeno s prometno signalizacijo, če je razvrščanje urejeno na tak način.

(2) Voznik ne sme zapeljati na križišče, če bi zaradi gostote prometa, ovire ali drugega vzroka obstal na križišču in oviral ali onemogočil promet vozil z leve ali desne.

(3) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

58. člen

(prednost na križišču)

(1) Na križišču ima prednost vozilo, ki prihaja z desne strani (desno pravilo), razen če je s prometno signalizacijo določeno drugače.

(2) Voznik, ki na križišču zavija levo, mora pustiti mimo vozila, ki prihajajo z nasprotne smeri in vozijo naravnost ali zavijajo desno in so na istem prednostnem nivoju (pravilo srečanja).

(3) Voznik, ki zavija na križišču desno, mora pustiti mimo vozila, ki vozijo v isti smeri po kolesarskem pasu ali kolesarski stezi, ki jo prečka.

(4) Voznik, ki zavija desno, mora dati prednost tudi avtobusom in drugim vozilom, ki vozijo po označenem prometnem pasu za vozila javnega prevoza potnikov, ki je desno od prometnega pasu, po katerem vozi.

(5) Voznik, ki na križišču zavija, mora dati prednost pešcem, ki prečkajo vozišče, na katero namerava zaviti. Ko voznik pri zavijanju prečka dvosmerno kolesarsko stezo, mora pustiti mimo vsa vozila, ki vozijo po tej stezi.

(6) Z globo 180 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(7) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

59. člen

(vožnja na križišču)

(1) Voznik, ki zavija na križišču levo, zapelje do sredine križišča, razen če s prometno signalizacijo ni določeno drugače ali če tega ne dopušča promet z nasprotne smeri.

(2) Na križišču, razen na nekaterih krožnih, je menjava prometnega pasu prepovedana.

(3) Voznik, ki na križišču zavija na smerno vozišče z dvema ali več prometnimi pasovi, sme zapeljati na kateregakoli od teh pasov, razen če istočasno zavija na isto smerno vozišče tudi voznik, ki prihaja iz nasprotne smeri. V takem primeru zapelje voznik, ki zavija levo, na levi prometni pas, voznik, ki zavija desno, pa na desni prometni pas tega smerne vozišča. Avtobusno postajališče, zgrajeno neposredno za križiščem, ni desni prometni pas v smislu te določbe.

(4) Na križišču, kjer prednostna cesta zavija desno in je potek prednostne ceste označen s predpisano prometno signalizacijo, je vozilom na kolesarski stezi in kolesarskem pasu na pločniku, ki sta speljana naravnost na vozišče odvzeta prednost.

(5) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(6) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami drugega ali tretjega odstavka tega člena.

60. člen

(vožnja na krožnem križišču)

(1) Voznik na krožnem križišču ima prednost pred voznikom, ki se vključuje na to križišče.

(2) Voznik, ki zapelje na krožno križišče, katerega vozišče ima dva ali več prometnih pasov, se razvrsti na notranji prometni pas in na ta način omogoči vključitev v promet na križišču tudi drugim voznikom, razen če zapušča križišče na najbližjem izvozu ali mu prometna ureditev ali prometna situacija tega ne dovoljuje ali mu je zaradi lastnosti križišča (npr. krožna križišča z majhnim premerom) ali lastnosti motornega vozila (npr. tovorno vozilo s priklopnikom) to oteženo.

(3) Pri vključevanju na krožno križišče po smernem vozišču, ki ima dva prometna pasova, se vozilo na desnem prometnem pasu razvrsti na zunanji prometni pas, vozilo na levem prometnem pasu pa na notranji prometni pas vozišča krožnega križišča.

(4) Preden zapusti krožno križišče iz prejšnjega odstavka, se mora voznik razvrstiti na zunanji prometni pas, razen na izvozu, na katerem je s predpisano prometno signalizacijo dovoljeno zavijanje desno tudi z notranjega prometnega pasu. V primerih, ko razvrščanje iz notranjega na zunanji pas zaradi gostote prometa ni mogoče, je voznik dolžan opraviti najmanj eno kroženje oziroma toliko kroženj, kolikor je potrebnih za razvrstitev.

(5) Na krožnem križišču je prepovedano ustavljanje, razen ustavljanja zaradi omogočanja prečkanja pešcev pri izvozu s križišča.

(6) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

VI. PRAVILA VARNE USTAVITVE IN PARKIRANJA VOZIL

61. člen

(odpiranje vrat vozila)

(1) Med vožnjo morajo biti vrata vozila zaprta.

(2) Na ustavljenem ali parkiranem vozilu ni dovoljeno odpreti vrat, če bi se s tem oviralo ali ogrozilo drugega udeleženca cestnega prometa.

(3) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik ali potnik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

62. člen

(zapustitev vozila)

(1) Voznik, ki zapusti vozilo, mora ukreniti vse potrebno, da se vozilo ne more samo premakniti in vozilo zavarovati pred neupravičeno uporabo.

(2) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

63. člen

(označitev ustavljenih vozil)

(1) Če dvosledno vozilo obstane zaradi okvare, prometne nesreče ali drugega vzroka na cesti in zato predstavlja nevarnost za druge udeležence cestnega prometa, mora voznik takoj vklopiti varnostne utripalke. Na nevarnih oziroma nepreglednih delih ceste ali če vozilo nima naprave za vklop varnostnih utripalk ali ta ne deluje, mora voznik postaviti varnostni trikotnik.

(2) Ustavljeno skupino vozil, razen motornega vozila z lahkim ali bivalnim priklopnikom, kolono vozil ali vozilo, ki prevažata nevarno blago, je treba označiti z dvema varnostnima trikotnikoma.

(3) Varnostni trikotnik je treba postaviti ob desni rob vozišča:

– tako, da ga vozniki, ki prihajajo od zadaj, pravočasno in zlahka opazijo;

– na takšni razdalji od vozila, da ima voznik, ki prihaja od zadaj in vozi s predpisano hitrostjo, dovolj časa, da varno ustavi vozilo ali zapelje mimo ustavljenega vozila.

Dva trikotnika se postavita vzporedno eden poleg drugega tako, da sta oddaljena eden od drugega za dolžino stranice.

(4) Ponoči in ob zmanjšani vidljivosti je treba vozilo iz prvega odstavka tega člena osvetliti v skladu s sedmim odstavkom 71. člena tega zakona. Če zaradi tehničnega stanja vozila to ni mogoče ali če vozilo kljub temu ni vidno na potrebni razdalji, je treba ustavljenemu vozilu označiti z rumeno utripajočo svetilko, baklo ali na drug primeren način.

(5) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

64. člen

(vozilo, ki obstane na železniški progi)

(1) Voznik mora nemudoma obvestiti center za obveščanje ali policijo, če vozilo obstane na železniški progi in ga voznik ne more odstraniti takoj.

(2) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

65. člen

(ustavitev in parkiranje)

(1) Ustavitev ali parkiranje na vozišču je dovoljeno le na desni strani vozišča v smeri vožnje. Če so na desni strani vozišča tirnice, je dovoljena ustavitev ali parkiranje na levi strani vozišča. Na enosmerni cesti je dovoljena ustavitev ali parkiranje na obeh straneh smernega vozišča.

(2) Na vozišču ustavljeno ali parkirano vozilo mora biti vzporedno z robom vozišča in sme biti oddaljeno od roba največ 30 cm, razen če je drugače določeno s predpisano prometno signalizacijo. Parkiranje v drugi vrsti, ob parkiranih vozilih, je prepovedano.

(3) Če so parkirna mesta označena s predpisanimi označbami na vozišču ali na drugi prometni površini, je dovoljena ustavitev ali parkiranje le v skladu s temi označbami.

(4) Ustavitev in parkiranje je prepovedano:

1. na prehodu za pešce, pločniku ali v območju za pešce. Če je s predpisano prometno signalizacijo dovoljeno parkiranje na pločniku, mora biti za pešce zagotovljen najmanj 1,60 m širok del pločnika, ki ne sme mejiti na vozišče;

2. na prehodu za kolesarje;

3. na razdalji manj kot 5 m pred prehodom za pešce ali kolesarje. Če so na vozišču pred prehodom označena parkirna mesta, mora biti prepoved iz te točke označena s predpisano označbo na vozišču;

4. na kolesarski stezi, kolesarski poti, pešpoti ali kolesarskem pasu;

5. na prehodu ceste čez železniško progo in na razdalji manj kot 15 m od najbližje železniške tirnice;

6. na križišču in na razdalji manj kot 15 m od najbližjega roba prečnega vozišča pred križiščem, razen če je drugače določeno s predpisano prometno signalizacijo;

7. v predoru, galeriji in podvozu, ter na viaduktu, mostu in nadvozu;

8. na zaznamovanem mestu na vozišču ali na zaznamovani niši, ki je rezervirana za avtobuse ali avtotaksi vozila. Zaradi vstopa ali izstopa potnika je dovoljena ustavitev na postajališču, ki je zunaj vozišča, če s tem ni oviran javni prevoz potnikov v cestnem prometu;

9. na ozkem ali nepreglednem delu ceste (v ovinku, pod vrhom klanca ipd.);

10. na delu ceste, kjer bi bil prost prehod med ustavljenim oziroma parkiranim vozilom in neprekinjeno ločilno črto ali usmerjevalnim poljem na vozišču ali nasprotnim robom vozišča ali kakšno drugo oviro na cesti širok manj kot 3 m;

11. na mestu, na katerem bi vozilo zakrivalo postavljeni prometni znak;

12. na vozišču v naselju, kjer poteka dvosmerni promet in ločilne črte niso vrisane;

13. na vozišču ceste zunaj naselja;

14. na smernem vozišču ceste v naselju z dvema ali več prometnimi pasovi;

15. na vseh prometnih površinah, ki niso namenjene prometu vozil ali niso namenjene prometu tovrstnih vozil (npr. cestno telo, cestni otok, odstavni ločilni in robni pas, bankina itd.);

16. na mestu, na katerem bi parkirano vozilo onemogočilo vključitev v promet že parkiranemu vozilu ali onemogočilo dovoz na dvorišče stavbe, do garaže, skladiščnega prostora ali drugega podobnega objekta ali do zasebnega zemljišča. Dovoz na dvorišče, v objekt ali k objektu, pred katerim je prepovedana ustavitev ali parkiranje, mora biti na vhodu označen s predpisano prometno signalizacijo, če pa so na vozišču pri vhodu označena parkirna mesta, pa tudi s predpisano označbo na vozišču;

17. na označenem parkirnem prostoru za invalide, razen za osebe iz prvega odstavka 66. člena tega zakona;

18. na označenih poteh, namenjenih intervencijskim vozilom;

19. nad priključkom za vodovodno omrežje (hidrant). Prepoved iz te točke mora biti označena s predpisano prometno signalizacijo;

20. v območju umirjenega prometa, razen kjer je izrecno dovoljeno s predpisano prometno signalizacijo.

(5) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena ali z 2., 3., 5., 6., 8., 11., 13., 14. ali 15. točko četrtega odstavka tega člena.

(6) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo 4., 7., 9., 10., 12., 16., 18., 19. ali 20. točke četrtega odstavka tega člena.

(7) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo 1. ali 17. točke četrtega odstavka tega člena.

66. člen

(parkirna karta)

(1) Parkirno karto se lahko izda naslednjim upravičencem:

1. osebam, ki imajo zaradi izgube, okvare ali paraliziranoosti spodnjih ali zgornjih okončin ali medenice priznано najmanj 60% telesno okvaro;

2. osebam z multiplo sklerozo;

3. osebam z mišičnimi in živčno-mišičnimi obolenji z ocenjeno najmanj 30% telesno okvaro;

4. težko duševno prizadetim osebam, ki jim je zaradi tega priznana invalidnost po predpisih o varstvu telesno in duševno prizadetih oseb;

5. osebam, ki imajo najmanj 90% telesno okvaro zaradi izgube vida;

6. mladoletnim osebam, ki so težko telesno ali duševno prizadete oziroma so zaradi izgube, okvare, paraliziranosti spodnjih okončin ali medenice ovirane pri gibanju ter

7. zdravstvenim službam, socialnim službam in invalidskim organizacijam, katerih delavci obiskujejo oskrbovance na domu zaradi nujnih in neodložljivih storitev, potrebnih za njihovo zdravje in življenje.

(2) Parkirno karto izda na zahtevo upravičenca upravna enota, na območju katere ima upravičenec stalno ali začasno prebivališče oziroma sedež.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet, vodi evidenco izdanih parkirnih kart, upravne enote pa vnašajo podatke v evidenco.

(4) Evidenca izdanih parkirnih kart vsebuje naslednje osebe in druge podatke, ki se vodijo zaradi njihovega pošiljanja organom in organizacijam, ki imajo v zvezi s svojimi nalogami, določenimi z zakonom, te podatke pravico obdelovati ter zaradi izvajanja tega zakona:

– zaporedno številko vpisa,

– osebno ime, EMŠO upravičenca oziroma naziv upravičenca,

– stalno ali začasno prebivališče oziroma sedež upravičenca,

– serijska številka parkirne karte,

– datum izdaje,

– številka odločbe oziroma številka potrdila izbranega osebnega zdravnika.

(5) Parkirna karta, izdana v eni od držav članic Evropske unije, velja tudi v Republiki Sloveniji.

67. člen

(parkiranje na parkirnem mestu označenem za invalide)

(1) Vozilo, parkirano na označenem parkirnem mestu za invalida, mora biti označeno z veljavno parkirno karto.

(2) Parkirno karto sme poleg upravičenca uporabljati spremljevalec, ki vozi in spremlja osebo, ki je imetnik parkirne karte in sama ne vozi motornega vozila.

(3) Upravičenci iz prvega odstavka 66. člena tega zakona lahko parkirajo tudi na parkirnem mestu, ki ni označeno za invalide. V kolikor parkirajo na takšnem mestu in želijo uvelja-

vljati pravice, ki jim jih daje izdana parkirna karta, morajo vozilo obvezno označiti z veljavno parkirno karto.

(4) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik vozila, ki vozila, ki je parkirano na označenem parkirnem mestu, nima označenega z veljavno parkirno karto.

(5) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki neupravičeno uporabi parkirno karto. Pooblaščen uradna oseba odvzame neupravičeno uporabljeno parkirno karto vozniku in jo pošlje upravni enoti, ki jo je izdala. O odvzemu pooblaščen uradna oseba izda potrdilo.

68. člen

(območja kratkotrajnega parkiranja)

(1) Na določenih cestah ali delih ceste se lahko parkiranje časovno omeji (območja kratkotrajnega parkiranja) tako, da sme trajati največ dve uri.

(2) Na območju kratkotrajnega parkiranja mora voznik označiti čas prihoda na vidnem mestu v vozilu. Po izteku dovoljenega časa mora voznik vozilo odpeljati.

(3) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

69. člen

(izjeme parkiranja na prostoru, kjer to ni dovoljeno)

(1) Zdravstveni delavci, delavci socialnih služb in delavci invalidskih organizacij smejo ob obiskih oskrbovancev (bolnikov, ostarelih, onemoglih in invalidov) na domu zaradi nujnih in neodložljivih storitev, potrebnih za njihovo zdravje in življenje, za največ dve uri parkirati vozila na krajih, kjer to sicer ni dovoljeno, če tako parkirano vozilo ne ogroža ali ovira drugih udeležencev cestnega prometa. Na način iz prejšnjega stavka lahko parkirajo tudi osebe iz prvega odstavka 66. člena tega zakona.

(2) Uradne osebe smejo pri opravljanju nalog, za katere so pooblaščen s tem zakonom, za nujno potreben čas parkirati vozilo, tudi na mestih, kjer je to prepovedano s prometnim pravilom ali predpisano prometno signalizacijo.

(3) Kadar upravičenec iz prvega odstavka tega člena parkira vozilo na pločniku, mora pustiti prost najmanj 1,60 m širok del pločnika za pešce, ki ne sme mejiti na vozišče.

(4) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek zdravstveni delavci, delavci socialnih služb in delavci invalidskih organizacij ter osebe iz tretjega odstavka tega člena, ki parkirajo vozilo v nasprotju s prvim ali tretjim odstavkom tega člena.

VII. PRAVILA UPORABE SVETLOBNE IN ZVOČNE OPREME

70. člen

(zvočni in svetlobni opozorilni znaki)

(1) Zvočne in svetlobne opozorilne znake sme voznik uporabiti le, kadar je ogrožen on sam ali kdo drug in pri prehitevanju zunaj naselja. Pri prehitevanju vprežnih vozil ali jahačev in pri prehitevanju v naselju, sme opozarjati le s svetlobnimi opozorilnimi znaki. Pri dajanju svetlobnih opozorilnih znakov mora voznik paziti, da ne zaslepi drugega voznika.

(2) Voznik mora vklopiti varnostne utripalke na vozilu:

1. pri vstopanju otrok v avtobus ali drugo motorno vozilo, s katerim se opravlja prevoz skupine otrok, in izstopanju iz njega;

2. ko je treba opozoriti druge udeležence cestnega prometa na nevarnost na cesti, zlasti če je zadnji v ustavljeni ali počasi vozeči koloni vozil na cesti zunaj naselja ali če dohiti vozilo, ki vozi s hitrostjo, ki je za več kot polovico nižja od največje dovoljene hitrosti na cesti ali delu ceste;

3. kadar vozi vozilo, katerega hitrost vozila je za več kot polovico nižja od največje dovoljene hitrosti na cesti ali delu ceste.

(3) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka ali 1. ali 2. točke drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo 3. točke drugega odstavka tega člena.

71. člen

(uporaba svetlobne opreme na vozilu)

(1) Voznik motornega vozila ali skupine vozil mora voziti v cestnem prometu s prižganimi dnevnimi svetilkami ali zasenčenimi žarometi.

(2) Ponoči uporablja voznik iz prejšnjega odstavka praviloma dolge žaromete, ki jih mora pravočasno zasenčiti, ko mu prihaja nasproti drugo vozilo, skupina pešcev ali vlak, če vodi cesta ob železniški progi, ali če je spredaj vozeče vozilo tako blizu, da bi dolgi snop svetlobe motil voznika. Ob zasenčenju žarometov je treba prilagoditi hitrost vozila dolžini osvetljenega dela ceste. Vožnja samo s pozicijskimi svetilkami v cestnem prometu ni dovoljena.

(3) Na cesti, osvetljeni s cestno razsvetljavo, ki zagotavlja dobro vidnost, in v predoru ni dovoljeno uporabljati dolgih žarometov.

(4) Ob zmanjšani vidljivosti se praviloma uporablja zasenčene žaromete ali meglenke ali kombinacijo teh žarometov. Uporaba meglenk je dovoljena le, kadar je vidljivost manjša od 50 m ali kadar meglenke delujejo v funkciji prilagodljivih žarometov. Uporaba zadnjih meglenk ni dovoljena na vozilu, za katerim vozi na majhni razdalji drugo vozilo (npr. v koloni vozil).

(5) Žarometi, svetilke in odsevniki na vozilu med vožnjo ne smejo biti zakriti ali umazani.

(6) Voznik iz prvega odstavka tega člena mora voziti podnevi s prižganimi dnevnimi svetilkami. Kot dnevne svetilke se lahko uporabljajo tudi zasenčeni žarometi, katerih svetilnost je v takem primeru lahko zmanjšana za največ 25%. Dnevne svetilke ali zasenčeni žarometi, ki se uporabljajo kot dnevne svetilke, so lahko prižgane, ne da bi bile sočasno prižgane pozicijske svetilke.

(7) Na vozišču ustavljeno ali parkirano vozilo mora biti ponoči in ob zmanjšani vidljivosti osvetljeno s pozicijskimi svetilkami. V naselju zadostuje, da je vozilo osvetljeno s pozicijskimi svetilkami na tisti strani vozila, ki je obrnjena proti sredini ceste. Označitev vozila s pozicijskimi svetilkami ni potrebna na cesti, na kateri cestna razsvetljava zagotavlja dobro vidnost vozila ali če je vozilo ustavljeno ali parkirano na označenem parkirnem prostoru.

(8) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega, petega, šestega ali sedmega odstavka tega člena.

(9) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo drugega ali tretjega odstavka tega člena.

72. člen

(žaromet za osvetljevanje okolice vozila)

(1) Žaromet za osvetljevanje okolice vozila sme biti prižgan le pri opravljanju dela in ne sme slepiti ali kako drugače motiti udeležence cestnega prometa.

(2) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

73. člen

(označitev živali ali črede)

(1) Gonič, vodič živali ali črede in jahač mora poskrbeti, da je žival ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti v cestnem prometu označena s svetilko, čreda pa spredaj in zadaj z najmanj po eno svetilko. Svetilke morajo oddajati belo svetlobo in morajo biti nameščene tako, da jih lahko drugi udeleženci cestnega prometa pravočasno in zlahka opazijo. Jezdna žival je lahko

namesto svetilke označena z odsevnimi trakovi na spodnjih delih nog.

(2) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek gonič, vodič živali ali črede in jahač, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

VIII. POGOJI ZA PREVOZ TOVORA V CESTNEM PROMETU

74. člen

(tovor na vozilu)

(1) Tovor in naprave, ki so namenjene za prevoz, nalažanje, razlaganje ali pritrditev tovora, morajo biti na in v vozilu naložene in pritrjene oziroma pokrite tako, da:

1. ne predstavljajo nevarnosti ali ovire za druge udeležence cestnega prometa;

2. ne povzročajo škode na cesti in objektih;

3. ne onesnažujejo okolja;

4. ne zmanjšujejo stabilnosti vozila;

5. ne povzročajo več hrupa, kot je dovoljeno;

6. ne zmanjšujejo preglednosti vozniku;

7. se ne razsipajo ali padajo z vozila.

(2) Če tovor, naložen na motornem ali priklopnem vozilu, ali naprave, ki so namenjene za prevoz ali pritrditev tovora, zakrivajo mesto, na katerem je nameščena registrska tablica ali svetilke na zadnji strani vozila, mora biti kot najbolj izpostavljen del na zadnji strani vozila nameščen nosilec z registrsko tablico in predpisanimi svetilkami in odsevniki.

(3) Tovor ne sme segati čez sprednji del vozila. Lažje predmete je dovoljeno prevažati na zunanjem prtljažniku na osebнем avtomobilu ali tovornem vozilu tako, da sega tovor največ 1 m preko sprednjega dela vozila. Del tovora, ki sega preko sprednjega dela vozila, ne sme biti nižje od nivoja strehe vozila.

(4) Tovor lahko sega največ 1,5 m preko zadnjega dela vozila oziroma skupine vozil, razen pri izrednih prevozi, ki se opravljajo na podlagi dovoljenja pristojnega organa. Na tovornem ali priklopnem vozilu mora biti tovor oprt na najmanj 5/6 svoje dolžine.

(5) Na enoslednih vozilih tovor lahko sega največ pol metra preko sprednjega in zadnjega dela vozila, njegova širina pa ne sme presegati enega metra. Na enoslednih vozilih ni dovoljeno prevažati nezavarovanega nevarnega orodja (kose, vile ipd.).

(6) Tovor mora biti naložen in pritrjen v skladu s predpisom, s katerim se podrobneje predpiše način namestitve, pritrditve in zavarovanja tovora na vozilu.

(7) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje voznškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(8) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila ali skupine vozil, ki opravlja prevoz, ali oseba, ki naloži tovor v nasprotju z določbami tega člena.

(9) Z globo 1.600 eurov oziroma se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 160 eurov. Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

75. člen

(označevanje tovora)

(1) Če sega tovor več kot 1 m preko zadnjega dela vozila, mora biti na najbolj izpostavljeni točki označen na:

1. osebnih avtomobilih, trikolesih, lahkih štirikolesih, štirikolesih in lahkih priklopnikih, ki jih vlečejo osebni avtomobili – s tablo, veliko najmanj 25 × 25 cm, pobarvano izmenično s poševnimi trakovi rdeče in bele barve, ki odseva svetlobo, nameščeno prečno na smer vožnje;

2. drugih vozilih – s tablo, veliko najmanj 40 × 40 cm, pobarvano izmenično s poševnimi trakovi rdeče in bele barve, ki odseva svetlobo, nameščeno prečno na smer vožnje.

(2) Ob zmanjšani vidljivosti in ponoči je treba znaku iz druge alineje prejšnjega odstavka dodati rdečo neslepečo svetilko.

(3) Izjemoma je lahko podnevi ob dobri vidljivosti tovor, ki se prevažna na osebнем avtomobilu, označen z rdečo tkanino, veliko najmanj 40 × 40 cm.

(4) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo 1.600 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 160 eurov. Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

76. člen

(označevanje tovora na bočnih straneh)

(1) Če sega tovor čez vozilo na bočnih straneh, mora biti glede na vrsto vozila označen na bočno najbolj izpostavljenih mestih na sprednji in zadnji strani s tablam iz prve oziroma druge alineje prvega odstavka prejšnjega člena, ki morajo biti nameščene prečno na smer vožnje. Ponoči in ob zmanjšani vidljivosti mora biti tak tovor označen na bočno najbolj izpostavljenih mestih tudi z belima svetilkama na sprednji strani in z rdečima svetilkama na zadnji strani.

(2) V primeru, da tovor na vozilu zakriva vidno polje v vzvratnih ogledalih, je treba namestiti dodatni vzvratni ogledal, ki omogočata normalno vidno polje. Dodatnih vzvratnih ogledal ni treba namestiti na vozila, s katerimi se opravlja izredni prevoz, pri katerem zagotavljata varnost prevoza najmanj eno spremljevalno vozilo.

(3) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(4) Z globo 1.600 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 160 eurov. Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

77. člen

(pogoji za nalaganje in razlaganje tovora na cesti)

(1) Nalaganje ali razlaganje tovora na cesti je dovoljeno pod pogojem, da zaradi tega ni ustavljen promet vozil ali onemogočen promet drugih udeležencev cestnega prometa.

(2) Če je vozilo ustavljeno na cesti zaradi nalaganja ali razlaganja tovora, ustavitev ne sme trajati dlje, kot je nujno potrebno.

(3) Če je treba zaradi nalaganja ali razlaganja tovora vozilo ustaviti na pešpoti ali kolesarski poti, mora imeti voznik za to dovoljenje pristojnega organa lokalne skupnosti.

(4) Z nalaganjem ali razlaganjem tovora se ne sme onesnažiti ceste ali povzročiti čezmernega hrupa.

(5) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(6) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 80 eurov. Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka tega člena.

78. člen

(pogoji za opravljanje gospodarske vožnje)

(1) Gospodarske vožnje se smejo opravljati v kmetijski dejavnosti z delovnimi stroji ali z vozili za prevoz tovora, pri prevozu oseb v okviru turistične ponudbe (s cestnim turističnim vlakom, kolesom-rikša, kočijo ipd.). Gospodarske vožnje se lahko opravljajo predvsem na kratkih razdaljah na nekategoriziranih, občinskih in državnih cestah.

(2) Ob upoštevanju prostega profila ceste in cestnih objektov lahko odstopa širina vozila ali skupine vozil, s katerim se pri gospodarski vožnji opravlja prevoz tovora, od določil tega zakona oziroma predpisov, izdanih na njegovi podlagi, za največ 20%, višina pa za največ 10%.

(3) Če v skladu s prejšnjim odstavkom širina tovora presega predpisano, mora biti tovor na najbolj izpostavljenih bočnih točkah na sprednji in zadnji strani predpisano označen. Cestni turistični vlak mora biti na vlečnem in na zadnjem priklopnem vozilu označen z dobro vidnima posebnima opozorilnima svetilkama, ki oddajata svetlobo rumene barve.

(4) Gospodarske vožnje se smejo opravljati le podnevi. Na cesti, osvetljeni s cestno razsvetljavo, ki zagotavlja dobro vidnost vozil, se lahko ponoči opravljajo vožnje s cestnim turističnim vlakom. Vožnja cestnega turističnega vlaka, na cesti, na kateri je najvišja dovoljena hitrost v skladu s tem zakonom več kot 50 km/h, je prepovedana.

(5) Če se gospodarske vožnje opravljajo zgoščeno na določenem območju in v določenem časovnem obdobju, mora upravljavec ceste na to opozoriti druge udeležence cestnega prometa s predpisano prometno signalizacijo. Cesto ali njen del, po katerem poteka proga cestnega turističnega vlaka, mora označiti s predpisano prometno signalizacijo ter urediti in označiti končni postaji in morebitna vmesna postajališča. Končna postaja cestnega turističnega vlaka mora biti zunaj vozišča.

(6) Prevoz oseb s cestnim turističnim vlakom zunaj označene proge iz prejšnjega odstavka je prepovedan.

(7) Prevoz oseb s cestnim turističnim vlakom lahko opravlja voznik, ki ima najmanj vozniško dovoljenje za vožnjo motornega vozila kategorije D1 ter ni voznik začetnik.

(8) Glede pogojev za udeležbo kolesa-rikše, kočije itd., se smiselno uporabljajo določbe tega člena, ki urejajo vožnjo cestnega turističnega vlaka.

(9) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(10) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov.

79. člen

(vleka priklopnega vozila)

(1) Z motornim vozilom je dovoljeno vleči največ eno priklopno vozilo, s traktorjem in pri gospodarski vožnji pa največ dve priklopni vozili.

(2) Pri gospodarski vožnji za prevoz oseb s cestnim turističnim vlakom so dovoljena največ tri priklopna vozila.

(3) Vlečna naprava ne sme biti obremenjena bolj, kot to dovoljuje proizvajalec vozila oziroma proizvajalec vlečne naprave, pri čemer se mora upoštevati nižja vrednost.

(4) V primeru, da priklopno vozilo ali tovor na njem zakriva vidno polje v vzratnem ogledalu vlečnega vozila, morata biti na vlečnem vozilu nameščeni dodatni vzratni ogledali, ki omogočata normalno vidno polje.

(5) Z globo 60 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega odstavka tega člena.

(6) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali tretjega odstavka tega člena.

(7) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki

samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami prvega ali tretjega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami prvega ali tretjega odstavka tega člena.

80. člen

(pogoji za voznika vlečenega vozila)

(1) Vlečeno vozilo sme upravljati oseba, ki izpolnjuje pogoje za vožnjo vlečenega vozila.

(2) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek oseba, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

(3) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena, odgovorna oseba pa z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek tudi njihova odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

81. člen

(pogoji za varno vleko pokvarjenega vozila)

(1) Vleka dvoslednega motornega vozila je dovoljena le, če se to zaradi okvare ne more premikati samo. Vleka enoslednega vozila je prepovedana.

(2) Pokvarjeno motorno vozilo je dovoljeno vleči z vrvjo ali drogom, le, če je motorno vozilo registrirano, in sicer:

1. z vrvjo samo trikolo, lahko štirikolo, štirikolo ali osebni avtomobil, ki ima brezhibno delovno zavoro in brezhibno napravo za upravljanje, ki delujeta tudi, kadar motor ne deluje;

2. z drogom vozilo, ki ima brezhibno napravo za upravljanje, če pa njegova skupna masa presega maso vlečnega vozila, pa tudi brezhibno delujočo delovno zavoro;

3. oprto na vlečno vozilo, kadar niso izpolnjeni pogoji iz prve ali druge alineje.

(3) Če pogoji iz prejšnjega odstavka niso izpolnjeni, se lahko vleče motorno vozilo le tako, da je oprto na vlečno vozilo.

(4) Pri vleki z vrvjo razdalja med vlečnim in vlečenim vozilom ne sme biti manjša od 3 m in ne večja od 5 m.

(5) V vlečenem vozilu ne sme biti potnikov.

(6) Med vleko morata imeti obe vozili vklopljene varnostne utripalke. Če katero od vozil nima varnostnih utripalk ali te ne delujejo, mora biti na vlečenem vozilu prižgana najmanj ena posebna opozorilna svetilka, ki oddaja svetlobo rumene barve, ki mora biti dobro vidna z vseh strani. Če svetilka ni dobro vidna z zadnje strani, mora biti taka svetilka tudi na vlečenem vozilu.

(7) Pri vleki ponoči morajo biti na vlečenem vozilu prižgane najmanj pozicijske svetilke. Na vlečenem vozilu mora biti prižgana najmanj ena rumena posebna opozorilna svetilka, ki oddaja svetlobo rumene barve, ki mora biti dobro vidna z vseh strani. Če rumena posebna opozorilna svetilka ni dobro vidna z zadnje strani, mora biti taka svetilka tudi na vlečenem vozilu.

(8) Kadar je vidljivost zmanjšana na manj kot 50 metrov, je vleka pokvarjenih vozil prepovedana. Če se takšne razmere pojavijo med vleko ali se vozilo na cesti pokvari v takšnih razmerah, je vleka dovoljena le do najbližjega kraja, kjer je mogoče pokvarjeno vozilo izločiti iz prometa.

(9) Vleka pokvarjenega motornega vozila s pripetimi priklopnimi vozili je dovoljena le do najbližjega primerne prostora zunaj vozišča, kjer se priklopno vozilo izloči iz prometa.

(10) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(11) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

82. člen

(vleka pokvarjenega vozila na avtocesti in hitri cesti)

(1) Vleka dvoslednega motornega vozila na avtocesti in hitri cesti je dovoljena izključno, če je do okvare prišlo med vožnjo na tej cesti, in sicer le do najbližjega izvoza.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je po avtocesti in hitri cesti dovoljena vleka pokvarjenega tovornega vozila ali avtobusa do najbližjega kraja, kjer je mogoče okvaro odpraviti, če vleka takega vozila po cesti nižje kategorije ni mogoča.

(3) Pri vleki po avtocesti in hitri cesti mora biti vlečeno vozilo oprto na vlečno vozilo ali na priklopno vozilo za vleko pokvarjenih vozil, na obeh vozilih pa morata biti prižgani najmanj po dve dobro vidni posebni opozorilni svetilki, ki oddajata svetlobo rumene barve, in sicer na vlečnem vozilu na sprednji strani, na vlečenem vozilu pa na zadnji strani.

(4) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov. Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

IX. VARSTVO UDELEŽENCEV CESTNEGA PROMETA

83. člen

(udeležba pešcev v cestnem prometu)

(1) Pešci morajo uporabljati prometne površine, namenjene hoji pešcev.

(2) Če na vozišču ali ob njem ni pasu za pešce, pešpoti ali pločnika, je pa kolesarska pot ali steza, smejo hoditi pešci po kolesarski poti ali stezi, vendar tako, da ne ovirajo kolesarjev in voznikov koles s pomožnim motorjem.

(3) Pešec ne sme hoditi po vozišču ali se zadrževati na njem, prav tako ne sme nanj nenadoma stopiti.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka smejo hoditi pešci po vozišču tam, kjer ni pločnika, pešpoti ali kolesarske steze. Pešci morajo hoditi ob levem robu vozišča v smeri hoje.

(5) Izjemoma lahko pešci hodijo po desni strani vozišča v smeri hoje, kjer je to zanje varneje (nepregledni ovinek, ovira na vozišču ipd.).

(6) Pešec, ki potiska enosledno vozilo, ročni voziček ali drugo prevozno sredstvo in organizirana skupina pešcev, mora v primeru, ko ni mogoče uporabljati prometne površine namenjene hoji pešcev, hoditi ob desnem robu vozišča v smeri hoje. Pešec, ki potiska ob sebi enosledno vozilo, ga mora voditi na svoji levi strani. Določba velja tudi za osebo, ki se vozi v invalidskem vozičku.

(7) Pešec mora prečkati vozišče na prehodu za pešce, če je ta oddaljen od njega manj kot 100 metrov. Pešec ne sme prečkati vozišča zunaj prehoda za pešce, če sta smerni vozišči fizično ločeni ali ju loči neprekinjena ločilna črta.

(8) Pešec mora prečkati vozišče brez ustavljanja in po najkrajši poti. Preden stopi na vozišče, se mora prepričati, če to lahko varno stori.

(9) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek pešec, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, drugega, tretjega, četrtega, šestega, sedmega ali osmega odstavka tega člena.

(10) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek organizator skupine pešcev, ki ravna v nasprotju z določbo šestega odstavka tega člena.

84. člen

(označitev pešcev)

(1) Pešec, ki vleče ali potiska po vozišču ročni voziček ali se vozi po vozišču v invalidskem vozičku, mora imeti ponoči

in ob zmanjšani vidljivosti na vozičku prižgano najmanj eno svetilko, ki oddaja belo svetlobo, pritrjeno na levi strani, ki mora biti vidna od spredaj in zadaj. Svetloba svetilke ne sme slepiti drugih udeležencev v cestnem prometu.

(2) Pešec, ki ponoči hodi zunaj naselja ali v neosvetljenem naselju, kjer ni pločnika ali pešpoti, po vozišču ali tik ob njem, mora nositi na vidnem mestu na strani, ki je obrnjena proti vozišču, svetilko, ki oddaja belo svetlobo, ki je vidna s sprednje in zadnje strani ali odsevni telovnik živo rumene ali oranžne barve z vdolbinami odsevnimi trakovi bele barve, ali odsevnik iz drugega odstavka 87. člena tega zakona.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek mora organizirana skupina pešcev, ki hodi ponoči zunaj naselja ali v neosvetljenem naselju po vozišču, uporabljati na začetku in na koncu skupine najmanj po eno svetilko, ki oddaja belo svetlobo. Svetilke morajo biti nameščene tako, da jih lahko drugi udeleženci cestnega prometa pravočasno opazijo.

(4) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek pešec, ki ni označen v skladu z določbami tega člena.

(5) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek organizator skupine pešcev, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka tega člena.

85. člen

(varna udeležba oseb s posebnimi potrebami v cestnem prometu)

Osebe s posebnimi potrebami, katerih udeležba v cestnem prometu lahko predstavlja povečano nevarnost zanje ali za druge, se smejo vključiti v cestni promet, ko same, ali tisti, ki so zanje odgovorni, storijo vse, da s svojo udeležbo ne bi ogrozili sebe ali drugih udeležencev cestnega prometa. V tem smislu morajo imeti spremljevalca, ter uporabljati prirejeno vozilo ali potrebne pripomočke. Slep pešci, ki so samostojno udeleženi v cestnem prometu, morajo uporabljati belo palico.

86. člen

(označitev oseb na avtocesti in hitri cesti)

(1) Med hojo po avtocesti in hitri cesti morajo nositi odsevni telovnik živo rumene ali oranžne barve z vdolbinami odsevnimi trakovi bele barve:

1. policisti in vojaški policisti pri opravljanju uradnih nalog;

2. osebe, ki opravljajo ogled prometne nesreče ali so vključene v ogled;

3. zdravstveni delavci, gasilci in druge osebe, ki nudijo in zagotavljajo potrebno pomoč;

4. inšpektorji, pristojni za nadzor cest in drugi pooblaščen delavci, kadar nadzirajo stanje cest ter upravljavci cestninskih cest, kadar izvajajo nadzor nad plačevanjem cestnine;

5. izvajalci izrednega prevoza, ki zaradi okvare obstane na avtocesti, pri označevanju ovire ter

6. voznik ali potnik vozila, ustavljenega v sili na odstavnem pasu.

(2) Z globo 100 eurov se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

87. člen

(varstvo otrok)

(1) Otroci morajo biti kot udeleženci v cestnem prometu deležni posebne pozornosti in pomoči vseh drugih udeležencev.

(2) Otroci morajo ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti med hojo po cesti nositi na vidnem mestu na strani, ki je obrnjena proti vozišču, odsevnik, ki ne sme biti rdeče barve in katerega odsevna površina na vsaki strani meri najmanj 20 cm².

(3) Učenci prvega in drugega razreda osnovne šole morajo na poti v šolo in iz nje nositi poleg odsevnika iz prejšnjega odstavka tudi rumeno rutico, nameščeno okoli vratu.

(4) Kadar je treba poskrbeti za varnost otrok, posebno če se pričakuje večje število otrok na enem mestu (prijod ali

odhod iz šole, vrtca ipd.), lahko šole, organizirane skupine staršev, organizacije za varnost cestnega prometa, ustanove, društva ali druge institucije organizirajo in izvajajo varstvo otrok v cestnem prometu.

(5) Pri varovanju otrok iz prejšnjega odstavka na prehodu za pešce mora biti oseba, ki varuje otroke pri prečkanju vozlišča, stara najmanj 21 let. Obležena mora biti v oblačila živo rumene barve z vdelanimi odsevnimi trakovi bele barve, pri varovanju pa mora uporabljati predpisani, obojestransko označeni prometni znak "Ustavi!", s katerim ustavi prometni tok vozil in omogoči otrokom varno prečkanje vozišča.

(6) Voznik mora na znak iz prejšnjega odstavka ustaviti vozilo pred prehodom za pešce in pustiti otroke mimo.

(7) Otroci morajo imeti na poti v vrtec in prvi razred osnovne šole ter domov spremstvo polnoletne osebe. Spremljevalci so lahko tudi otroci, starejši od 10 let in mladoletniki, če to dovolijo starši, skrbniki oziroma rejniki otroka. Otroci, ki obiskujejo prvi razred osnovne šole, lahko prihajajo v območju umirjenega prometa in v območju za pešce v šolo tudi brez spremstva, če to dovolijo starši, skrbniki oziroma rejniki.

(8) Otroci smejo samostojno sodelovati v cestnem prometu šole, ko se starši, skrbniki oziroma rejniki prepričajo, da so otroci sposobni razumeti nevarnosti v prometu in da so seznanjeni s prometnimi razmerami na prometnih površinah, kjer se srečujejo s cestnim prometom.

(9) O kršitvi določb tega zakona, ki jo stori otrok ali mladoletnik, mora pooblaščen uradna oseba obvestiti njegove starše, skrbnike oziroma rejnike.

(10) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo šestega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

88. člen

(prevoz oseb)

(1) V motornem in priklopnem vozilu ali na njem se sme voziti le toliko oseb, kolikor je v vozilu sedežev oziroma stojišč, na način, ki ga je določil proizvajalec vozila.

(2) V bivalnem in lahkem priklopniku ni dovoljeno prevažati oseb.

(3) Voznik sme v avtobusu, ki v prometnem dovoljenju nima vpisanih stojišč, voziti le toliko oseb, kolikor ima vozilo vgrajenih sedežev. Potniki morajo med vožnjo sedeti na sedežih, vgrajenih v vozilu.

(4) Voznik ne sme pričeti z vožnjo avtobusa, dokler potniki niso varno vstopili oziroma izstopili, in dokler vrata avtobusa niso zaprta.

(5) Na delovnem vozilu, ki ima prigradena stojišča ali sedeže, se sme voziti le toliko oseb, kolikor je teh stojišč ali sedežev. Na delovnem vozilu v cestnem prometu mora biti v takem primeru prižgana rumena utripajoča luč.

(6) V bivalnem vozilu se sme voziti le toliko oseb, kolikor je v prometnem dovoljenju vpisanih sedežev. Potniki morajo med vožnjo sedeti na sedežih.

(7) Na sedežu poleg voznika ni dovoljeno voziti osebe, ki je očitno pod vplivom alkohola, mamil ali psihoaktivnih zdravil.

(8) Na tovornem vozilu oziroma na priklopnem vozilu, ki ga vleče traktor, se sme voziti v prostoru za tovor največ pet oseb, ki so potrebne za nalaganje oziroma razlaganje tovara.

(9) Osebe, ki se vozijo v vozilih iz petega ali osmega odstavka tega člena, ne smejo biti očitno pod vplivom alkohola, mamil ali psihoaktivnih zdravil.

(10) Osebe iz osmega odstavka tega člena ne smejo v vozilu stati, sedeti na stranicah tovornega prostora ali na nestabilnem oziroma nepritrjenem tovoru, kot tudi ne na tovoru, ki presega višino stranic tovornega prostora.

(11) Na tovornem vozilu, ki nima stranic tovornega prostora, in na preklucniku ni dovoljeno voziti oseb.

(12) Na traktorju in delovnem stroju se sme poleg voznika voziti druga oseba le, če je v ta namen na njem vgrajen sedež za prevoz oseb, ki je vpisan v prometnem dovoljenju. Otrok, mlajši od enega leta in pol, se na traktorju ali na delovnem stroju ne sme prevažati.

(13) Na traktorskem priključku, na priključku delovnega stroja ali motokultivatorja ni dovoljeno prevažati osebe.

(14) Med vožnjo v motornem vozilu z vgrajenim zadrževalnim sistemom mora biti otrok, manjši od 150 cm, zavarovan z zadrževalnim sistemom, ki je primeren otrokovi telesni masi. V motornem vozilu, ki ni opremljen z zadrževalnim sistemom, ni dovoljeno prevažati otrok, mlajših od treh let, otroci starejši od treh let in manjši od 150 cm pa se smejo prevažati le na sedežih, ki niso prednji sedeži. Otrok ni dovoljeno prevažati v nazaj obrnjenem zadrževalnem sistemu v sedežu za potnike, zaščitenem s prednjo zračno blazino, razen če je zračna blazina deaktivirana mehanično.

(15) Voznik začetnik ne sme voziti vozila, s katerim se opravlja javni prevoz potnikov ali prevoz oseb za lastne potrebe.

(16) Pri opravljanju nalog policije lahko policist opravlja prevoz oseb z vozilom policije tako, da mu ni treba upoštevati določb tega člena, vendar pri tem ne sme ogroziti potnikov ali drugih udeležencev cestnega prometa ali njihovega premoženja.

(17) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(18) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov. Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

89. člen

(prepoved prevoza oseb)

(1) Vozilo, s katerim se lahko poleg voznika prevažata več kot osem oseb, sme voziti oseba, ki:

– v zadnjih treh letih ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje povzročitve prometne nesreče iz malomarnosti, ki ima za posledico smrt ene ali več oseb, ali za kaznivo dejanje zapustitve poškodovanca v prometni nesreči brez pomoči;

– v evidenci nima več kot 7 kazenskih točk v cestnem prometu.

(2) Oseba, zaposlena kot voznik vozila iz prejšnjega odstavka ali ki vozi takšno vozilo pri opravljanju svojega poklica, mora najkasneje v roku 8 dni po pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka pisno obvestiti delodajalca, pri katerem je zaposlena, o neizpolnjevanju katerega koli pogoja iz prejšnjega odstavka.

(3) Delodajalci, ki uporabljajo vozila iz prvega odstavka tega člena, so dolžni za vse svoje voznike, ki vozijo ta vozila, preden jih odredijo na vožnjo preveriti, če izpolnjujejo pogoje, predpisane v prvem odstavku. Organi, ki vodijo evidence podatkov iz prvega odstavka tega člena, jim morajo na njihovo zahtevo brezplačno posredovati te podatke.

(4) Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

(5) Z globo 8.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki odredi, dovoli ali dopusti vožnjo vozila v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 400 eurov. Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki odredi, dovoli ali dopusti vožnjo vozila v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

90. člen

(prevoz skupine otrok)

(1) Skupino otrok je dovoljeno prevažati le z motornim vozilom, ki poleg splošnih pogojev, predpisanih v tem zakonu in zakonu, ki ureja motorna vozila, izpolnjuje tudi druge predpisane posebne pogoje.

(2) Skupino otrok, ki se prevaža z avtobusom, mora, razen pri prevozu v šolo in iz šole v posebnem linijskem prevozu, spremljati najmanj en spremljevalec (učitelj, vzgojitelj, trener ipd.), star najmanj 21 let, ki skrbi za varnost otrok pri vstopanju v vozilo in izstopanju iz njega ter za red in varnost otrok v avtobusu.

(3) Otroci morajo med vožnjo z avtobusom, razen med vožnjo z mestnim avtobusom v naselju, sedeti na sedežih, vgrajenih v vozilu, in biti pripeti z vgrajenimi varnostnimi pasovi. Na sedežih, pred katerimi ni drugega sedeža ali predpisane varnostne pregrade, smejo sedeti le, če so pripeti z vgrajenimi varnostnimi pasovi.

(4) Skupino otrok sme prevažati z osebnim avtomobilom voznik, ki ima najmanj tri leta vozniško dovoljenje za vožnjo motornega vozila kategorije B, z avtobusom pa voznik, ki najmanj eno leto poklicno vozi avtobus ustrezne kategorije (D1 ali D). Voznik, ki poklicno vozi avtobus kategorije D manj kot eno leto, sme prevažati skupino otrok z avtobusom, če je pred tem najmanj dve leti poklicno vozil motorna vozila kategorije C. Voznik, ki poklicno vozi avtobus kategorije D1 manj kot eno leto, sme prevažati skupino otrok z avtobusom, ki nima več kot 16 sedežev, če je pred tem najmanj dve leti poklicno vozil motorna vozila kategorije B.

(5) Poklicne voznike izkušnje iz prejšnjega odstavka dokazuje voznik s potrdilom o poklicnih voznških izkušnjah, ki ga izda pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, pri katerem je voznik zaposlen oziroma pri katerem je pridobil predpisane voznške izkušnje. Potrdilo o poklicnih voznških izkušnjah se izda na posebnem predpisanem obrazcu.

(6) Voznik ne sme v delovnem dnevu, v katerem prevaža skupino otrok, opravljati del, ki bi lahko vplivala na njegovo zmožnost varnega upravljanja motornega vozila.

(7) Če naročnik prevoza oziroma njegov predstavnik sumi, da je voznik v takšnem psihofizičnem stanju, da ne zmore varno voziti, sme policiji predlagati, da pred začetkom ali nadaljevanjem vožnje policist preveri njegovo psihofizično stanje.

(8) Vozilo, s katerim se prevaža skupina otrok, mora biti predpisano označeno. Predpisano označeno mora biti tudi vozilo s katerim se opravlja posebni linijski prevoz šoloobveznih otrok, in sicer ves čas prevoza in ne glede na število otrok v vozilu.

(9) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek spremljevalec, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

(10) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena ali vozi vozilo, ki je označeno s predpisanim znakom za prevoz otrok, v katerem ni skupine otrok.

(11) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 250 eurov. Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samouprave lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

91. člen

(vstopanje in izstopanje potnikov)

(1) Mimo avtobusa ali avtotaksi vozila, ustavljenega na zaznamovanem mestu na vozišču ali na zaznamovani niši, ki je rezervirana za avtobuse ali avtotaksi vozila, morajo vozniki voziti tako, da je zagotovljena varnost pešcev. Če potniki vstopajo ali izstopajo, je treba voziti mimo z zmanjšano hitrostjo in posebno previdno.

(2) Avtobusu je treba v naselju omogočiti speljevanje s postajališča, ko voznik to nakaže s predpisanim znakom. Da bi mu to omogočili, morajo drugi udeleženci cestnega prometa zmanjšati hitrost in, če je potrebno, tudi ustaviti. Voznik avtobusa sme dati znak, da bo odpeljal s postajališča, šele ko zapre vrata in je pripravljen za vključitev v cestni promet. V promet

se sme vključiti le, če s tem ne ogroža drugih udeležencev cestnega prometa.

(3) Mimo vozila, ustavljenega na cesti zunaj vozišča, ki je posebej označeno za prevoz skupine otrok in ima vključene varnostne utripalke, ker otroci vstopajo ali izstopajo, je voznik dolžan voziti z zmanjšano hitrostjo in posebno previdno ter po potrebi vozilo ustaviti.

(4) Kadar je vozilo, ki je posebej označeno za prevoz skupine otrok in ima vključene varnostne utripalke, ker otroci vstopajo ali izstopajo, ustavljeno na smernem vozišču, vožnja mimo za vozila, ki vozijo po istem smernem vozišču, ni dovoljena, vozniki vozil, ki vozijo mimo po smernem vozišču za vožnjo v nasprotni smeri, pa morajo voziti z zmanjšano hitrostjo in posebno previdno ter po potrebi vozilo ustaviti.

(5) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje voznškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(6) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

(7) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega ali četrtega odstavka tega člena.

92. člen

(jahač, gonič in vodič živali v prometu
ter pogoji za udeležbo živali v cestnem prometu)

(1) Za jahača, goniča in vodiča živali, udeleženega v cestnem prometu, se uporabljajo določbe tega zakona o pešcih, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Domače živali (psi, mačke, drobnica, večje živali idr.), ki lahko ogrozijo varnost cestnega prometa, so lahko na cestah, namenjenih prometu motornih vozil, le v spremstvu osebe, ki jih varno vodi. Živali je prepovedano voditi iz vozila ali z vozilom.

(3) Živali iz prejšnjega odstavka, ki se prevažajo v delu motornega vozila, namenjenega za prevoz potnikov oziroma prtljage, morajo biti ustrezno zavarovane.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena je na posameznih občinskih cestah dovoljeno voditi živino na pašo s traktorjem, če tako določi občina.

(5) Jahač mora biti telesno sposoben za ježo in mora obvladati žival, na kateri jezdi. Jahač, mlajši od 14 let, sme jezdit le v spremstvu polnoletne osebe.

(6) Jahač sme uporabljati poti za jahače in nekategorizirane ceste, občinske ceste pa le, če to ni v nasprotju s prometno ureditvijo na njih. Jezdenje na državnih cestah ni dovoljeno.

(7) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja za policiste pri opravljanju nalog policije.

(8) Jahač, ki jaha po vozišču, mora jahati ob desnem robu vozišča v smeri ježe.

(9) Gonič ali vodič živali mora biti sposoben voditi ali goniti živali. Pri presoji sposobnosti je treba upoštevati število in vrsto živali, ki jih goni ali vodi.

(10) Čredo živali mora spremljati primerno število goničev ali vodičev glede na število in vrsto živali ter značilnosti cestnega prometa.

(11) Gonjenje živali je treba organizirati tako, da jih gonič goni v čredi. Če je živali veliko, jih je treba razdeliti v več skupin in med njimi pustiti dovolj prostora za druge prometne udeležence.

(12) Živali je treba voditi ali goniti čim bližje desnemu robu vozišča, če je le mogoče, pa po robu vozišča ali bankini.

(13) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek jahač, gonič ali vodič živali, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena ter voznik ali potnik, ki ravna v nasprotju z določbo drugega ali tretjega odstavka tega člena.

93. člen

(kolesa in kolesa s pomožnim motorjem)

(1) Vozniki koles morajo voziti po kolesarskem pasu, kolesarski stezi ali kolesarski poti. Kjer teh prometnih površin ni

oziroma niso prevozne, smejo voziti ob desnem robu smernega vozišča v smeri vožnje.

(2) Vozniki koles morajo voziti drug za drugim, razen na kolesarski poti, kjer smeta voziti dva vzporedno, če širina poti to omogoča.

(3) Med vožnjo s kolesom je prepovedano:

1. voditi, vleči ali potiskati druga vozila, razen vleke priklopnih vozil iz četrtega in petega odstavka tega člena;
2. pustiti se vleči ali potiskati;
3. prevažati predmete, ki ovirajo kolesarja pri vožnji;
4. voziti druge osebe, razen če ta zakon ne določa drugače.

(4) Če je kolesu dodano priklopno vozilo, mora biti vez med kolesom in priklopnim vozilom takšna, da voznik kolesa lahko obvlada kolo in priklopno vozilo in da se priklopno vozilo ne more samo odpeti. Priklopno vozilo ne sme biti širše od 100 cm. Na sredini zadnje strani priklopnega vozila mora biti nameščen rdeč odsevnik, predpisan za priklopna vozila, ponoči in ob zmanjšani vidljivosti pa mora biti nad njim prižgana pozicijska svetilka, ki oddaja rdečo svetlobo.

(5) V priklopnem vozilu, ki je dodano kolesu, ni dovoljeno prevažati oseb, razen v priklopnem vozilu, konstruiranem in namenjenem za prevoz enega ali dveh otrok. Takšno priklopno vozilo mora ustrezati pogojem iz 1. in 4. točke šestega odstavka tega člena.

(6) Na kolesu je dovoljeno prevažati otroka mlajšega od osem let, če je na kolesu pritrjen poseben sedež za otroka in je kolo dodatno opremljeno s stopalkami za noge, ki morajo biti prilagojene velikosti otroka. Sedež za otroka mora biti narejen tako, da:

1. ustreza velikosti otroka;
 2. je trdno povezan s kolesom;
 3. je nameščen tako, da ne ovira voznika, mu ne zmanjšuje preglednosti in gibljivosti;
 4. onemogoča poškodovanje otroka.
- (7) Dve ali več oseb se sme voziti le na kolesu posebne konstrukcije, ki je izdelano tako, da omogoča varno vožnjo.
- (8) Na kolesu in v priklopnem vozilu, ki je dodano kolesu, sme prevažati otroka le polnoletna oseba.

(9) Voznik kolesa mora imeti ponoči in ob zmanjšani vidljivosti prižgano na sprednji strani žaromet za osvetljevanje ceste, ki oddaja belo svetlobo, na zadnji strani pa pozicijsko svetilko, ki oddaja rdečo svetlobo. Na zadnji strani kolesa mora imeti nameščen rdeč odsevnik, na obeh straneh pedal rumene ali oranžne odsevnike, na kolesih pa rumene ali oranžne bočne odsevnike.

(10) Parkirano kolo mora biti postavljeno tako, da ne ovira prometa.

(11) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za kolo s pomožnim motorjem.

(12) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki prevažata otroka na kolesu ali kolesu s pomožnim motorjem in v priklopnem vozilu, ki je dodano temu voziloma, v nasprotju z določbo šestega, osmega ali desetega odstavka tega člena.

(13) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega, sedmega ali devetega odstavka tega člena.

94. člen

(vožnja voznikov koles z licenco)

(1) Ne glede na drugi odstavek prejšnjega člena smejo vozniki koles, ki imajo licenco Kolesarske zveze Slovenije ali ustrezne druge mednarodne kolesarske organizacije, za nastope na organiziranih kolesarskih tekmovanjih pri izvedbi treninga na javni cesti voziti tudi po dva vzporedno. Voznikom koles ni dovoljeno voziti vzporedno, kadar je zmanjšana vidljivost in ponoči. Pri vzporedni vožnji se lahko uporablja le skrajni desni prometni pas.

(2) Trening iz prejšnjega odstavka lahko poteka na vozišču tistih cest, ki nimajo kolesarskega pasu oziroma kolesarske poti.

(3) Organizirana kolona voznikov koles, ki vozijo vzporedno, ne sme šteti manj kot štiri voznike koles (2 para). Organizirano kolono voznikov koles spredaj ali zadaj spremlja vozilo, označeno s posebno opozorilno svetilko, ki oddaja rumeno svetlobo.

(4) Ko vozniki koles vadijo v skladu s prejšnjim odstavkom, smejo uporabljati na javnih cestah tudi tekmovalna kolesa. Vozniki koles morajo obvezno uporabljati kolesarsko čelado.

(5) Vozniki koles morajo imeti v času, ko vozijo po določbah tega člena, pri sebi ustrezno potrdilo o tem, da imajo licenco, ki jo je izdala Kolesarska zveza Slovenije ali ustrezna druga mednarodna kolesarska organizacija. Navedeno potrdilo morajo vozniki koles predložiti pri nadzoru na vpogled.

(6) Z globo 100 eurov se kaznuje za prekršek voznik kolesa, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

95. člen

(pogoji za udeležbo motornih koles in mopedov v cestnem prometu)

(1) Motornemu kolesu sme biti priklopljen lahki priklopnik za prtljago na največ dveh kolesih, ki ga vleče za seboj. Ta priklopnik ne sme biti širši od enega metra in mora biti pripet tako, da se ne more sam odpeti in da je zagotovljena njegova stabilnost.

(2) Voznik motornega kolesa sme prevažati potnika samo, če je na vozilu za potnika vgrajen poseben sedež in stopalke za noge ali če ima stranski priklopnik. Potnik na motornem kolesu mora imeti med vožnjo noge na stopalkah.

(3) Potnik na motornem kolesu je lahko le oseba, starejša od 12 let. Enako velja za potnika na mopedu, trikolesu, lahkem štirikolesu in štirikolesu.

(4) Voznik motornega kolesa ne sme voziti osebe, ki je očitno pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi.

(5) Voznik motornega kolesa se ne sme držati za drugo vozilo, prevažati, vleči ali potiskati predmetov, ki bi ga ovirali pri vožnji, ali potiskati oziroma vleči drugih udeležencev cestnega prometa.

(6) Določbe tega člena, razen določba prejšnjega odstavka, se uporabljajo tudi za moped.

(7) Voznik mopeda, mlajši od 16 let, ne sme prevažati potnika.

(8) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, drugega, tretjega ali sedmega odstavka tega člena.

(9) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega ali petega odstavka tega člena.

96. člen

(pogoji za udeležbo vprežnih vozil v cestnem prometu)

(1) Voznik vprežnega vozila mora upravljati vozilo ves čas, dokler se premika v prometu na cesti, in sicer čim bližje desnemu robu vozišča.

(2) Vprežnega vozila ni dovoljeno puščati na cesti brez nadzorstva.

(3) Voznik vprežnega vozila in spremljevalec morata biti stara najmanj 14 let in sposobna obvladati vprežne živali.

(4) Spremljevalec mora biti za vprežnim vozilom, če je to potrebno zaradi tovora oziroma za priklopnim vozilom, kadar je to dodano vprežnemu vozilu. Spremljevalca zagotovi voznik.

(5) Voznik mora zagotoviti, da je vprežna žival sposobna vleči vozilo. Nesposobna je vprežna žival, ki je vidno utrujena, bolna ali poškodovana.

(6) Vprežnemu vozilu se ne sme dodati priklopnega vozila, razen kadar se z njim opravlja gospodarska vožnja, ko se mu sme dodati največ eno priklopno vozilo.

(7) Vez med voziloma mora biti toga in izvedena tako, da se ne more zlomiti oziroma da se priklopno vozilo ne more samo odpeti.

(8) Voznik mora zagotoviti, da vprežno vozilo, ki mu je dodano priklopno vozilo, vlečeta najmanj dve vprežni živali.

(9) Vprežno vozilo, tovar na vozilu in priklopno vozilo ne smejo presegati predpisanih dimenzij, razen pri gospodarski vožnji.

(10) Vprežno vozilo mora biti opremljeno z napravo za zaviranje.

(11) Ponoči in ob zmanjšani vidljivosti mora imeti vprežno vozilo oziroma vprežno vozilo s priklopnim vozilom na sprednji strani najmanj eno svetilko, ki oddaja belo svetlobo in na zadnji strani najmanj eno svetilko, ki oddaja rdečo svetlobo, ki morata biti nameščeni levo od vzdolžne osi vozila. Vprežno vozilo mora imeti na zadnji strani dva rdeča odsevnika, ki ne smeta biti trikotne oblike, priklopno vozilo pa dva trikotna rdeča odsevnika, nameščena simetrično na vzdolžno os vozila.

(12) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik vprežnega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

97. člen

(pogoji za uporabo posebnih prevoznih sredstev
v cestnem prometu)

(1) Posebna prevozna sredstva se smejo v cestnem prometu uporabljati le na pločnikih, poteh za pešce in kolesarskih poteh ter na območjih za pešce in območjih umirjenega prometa, odvisno od njegove velikosti. Uporabniki posebnih prevoznih sredstev ne smejo ovirati ali ogroziti pešcev in kolesarjev. Način in hitrost gibanja morajo prilagoditi razmeram v prometu, njihova hitrost pa ne sme preseči največje hitrosti, s kakršno se lahko gibljejo pešci.

(2) Posebnih prevoznih sredstev ni dovoljeno uporabljati na vozišču ceste, namenjene prometu motornih vozil.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek je dovoljena uporaba invalidskih vozičkov na vozišču ceste, namenjene prometu motornih vozil, na kateri ni druge primerne prometne površine, ločene od vozišča.

(4) Za promet posebnih prevoznih sredstev se uporabljajo predpisi, ki se uporabljajo za pešce oziroma kolesarje.

(5) Uporaba posebnih prevoznih sredstev, ki jih poganja motor, in ki presegajo hitrost gibanja pešcev (gokart, motorne sani, miniturna motorna vozila ipd.), v cestnem prometu ni dovoljena. Izjemoma je dovoljena uporaba motornih sani v cestnem prometu, če je to potrebno za reševanje človeških življenj ali premoženja, preprečitev ali odpravo velike materialne škode ali odpravo posledic onesnaženja okolja. V takih primerih sme v skladu s prometnimi pravili, ki se uporabljajo za vožnjo motornih vozil, upravljati motorne sani oseba, ki sme voziti motorno vozilo.

(6) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

(7) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbo petega odstavka tega člena.

X. NAPRAVE ZA UREJANJE CESTNEGA PROMETA

98. člen

(prometna signalizacija)

(1) Udeleženci cestnega prometa morajo ravnati v skladu z omejitvami, prepovedmi in obveznostmi, izraženimi s prometno signalizacijo. Tako morajo ravnati tudi tedaj, ko je to v nasprotju s prometnimi pravili.

(2) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z omejitvami, prepovedmi in obveznostmi, izraženimi s prometno signalizacijo, razen tistega, ki ravna v nasprotju s prometnim znakom za:

- varnostno razdaljo,
- omejitev hitrosti,

- prednost na križišču,
- obvezno uporabo snežnih verig,
- omejitev skupne mase ali osne obremenitve, urejene v zakonu, ki ureja ceste,
- omejitev največje dovoljene mase, urejene v zakonu, ki ureja ceste,
- "prepovedano prehitevanje za tovorna vozila", postavljenim na avtocesti in hitri cesti ali
- samoizločanje.

99. člen

(svetlobni prometni znaki)

(1) Udeleženci cestnega prometa se morajo ravnati po barvah luči na semaforju, ki imajo naslednji pomen:

1. rdeča luč – prepovedana vožnja vozil oziroma hoja pešcev;

2. rumena luč – prepovedana vožnja, razen v primeru, ko se vozilo pri vožnji z dovoljeno hitrostjo ne more varno ustaviti zaradi premajhne oddaljenosti od semaforja;

3. zelena luč – prost prehod in obveznost za voznika, da brez odlašanja odpelje oziroma nadaljuje vožnjo;

4. zelena luč v obliki puščice pomeni:

- na luči semaforja – voznik sme voziti le v smeri puščice;
- kot dopolnilni znak na semaforju – kljub rdeči ali rumeni luči na semaforju sme voznik voziti v smeri puščice, pri tem pa ne sme ovirati vozil, ki vozijo po cesti, na katero se vključuje;

5. rdeča in rumena luč, ki gorita hkrati – prepovedana vožnja in napoved, da se bo prižgala zelena luč;

6. rumena utripajoča luč – vozi posebno previdno. Enak pomen ima rumena utripajoča luč, ki se uporablja kot samostojni svetlobni znak.

(2) Rumena luč v obliki puščice, ki je postavljena pri izhodu s križišča, obvešča voznike, ki so na križišču in zavijajo levo, da se je za vozila, ki prihajajo z nasprotne strani, na semaforju že prižgala rdeča luč in da lahko nadaljujejo vožnjo in zapustijo križišče.

(3) Glede medsebojne prednosti med vozili na križišču, na katerem je promet urejen s semaforji, se uporabljajo prometna pravila o prednosti, ki sicer veljajo na križišču.

(4) Za pešca velja zaporedje zelena-rdeča-zelena luč. Če se namesto zelene prižge rdeča luč, medtem ko prečka vozišče, mora prečkanje nadaljevati.

(5) Vozniki koles morajo upoštevati svetlobne znake za pešce, če potekata pešpot in kolesarska pot ena ob drugi in ni posebnih svetlobnih znakov za kolesarje.

(6) Stalno svetleč svetlobni znak nad prometnim pasom pomeni:

- 1. rdeč X – promet na prometnem pasu je prepovedan;
- 2. zelena puščica, usmerjena navpično navzdol – prometni pas je odprt za promet;
- 3. rumena utripajoča puščica, usmerjena poševno navzdol – prometni pas je treba zapustiti v smeri puščice.

(7) Kjer je promet urejen s svetlobnimi prometnimi znaki in sta na smernem vozišču najmanj dva prometna pasova, lahko vozila vozijo drugo poleg drugega, tudi če gostota prometa tega ne zahteva.

(8) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, razen voznika, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

(9) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo 2., 3., 4. ali 5. točke prvega odstavka ali petega odstavka ali 2. ali 3. točke šestega odstavka tega člena.

(10) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo 1. ali 6. točke prvega odstavka ali 1. točke šestega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

100. člen

(prepoved vožnje na križišču pri zeleni luči
na semaforju)

(1) Voznik pri zeleni luči na semaforju ne sme zapeljati na križišče, če bi zaradi gostote prometa ali ovire obstal na križišču

tudi po spremembi svetlobnega znaka in oviral ali onemogočil promet vozil z leve ali desne.

(2) Voznik, ki pri zeleni luči na semaforju zapelje na križišče, mora omogočiti zapustitev križišča vozniku, ki je po spremembi svetlobnega znaka ostal na križišču.

(3) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

101. člen

(posebni svetlobni znaki vozil s prednostjo in vozil za spremstvo)

(1) Vozila s prednostjo in vozila za spremstvo so motorna vozila, na katerih se za izvršitev določenih nujnih nalog uporabljajo posebni svetlobni in zvočni znaki.

(2) Posebni svetlobni in zvočni znaki so:

1. Na vozilu s prednostjo:

– najmanj dve posebni opozorilni svetilki, ki oddajata svetlobo modre barve (v nadaljnjem besedilu: modra svetilka). Ne glede na to določbo se sme za zagotavljanje prednosti na vozilih policije brez policijskih oznak izjemoma uporabljati samo ena modra svetilka. Ta svetlobni znak se sme na teh vozilih uporabiti tudi za opozarjanje na nesrečo, zgostitev prometa ali druge okoliščine, ki predstavljajo nevarnost za udeležence cestnega prometa;

– zvočni znak spreminjajoče se frekvence (sirena).

2. Na vozilu za spremstvo:

– posebni opozorilni svetilki, od katerih ena oddaja svetlobo modre barve in druga svetlobo rdeče barve (v nadaljnjem besedilu: rdeča in modra svetilka);

– zvočni znak spreminjajoče se frekvence (sirena).

Modra oziroma rdeča in modra svetilka se uporabljata skupaj s sireno. Na vozilih s prednostjo ali vozilih za spremstvo se lahko uporablja tudi svetlobni znak z dolgima žarometoma, ki enakomerno izmenično utripata, vendar le podnevi.

(3) Pomen posebnih svetlobnih in zvočnih znakov:

1. modra svetilka: udeleženci cestnega prometa morajo takoj dati prosto pot vozilu, ki daje tak znak. Vozniki se morajo z vozili umakniti k robu vozišča, če je zaradi neovirane vožnje vozila s prednostjo potrebno, morajo ustaviti ob robu ali zunaj vozišča, drugi udeleženci cestnega prometa se morajo umakniti z vozišča;

2. modra svetilka in svetlobna tabla: voznik mora postopno zmanjšati hitrost in ravnati po odredbi, izpisani na svetlobni tabli;

3. modra svetilka in kratek zvočni znak s sireno: voznik, za katerim vozi policijsko vozilo, ki daje tak znak, mora postopno zmanjšati hitrost in ustaviti ob robu ali zunaj vozišča. Voznik in potniki ne smejo izstopiti iz oziroma z vozila, dokler jim policist tega ne dovoli;

4. rdeča in modra svetilka: vozniki morajo takoj ustaviti vozila, drugi udeleženci cestnega prometa se morajo takoj umakniti z vozišča, in dati vozilu, ki daje tak znak, in vozilu oziroma vozilom, ki ga spremlja, prosto pot. Vozniki morajo ustaviti vozila ob robu ali zunaj vozišča. Vožnjo smejo nadaljevati šele, ko odpelje mimo vozila, vozili oziroma vsa vozila v koloni, vključno z zaključnim vozilom, ki daje znake z rdečo in modro svetilko.

(4) Voznikom vozil s prednostjo, vozil za spremstvo in vozil v spremstvu ni treba upoštevati prometnih pravil in prometne signalizacije, vendar morajo voziti na tak način in s takšno hitrostjo, da ves čas obvladujejo vozilo in da ne ogrožajo drugih udeležencev cestnega prometa ali njihovega premoženja.

(5) Prepovedano se je priključiti vozilu s prednostjo, vozilu za spremstvo ali vozilu v spremstvu ali jih prehiteti.

(6) Vozilo s prednostjo ali vozilo za spremstvo sme med vožnjo izjemoma uporabljati tudi samo posebne svetlobne znake brez sirene, kadar je ob zadostni vidnosti tega vozila zagotovljena varnost udeležencev cestnega prometa, vozilo s prednostjo pa tudi, kadar s temi znaki opozarja na nesrečo, zgostitev prometa ali druge okoliščine, ki predstavljajo nevarnost za udeležence cestnega prometa.

(7) Naprave za dajanje posebnih svetlobnih in zvočnih znakov iz tega člena smejo biti nameščene samo na vozilih, na katerih jih je dovoljeno uporabljati.

(8) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo petega ali sedmega odstavka tega člena ali drug udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbo 1., 2. ali 4. točke tretjega odstavka tega člena.

(9) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo 1., 2. ali 4. točke tretjega odstavka tega člena ter potnik, ki ravna v nasprotju z določbo 3. točke tretjega odstavka tega člena.

(10) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo 3. točke tretjega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

(11) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbo sedmega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov. Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

102. člen

(pogoji za vožnjo vozil s prednostjo in vozil za spremstvo)

(1) Vozila s prednostjo in vozila za spremstvo sme voziti oseba, ki:

– ni voznik začetnik;

– ima najmanj dve leti veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil tiste kategorije, v katero spada vozilo, ki ga vozi;

– v zadnjih treh letih ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje povzročitve prometne nesreče iz malomarnosti, ki ima za posledico smrt ene ali več oseb, ali za kaznivo dejanje zapustitve poškodovanca v prometni nesreči brez pomoči;

– v evidenci nima več kot 5 kazenskih točk v cestnem prometu.

(2) Oseba, zaposlena kot voznik vozila iz prejšnjega odstavka ali ki vozi takšno vozilo pri opravljanju svojega poklica, mora takoj obvestiti organ ali organizacijo, pri katerem je zaposlena, o neizpolnjevanju kateregakoli pogoja iz prejšnjega odstavka.

(3) Organi in organizacije, ki uporabljajo vozila s prednostjo oziroma vozila za spremstvo, so dolžni za vse svoje voznike, ki vozijo ta vozila, redno preverjati, če izpolnjujejo pogoje, predpisane v prejšnjem odstavku. Organi, ki vodijo evidence podatkov iz prvega odstavka tega člena, jim morajo na njihovo zahtevo brezplačno posredovati te podatke.

(4) Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek voznik vozila s prednostjo ali vozila za spremstvo, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

(5) Z globo 8.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki odredi, dovoli ali dopusti vožnjo vozila s prednostjo ali vozila s spremstvom v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 400 eurov. Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki odredi, dovoli ali dopusti vožnjo vozila s prednostjo ali vozila s spremstvom v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

103. člen

(posebna opozorilna svetilka, ki oddaja svetlobo rumene barve na vozilu)

(1) Na vozilih, ki se uporabljajo pri nadzoru in vzdrževanju cest, nameščanju in vzdrževanju prometne signalizacije in opreme, električnih, telekomunikacijskih in drugih naprav in napeljav na cesti ali ob njej, na vozilih inšpektorjev, pristojnih za

nadzor cest, na vozilih za pomoč in odvoz poškodovanih in pokvarjenih vozil, odvoz napačno parkiranih vozil, odvoz odpadkov, ter na vozilih občinskega redarstva in na vozilih izvajalcev zasebnega varovanja, ki so na intervencijski vožnji ali vožnji, namenjeni prevozom denarja in drugih vrednostnih pošilk, se pri opravljanju ali v zvezi z namenom opravljanja dela na cesti uporablja posebna opozorilna svetilka, ki oddaja svetlobo rumene barve. Ta vozila smejo ustaviti na cesti za toliko časa, kot je nujno potrebno za opravljanje del in smejo zapeljati tudi v območje za pešce in v območje umirjenega prometa, če je to potrebno zaradi opravljanja del.

(2) Udeleženci cestnega prometa so dolžni omogočiti nemoteno delo osebam, ki ga opravljajo z vozili iz prejšnjega odstavka, in odstraniti svoja vozila, če je to treba, zlasti v primeru, če je dan javni poziv za odstranitev vozil z določenega območja zaradi izvajanja del večjega obsega ali javne prireditve oziroma javnega shoda.

(3) Posebna opozorilna svetilka, ki oddaja svetlobo rumene barve se uporablja tudi na vozilih v cestnem prometu, s katerimi se opravlja izredni prevoz, in na vozilih, ki spremljajo takšna vozila, na posebno počasnih vozilih, delovnih strojih in vozilih, ki jim je dodano priključno vozilo za vleko pokvarjenih vozil, ter na traktorjih s traktorskimi priključki, ki presegajo širino traktorja. Posebna opozorilna svetilka se uporablja tudi na traktorjih z nošenimi traktorskimi priključki, ki z zadnjim robom segajo nazaj nad 1,5 m od zadnjega roba traktorja. V tem primeru se uporablja tudi dodatna opozorilna svetilka, nameščena na zadnjem delu priključka.

(4) Posebna opozorilna svetilka, ki oddaja svetlobo rumene barve se lahko uporablja tudi kot opozorilo na prometno nesrečo, prireditev na cesti ali drugo oviro na cesti ter za označitev vozil, ki prevažajo nevarno blago in za označitev kolone vozil, ki niso vozila v spremstvu.

(5) Posebna opozorilna svetilka, ki oddaja svetlobo rumene barve se sme uporabljati samo v primerih iz prvega, tretjega in četrtega odstavka tega člena. Nameščena sme biti samo na vozilih, na katerih jo je dovoljeno uporabljati, in sicer na enak način kot modra svetilka na vozilih s prednostjo.

(6) Voznik, ki sreča, dohiti ali pripelje do vozila s posebno opozorilno svetilko, ki oddaja svetlobo rumene barve, mora voziti posebno previdno in po potrebi ustaviti vozilo.

(7) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, razen voznika, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

(8) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(9) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 160 eurov. Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samouprave lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

XI. PSIHOFIZIČNO STANJE UDELEŽENCEV CESTNEGA PROMETA

104. člen

(alkohol)

(1) Voznik ne sme voziti vozila v cestnem prometu, niti ga začeti voziti, če je pod vplivom alkohola. Učitelj vožnje ne sme usposablјati kandidata za voznika motornega vozila in spremljevalec ne sme spremlјati voznika, če je pod vplivom alkohola.

(2) Pod vplivom alkohola je voznik, učitelj vožnje oziroma spremljevalec, ki ima v organizmu več alkohola, kot dovoljuje ta zakon, in voznik, ki tudi pri manjši koncentraciji alkohola kaže znake motenj v vedenju, katerih posledica je lahko nezanesljivo ravnanje v cestnem prometu.

(3) Količina alkohola v organizmu je določena s koncentracijo alkohola v krvi ali tej ustrezno koncentracijo alkohola v izdihanem zraku.

(4) Ali je voznik, učitelj vožnje ali spremljevalec pod vplivom alkohola, se ugotavlja z ustreznimi sredstvi, napravami ali s strokovnim pregledom.

105. člen

(prepoved vožnje vozila v cestnem prometu
pod vplivom alkohola)

(1) V cestnem prometu ne sme imeti alkohola v organizmu:

1. voznik motornega vozila ali skupine vozil kategorije C1, C, D1, D, BE, C1E, CE, D1E, DE;

2. voznik vozila, s katerim se opravlja javni prevoz potnikov ali blaga ali prevoz oseb za lastne potrebe;

3. voznik vozila, s katerim se prevažata nevarno blago;

4. poklicni voznik motornega vozila, kadar opravlja ta poklic;

5. učitelj vožnje med usposabljanjem kandidata za voznika v vožnji motornega vozila;

6. kandidat za voznika med usposabljanjem v vožnji motornega vozila;

7. spremljevalec;

8. voznik začetnik;

9. voznik motornega vozila, ki nima voznškega dovoljenja ali v voznškem dovoljenju nima vpisane kategorije motornega vozila, ki ga vozi;

10. voznik motornega vozila, ki se mu izvršuje prepoved vožnje motornega vozila ali mu je voznško dovoljenje odvzeto;

11. voznik, ki prevažata skupino otrok.

(2) Drugi vozniki imajo lahko največ do vključno 0,50 grama alkohola na kilogram krvi ali do vključno 0,24 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka, pod pogojem, da tudi pri nižji koncentraciji alkohola ne kažejo znakov motenj v vedenju, katerih posledica je lahko nezanesljivo ravnanje v cestnem prometu.

(3) Kandidata iz 6. točke prvega odstavka tega člena ali voznika iz 9. točke prvega odstavka tega člena, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

1. 300 eurov, če ima do vključno 0,50 grama alkohola na kilogram krvi ali do vključno 0,24 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka;

2. 600 eurov, če ima več kot 0,50 do vključno 0,80 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,24 do vključno 0,38 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka;

3. 900 eurov, če ima več kot 0,80 do vključno 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,38 do vključno 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka;

4. 1.200 eurov, če ima več kot 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka.

(4) Voznika iz 1., 2., 3., 4., 8., 10. ali 11. točke prvega odstavka tega člena, učitelja vožnje ali spremljevalca, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

1. 300 eurov, če ima do vključno 0,50 grama alkohola na kilogram krvi ali do vključno 0,24 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Vozniku iz 1., 2., 3., 4., 8., 10. in 11. točke prvega odstavka tega člena, učitelju vožnje ali spremljevalcu se izreče tudi 4 kazenske točke;

2. 600 eurov, če ima več kot 0,50 do vključno 0,80 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,24 do vključno 0,38 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Vozniku iz 1., 2., 3., 4., 8., 10. in 11. točke prvega odstavka tega člena, učitelju vožnje ali spremljevalcu se izreče tudi 8 kazenskih točk;

3. 900 eurov, če ima več kot 0,80 do vključno 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,38 do vključno 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Vozniku iz 1., 2., 3., 4., 8., 10. in 11. točke prvega odstavka tega člena, učitelju vožnje ali spremljevalcu se izreče tudi 16 kazenskih točk;

4. najmanj 1.200 eurov, če ima več kot 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Vozniku motornega vozila, učitelju vožnje in spremljevalcu se izreče tudi 18 kazenskih točk.

(5) Voznika, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

1. 300 eurov, če ima do vključno 0,50 grama alkohola na kilogram krvi ali do vključno 0,24 miligrama v litru izdihanega zraka in kaže znake motenj v vedenju, katerih posledica je lahko nezaneseljivo ravnanje v cestnem prometu. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 4 kazenske točke;

2. 600 eurov, če ima več kot 0,50 do vključno 0,80 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,24 do vključno 0,38 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 8 kazenskih točk;

3. 900 eurov, če ima več kot 0,80 do vključno 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,38 do vključno 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 16 kazenskih točk;

4. najmanj 1.200 eurov, če ima več kot 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

106. člen

(prepovedane droge, psihoaktivna zdravila
in druge psihoaktivne snovi)

(1) Voznik ne sme voziti vozila v cestnem prometu niti ga začeti voziti, če je pod vplivom prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, in njihovih presnovkov, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za vožnjo. Učitelj vožnje ne sme usposabljaliti kandidata za voznika motornega vozila in spremljevalca ne sme spremljati voznika, če je pod vplivom prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za vožnjo.

(2) Pod vplivom snovi iz prejšnjega odstavka je voznik, učitelj vožnje oziroma spremljevalec, pri katerem se s posebnimi sredstvi, napravami ali s strokovnim pregledom ugotovi prisotnost takih snovi v krvi ali slini.

(3) Z globo najmanj 1.200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, učitelj vožnje ali spremljevalec, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

(4) Če se s toksikološko preiskavo telesnih tekočin ugotovi prisotnost prepovedanih drog ali drugih psihoaktivnih snovi ali njihovih presnovkov le v urinu, se voznika, učitelja vožnje ali spremljevalca napoti na kontrolni zdravstveni pregled v skladu z zakonom, ki ureja voznike.

(5) Če se s postopkom iz drugega odstavka tega člena ugotovi, da voznik, učitelj vožnje ali spremljevalec uporablja psihoaktivna zdravila, ki mu jih je predpisal zdravnik, se ga napoti na kontrolni zdravstveni pregled, v skladu z zakonom, ki ureja voznike.

107. člen

(preverjanje psihofizičnega stanja)

(1) Policist sme zaradi ugotovitve, ali ima udeleženec cestnega prometa v organizmu alkohol ali več alkohola, kot je dovoljeno, izvesti preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola. Neposrednemu udeležencu prometne nesreče policist odredi preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola. Če se s preizkusom ugotovi, da ima voznik v organizmu več alkohola, kot je dovoljeno, mu policist prepove nadaljnjo vožnjo, vozniku motornega vozila začasno odvzame vozniško dovoljenje, zoper druge udeležence cestnega prometa, ki so očitno pod vplivom alkohola in ovirajo ali ogrožajo cestni promet, pa sme odrediti ukrepe, s katerimi jim onemogoči oviranje ali ogrožanje cestnega prometa.

(2) Če se z indikatorjem alkohola v izdihanem zraku ugotovi, da ima udeleženec cestnega prometa v organizmu več

alkohola, kot dovoljuje ta zakon, ali če udeleženec cestnega prometa odkloni preizkus alkoholiziranosti, izpolni policist zapisnik o preizkusu, ki ga podpiše tudi preizkušen udeleženec cestnega prometa. Če udeleženec cestnega prometa odkloni podpis, vpiše policist vzrok odklonitve v zapisnik in mu odredi preizkus z etilometrom ali strokovni pregled. Policist izpolni zapisnik o preizkusu alkoholiziranosti tudi v primeru, če udeleženec cestnega prometa odkloni preizkus z merilnikom alkohola v izdihanem zraku (etilometrom) ali strokovni pregled.

(3) Udeleženec cestnega prometa, ki mu policist odredi preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola, mora ravnati po odredbi policista. Če preizkus odkloni, policist vozniku prepove nadaljnjo vožnjo, vozniku motornega vozila pa tudi začasno odvzame vozniško dovoljenje. Če zaradi zdravstvenega stanja ali zaradi drugega, s tem povezanega objektivnega vzroka, udeleženec cestnega prometa ne more opraviti preizkusa, mu policist odredi strokovni pregled. Če zdravnik, ki opravi strokovni pregled, ugotovi, da je pod vplivom alkohola, policist vozniku prepove nadaljnjo vožnjo, vozniku motornega vozila pa začasno odvzame vozniško dovoljenje. Policist odredi strokovni pregled tudi v primeru, če udeleženec cestnega prometa ne opravi odrejenega preizkusa po navodilih proizvajalca.

(4) Za odklonitev preizkusa ali strokovnega pregleda šteje poleg neposredne odklonitve tudi ravnanje udeleženca v cestnem prometu, s katerim ovira ali onemogoči izvedbo preizkusa oziroma strokovnega pregleda ali poškoduje oziroma uniči vzorec za analizo.

(5) Če udeleženec cestnega prometa oporeka rezultatu preizkusa z indikatorjem alkohola v izdihanem zraku, iz katerega je razvidno, da ima v organizmu več alkohola, kot dovoljuje ta zakon, mu policist odredi preizkus z merilnikom alkohola v izdihanem zraku (etilometrom) ali strokovni pregled. Če odkloni preizkus z etilometrom ali strokovni pregled, se šteje, da se strinja z rezultatom preizkusa z indikatorjem alkohola v izdihanem zraku.

(6) Udeležencu cestnega prometa, ki kaže znake motenj v vedenju, katerih posledica je lahko nezaneseljivo ravnanje v cestnem prometu, rezultat preizkusa s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola pa kaže na prisotnost alkohola v dovoljenih mejah, odredi policist strokovni pregled.

(7) Policist sme zaradi ugotovitve, ali je udeleženec cestnega prometa pod vplivom prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za vožnjo, izvesti preizkus z napravo ali sredstvom za hitro ugotavljanje prisotnosti teh snovi v organizmu ali predpisan postopek za prepoznavo znakov oziroma simptomov, ki so posledica teh snovi v organizmu. Preizkus z napravo ali sredstvom za hitro ugotavljanje se lahko izvede tudi kot sestavni del postopka za prepoznavo znakov oziroma simptomov.

(8) Če policist s preizkusom z napravo ali sredstvom za hitro ugotavljanje prisotnosti prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi v organizmu ali v postopku za prepoznavo znakov oziroma simptomov teh snovi prepozna znak oziroma simptom, ki je posledica takšne snovi v organizmu, ali če udeleženec cestnega prometa odkloni sodelovanje pri preizkusu ali postopku ali če preizkusa ali postopka ni mogoče opraviti zaradi drugega razloga, odredi policist udeležencu cestnega prometa strokovni pregled.

(9) Udeležencu prometne nesreče, neposrednemu udeležencu prometne nesreče ali osumljenec kaznivega dejanja predrzne vožnje v cestnem prometu sme policist zaradi ugotovitve, ali je udeleženec, neposredni udeleženec ali osumljenec kaznivega dejanja predrzne vožnje v cestnem prometu pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za varno udeležbo v cestnem prometu odrediti strokovni pregled, ne da bi pred tem izvedel preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola. Neposrednemu udeležencu prometne nesreče, ki je zapustil mesto prometne nesreče in izjavil, da je po prometni nesreči užival alkoholne pijače, prepovedane droge, psihoaktivna zdravila ali druge psihoaktivne snovi, pa

policist mora odrediti strokovni pregled. Izjavo neposrednega udeleženca prometne nesreče o uživanju alkoholnih pijač, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi policist zabeleži v zapisnik.

(10) Udeleženec cestnega prometa, kateremu je policist odredil strokovni pregled, mora ravnati po policistovi odredbi. Vozniku, kateremu je odredil strokovni pregled, policist prepove nadaljnjo vožnjo, vozniku motornega vozila pa tudi začasno vzame vozniško dovoljenje, razen v primeru iz tretjega odstavka tega člena, kadar voznik zaradi zdravstvenega stanja ali drugega s tem povezanega objektivnega vzroka ne more opraviti preizkusa, zdravnik pa ugotovi, da ni pod vplivom alkohola.

(11) Na preizkus z merilnikom alkohola oziroma strokovni pregled odpelje udeleženca cestnega prometa policist s službenim vozilom. Če se s preizkusom z merilnikom alkohola ali strokovnim pregledom ugotovi, da je udeleženec cestnega prometa v takšnem psihofizičnem stanju, da sme voziti vozilo v cestnem prometu, ga policist s službenim vozilom odpelje nazaj k vozilu, ki ga je pred tem vozil, razen če obstaja nevarnost napada na policista ali če je policist napoten na interventni dogodek.

(12) Z globo najmanj 1.200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, učitelj vožnje ali spremljevalec, ki ravna v nasprotju s policistovo zahtevo ali odredbo iz tretjega ali desetega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

108. člen

(strokovni pregled)

(1) Strokovni pregled po tem zakonu obsega zdravniški pregled, s katerim se ugotavljajo znaki motenj v vedenju, ki lahko povzročijo nezanesljivo ravnanje v prometu, in odvzem vzorcev krvi, urina ali drugih telesnih tekočin oziroma tkiv zaradi ugotavljanja prisotnosti alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki vplivajo na zmožnost varne udeležbe v cestnem prometu.

(2) Obseg odvzema vzorcev iz prejšnjega odstavka se določi glede na potrebe preiskave, s katero se ugotavlja prisotnost navedenih snovi v organizmu.

(3) O strokovnem pregledu mora zdravnik takoj izdelati pisno mnenje, kri, urin, drugo telesno tekočino oziroma tkivo mora strokovno usposobljena oseba takoj poslati v najbližjo pooblaščen strokovno ustanovo oziroma laboratorij, kjer se opravi analiza. Ustanova oziroma laboratorij mora opraviti analizo najkasneje v petnajstih dneh in o rezultatih takoj obvestiti tistega, ki je odredil strokovni pregled.

(4) Če zaradi zdravstvenega stanja ali iz drugega, s tem povezanega objektivnega vzroka ni mogoče opraviti celotnega strokovnega pregleda, mora zdravnik opraviti tisti del pregleda, ki ga je mogoče opraviti, in podati mnenje o znakih motenj v vedenju, ki kažejo na vpliv alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi.

(5) Analizo krvi, urina, drugih telesnih tekočin in tkiva opravljajo pooblaščen laboratoriji, ki imajo ustrezno usposobljene delavce in opremo.

(6) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki kot zdravstvena organizacija, zavod, laboratorij ali zdravnik zasebnik ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 400 eurov.

109. člen

(prometne nesreče)

(1) Prometna nesreča je nesreča na javni cesti ali nekategorizirani cesti, ki se uporablja za javni cestni promet, v kateri je bilo udeleženo vsaj eno premikajoče se vozilo in je v njej najmanj ena oseba umrla ali je bila telesno poškodovana ali je nastala materialna škoda.

(2) Prometne nesreče se glede na posledice delijo na štiri kategorije:

1. prometna nesreča I. kategorije – prometna nesreča, pri kateri je nastala samo materialna škoda;

2. prometna nesreča II. kategorije – prometna nesreča, pri kateri je najmanj ena oseba lahko telesno poškodovana;

3. prometna nesreča III. kategorije – prometna nesreča, pri kateri je najmanj ena oseba hudo telesno poškodovana;

4. prometna nesreča IV. kategorije – prometna nesreča, pri kateri je kdo umrl ali je zaradi posledic nesreče umrl v 30 dneh po nesreči.

110. člen

(dolžnostna ravnanja ob prometni nesreči)

(1) Vsakdo mora pomagati pri prometni nesreči, če je treba:

– rešiti človeška življenja;

– preprečiti ogrožanje drugih udeležencev cestnega prometa;

– preprečiti ali omiliti ekološko nesrečo.

(2) Po prometni nesreči mora udeleženec prometne nesreče:

1. ustaviti vozilo;

2. zavarovati in označiti kraj nesreče, pri prometni nesreči I. kategorije pa vozilo čimprej odstraniti z vozišča;

3. pomagati poškodovanim;

4. obvestiti policijo, center za obveščanje ali koga drugega, ki lahko obvesti policijo, razen pri prometni nesreči I. kategorije;

5. soudeleženi ali poškodovani v prometni nesreči posredovati ime in priimek ter naslov, posredovati podatke iz vozniškega dovoljenja in prometnega dovoljenja ter posredovati podatke o obveznem zavarovanju ali izpolniti Evropsko poročilo o prometni nesreči;

6. osebi, ki ji je povzročena škoda, pa je ni na kraju nesreče, posredovati svoje osebne podatke;

7. ostati na kraju prometne nesreče, dokler ni končan ogled, razen če tisti, ki vodi ogled, ne odloči drugače. Če je treba rešiti človeško življenje, lahko udeleženec prometne nesreče začasno zapusti kraj prometne nesreče, vendar se mora takoj, ko je to mogoče, vrniti.

(3) Neposredni udeleženec prometne nesreče, ki je zapustil mesto prometne nesreče, mora nemudoma obvestiti upravičenca do podatkov iz prejšnjega odstavka ali policijo, da je bil udeležen v prometni nesreči, posredovati podatke o kraju in ostalih okoliščinah nesreče, svoje podatke, registrsko številko vozila in navesti kraj, kjer se nahaja, ter omogočiti naknadno ugotavljanje dejstev.

(4) Neposredni udeleženci prometne nesreče od trenutka nesreče do zaključka ogleda ne smejo uživati alkoholnih pijač, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo njihovo sposobnost za varno udeležbo v cestnem prometu.

(5) Z globo najmanj 200 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka ali 1., 2., 3., 4., 5. ali 6. točke drugega odstavka tega člena.

(6) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek drug neposredni udeleženec prometne nesreče, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega odstavka tega člena.

(7) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek neposredni udeleženec prometne nesreče, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka tega člena.

(8) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek v prometni nesreči udeleženi voznik motornega vozila iz prvega odstavka 105. člena tega zakona, učitelj vožnje ali spremljevalec, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega odstavka tega člena, če ima v organizmu:

1. alkohol ali

2. prepovedane droge, psihoaktivna zdravila ali druge psihoaktivne snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za varno udeležbo v cestnem prometu.

(9) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek v prometni nesreči udeleženi voznik iz drugega odstavka 105. člena tega

zakona, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega odstavka tega člena, če ima v organizmu:

1. več kot 0,20 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,10 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka ali

2. prepovedane droge, psihoaktivna zdravila ali druge psihoaktivne snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za varno udeležbo v cestnem prometu.

(10) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek neposredni udeleženec prometne nesreče, ki ravna v nasprotju z določbo 7. točke drugega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

111. člen

(zavarovanje dokazov ob prometni nesreči)

(1) Policist mora priti na kraj prometne nesreče II., III. ali IV. kategorije, opraviti vse potrebno za zavarovanje kraja prometne nesreče in opraviti ogled.

(2) Policist mora priti na kraj prometne nesreče I. kategorije in ugotoviti dejstva ter zbrati dokaze, potrebne za odločitev o prekršku, če je o njej obveščen s strani udeleženca prometne nesreče in če udeleženec prometne nesreče to želi, v roku 24 ur od nastanka prometne nesreče.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora policist priti na kraj prometne nesreče I. kategorije, če je o njej obveščen s strani osebe, ki ni udeleženec prometne nesreče in ugotoviti ali voznik in vozilo izpolnjujeta pogoje za udeležbo v cestnem prometu po tem zakonu, zakonu, ki ureja voznike in zakonu, ki ureja motorna vozila. Če pri tem ugotovi kršitve teh zakonov, opravi postopek iz drugega odstavka tega člena.

(4) Priča prometne nesreče mora udeležencu prometne nesreče in policistu posredovati osebne podatke. Če to ni mogoče, mora te podatke nemudoma sporočiti policijski postaji ali tistemu, ki vodi ogled.

(5) Sledi prometne nesreče II., III. in IV. kategorije se smejo odstraniti šele po končanem ogledu oziroma ko tako odločijo tisti, ki opravlja ogled. Pri taki prometni nesreči ni dovoljeno spreminjati stanja na kraju prometne nesreče, dokler ni opravljena potrebna preiskava, razen kadar to zahteva reševanje udeležencev prometne nesreče.

(6) Za umrle udeležence prometne nesreče sme drediti preiskovalni sodnik ali policist odvzem telesnih tekočin za analizo.

(7) Pri prometni nesreči, v kateri je kdo umrl ali bil poškodovan in odpeljan v bolnišnico, mora policist:

- poskrbeti za premoženje, ki je ostalo na kraju nesreče,
- poskrbeti za odstranitev in hrambo vozil, in sicer na stroške lastnika vozila,
- poskrbeti, da so najbližji sorodniki umrlega ali poškodovanega obveščeni o nesreči.

(8) Na podlagi odredbe preiskovalnega sodnika ali policista mora zdravnik odvzeti udeležencu prometne nesreče kri, urin, drugo telesno tekočino oziroma tkivo za analizo in najbližji policijski postaji brezplačno posredovati podatke o vrsti telesne poškodbe udeležencev prometne nesreče v treh dneh od sprejema poškodovanega udeleženca prometne nesreče.

(9) Izvajalec rednega vzdrževanja ceste mora na zahtevo policista zagotoviti:

- odstranitev in hrambo vozil, za katera ne morejo poskrbeti udeleženci prometne nesreče,
- odstranitev vseh ovir na cesti, nastalih zaradi prometne nesreče,
- zavarovanje ovir iz prejšnje točke, ki se ne dajo odstraniti, v skladu z določbami tega zakona o zavarovanju ovir na cesti.

(10) Zdravstvena organizacija, zavod ali zasebni zdravnik mora obvestiti policijo o:

- sprejemu poškodovanca, za katerega obstaja sum, da je bil poškodovan v prometni nesreči in
- smrti poškodovanega v prometni nesreči.

(11) Z globo 260 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec ali priča prometne nesreče, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega ali petega odstavka tega člena.

(12) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek zdravnik, ki ravna v nasprotju z določbo osmega ali desetega odstavka tega člena.

(13) Z globo 3.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbo osmega, devetega ali desetega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 300 eurov.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

112. člen

(prevzem evidence)

(1) Ministrstvo, pristojno za promet, prevzame vodenje in upravljanje evidence iz tretjega odstavka 66. člena tega zakona 1. januarja 2012, do takrat pa vodi in upravlja to evidenco ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) S prevzemom evidenc se na ministrstvo, pristojno za promet, prenese tudi dokumentarno in drugo gradivo, ki se nanaša na evidenco iz prejšnjega odstavka.

113. člen

(rok za izdajo predpisov)

Podzakonski predpisi iz tega zakona morajo biti izdani najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

114. člen

(razveljavitev in uporaba predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati:

1. v Zakonu o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo, 57/08 – ZLDUVCP, 58/09 in 36/10):

- 1. člen – prvi odstavek,
- 2. do 4. člen,
- 6. člen,
- 8. člen,
- 11. člen,
- 13. člen,
- 14. člen,
- 15. člen – prvi, drugi, četrti in peti odstavek,
- 23. člen – 4., 15., 43., 48., 49., 51., 53., 53.a, 54., 58., 64., 67., 68., 69., 70., 71., 72., 73., 74., 75., 76., 77., 78., 79., 80., 81., 82., 83., 84., 85., 86., 88., 89., 91. in 92. točka prvega odstavka ter drugi odstavek,
- 24. do 27. člen,
- 28. člen – prvi, drugi, tretji, šesti in sedmi odstavek,
- 29. do 31. člen,
- 32. člen – prvi, drugi in četrti odstavek, prvi stavek petega odstavka ter šesti, sedmi, osmi, deveti, deseti in enajsti odstavek,
- 33. člen,
- 34. člen – prvi in peti odstavek,
- 36. do 49. člen,
- 50. člen – prvi in drugi odstavek, prvi stavek tretjega odstavka ter peti, šesti in sedmi odstavek,
- 51. člen – tretji, četrti, peti in šesti odstavek,
- 52. do 55. člen,
- 56. člen – prvi, četrti in peti odstavek,
- 57. do 58. člen,
- 59. člen – prvi odstavek in drugi stavek drugega odstavka,
- 60. člen – drugi in četrti odstavek,
- 61. do 68. člen,
- 71. do 72. člen,
- 82. do 89. člen,
- 90. člen – prvi, tretji, četrti, peti, šesti in sedmi odstavek,
- 91. do 97. člen,
- 98. člen – drugi, tretji, peti in šesti odstavek,
- 99. člen – drugi, tretji in četrti odstavek,
- 101. do 110. člen,

– 113. člen – prvi, drugi in sedmi odstavek,
– 114. do 115. člen,
– 116. člen – peti in sedmi odstavek,
– 119. člen – šesti, sedmi, osmi, enajsti, dvanajsti, trinajsti, petnajsti, šestnajsti, sedemnajsti in osemnajsti odstavek,
– 120. člen,
– 122. člen,
– 124. do 136. člen,
– 233. do 236. člen,
– 237. člen – prvi stavek prvega odstavka, razen besedilo »dovoljenje za izredni prevoz in potrdilo o usposobljenosti za izvajanje izrednega prevoza ter dovoljenje za vožnjo v času prepovedi prometa« ter drugi, tretji in četrti odstavek,
– 238. člen,
– 238.a člen,
– 238.b člen,
– 239. člen – šesta, deveta in dvanajsta alineja prvega odstavka ter drugi, tretji, četrti, peti in sedmi odstavek,
– 240. člen,
– 243. do 245. člen,
– 247. člen – besedilo prvega odstavka », za športno ali drugo prireditev na cesti ali ob njej«, besedi »oziroma prireditelj«, besedilo »je nezadostno zavarovana oziroma«, besedilo »za zavarovanje kraja oziroma«, besedilo »ali prireditve na cesti ali ob njej« ter besedilo drugega odstavka »ali prireditelj na cesti« ter
– 249. člen;
2. v Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 36/10) besedilo drugega odstavka 54. člena »iz sedmega odstavka 53. člena, osmega odstavka 92. člena, tretjega odstavka 124. člena, drugega odstavka 138.a člena«.
(2) Določbe iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do 1. julija 2011.
(3) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki pa se do uveljavitve ustreznih predpisov, izdanih na podlagi 11. člena tega zakona, uporabljajo še naprej, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:
– Odredba o prepovedi prometa vozil (Uradni list RS, št. 62/05);
– Pravilnik o izvzemu od uporabe varnostnega pasu zaradi zdravstvenih razlogov (Uradni list RS, št. 70/03);
– Pravilnik o načinu in postopku opravljanja pregledov in analiz krvi, urina, drugih telesnih tekočin in tkiva na prisotnost alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil in drugih psihoaktivnih snovi (Uradni list RS, št. 121/04);
– Pravilnik o znakih, ki jih dajejo policisti udeležencem cestnega prometa (Uradni list RS, št. 96/05 in 63/08);
– Pravilnik o vozilih s prednostjo in vozilih za spremstvo (Uradni list RS, št. 40/06, 115/07 in 76/10);
– Pravilnik o parkirni karti (Uradni list RS, št. 41/06);
– Pravilnik o postopku za prepoznavo znakov oziroma simptomov, ki so posledica mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi v organizmu (Uradni list RS, št. 52/06);
– Odredba o omejitvi prometa na cestah v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 63/06, 73/06, 5/07, 57/07, 95/07, 20/08, 53/08, 82/08, 102/08 in 62/09);
– Pravilnik o pedagoških spremljevalcih pri prevozu skupin otrok (Uradni list RS, št. 42/09);
– Pravilnik o udeležbi vojaških vozil v javnem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 111/09) in
– Pravilnik o nalaganju in pritrdjevanju tovora v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 32/10).
(4) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Odredba o prepovedi prometa na cestah (Uradni list RS, št. 56/08).

115. člen

(uporaba določb zakona za zaseg motornega vozila)

Za izpolnjevanje pogojev za zaseg motornega vozila iz prve do sedme alineje 1. točke prvega odstavka 23. člena tega

zakona, se štejejo tudi prekrški iz d) točke sedmega odstavka 32. člena, d) točke devetega odstavka 32. člena, e) točke desetega odstavka 32. člena, 130. člena, 131. člena ali 132. člena Zakona o varnosti cestnega prometa, če je bil voznik zanje pravnomočno kaznovan do začetka uporabe tega zakona.

116. člen

(uveljavitev in uporaba zakona)

Ta zakon začne veljati 1. aprila 2011, uporabljati pa se začne 1. julija 2011.

Št. 326-07/10-164/106

Ljubljana, dne 20. decembra 2010

EPA 1248-V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Pavel Gantar l.r.
Predsednik

5734. Zakon o voznikih (ZVoz)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi Zakona o voznikih (ZVoz)**

Razlašam Zakon o voznikih (ZVoz), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 20. decembra 2010.

Št. 003-02-11/2010-17

Ljubljana, dne 28. decembra 2010

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

**Z A K O N
O VOZNIKIH (ZVoz)****I. SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se določajo načrtovanje in izvajanje nalog za preventivo in varnost v cestnem prometu, pravila in pogoji za udeležbo voznikov v cestnem prometu, pravila in pogoji za usposabljanje kandidatov za voznike motornih vozil, pogoji za delovanje šol vožnje, program voznškega izpita, voznški izpiti in pogoji opravljanja zdravstvenih pregledov ter dodatnih usposabljanj voznikov.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o voznških dovoljenjih (UL L št. 403 z dne 30. 12. 2006, str. 18; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/126/ES) in Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L št. 376 z dne 27. 12. 2006, str. 36).

2. člen

(pomen izrazov)

(1) Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. voznik oziroma voznica (v nadaljnjem besedilu: voznik) je oseba, ki na cesti vozi vozilo;

2. voznik začetnik oziroma voznica začetnica (v nadaljnjem besedilu: voznik začetnik) je voznik motornega vozila do dopolnjenega 21. leta starosti in voznik motornega vozila dve leti od prve pridobitve vozniškega dovoljenja ne glede na to, ali je bilo pridobljeno v Republiki Sloveniji ali tujini. Voznik začetnik je tudi voznik motornega vozila dve leti od prve pridobitve vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil katere od kategorij A2, A ali B, čeprav že ima vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorij AM, A1, B1, F ali G;

3. imetnik vozniškega dovoljenja oziroma imetnica vozniškega dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: imetnik vozniškega dovoljenja) je oseba, ki ji je izdano vozniško dovoljenje;

4. šola vožnje je subjekt, ki izvaja dejavnost usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil;

5. kandidat za voznika oziroma kandidatka za voznika (v nadaljnjem besedilu: kandidat za voznika) je oseba, ki se v šoli vožnje usposablja za voznika motornih vozil;

6. učitelj predpisov oziroma učiteljica predpisov (v nadaljnjem besedilu: učitelj predpisov) je oseba, ki v šoli vožnje poučuje predpise o varnosti cestnega prometa;

7. učitelj vožnje oziroma učiteljica vožnje (v nadaljnjem besedilu: učitelj vožnje) je oseba, ki na podlagi dovoljenja v šoli vožnje poučuje praktični del usposabljanja;

8. spremljevalec voznika oziroma spremljevalka voznika (v nadaljnjem besedilu: spremljevalec voznika) je oseba, ki je vpisana v evidenčni karton vožnje in ima pravico spremljati kandidata za voznika, ki vozi v cestnem prometu in še ni opravil praktičnega dela vozniškega izpita;

9. spremljevalec izrednega prevoza oziroma spremljevalka izrednega prevoza (v nadaljnjem besedilu: spremljevalec izrednega prevoza) je oseba, ki je usposobljena za spremljanje izrednih prevozov;

10. zdravniško spričevalo je izkaz o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil kandidata za voznika ali voznika;

11. strokovni nadzor je nadzor nad vsebino, strokovnostjo, kvaliteto in učinkovitostjo izvajanja nalog, ki jih izvajalci opravljajo na podlagi določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

(2) Drugi izrazi o vozilih, voznikih, cestah, delih ali vrstah cest imajo v tem zakonu enak pomen, kot ga določajo predpisi o motornih vozilih, pravilih cestnega prometa, javnih cestah in prevozih v cestnem prometu.

II. PREVENTIVA IN VZGOJA V CESTNEM PROMETU

3. člen

(nacionalni program za varnost cestnega prometa)

(1) Republika Slovenija določi nacionalni program varnosti cestnega prometa, s katerim se za obdobje desetih let določijo prednostne naloge in cilji za zagotovitev večje varnosti cestnega prometa.

(2) Naloge na področju priprave in usklajevanja nacionalnega programa varnosti cestnega prometa, opravlja ministrstvo, pristojno za promet.

4. člen

(javna agencija za varnost prometa)

(1) Za izvajanje regulatornih, razvojnih, strokovnih in drugih nalog s področja voznikov, vozil in prevoza nevarnega blaga, analitsko-raziskovalnih nalog, povezanih z varnostjo cestnega prometa, preventive, vzgoje, usposabljanja v cestnem prometu, neodvisnega raziskovanja dejavnikov za nastanek prometnih nesreč ter strokovnih nalog za pripravo in izvedbo nacionalnega programa varnosti cestnega prometa, Republika Slovenija ustanovi Javno agencijo za varnost prometa (v nadaljnjem besedilu: javna agencija).

(2) V imenu Republike Slovenije uresničuje ustanoviteljske pravice in izpolnjuje obveznosti Vlada Republike Slovenije.

(3) Glede vprašanj organizacije in delovanja javne agencije, ki s tem zakonom niso urejena, se uporablja zakon, ki ureja javne agencije.

5. člen

(vzgoja, usposabljanje in izobraževanje za varno udeležbo v cestnem prometu)

(1) Vsebine prometne vzgoje za varno udeležbo v cestnem prometu izvaja civilna družba in organizacije, ki se ukvarjajo s preventivnimi dejavnostmi za področje varnosti cestnega prometa zlasti v sodelovanju z javnimi vzgojno izobraževalnimi zavodi.

(2) Usposabljanja in izobraževanja s področja varnosti v cestnem prometu, prevozov v cestnem prometu, vozil, voznikov in varnosti cestne infrastrukture lahko izvaja tudi javna agencija, ki organizira izobraževanja, usposabljanja, delavnice, konference, seminarje, simpozije, forume in podobno.

(3) Stroške izvedbe storitev iz prejšnjega odstavka krijejo udeleženci. Sredstva, pridobljena iz tega naslova, so prihodki javne agencije.

6. člen

(sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v samoupravnih lokalnih skupnostih)

(1) Za načrtovanje in usklajevanje nalog preventive in vzgoje v cestnem prometu na lokalni ravni ustanovijo samoupravne lokalne skupnosti (v nadaljnjem besedilu: lokalne skupnosti) svete za preventivo in vzgojo v cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: svet), ki delujejo kot posvetovalno telo župana.

(2) Svet sestavljajo predstavniki organov, organizacij in institucij, katerih dejavnost je usmerjena k preventivi in vzgoji v cestnem prometu (npr. vzgojno izobraževalnih organizacij, organizacij civilne družbe, policije, občinskih redarjev, šol vožnje, upravljavcev cest in drugih izvajalcev). Svet lokalne skupnosti določi število članov oziroma članic (v nadaljnjem besedilu: članov) sveta in jih na podlagi predlogov organizacij in institucij iz prejšnjega stavka imenuje za mandatno dobo štirih let.

(3) Svet ocenjuje stanje varnosti v cestnem prometu na lokalni ravni, predlaga organom lokalne skupnosti programe za varnost cestnega prometa in ustrezne ukrepe za njihovo izvajanje, koordinira izvajanje nalog na podlagi programov za varnost cestnega prometa na lokalni ravni, predvsem pa sodeluje pri izvajanju prometne vzgoje, dodatnem izobraževanju in obveščanju udeležencev cestnega prometa o ukrepih za doseganje prometne varnosti, koordinira izdajanje in razširjanje prometno vzgojnih publikacij in drugih gradiv, pomembnih za preventivo in vzgojo v cestnem prometu na lokalni ravni. Strokovne naloge za svet zagotavlja uprava lokalne skupnosti. Svet sodeluje z javno agencijo in ministrstvom, pristojnim za promet.

(4) Svet se ustanovi za območje ene ali več lokalnih skupnosti. Sveti dveh ali več lokalnih skupnosti lahko ustanovijo skupni svet, s katerim določijo sestavo, naloge in način zagotavljanja sredstev za delovanje skupnega sveta. Za usklajevanje dela na širšem območju se lahko sveti povezujejo in ustanovijo koordinativno telo.

(5) Sredstva za financiranje nalog preventive in vzgoje v cestnem prometu na lokalni ravni se zagotovijo s proračuni lokalnih skupnosti ter iz drugih sredstev.

7. člen

(delovanje v javnem interesu)

Društva, ki delujejo na področjih, pomembnih za preventivo in varnost cestnega prometa, pridobijo status društva v javnem interesu skladno z zakonom, ki ureja društva, če razvijajo in izvajajo programe s področja preventive in varnosti v cestnem prometu (usposabljanje, dodatno izobraževanje, izdaja gradiv, promocija, razprave, predstavitve, razstave s področja varnosti cestnega prometa in podobno), razen dejavnosti šol vožnje.

III. JAVNA AGENCIJA ZA VARNOST PROMETA

8. člen

(status javne agencije)

Javna agencija je pravna oseba javnega prava s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, ki jih določata ta zakon in zakon, ki ureja javne agencije.

9. člen

(naloge javne agencije)

(1) Javna agencija na podlagi javnega pooblastila opravlja naslednje naloge:

1. izdaja odločb, izbira in pooblašča organizacij za opravljanje nalog s področja voznikov in vozil ter strokovni nadzor nad njihovim delom;

2. vodenje in upravljanje zbirke podatkov in evidenc homologiranih vozil, evidenc izdanih potrdil o skladnosti, zbirke podatkov in evidenc izdanih dovoljenj s področja dodatnega usposabljanja voznika začetnika, registra šol vožnje, evidence o opravljenih preizkusih usposobljenosti članov izpitnih komisij, evidence o opravljenih izpitih in preizkusih usposobljenosti za kontrolorje in vodje tehničnih pregledov ter referente, neodvisnega preiskovanja dejavnikov za nastanek prometnih nesreč s smrtnim izidom, vzgojnih in preventivnih akcij, kolesarskih izpitov in tekmovanj, priznanj in nagrad;

3. s področja ugotavljanja skladnosti vozil.

(2) Strokovne naloge javne agencije so:

1. izvajanje izobraževalnih programov s področja voznikov in vozil;

2. načrtovanje, vodenje in usklajevanje strokovnih nalog s področja varnosti cestnega prometa, potrebnih za izvajanje nacionalnega programa varnosti cestnega prometa, ter izvedbenih načrtov, ki zahtevajo sodelovanje državnih organov, lokalnih skupnosti, drugih organizacij, civilne družbe in strokovnjakov za varnost cestnega prometa (v nadaljnjem besedilu: strokovnjaki);

3. razvijanje in pospeševanje prometne vzgoje, izdajanje in priprava prometno vzgojnih publikacij in drugega gradiva (letaki, plakati, brošure, filmi, spletno gradivo, ipd.), razvijanje in izvajanje preventivnih programov, kampanj in akcij za varnost cestnega prometa;

4. strokovna pomoč in sodelovanje s sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu na lokalni ravni.

(3) Analitsko-raziskovalne naloge javne agencije so:

1. priprava analiz in poročil, ocenjevanje stanja varnosti cestnega prometa in sodelovanje pri oblikovanju politike na tem področju;

2. proučevanje, načrtovanje, analiziranje in predlaganje strokovnih podlag za izdelavo nacionalnega programa varnosti cestnega prometa ter drugih strateških dokumentov in predpisov s tega področja;

3. organiziranje in opravljanje analitskega in raziskovalnega dela ter izdajanje strokovnih mnenj in ekspertiz o varnosti cestnega prometa, pa tudi spodbujanje raziskovalnega dela na tem področju pri drugih izvajalcih.

(4) Javna agencija opravlja tudi naslednje naloge:

1. načrtovanje, organizacija in izvajanje neodvisnega raziskovanja dejavnikov za nastanek prometnih nesreč;

2. preverjanje varnosti cestne infrastrukture v vseh fazah načrtovanja in obratovanja, ki temelji na presoji idejne zasnove in projektne dokumentacije ter pregledu obstoječe cestne infrastrukture;

3. organiziranje usposabljanja izvajalcev programov usposabljanja, določenih s tem zakonom ter razvijanje in izvajanje različnih oblik dodatnega usposabljanja udeležencev v cestnem prometu;

4. zagotavljanje opravljanja voznških izpitov;

5. organiziranje in razvijanje mednarodnega sodelovanja na področjih voznikov, vozil, preventivnega, vzgojnega in raziskovalnega dela ter na drugih področjih, pomembnih za varnost cestnega prometa;

6. sodelovanje z raziskovalnimi in vzgojno-izobraževalnimi zavodi, gospodarskimi organizacijami in združenji, državnimi organi, sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v lokalnih skupnostih ter s posameznimi znanstvenimi delavci in strokovnjaki, ki delujejo na področjih, pomembnih za varnost cestnega prometa;

7. sodelovanje z nevladnimi in drugimi organizacijami civilne družbe, ki delujejo na področjih, pomembnih za varnost cestnega prometa, ter sofinanciranje njihovega delovanja;

8. podeljevanje priznanj in nagrad na področju preventive, vzgoje in varnosti cestnega prometa;

9. druge naloge v skladu s tem in drugimi zakoni.

10. člen

(organi javne agencije)

(1) Organa javne agencije sta svet javne agencije in direktorica oziroma direktor (v nadaljnjem besedilu: direktor).

(2) Svet javne agencije sestavlja 11 članov, ki jih ustanovitelj v svet javne agencije imenuje za dobo petih let z možnostjo ponovnega imenovanja. Šest članov sveta javne agencije imenuje neposredno, pet članov pa na podlagi javnega poziva izmed predstavnikov uporabnikov, strokovnih organizacij in organizacij civilne družbe.

(3) Svet javne agencije ima na področju preventive in vzgoje posvetovalno telo, Odbor za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Republike Slovenije, ki daje pobude in predloge za načrtovanje programa dela javne agencije in finančnega načrta na področju preventive in vzgoje. Sestavljajo ga predstavniki svetov za preventivo in vzgojo v cestnem prometu lokalnih skupnosti ter predstavniki strokovne javnosti in civilne družbe. Število članov, način njihovega imenovanja, vsebino in način dela določa ustanovitveni akt. Svet javne agencije ima lahko poleg navedenega tudi druga posvetovalna telesa.

(4) Za direktorja javne agencije je lahko imenovana oseba, ki ima:

1. najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje, oziroma raven izobrazbe, pridobljeno po študijskih programih, ki v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ustreza izobrazbi druge stopnje;

2. najmanj deset let delovnih izkušenj, ki jih je pridobila z delom na delovnih mestih, za katere je zahtevana najmanj izobrazba, določena v prejšnji alineji, od tega najmanj sedem let vodstvenih izkušenj;

3. izpolnjuje druge pogoje, določene z zakonom, ki ureja javne agencije in z ustanovitvenim aktom.

(5) Javni natečaj za imenovanje direktorja izvede svet javne agencije, ki Vladi Republike Slovenije predlaga kandidata za direktorja. Direktorja javne agencije imenuje Vlada Republike Slovenije.

11. člen

(financiranje javne agencije)

Prihodki javne agencije so:

1. sredstva državnega proračuna, pridobljena na podlagi pogodbe z ministrstvom, pristojnim za promet;

2. prihodki, pridobljeni s prodajo blaga in storitev na trgu;

3. sponzorstvo, donacije, dediščina in darila;

4. drugi prihodki skladno s predpisi.

IV. PRISTOJNOSTI IN POOBLASTILA

12. člen

(pristojnost za odločanje v upravnih zadevah)

V upravnih zadevah, v katerih na prvi stopnji na podlagi tega zakona odločajo javna agencija in upravne enote, na drugi stopnji odloča ministrstvo, pristojno za promet, če ta zakon ne določa drugače.

13. člen

(pooblastila vlade)

(1) Vlada Republike Slovenije določi ceno programa dodatnega usposabljanja za voznika začetnika.

(2) Vlada Republike Slovenije določi ceno vozniškega izpita.

14. člen

(pooblastila ministra, pristojnega za promet)

(1) Minister, pristojen za promet:

1. izda natančnejše predpise o opremljenosti in delu šol vožnje, načinu vodenja predpisanih evidenc in natančnejše določi program usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil;

2. izda natančnejše predpise o obliki, načinu in pogojih vodenja registra kandidatov za voznike motornih vozil, evidenčnega kartona vožnje, dnevnega razvida vožnje ter dnevnika usposabljanja;

3. izda predpise o označevanju vozil, na katerih se usposablja kandidate za voznike, o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati ta vozila, in predpiše vsebino, barvo, obliko in dimenzije svetlobnih tabel ter »L« tablic;

4. predpiše natančnejše pogoje glede poslovnih prostorov, opreme in naprav ter kadrov, ki jih mora izpolnjevati organizacija za izvajanje programov usposabljanja učiteljev predpisov, učiteljev vožnje in strokovnega vodje šole vožnje;

5. določi program, po katerem se mora učitelj vožnje usposablјati in dodatno usposablјati ter način izvajanja in preverjanja znanja po programu usposabljanja;

6. določi program, po katerem se mora učitelj predpisov in strokovni vodja šole vožnje usposablјati in dodatno usposablјati ter način izvajanja in preverjanja znanja po programu usposabljanja;

7. predpiše obrazec dovoljenja za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje ter določi postopek izdaje in podaljšanja veljavnosti, zamenjave dovoljenj in vodenja evidenc;

8. določi ceno tiskovin in obrazcev, ki se uporabljajo pri izvrševanju predpisov o voznikih;

9. izda natančnejše predpise o obliki, načinu in pogoje vodenja registra šol vožnje;

10. predpiše način označitve vozila pri vožnji s spremljevalcem;

11. predpiše program dodatnega usposabljanja za voznike začetnike;

12. predpiše obrazec kartona voznika začetnika;

13. predpiše obrazec potrdila o opravljenem izpitu za izvajalca programa vadbe varne vožnje in skupinskih delavnic;

14. predpiše program usposabljanja in izpita za izvajalce dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov ter program rednega izpopolnjevanja znanja za osebe, ki izvajajo dodatno usposabljanje;

15. predpiše natančnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik za izvajanje programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov;

16. predpiše natančnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik za izvajanje programov dodatnega usposabljanja za varno vožnjo;

17. predpiše program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, ki obsega vsebine o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci v cestnem prometu;

18. predpiše program in pogoje za izvajanje edukacijskih in psihosocialnih delavnic;

19. predpiše natančnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik za izvajanje edukacijskih in psihosocialnih delavnic;

20. izda natančnejše predpise o programu, pogojih, ocenjevanju in načinu opravljanja vozniškega izpita za voznika motornih vozil;

21. določi izpitne centre, ki se organizirajo kot teritorialne izpostave javne agencije in njihova območja ter kraj, kjer se opravlja vozniški izpit, in kategorije vozil, za katere se v posameznem izpitnem centru glede na gostoto prometa, urejenost prometnih površin, opremljenost križišč, število kandidatov za voznike, opravljajo vozniški izpiti;

22. izda natančnejše predpise o evidencah, ki jih vodijo izpitni centri;

23. določi program usposabljanja ter postopek preverjanja in ocenjevanja usposobljenosti predsednika in članov izpitne komisije, strokovnem izobraževanju članov izpitnih komisij, načinu zagotavljanja kakovosti in nadzora nad delom članov izpitnih komisij;

24. predpiše obrazec vozniškega dovoljenja ter postopek za izdajo, podaljšanje veljavnosti, nadomestitev in zamenjavo voznških dovoljenj, enotne kode pripomočkov, ki jih mora voznik uporabljati pri vožnji vozila in omejitev ter način vodenja evidenc;

25. predpiše načine in postopke kontrole ter opremo inšpektorjev;

26. predpiše program usposabljanja za spremljevalce izrednih prevozov, pogoje, ki jih mora izpolnjevati izobraževalna ali druga organizacija za izvajanje tega programa, obrazec potrdila o uspešno opravljenem programu, način vodenja evidence o izdanih potrdilih.

(2) Minister, pristojen za promet, izbere podjetje ali organizacijo:

1. za izdelavo obrazcev voznških dovoljenj, obrazcev vlog za izdajo voznških dovoljenj, obrazcev dovoljenj za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo oziroma strokovno voditeljico (v nadaljnjem besedilu: strokovni vodja) šole vožnje ter obrazcev potrdil o opravljenem voznškem izpitu in drugih obrazcev, ki se izdajajo na podlagi tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisih ter vsebujejo predpisane zaščitne elemente;

2. za personalizacijo obrazcev voznških dovoljenj.

15. člen

(pooblastila ministra, pristojnega za zdravje)

Minister, pristojen za zdravje:

1. izda predpise o vrsti in obsegu zdravstvenih pregledov, ki jih morajo opraviti kandidati za voznike in vozniki motornih vozil po tem zakonu in predpiše način, postopek izdaje ter obliko in vsebino zdravniških spričeval in potrdil o opravljenem pregledu;

2. določi pogoje, ki jih morajo za izvajanje zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike in voznikov motornih vozil izpolnjevati javni zdravstveni zavodi in druge pravne in fizične osebe, ki opravljajo zdravstveno dejavnost na področju medicine dela, prometa in športa (v nadaljnjem besedilu: izvajalci zdravstvene dejavnosti);

3. določi pogoje, ki jih morajo za izvajanje kontrolnih zdravstvenih pregledov izpolnjevati izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki opravljajo dejavnost medicine dela, prometa in športa;

4. pooblasti izvajalce zdravstvene dejavnosti, ki opravljajo dejavnost medicine dela, prometa in športa (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen izvajalci zdravstvene dejavnosti) za opravljanje kontrolnih zdravstvenih pregledov voznikov motornih vozil in zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike motornih vozil, ki jim je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja;

5. imenuje posebno zdravstveno komisijo, ki opravlja zdravniške preglede po ugovoru kandidata za voznika in voznika motornega vozila, ki se ne strinja z zdravniškim spričevalom o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil;

6. določi organizacije, ki določajo potrebno prilagojenost vozil za osebe, ki morajo imeti zaradi omejenih telesnih zmožnosti zato, da lahko vozijo vozilo v cestnem prometu, tem zmožnostim prilagojeno vozilo in ugotavljajo ustreznost prilagoditve vozil;

7. določi pogoje za izvajanje usposabljanj iz prve pomoči, program izpita iz prve pomoči ter način vodenja evidenc o opravljenem izpitu iz prve pomoči;

8. za opravljanje izpita in izvajanje usposabljanj iz prve pomoči pooblasti drugo organizacijo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, če pristojna organizacija Rdečega križa ne izpolnjuje pogojev za izvajanje usposabljanj iz prve pomoči;

9. določi, kateri izpit iz prve pomoči in kakšna zdravstvena izobrazba sta pogoj, da je kandidat za voznika motornega vozila oproščen izpita iz prve pomoči;

10. določi psihoaktivna zdravila, prepovedane droge in druge psihoaktivne snovi ter njihove presnovke iz drugega odstavka 79. člena tega zakona;

11. predpiše merila za oblikovanje cen zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike in voznikov.

16. člen

(pooblastila ministra, pristojnega za kmetijstvo in gozdarstvo)

Minister, pristojen za kmetijstvo in gozdarstvo, predpiše program usposabljanja za varno delo s traktorjem in traktorskimi priključki, pogoje, ki jih morajo izpolnjevati organizacije oziroma zavodi za izvajanje tega programa, način izdaje potrdil o uspešno opravljenem tečaju in vodenja evidenc ter pooblasti organizacije oziroma zavode za izvajanje tega programa.

17. člen

(pooblastila direktorja javne agencije)

Direktor javne agencije:

1. na podlagi javnega razpisa pooblasti organizacije za izvajanje programov usposabljanja učiteljev predpisov in učiteljev vožnje;

2. imenuje izpitno komisijo, ki bo izvajala preizkus znanja izvajalcev usposabljanj voznikov začetnikov;

3. imenuje izpitno komisijo iz osmega odstavka 69. člena tega zakona, ki bo izvajala preizkus usposobljenosti predsednika ali člana izpitne komisije za ocenjevanje na voziškem izpitu.

18. člen

(pooblastila ministra, pristojnega za obrambo)

Minister, pristojen za obrambo, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet, podrobneje predpiše način in pogoje za vožnjo vojaških vozil, pri čemer določi zlasti število oseb in pogoje za prevoz oseb ter kategorijo voziškega dovoljenja in vojaško usposobljenost voznikov.

19. člen

(pooblastilo za izvajanje ukrepov po tem zakonu)

Pooblaščené uradne osebe (policija in inšpektorji), ki izvajajo nadzor nad izvrševanjem tega zakona, pri nadzoru uporabljajo ukrepe, določene s tem zakonom ali drugimi predpisi, ki se nanašajo na varnost cestnega prometa.

V. POOBLASTILA INŠPEKCIJSKIH IN DRUGIH NADZORNIH ORGANOV

20. člen

(strokovni nadzor)

(1) Strokovni nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ki se nanašajo na voziška dovoljenja in voziške izpite, opravlja ministrstvo, pristojno za promet.

(2) Strokovni nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ki se nanašajo na delo subjektov, ki usposablajo kandidate za voznike motornih vozil, izvajajo programe za voznike začetnike, izvajajo programe usposabljanja in dodatnega usposabljanja za učitelje vožnje in učitelje predpisov, izvajajo programe dodatnih izobraževanj in

usposabljanj voznikov, opravlja javna agencija, ki izvaja strokovni nadzor tudi nad ocenjevanjem na voziškem izpitu.

21. člen

(policijska pooblastila)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona, ki določajo prekrške v cestnem prometu, izvaja policija.

(2) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona, ki določajo prekrške voznikov vojaških vozil v cestnem prometu, izvaja vojaška policija.

22. člen

(pristojnosti Prometnega inšpektorata Republike Slovenije)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ki se nanašajo na delo subjektov, ki usposablajo kandidate za voznike motornih vozil, izvajajo programe za voznike začetnike in izvajajo programe dodatnih izobraževanj in usposabljanj voznikov ter spremljevalcev izrednih prevozov, opravljajo inšpektorji kot delavci s posebnimi pooblastili in odgovornostmi Prometnega inšpektorata Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: inšpektorat).

(2) Če kršitev določb tega zakona določa prekršek, povezan z delom subjektov iz prejšnjega odstavka in v primerih, ko ni podana pristojnost policije iz prejšnjega člena, inšpektorat opravlja tudi naloge prekrškovnega organa.

23. člen

(pooblastila inšpektorja)

(1) Inšpekcijski nadzor opravljajo inšpektorji v prostorih šole vožnje in pooblaščenih organizacij, v okviru pooblastil, določenih s tem zakonom, pa tudi v cestnem prometu. Inšpekcijski nadzor nad usposabljanjem kandidatov za voznike motornih vozil opravlja inšpektor tudi v vozilih, s katerimi se kandidati za voznike motornih vozil usposablajo v vožnji.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ima inšpektor pravico pregledati prostore, naprave in opremo, ki se uporablja pri izvajanju določb tega zakona ter pogodbe, evidence, ki jih organizacija vodi na podlagi tega zakona ter listine, spise in druge dokumente organizacije, ki se nanašajo na izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov.

(3) Inšpektor sme ugotavljati istovetnost oseb, ki v organizaciji opravljajo dela, nad izvajanjem katerih se opravlja nadzor, ter preveriti, ali te osebe izpolnjujejo pogoje za opravljanje dela, predpisane s tem zakonom.

(4) Pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora ima inšpektor pravico pridobiti tudi podatke in opraviti pregled tehničnega in drugega varovanja prostorov, naprav, opreme, evidenc in listin, obrazcev ter pečatov ter opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom inšpekcijskega nadzora in pooblastili, ki jih ima na podlagi tega zakona in zakona, ki ureja inšpekcijsko nadzorstvo.

(5) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne omogoči inšpektorju opravljanja dejanj iz tretjega odstavka tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 400 eurov.

(6) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek oseba iz tretjega odstavka tega člena, če ne izkaže svoje identitete na inšpektorjevo zahtevo.

24. člen

(pooblastila inšpektorja v cestnem prometu)

(1) Pri izvajanju inšpekcijskega nadzora ima inšpektor pravico ustaviti vozilo na pregledati naprave in opremo na vozilu, dokumente in druga dokazila, ki jih mora imeti pri sebi voznik, učitelj vožnje, spremljevalec ali kandidat za voznika motornih vozil.

(2) V ta namen uporablja označena službena vozila in posebno tehnično in svetlobno opremo.

25. člen
(ukrepi inšpektorja)

(1) Če inšpektor pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora ugotovi, da šola vožnje ali pooblaščen organizacija krši določbe tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov, ima po tem zakonu pravico in dolžnost:

1. odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga sam določi;
2. organizaciji začasno prepovedati opravljanje dela za izvajanje določb tega zakona do odprave nepravilnosti in pomanjkljivosti;
3. šoli vožnje začasno prepovedati delo ter javni agenciji predlagati izbris šole vožnje iz registra šol vožnje, če je bil šol vožnje v obdobju dveh let že s pravnomočno odločbo izrečen enak ukrep zaradi neizpolnjevanja predpisanih pogojev in nepravilnosti pri izvajanju programov;
4. prepovedati, da opravlja delo oseba, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev za opravljanje dela ali če ga opravlja v času, ko ji je omejena pravica opravljati to delo;
5. z odločbo napotiti delavca organizacije na ponovno opravljanje izpita oziroma preizkusa, ki je predpisan s tem zakonom;

6. predlagati pristojnemu organu odvzem pooblastila, izbris iz registra oziroma izvedbo ukrepov za odpravo ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti;

7. odrediti ukrepe za odpravo in preprečitev nepravilnosti pri vodenju, uporabi ali posredovanju podatkov iz evidenc, predpisanih s tem zakonom.

(2) Delavec organizacije, ki je z odločbo inšpektorja napoten na ponovno opravljanje izpita oziroma preizkusa, ne sme opravljati dela v zvezi z izvajanjem tega zakona, dokler ne opravi izpita oziroma preizkusa, na katerega je bil napoten.

(3) Če se pri inšpekcijskem nadzoru ugotovi, da se kandidat za voznika motornih vozil, voznik začetnik ali voznik na dodatnem izobraževanju in usposabljanju, ni usposabljal po predpisanem programu, inšpektor z odločbo odredi, da se mora ta oseba ponovno usposobiti po predpisanem programu, stroške ponovnega usposabljanja pa krije šola vožnje ali pooblaščen organizacija, ki te osebe ni usposabljala po predpisanem programu.

26. člen

(posredovanje in namen zbiranja osebnih podatkov)

(1) Javna agencija, ministrstvo, pristojno za promet, policija, upravna enota, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve in občinski redarji imajo v zvezi z izvajanjem svojih zakonsko določenih nalog pravico obdelovati podatke o imetnikih vozniških dovoljenj, kandidatih za voznike motornih vozil, vozilih, prekrških in kaznivih dejanjih voznikov, storjenih v cestnem prometu ter o izrečenih kaznih in ukrepih.

(2) Podatke o imetnikih vozniških dovoljenj in podatke iz drugih evidenc, predpisanih v tem zakonu, ki jih potrebujejo v zvezi z izvajanjem nalog, določenih s tem zakonom in podzakonskimi akti, izdanimi na njegovi podlagi, imajo pravico obdelovati tudi drugi organi in organizacije, kadar izvajajo javna pooblastila.

(3) Organi in organizacije, ki zbirajo podatke, potrebne za izvajanje tega zakona, morajo te podatke brezplačno posredovati organom in organizacijam iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Osebnih podatki v evidencah in registrih po tem zakonu se obdelujejo za naslednje namene:

- spremljanje voznika in njegove pravice do vožnje motornih in priklopnih vozil različnih kategorij,
- spremljanje kandidatov za voznike motornih vozil, njihovega usposabljanja in opravljanja vozniškega izpita,
- spremljanje usposobljenosti izvajalcev programov usposabljanj in članov izpitnih komisij iz tega zakona.

(5) Osebnih podatki v evidencah in registrih se obdelujejo tudi zaradi njihovega posredovanja organom in organizacijam,

ki imajo za izvajanje zakonsko določenih nalog te podatke pravico obdelovati.

VI. USPOSABLJANJE KANDIDATOV
ZA VOZNIKE MOTORNIH VOZIL

27. člen

(opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov
za voznike motornih vozil)

(1) Usposabljanje kandidatov za voznike motornih vozil ali skupine vozil (v nadaljnjem besedilu: dejavnost usposabljanja kandidatov) opravljajo gospodarske družbe, javni in zasebni izobraževalni zavodi in druge pravne osebe zasebnega prava, samostojni podjetniki posamezniki, policija in vojska, ki izpolnjujejo pogoje, določene v tem zakonu in drugih predpisih (v nadaljnjem besedilu: šola vožnje).

(2) Šola vožnje sme opravljati dejavnost usposabljanja kandidatov, ko izpolni pogoje, določene s tem zakonom ter drugimi predpisi in jo javna agencija vpiše v register šol vožnje.

(3) Javna agencija izda odločbo o registraciji šole vožnje za izvajanje usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil za tisto kategorijo motornih vozil, za katero izpolnjuje pogoje.

(4) Javna agencija izda odločbo o registraciji šole vožnje za izvajanje usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil tudi pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki ima enakovredno dovoljenje za izvajanje usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil ali skupine vozil v drugi državi članici Evropske unije in izpolnjuje pogoje za opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov, določene s tem zakonom ter drugih predpisov, in jo javna agencija vpiše v register šol vožnje. Odločbo o registraciji šole vožnje mora pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik pridobiti tudi za čezmejno delovanje.

(5) Javna agencija mora o zahtevi odločiti v 45 dneh od prejete popolne vloge. Če to opravičuje zahtevnost zadeve, lahko javna agencija rok za izdajo odločbe pred njegovim potekom s sklepom podaljša, vendar največ za 45 dni. Podaljšanje in trajanje podaljšanja roka mora v sklepu utemeljiti.

(6) Če javna agencija v roku oziroma podaljšanem roku iz prejšnjega odstavka ne izda odločbe, se šteje, da je bila odločba o vpisu šole vožnje v register šol vožnje, izdana.

(7) Šole vožnje, vpisane v register šol vožnje, morajo v petnajstih dneh javni agenciji prijaviti vsako spremembo, ki vpliva na točnost podatkov v registru šol vožnje.

(8) Javna agencija izda odločbo o izbrisu šole vožnje iz registra šol vožnje:

1. če je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik izbrisan iz evidence poslovnih subjektov;

2. če pravna oseba sporoči, da je prenehala z opravljanjem dejavnosti usposabljanja kandidatov oziroma če samostojni podjetnik posameznik umre ali sporoči, da je prenehal z opravljanjem dejavnosti usposabljanja kandidatov;

3. če ne izpolnjuje pogojev za opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov;

4. če v določenem roku ne odpravi pomanjkljivosti ali nepravilnosti, ugotovljenih z odločbo inšpektorja;

5. če ji je bila v obdobju dveh let dvakrat izdana odločba o začasni prepovedi dela zaradi neizpolnjevanja predpisanih pogojev in nepravilnosti pri izvajanju programov;

6. zaradi uvedbe prisilne poravnave, stečaja ali likvidacije v skladu z zakonom, ki ureja insolventnost in prisilno prenehanje;

7. če ne izvaja usposabljanja v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(9) V primeru izbrisa šole vožnje iz registra šol vožnje na podlagi 5. točke prejšnjega odstavka se sme ponovni vpis v register izvesti po preteku petih let od izdane odločbe o izbrisu iz registra. V tem roku se v register šol vožnje ne vpiše šole vožnje katere zakoniti zastopnik je oseba, ki je bila zakoniti zastopnik šole vožnje, izbrisane iz registra šol vožnje.

(10) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki opravlja dejavnost usposabljanja kandidatov za voznike in za usposabljanje ne izpolnjuje predpisanih pogojev ter ni vpisana v register šol vožnje, njuna odgovorna oseba pa z globo 400 eurov.

28. člen

(register šol vožnje in register kandidatov)

(1) Register šol vožnje vodi javna agencija. Podatki, vpisani v register šole vožnje, so javni in jih sme vsakdo pregledovati, prepisovati ali zahtevati izpis iz registra.

(2) Register vsebuje naslednje podatke:

1. številko vpisa v register;
2. matično številko poslovnega subjekta;
3. naziv šole vožnje;
4. sedež in poslovni naslov;
5. statusno obliko;
6. naslov učilnice, kjer šola vožnje opravlja dejavnost;
7. kategorije, za katere je registrirana;
8. datum vpisa v register.

(3) Šola vožnje mora na predpisan način voditi register kandidatov ter evidenčni karton vožnje, dnevni razvid vožnje in dnevnik usposabljanja iz teorije.

1. Register kandidatov vsebuje:

- registrsko številko kandidata;
- datum vpisa;
- osebno ime kandidata;
- stalno oziroma začasno prebivališče;
- enotno matično številko občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO);

- številko evidenčnega kartona in datum njegove izdaje;
- podatke o usposabljanju;
- podatke o izpisu kandidata iz šole vožnje.

2. Evidenčni karton vožnje poleg podatkov iz registra z izjemo EMŠO vsebuje še osebno ime učitelja vožnje ter osebno ime, datum rojstva in stalno oziroma začasno prebivališče spremljevalca.

3. Dnevni razvid vožnje vsebuje podatke o šoli vožnje, ki ga je izdala, številki in datumu izdaje dnevnega razvida vožnje, osebnem imenu učitelja vožnje, registrski označbi vozila, podatke o številu prevoženih kilometrov, osebno ime kandidata, registrsko številko kandidata in podatke o usposabljanju kandidata.

4. Dnevnik usposabljanja iz teorije vsebuje zaporedno številko dnevnika, čas usposabljanja, osebno ime predavatelja, osebno ime ter datum rojstva kandidata, registrsko številko kandidata, naslov kandidata in podatke o poteku usposabljanja.

(4) Z globo 800 eurov se kaznujeta za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki ne vodi registra kandidatov, evidenčnega kartona vožnje, dnevnega razvida vožnje ali dnevnika usposabljanja iz teorije, na predpisan način, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

29. člen

(pogoji za opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov)

(1) Šola vožnje mora imeti:

1. šolsko učilnico, ki je funkcionalno opremljena za nemo-teno učenje odraslih;

2. najmanj eno vozilo, opremljeno za poučevanje kandidatov za voznike motornih vozil tistih kategorij, za katere je vpisana v register šol vožnje;

3. neprometno površino, na kateri je mogoče izvajanje vaje iz tehnike vožnje vozila, predpisanih za opravljanje voznškega izpita.

(2) V šolah vožnje smejo usposabljaliti kandidate za voznike motornih vozil samo učitelji vožnje in učitelji predpisov, ki imajo veljavna dovoljenja za opravljanje tega dela ter delo opravljajo na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali podjemne pogodbe (pogodbe o delu).

(3) Za izvajanje dejavnosti usposabljanja kandidatov mora šola vožnje zagotavljati tudi strokovnega vodjo šole vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za strokovnega vodjo šole vožnje ter delo opravlja na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali podjemne pogodbe (pogodbe o delu). Strokovni vodja šole vožnje je odgovoren za:

1. vodenje izvajanja dejavnosti;
2. notranje dopolnilno informiranje in izobraževanje;
3. organizacijo in skrb za strokovno usposabljanje;
4. vodenje evidenc iz tretjega odstavka prejšnjega člena;
5. obveščanje javne agencije o času izvajanja teoretičnega dela usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil preko spletnega mesta Ministrstva za promet;
6. sodelovanje z izpitnimi centri in občasno spremljanje izpitnih voženj;
7. svetovanje kandidatom za voznike;
8. skrb in odgovornost za kakovost dela šole vožnje;
9. predstavljane šole vožnje pred organi javne agencije.

(4) Predpise o varnosti cestnega prometa, osnove delovanja naprav in opreme na motornem vozilu, psihologijo v cestnem prometu in prometno etiko smejo v šoli vožnje poučevati;

1. učitelji predpisov z ustreznim veljavnim dovoljenjem za učitelja predpisov o varnosti cestnega prometa in učitelji vožnje z veljavnim dovoljenjem za učitelje vožnje, ki imajo najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje;

2. osebe, ki so bile zaposlene kot učitelji predpisov o varnosti cestnega prometa na dan 1. maja 1998 in imajo veljavno dovoljenje za učitelja vožnje.

(5) Praktični del usposabljanja smejo v šoli vožnje poučevati učitelji vožnje z ustreznim veljavnim dovoljenjem za učitelja vožnje.

(6) Zakoniti zastopnik šole vožnje ne more biti oseba, ki je bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, spolno nedotakljivost ali ogrožanje varnosti prometa z zaporno kaznijo najmanj treh let.

(7) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

30. člen

(opremljenost vozil, na katerih se kandidati učijo vožnje)

(1) Šola vožnje sme poučevati kandidata za voznika na vozilu, ki izpolnjuje predpisane pogoje.

(2) Med učenjem kandidata za voznika smejo biti v motornem vozilu ali na njem samo kandidati šole vožnje, ki imajo pri sebi evidenčne kartone vožnje, učitelji vožnje in kandidati za učitelje vožnje, spremljevalci, starši, rejniki, skrbniki, posvojitelji ter osebe, ki opravljajo nadzor nad izvajanjem praktičnega dela programa usposabljanja.

(3) Motorna vozila, na katerih se kandidati za voznika usposabljaajo v praktičnem delu programa, morajo imeti na strehi svetlobno tablo z napisom »ŠOLA VOŽNJE L«. Vozila, ki nimajo strehe, priklopna vozila in vozila, pri katerih se zaradi konstrukcije z zadnje strani svetlobna tabla ne vidi, pa morajo biti med usposabljanjem kandidata za voznika motornega vozila označena s predpisanimi »L« tablicami.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek mora kandidat, ki se usposablja na motornem vozilu kategorij AM, A1, A2, A, in B1, pod pogojem, da se ne usposablja v vozilu z zaprto kabino in vgrajenim zadrževalnim sistemom, uporabljati zaščitno oblačilo ali telovnik, ki v vetru ne sme ovirati kandidata, mora biti v signalnih barvah ter na sprednji in zadnji strani označen s simbolom »L« tablice.

(5) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(6) Z globo 1000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju

s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

31. člen

(zdravstveni pogoji za usposabljanje)

(1) Učitelj vožnje ne sme usposabljalati kandidata za voznika v vožnji motornega vozila na cesti, če je utrujen, bolan, če je pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, oziroma je v takem duševnem stanju, da ne more zanesljivo nadzirati kandidata, ki ga uči, če ima telesne okvare ali poškodbe pa v primeru, da ga to onemogoča pri njegovem delu.

(2) Učitelj vožnje kandidatu za voznika ne sme dovoliti vožnje na cesti, če je očitno, da kandidat zaradi telesne okvare ali poškodbe, utrujenosti, bolezni, duševnega stanja, vpliva alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi ne more zanesljivo voziti.

(3) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena.

32. člen

(usposabljanje za vožnjo)

(1) Učitelj vožnje mora imeti med usposabljanjem kandidata za voznika motornih vozil na cesti pri sebi svoje veljavno vozniško dovoljenje in veljavno dovoljenje za učitelja vožnje, dnevni razvid vožnje in evidenčni karton vožnje ter veljavno zdravniško spričevalo kandidata za voznika, ki ga usposablja. Na zahtevo policista oziroma pristojnega inšpektorja mora navedene dokumente pokazati.

(2) Učitelj vožnje sme usposabljalati kandidate za voznike v praktičnem delu programa usposabljanja na cesti v nedeljenem delovnem času največ osem učnih ur dnevno, v deljenem delovnem času pa največ devet učnih ur dnevno.

(3) Učno uro praktičnega dela programa usposabljanja sestavljajo priprava kandidata na vožnjo, vožnja motornega vozila in analiza vožnje. Učna ura traja 50 minut. Učitelj vožnje mora imeti najkasneje po petih učnih urah najmanj 30 minut počitka. Učitelj vožnje mora na predpisan način voditi evidenčni karton vožnje kandidata, ki ga usposablja, in dnevni razvid vožnje.

(4) Učitelj vožnje mora kandidata za voznika motornih vozil usposabljalati v skladu s predpisanim programom. Učitelj vožnje sme pričeti usposabljalati kandidata na cesti šele, ko ta obvlada tehniko vožnje vozila in ne ogroža svoje varnosti in varnosti drugih udeležencev cestnega prometa, do takrat se mora usposabljalati na neprometni površini.

(5) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

(6) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki ravna v nasprotju s drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(7) Z globo 150 eurov se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki prične usposabljalati kandidata na cesti, preden ta obvlada tehniko vožnje vozila.

(8) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

33. člen

(pogoji, ki jih morajo izpolnjevati učitelji vožnje za praktični del usposabljanja)

(1) Praktični del usposabljanja lahko v šoli vožnje poučujejo učitelji vožnje, ki imajo veljavno dovoljenje za učitelja vožnje tiste kategorije, za katero poučujejo kandidata za voznika motornih vozil.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko poučuje kandidata za voznika motornih vozil:

1. kategorije F učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije B in veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije F;

2. kategorij AM, A1, A2 učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije A;

3. kategorije B1 učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije B;

4. kategorije C1 učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije C;

5. kategorije C1E učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije CE;

6. kategorije D1 učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije D;

7. kategorije D1E učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije DE.

(3) Pri poučevanju vožnje je učitelj vožnje odgovoren za varnost vožnje in za prekršek, ki ga je storil kandidat za voznika, razen, če ga ni mogel preprečiti.

(4) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki nima veljavnega dovoljenja za učitelja vožnje, ki mu daje pravico poučevati za kategorijo, za katero poučuje kandidata za voznika motornih vozil.

(5) Z globo 600 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 120 eurov.

34. člen

(pogoji za izdajo dovoljenja za delo učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje)

(1) Dovoljenje za učitelja vožnje določene kategorije lahko pridobi oseba, ki:

1. je dopolnila starost najmanj 24 let;

2. ima najmanj srednjo strokovno ali srednjo izobrazbo in je uspešno končala program usposabljanja za učitelja vožnje ustrezne kategorije motornih vozil;

3. ima veljavno vozniško dovoljenje ustrezne kategorije najmanj pet let;

4. v evidenci kazenskih točk nima vpisanih več kot pet kazenskih točk;

5. v zadnjih treh letih ni bila pravnomočno obsojena ali ni v kazenskem postopku za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, spolno nedotakljivost ali ogrožanja javnega prometa ali za kaznivo dejanje nasilništva;

6. ni bila pravnomočno kaznovana za dva in več hujših prekrškov zoper javni red in mir z elementi nasilja;

7. ji v zadnjih dveh letih ni:

– bil izrečen varnostni ukrep odvzema voznškega dovoljenja;

– bilo izrečeno prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe voznškega dovoljenja zaradi vožnje pod vplivom alkohola ali vožnje pod vplivom prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ali zaradi odklonitve preizkusa z ustreznimi sredstvi, napravami ali strokovnega pregleda zaradi preveritve, ali ima v organizmu alkohol, ali odklonitve preizkusa z napravo ali sredstvom za hitro ugotavljanje prisotnosti prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi ali zaradi odklonitve strokovnega pregleda;

– bila izrečena prepoved vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije zaradi vožnje pod vplivom alkohola.

(2) Dovoljenje za učitelja predpisov o varnosti cestnega prometa lahko pridobi oseba, ki:

1. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje in je končala program usposabljanja za učitelja predpisov;

2. ima najmanj tri leta vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B.

(3) Dovoljenje za strokovnega vodjo šole vožnje dobi oseba, ki:

1. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje, najmanj tri leta delovnih izkušenj na delovnem mestu učitelja vožnje in je uspešno končala program usposabljanja za vodjo šole vožnje;

2. ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje najmanj za vozila kategorije B.

(4) Osebe držav članic Evropske unije lahko dovoljenje za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje pridobijo na podlagi enakovrednih dokazil držav članic Evropske unije. Dovoljenje za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje mora pridobiti tudi oseba za čezmejno opravljanje storitve.

(5) O izdaji dovoljenja za učitelja vožnje, učitelja predpisov ali strokovnega vodjo šole vožnje je potrebno odločiti v 30 dneh od prejete popolne vloge. Če to opravičuje zahtevnost zadeve, se lahko rok za izdajo dovoljenja s sklepom podaljša, vendar največ za 30 dni. Podaljšanje in trajanje podaljšanja roka je potrebno v sklepu utemeljiti.

(6) Če se v roku oziroma podaljšanem roku iz prejšnjega odstavka ne odloči o izdaji dovoljenja za učitelja vožnje, učitelja predpisov ali strokovnega vodjo šole vožnje, se šteje, da je bilo dovoljenje izdano.

35. člen

(izdaja in podaljšanje veljavnosti dovoljenj)

(1) Dovoljenje za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje izda in podaljša veljavnost upravna enota.

(2) Dovoljenje za učitelja vožnje in dovoljenje za učitelja predpisov se izda za pet let oziroma za krajši čas, če je taka omejitev določena v vozniškem dovoljenju na podlagi potrdila o opravljenem programu za izobraževanje učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje, določenim s tem zakonom. Dovoljenje za strokovnega vodjo šole vožnje se izda brez omejitve veljavnosti.

(3) Veljavnost dovoljenja za učitelja vožnje in dovoljenja za učitelja predpisov se podaljša za pet let oziroma za krajši čas, če je taka omejitev določena v vozniškem dovoljenju, na podlagi potrdila o opravljenem programu dodatnega usposabljanja učiteljev vožnje in učiteljev predpisov, določenim s tem zakonom.

(4) Veljavnost dovoljenja za učitelja vožnje se ne podaljša, če so podani razlogi iz 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona.

(5) Ministrstvo, pristojno za promet, v okviru evidence voznikov vodi evidenco izdanih dovoljenj za učitelje vožnje, evidenco dovoljenj za učitelje predpisov o varnosti cestnega prometa in evidenco dovoljenj za strokovne vodje šol vožnje, ki vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime;
2. EMŠO;
3. datum izdaje dovoljenja in veljavnost;
4. stalno oziroma začasno prebivališče;
5. kategorijo, za katero je izdano dovoljenje za učitelja vožnje;

6. upravno enoto, ki je izdala oziroma podaljšala veljavnost dovoljenja;

7. podatke o ugotovljeni začasni ali trajni zdravstveni nezmožnosti opravljanja poklica voznika oziroma učitelja vožnje.

(6) Podatke v evidenco vpisujejo upravne enote.

36. člen

(odvzem dovoljenja za učitelja vožnje)

(1) Učitelju vožnje se dovoljenje za učitelja vožnje:

1. trajno odvzame, če je bil v zadnjih treh letih pravno-močno obsojen za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, spolno nedotakljivost, ogrožanja javnega prometa ali za kaznivo dejanje nasilništva,

2. odvzame za čas, za katerega velja izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja, sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, prepoved uporabe vozniškega dovoljenja ter prepoved vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Dovoljenje za učitelja vožnje se odvzame tudi učitelju vožnje, ki postane telesno ali duševno nezmožen voziti motorno vozilo, dokler traja taka nezmožnost.

(3) Odločbo o odvzemu dovoljenja za učitelja vožnje izda na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena upravna enota.

VII. IZOBRAŽEVANJE KANDIDATOV, VOZNIKOV TER IZOBRAŽEVANJE IZVAJALCEV IZOBRAŽEVANJA

37. člen

(program usposabljanja kandidatov za voznike
motornih vozil)

(1) Program usposabljanja za voznike motornih vozil vsebuje teoretični in praktični del.

(2) Teoretični del usposabljanja v trajanju najmanj 20 pedagoških ur je sestavljen iz splošnega in dodatnega dela ter obsega:

1. pravila cestnega prometa, prometne znake in njihov pomen, znake, ki jih dajejo policisti in druge s tem zakonom pooblaščen osebe, ter nevarnosti, ki nastanejo zaradi dejanj v prometu, ki nasprotujejo prometnim predpisom;

2. osnove delovanja naprav na motornem vozilu, ki so pomembne za varen cestni promet;

3. obveznosti in vloge voznikov v cestnem prometu;

4. vsebine, ki opredeljujejo pomembnost prepoznavanja in predvidevanja prometnih okoliščin ter z njimi povezani dejavniki tveganja v prometu;

5. vsebine, ki opredeljujejo spremembe v vedenju in obnašanju voznika v prometu zaradi vpliva alkohola, drog in psihoaktivnih zdravil, zaradi utrujenosti, bolezni in drugih duševnih in telesnih stanj ter zaradi vremenskih razmer, stanja vozila in ceste, kar vpliva na varnost prometa;

6. teme, ki prispevajo k razvijanju humanih odnosov, odnosov vzajemnega spoštovanja in razumevanja med vsemi udeleženci v prometu po načelih zaupanja in solidarnosti ter k ravnanju ob prometni nesreči;

7. tehnike varčne in okolju prijazne vožnje, vključno z ekonomskimi vidiki uporabnika pri izbiri varčnejših vozil in prihranki zaradi varčne vožnje ter prikazom manjših vplivov na okolje.

(3) Za kandidate, ki imajo veljaven splošni del teoretičnega usposabljanja, se izvede dodatni del teoretičnega usposabljanja:

– če se usposabljaajo za pridobitev vozniškega dovoljenja kategorij AM, A1, A2, A, B1 v trajanju najmanj osem ur in

– če se usposabljaajo za pridobitev vozniškega dovoljenja kategorij BE, C, C1, CE, C1E, D1, D, D1E, DE in F v trajanju najmanj 12 ur.

(4) Praktični del usposabljanja se izvede v trajanju najmanj 20 ur in obsega:

1. spoznavanje vozila in učenje osnovnih elementov tehnike vožnje na neprometni površini;

2. učenje vožnje po cestah z redkim prometom v naselju in zunaj njega;

3. učenje vožnje v gostem prometu v naselju in zunaj njega podnevi in ponoči;

4. učenje osnov tehnik varčne in okolju prijazne vožnje.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se praktični del usposabljanja za kandidata motornega vozila kategorije F izvede v trajanju najmanj 16 ur. Kandidat, ki že ima vozniško dovoljenje A1 ali A2 in se usposablja za pridobitev vozniškega dovoljenja kategorije A2 ali A ter kandidat, ki se usposablja za vožnjo skupine vozil, katere največja dovoljena masa presega 3.500 kg in ne presega 4.250 kg, če je vlečnemu vozilu dodano priklopno vozilo, ki ni lahki priklopnik, mora opraviti praktični del usposabljanja v trajanju najmanj devet ur.

(6) Šola vožnje mora izvajati usposabljanje kandidatov za voznike po programu in trajanju programa kot je to določeno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(7) Šola vožnje mora o kraju in času izvajanja teoretičnega dela usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil obvestiti javno agencijo najmanj dva dni pred izvedbo usposabljanja preko spletnega mesta Ministrstva za promet.

(8) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne izvaja usposabljanja kandidatov za voznike po programu in trajanju programa kot je to določeno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, njuna odgovorna oseba pa z globo 400 eurov.

(9) Z globo 800 eurov se kaznuje za prekršek učitelj vožnje ali učitelj predpisov, ki poučevanja ne izvaja po predpisanem programu.

(10) Z globo 800 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki v predpisanem roku ne obvesti javne agencije o kraju in času izvedbe dodatnega usposabljanja, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

38. člen

(pogoji za usposabljanje kandidatov)

(1) Kandidat za voznika se sme v šoli vožnje začeti usposabljati, če mu ne manjka več kot šest mesecev do starosti, predpisane za pridobitev pravice vožnje motornega vozila posamezne kategorije.

(2) Pred začetkom praktičnega dela usposabljanja mora kandidat za voznika z veljavnim zdravniškim spričevalom dokazati, da je telesno in duševno zmožen voziti vozilo, za vožnjo katerega se usposablja ter uspešno opraviti teoretični del vozniškega izpita pred komisijo izpitnega centra, kar mora izpitni center vpisati v evidenčni karton vožnje kandidata za voznika. Uspešno opravljen teoretični del vozniškega izpita velja tri leta. Med usposabljanjem mora kandidat uporabljati pripomočke za vožnjo vozila, ki so vpisani v zdravniškem spričevalu.

(3) Kandidat za voznika, ki se usposablja za vozniški izpit, sme po cesti voziti motorno vozilo tiste kategorije, za katero se usposablja, če ga vozi pod nadzorstvom učitelja vožnje.

(4) Po končanem praktičnem delu usposabljanja v šoli vožnje, se lahko kandidat za voznika motornih vozil prihlasi k opravljanju praktičnega dela vozniškega izpita pred komisijo izpitnega centra.

(5) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek učitelj predpisov oziroma učitelj vožnje, če usposablja kandidata za voznika, ki ne izpolnjuje pogojev iz prvega ali drugega odstavka oziroma opusti nadzorstvo iz tretjega odstavka tega člena.

39. člen

(dodatno usposabljanje voznikov začetnikov)

(1) Voznik začetnik, ki ima v Republiki Sloveniji stalno ali začasno prebivališče in je v Republiki Sloveniji opravil vozniški izpit in pridobil vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A2 ali A ali B mora opraviti program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov. Program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov mora opraviti tudi voznik, ki je pridobil slovensko vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A2 ali A ali B na podlagi tujega veljavnega voznškega dovoljenja, od izdaje katerega pa je minilo manj kot eno leto ter v državi, kjer je pridobil vozniško dovoljenje, ni opravil takšnega programa.

(2) Vozniku začetniku se ob izdaji voznškega dovoljenja izda tudi karton voznika začetnika za spremljanje opravljenih obveznosti po programu dodatnega usposabljanja za voznika začetnika, na katerega izvajalec programa potrjuje opravljene obveznosti.

(3) Program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov vsebuje vadbo varne vožnje ter skupinsko delavnico o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa.

(4) Programa dodatnega usposabljanja se mora voznik začetnik udeležiti po najmanj štirih mesecih od izdaje voznškega dovoljenja.

(5) Ceno programa dodatnega usposabljanja za voznika začetnika plača udeleženec.

40. člen

(izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov)

(1) Program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov izvaja javna agencija. Javna agencija lahko za izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov pooblasti tudi pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika, če izpolnjuje pogoje glede poslovnih prostorov, vadbene proge, predpisane opreme in naprav ter kadrov, določene s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi (v nadaljnjem besedilu: izvajalec dodatnega usposabljanja). Pooblastilo se izda za dobo treh let z možnostjo podaljšanja ob izpolnjevanju predpisanih pogojev.

(2) Program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov lahko izvajajo pravne osebe ali samostojni podjetniki posamezniki, ki imajo dovoljenje oziroma pooblastilo za izvajanje enakovrednih programov usposabljanj v drugi državi članici Evropske unije, če izpolnjujejo pogoje, določene v prejšnjem odstavku in jih pooblasti javna agencija.

(3) Izvajalec dodatnega usposabljanja mora v 15 dneh javni agenciji sporočiti vsako spremembo, ki vpliva na izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena.

(4) Izvajalec dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov mora o izvedbi usposabljanja voditi evidenco o udeležencih dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime udeleženca;
2. EMŠO;
3. stalno oziroma začasno prebivališče;
4. datum začetka in zaključka dodatnega usposabljanja voznika začetnika;

5. številko izdanega potrdila o opravljenem dodatnem usposabljanju voznika začetnika.

(5) Pooblastilo za izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov iz prvega in drugega odstavka tega člena javna agencija razveljavi, če pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

1. ne izpolnjuje več predpisanih pogojev za izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov;
2. ne izvaja dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov v skladu s predpisi;
3. javno agencijo obvesti, da je prenehal z izvajanjem programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov;
4. če je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik izbrisan iz evidence poslovnih subjektov.

(6) Izvajalec dodatnega usposabljanja mora o izvajanju usposabljanja voznikov začetnikov obvestiti javno agencijo o kraju in času izvedbe dodatnega usposabljanja. Izvajalec dodatnega usposabljanja mora obvestiti javno agencijo najmanj pet dni pred izvedbo usposabljanja preko spletnega mesta Ministrstva za promet.

(7) Z globo 800 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki v predpisanem roku ne obvesti javne agencije o kraju in času izvedbe dodatnega usposabljanja, ali če ne sporoči sprememb, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za pooblastitev, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

(8) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne izvaja programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov v skladu s predpisi, ali izvaja usposabljanje brez pooblastila ali izvaja usposabljanje, pa ne izpolnjuje več predpisanih pogojev za izdajo pooblastila, odgovorna oseba pa z globo 800 eurov.

41. člen

(kadrovski pogoji za izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov)

(1) Pri izvajalcu programa dodatnega usposabljanja lahko izvaja vadbo varne vožnje fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je dopolnila starost najmanj 24 let;
2. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje ali je pred uve-

ljavitvijo tega zakona najmanj deset let neprekinjeno izvajala treninge vadbe varne vožnje in je starejša od 50 let ali je dovoljenje za izvajanje teh programov pridobila pred začetkom uporabe tega zakona;

3. ima veljavno vozniško dovoljenje ustrezne kategorije najmanj pet let;

4. v evidenci kazenskih točk nima vpisanih več kot pet kazenskih točk;

5. je uspešno opravila izpit za izvajanje vadbe varne vožnje po posebnem programu;

6. ji v zadnjih dveh letih ni bil izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja, prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepovedi uporabe vozniškega dovoljenja ali prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Ne glede na 1. in 2. točko prejšnjega odstavka smejo pri izvajalcu programa dodatnega usposabljanja vadbo varne vožnje izvajati osebe, ki so pridobile dovoljenje na podlagi Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo, 57/08 – ZLDUVCP, 58/09 in 36/10).

(3) Pri izvajalcu programa dodatnega usposabljanja lahko izvaja skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje;

2. je uspešno opravila izpit za izvajanje programa v skupinskih delavnicah po posebnem programu;

3. ji v zadnjih dveh letih ni bil izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja, prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepovedi uporabe vozniškega dovoljenja ali prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(4) Oseba, ki izvaja vadbo varne vožnje, mora takoj pisno obvestiti izvajalca dodatnega usposabljanja, pri katerem opravlja delo, da ima v evidenci kazenskih točk vpisanih več kot pet kazenskih točk.

(5) Z globo 800 eurov se kaznuje za prekršek oseba iz prejšnjega odstavka, ki pisno ne obvesti izvajalca dodatnega usposabljanja, pri katerem opravlja delo, da ima v evidenci kazenskih točk vpisanih več kot pet kazenskih točk.

42. člen

(program usposabljanja in preizkus znanja izvajalcev usposabljanj voznikov začetnikov)

(1) Kandidati za izvajalce programa vadbe varne vožnje in skupinskih delavnic se morajo usposobiti po predpisanem programu in opraviti izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije.

(2) Izvajalci programa vadbe varne vožnje in skupinskih delavnic se morajo vsaka tri leta udeležiti rednega izpopolnjevanja znanja po programu iz 14. člena tega zakona.

(3) Usposabljanje kandidatov za izvajalce programa vadbe varne vožnje in skupinskih delavnic ter redno izpopolnjevanje znanja izvaja javna agencija.

(4) O izvedbi usposabljanja in rednega izpopolnjevanja znanja mora javna agencija voditi evidenco o udeležencih. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime udeleženca;

2. EMŠO;

3. stalno oziroma začasno prebivališče;

4. številko vozniškega dovoljenja;

5. kategorija motornih vozil, za katero je udeleženec vključen v program usposabljanja;

6. datum začetka in zaključka usposabljanja oziroma izpopolnjevanja znanja;

7. številko izdanega potrdila o opravljenem usposabljanju oziroma izpopolnjevanju znanja.

(5) Po uspešno opravljenem izpitu iz prvega odstavka tega člena mora javna agencija v 15 dneh od dneva, ko je

kandidat uspešno opravil izpit, izdati potrdilo o opravljenem izpitu.

(6) Udeležencu rednega izpopolnjevanja znanja mora javna agencija v petnajstih dneh po zaključku izpopolnjevanja znanja izdati potrdilo.

(7) Javna agencija mora o opravljenih izpitih voditi evidenco, ki vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime udeleženca;

2. EMŠO;

3. stalno oziroma začasno prebivališče;

4. datum opravljenega izpita;

5. navedbo dela programa usposabljanja za voznike začetnike, za izvajanje katerega je udeleženec usposabljanja opravil izpit;

6. številko potrdila o opravljenem izpitu.

43. člen

(program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, edukacijske in psihosocialne delavnice)

(1) Program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo obsega teoretični in praktični del. Teoretični del obsega 12 pedagoških ur z vsebinami o varnosti cestnega prometa, tveganjih vožnje, odgovornosti voznikov in psihosocialnih odnosih med udeleženci v cestnem prometu. Praktični del se izvede v obliki vadbe varne vožnje v obsegu šestih pedagoških ur.

(2) Program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, edukacijske delavnice in psihosocialne delavnice izvaja javna agencija. Javna agencija lahko za izvajanje programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, edukacijske delavnice in psihosocialne delavnice pooblasti tudi pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika, če izpolnjuje pogoje glede poslovnih prostorov, vadbene proge, predpisane opreme in naprav ter kadrov, določenih s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen organizacija). Pooblastilo se izda za dobo štirih let z možnostjo podaljšanja ob izpolnjevanju predpisanih pogojev.

(3) Pooblaščen organizacija mora v 15 dneh javni agenciji sporočiti vsako spremembo, ki vpliva na izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka.

(4) Pooblastilo za izvajanje programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, edukacijskih in psihosocialnih delavnic javna agencija razveljavi v naslednjih primerih:

1. če pooblaščen organizacija ne izpolnjuje predpisanih pogojev za izvajanje programa usposabljanja za varno vožnjo;

2. če pooblaščen organizacija ne izvaja dodatnega usposabljanja za varno vožnjo v skladu s tem zakonom oziroma predpisi, izdanimi na podlagi tega zakona;

3. če je pooblaščen organizacija prenehala delovati;

4. če pooblaščen organizacija sporoči, da je prenehala z izvajanjem programa.

(5) Javna agencija oziroma pooblaščen organizacija ne smeta dovoliti udeležbe na programu praktičnega dela dodatnega usposabljanja, če je očitno, da voznik zaradi telesne okvare ali poškodbe, utrujenosti, bolezni, duševnega stanja, vpliva alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih sredstev ne more zanesljivo voziti.

(6) Javna agencija oziroma pooblaščen organizacija morata o izvedbi usposabljanja voditi evidenco o udeležencih. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime udeleženca;

2. EMŠO;

3. stalno oziroma začasno prebivališče;

4. datum začetka in zaključka usposabljanja;

5. številka izdanega potrdila o opravljenem usposabljanju.

(7) Pooblaščen organizacija mora o kraju in času izvajanja usposabljanja obvestiti javno agencijo najmanj pet dni pred izvedbo usposabljanja preko spletnega mesta Ministrstva za promet.

(8) Javna agencija oziroma pooblaščen organizacija morata obveščati pristojna sodišča o izvajanju programa kot določi sodišče v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.

(9) Z globo 800 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki v predpisanem roku ne obvesti javne agencije o kraju in času izvedbe programa dodatnega usposabljanja ali je ne obvesti o spremembah, ki vplivajo na pooblastitev, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

(10) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne vodi ali ne vodi pravilno evidence o udeležencih usposabljanja, njuna odgovorna oseba pa z globo 100 eurov.

(11) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne izvaja programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo v skladu s predpisi, ali izvaja dodatno usposabljanje brez pooblastila ali izvaja dodatno usposabljanje, pa ne izpolnjuje več predpisanih pogojev za izdajo pooblastila, njuna odgovorna oseba pa z globo 800 eurov.

44. člen

(udeležba v programu dodatnega usposabljanja za varno vožnjo)

(1) Programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo se mora udeležiti oseba, ki ji je izrečeno prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja na podlagi kazenskih točk, ki niso bile izrečene zaradi prekrškov vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi in jo v program napoti sodišče po opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu v primeru odložitve izvrševanja prenehanja veljavnosti voznškega dovoljenja, skladno z zakonom, ki ureja prekrške.

(2) Programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo se mora na podlagi ugotovitev kontrolnega zdravstvenega pregleda pred ponovnim opravljanjem voznškega izpita udeležiti tudi oseba, ki ji je prenehala veljavnost voznškega dovoljenja.

(3) Programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo se lahko udeleži tudi imetnik veljavnega voznškega dovoljenja, ki doseže ali preseže štiri kazenske točke, pa do dneva, ko opravi program, ne preseže 17 kazenskih točk, če mu kazenske točke niso bile izrečene zaradi prekrškov z vožnjo pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi. Po uspešno zaključenem programu se vozniku z dnem, ko organu, pristojnemu za vodenje evidence kazenskih točk, predloži potrdilo o opravljenem dodatnem usposabljanju za varno vožnjo, enkrat v treh letih, izbrišejo iz evidence štiri kazenske točke.

(4) Imetniku veljavnega voznškega dovoljenja se štiri kazenske točke na podlagi prejšnjega odstavka lahko izbrišejo le enkrat v treh letih ne glede na to, ali je dodatno opravil tudi zdravstveni pregled s svetovanjem ali če se je udeležil ustreznega rehabilitacijskega programa zaradi prekrška vožnje pod vplivom alkohola.

(5) Potrdilo o uspešno opravljenem programu dodatnega usposabljanja za varno vožnjo velja tri mesece.

45. člen

(udeležba v rehabilitacijskih programih)

(1) Rehabilitacijskega programa se mora udeležiti oseba, ki ji je izrečeno prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja in so ji bile izrečene kazenske točke zaradi vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi in jo v program napoti sodišče po opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu v primeru odložitve izvrševanja prenehanja veljavnosti voznškega dovoljenja, skladno z zakonom, ki ureja prekrške. Sodišče pri določitvi ustreznega rehabilitacijskega programa, ki ga določi na podlagi zdravniškega spričevala, izbira med tremi rehabilitacijskimi programi:

1. edukacijske delavnice v obsegu najmanj šest pedagoških ur z vsebinami varnosti cestnega prometa, tveganjih zaradi

vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, odgovornosti voznikov in psihosocialnih odnosih med udeleženci v cestnem prometu;

2. psihosocialne delavnice v obsegu najmanj 17 pedagoških ur, od tega najmanj dve uri individualne obravnave in najmanj 15 ur dela v skupini z vsebinami varnosti cestnega prometa, tveganjih zaradi vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, odgovornosti voznikov in psihosocialnih odnosih med udeleženci v cestnem prometu;

3. programi zdravljenja, ki potekajo po standardiziranih programih zdravljenja odvisnosti.

(2) Rehabilitacijskega programa iz prvega odstavka se mora v predpisanem obsegu pred ponovnim opravljanjem voznškega izpita udeležiti tudi oseba, ki ji je prenehala veljavnost voznškega dovoljenja. Ustrezen rehabilitacijski program določi pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti na podlagi ugotovitev kontrolnega zdravstvenega pregleda.

(3) Ustreznega rehabilitacijskega programa iz prvega odstavka tega člena, ki ga določi pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti na podlagi ugotovitev kontrolnega zdravstvenega pregleda, se lahko udeleži tudi imetnik veljavnega voznškega dovoljenja enkrat v treh letih od tedaj, ko je bil prvič pravnomočno kaznovan zaradi prekrška vožnje pod vplivom alkohola, če je bilo ugotovljeno, da je imel v organizmu več kot 0,80 do vključno 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,38 do vključno 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Imetniku veljavnega voznškega dovoljenja, ki se je udeležil rehabilitacijskega programa se z dnem, ko predloži organu, pristojnemu za vodenje evidence kazenskih točk, potrdilo o opravljenem rehabilitacijskem programu, iz evidence kazenskih točk izbrišejo štiri pravnomočno izrečene kazenske točke za prekršek vožnje pod vplivom alkohola.

(4) Imetniku veljavnega voznškega dovoljenja se štiri kazenske točke na podlagi prejšnjega odstavka izbrišejo le enkrat v treh letih ne glede na to, ali je dodatno opravil tudi program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo za imetnike veljavnega voznškega dovoljenja, ki so dosegli ali presegli štiri kazenske točke in niso presegli 17 kazenskih točk, ali če je dodatno opravil zdravstveni pregled s svetovanjem.

(5) Potrdilo o opravljenem rehabilitacijskem programu velja tri mesece.

46. člen

(izobraževanje in dodatno usposabljanje učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje)

(1) Izobraževanje ter dodatno usposabljanje učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje izvaja javna agencija. Javna agencija lahko za izvajanje programa izobraževanja ter dodatnega usposabljanja učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje pooblasti tudi pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika, če izpolnjuje pogoje glede poslovnih prostorov, predpisane opreme in naprav ter kadrov, določene s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi (v nadaljnjem besedilu: izvajalec izobraževanja ter dodatnega usposabljanja). Pooblastilo se izda za dobo treh let z možnostjo podaljšanja ob izpolnjevanju predpisanih pogojev.

(2) Izvajalec izobraževanja ter dodatnega usposabljanja mora v 15 dneh javni agenciji sporočiti vsako spremembo, ki vpliva na izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka.

(3) Pooblastilo za izvajanje programa izobraževanja ter dodatnega usposabljanja učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje, javna agencija razveljavi, če izvajalec izobraževanja ter dodatnega usposabljanja:

- ne izpolnjuje predpisanih pogojev za izvajanje programa;
- ne izvaja programa v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi;
- preneha delovati;
- če sporoči, da je prenehal z izvajanjem programa.

(4) Izvajalec izobraževanja ter dodatnega usposabljanja mora voditi evidenco o osebah, ki se usposablja po posameznih programih izobraževanja in o poteku dodatnega usposabljanja. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime udeleženca,
- stalno oziroma začasno prebivališče,
- EMŠO,
- datum vključitve v program usposabljanja,
- datum opravljanja preizkusa znanja,
- številko potrdila o opravljenem programu usposabljanja.

(5) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne vodi ali ne vodi pravilno evidence iz prejšnjega odstavka, njuna odgovorna oseba pa z globo 100 eurov.

(6) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne izvaja programa izobraževanja ter dodatnega usposabljanja v skladu s predpisi, ali izvaja program izobraževanja ter dodatnega usposabljanja brez pooblastila ali izvaja program izobraževanja ter dodatnega usposabljanja, pa ne izpolnjuje več predpisanih pogojev za izdajo pooblastila, njuna odgovorna oseba pa z globo 800 eurov.

(7) Učitelj vožnje in učitelj predpisov morata vsako leto obnavljati in dopolnjevati svoje znanje.

(8) Šteje se, da je učitelj vožnje oziroma učitelj predpisov v zadnjem letu obnavljal in dopolnjeval znanje, če je izvajal predavanja pri izobraževanju ali dodatnem usposabljanju učiteljev vožnje oziroma učiteljev predpisov ali če je sodeloval pri pripravi programov izobraževanja oziroma dodatnega usposabljanja.

(9) Šteje se, da je učitelj vožnje v zadnjem letu obnavljal in dopolnjeval znanje, če pripravi seminarsko nalogo na temo, ki mu jo določi javna agencija. Ustreznost seminarske naloge potrdi javna agencija.

47. člen

(usposabljanje spremljevalcev izrednih prevozov)

(1) Spremljevalec izrednega prevoza mora biti za izvajanje izrednih prevozov glede na kategorijo spremljanja usposobljen po predpisanem programu.

(2) Usposabljanje spremljevalcev izrednega prevoza izvaja izobraževalna ali druga organizacija, ki jo za to pooblasti javna agencija, če organizacija izpolnjuje kadrovske in materialne pogoje.

(3) Spremljevalec izrednega prevoza mora imeti pri spremljanju izrednega prevoza pri sebi dokazilo o usposobljenosti za izvajanje spremstva izrednega prevoza in ga na zahtevo pooblaščenega uradne osebe izročiti na vpogled.

(4) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek spremljevalec izrednega prevoza, ki ravna v nasprotju z določbo prejšnjega odstavka.

(5) Z globo 600 eurov se kaznuje za prekršek spremljevalec izrednega prevoza, ki za spremljanje izrednih prevozov ni usposobljen po predpisanem programu.

VIII. POGOJI ZA VOŽNJO VOZIL

48. člen

(odgovornost za varno vožnjo)

(1) V cestnem prometu lahko vozi motorno vozilo oseba, ki izpolnjuje pogoje, ki jih predpisuje ta zakon in je telesno in duševno zmožna varno voziti motorno vozilo.

(2) Kadar je telesna ali duševna zmožnost osebe zmanjšana zaradi prirojenih ali pridobljenih bolezni, poškodb ali duševnega stanja, sme taka oseba voziti motorno vozilo v cestnem prometu le, če njeno stanje ne more vplivati na njeno zmožnost za varno vožnjo motornega vozila.

(3) Šteje se, da oseba, pri kateri je telesna ali duševna zmožnost za varno vožnjo motornega vozila osebe zmanjša-

na zaradi zaužitja alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil in drugih psihoaktivnih snovi, ali zaradi utrujenosti, ni zmožna varno voziti motornega vozila.

49. člen

(pogoji za vožnjo koles in koles s pomožnim motorjem)

(1) Otrok do šestega leta starosti sme voziti kolo le na pešpoti ali v območju za pešce, v spremstvu polnoletne osebe pa tudi v območju umirjenega prometa.

(2) Otrok do 14. leta starosti, ki nima opravljenega kolesarskega izpita, sme voziti kolo v cestnem prometu le v spremstvu polnoletne osebe, ki lahko ob upoštevanju prometnih razmer spremlja največ dva otroke.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek sme učitelj, ki v osnovni šoli usposablja otroke v vožnji kolesa, spremljati največ pet otrok hkrati, če so drugi vozniki na to opozorjeni s predpisano prometno signalizacijo. Med opravljanjem kolesarskega izpita spremstvo iz prejšnjega odstavka ni potrebno, če so drugi vozniki na to opozorjeni s predpisano prometno signalizacijo.

(4) V cestnem prometu sme samostojno voziti kolo otrok, star najmanj osem let, ki ima pri sebi veljavno kolesarsko izkaznico, in oseba, ki je starejša od 14 let.

(5) Kolo s pomožnim motorjem sme voziti v cestnem prometu otrok od 12. do 14. leta starosti, ki ima pri sebi kolesarsko izkaznico, in oseba, ki je starejša od 14 let.

(6) Starostni pogoj za pridobitev pravice voziti kolo in kolo s pomožnim motorjem izpolni otrok z nastopom koledarskega leta, v katerem dopolni predpisano starost.

(7) Otrok se usposobi za vožnjo kolesa, ko opravi kolesarski izpit in dobi v osnovni šoli kolesarsko izkaznico.

(8) Program usposabljanja za vožnjo kolesa, program kolesarskega izpita in obrazec kolesarske izkaznice predpiše minister, pristojen za šolstvo.

50. člen

(splošni pogoji za udeležbo voznikov motornih vozil v cestnem prometu)

(1) Motorno oziroma motorno in priklopno vozilo sme voziti oseba, ki:

1. je telesno in duševno zmožna voziti vozilo;
2. je dopolnila predpisano starost za vožnjo vozil;
3. ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil tiste oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi in ne vozi v nasprotju z omejitvijo, vpisano v njenem vozniškem dovoljenju;

4. se ji ne izvršuje sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije, ji ni izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja, ji ni izrečena sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja niti ji ni začasno odvzeto vozniško dovoljenje;

5. uporablja pripomočke za vožnjo, ki so vpisani v njenem vozniškem dovoljenju.

(2) Ne glede na 3. točko prejšnjega odstavka sme voziti motorno oziroma motorno in priklopno vozilo oseba:

1. ki je opravila vozniški izpit za vožnjo vozil tiste oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi;
2. ne vozi vozila ali skupine vozil v nasprotju z omejitvijo, vpisano v zdravniškem spričevalu;
3. je vključena v pridobivanje temeljnih kvalifikacij v skladu z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu;
4. jo pri vožnji spremlja učitelj vožnje, ki voznika usposablja za pridobitev temeljnih kvalifikacij.

(3) Ne glede na 3. točko prvega odstavka tega člena sme voziti motorno oziroma motorno in priklopno vozilo oseba, ki opravlja vozniški izpit za vožnjo vozil tiste oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi.

(4) Ne glede na 3. točko prvega odstavka tega člena sme v Republiki Sloveniji do izdaje vozniškega dovoljenja voziti motorno in priklopno vozilo tiste oziroma tistih kategorij, v katero

spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi, oseba, ki ima potrjeno, da je pri upravni enoti dala vlogo za izdajo vozniškega dovoljenja, na kateri je navedeno, da izpolnjuje pogoje za izdajo vozniškega dovoljenja.

(5) V cestnem prometu se ne sme uporabljati vozniškega dovoljenja, namesto katerega je izdan dvojniki.

(6) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki vozi z vozniškim dovoljenjem, katerega veljavnost je potekla, če pogoj za podaljšanje njegove veljavnosti ni predložitev veljavnega zdravniškega spričevala.

(7) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s 1. ali 5. točko prvega odstavka tega člena.

(8) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z 2. ali 3. točko prvega odstavka ali s petim odstavkom tega člena.

(9) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek oseba, ki da motorno vozilo v uporabo osebi, ki ne sme voziti takega vozila.

(10) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki vozi motorno vozilo v cestnem prometu v času, ko se mu izvršuje sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije ali ji je začasno odvzeto vozniško dovoljenje. Poleg globe se vozniku izreče tudi 18 kazenskih točk.

(11) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki vozi motorno vozilo v cestnem prometu v času, ko se mu izvršuje sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja ali varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja.

51. člen

(vožnja s spremljevalcem)

(1) Ne glede na določbi 2. in 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena sme voziti osebni avtomobil tudi oseba, starejša od 16 let:

1. ki je v šoli vožnje opravila teoretični del usposabljanja za voznika motornih vozil kategorije B, je pred pristojno izpitno komisijo opravila teoretični del vozniškega izpita in v šoli vožnje končala praktični del usposabljanja;

2. ki ji vozniško dovoljenje ni odvzeto oziroma se ji ne izvršuje izrečena sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije oziroma se ji ne izvršuje varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja oziroma ji ni izrečena sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja in v evidenci nima nobene kazenske točke v cestnem prometu, če ima vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil druge kategorije;

3. če jo med vožnjo spremlja spremljevalec;

4. če je vozilo označeno s predpisano »L« tablico.

(2) Spremljevalec osebe iz prejšnjega odstavka je lahko eden od staršev, posvojiteljev, skrbnikov, rejnikov ali druga oseba, ki je stara najmanj 27 let in ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B najmanj pet let in v evidenci nima več kot pet kazenskih točk. Osebo, mlajšo od 18 let, lahko spremlja druga oseba pod pogojem, da s tem pisno soglašajo starši, skrbniki, posvojitelji ali rejniki. Če je spremljevalec druga oseba, lahko v obdobju petih let usposablja največ dve osebi iz prejšnjega odstavka. Spremljevalec mora biti vpisan v evidenco o voznških dovoljenjih in evidenčni karton vožnje. Vpis opravi izpitni center, ko ugotovi, da so izpolnjeni pogoji. Pred vpisom v evidenčni karton vožnje mora izpitni center spremljevalcu posredovati ustrezna navodila.

(3) Usposabljanje iz 1. točke prvega odstavka tega člena sme pričeti oseba, ki je dopolnila šestnajst let.

(4) Med vožnjo motornega vozila mora imeti oseba iz prvega odstavka tega člena pri sebi evidenčni karton vožnje in veljavno zdravniško spričevalo, spremljevalec pa veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B. Te listine morata na zahtevo izročiti policistu na vpogled.

(5) Pod pogoji, navedenimi v tem členu, sme oseba iz prvega odstavka tega člena voziti osebni avtomobil, dokler ne opravi vozniškega izpita za vožnjo motornih vozil kategorije B, vendar največ dve leti od začetka usposabljanja.

(6) Pri spremljanju osebe iz prvega odstavka tega člena je spremljevalec odgovoren za varnost vožnje in za prekršek, ki ga je storila ta oseba, razen če ga ni mogel preprečiti.

(7) Tablica iz 4. točke prvega odstavka tega člena je kvadratne oblike, zelene barve, na kateri je črka »L« bele barve. Nameščena mora biti na levi polovici zadnje strani vozila, kadar vozi vozilo voznik s spremljevalcem.

(8) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek spremljevalec, ki ravna v nasprotju z določbo 4. točke prvega odstavka ter oseba iz prvega odstavka tega člena ali spremljevalec, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena.

52. člen

(vožnja vojaških vozil)

Za vožnjo vojaških vozil, ki po konstrukciji in namenu lahko prevažajo tovor, osebe ali oborožitev in se uporabljajo za opravljanje nalog Slovenske vojske (bojna in nebojna vozila za posebne namene), ne veljajo določbe tega zakona o številu oseb, ki se smejo prevažati v vojaških vozilih ali na njih, in kategoriji vozniškega dovoljenja, če se v vozilu ali na njem poleg voznika vozi več kot osem oseb ali če je vlečnemu vozilu pripeto priklopno vozilo.

IX. VOZNIŠKO DOVOLJENJE

53. člen

(izdaja, veljavnost in podaljšanje veljavnosti vozniškega dovoljenja)

(1) Vozniško dovoljenje izda oziroma njegovo veljavnost podaljša upravna enota (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ). Vozniško dovoljenje prične veljati z dnem izdaje.

(2) Vozniško dovoljenje se izda oziroma njegova veljavnost se podaljša osebi, ki ima v Republiki Sloveniji stalno prebivališče oziroma začasno prebivališče več kot šest mesecev.

(3) Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorij A2, A, B, BE, C1, C1E, C in CE se vozniku začetniku izda z veljavnostjo do dopolnjenega 21. leta starosti oziroma za dve leti po prvi pridobitvi vozniškega dovoljenja. Vozniško dovoljenje se vozniku začetniku podaljša, ko opravi program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov.

(4) Vozniku začetniku lahko pristojni organ največ enkrat podaljša veljavnost vozniškega dovoljenja za obdobje, potrebno za izpolnitev predpisanih obveznosti, vendar ne več kot za eno leto. Če predpisanih obveznosti tudi v tem roku ne izpolni, se mu izda novo vozniško dovoljenje le, če ponovno opravi vozniški izpit. V tem primeru ponovno postane voznik začetnik.

(5) Če ta zakon ne določa drugače, se vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorij AM, A1, A2, A, B, B1 in BE izda z veljavnostjo desetih let. Po dopolnjeni starosti 70 let se vozniško dovoljenje izda z veljavnostjo petih let.

(6) Če ta zakon ne določa drugače, se vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorij C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 in D1E izda z veljavnostjo petih let. Po dopolnjeni starosti 65 let se vozniško dovoljenje izda z veljavnostjo treh let.

(7) Imetniku vozniškega dovoljenja kategorij AM, A1, A2, A, B, B1 in BE, ki dopolni starost 70 let, se podaljša veljavnost vozniškega dovoljenja, če predloži zdravniško spričevalo, da je telesno in duševno zmožen za vožnjo motornega vozila določene kategorije.

(8) Veljavnost voznških dovoljenj kategorij C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 in D1E se po poteku podaljša, če imetnik vozniškega dovoljenja predloži zdravniško spričevalo, da je telesno in duševno zmožen za vožnjo motornega vozila določene kategorije.

(9) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov se veljavnost vozniškega dovoljenja omeji na rok, določen v zdravniškem spričevalu o telesni in duševni zmožnosti upravičenca za vožnjo motornega vozila, ki ga izdajo izvajalci zdravstvene dejavnosti in pooblaščen izvajalci zdravstvene dejavnosti.

(10) Pri izrekanju kazenskih točk v cestnem prometu se šteje, da ima veljavno vozniško dovoljenje, izdano v Republiki Sloveniji, tudi imetnik vozniškega dovoljenja, kateremu je potekel rok veljavnosti, oziroma voznik, ki je v času storitve prekrška vozil vozilo s potrdilom iz četrtega odstavka 50. člena tega zakona.

54. člen

(pogoji za izdajo vozniškega dovoljenja)

(1) Vozniško dovoljenje se izda osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je telesno in duševno zmožna voziti vozilo, kar dokaže z veljavnim zdravniškim spričevalom;

2. je dopolnila predpisano starost za vožnjo vozil, je opravila vozniški izpit pred pristojno izpitno komisijo za vozniške izpite;

3. je uspešno opravila tečaj o varnem delu s traktorjem in traktorskimi priključki, če zahteva izdajo vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil kategorije F;

4. ji ni odvzeto ali začasno odvzeto vozniško dovoljenje;

5. se ji ne izvršuje stranska sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije;

6. ji ni prepovedana izdaja vozniškega dovoljenja v zvezi z varnostnim ukrepom odvzema vozniškega dovoljenja, dokler taka prepoved traja;

7. je zahtevi priložila ustrezno fotografijo.

(2) Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A (brez omejitev) se sme izdati tudi osebi, ki poleg pogojev, določenih v prejšnjem odstavku, izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je opravila praktični del vozniškega izpita vozil kategorije A brez omejitev;

2. da ima najmanj dve leti veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A2.

(3) Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A2 se sme izdati tudi osebi, ki poleg pogojev iz prvega odstavka tega člena izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je opravila praktični del vozniškega izpita vozil kategorije A2;

2. da ima najmanj dve leti veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A1.

(4) Osebi, ki ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B, BE, C1, C, C1E, CE, D1, D1E, D ali DE najmanj šest mesecev, se izda tudi vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije F, če uspešno opravi tečaj o varnem delu s traktorjem in traktorskimi priključki.

(5) Osebi, ki opravi praktični del vozniškega izpita na vozilu, katerega prestavno razmerje med motorjem in kolesi se spreminja z uporabo stopalke za plin ali zavore oziroma brez stopalke sklopke ali ročne prestavne ročice – sklopke za dvokolesna motorna vozila (vozila z avtomatskim menjalnikom), se to zapiše v izdano vozniško dovoljenje. Z vozniškim dovoljenjem s tako opombo sme imetnik voziti samo vozila z avtomatskim menjalnikom.

(6) V vozniškem dovoljenju se potrdijo vse tiste kategorije vozil, ki jih sme imetnik voziti oziroma jih bo smel voziti po dopolnjeni predpisani starosti (kategorija G).

(7) Vsaka oseba ima lahko le eno vozniško dovoljenje. Imetniku veljavnega tujega vozniškega dovoljenja se slovensko vozniško dovoljenje izda oziroma njegova veljavnost podaljša, če odda tuje vozniško dovoljenje.

(8) Vozniškega dovoljenja se ne izda oziroma se njegova veljavnost ne podaljša, če je bilo osebi njeno vozniško dovoljenje v drugi državi članici Evropske unije odvzeto, začasno odvzeto ali razveljavljeno.

(9) Imetniku vozniškega dovoljenja druge države članice Evropske unije se veljavnost vozniškega dovoljenja podaljša tako, da se izda slovensko vozniško dovoljenje.

(10) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek oseba, ki ima več kot eno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil iste oziroma istih kategorij.

55. člen

(predpisana starost za vožnjo motornih vozil)

(1) Za vožnjo motornih vozil posamezne kategorije mora imeti voznik dopolnjeno naslednjo starost:

1. za vozila kategorije AM	15 let;
2. za vozila kategorije A1	16 let;
3. za vozila kategorije A2	18 let;
4. za vozila kategorije A, če ima imetnik dve leti vozniško dovoljenje kategorije A2	20 let;
5. za vozila kategorije A	24 let;
6. za motorna trikolesa z močjo motorja, večjo od 15 kW	21 let;
7. za vozila kategorije B1	16 let;
8. za vozila kategorij B, BE	18 let;
9. za vozila kategorij C1, C1E	18 let;
10. za vozila kategorije C, CE	21 let;
11. za vozila kategorij D1, D1E	21 let;
12. za vozila kategorij D, DE	24 let;
13. za vozila kategorije F, katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 40 km/h	16 let;
14. za vozila kategorije F, katerih konstrukcijsko določena hitrost presega 40 km/h	18 let;
15. za vozila kategorije G – motokultivatorji	15 let;
16. za vozila kategorije G – delovni stroji	18 let.

(2) Ne glede na 10. točko prejšnjega odstavka je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije C in CE star najmanj 18 let, če ima spričevalo, ki potrjuje temeljne kvalifikacije, določene v zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

(3) Ne glede na 10. točko prvega odstavka tega člena je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije C in CE star najmanj 18 let, če je zaposlen v slovenski vojski in na cesti vozi vojaško vozilo ter ima v vozniškem dovoljenju z ustreznimi kodo označeno pravico do vožnje takih vozil.

(4) Ne glede na 12. točko prvega odstavka tega člena je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije D in DE star najmanj 21 let, če ima spričevalo, ki potrjuje temeljne kvalifikacije, določene v zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

(5) Ne glede na 12. točko prvega odstavka tega člena je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije D in DE star najmanj 21 let, če ima spričevalo, ki potrjuje pospešeno pridobljene temeljne kvalifikacije, določene v zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu, in opravlja linijski prevoz potnikov, ki ni daljši od 50 km.

(6) Ne glede na 12. točko prvega odstavka tega člena je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije D in DE star najmanj 23 let, če ima spričevalo, ki potrjuje pospešeno pridobljene temeljne kvalifikacije, določene v zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

(7) Ne glede na 12. točko prvega odstavka tega člena je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije D in DE star najmanj 21 let, če je zaposlen v slovenski vojski in na cesti vozi vojaško vozilo ter ima v vozniškem dovoljenju z ustreznimi kodo označeno pravico do vožnje takih vozil.

56. člen

(kategorije vozil)

(1) Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih in priklopnih vozil, ki so razvrščena v kategorije AM, A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D, DE ter nacionalni kategoriji F in G, se izda na enotnem obrazcu.

(2) V kategorijo AM spadajo kolesa z motorjem in lahka štirikolesa. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije G.

(3) V kategorijo A1 spadajo motorna kolesa na dveh kolesih s stransko prikolico ali brez nje, katerih prostornina motorja ne presega 125 ccm in katerih moč motorja ne presega

11 kW, z razmerjem moč motorja/masa vozila, ki ne presega 0,1 kW/kg, ter trikolesa, katerih moč motorja ne presega 15 kW. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije AM in G.

(4) V kategorijo A2 spadajo motorna kolesa, katerih moč motorja ne presega 35 kW in pri katerih razmerje med močjo motorja in maso vozila ne presega 0,2 kW/kg in ne izvira iz vozila z enkrat večjo močjo. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije AM, A1 in G.

(5) V kategorijo A spadajo motorna kolesa na dveh kolesih s stransko prikolicco ali brez nje in trikolesa. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij AM, A1, A2 in G.

(6) V kategorijo B1 spadajo štrikolesa. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij AM in G.

(7) V kategorijo B spadajo motorna vozila, razen vozil kategorije A1, A2, A, F in G, katerih največja dovoljena masa ne presega 3.500 kg in poleg sedeža za voznika nimajo več kot osem sedežev. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij AM, B1 in G.

(8) V kategorijo BE spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije B, ki mu je dodano priklopno vozilo, pri čemer največja dovoljena masa priklopnega vozila ne presega 3.500 kg in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil.

(9) V kategorijo C1 spadajo motorna vozila, razen vozil kategorije D1, D ali F, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg in ne presega 7.500 kg in poleg sedeža za voznika nimajo več kot osem sedežev. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij AM, B1, B in G.

(10) V kategorijo C1E spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije C1, ki mu je dodano priklopno vozilo, pri čemer največja dovoljena masa priklopnega vozila presega 750 kg in največja dovoljena masa te skupine vozil ne presega 12.000 kg. V to kategorijo spadajo tudi skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije B in priklopnega vozila, pri čemer največja dovoljena masa priklopnega vozila presega 3.500 kg in največja dovoljena masa te skupine vozil ne presega 12.000 kg in v obeh primerih taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije BE.

(11) V kategorijo C spadajo motorna vozila razen vozil kategorije D1, D in F, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg in poleg sedeža za voznika nimajo več kot osem sedežev. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij AM, B1, B, C1 in G.

(12) V kategorijo CE spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije C in priklopnega vozila, pri čemer največja dovoljena masa priklopnega vozila presega 750 kg in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije BE in C1E, v kombinaciji z vozniškim dovoljenjem kategorije D1 pa tudi kategorije D1E ter v kombinaciji z vozniškim dovoljenjem kategorije D tudi kategorije DE.

(13) V kategorijo D1 spadajo motorna vozila za prevoz oseb, ki imajo poleg sedeža za voznika največ 16 sedežev ter katerih največja dolžina ne presega osem metrov in cestni turistični vlak. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije AM, B1, B in G.

(14) V kategorijo D1E spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije D1 in priklopnega vozila, pri čemer največja dovoljena masa priklopnega vozila presega 750 kg in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije BE.

(15) V kategorijo D spadajo motorna vozila za prevoz oseb, ki imajo poleg sedeža za voznika več kot osem sedežev.

Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije AM, B1, B, C1, C, D1 in G.

(16) V kategorijo DE spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije D in priklopnega vozila, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg, in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije BE in D1E.

(17) Vozniško dovoljenje se izda tudi za vožnjo drugih motornih in priklopnih vozil, ki so razvrščena v nacionalni kategoriji F in G.

(18) V kategorijo F spadajo traktorji in traktorski priklopniki. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije G.

(19) V kategorijo G spadajo delovni stroji in motokultivatorji.

(20) Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorije B smejo voziti v Republiki Sloveniji tudi trikolesa.

(21) Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorij B, C1, C, D1 ali D smejo voziti motorna vozila navedenih kategorij tudi, kadar so jim dodani lahki priklopniki. Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorije B smejo voziti motorno vozilo te kategorije tudi, kadar mu je dodano priklopno vozilo, ki ni lahki priklopnik, če največja dovoljena masa skupine vozil ne presega 3.500 kg in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil. Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorije B smejo voziti motorno vozilo te kategorije tudi, kadar mu je dodano priklopno vozilo, ki ni lahki priklopnik in največja dovoljena masa take skupine vozil presega 3.500 kg, a ne presega 4.250 kg, in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil, če se usposobi v skladu s petim odstavkom 37. člena tega zakona in opravi praktični del vozniškega izpita s tako skupino vozil ter ima v vozniškem dovoljenju z ustreznim kodo označeno pravico do vožnje take skupine vozil.

(22) Vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije BE, C1E, CE, D1E in DE se izda le osebi, ki ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B, C1, C, D1 in D.

(23) Ob uporabi in zamenjavi vozniškega dovoljenja, izdanega na obrazcu, določenem s Pravilnikom o obrazcih prometnih dovoljenj in vozniškega dovoljenja ter o registrskih tablicah (Uradni list RS, št. 5/92, 70/95 in 73/00) in Pravilnikom o vozniških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 117/02, 100/03 in 59/04), in izdanega na podlagi 128.a člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98, 33/00 – odločba US, 39/00 – popravek odločbe US, 61/00, 100/00 – odločba US, 21/02 in 67/02), oziroma ob uporabi in zamenjavi vozniškega dovoljenja, izdanega na obrazcu, določenem s Pravilnikom o vozniških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 80/05), se upošteva enakovrednost med kategorijami:

DOSEDANJE VOZNIŠKO DOVOLJENJE		NOVO VOZNIŠKO DOVOLJENJE
A do 125 ccm	=	A1
A do 125 ccm in 11 kW	=	A1
A ≤ 125 ccm in ≤ 11kW	=	A1
A1	=	A1
A ≤ 25 kW in ≤ 0,16 kW/kg oziroma A – A z omejitvijo ≤ 25 kW in ≤ 0,16 kW/kg	=	A2
A do 350 ccm	=	A2
A	=	A
B	=	B
C	=	C
D1		D1
D	=	D
E le z vozili kategorije B	=	BE

E		BE, CE in če ima imetnik vozniškega dovoljenja kategorijo D, tudi DE
B + E	=	BE
C + E		CE
D1 + E		D1E
D + E		DE
F	=	F
G	=	G
H	=	AM
A – le do 50 km/h	=	AM

57. člen

(odvzem in omejitev vozniškega dovoljenja
iz zdravstvenih razlogov)

(1) Upravna enota na podlagi dokončnega zdravniškega spričevala iz drugega odstavka 81. člena tega zakona z odločbo odvzame imetniku vozniško dovoljenje za toliko časa, dokler se s kontrolnim zdravstvenim pregledom ne ugotovi, da je telesno in duševno zmožen voziti motorna vozila.

(2) Imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja, ki ima dovoljenje za vožnjo motornih vozil več kategorij, vendar mu je ta pravica iz razlogov, določenih v prejšnjem odstavku, omejena na določen čas ali le za posamezno ali posamezne kategorije, se izda novo vozniško dovoljenje, v katero se vpišejo tiste kategorije motornih vozil, ki jih sme voziti, oziroma omeji njegovo veljavnost.

(3) Pritožba zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

58. člen

(ponovna pridobitev vozniškega dovoljenja)

(1) Oseba, ki ji je izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja po zakonu, ki ureja prekrške, lahko pridobi novo vozniško dovoljenje po šestih mesecih od izvršitve odločbe, če ji je izrečeno prenehanje prej kot v dveh letih od ponovne pridobitve vozniškega dovoljenja, pa po enem letu od izvršitve odločbe. Oseba, ki ji je bil izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja po kazenskem zakoniku, lahko pridobi novo vozniško dovoljenje po izvršitvi tega varnostnega ukrepa.

(2) Pogoji za pridobitev novega vozniškega dovoljenja je, da oseba iz prejšnjega odstavka opravi kontrolni zdravstveni pregled, se udeleži programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, določenega s tem zakonom in ponovno opravi vozniški izpit.

(3) Če so bile osebi iz prvega odstavka tega člena izrečene kazenske točke oziroma varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja zaradi vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, se mora pred ponovnim opravljanjem vozniškega izpita udeležiti rehabilitacijskega programa, določenega s tem zakonom, namesto programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo.

(4) Oseba iz prvega in tretjega odstavka se sme prijaviti k opravljanju vozniškega izpita, ko predloži zdravniško spričevalo o opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu in dokazilo, da je opravila program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo oziroma rehabilitacijskega programa, določenega s tem zakonom.

(5) Če je imela oseba iz prejšnjega odstavka v vozniškem dovoljenju, za katero ji je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti, vpisanih več kategorij motornih vozil, se ji v vozniško dovoljenje vpišejo vse te kategorije, če opravi vozniški izpit za motorna vozila tiste oziroma tistih kategorij, s katerimi je storila prekršek ali prekrške, za katere so ji bile izrečene kazenske točke in izpolni druge pogoje za izdajo vozniškega dovoljenja ali če je opravila vozniški izpit za kategorijo, ki vključuje tudi tisto kategorijo, s katero je storila prekršek.

(6) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki se pri vožnji vozila v cestnem prometu izkazuje z vozniškim dovoljenjem, ki je na podlagi sodne odločbe prenehalo veljati. Enako se kaznuje tudi voznik, ki se pri vožnji vozila v cestnem prometu izkazuje z vozniškim dovoljenjem, izdanim v drugi državi članici Evropske unije na podlagi slovenskega vozniškega dovoljenja, ki je na podlagi sodne odločbe prenehalo veljati. Vozniško dovoljenje se odvzame in vrne upravni enoti na območju stalnega prebivališča imetnika vozniškega dovoljenja, če tega v Republiki Sloveniji nima, pa upravni enoti, ki ima sedež na območju storitve prekrška.

59. člen

(zamenjava vozniškega dovoljenja in izdaja dvojnika)

(1) Imetnik vozniškega dovoljenja, ki spremeni osebno ime ali naslov stalnega prebivališča oziroma začasnega prebivališča, če v Republiki Sloveniji nima stalnega prebivališča, mora v roku 30 dni od nastale spremembe veljavno vozniško dovoljenje zamenjati.

(2) Namesto pogrešanega ali ukradenega veljavnega vozniškega dovoljenja se na zahtevo stranke izda novo vozniško dovoljenje.

(3) O pogrešanih ali ukradenih veljavnih vozniških dovoljenjih ministrstvo, pristojno za promet, vodi register pogrešanih ali ukradenih vozniških dovoljenj. Register vsebuje:

1. osebno ime imetnika vozniškega dovoljenja;
2. naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča imetnika;
3. EMŠO imetnika;
4. kategorije, za katere je vozniško dovoljenje izdano;
5. ime organa, ki je izdal vozniško dovoljenje;
6. datum izdaje in datum veljavnosti vozniškega dovoljenja;
7. številko obrazca vozniškega dovoljenja;
8. datum prijave pogrešitve vozniškega dovoljenja.

(4) Podatki iz 5., 6., 7. in 8. točke prejšnjega odstavka se javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

(5) Podatki se v registru vodijo tri leta od poteka roka, za katerega je bilo pogrešano ali ukradeni vozniško dovoljenje izdano, nato se uničijo.

(6) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek imetnik vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

(7) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek oseba, ki da lažno izjavo o pogrešitvi ali kraji vozniškega dovoljenja.

60. člen

(vožnja z vozniškim dovoljenjem, izdanim v tujini)

(1) Tujec, ki ima na podlagi dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče, sme z veljavnim vozniškim dovoljenjem, ki mu ga je izdal pristojni organ tuje države, in ob vzajemnosti voziti v Republiki Sloveniji tista motorna vozila, ki jih sme voziti po veljavnem vozniškem dovoljenju, izdanem v tujini, in sicer eno leto od dneva prijave prebivališča v Republiki Sloveniji.

(2) Državljan Republike Slovenije, ki začasno ali stalno prebiva ali je prebival v tujini in pride začasno ali stalno v Republiko Slovenijo, sme z veljavnim vozniškim dovoljenjem, ki mu ga je izdal pristojni organ tuje države, voziti tista motorna vozila, ki jih sme voziti po veljavnem vozniškem dovoljenju, izdanem v tujini, in sicer dve leti od dneva prijave prebivališča v Republiki Sloveniji.

(3) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka tega člena mora oseba, ki ima veljavno vozniško dovoljenje, izdano v tujini, ki ni v skladu s Konvencijo o cestnem prometu (Uradni list RS – MP, št. 9-55/92), imeti med vožnjo motornega vozila po cesti pri sebi poleg veljavnega vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini, tudi veljavno mednarodno vozniško dovoljenje, ki ga je izdal pristojni organ ali organizacija tuje države.

(4) Oseba iz prvega in drugega odstavka tega člena v Republiki Sloveniji ne sme voziti motornega vozila po cesti, če ji

je bila v tuji državi, v kateri ji je bilo izdano vozniško dovoljenje, prepovedana vožnja vozil kategorije oziroma vrste, v katero spada vozilo, ki ga vozi. Prav tako ne sme voziti motornega vozila oseba, ki ne izpolnjuje starosti za vožnjo motornih vozil, določene v 55. členu tega zakona.

(5) Ne glede na določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena sme oseba z veljavnim vozniškim dovoljenjem, ki ji ga je izdal pristojni organ druge države članice Evropske unije, Liechtensteina, Norveške ali Islandije, voziti v Republiki Sloveniji tista motorna vozila, ki jih sme voziti po veljavnem vozniškem dovoljenju.

(6) Z globo najmanj 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena.

(7) Z globo najmanj 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali četrtem odstavkom tega člena.

61. člen

(zamenjava vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini)

(1) Tujec, ki ima na podlagi dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče več kot šest mesecev ali državljani Republike Slovenije, ki se vrne iz tujine v Republiko Slovenijo zaradi stalnega prebivanja ali ima prijavljeno začasno prebivališče v Republiki Sloveniji več kot šest mesecev, lahko, če izpolnjuje druge s tem zakonom določene pogoje za vožnjo motornih vozil, zahteva zamenjavo veljavnega vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini, za slovensko vozniško dovoljenje.

(2) Določba prejšnjega odstavka, ki se nanaša na prebivanje, se smiselno uporablja tudi za imetnika veljavnega vozniškega dovoljenja druge države članice Evropske unije, Liechtensteina, Norveške ali Islandije, ki želi zamenjati veljavno vozniško dovoljenje za slovensko vozniško dovoljenje.

(3) Slovensko vozniško dovoljenje se izda, če imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini, opravi praktični del vozniškega izpita za tiste kategorije vozil, ki jih sme voziti z vozniškim dovoljenjem, izdanem v tujini in osebi, ki je že imela veljavno slovensko vozniško dovoljenje.

(4) Praktičnega dela vozniškega izpita ni treba opraviti imetnikom vozniških dovoljenj tistih tujih držav, ki jih določi s pravilnikom minister, pristojen za promet, na podlagi ocene kakovosti izobraževanja, teoretičnega znanja in znanja vožnje motornih vozil voznikov ter prometno varnostnih razmer v posamezni tuji državi in imetnikom vozniških dovoljenj tujih držav, ki imajo dokazilo o strokovni usposobljenosti v skladu s predpisi Evropske unije o najnižji stopnji usposabljanja za nekatere poklicne voznike v cestnem prometu.

(5) Slovensko vozniško dovoljenje se izda namesto vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini.

(6) Izjemoma in ob vzajemnosti se od osebja diplomatskih predstavništev in konzulatov, predstavništev tujih držav, mednarodnih organizacij s sedežem v Republiki Sloveniji ter predstavništev mednarodnih organizacij v Republiki Sloveniji ob zamenjavi vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini, ne zahtevajo dokazila o telesni in duševni zmožnosti voziti motorna vozila ter opravljanje praktičnega dela vozniškega izpita.

(7) Tujcu in državljanu Republike Slovenije se zamenja vozniško dovoljenje, izdano v tujini, s slovenskim vozniškim dovoljenjem, če ga je pridobil med najmanj šestmesečnim neprekinjenim bivanjem v državi, v kateri je bilo izdano.

(8) Če se iz besedila vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini, ne da sklepati, za katero kategorijo oziroma vrsto vozila velja in ali še velja, se sme vozniško dovoljenje, izdano v tujini, zamenjati po prvem odstavku tega člena, če oseba, ki prosi za zamenjavo, priloži listino, iz katere je razvidno, katera motorna vozila sme voziti, oziroma listino o veljavnosti vozniškega dovoljenja.

(9) Mednarodnega vozniškega dovoljenja ni mogoče zamenjati za slovensko vozniško dovoljenje.

(10) Vozniško dovoljenje, izdano v tujini, ki se zamenja za slovensko vozniško dovoljenje, in vozniško dovoljenje, ki je bilo

oddano v skladu z določbami tega zakona, se vrne organu tuje države, ki ga je izdal.

62. člen

(zamenjava vozniškega dovoljenja, izdanega v drugi državi Evropske unije, Liechtensteinu, Norveški ali Islandiji)

(1) Imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja druge države članice Evropske unije, Liechtensteina, Norveške ali Islandije, ki stalno ali začasno prebiva v Republiki Sloveniji, lahko brez opravljanja vozniškega izpita in predložitve dokazila o duševni in telesni zmožnosti za vožnjo vozil, zamenja veljavno vozniško dovoljenje za slovensko vozniško dovoljenje, če izpolnjuje druge s tem zakonom določene pogoje za vožnjo motornih vozil, in sicer za tiste kategorije vozil, ki jih sme voziti po vozniškem dovoljenju, katerega zamenjavo zahteva.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se tiste nacionalne kategorije, ki jih po določbi tega zakona o kategorijah vozniških dovoljenj ne vsebuje slovensko vozniško dovoljenje, opustijo.

(3) Imetnik vozniškega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, pri katerem je ugotovljena telesna ali duševna nezmožnost za vožnjo motornih vozil, mora oddati vozniško dovoljenje. Slovensko vozniško dovoljenje lahko pridobi, ko predloži dokazilo o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil.

(4) Imetniku vozniškega dovoljenja druge države članice Evropske unije, Liechtensteina, Norveške ali Islandije, ki v nasprotju z določbo prejšnjega odstavka ne odda vozniškega dovoljenja, z odločbo odvzame vozniško dovoljenje pristojni organ Republike Slovenije za toliko časa, dokler se z zdravstvenim pregledom ne ugotovi, da je telesno in duševno zmožen voziti motorna vozila.

(5) Vozniško dovoljenje, izdano v drugi državi članici Evropske unije, Liechtensteinu, Norveški ali Islandiji, ki se zamenja za slovensko vozniško dovoljenje, in vozniško dovoljenje, ki je bilo oddano v skladu z določbami tega zakona, se vrne organu tuje države, ki ga je izdal.

63. člen

(mednarodno vozniško dovoljenje)

(1) Imetnik veljavnega slovenskega vozniškega dovoljenja lahko dobi na lastno zahtevo tudi mednarodno vozniško dovoljenje, če mu ni izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja ali sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma se mu ne izvršuje kazni ali sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Mednarodna vozniška dovoljenja izdaja organizacija, ki jo pooblasti javna agencija.

(3) Mednarodnega vozniškega dovoljenja, izdanega v Republiki Sloveniji, ni mogoče uporabljati za vožnjo motornih vozil v Republiki Sloveniji.

(4) Izdajanje mednarodnih vozniških dovoljenj in vodenje evidence nadzoruje ministrstvo, pristojno za promet.

(5) Organizacija, ki izdaja mednarodna vozniška dovoljenja, mora voditi evidenco o izdanih mednarodnih vozniških dovoljenjih. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime voznika;
2. EMŠO;
3. številko vpisa v evidenco in serijsko številko obrazca;
4. serijsko številko vozniškega dovoljenja, na podlagi katerega je bilo izdano mednarodno vozniško dovoljenje;
5. opombe.

(6) Evidenca izdanih mednarodnih vozniških dovoljenj se hrani najmanj tri leta od dneva izdaje vozniškega dovoljenja.

64. člen

(evidenca o vozniških dovoljenjih)

(1) Evidenca izdanih vozniških dovoljenj vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime, EMŠO, datum in kraj rojstva in fotografijo;
2. organ oziroma organizacijo, ki je izdal vozniško dovoljenje oziroma podaljšal njegovo veljavnost;

3. datum izdaje in spremembe;
4. številko vpisa;
5. serijsko številko izdanega vozniškega dovoljenja;
6. veljavnost posameznih kategorij vozniškega dovoljenja;
7. veljavnost obrazca vozniškega dovoljenja;
8. zaznamke o veljavnosti, zamenjavi zaradi obrabljenosti, zamenjavi tujega vozniškega dovoljenja za slovensko, pogrešitvi ali kraji oziroma deponiranju ali ostalih spremembah, ki se nanašajo na vozniško dovoljenje;
9. zaznamke o kaznih oziroma sankcijah in odvzemu vozniškega dovoljenja zaradi zdravstvene nezmožnosti;
10. podatek o začasno odvzetem vozniskem dovoljenju po zakonu, ki ureja prekrške, in zakonu, ki ureja kazenski postopek;
11. podatek o odložitvi izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja;
12. kategorije vozil, za katere velja, in datum pridobitve dovoljenja za vožnjo vozil posamezne kategorije;
13. da je oseba voznik začetnik;
14. da je oseba spremljevalec voznika;
15. omejitve: pripomočke, ki jih mora voznik uporabljati med vožnjo, oziroma omejitve za vožnjo vozil posameznih kategorij.

(2) Evidenco vozniskih dovoljenj vodi ministrstvo, pristojno za promet. Podatke v evidenco vnašajo upravne enote in izpitni centri.

65. člen

(personalizacija, prenos vozniskih dovoljenj in vročanje)

(1) Vozniško dovoljenje za posamezno osebo se mora personalizirati v Republiki Sloveniji.

(2) Osebe, ki pri pooblaščenem izvajalcu opravljajo naloge izdelave obrazcev vozniskih dovoljenj in obrazcev vlog za izdajo vozniskih dovoljenj ter personalizacije obrazcev vozniskih dovoljenj, morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

1. da so polnoletne;
2. da niso bile pravnomočno obsojene zaradi naklepne kaznivga dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zopora v trajanju več kot tri mesece;
3. da niso v kazenskem postopku zaradi kaznivga dejanja iz prejšnje alineje.

(3) Prenos vozniskih dovoljenj iz prvega odstavka tega člena in vlog za njihovo izdajo med pristojnim organom in podjetjem ali organizacijo za personalizacijo obrazcev vozniskih dovoljenj ter vročanje vozniskih dovoljenj izvaja podjetje ali organizacija, registrirana za prenos poštnih pošiljk, na način, ki zagotavlja zaščito, varnost in sledljivost poštnih pošiljk.

(4) Vročitev vozniškega dovoljenja je opravljena, ko upravičenec prevzame vozniško dovoljenje pri organu, ki ga je izdal, ali pri vročevalcu iz prejšnjega odstavka, kot je sam določil v vlogi za izdajo vozniškega dovoljenja. Če vozniškega dovoljenja pri vročevalcu ne prevzame v osmih dneh, se vozniško dovoljenje vrne organu, ki ga je izdal.

(5) Javna agencija in ministrstvo, pristojno za promet, imata pri nadzoru podjetja ali organizacije za izdelavo obrazcev vozniskih dovoljenj in obrazcev vlog ter pri organizaciji za personalizacijo vozniskih dovoljenj pravico pregledati vso dokumentacijo, ki se nanaša na izdelavo, personalizacijo vozniškega dovoljenja za posamezno osebo in skladiščenje obrazcev, prostore, v katerih to poteka, ter preveriti izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka tega člena.

X. VOZNIŠKI IZPITI

66. člen

(pogoji za opravljanje vozniškega izpita)

(1) Vozniški izpit za voznika motornih vozil lahko v Republiki Sloveniji opravljajo kandidati, ki imajo v Republiki Slo-

veniji stalno prebivališče ali začasno prebivališče več kot šest mesecev.

(2) Kandidati za voznike motornih vozil se lahko prijavijo k vozniskemu izpitu pri upravni enoti, ki o tem obvesti izpitni center.

(3) Vozniški izpit je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela. K teoretičnemu delu vozniškega izpita se lahko prijavijo kandidati za voznika, ki je opravil teoretični del usposabljanja v šoli vožnje. K praktičnemu delu vozniškega izpita za voznika motornega vozila ali skupine vozil, razen vozil kategorije G, se lahko prijavijo kandidati za voznika, ki je v šoli vožnje po predpisnem programu končal usposabljanje za voznika.

(4) Kandidati za voznike motornih vozil smejo opravljati praktični del vozniškega izpita, če izpolnjujejo pogoje, določene za pridobitev pravice voziti motorno vozilo.

(5) Kandidati za voznike motornih vozil kategorije C1 ali C smejo opravljati vozniški izpit, če imajo veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B oziroma če so opravili vozniški izpit za to kategorijo vozil.

(6) Kandidati za voznike motornih vozil kategorije D1 smejo opravljati vozniški izpit, če imajo veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B najmanj tri leta ali vozniško dovoljenje kategorije C1 ali C oziroma če so opravili vozniški izpit za kategorijo C1 ali C.

(7) Kandidati za voznike motornih vozil kategorije D smejo opravljati vozniški izpit, če imajo veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B najmanj tri leta in imajo veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije C ali kategorije D1 oziroma če so opravili vozniški izpit za kategorijo C ali D1.

(8) Kandidati za voznike skupine vozil BE, C1E, CE, D1E ali DE kategorije smejo opravljati vozniški izpit, če imajo veljavno vozniško dovoljenje za tisto kategorijo, v katero spada vlečno vozilo oziroma če so opravili vozniški izpit za to kategorijo vozil.

(9) Ne glede na četrty, peti ali šesti odstavek tega člena smejo kandidati za voznike motornih vozil kategorij A, C1, C, D1, D, C1E, CE, D1E in DE opravljati vozniški izpit, če jim je bila v postopku o prekršku izrečena sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja ali varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja in so pred izrekom kazni imeli veljavno vozniško dovoljenje navedenih kategorij.

67. člen

(prva pomoč)

(1) Izpit iz prve pomoči, kot del izpita za voznike motornih vozil kategorij A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D in DE opravi kandidat pri pristojni organizaciji Rdečega križa.

(2) O opravljenem izpitu organizacija iz prejšnjega odstavka vodi evidenco in izda potrdilo o opravljenem izpitu. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime udeleženca;
2. EMŠO;
3. stalno oziroma začasno prebivališče;
4. datum izdaje potrdila o opravljenem izpitu;
5. številko izdanega potrdila.

(3) Izpita ne opravlja kandidat za voznika, ki že ima vozniško dovoljenje kategorij A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D in DE.

68. člen

(opravljanje vozniškega izpita)

(1) Kandidat za voznika motornih vozil opravlja vozniški izpit v izpitnem centru, ki ga sam izbere.

(2) Na teoretičnem delu vozniškega izpita se ugotavlja, ali kandidat za voznika motornih vozil obvlada teoretično znanje vožnje, predpisano s programom usposabljanja. Na praktičnem delu vozniškega izpita se ugotavlja, ali kandidat obvlada praktično vožnjo določene kategorije motornega vozila oziroma

motornega vozila s priklopnim vozilom v skladu s predpisi in na način, ki zagotavlja samostojno varno udeležbo z vozilom v prometu.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se na vozniskem izpitu za kategorijo G ugotavlja, ali kandidat za voznika motornih vozil te kategorije obvlada teoretično znanje, ki je predpisano s programom usposabljanja.

(4) Oseba, ki zaradi telesnih zmožnosti za vožnjo motornih vozil sme voziti v cestnem prometu le tem zmožnostim prilagojeno vozilo, mora opravljati praktični del vozniskega izpita na tako prilagojenem motornem vozilu. Oseba, ki ima veljavno voznisko dovoljenje, pa ji je obveza voziti motorno vozilo, prilagojeno njenim telesnim zmožnostim, bila določena po opravljenem vozniskem izpitu za to kategorijo vozil, mora ponovno opraviti praktični del vozniskega izpita na tako prilagojenem vozilu, za čas, dokler tega dela vozniskega izpita ne opravi, pa se ji odvzame voznisko dovoljenje za vožnjo vozil take kategorije. V izdano voznisko dovoljenje take osebe se vpiše podatek, da sme voziti le prilagojeno vozilo ter številko šasije oziroma podatke o prilagoditvi vozila.

(5) Če se kandidat po opravljanju vozniskega izpita z oceno ne strinja, lahko v treh dneh od dneva opravljanja vozniskega izpita poda ugovor. O ugovoru odloči direktor javne agencije v petnajstih dneh po prejemu ugovora. Odločitev sprejme na podlagi izpitne dokumentacije, pisne obrazložitve člana izpitne komisije, ki je kandidata ocenjeval na izpitu, in strokovne presoje ocene dveh članov izpitne komisije, ki ne moreta biti tista, katerih oceno se presoja. Odločitev direktorja javne agencije je dokončna. Če se v postopku z ugovorom ugotovi, da je potrebno izpit ponoviti, nosi stroške javna agencija, vozilo šole vožnje in učitelja vožnje pa zagotovi kandidat za voznika motornih vozil.

(6) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki vozi vozilo v nasprotju z določbo četrtega odstavka tega člena.

69. člen

(izpitna komisija)

(1) Vozniški izpiti se v Republiki Sloveniji opravljajo pred izpitno komisijo za vozniske izpite, ki jo sestavljajo predsednik in člani izpitne komisije.

(2) Predsednik in člani izpitne komisije morajo imeti najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje.

(3) Član izpitne komisije za kategorijo B je lahko oseba, ki:

1. ima voznisko dovoljenje kategorije B najmanj tri leta;
2. je stara najmanj 24 let;
3. ima najmanj tri leta izkušenj pri usposabljanju kandidatov za voznike motornih vozil ali voznikov kot učitelj vožnje;

4. je opravila usposabljanje in preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniskem izpitu.

(4) Član izpitne komisije za druge kategorije je lahko oseba, ki:

1. ima veljavno voznisko dovoljenje za voznika motornih vozil kategorij, za katere ocenjuje kandidate za voznike motornih vozil, ali enakovredno znanje, pridobljeno z ustrezno poklicno kvalifikacijo;

2. je opravila usposabljanje in preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniskem izpitu;

3. je najmanj tri leta opravljala delo člana izpitne komisije za kategorijo B.

(5) Pogoja iz 3. točke prejšnjega odstavka ni treba izpolnjevati osebi, ki dokaže:

1. da ima najmanj šest let vozniskih izkušenj za kategorijo, za katero ocenjuje kandidate za voznike motornih vozil, ali

2. da ima teoretično in praktično oceno vozniske sposobnosti, ki ustreza višjim merilom, kakor so potrebna za pridobitev vozniskega dovoljenja za kategorijo, za katero ocenjuje kandidate za voznike motornih vozil.

(6) Na vozniskem izpitu lahko ocenjuje kandidate za voznike motornih vozil tudi oseba, ki opravlja strokovni nadzor

nad delom članov izpitnih komisij. Ocena osebe, ki opravlja strokovni nadzor, je dokončna.

(7) Član izpitne komisije ne more biti oseba, ki je v delovnem razmerju v šoli vožnje, ki izobražuje kandidate za voznike ali v njej opravlja začasna ali občasna dela.

(8) Preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniskem izpitu iz 4. točke tretjega odstavka in 2. točke četrtega odstavka tega člena opravlja kandidat za predsednika ali člana izpitne komisije pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije.

(9) Komisija iz prejšnjega odstavka opravlja tudi redni strokovni nadzor nad ocenjevanjem na vozniskem izpitu. Vsak član izpitne komisije mora biti nadzorovan najmanj enkrat letno, vsakih pet let pa mora biti nadzorovan pri vodenju vozniskih izpitov.

(10) Program usposabljanja za ocenjevanje na vozniskem izpitu in dodatnega usposabljanja članov oziroma predsednika izpitne komisije izvaja javna agencija.

(11) Člani izpitnih komisij morajo vsaki dve leti opraviti najmanj štiridnevno redno dodatno usposabljanje po programu za pridobivanje novega znanja ter za ohranjanje in obnavljanje znanja in ocenjevalnih spretnosti ter najmanj petdnevno usposabljanje v petih letih za razvijanje in ohranjanje potrebnih praktičnih vozniskih spretnosti.

(12) Član izpitne komisije, ki v dveh letih ni ocenjeval vozniskih izpitov za posamezno kategorijo, mora pred ponovnim ocenjevanjem vozniskih izpitov za to kategorijo obnoviti ocenjevalne spretnosti.

(13) Določbe četrtega, petega, sedmega, osmega, enajstega in dvanajstega odstavka tega člena veljajo tudi za predsednika izpitne komisije.

(14) Člana izpitne komisije, za katerega se je pri opravljanju dela ugotovilo, da dela resne strokovne napake, na predlog komisije iz sedmega odstavka tega člena javna agencija napoti na ponovno usposabljanje in preizkus usposobljenosti. Kot resna strokovna napaka se šteje ocenjevanje vozniskega izpita, ki ni v skladu s predpisi, ki urejajo to področje.

(15) Javna agencija vodi evidenco o opravljenih preizkusih usposobljenosti, ki vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime;
2. EMŠO;
3. datum in kraj rojstva;
4. kategorijo, za katero je oseba opravila preizkus usposobljenosti;
5. datum opravljanja preizkusa usposobljenosti;
6. številko potrdila o opravljenem preizkusu usposobljenosti.

70. člen

(evidenca o opravljanju vozniskih izpitov)

(1) Ministrstvo, pristojno za promet, vodi evidenco o opravljanju vozniskih izpitov, ki vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime, EMŠO, naslov stalnega ali začasnega prebivališča ter kraj rojstva kandidata;

2. podatke o datumu izdaje zdravstvenega spričevala ter podatke o številki in datumu izdaje potrdila o opravljenem izpitu iz prve pomoči;

3. osebno ime člana oziroma članov izpitne komisije, ki so bili prisotni na teoretičnem in praktičnem delu vozniskega izpita;

4. osebno ime učitelja vožnje in naziv šole vožnje, pri kateri se je kandidat za voznika usposabljal;

5. datum kandidatovega opravljanja teoretičnega in praktičnega dela vozniskega izpita, njegovo uspešnost in število praktičnih ur vožnje;

6. opombe.

(2) Podatke v evidenco vnašajo izpitni centri.

71. člen

(stroški izpita)

Stroške vozniskega izpita plača kandidat.

XI. ZDRAVSTVENI PREGLEDI VOZNIKOV

72. člen

(vrste zdravstvenih pregledov)

(1) Z zdravstvenim pregledom se ugotavlja, ali je kandidat za voznika ali voznik motornega vozila telesno in duševno zmožen za vožnjo motornega vozila.

(2) Zdravstveni pregled kandidata za voznika oziroma voznika motornega vozila morajo opraviti kandidati za voznike motornih vozil pred začetkom praktičnega dela usposabljanja.

(3) Vozniki motornih vozil opravljajo zdravstvene preglede s svetovanjem ali kontrolne zdravstvene preglede, če je tako določeno s tem ali drugim zakonom.

73. člen

(stroški pregleda)

(1) Stroške zdravstvenega pregleda, kontrolnega zdravstvenega pregleda in zdravstvenega pregleda s svetovanjem plača kandidat za voznika oziroma imetnik vozniškega dovoljenja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek stroške kontrolnega zdravstvenega pregleda imetnika veljavnega vozniškega dovoljenja invalida, ki vozi izključno svojim zmožnostim prilagojeno motorno vozilo, krije Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

74. člen

(zdravstveni pregledi kandidatov za voznike in voznikov)

Zdravstvene preglede kandidatov za voznike in voznikov motornih vozil opravljajo izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki izpolnjujejo pogoje za opravljanje teh pregledov.

75. člen

(način opravljanja zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike in voznikov)

(1) Zdravstveni pregled kandidatov za voznike in voznikov se opravi na podlagi pregleda osebe in vpogleda v njeno zdravstveno dokumentacijo, ki jo posreduje izbrani osebni zdravnik.

(2) Pred izdajo zdravniškega spričevala lahko izvajalec zdravstvene dejavnosti, glede na rezultate pregleda in pregleda zdravstvene dokumentacije, napoti kandidata za voznika in voznika motornega vozila na pregled še k drugemu zdravniku specialistu ali psihologu.

76. člen

(zdravstveni pregled s svetovanjem)

(1) Zdravstvenega pregleda s svetovanjem se lahko udeleži voznik enkrat v treh letih od tedaj, ko je bil prvič pravno-močno kaznovan zaradi prekrška vožnje pod vplivom alkohola. Zdravstveni pregled s svetovanjem opravlja izbrani osebni zdravnik.

(2) Zdravstvenega pregleda iz prejšnjega odstavka se lahko udeležijo:

1. voznik začetnik;
2. voznik motornega vozila ali skupine vozil kategorije C1, C, D1, D, BE, C1E, CE, D1E in DE;
3. voznik vozila, s katerim se opravlja javni prevoz potnikov ali blaga ali prevoz oseb za lastne potrebe;
4. voznik vozila, s katerim se prevaža nevarno blago;
5. poklicni voznik motornega vozila, kadar opravlja ta poklic;
6. učitelj vožnje med usposabljanjem kandidata za voznika ali spremljevalec;
7. voznik, ki mu je bilo odvzeto vozniško dovoljenje;
8. voznik motornega vozila, ki se mu izvršuje sankcija prepoved vožnje motornega vozila ali
9. voznik, ki prevaža skupino otrok

če je bilo ugotovljeno, da so imeli v organizmu do vključno 0,50 grama alkohola na kilogram krvi ali do vključno 0,24 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka.

(3) Drug voznik pa se lahko udeleži zdravstvenega pregleda s svetovanjem, če je bilo ugotovljeno, da je imel v organizmu nad 0,50 do vključno 0,80 grama alkohola na kilogram krvi ali nad 0,24 do vključno 0,38 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka.

(4) Imetniku vozniškega dovoljenja, ki se je udeležil zdravstvenega pregleda s svetovanjem, se z dnem, ko predloži organu, pristojnemu za vodenje evidence kazenskih točk, potrdilo o opravljenem zdravstvenem pregledu s svetovanjem, iz evidence kazenskih točk izbrišejo štiri pravnomočno izrečene kazenske točke za prekršek vožnje pod vplivom alkohola, kar pa ne velja za imetnika vozniškega dovoljenja, ki je presegel mejne vrednosti, določene v drugem oziroma tretjem odstavku tega člena.

(5) Imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja se štiri kazenske točke na podlagi prejšnjega odstavka lahko izbrišejo le enkrat v treh letih ne glede na to, ali je dodatno opravil tudi program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo za imetnike veljavnega vozniškega dovoljenja, ki so dosegli ali presegli štiri kazenske točke in niso presegli 17 kazenskih točk, ali če se je udeležil rehabilitacijskega programa, ki ga določi pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti na podlagi ugotovitev kontrolnega zdravstvenega pregleda zaradi prekrška vožnje pod vplivom alkohola.

(6) Potrdilo o opravljenem zdravstvenem pregledu s svetovanjem velja tri mesece.

77. člen

(opravljanje kontrolnih zdravstvenih pregledov)

(1) Kontrolne zdravstvene preglede opravljajo pooblaščen izvajalci zdravstvene dejavnosti.

(2) Kontrolni zdravstveni pregled se opravi na podlagi pregleda osebe in vpogleda v njeno zdravstveno dokumentacijo, ki jo posreduje izbrani osebni zdravnik.

(3) Pred izdajo zdravniškega spričevala lahko pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti iz prvega odstavka tega člena glede na rezultate pregleda in zdravstveno dokumentacijo napoti kandidata za voznika in voznika motornega vozila na pregled še k drugemu zdravniku specialistu ali psihologu.

(4) Če je potrebno, lahko pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti pridobi tudi podatke o cestnoprometnih prekrških in kaznivih dejanjih v cestnem prometu in prometnih nesrečah kandidata za voznika in voznika motornih vozil in podatke o opravljanju voznških izpitov iz uradnih evidenc od upravljavcev zbirk podatkov, ki vsebujejo te podatke.

78. člen

(napotitev na kontrolni zdravstveni pregled)

(1) Napotitev na kontrolni zdravstveni pregled iz prejšnjega člena opravi upravna enota, na območju katere ima oseba stalno oziroma začasno prebivališče z odločbo, v kateri določi tudi pooblaščenega izvajalca zdravstvene dejavnosti, pri katerem oseba opravi pregled. Če oseba v Republiki Sloveniji nima stalnega oziroma začasnega prebivališča, napoti osebo upravna enota, ki je izdala vozniško dovoljenje.

(2) Napotitev na kontrolni zdravstveni pregled opravi tudi izbrani osebni zdravnik v skladu z 81. členom tega zakona.

(3) Napotitev na kontrolni zdravstveni pregled lahko predlagajo Policija, državni tožilec, sodišče, zdravstveni zavod, osebni zdravnik in delodajalec oziroma delodajalka. Pri tem morajo navesti in obrazložiti razloge za podan dvom, da imetnik vozniškega dovoljenja telesno ali duševno ni zmožen za vožnjo motornega vozila. Če oseba iz prvega odstavka tega člena v roku, ki ga z odločbo določi upravna enota, ne opravi kontrolnega zdravstvenega pregleda, pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti o tem obvesti upravno enoto.

(4) Upravna enota, ki prejme v času, krajšem od enega meseca, od dveh različnih izvajalcev zdravstvene dejavnosti zdravniški spričevali z nasprotujočimi mnenji glede telesne in duševne zmožnosti za vožnjo motornega vozila, lahko napoti osebo na kontrolni zdravstveni pregled.

(5) Pritožba zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

79. člen

(kontrolni zdravstveni pregled)

(1) Na kontrolni zdravstveni pregled se napoti imetnika veljavnega vozniškega dovoljenja, če:

1. mu je bila v zadnjih treh letih najmanj dvakrat pravomočno izrečena sankcija za prekršek ali kaznivo dejanje povzročitve prometne nesreče;

2. se je pri njem pojavil sum bolezenskega stanja, okvara ali hiba, katere simptomi lahko predstavljajo nevarnost v cestnem prometu.

(2) Na kontrolni zdravstveni pregled se napoti tudi voznika, učitelja vožnje ali spremljevalca, če se s toksikološko preiskavo ugotovi prisotnost prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi in njihovih presnovkov.

(3) Kontrolni zdravstveni pregled mora opraviti oseba, ki ji je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja preden vloži predlog za odložitev izvrševanja prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, oseba, ki ji je bila sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja izvršena in imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja, ki mu je bilo vozniško dovoljenje začasno odvzeto po zakonu, ki ureja prekrške, če vloži predlog za vrnitev začasno odvzetega vozniškega dovoljenja pred pravnomočnim zaključkom postopka o prekršku.

(4) Kontrolnega zdravstvenega pregleda se lahko udeleži tudi imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja enkrat v dveh letih od tedaj, ko je bil prvič pravomočno kaznovan zaradi prekrška vožnje pod vplivom alkohola, če je bilo ugotovljeno, da je imel v organizmu več kot 0,80 do vključno 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,38 do vključno 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka.

80. člen

(neopravljeni kontrolni zdravstveni pregled)

(1) Imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja, ki ne opravi kontrolnega zdravstvenega pregleda, na katerega je bil napoten v določenem roku ali ga ne opravi v celoti, upravna enota z odločbo odvzame vozniško dovoljenje za čas, dokler se s kontrolnim zdravstvenim pregledom ne ugotovi telesna in duševna zmožnost za vožnjo motornih vozil. V odločbi tudi določi rok, v katerem mora imetnik vozniškega dovoljenja vozniško dovoljenje vrniti upravni enoti.

(2) Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.

(3) Podatke o odvzemu vozniškega dovoljenja vpiše upravna enota v evidenco izdanih vozniških dovoljenj.

(4) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki se vozi z vozniškim dovoljenjem, ki mu je bilo v skladu s prvim odstavkom tega člena odvzeto.

81. člen

(dvom o telesni in duševni nezmožnosti za vožnjo)

(1) Če zdravnik specialist oziroma izbrani osebni zdravnik med pregledom ali zdravljenjem imetnika vozniškega dovoljenja utemeljeno podvomi o njegovi telesni ali duševni zmožnosti za vožnjo zaradi bolezenskega stanja, okvar ali hib, katerih simptomi lahko predstavljajo nevarnost v cestnem prometu in lahko pomenijo povečano tveganje za varno udeležbo v prometu, ga izbrani osebni zdravnik napoti na kontrolni zdravstveni pregled k pooblaščenemu izvajalcu zdravstvene dejavnosti, ki si ga izbere imetnik vozniškega dovoljenja s seznama pooblaščenih izvajalcev zdravstvene dejavnosti. Pri tem mora navesti in obrazložiti razloge za podan dvom, da imetnik vozniškega dovoljenja telesno ali duševno ni zmožen za vožnjo motornega vozila. Napotitev na kontrolni zdravstveni pregled in razloge zanj zabeleži v zdravstveno dokumentacijo imetnika vozniškega dovoljenja, ki jo posreduje izbranemu pooblaščenemu izvajalcu zdravstvene dejavnosti.

(2) Če pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti ugotovi, da imetnik vozniškega dovoljenja ni sposoben za vožnjo motornih vozil oziroma je sposoben za vožnjo motornih vozil z omejitvijo, o tem obvesti imetnika veljavnega vozniškega dovoljenja in osebnega zdravnika, upravni enoti pa posreduje zdravniško spričevalo.

(3) Če imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja v roku enega meseca od napotitve ne opravi kontrolnega zdravstvenega pregleda iz prvega odstavka tega člena, mora pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti v roku 15 dni o tem obvestiti upravno enoto, ki v skladu z določbo prejšnjega člena imetniku odvzame vozniško dovoljenje.

XII. ZDRAVNIŠKA SPRIČEVALA

82. člen

(zdravniško spričevalo po opravljenem zdravstvenem pregledu)

(1) Po opravljenem zdravstvenem pregledu izda izvajalec zdravstvene dejavnosti zdravniško spričevalo o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil.

(2) Zdravniško spričevalo velja tri leta.

83. člen

(zdravniško spričevalo po opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu)

(1) Po opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu izda pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti zdravniško spričevalo o telesni in duševni zmožnosti kandidata za voznika motornega vozila ali imetnika vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil.

(2) V zdravniško spričevalo iz prejšnjega odstavka pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti navede ustrezen program, ki se ga bo udeležila oseba iz prvega in drugega odstavka 44. člena in 45. člena tega zakona.

84. člen

(ugovor zoper zdravniško spričevalo)

(1) Kandidat za voznika in voznik motornega vozila, ki se ne strinja z zdravniškim spričevalom o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil iz tega zakona, lahko zahteva ponovni zdravstveni pregled pred posebno zdravstveno komisijo.

(2) Mnenje komisije iz prejšnjega odstavka je dokončno.

85. člen

(odgovornost staršev, skrbnikov oziroma rejnikov)

(1) Starši, skrbniki oziroma rejniki so dolžni skrbeti in izvajati nadzorstvo nad otrokom ali mladoletnikom, ko je ta udeležen v cestnem prometu.

(2) Opustitev dolžne skrbi in nadzorstva iz prejšnjega odstavka nastopi zlasti tedaj, ko starši, skrbniki oziroma rejniki omogočijo, dovolijo ali dopustijo, da otrok ali mladoletnik ravna v nasprotju z določbami tega zakona.

(3) Z globo 200 eurov se kaznujejo za prekršek starši, skrbniki oziroma rejniki, čigar otrok ali mladoletnik stori prekršek po tem zakonu, pa je prekršek posledica opustitve dolžne skrbi in nadzorstva nad njim.

86. člen

(dolžnost upoštevanja pravil)

(1) Udeleženci cestnega prometa se morajo ravnati po ukazih oziroma odredbah pooblaščenih uradnih oseb pri opravljanju nadzorstva nad določbami tega zakona.

(2) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ne ravna po znaku ali ukazu oziroma odredbi pooblaščenih uradnih oseb.

(3) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki

samostojno opravlja dejavnost, ki pooblaščenim uradni osebi ne omogoči izvedbo postopka ter ukrepov, določenih v tem zakonu.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

87. člen

(rok za zamenjavo voznškega dovoljenja)

(1) Vsi imetniki voznških dovoljenj morajo najpozneje do 30. aprila 2018 zamenjati voznška dovoljenja, izdana na obrazcih, predpisanih s Pravilnikom o obrazcih prometnih dovoljenj in voznškega dovoljenja ter o registrskih tablicah (Uradni list RS, št. 5/92, 70/95 in 73/00), Pravilnikom o voznških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 117/02, 100/03 in 59/04) ali Pravilnikom o voznških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 80/05), z voznškim dovoljenjem na obrazcu, ki je predpisan v skladu z Direktivo 2006/126/ES.

(2) Ob zamenjavi voznškega dovoljenja iz prejšnjega odstavka obdržijo imetniki voznških dovoljenj vse pravice v obsegu, ki izhajajo iz tega voznškega dovoljenja.

88. člen

(upravni in inšpekcijski postopki ter postopki o prekrških)

(1) Upravni in inšpekcijski postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

(2) Postopki o prekrških, ki so bili storjeni pred začetkom uporabe tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih, razen v primerih, ko je za kršitelja ta zakon milejši.

89. člen

(pravica vožnje vozil posameznih kategorij)

Ne glede na 55. člen tega zakona smejo imetniki voznških dovoljenj voziti motorna in priklopna vozila posameznih kategorij, če so voznško dovoljenje za te kategorije pridobili pred 30. aprilom 2008.

90. člen

(vožnja vozil kategorije AM)

Imetniki voznškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorije AM smejo voziti tudi motorna kolesa, izdelana do 27. julija 2002, katerih delovna prostornina motorja ne presega 50 ccm, in konstrukcijsko določena hitrost ne presega 50 km/h.

91. člen

(nadaljevanje dela predsednika ali člana izpitne komisije za ocenjevanje na voznškem izpitu)

Predsednik ali član izpitne komisije za ocenjevanje na voznškem izpitu, ki je na dan 30. aprila 2008 opravljal delo člana izpitne komisije lahko nadaljuje svoje delo ne glede na četrty in peti odstavek 69. člena, če izpolnjuje ostale pogoje iz tega zakona.

92. člen

(nadaljevanje dela javne agencije)

Javna agencija, ustanovljena na podlagi 17.a člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo, 57/08 – ZLDUVCP, 58/09 in 36/10) s Sklepom o ustanovitvi Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa (Uradni list RS, št. 49/10) nadaljuje s svojim delom v skladu s 4. členom tega zakona.

93. člen

(uporaba Nacionalnega programa za varnost cestnega prometa)

Nacionalni program za varnosti cestnega prometa, določen na podlagi 17. člena Zakona o varnosti cestnega prometa

(Uradni list RS, št. 25/06 – uradno prečiščeno besedilo) z Resolucijo o nacionalnem programu varnosti cestnega prometa za obdobje 2007 – 2011 (Uradni list RS, št. 2/07), se uporablja kot nacionalni program za varnost cestnega prometa iz 3. člena tega zakona.

94. člen

(prenos pristojnosti)

(1) Javna agencija 1. januarja 2012 od upravnih enot prevzame naloge s področja izvajanja voznških izpitov za voznike motornih in priklopnih vozil.

(2) 1. januarja 2012 prevzame javna agencija javne uslužbenke upravnih enot, ki izvajajo naloge izpitnih centrov.

(3) Javnim uslužbencem, ki jih je javna agencija prevzela na podlagi Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 36/10), so zagotovljene najmanj enake pravice iz delovnega razmerja, kot so jih imeli pred premetitvijo.

(4) Javni uslužbenci iz prvega odstavka tega člena sklenejo pogodbo o zaposlitvi z javno agencijo za delovna mesta, določena v aktu o organizaciji in sistemizaciji delovnih mest javne agencije, pri čemer se prevzamejo vsi zaposleni s pravicami, ki so jih imeli pred premetitvijo.

(5) Javna agencija 1. januarja 2012 prevzame vso dokumentacijo ter tehnična in materialna sredstva, ki so jih na dan uveljavitve Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 36/10) uporabljali izpitni centri pri izvajanju svojih nalog.

(6) Javna agencija prevzame vse pogodbenne obveznosti in pravice iz pogodb, ki so jih kot pogodbenne stranke sklenili Ministrstvo za javno upravo in Upravne enote, ki imajo organiziran izpitni center kot notranjo organizacijsko enoto in se nanašajo na izvajanje nalog javne agencije, in sicer do izteka rokov, določenih v pogodbah.

(7) 1. januarja 2012 Ministrstvo za promet, prevzame vodenje in upravljanje register pogrešanih ali ukradenih voznških dovoljenj iz 59. člena, evidenco voznških dovoljenj iz 64. člena, evidenco izdanih dovoljenj za učitelje vožnje, dovoljenj za učitelje predpisov o varnosti cestnega prometa in dovoljenj za strokovne vodje avtošole iz 35. člena in evidenco o opravljanju voznških izpitov iz 70. člena. Do takrat evidence iz prejšnjega stavka vodi in upravlja Ministrstvo za notranje zadeve.

(8) 1. januarja 2012 se na Ministrstvo za promet prenese tudi dokumentarno in drugo gradivo, ki se nanaša na evidence iz prejšnjega odstavka.

95. člen

(veljavnost pooblastil in dovoljenj)

(1) Šole vožnje, ki so bile registrirane do uveljavitve tega zakona, lahko še naprej opravljajo svojo dejavnost.

(2) Pooblastila, izdana organizacijam, ki izvajajo program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov, ostanejo v veljavi največ tri leta po uveljavitvi tega zakona.

(3) Pooblastila, izdana organizacijam, ki izvajajo program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, ostanejo v veljavi največ štiri leta po uveljavitvi tega zakona.

(4) Pooblastila, izdana organizacijam, ki izvajajo program usposabljanja ter rednega izpopolnjevanja znanja ter organiziranje opravljanja izpitov za osebe, ki izvajajo program varne vožnje in skupinskih delavnic, ostanejo v veljavi do izteka veljavnosti.

(5) Pooblastila, izdana organizacijam, ki izvajajo program usposabljanja spremljevalcev izrednega prevoza pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo veljavna.

(6) Pooblastila, izdana organizacijam, ki izvajajo program izobraževanja in dodatnega usposabljanja učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje, ostanejo v veljavi največ tri leta po uveljavitvi tega zakona.

96. člen

(prehodno obdobje)

(1) Šole vožnje morajo zagotoviti svetlobno tablo z napisom »ŠOLA VOŽNJE L« iz tretjega odstavka 30. člena v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(2) Določbe petega, šestega, sedmega in osmega odstavka 53. člena tega zakona se začnejo uporabljati 19. januarja 2013. Do takrat se voziško dovoljenje za vožnjo motornih vozil izda z veljavnostjo do 80. leta starosti upravičenca. Od 80. leta starosti se podaljšuje veljavnost voziškega dovoljenja upravičencu, ki predloži zdravniško spričevalo, da je telesno in duševno zmožen za vožnjo motornega vozila določene kategorije, v katerem mora biti mora v skladu z ugotovljenimi psihofizičnimi sposobnostmi voznika, določen datum naslednjega pregleda.

(3) Določbe sedmega odstavka 37. člena, šestega odstavka 40. člena in določbe sedmega odstavka 43. člena tega zakona se pričnejo uporabljati po treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

(4) Določbe 44. in 45. člena se pričnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona. Do takrat se imetnika veljavnega voziškega dovoljenja, ki doseže ali preseže osem kazenskih točk, organ, ki vodi evidenco o kazenskih točkah, o tem pisno obvesti. Imetnik veljavnega voziškega dovoljenja, ki doseže ali preseže 13 kazenskih točk, pa ne preseže 17 kazenskih točk, se mora udeležiti programa izobraževanja in usposabljanja za varno vožnjo, ki obsega vsebine o varnosti cestnega prometa in o psihosocialnih odnosih med udeleženci v cestnem prometu. Imetnik veljavnega voziškega dovoljenja, ki doseže ali preseže 13 kazenskih točk, pa ne preseže 17 kazenskih točk, od katerih jih doseže več kot polovico zaradi kršitev vožnje pod vplivom alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil, ali drugih psihoaktivnih snovi, se mora udeležiti programa izobraževanja in usposabljanja za varno vožnjo, ki obsega vsebine o nevarnostih vožnje pod vplivom alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil, ali drugih psihoaktivnih snovi. Po uspešno zaključenem seminarju se vozniku, enkrat v dveh letih, izbrišejo iz evidence štiri kazenske točke. Organ, ki vodi evidenco o kazenskih točkah, napoti imetnika veljavnega voziškega dovoljenja na izobraževanje in usposabljanje za varno vožnjo in določi rok za uspešno udeležbo na izobraževanju in usposabljanju za varno sodelovanje v prometu. Stroške izobraževanja in usposabljanja za varno vožnjo krije imetnik veljavnega voziškega dovoljenja. Imetnik veljavnega voziškega dovoljenja, ki se v roku iz tega člena ne udeleži obveznega programa izobraževanja in usposabljanja za varno vožnjo, se kaznuje z globo 320 evrov.

(5) Določba tretjega odstavka 58. člena se prične uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona. Do takrat mora oseba, ki ji je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti voziškega dovoljenja oziroma varnostni ukrep odvzema voziškega dovoljenja zaradi vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi pred ponovnim opravljanjem voziškega izpita opraviti kontrolni zdravstveni pregled in se udeležiti programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo.

(6) Določba petega odstavka 68. člena se prične uporabljati 1. januarja 2012. Do takrat o ugovoru kandidata, ki se po opravljenem voziškem izpitu z oceno ne strinja odloči načelnik upravne enote, na območju katere ima sedež izpitni center, v petnajstih dneh po prejemu ugovora. Odločitev sprejme na podlagi izpitne dokumentacije, pisne obrazložitve člana izpitne komisije, ki je kandidata ocenjeval na izpitu, in strokovne presoje ocene dveh članov izpitne komisije, ki ne moreta biti tista, katerih oceno se presoja. Odločitev načelnika je dokončna. Če se v postopku z ugovorom ugotovi, da je potrebno izpit ponoviti, nosi stroške državni proračun, vozilo in učitelja vožnje pa zagotovi kandidat za voznika motornih vozil.

(7) Določba 76. člena se prične uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(8) Do 19. januarja 2013 so voziška dovoljenja kategorije AM ali A2 veljavna le na ozemlju Republike Slovenije.

97. člen

(rok za izdajo predpisov)

Podzakonski akti, določeni s tem zakonom, se izdajo najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

98. člen

(razveljavitev in uporaba predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati:

1. v Zakonu o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo, 57/08 – ZLDUVCP, 58/09 in 36/10; v nadaljnjem besedilu: ZVCP-1):

– drugi odstavek 1. člena, 10. člen, drugi odstavek 12. člena, 17. člen, 17a člen, 18. člen, 18a. člen, 18b člen, 21. člen, 22. člen, 65. točka, 66. točka in 90. točka 23. člena, peti in šesti odstavek 70. člena, 137. člen, 138. člen, 138.a člen, 139. člen, 140. člen, 141. člen, 142. člen, 143. člen, 144. člen, 145. člen, 146. člen, 147. člen, 148. člen, 149. člen, 150. člen, 151. člen, 152. člen, 153. člen, 154. člen, 155. člen, 156. člen, 157. člen, 157.a člen, 158. člen, 159. člen, 160. člen, 161. člen, 162. člen, 163. člen, 164. člen, 165. člen, 166. člen, 167. člen, 168. člen, 169. člen, 170. člen, 171. člen, 172. člen, 173. člen, 174. člen, 175. člen, 176. člen, 177. člen, 178. člen, 179. člen, 180. člen, 181. člen, 182. člen, 183. člen, 184. člen, 185. člen, 186. člen, 187. člen, 188. člen, 189. člen,

– 222. člen razen besedila »registraciji motornih in priklopnih vozil, tehničnih pregledih motornih in priklopnih vozil ter ugotavljanju skladnosti vozil« in besedila »nad izdajo dovoljenj za javne prireditve na cesti pa ministrstvo, pristojno za notranje zadeve«,

– prvi odstavek 223. člena razen besedila »opravljajo registracijo motornih in priklopnih vozil ter tehnične preglede motornih in priklopnih vozil«,

– drugi odstavek 223. člena razen besedila »in 197.«,

– tretji, peti in šesti odstavek 223. člena,

– prvi odstavek 224. člena razen besedila », registracijah organizacijah ter organizacijah za tehnične preglede«,

– drugi odstavek 224. člena razen besedila »naprave in opremo na vozilu«, in besedila »V ta namen uporablja označena službena vozila in posebno tehnično in svetlobno opremo.«,

– četrti odstavek 224. člena razen besedila »ali če mu ne omogoči pregleda vozila, naprav in opreme na vozilu.«,

– prvi, drugi, peti, šesti in sedmi odstavek 227. člena,

– v prvem stavku prvega odstavka 237. člena besedilo »in potrdilo o usposobljenosti za izvajanje izrednega prevoza«,

– drugi stavek prvega odstavka 237. člena, 258. člen, 263. člen;

2. v Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 37/08): 102. člen, 103. člen in četrti odstavek 106. člena;

3. v Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 36/10):

– v drugem odstavku 54. člena besedilo »145. člena, četrtega odstavka 153. člena, prvega in drugega odstavka 157. člena, četrtega in sedmega odstavka 158. člena, četrtega odstavka 163. člena, sedmega odstavka 167. člena, prvega in tretjega odstavka 168. člena, 170. člena, šestega odstavka 173. člena, 177. člena, 178. člena, 182. člena, četrtega in petega odstavka 189. člena,«,

– v tretjem odstavku 55. člena besedilo »prevzame javna agencija« in besedilo »ostale javne uslužbenke upravnih enot, ki izvajajo naloge izpitnih centrov, pa s 1. januarjem 2012.«,

– četrti odstavek 55. člena,

– tretji odstavek 56. člena razen besedila »evidenco registriranih vozil iz 202. člena in evidenco o opravljenih tehničnih pregledih iz 211. člena zakona.«,

– četrti odstavek 56. člena v delu, ki se nanaša na evidenco pogrešanih ali ukradenih voziških dovoljenj iz 151. člena, evidenco voziških dovoljenj iz 156. člena, evidenco izdanih dovoljenj za učitelje vožnje, dovoljenj za učitelje predpisov o

varnosti cestnega prometa in dovoljenj za strokovne vodje avtošole iz 169. člena in evidenco o opravljanju voznških izpitov iz 175. člena ZVCP-1,

– 58. člen.

Določbe tega odstavka se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki pa se do uveljavitve ustreznih predpisov iz tega zakona, uporabljajo še naprej, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

1. Pravilnik o avtošolah (Uradni list RS, št. 114/05 in 13/10);

2. Pravilnik o določitvi izpitnih centrov, njihovih območij ter krajev, kjer se opravlja voznški izpit, in kategorij vozil, za katere se v posameznem izpitnem centru opravljajo voznški izpiti (Uradni list RS, št. 87/05 in 5/08);

3. Pravilnik o dovoljenjih za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo avtošole (Uradni list RS, št. 93/06);

4. Pravilnik o pogojih za izvajanje programov izobraževanja, usposabljanja, vadbe varne vožnje in skupinskih delavnic ter izdaji dovoljenj za izvajanje programov (Uradni list RS, št. 70/07 in 103/09);

5. Pravilnik o programu usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil (Uradni list RS, št. 88/05, 8/10 in 29/10);

6. Pravilnik o programih dodatnega usposabljanja voznikov in programu usposabljanja izvajalcev programa (Uradni list RS, št. 69/07);

7. Pravilnik o programih in pogojih usposabljanja za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo avtošole (Uradni list RS, št. 46/07);

8. Pravilnik o višini stroškov voznškega izpita in preizkusa znanja (Uradni list RS, št. 38/04);

9. Pravilnik o vodenju registra avtošol (Uradni list RS, št. 93/06);

10. Pravilnik o voznškem izpitu (Uradni list RS, št. 29/06, 37/08 in 68/08);

11. Pravilnik o voznških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 51/09);

12. Pravilnik o usposabljanju za spremljevalce izrednih prevozov (Uradni list RS, št. 47/09);

13. Pravilnik o zdravstvenih pregledih, ki jih morajo opraviti kandidati za voznike in imetniki voznškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil za kategoriji G in H (Uradni list RS, št. 52/05);

14. Pravilnik o zdravstvenih pregledih voznikov motornih vozil in traktorjev ter o izdajanju zdravniških spričeval (Uradni list SRS, št. 12/84);

15. Pravilnik o zdravstvenih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati vozniki motornih vozil (Uradni list SFRJ, št. 5/82);

16. Odredba o določitvi posebnih zdravniških komisij, ki opravljata zdravstvene preglede kandidatov za voznike in voznikov motornih vozil in traktorjev (Uradni list SRS, št. 23/89);

17. Odločba o pooblastitvi Inštituta Republike Slovenije za rehabilitacijo za določanje in ugotavljanje prilagojenosti motornih vozil telesnim zmožnostim (Uradni list RS, št. 77/05);

18. Odločba o seznamu mamil (Uradni list RS, št. 5/98, 69/98, 84/99 in 23/00 – popr.).

99. člen

(razveljavitev)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Odredba o izobraževalnih programih poklicnega usposabljanja (Uradni list RS, št. 88/99).

100. člen

(uveljavitev in uporaba zakona)

Ta zakon začne veljati 1. aprila 2011, uporabljati pa se začne 1. julija 2011.

Št. 326-07/10-165/149

Ljubljana, dne 20. decembra 2010

EPA 1249 -V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Pavel Gantar i.r.
Predsednik

MINISTRSTVA

5735. Pravilnik o dovoljenju za promet z zdravilom za uporabo v humani medicini

Na podlagi 38., 39., 46., 47. in 53. člena Zakona o zdravilih (Uradni list RS, št. 31/06 in 45/08) minister za zdravje izdaja

**PRAVILNIK
o dovoljenju za promet z zdravilom za uporabo
v humani medicini****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

(področje urejanja)

(1) Ta pravilnik v skladu z Direktivo 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L št. 311 z dne 28. 11. 2001, str. 67), zadnjič spremenjeno z Direktivo Komisije 2009/120/ES z dne 14. septembra 2009 o spremembi Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini v zvezi z zdravili za napredno zdravljenje (UL L št. 242 z dne 15. 9. 2009, str. 3), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2001/83/ES), Uredbo (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila (UL L št. 136 z dne 30. 4. 2004, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo (ES) št. 470/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o določitvi postopkov Skupnosti za določitev mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora in razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 2377/90 in spremembi Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 152 z dne 16. 6. 2009, str. 11), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 726/2004/ES) in Uredbo Komisije (ES) št. 1234/2008 z dne 24. novembra 2008 o pregledu sprememb pogojev dovoljenj za promet z zdravili za uporabo v humani medicini in zdravili za uporabo v veterinarski medicini (UL L št. 334 z dne 12. 12. 2008, str. 7; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1234/2008/ES) ureja:

– natančnejšo vsebino vloge in pogoje za pridobitev dovoljenja za promet z zdravilom za uporabo v humani medicini (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za promet) po nacionalnem postopku, po postopku z medsebojnim priznavanjem in decentraliziranim postopku;

– vsebino vloge in pogoje za spremembe dovoljenja za promet po nacionalnem postopku, po postopku z medsebojnim priznavanjem in decentraliziranim postopku;

– natančnejšo vsebino vloge, potrebne za podaljšanje dovoljenja za promet po nacionalnem postopku, po postopku z medsebojnim priznavanjem in decentraliziranim postopku;

– vsebino dokumentacije in pogoje, potrebne za prenos dovoljenja za promet na drugo pravno ali fizično osebo;

– prenehanje veljavnosti dovoljenja za promet.

(2) Zdravila, navedena v Prilogi Uredbe 726/2004/ES ter zdravila sirote, kot jih opredeljuje Uredba (ES) št. 141/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1999 o zdravilih sirotah (UL L št. 18 z dne 22. 1. 2000, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s

pregledom, Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom – Četrti del (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14), morajo pridobiti dovoljenje za promet po centraliziranem postopku. Pri teh zdravilih morajo tudi postopki podaljšanja, obravnave sprememb že izdanega dovoljenja za promet in preklica ali začasnega odvzema dovoljenja za promet potekati na Evropski agenciji za zdravila (v nadaljnjem besedilu: EMA).

(3) Pri pripravi vloge in dokumentacije mora predlagatelj poleg določb zakona, tega pravilnika in drugih podzakonskih predpisov upoštevati natančnejša navodila, ki jih Evropska komisija objavlja v pravilih, ki urejajo zdravila v Skupnosti »The rules governing medicinal products in the European Union, Volume 2, Notice to applicants, Medicinal products for human use, European Commission, Directorate General III – Pharmaceuticals and Cosmetics« (spletna stran: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/pharmaceuticals/documents/eudralex/index_en.htm), podrobnejša navodila skupine za usklajevanje (Co-ordination Group for Mutual Recognition and Decentralised Procedure – Human (v nadaljnjem besedilu: CMD(h))) (spletna stran: <http://www.hma.eu/cmdh.html>) in znanstvene smernice o kakovosti, varnosti in učinkovitosti zdravil, ki jih je sprejel Odbor za zdravila za uporabo v humani medicini (spletna stran: <http://www.ema.europa.eu/index/indexh1.htm>), v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen

(definicije izrazov)

Poleg definicij in izrazov, ki so opredeljeni v 5. in 6. členu Zakona o zdravilih (Uradni list RS, št. 31/06 in 45/08; v nadaljnjem besedilu: zakon), se v tem pravilniku uporabljajo tudi naslednji izrazi:

1. Isto zdravilo pomeni zdravilo z isto kakovostno in količinsko sestavo zdravilne/ih učinkovin/e in enako farmacevtsko obliko in je od predlagatelja oziroma imetnika dovoljenja za promet, ki pripada isti matični družbi ali skupini družb ali je narejeno po licenci.

2. Odbor za zdravila za uporabo v humani medicini (v nadaljnjem besedilu: Odbor) je strokovni organ pri EMA, ki je sestavljen iz predstavnikov držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), posamično imenovanih strokovnjakov, predstavnikov bolnikov in Evropskega parlamenta.

3. Skupina za usklajevanje CMD(h) deluje v imenu organov, pristojnih za zdravila v državah članicah EU. Preučuje vprašanja, povezana s pridobitvijo in vzdrževanjem dovoljenj za promet po postopku z medsebojnim priznavanjem in decentraliziranim postopku.

II. PRIDOBITEV DOVOLJENJA ZA PROMET**A. Vsebina vloge****3. člen**

(vsebina vloge)

(1) Vloga za pridobitev dovoljenja za promet mora vsebovati naslednje podatke in dokumente v skladu s Prilogo 1 Direktive 2001/83/ES:

– ime, naziv in naslov predlagatelja, shemo z navedbo vseh izdelovalcev in mest izdelave zdravila in zdravilnih učinkovin, v primeru uvoza iz tretjih držav pa tudi ime in naslov uvoznika;

– ime zdravila;

– podatke o kakovostni in količinski sestavi zdravila, z navedbo mednarodnega nelastniškega imena (INN), ki ga priporoča Svetovna zdravstvena organizacija, kadar tako ime obstaja, ali navedbo drugega nelastniškega oziroma ustreznega kemijskega imena;

– oceno možnih tveganj za okolje, ki jih predstavlja zdravilo. Vpliv na okolje je treba oceniti in za vsak primer posebej sprejeti posebne ureditve za omejevanje tega vpliva;

– opis postopka izdelave;

– terapevtske indikacije, kontraindikacije in neželene učinke;

– odmerjanje, farmacevtsko obliko, postopek in pot uporabe zdravila ter pričakovani rok uporabnosti;

– navedbo razlogov za previdnostne in varnostne ukrepe pri shranjevanju zdravila, pri dajanju zdravila bolnikom ter pri odlaganju odpadkov, skupaj z navedbo vseh možnih tveganj, ki jih zdravilo predstavlja za okolje;

– opis kontrolnih metod, ki jih uporablja izdelovalec;

– rezultate farmacevtsko-kemijskih in bioloških preskusov, nekliničnih farmakološko-toksikoloških preskusov in kliničnih preskušanj;

– podroben opis sistema farmakovigilance in, če je to potrebno, načrt za obvladovanje tveganj, ki ga bo uvedel predlagatelj;

– izjavo, iz katere je razvidno, da so klinična preskušanja, opravljena zunaj EU, izvedena v skladu z zahtevami predpisov o kliničnih preskušanjih;

– predlog povzetka glavnih značilnosti zdravila, osnutek zunanje ovojnine in osnutek stične ovojnine zdravila v naravni velikosti, skupaj z navodilom za uporabo;

– dokazilo, da ima izdelovalec dovoljenje za izdelavo zdravil;

– kopije vseh dovoljenj za promet, pridobljenih v drugih državah članicah EU ali v tretjih državah, vključno s seznamom tistih držav članic EU, v katerih je bila vloga za pridobitev dovoljenja za promet predložena v skladu z Direktivo 2001/83/ES in je v postopku vrednotenja, skupaj s kopijami povzetkov glavnih značilnosti zdravila in navodil za uporabo, ki so jih odobrili pristojni organi držav članic EU; podrobne razloge za zavrnitev izdaje dovoljenja za promet v državah članicah EU ali v tretjih državah, te podatke mora predlagatelj redno posodabljal do zaključka postopka;

– dokazilo, da ima predlagatelj vzpostavljen sistem farmakovigilance in določeno odgovorno osebo za farmakovigilanco, ki je nenehno dosegljiva.

(2) Dokumentacijo o rezultatih farmacevtsko-kemijskega in biološkega, nekliničnega farmakološko-toksikološkega in kliničnega preskušanja zdravila morajo spremljati podrobna izvedenska mnenja v obliki povzetkov ali pregledov, ki jih pripravijo izvedenci iz 12. člena tega pravilnika.

(3) Dokumentacija o rezultatih farmacevtsko-kemijskega in biološkega, nekliničnega farmakološko-toksikološkega in kliničnega preskušanja zdravila je lahko, glede na vrsto vloge, predstavljena v obliki lastnih rezultatov ali sklica na dokumentacijo referenčnega zdravila, v primeru nekliničnega farmakološko-toksikološkega in kliničnega preskušanja zdravila tudi v obliki literarnih podatkov.

(4) Vloge za pridobitev dovoljenja za promet morajo vsebovati vse obstoječe relevantne podatke, tako ugodne kot neugodne, ki so pomembni za oceno razmerja med koristjo in tveganjem pri uporabi zdravila. Predlagatelj je odgovoren za verodostojnost podatkov.

B. Vrste vlog

4. člen

(vrste vlog)

Vloga za pridobitev dovoljenja za promet je lahko:

1. Vloga v skladu s 23. členom zakona, ki poleg administrativnih podatkov vsebuje:

– lastne podatke predlagatelja oziroma proizvajalca o farmacevtsko-kemijskem in biološkem preskušanju zdravila,

– lastne podatke predlagatelja oziroma proizvajalca o nekliničnem farmakološko-toksikološkem preskušanju zdravila in

– lastne podatke predlagatelja oziroma proizvajalca o kliničnem preskušanju zdravila.

2. Vloga v skladu s 23. členom zakona, ki poleg administrativnih podatkov vsebuje:

– lastne podatke predlagatelja oziroma proizvajalca o farmacevtsko-kemijskem in biološkem preskušanju zdravila,

– omejene lastne podatke o nekliničnem farmakološko-toksikološkem preskušanju zdravila, ki jih dopolnjujejo literarni podatki, in

– omejene lastne podatke o kliničnem preskušanju zdravila, ki jih dopolnjujejo literarni podatki.

Sprejemljivost take mešane vloge organ, pristojen za zdravila, obravnava posamično.

3. Vloga v skladu s 25. členom zakona, ki poleg administrativnih podatkov vsebuje:

– lastne podatke predlagatelja oziroma proizvajalca o farmacevtsko-kemijskem in biološkem preskušanju zdravila in

– namesto podatkov o nekliničnem farmakološko-toksikološkem ali kliničnem preskušanju zdravila ali obojem sklic na popolno dokumentacijo referenčnega zdravila, ki je pridobilo dovoljenje za promet v Republiki Sloveniji ali katerikoli drugi državi članici EU. Predložene morajo biti študije biološke uporabnosti v skladu s smernicami iz tretjega odstavka 1. člena tega pravilnika.

4. Vloga v skladu s 27. členom zakona, ki poleg administrativnih podatkov vsebuje:

– lastne podatke predlagatelja oziroma proizvajalca o farmacevtsko-kemijskem in biološkem preskušanju zdravila,

– namesto dela podatkov o nekliničnem farmakološko-toksikološkem ali kliničnem preskušanju zdravila ali obojem sklic na popolno dokumentacijo referenčnega zdravila, ki je pridobilo dovoljenje za promet v Republiki Sloveniji ali katerikoli drugi državi članici EU. Predložene morajo biti študije biološke uporabnosti v skladu s smernicami iz tretjega odstavka 1. člena tega pravilnika, če je glede na obliko zdravila to potrebno,

– lastne rezultate ustreznih nekliničnih farmakološko-toksikoloških preskusov ali kliničnih preskušanj zdravila, ki dopolnjujejo podatke, na katere se predlagatelj sklicuje.

5. Vloga v skladu s 28. členom zakona, ki poleg administrativnih podatkov vsebuje:

– lastne podatke predlagatelja oziroma proizvajalca o farmacevtsko-kemijskem in biološkem preskušanju zdravila,

– namesto podatkov o nekliničnem farmakološko-toksikološkem ali kliničnem preskušanju zdravila ali obojem sklic na popolno dokumentacijo referenčnega biološkega zdravila, ki je podobno zadevnemu zdravilu, in

– lastne rezultate ustreznih nekliničnih farmakološko-toksikoloških preskusov ali kliničnih preskušanj zdravila, ki se nanašajo na navedene razlike. Vrsta in obseg dodatno zahtevanih podatkov mora ustrezati zahtevam Priloge I Direktive 2001/83/ES in smernicam iz tretjega odstavka 1. člena tega pravilnika.

6. Vloga v skladu s 29. členom zakona, ki poleg administrativnih podatkov vsebuje:

– lastne podatke predlagatelja oziroma proizvajalca o farmacevtsko-kemijskem in biološkem preskušanju zdravila,

– literaturne podatke o nekliničnem farmakološko-toksikološkem preskušanju zdravila in

– literaturne podatke o kliničnem preskušanju zdravila.

Literarni podatki morajo biti objavljeni v javno dostopnih publikacijah, ki po zgradbi in vsebini ustrezajo namenu tega dela dokumentacije. Če nekateri podatki, opisani v literaturi, niso zadostni, predlagatelj predloži strokovno tehtno obrazložitev, da so sestavine zdravila dobro znane, da je znana njihova učinkovitost in sprejemljiva varnost in da sta kljub temu, da določeni podatki niso predloženi, varnost in učinkovitost zdravila zagotovljeni. To mora biti razvidno tudi iz izvedenskih mnenj v pregledih neklinične, farmakološko-toksikološke ter klinične dokumentacije, ki jih pripravijo izvedenci iz 12. člena tega pravilnika.

7. Vloga v skladu s 33. členom zakona, ki poleg administrativnih podatkov vsebuje:

- lastne podatke predlagatelja oziroma proizvajalca o farmacevtsko-kemijskem in biološkem preskušanju zdravila,
- rezultate novih nekliničnih farmakološko-toksikoloških preskusov v zvezi s predlagano kombinacijo učinkovin in
- rezultate novih kliničnih preskušanj v zvezi s predlagano kombinacijo učinkovin.

Rezultatov nekliničnih farmakološko-toksikoloških preskusov in kliničnih preskušanj ni potrebno predložiti za posamezno učinkovino.

8. Vloga v skladu s 34. členom zakona, ki poleg administrativnih podatkov vsebuje:

- privolitev imetnika dovoljenja za promet z referenčnim zdravilom za uporabo njegove dokumentacije o farmacevtsko-kemijskem in biološkem, nekliničnem farmakološko-toksikološkem in kliničnem preskušanju zdravila.

9. Vloga v skladu s 36. členom zakona, ki poleg administrativnih podatkov vsebuje:

- lastne podatke predlagatelja oziroma proizvajalca o farmacevtsko-kemijskem in biološkem preskušanju zdravila in
- podatke o tradicionalni uporabi zdravila, ki dokazujejo, da izdelek ni škodljiv v določenih pogojih uporabe, farmakološki učinki ali učinkovitost zdravila pa so verjetni na podlagi dolgotrajne uporabe in izkušenj.

C. Oblika vloge

5. člen

(oblika vloge)

Podatke in dokumente mora predlagatelj predložiti v obliki skupnega tehničnega dokumenta (v nadaljnjem besedilu: CTD), ki obsega pet modulov:

- Modul 1 vsebuje administrativne podatke;
- Modul 2 vsebuje povzetke o kakovosti, neklinične in klinične povzetke;
- Modul 3 vsebuje farmacevtsko-kemijske in biološke podatke;
- Modul 4 vsebuje neklinična farmakološko-toksikološka poročila;
- Modul 5 vsebuje poročila o kliničnih študijah.

6. člen

(sestava modula 1)

Modul 1 mora vsebovati naslednje:

- 1.0 spremni dopis;
- 1.1 izčrpen pregled vsebine celotne dokumentacije (kazalo vseh modulov);
- 1.2 izpolnjen obrazec za pridobitev dovoljenja za promet;
- 1.3 informacije o zdravilu:
 - predlog besedil povzetka glavnih značilnosti zdravila, označevanja in navodila za uporabo;
 - osnutke zunanje in stične ovojnine ter navodila za uporabo;
 - podatke o posvetovanju s ciljnim skupinami bolnikov;
 - informacije o zdravilu iz petnajste alineje prvega odstavka 3. člena tega pravilnika, odobrene v drugih državah članicah EU;
 - podatke v Braillovi pisavi, skladno z določbami predpisov o označevanju zdravil in o navodilu za uporabo;
- 1.4 izjave s podpismi in podatki o usposobljenosti izvedenca za:
 - farmacevtsko-kemijski in biološki del dokumentacije;
 - neklinični farmakološko-toksikološki del dokumentacije;
 - klinični del dokumentacije;
- 1.5 posebne zahteve za različne vrste vlog:
 - podatke o vlogi v skladu s 23., 25., 27., 28., 29., 33., 36. ali 40. členom zakona;

1.6 oceno tveganja za okolje:

- za zdravila, ki ne vsebujejo gensko spremenjenih organizmov, vendar predstavljajo tveganje za okolje;
- za zdravila, ki vsebujejo gensko spremenjene organizme;

1.7 ostale podatke, kot so:

- podroben opis sistema farmakovigilance in, kadar je to ustrezno, podroben opis načrta za obvladovanje tveganj;
- podatki o kliničnih preskušanjih, če so izvedena izven EU, kadar je to ustrezno;
- podatki o uporabi zdravila v pediatriji.

7. člen

(sestava modula 1 – spremni dopis)

Spremni dopis mora predlagatelj predložiti v izvorniku in mora praviloma vsebovati naslednje podatke o predlagatelju in opredelitvi vloge:

- glavo oziroma logotip, ime, oziroma naziv in naslov predlagatelja;
- vrsto vloge in postopka ter pri postopku z medsebojnim priznavanjem in decentraliziranim postopku navedbo, ali je Republika Slovenija v postopku referenčna ali zadevna država članica EU;
- ime zdravila;
- zdravilne učinkovine (INN);
- farmacevtsko obliko in jakost;
- podatke o številu fasciklov oziroma vrsti in številu nosilcev elektronskega zapisa;
- datum in podpis odgovorne osebe predlagatelja.

8. člen

(sestava modula 1 – obrazec za pridobitev dovoljenja za promet)

(1) Izpolnjen obrazec za pridobitev dovoljenja za promet, ki je objavljen na spletni strani organa, pristojnega za zdravila (<http://www.jazmp.si>), mora predlagatelj predložiti v izvorniku za vsako farmacevtsko obliko in jakost zdravila posebej.

(2) Obrazcu morajo biti priloženi potrdilo o plačilu pristojbine in drugi dokumenti, zahtevani kot priloge obrazca.

9. člen

(sestava modula 1 – povzetek glavnih značilnosti zdravila)

(1) Povzetek glavnih značilnosti zdravila mora vsebovati podatke v zaporedju kot ga določa 11. člen Direktive 2001/83/ES.

(2) Vsebina povzetka glavnih značilnosti zdravila mora biti pripravljena v skladu s smernico Evropske komisije »A Guideline on Summary of Product Characteristics«, ki je del pravil, ki urejajo zdravila v Skupnosti. Predloge za pripravo povzetka glavnih značilnosti zdravila so objavljene na spletni strani EMA: http://www.ema.europa.eu/ema/index.jsp?curl=pages/regulation/document_listing/document_listing_000134.jsp&murl=menus/regulations/regulations.jsp&mid=WC0b01ac0580022c59

(3) Za vsako farmacevtsko obliko in vsako jakost je treba praviloma predložiti ločen povzetek glavnih značilnosti zdravila. Besedilo je lahko skupno za različne farmacevtske oblike ali jakosti le, če imajo enake ali podobne farmakokinetične lastnosti in se uporabljajo za iste indikacije, imajo enako pot uporabe, iste kontraindikacije, opozorila, previdnostne ukrepe, neželene učinke. Pomožne snovi morajo biti v tem primeru navedene za vsako farmacevtsko obliko in, če je potrebno, za vsako jakost posebej.

(4) Predlagatelj mora pri vlogah po nacionalnem postopku predložiti povzetek glavnih značilnosti zdravila v slovenskem jeziku. Pri vlogah po postopku z medsebojnim priznavanjem in decentraliziranim postopku mora predložiti povzetek glavnih značilnosti zdravila v angleškem jeziku, kakor je bil odobren oziroma predložen v referenčni državi članici EU, pred izdajo dovoljenja za promet pa tudi strokovno, jezikovno in stilistično ustrezen slovenski prevod odobrenega besedila. V prevodu

mora biti upoštevana strokovna terminologija, uveljavljena v Republiki Sloveniji. Kakršnakoli odstopanja med predlogom slovenskega povzetka in prevodom angleškega povzetka mora predlagatelj označiti in utemeljiti.

10. člen

(sestava modula 1 – označevanje)

Predlagatelj mora pri vlogah po nacionalnem postopku predložiti predloge besedila zunanje in stične ovojnine ter osnutke ovojnine skladno z določbami predpisov o označevanju zdravil in o navodilu za uporabo. Pri vlogah po postopku z medsebojnim priznavanjem in decentraliziranim postopku mora predložiti predloge besedila zunanje in stične ovojnine ter osnutke ovojnine v angleškem jeziku, kakor so bili odobreni oziroma predloženi v referenčni državi članici EU, pred izdajo dovoljenja za promet pa tudi strokovno, jezikovno in stilistično ustrezen slovenski prevod odobrenega besedila z upoštevanjem strokovne terminologije, uveljavljene v Republiki Sloveniji. Pred izdajo dovoljenja za promet mora predložiti osnutke ovojnine v naravni velikosti, ki morajo vključevati ustrezne podatke v Braillovi pisavi.

11. člen

(sestava modula 1 – navodilo za uporabo)

(1) Predlagatelj mora predložiti predlog besedila navodila za uporabo in osnutke navodila za uporabo skladno z določbami predpisov o označevanju zdravil in navodilu za uporabo. Pri vlogah po nacionalnem postopku mora predložiti predlog besedila navodila za uporabo v slovenskem jeziku. Pri vlogah po postopku z medsebojnim priznavanjem in decentraliziranim postopku mora predložiti predlog besedila navodila za uporabo v angleškem jeziku, kakor je bil odobren oziroma predložen v referenčni državi članici EU, pred izdajo dovoljenja za promet pa tudi strokovno, jezikovno in stilistično ustrezen slovenski prevod odobrenega besedila z upoštevanjem strokovne terminologije, uveljavljene v Republiki Sloveniji. Pred izdajo dovoljenja za promet mora predložiti osnutek navodila za uporabo v slovenskem jeziku v naravni velikosti.

(2) Za vsako farmacevtsko obliko in vsako jakost je treba praviloma predložiti ločeno navodilo za uporabo. Navodilo za uporabo je lahko skupno za različne farmacevtske oblike ali jakosti le, če imajo enake ali podobne farmakokinetične lastnosti in se uporabljajo za iste indikacije, imajo enako pot uporabe, iste kontraindikacije, opozorila, previdnostne ukrepe, neželene učinke. Pomožne snovi morajo biti v tem primeru navedene za vsako farmacevtsko obliko, in če je potrebno, za vsako jakost posebej.

(3) Berljivost, jasnost, razumljivost in enostavnost navodila za uporabo je treba preveriti v posvetovanju s ciljnim skupinami bolnikov v skladu s predpisi o označevanju zdravil in navodilu za uporabo.

12. člen

(sestava modula 1 – izvedenci)

Izvedenci, ki pripravijo izvedenska mnenja v modulu 2, morajo biti ustrezno strokovno in tehnično usposobljeni za objektivni opis in vrednotenje rezultatov preskušanj zadevnega zdravila oziroma za uporabo strokovne literature. To mora biti razvidno iz njihovih predloženih življenjepisov in drugih podatkov, če je potrebno. S podpisom izjave jamčijo, da izpolnjujejo dolžnosti izvedenca.

13. člen

(sestava modula 1 – posebne zahteve za različne vrste vlog)

(1) Predlagatelj mora predložiti utemeljitev predloga za pridobitev dovoljenja za promet glede posebnih zahtev za različne vrste vlog, in sicer:

– podatki o vlogi v skladu s 23. členom zakona, če se poleg omejenih lastnih podatkov predložijo tudi literaturni podatki;

– podatke o vlogi v skladu s 25. členom zakona (za bistveno podobno zdravilo);

– podatke o vlogi v skladu s 27. členom zakona (za zdravilo, za katero se zahtevajo dodatni premostitveni podatki);

– podatke o vlogi v skladu s 28. členom zakona (za podobno biološko zdravilo);

– podatke o vlogi v skladu s 29. členom zakona (zdravilo z dobro uveljavljeno medicinsko uporabo);

– podatke o vlogi v skladu s 33. členom zakona (za zdravilo s predlagano kombinacijo učinkovin);

– podatke o vlogi v skladu s 36. členom zakona (za tradicionalno zdravilo rastlinskega izvora);

– podatke o vlogi v skladu s 40. členom zakona (za zdravilo, za katero se zahteva dovoljenje za promet v izjemnih okoliščinah).

(2) Natančnejše zahteve za podatke o vlogah iz prejšnjega odstavka so opredeljene v delu II Priloge I Direktive 2001/83/ES.

(3) Za podatke o vlogi v skladu s 36. členom zakona (za tradicionalna zdravila rastlinskega izvora) mora predlagatelj predložiti utemeljitev, da zdravilo ustreza zahtevam za tradicionalno zdravilo, posebej glede dokazil o dolgotrajni uporabi zdravil.

14. člen

(sestava modula 1 – ocena tveganja za okolje)

Predlagatelj mora za zdravila, ki vsebujejo gensko spremenjene organizme, in za zdravila, ki ne vsebujejo gensko spremenjenih organizmov, vendar predstavljajo tveganje za okolje, ki nastanejo zaradi uporabe ali odstranjevanja zdravila ali obojega, predložiti oceno tveganja za okolje v skladu s 2. členom Direktive 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS (UL L št. 106 z dne 17. 4. 2001, str. 1), zadnjič spremenjene z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o spremembi Direktive 2001/18/ES in namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje, glede Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L št. 81 z dne 20. 3. 2008, str. 45).

15. člen

(sestava modula 1 – podatki o farmakovigilanci, preskušanjih in ostali podatki)

(1) Predlagatelj mora predložiti podatke o sistemu farmakovigilance in po potrebi o načrtu za obvladovanje tveganj, podatke o odgovorni osebi za farmakovigilanco, ki izkazujejo njeno usposobljenost in stalno dostopnost.

(2) Predlagatelj mora predložiti tudi podatke o kliničnih preskušanjih v tretjih državah, kadar je to ustrezno, in druge podatke v skladu z zahtevami organa, pristojnega za zdravila.

16. člen

(sestava modulov 2 do 5 in natančnejša navodila)

Natančnejša oblika in vsebina modulov 2 do 5 ter posebnosti za posamezne vrste zdravil so določeni v Prilogi I Direktive 2001/83/ES in v navodilih iz tretjega odstavka 1. člena tega pravilnika.

D. Način predložitve vlog

17. člen

(način predložitve vlog)

(1) Predlagatelj lahko vlogo oziroma dokumentacijo in dopolnitve vloge predloži v elektronski ali papirni obliki. Dokumentacija in dopolnitve vlog v elektronski obliki morajo biti v formatu e-CTD (elektronska oblika skupnega tehničnega dokumenta) ali NeeS (dogovorjena elektronska oblika, ki ni v formatu e-CTD). Podrobnejša navodila glede oddaje vloge v elektronski obliki so na spletni strani organa, pristojnega za zdravila (<http://www.jazmp.si>).

(2) Organ, pristojen za zdravila, lahko od predlagatelja zahteva na vpogled izvirnike posameznih dokumentov.

(3) Dopolnitve dokumentacije med postopkom z medsebojnim priznavanjem in decentraliziranim postopkom, predlagatelj predloži v skladu s tretjim odstavkom 1. člena tega pravilnika.

(4) Spremni dopis mora predlagatelj predložiti v slovenskem jeziku. Ostalo dokumentacijo lahko predloži v slovenskem ali angleškem jeziku, razen dokumentov, za katere pravilnik določa, da jih predloži samo v slovenskem ali v obeh jezikih.

E. Vrste postopkov

18. člen

(vrste postopkov)

(1) Ne glede na vrsto vloge iz 4. člena tega pravilnika, lahko pridobitev dovoljenja za promet, ki je predmet tega pravilnika, poteka po:

- nacionalnem postopku;
- postopku z medsebojnim priznavanjem ali
- decentraliziranim postopkom.

(2) V postopkih iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka je Republika Slovenija lahko referenčna država članica EU ali zadevna država članica EU.

19. člen

(nacionalni postopek)

Nacionalni postopek poteka v skladu z 38. členom zakona.

20. člen

(hkratna obravnava v več državah članicah EU)

Kadar organ, pristojen za zdravila, ugotovi, da vlogo za pridobitev dovoljenja za promet za isto zdravilo že obravnava druga država članica EU, prekine postopek obravnave vloge in svetuje predlagatelju, da ravna v skladu z določbami 22. do vključno 31. člena tega pravilnika.

21. člen

(dovoljenje za promet v drugi državi članici EU)

Kadar organ, pristojen za zdravila, ugotovi, da je druga država članica EU izdala dovoljenje za promet, ki je predmet vloge za pridobitev dovoljenja za promet v Republiki Sloveniji, zavrže vlogo ali ustavi postopek, razen če je bila ta vložena v skladu z določbami od 22. do vključno 31. člena tega pravilnika.

22. člen

(postopek z medsebojnim priznavanjem in decentralizirani postopek)

(1) Postopek z medsebojnim priznavanjem se uporabi, če zdravilo že ima dovoljenje za promet v eni državi članici EU, predlagatelj pa želi pridobiti dovoljenje za promet s tem zdravilom še v drugih državah članicah EU.

(2) Decentralizirani postopek se uporabi, če predlagatelj želi hkrati pridobiti dovoljenje za promet v več državah članicah EU.

(3) Kadar predlagatelj želi pridobiti dovoljenje za promet v Republiki Sloveniji in še kateri drugi državi članici EU, mora predložiti vlogo z enako dokumentacijo v vseh teh državah članicah EU. Predlagatelj eno od držav članic EU zaprosi, da v postopku nastopi v vlogi referenčne države in da pripravi poročilo o oceni zdravila.

23. člen

(Republika Slovenija kot referenčna država članica EU v postopku z medsebojnim priznavanjem)

(1) Če je imetnik dovoljenja za promet za zadevno zdravilo že pridobil dovoljenje za promet po nacionalnem postopku

v Republiki Sloveniji in želi začeti postopek z medsebojnim priznavanjem v drugih državah članicah EU, je Republika Slovenija referenčna država članica EU. O tem, da želi začeti postopek, v katerem nastopa Republika Slovenija v vlogi referenčne države, se predhodno dogovori z organom, pristojnim za zdravila.

(2) Imetnik dovoljenja za promet zaprosi organ, pristojen za zdravila, da pripravi poročilo o oceni zdravila ali, če je to potrebno, dopolni obstoječe poročilo o oceni zdravila z zadnjimi podatki. Pred pripravo poročila mora imetnik dovoljenja za promet z zdravilom organu, pristojnemu za zdravila, predložiti posodobljeno dokumentacijo, vključno z vsemi uveljavljenimi in priglasenimi oziroma odobrenimi spremembami.

(3) Organ, pristojen za zdravila, pripravi ali dopolni poročilo o oceni zdravila z zadnjimi podatki v 90 dneh od prejete popolne vloge s posodobljeno dokumentacijo. Poročilo o oceni zdravila skupaj z odobrenim povzetkom glavnih značilnosti zdravila, ovojnino in navodilom za uporabo pošlje zadevnim državam članicam EU in predlagatelju.

(4) Če zadevne države članice EU v 90 dneh od prejema dokumentov iz prejšnjega odstavka odobrijo poročilo o oceni zdravila, povzetek glavnih značilnosti zdravila ter ovojnino in navodilo za uporabo, o tem obvestijo organ, pristojen za zdravila. Organ, pristojen za zdravila, zabeleži njihovo strinjanje, zaključí postopek in o tem obvesti predlagatelja.

(5) Če zadevne države članice EU ne morejo odobriti poročila o oceni zdravila, povzetka glavnih značilnosti zdravila ter ovojnine in navodila za uporabo iz tretjega odstavka tega člena zaradi možnega resnega tveganja za javno zdravje, se uporabijo določbe 27. člena tega pravilnika.

24. člen

(Republika Slovenija kot referenčna država članica EU v decentraliziranim postopku)

(1) Predlagatelj se pred predložitvijo vloge po decentraliziranim postopku, v katerem želi, da Republika Slovenija nastopi kot referenčna država, predhodno dogovori z organom, pristojnim za zdravila.

(2) Organ, pristojen za zdravila, pripravi osnutek poročila o oceni zdravila vključno s povzetkom glavnih značilnosti zdravila, navodilom za uporabo in osnutkom ovojnine v 120 dneh od prejema popolne vloge in jih pošlje zadevnim državam članicam EU in predlagatelju.

(3) Če zadevne države članice EU v 90 dneh od prejema dokumentov iz prejšnjega odstavka odobrijo poročilo o oceni zdravila, povzetek glavnih značilnosti zdravila ter ovojnino in navodilo za uporabo, o tem obvestijo organ, pristojen za zdravila. Organ, pristojen za zdravila, zabeleži njihovo strinjanje, zaključí mednarodni del postopka in o tem obvesti predlagatelja.

(4) Predlagatelj mora v petih koledarskih dneh po zaključku mednarodnega dela postopka predložiti ustrezne slovenske prevode informacij o zdravilu z upoštevanjem strokovne terminologije, uveljavljene v Republiki Sloveniji. V 30 dneh po zaključku mednarodnega dela decentraliziranega postopka organ, pristojen za zdravila, izda dovoljenje za promet.

(5) Če zadevne države članice EU ne morejo odobriti poročila o oceni zdravila, povzetka glavnih značilnosti zdravila ter ovojnine in navodila za uporabo iz tretjega odstavka tega člena, zaradi možnega resnega tveganja za javno zdravje, se uporabijo določbe 27. člena tega pravilnika.

25. člen

(Republika Slovenija kot zadevna država članica EU v postopku z medsebojnim priznavanjem)

(1) Če je v času predložitve vloge za pridobitev dovoljenja za promet v Republiki Sloveniji druga država članica EU že izdala dovoljenje za promet, predlagatelj pa za zadevno zdravilo želi pridobiti dovoljenje za promet v Republiki Sloveniji, mora organu, pristojnemu za zdravila, predložiti vlogo po postopku z medsebojnim priznavanjem, v katerem je Republika Slovenija

zadevna država članica EU. Imetnik poda izjavo, da je predložena dokumentacija enaka dokumentaciji, ki jo je prejela referenčna država in ostale zadevne države članice EU.

(2) Organ, pristojen za zdravila, v 90 dneh po prejemu popolne vloge prizna poročilo referenčne države članice EU o oceni zdravila skupaj s povzetkom glavnih značilnosti zdravila ter ovojnino in navodilom za uporabo, razen v izjemnih primerih iz 27. člena tega pravilnika.

(3) Predlagatelj mora v petih koledarskih dneh po zaključku mednarodnega dela postopka predložiti ustrezne slovenske prevode informacij o zdravilu z upoštevanjem strokovne terminologije, uveljavljene v Republiki Sloveniji. V 30 dneh po zaključku mednarodnega dela postopka z medsebojnim priznavanjem organ, pristojen za zdravila, izda dovoljenje za promet.

26. člen

(Republika Slovenija kot zadevna država članica EU v decentraliziranem postopku)

(1) Predlagatelj predloži organu, pristojnemu za zdravila, vlogo z enako dokumentacijo kot v referenčni in drugih zadevnih državah članicah EU.

(2) Organ, pristojen za zdravila v 90 dneh od prejema osnutka poročila o oceni zdravila referenčne države članice EU prizna poročilo o oceni zdravila, vključno s povzetkom glavnih značilnosti zdravila ter ovojnino in navodilom za uporabo, razen v izjemnih primerih iz 27. člena tega pravilnika, ter o tem obvesti referenčno državo članico EU.

(3) Predlagatelj mora v petih koledarskih dneh po zaključku mednarodnega dela postopka predložiti ustrezne slovenske prevode informacij o zdravilu z upoštevanjem strokovne terminologije, uveljavljene v Republiki Sloveniji. V 30 dneh po zaključku mednarodnega dela decentraliziranega postopka organ, pristojen za zdravila, izda dovoljenje za promet.

27. člen

(arbitražni postopek CMD(h))

(1) Kadar organ, pristojen za zdravila, ne more odobriti poročila o oceni zdravila, povzetka glavnih značilnosti zdravila ter ovojnine in navodila za uporabo iz 25. oziroma 26. člena tega pravilnika zaradi možnega resnega tveganja za javno zdravje, poda podrobne razloge za svoje stališče in o tem obvesti referenčno državo članico EU, druge zadevne države članice EU ter predlagatelja. O razlogih nestrinjanja, se takoj obvesti tudi CMD(h).

(2) Organ, pristojen za zdravila, si prizadeva v CMD(h) skupaj z drugimi zadevnimi državami članicami EU doseči dogovor o potrebnem ukrepanju glede vloge iz prejšnjega odstavka. CMD(h) predlagatelju da možnost, da izrazi svoje stališče ustno ali pisno. Če države članice EU v 60 dneh od obvestila o razlogih nestrinjanja dosežejo dogovor, referenčna država članica EU zaključi mednarodni del postopka z medsebojnim priznavanjem oziroma decentraliziranega postopka in o tem obvesti predlagatelja. Predlagatelj mora v petih koledarskih dneh predložiti ustrezne slovenske prevode informacij o zdravilu z upoštevanjem strokovne terminologije, uveljavljene v Republiki Sloveniji. Postopek se konča z izdajo dovoljenja za promet v 30 dneh po zaključku mednarodnega dela postopka.

(3) Če države članice EU ne dosežejo dogovora v roku iz prejšnjega odstavka, o zadevi takoj obvestijo EMA o uporabi arbitražnega postopka iz 30. člena tega pravilnika in ji predložijo podrobno poročilo glede zadev, o katerih države članice EU niso mogle doseči dogovora, ter razloge za njihovo nesoglasje. Kopijo tega poročila prejme tudi predlagatelj.

(4) Takoj ko predlagatelj prejme obvestilo, da je bila zadeva predana EMA, pošlje na EMA kopijo potrebne dokumentacije.

(5) Če je organ, pristojen za zdravila, v okoliščinah iz tretjega odstavka tega člena odobril poročilo o oceni zdravila skupaj s povzetkom glavnih značilnosti zdravila ter ovojnino in navodilom za uporabo referenčne države članice EU, lahko

na zahtevo predlagatelja izda dovoljenje za promet, ne da bi počakal na rezultat postopka iz 32. člena Direktive 2001/83/ES. V tem primeru izdano dovoljenje za promet ne vpliva na rezultat tega postopka.

28. člen

(arbitražni postopek za usklajevanje različnih odločitev držav članic EU)

(1) Če so države članice EU že sprejele različne odločitve v zvezi dovoljenjem za promet z določenim zdravilom ali so ga začasno preklicale ali odvzele, lahko Republika Slovenija oziroma organ, pristojen za zdravila, druge države članice EU, Evropska komisija ali pa imetnik dovoljenja za promet pri Odboru sproži arbitražni postopek iz 30. člena tega pravilnika, ki omogoča usklajevanje odločitev.

(2) Republika Slovenija oziroma organ, pristojen za zdravila, tako kot druge države članice EU vsako leto pošlje CMD(h) seznam zdravil, za katere je treba pripraviti usklajen povzetek glavnih značilnosti zdravila, da bi se tako spodbujala usklajenost dovoljenj za promet zdravil v EU.

29. člen

(arbitražni postopek za zaščito interesov EU)

(1) Republika Slovenija oziroma organ, pristojen za zdravila, druge države članice EU, Evropska komisija, predlagatelj ali imetnik dovoljenja za promet lahko v posebnih primerih, kadar je to v interesu EU, zadevo predloži Odboru za uporabo postopka iz 30. člena tega pravilnika pred sprejetjem odločitve glede predloga za pridobitev dovoljenja za promet, glede začasnega preklica ali odvzema dovoljenja za promet, ali kakršne koli spremembe pogojev izdaje dovoljenja za promet, ki je potrebna, zlasti ob upoštevanju zbranih informacij o farmakovigilanci.

(2) Republika Slovenija oziroma organ, pristojen za zdravila, druge države članice EU ali Evropska komisija jasno opredelijo vprašanje, predloženo Odboru v obravnavo, in obvestijo imetnika dovoljenja za promet.

(3) Države članice EU in imetnik dovoljenja za promet Odboru pošljejo vse razpoložljive podatke v zvezi s predloženo zadevo iz prvega odstavka tega člena.

30. člen

(potek arbitražnih postopkov)

Nadaljnja obravnava arbitražnih postopkov, ki potekajo pri Odboru, in izdaja mnenja Evropske komisije sta določena v 32. do 34. členu Direktive 2001/83/ES.

31. člen

(ukrepi za varovanje javnega zdravja)

(1) Kadar organ, pristojen za zdravila, oceni, da je potrebna sprememba dovoljenja za promet, ki je bilo odobreno v skladu z določbami tega poglavja, ali začasni preklic ali odvzem dovoljenja za promet zaradi varovanja javnega zdravja, zadevo takoj predloži EMA za uporabo postopkov iz prejšnjega člena.

(2) Ne glede na določbe 29. člena tega pravilnika lahko organ, pristojen za zdravila, v izjemnih primerih, kadar je hitro ukrepanje bistveno za varovanje javnega zdravja, do sprejetja dokončne odločitve začasno ustavi prodajo in uporabo zadevnega zdravila na svojem ozemlju. O vzrokih takega ukrepanja obvesti Evropsko komisijo in druge države članice EU najpozneje naslednji delovni dan po uvedbi ukrepa.

F. Vsebina dovoljenja za promet

32. člen

(vsebina dovoljenja za promet)

(1) Dovoljenje za promet izda organ, pristojen za zdravila, na podlagi popolne vloge, pozitivne ocene kakovosti, varnosti in učinkovitosti oziroma ugotovljenega ugodnega razmerja med koristjo in tveganjem.

(2) Sestavni deli dovoljenja za promet so:

- odobreni povzetek glavnih značilnosti zdravila;
- odobreno navodilo za uporabo;
- odobreni osnutek ovojnine;
- pri rizičnih zdravilih navodilo o kontroli kakovosti za uradno sprostitev na trg EU.

(3) Bodoči imetnik dovoljenja za promet mora ob koncu postopka v roku, ki ga določi organ, pristojen za zdravila, posredovati sestavne dele dovoljenja za promet, razen dokumenta iz četrte alineje prejšnjega odstavka, v papirni in elektronski obliki.

(4) Pogoj za izdajo dovoljenja za promet je ugotovitev izpolnjevanja pogojev iz 22. člena zakona. Za to mora bodoči imetnik dovoljenja za promet predložiti naslednja dokazila:

- če bodoči imetnik dovoljenja za promet ni sam proizvajalec zdravila, pisno izjavo o sklenjeni pogodbi s proizvajalcem zdravila, iz katere je razviden naziv in sedež proizvajalca;
- dokazilo o vpisu bodočega imetnika dovoljenja za promet v ustrezno uradno evidenco v skladu s predpisi države članice EU, na ozemlju katere je njegov sedež;
- pisno izjavo bodočega imetnika dovoljenja za promet o določitvi odgovorne osebe za farmakovigilanco, iz katere so razvidni: ime in priimek odgovorne osebe, vrsta in stopnja njene izobrazbe, 24-urno dosegljiv telefon, številko faksa, naslov elektronske pošte ter mesto njenega stalnega prebivališča;
- podpisan življenjepis odgovorne osebe za farmakovigilanco;
- če odgovorna oseba za farmakovigilanco nima univerzitetne izobrazbe medicinske ali farmacevtske smeri, dokazilo o stalni in neprekinjeni možnosti strokovne podpore osebe, ki ima univerzitetno izobrazbo medicinske smeri. Iz dokazila morajo biti razvidni podatki o osebi, ki nudi stalno strokovno podporo, kakor je določeno za odgovorno osebo v tretji in četrsti alineji tega odstavka;

– če bodoči imetnik dovoljenja za promet nima sedeža v Republiki Sloveniji in je določil kontaktno osebo za farmakovigilanco na območju Republike Slovenije, predloži dokazila o kontaktni osebi: ime in priimek, ime družbe in naslov, 24-urno dosegljiv telefon, številko faksa, naslov elektronske pošte, mesto njenega stalnega prebivališča ter podpisan življenjepis, iz katerega je razvidno izpolnjevanje pogojev, določenih za odgovorno osebo v tretji in četrsti alineji tega odstavka.

(5) Če so bila dokazila iz prejšnjega odstavka predložena pri predhodnih vlogah, kjer je pravni status že potrjen, bodoči imetnik o tem predloži pisno izjavo, v kateri navede sklic na zadevno vlogo, in potrdi, da se podatki niso spremenili, pri čemer je odgovoren za verodostojnost svojih navedb.

III. SPREMEMBE POGOJEV DOVOLJENJA ZA PROMET

33. člen

(vrste sprememb, kot jih določa Uredba 1234/2008/ES)

(1) Vrste sprememb pogojev dovoljenja so določene v 2., 3., 4., 5. in 8. točki 2. člena Uredbe 1234/2008/ES.

(2) Spremembe se lahko združijo v skupine, kot to določa 7. člen Uredbe 1234/2008/ES, ali uporabi postopek za delitev dela, kot to določa 20. člen Uredbe 1234/2008/ES.

34. člen

(vsebina vloge)

Priglasitev spremembe oziroma vloga za odobritev spremembe pogojev dovoljenja za promet mora vsebovati spremni dopis, obrazec in dokumentacijo za spremembo.

35. člen

(spremni dopis za spremembe pogojev dovoljenja za promet)

(1) Spremni dopis za spremembe pogojev dovoljenja za promet mora imetnik dovoljenja za promet predložiti v izvirniku in mora praviloma vsebovati naslednje podatke:

– glavo oziroma logotip, ime in naslov imetnika dovoljenja za promet;

– navedbo vrste oziroma tipa spremembe;

– ime zdravila, ki mora biti enako, kot je navedeno v dokumentaciji in na obrazcu za spremembo pogojev dovoljenja za promet;

– farmacevtsko obliko in jakost;

– podatke o številu fasciklov oziroma vrsti in številu nosilcev elektronskega zapisa;

– datum in podpis odgovorne osebe predlagatelja.

(2) V primeru združenih sprememb ali delitve dela, mora spremni dopis vključevati podatke iz prejšnjega odstavka za vsa vključena zdravila oziroma spremembe.

36. člen

(obrazec za spremembe pogojev dovoljenja za promet)

(1) Izpolnjen obrazec za spremembe pogojev dovoljenja za promet, ki je objavljen na spletni strani organa, pristojnega za zdravila (<http://www.jazmp.si>), mora predlagatelj predložiti v izvirniku. V primeru združenih sprememb ali delitve dela, predloži skupen obrazec za vsa vključena zdravila oziroma spremembe.

(2) Obrazcu mora biti priloženo potrdilo o plačilu pristojbine.

37. člen

(dokumentacija za spremembo)

(1) Dokumentacija za spremembo pogojev dovoljenja za promet mora biti pripravljena v skladu z navodili iz tretjega odstavka 1. člena tega pravilnika.

(2) Če se spreminjajo informacije o zdravilu, je treba označiti spremembe glede na odobrena besedila.

38. člen

(obravnava sprememb)

(1) Postopki obravnave sprememb so določeni v 8. do 12. členu in 19. do 22. členu Uredbe 1234/2008/ES in se uporabljajo za zdravila, za katera je bilo v Republiki Sloveniji pridobljeno dovoljenje za promet po nacionalnem postopku, po postopku z medsebojnim priznavanjem ali po decentraliziranem postopku.

(2) Pri arbitražnih postopkih se smiselno uporabijo določbe 27. in 30. člena tega pravilnika.

39. člen

(način predložitve vloge)

Pri načinu predložitve vloge za spremembo pogojev dovoljenja za promet se smiselno uporabljajo določbe 17. člena tega pravilnika.

40. člen

(nacionalna sprememba razvrstitve zdravila brez recepta glede mesta izdaje)

(1) Sprememba razvrstitve zdravila brez recepta glede mesta izdaje, je sprememba, ki se ne obravnava v skladu z Uredbo 1234/2008/ES, in je lahko:

– sprememba razvrstitve iz skupine zdravil brez recepta, ki se izdajajo samo v lekarnah, v skupino zdravil brez recepta, ki se izdajajo v lekarnah in specializiranih prodajalnah;

– sprememba razvrstitve iz skupine zdravil brez recepta, ki se izdajajo v lekarnah in specializiranih prodajalnah, v skupino zdravil brez recepta, ki se izdajajo samo v lekarnah.

(2) Organ, pristojen za zdravila mora odobriti spremembo iz prejšnjega odstavka.

(3) Vloga za odobritev spremembe mora vsebovati:

– spremni dopis, kot je določeno v 35. členu tega pravilnika;

– utemeljitev spremembe razvrstitve, ki dokazuje, da zdravilo izpolnjuje pogoje iz 19. oziroma 18. člena Pravilnika

o razvrščanju, predpisovanju in izdajanju zdravil za uporabo v humani medicini (Uradni list RS, št. 86/08 in 45/10);

– zadnjo odobreno ovojnino in navodilo za uporabo ter predlagano novo ovojnino in navodilo za uporabo;

– podatke o plačilu pristojbine.

(4) Pri načinu predložitve vloge za spremembo razvrstitve zdravila brez recepta glede mesta izdaje se smiselno uporabljajo določbe 17. člena tega pravilnika.

(5) Organ, pristojen za zdravila, odloči o spremembi razvrstitve glede mesta izdaje v 90 dneh po prejetju popolne vloge.

IV. PODALJŠANJE DOVOLJENJA ZA PROMET

41. člen

(podaljšanje dovoljenja za promet)

(1) Veljavnost dovoljenja za promet se lahko podaljša po izteku petih let na podlagi vloge za podaljšanje dovoljenja za promet in ponovne ocene razmerja med koristjo in tveganjem zdravila. Dovoljenje za promet se podaljša za nedoločen čas, razen če organ, pristojen za zdravila zahteva ponovno podaljšanje zaradi interesa varovanja javnega zdravja.

(2) Organu, pristojnemu za zdravila je treba na njegovo zahtevo predložiti konsolidirano različico dokumentacije glede kakovosti, varnosti in učinkovitosti, ki zajema vse spremembe pogojev, uvedene od izdaje dovoljenja za promet.

42. člen

(oblika in sestava dokumentacije)

Podatke in dokumente za podaljšanje dovoljenja za promet mora imetnik dovoljenja za promet predložiti v obliki CTD, ki obsega podatke iz modula 1, modula 2 in modula 5, kot je določeno v 43. do vključno 47. členu tega pravilnika.

43. člen

(podatki iz modula 1)

Zahtevani podatki za podaljšanje dovoljenja za promet iz Modula 1 so:

1.0 spremni dopis;

1.1 pregled vsebine celotne dokumentacije (kazalo vseh modulov);

1.2 izpolnjen obrazec za podaljšanje dovoljenja za promet;

1.3 informacije o zdravilu:

– povzetek glavnih značilnosti zdravila, označevanje in navodilo za uporabo;

1.4 izjave s podpisi in podatki o usposobljenosti izvedencev za:

– farmacevtsko-kemijski in biološki del dokumentacije in
– klinični del dokumentacije.

44. člen

(podatki iz modula 1 – spremni dopis)

Spremni dopis mora imetnik dovoljenja za promet predložiti v izvirniku in mora praviloma vsebovati naslednje podatke:

– glavo/logotip, ime in naslov imetnika dovoljenja za promet;

– vrsta vloge: podaljšanje dovoljenja za promet;

– ime zdravila;

– farmacevtsko obliko in jakost;

– podatke o številu fasciklov oziroma vrsti in številu nosilcev elektronskega zapisa;

– datum in podpis odgovorne osebe predlagatelja.

45. člen

(podatki iz modula 1 – obrazec za podaljšanje dovoljenja za promet)

(1) Izpolnjen obrazec za podaljšanje dovoljenja za promet, ki je objavljen na spletni strani organa, pristojnega za zdravila

(<http://www.jazmp.si>), mora predlagatelj predložiti v izvirniku za vsako farmacevtsko obliko in jakost zdravila posebej.

(2) Obrazcu morajo biti priloženi potrdilo o plačilu pristojbine in drugi dokumenti, zahtevani kot priloge obrazca ter informacije o zdravilu:

– za zdravila, z dovoljenjem za promet po nacionalnem postopku, zadnji odobreni povzetek glavnih značilnosti zdravila, označevanje in navodilo za uporabo v slovenskem jeziku;

– za zdravila z dovoljenjem za promet po postopku z medsebojnim priznavanjem ali decentraliziranim postopku, zadnji odobreni povzetek glavnih značilnosti zdravila, označevanje in navodilo za uporabo v angleškem jeziku. Po zaključku mednarodnega dela postopka mora predlagatelj predložiti ustrezne slovenske prevode informacij o zdravilu, z upoštevanjem strokovne terminologije, uveljavljene v Republiki Sloveniji.

(3) Če so predlagane spremembe že odobrenih informacij o zdravilu, morajo biti jasno označene.

46. člen

(podatki iz modula 2)

Zahtevani podatki za podaljšanje dovoljenja za promet iz modula 2 so:

– 2.3 povzetek o kakovosti zdravila (poročilo izvedenca), ki mora praviloma vključevati:

– pisno izjavo o tem, ali imetnik dovoljenja za promet spremlja znanstveni in tehnični napredek z uvedbo vseh potrebnih sprememb od pridobitve dovoljenja za promet ali od zadnjega podaljšanja;

– pisno izjavo o tem, da so bile vse uvedene spremembe o kakovosti predložene organu, pristojnemu za zdravila, ter da zdravilo ustreza smernicam o kakovosti Odbora, ki so na voljo na spletni strani EMA;

– kopijo zadnjih odobrenih specifikacij za učinkovino in končni izdelek skupaj z datumom odobritve;

– kakovostno sestavo in količino učinkovin in pomožnih snovi skupaj z datumom odobritve;

– druge izjave, kot je na primer izjava glede TSE z dokazili;

– 2.5 pregled klinične dokumentacije (poročilo izvedenca), ki mora opredeliti razmerje med koristjo in tveganjem na podlagi podatkov iz zadnjega rednega poročila o varnosti zdravila in podatkov o varnosti in učinkovitosti zdravila, zbranih od zadnje izdaje dovoljenja za promet, pri čemer je treba upoštevati tudi nove podatke iz javno dostopnih publikacij. Poročilo mora vključevati:

– pisno izjavo izvedenca o tem, ali so na voljo novi neklinični farmakološko-toksikološki in klinični podatki, ki bi spremenili oceno razmerja med koristjo in tveganjem. V primeru novih nekliničnih farmakološko-toksikoloških podatkov lahko imetnik dovoljenja za promet predloži tudi izvedensko poročilo o tem delu dokumentacije;

– pisno mnenje izvedenca o tem, ali se zdravilu po izteku petletnega obdobja lahko varno podaljša dovoljenje za promet za nedoločen čas, ali navedbo ter utemeljitev priporočeni ali začetih aktivnosti glede varnosti zdravila in potrebnega ponovnega podaljšanja;

– pisno izjavo izvedenca, ali je imetnik dovoljenja za promet obveščal organ, pristojen za zdravila, o katerihkoli dodatnih podatkih, pomembnih za oceno razmerja med koristjo in tveganjem za zadevno zdravilo.

47. člen

(podatki iz modula 5)

Zahtevani podatki za podaljšanje dovoljenja za promet iz Modula 5, poglavje 5.3.6., so poročila o izkušnjah v obdobju trženja zdravila (redno dopolnjeno poročilo o varnosti zdravila in povzetek poročila za vmesno obdobje, če je potrebno), s posebnim poudarkom na oceni razmerja med koristjo in tveganjem.

48. člen

(natančnejša navodila)

Pri pripravi dokumentacije iz 42. do 47. člena tega pravilnika mora imetnik dovoljenja za promet poleg določb zakona, tega pravilnika in drugih podzakonskih predpisov upoštevati navodila iz tretjega odstavka 1. člena tega pravilnika.

49. člen

(način predložitve vloge)

Pri načinu predložitve vloge za podaljšanje dovoljenja za promet se smiselno uporabljajo določbe 17. člena tega pravilnika.

50. člen

(vrste postopkov)

Za postopek podaljšanja dovoljenja za promet se smiselno uporabljajo določbe 18., 27. in 30. člena tega pravilnika.

51. člen

(dodatno podaljšanje dovoljenja za promet)

Če organ, pristojen za zdravila, zaradi interesa varovanja javnega zdravja, dovoljenja ne podaljša za nedoločen čas, mora predlagatelj najmanj šest mesecev pred iztekom dovoljenja za promet vložiti vlogo za dodatno podaljšanje v skladu z določbami 41. do 50. člena tega pravilnika.

V. PRENOS DOVOLJENJA ZA PROMET

52. člen

(opredelitev)

Imetnik dovoljenja za promet lahko prenese dovoljenje za promet na drugo pravno ali fizično osebo, ki izpolnjuje pogoje iz 22. člena zakona na podlagi vloge za prenos dovoljenja za promet. Ne glede na vrsto postopka pridobitve dovoljenja za promet, se vloga za prenos dovoljenja za promet obravnava po nacionalnem postopku.

53. člen

(vsebina vloge)

(1) Vloga za prenos dovoljenja za promet, ki jo predloži dosedanji imetnik dovoljenja za promet, mora vsebovati spremni dopis in dokumentacijo, potrebno za prenos.

(2) Spremeni dopis mora dosedanji imetnik dovoljenja za promet predložiti v izvirniku in mora praviloma vsebovati naslednje podatke:

- glavo/logotip, ime in naslov dosedanjega imetnika dovoljenja za promet;
- ime in naslov bodočega imetnika dovoljenja za promet;

- vrsto vloge: prenos dovoljenja za promet;
- ime zdravila, jakost in farmacevtsko obliko;
- datum uveljavitve prenosa;
- datum in podpis odgovorne osebe dosedanjega imetnika dovoljenja za promet.

(3) Sprememni dopisu mora biti priloženo potrdilo o plačilu pristojbine.

(4) Dokumentacija za prenos dovoljenja za promet mora vsebovati:

- preglednico s podatki o zdravilih, ki so predmet prenosa (ime zdravila, jakost, farmacevtska oblika, velikost pakiranja, številka dovoljenja za promet in njegova veljavnost);

- izjavo dosedanjega imetnika dovoljenja za promet, da se strinja s prenosom dovoljenja za promet, s prenosom vseh dolžnosti in pravic in s prenosom celotne dokumentacije na bodočega imetnika dovoljenja za promet, s podpisom odgovorne osebe;

- izjavo bodočega imetnika dovoljenja za promet, da sprejema prenos dovoljenja za promet, da sprejema vse dolžnosti, pravice in odgovornosti ter da sprejema celotno dokumentacijo zdravila, vključno z vsemi odobrenimi spremembami in izdanimi dovoljenji za promet, s podpisom odgovorne osebe;

- posodobljene informacije o zdravilu (povzetek glavnih značilnosti zdravila, označevanje in navodilo za uporabo).

(5) Vlogi je treba za bodočega imetnika dovoljenja za promet priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz četrtega odstavka 32. člena tega pravilnika.

VI. PRENEHANJE VELJAVNOSTI DOVOLJENJA ZA PROMET

54. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Dovoljenje za promet preneha veljati v skladu s 45. in 48. členom zakona ali na zahtevo imetnika dovoljenja za promet.

(2) Vloga imetnika dovoljenja za promet iz prejšnjega odstavka vsebuje:

- podatke o imetniku dovoljenja za promet (glavo/logotip, ime in naslov);

- podatke o vrsti vloge: prenehanje veljavnosti dovoljenja za promet;

- podatke o zdravilu: ime zdravila, ki mora biti enako, kot je navedeno v dokumentaciji, in farmacevtsko obliko, jakost in pakiranje;

- podatke o razlogu zahteve;
- zahtevani datum prenehanja veljavnosti;
- dokazilo o plačilu stroškov postopka;
- datum in podpis odgovorne osebe;
- če so informacije o zdravilu (povzetek glavnih značilnosti zdravila, ovojnina in navodilo za uporabo) skupne za več oblik zdravila (jakost ali farmacevtska oblika), morajo biti k vlogi za prenehanje dovoljenja za promet ene od oblik zdravila predložene zadnje odobrene informacije o zdravilu, informacije z označenimi spremembami in čistopisi spremenjenih informacij o zdravilu.

(3) Imetnik dovoljenja za promet mora vlogo iz prejšnjega odstavka predložiti organu, pristojnemu za zdravila, najmanj dva in največ osemnajst mesecev pred predvidenim prenehanjem opravljanja prometa z zdravilom.

VII. DOPOLNITEV DOKUMENTACIJE

55. člen

(dopolnitev dokumentacije)

Če organ, pristojen za zdravila, ugotovi, da predložena dokumentacija ne ustreza pogojem, ki jih določata zakon in ta pravilnik, lahko od imetnika dovoljenja za promet zahteva:

- manjkajočo dokumentacijo;
- dopolnjene podatke, ki zagotavljajo kakovost, varnost in učinkovitost zdravila v skladu z novimi tehničnimi ter znanstvenimi dosežki in v skladu z veljavnimi predpisi.

VIII. KONČNE DOLOČBE

56. člen

(postopki pred uveljavitvijo pravilnika)

Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega pravilnika, se dokončajo po določbah pravilnika, ki je za stranko ugodnejši.

57. člen
(razveljavitev)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o dovoljenju za promet z zdravilom za uporabo v humani medicini (Uradni list RS, št. 59/06).

58. člen
(uveljavitev pravilnika)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 715-0018/2010
Ljubljana, dne 19. septembra 2010
EVA 2009-2711-0067

Dorijan Marušič l.r.
Minister
za zdravje

5736. Pravilnik o načinu izvajanja pooblastil pooblaščenih uradnih oseb carinske službe

Na podlagi 14. člena Zakona o carinski službi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo, 113/05 – ZJU-B in 40/09) izdaja minister za finance

P R A V I L N I K
o načinu izvajanja pooblastil pooblaščenih uradnih oseb carinske službe

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina)

Ta pravilnik določa način izvajanja pooblastil, ki jih imajo cariniki, inšpektorji in izterjevalci (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenice uradne osebe) po Zakonu o carinski službi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo, 113/05 – ZJU-B in 40/09; v nadaljnjem besedilu: ZCS-1) v okviru opravi delovnega mesta, na katero so razporejeni.

2. člen
(carinska pooblastila)

(1) Carinska pooblastila so pravice in obveznosti pooblaščenih uradnih oseb, da v primerih, določenih z zakonom ali drugimi predpisi, predpisi Unije in mednarodnimi pogodbami, na način, ki je določen z navedenimi predpisi in s tem pravilnikom, izvajajo zlasti naslednje ukrepe in opravila:

1. pregledujejo in preverjajo verodostojnost osebnih dokumentov;
2. vabijo osebe v uradne prostore in zbirajo podatke;
3. zahtevajo predložitev listin in drugih dokumentov ter posredovanje podatkov;
4. pregledujejo in reproducirajo dokumentacijo, podatke v računalniških bazah in drugih oblikah elektronskega shranjevanja ali posredovanja;
5. pregledujejo blago;
6. odvzemajo vzorce blaga oziroma trošarinskih izdelkov;
7. ugotavljajo namensko uporabo pogonskega goriva in drugih trošarinskih izdelkov;
8. ugotavljajo vsebnost sredstev za označevanje pri prodaji energentov za pogon in njihovo točenje v nasprotju z zakonom;

9. odreja črpanje neustreznega energenta iz rezervoarja in njegovo čiščenje;
 10. zasegajo dokumente, nosilce baz podatkov, predmete in vzorce (v nadaljnjem besedilu stvari);
 11. vstopajo na zemljišča, v prostore in objekte;
 12. pregledujejo zemljišča, prostore in objekte;
 13. spremljajo in ustavljajo prevozna sredstva;
 14. opravljajo pregled in preiskavo prevoznih in prenosnih sredstev;
 15. fotografirajo ali posnamejo predmete pregleda, rubeža ali prodaje na drug nosilec podatkov;
 16. ustavljajo in opravljajo pregled oseb;
 17. zadržijo osebo, zaloteno pri kršitvi predpisov;
 18. izvedejo privedbo osebe k prekrškovnemu organu;
 19. nosijo in uporabljajo strelno orožje;
 20. opravijo varnostni pregled in uporabljajo prisilna sredstva;
 21. zapečatijo poslovne prostore, poslovne knjige in drugo dokumentacijo.
- (2) Spremljanje in ustavljanje prevoznih sredstev, uporabo prisilnih sredstev ter nošenje in uporabo orožja urejajo posebni pravilniki.

3. člen

(načelo sorazmernosti pri izvajanju ukrepov)

(1) Pri opravljanju nalog službe morajo pooblaščenice uradne osebe izvajati ukrepe na način, s katerim se doseže izvršitev naloge z najmanjšimi škodljivimi posledicami za pravne in fizične osebe.

(2) Pooblaščenice uradne osebe morajo pri izvajanju pooblastil ravnati z osebami obzirno in pri tem paziti, da ne škodujejo njihovi časti in dobremu imenu, da ne prizadenejo njihove telesne celovitosti in osebnega dostojanstva, jim ne nalagajo nepotrebnih obveznosti, ter jim na zahtevo obrazložiti razloge za ravnanje.

(3) Posebej skrbno in obzirno morajo pooblaščenice uradne osebe ravnati z otroki in mladostniki, invalidi, starejšimi in bolnimi osebami, nosečnicami ter drugimi šibkejšimi osebami, upoštevaje njihove posebnosti, ki jih je mogoče opaziti.

4. člen
(imuniteta)

Pooblaščenice uradne osebe morajo pri uporabi carinskih pooblastil upoštevati načelo izvetosti (imunitete) določenih oseb od določenih uradnih dejanj.

5. člen
(službena izkaznica)

Pooblaščenica uradna oseba se mora vedno legitimirati s službeno izkaznico, če oseba, zoper katero se uporabi carinsko pooblastilo, to zahteva.

6. člen
(medsebojna pomoč)

Pooblaščenice uradne osebe morajo sodelovati, si pomagati in ravnati tako, da zagotovijo pravočasno, uspešno in zakonito opravljanje nalog službe.

7. člen
(pomoč policije)

(1) Carinski organi lahko pri opravljanju nalog službe zahtevajo od policije vso potrebno pomoč in zaščito, če pri izvrševanju svojih nalog naletijo na upiranje ali ogrožanje ali če to utemeljeno pričakujejo.

(2) Za potrebe konkretnega primera naslovi vodja organizacijske enote pisni zahtevek za pomoč pristojni policijski postaji v skladu z zakonom, ki ureja policijo. V zahtevku se navedejo razlogi za pomoč ter kdaj in kje bo pomoč potrebna.

(3) Pooblaščen uradna oseba lahko ne glede na določbo prejšnjega odstavka ustno zahteva takojšnjo pomoč policije, če je ni bilo mogoče vnaprej predvideti ali če okoliščine posameznega primera ne dopuščajo vložitve pisne zahteve.

8. člen

(prenehanje ukrepa)

Pooblaščen uradne osebe morajo prenehati z izvajanjem posameznega ukrepa takoj, ko prenehajo razlogi za njegovo uporabo.

9. člen

(navzočnost pooblaščenca)

(1) Kadar to določa zakon, je lahko pri izvajanju posameznih ukrepov navzoč zastopnik ali pooblaščenec pravne ali fizične osebe, pri kateri se ukrep izvaja.

(2) Na zahtevo osebe, pri kateri se izvaja carinska preiskava, se začetek ali nadaljevanje izvajanja ukrepa odloži do prihoda njenega zastopnika ali pooblaščenca, vendar najdlje za dve uri. Če osebi v tem času ne uspe zagotoviti njegove navzočnosti, se z izvajanjem ukrepa nadaljuje.

(3) Do prihoda zastopnika ali pooblaščenca morajo vse osebe, ki se nahajajo na mestu, kjer se bo opravila carinska preiskava, prekiniti z vsemi dejavnostmi v zvezi s poslovanjem in drugimi aktivnostmi, ki bi lahko povzročile uničenje dokazov o nepravilnostih pri poslovanju.

(4) O zahtevi osebe po zastopniku ali pooblaščenca in čas, ki je pretekel do njegovega prihoda oziroma do nadaljevanja izvajanja ukrepa, se naredi uradni zaznamek.

II. CARINSKA PREISKAVA

10. člen

(postopek pred preiskavo)

(1) Če obstajajo razlogi za sum, da je bila storjena kršitev iz pristojnosti službe, cariniki in inšpektorji pred uvedbo carinske preiskave storijo vse potrebno, da preprečijo, raziščejo in odkrijejo kršitve. V ta namen cariniki in inšpektorji izvajajo vsa pooblastila iz 22. do 30. člena ZCS-1.

(2) O dejanjih v postopku pred preiskavo se v skladu s 55. in 56. členom tega pravilnika sestavi zapisnik ali uradni zaznamek.

11. člen

(poročilo o carinski preiskavi)

(1) O izvedenih aktivnostih, sprejetih ukrepih, ugotovitvah in predlogih za nadaljnje delo se najpozneje v petnajstih dneh po zaključku izvajanja preiskovalnih aktivnosti sestavi poročilo o carinski preiskavi.

(2) Poročilo o carinski preiskavi se ne vroča osebi, zoper katero je potekala preiskava.

12. člen

(sodelovanje zunanjih strokovnjakov)

(1) Kadar so potrebna posebna strokovna znanja, lahko posamezna dejanja v carinski preiskavi opravijo specializirane organizacije, zavodi ali posamezniki (v nadaljnjem besedilu: zunanji strokovnjaki).

(2) Zunanjega strokovnjaka za opravljanje dejanj v carinski preiskavi pooblasti generalni direktor.

III. PREGLED OSEBNIH DOKUMENTOV

13. člen

(pregled dokumentov)

Pooblaščen uradne osebe imajo pravico pregledati osebno izkaznico, potni list ali drugo veljavno javno listino,

opremljeno s fotografijo, zaradi ugotavljanja verodostojnosti teh dokumentov in identitete oseb pri prestopanju državne meje in pri izvajanju carinskih pooblastil iz 2. člena tega pravilnika.

14. člen

(način preverjanja)

(1) Pooblaščen uradna oseba opravi pregled osebnega dokumenta tako, da zahteva od osebe, naj ji ga izroči, in jo opozori, da stori prekršek, če zahtevi ne ugodi.

(2) Pooblaščen uradna oseba lahko pri preverjanju osebnih dokumentov uporabi tudi ustrezne evidence, ki jih upravlja ali uporablja služba v skladu z ZCS-1, in ustrezno tehnično opremo ter pripomočke za preverjanje verodostojnosti osebnih dokumentov.

(3) Pri pregledu in preverjanju osebnih dokumentov lahko zaprosi za pomoč drugo uradno osebo.

(4) Dokumenti se po zaključenem postopku vrnejo stranki, razen če zakon določa drugače.

15. člen

(fotokopiranje osebnih dokumentov)

(1) Pri izvajanju pooblastil iz 22. člena ZCS-1 lahko carinik in inšpektor fotokopirata potni list, osebno izkaznico ali druge osebne dokumente.

(2) Fotokopija iz prejšnjega odstavka mora biti opremljena z oznako, da gre za fotokopijo, in navedbo namena fotokopiranja.

16. člen

(ugotavljanje identitete na drug način)

(1) Če oseba, katere dokumenti se preverjajo, nima pri sebi osebnega dokumenta, mora pooblaščen uradna oseba, če okoliščine to dopuščajo, ugotoviti njeno identiteto in osebne podatke iz obstoječih evidenc ali s pomočjo drugih oseb, katerih identiteta je ugotovljena.

(2) Pooblaščen uradna oseba lahko ugotavlja identiteto osebe in osebne podatke tudi z listinami, ki vsebujejo podatke o osebi (zdravstvena izkaznica, indeks, mesečna vozovnica, spričevalo itd.).

(3) Če oseba prebiva v bližini in ustrezne listine nima pri sebi, lahko pooblaščen uradna oseba preveri njeno identiteto tudi na njenem domu.

(4) Če identitete ni mogoče ugotoviti na nobenega od načinov iz prvega do tretjega odstavka tega člena, se za pomoč zaprosi policijo.

17. člen

(tujci)

(1) Tujci dokazujejo svojo identiteto s tujo veljavno potno listino ali z drugo javno listino, opremljeno s fotografijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti njihovo identiteto.

(2) Če identitete ni mogoče ugotoviti na nobenega od načinov, navedenih v prvem odstavku tega člena, se za pomoč zaprosi policijo.

IV. VABLJENJE OSEB IN ZBIRANJE PODATKOV

18. člen

(način vabljenja)

(1) Pri izvajanju pooblastil iz 23. člena ZCS-1 inšpektor vabi osebe s pisnim vabilom, ki mora vsebovati ime in priimek vabljene osebe, čas in kraj, ko in kamor naj se zglozi, razlog, zaradi katerega je vabljen in v kakšni vlogi, ter opozorilo, da bo storila prekršek in bo prisilno privedena, če se vabilu ne odzove.

(2) Vabilo se naslovniku vroči osebno, po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Oseba se lahko izjemoma povabi tudi ustno ali na drug način (po telefonu, elektronski pošti), če je treba podatke pridobiti nujno in nemudoma. Hkrati se osebi sporočijo razlogi vabljenja, način vabljenja pa se zabeleži v zapisnik. Če se tako vabljen oseba ne odzove, inšpektor ravna po prvem in drugem odstavku tega člena.

19. člen

(prisilna privedba)

(1) Oseba, ki je bila vabljen po prvem in drugem odstavku prejšnjega člena in opozorjena na možnost prisilne privedbe, pa se brez upravičenega razloga ni odzvala vabilu, se lahko privede prisilno.

(2) Prisilno privedbo opravi policija na podlagi odredbe Generalnega carinskega urada ali carinskega urada.

20. člen

(določitev kraja in časa)

Pri določanju dneva, ure in kraja morajo inšpektorji paziti, da vabljen oseba zaradi tega ne bo imela nepotrebnih težav in stroškov.

21. člen

(vabljenje v nujnih primerih)

(1) Če je treba podatek pridobiti nemudoma ali če se oseba vabljenju izmika, sme carinik ali inšpektor vročiti osebi vabilo neposredno in ji hkrati sporočiti razloge takšnega vabljenja.

(2) Tako vabljen osebo lahko carinik ali inšpektor ob njenem soglasju pripelje na kraj, kamor je vabljen.

22. člen

(lastnoročna izjava)

Kadar okoliščine primera to dopuščajo ali na predlog osebe, ki daje podatke, sme inšpektor vzeti lastnoročno napisano in podpisano izjavo te osebe.

23. člen

(omejitev zasliševanja)

Inšpektor ne sme osebe, vabljen na podlagi 23. člena ZCS-1, zasliševati kot obdolženca, pričé ali izvedenca.

24. člen

(snemanje razgovora)

(1) Razgovor z vabljen osebo sme inšpektor snemati s tehničnimi pripomočki za audio-video snemanje, vendar mora biti vabljen oseba o tem predhodno obveščena in s takšnim načinom soglašati.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka inšpektor ob začetku snemanja navede v elektronski nosilec zvoka: ime in sedež organa, ki opravlja dejanje; kraj, dan in uro dejanja ter zadevo, v kateri se dejanje opravlja; imena pooblaščenih uradnih oseb, navzočih oseb in njihovih zastopnikov ali pooblaščenec. Nato pozove osebo, da poda izjavo ali soglasje k snemanju razgovora, ob koncu snemanja pa jo pozove, da v elektronski nosilec zvoka izjavi, da je z vsebino zapisnika seznanjena, ali se z njo strinja oziroma navede svoje pripombe.

(3) Pisni odpravek se najpozneje v osmih dneh po dejanju pošlje osebi s pozivom, naj ga podpiše ali poda nanj svoje pripombe. Če oseba v osmih dneh ne odgovori na poziv, se šteje, da na zapisnik nima pripomb. Na to jo je potrebno v pozivu posebej opozoriti.

(4) Posnetek razgovora s pisnim odpravkom se lahko uporabi v postopku o prekršku ali priloži h kazenski ovadbi.

25. člen

(mladoletniki in druge poslovno nesposobne osebe)

Mladoletnik ali oseba, ki ji je bila odvzeta poslovna sposobnost, se sme vabiti le po starših ali zakonitem zastopniku.

26. člen

(drugi načini zbiranja podatkov)

Če okoliščine primera to dopuščajo, sme carinik ali inšpektor zahtevati od osebe, da mu določeno obvestilo ali podatek poda pisno ali na drug ustrezen način. O tako zbranih podatkih napravi carinik ali inšpektor uradni zaznamek.

V. PREDLOŽITEV LISTIN IN DOKUMENTOV

27. člen

(zahteva za predložitev dokumentov)

(1) Carinik ali inšpektor zahteva podatke in dokumente iz 24. člena ZCS-1 praviloma pisno. V zahtevi morata biti navedena kraj in rok predložitve, ki ne sme biti krajši od treh dni, ter opozorilo naslovniku, da bo storil prekršek, če zahtevi ne ugodí.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka se naslovniku vroči osebno, po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Če carinik ali inšpektor zahteva predložitev podatkov in dokumentov v carinski preiskavi, mora oseba zahtevane podatke in dokumente na podlagi ustne zahteve takoj predložiti na kraju pregleda dokumentacije.

(4) V pisni zahtevi za posredovanje podatkov o osebi, pooblaščen za opravljanje poslov, pri opravljanju katerih naj bi bila storjena kršitev predpisov, se opiše domnevna kršitev.

VI. PREGLED DOKUMENTACIJE

28. člen

(pregled na sedežu osebe ali carinskega organa)

(1) Pregled poslovnih knjig, evidenc in druge dokumentacije opravi pooblaščen uradna oseba na sedežu osebe, pri kateri opravlja carinsko, trošarinsko ali okoljsko davčno kontrolo, postopek pred preiskavo, carinsko preiskavo ali davčno izvršbo, ali pri osebi, ki za osebo, ki je predmet zgoraj opisanih postopkov, vodi ali hrani poslovne knjige in druge evidence.

(2) Pooblaščen uradna oseba lahko opravi pregled dokumentacije iz prvega odstavka tega člena izjemoma tudi na sedežu carinskega organa, če pravna ali fizična oseba ni omogočila ali zagotovila pogojev za nemoteno izvajanje ukrepa. V tem primeru ravna v skladu z določbami ZCS-1 in tega pravilnika o zasegu stvari.

VII. ODVZEM VZORCEV

29. člen

(način jemanja vzorcev)

Carinik ali inšpektor opravi odvzem vzorcev blaga po postopku, ki ga določajo carinski predpisi Unije.

VIII. UGOTAVLJANJE NAMENSKE UPORABE POGONSKEGA GORIVA IN VSEBNOSTI SREDSTEV ZA OZNAČEVANJE

30. člen

(ugotavljanje namenske uporabe pogonskega goriva in vsebnosti sredstev za označevanje)

(1) Namenska uporaba goriva v prevoznih sredstvih, delovnih napravah in strojih ter vsebnost sredstev za označevanje pri prodaji energentov za pogon in njihovo točenje v nasprotju z zakonom se ugotavlja z odvzemom vzorcev neposredno iz rezervoarja ali morebitnih drugih delov vozila ali vlečnega vozila, delovnih naprav in strojev, v katerih se energent nahaja.

(2) Namenska uporaba goriva ter vsebnost sredstev za označevanje pri kmetijskih, gozdarskih, tovarnih, kombiniranih in drugih gospodarskih vozilih ter pri vseh delovnih napravah in strojih se na podlagi prvega odstavka 28. člena ZCS-1 lahko ugotavlja na vseh zemljiščih na območju Republike Slovenije, ne glede na lastništvo zemljišča.

(3) Lastnik ali uporabnik prevoznega sredstva, delovne naprave ali stroja mora omogočiti, da se odvzamejo vzorci neposredno iz rezervoarja ali morebitnih drugih delov vozila ali vlečenega vozila, delovnih naprav in strojev, v katerih se energent nahaja.

(4) Če lastnik ali uporabnik ne omogoči odvzema vzorcev, se ti lahko odvzamejo z uporabo tehničnih pripomočkov in razstavljanjem. Lastnika ali uporabnika se predhodno opozori na dolžnost omogočanja odvzema vzorcev. Če so zaradi postopka nastali stroški ali škoda, jih nosi lastnik ali uporabnik.

(5) Kadar lastnik ali uporabnik onemogoči odvzem vzorcev tako, da zbeži ali se skrije in ni mogoče izslediti odgovorne osebe, lastnika ali uporabnika v roku dveh ur, se kontrola izvede na način iz prejšnjega odstavka ob navzočnosti dveh polnoletnih prič.

IX. ZASEG STVARI

31. člen

(potrdilo o zasegu)

(1) O zasegu stvari na podlagi 25. člena ZCS-1 se izda potrdilo, v katerem se popišejo zasežene stvari, navede rok zasega in osebo pouči, da lahko zahteva vrnitev zaseženih stvari pred potekom v potrdilu navedenega roka, če izkaže, da jih nujno potrebuje pri poslovanju.

(2) Kadar natančen popis zaseženih stvari ni mogoč, se zaseg opravi na drug način, ki zagotavlja njihovo istovetnost.

(3) O zahtevku za predčasno vrnitev zaseženih stvari odloči generalni direktor oziroma direktor carinskega urada.

(4) Vrnitev zaseženih stvari oseba potrdi s podpisom.

32. člen

(predmet prekrška ali kaznivega dejanja)

Kadar carinik ali inšpektor ugotovi, da so stvari iz prejšnjega člena predmeti prekrška oziroma kaznivega dejanja ali da so nastali s prekrškom oziroma kaznivim dejanjem ali so bili uporabljeni za storitev prekrška oziroma kaznivega dejanja, preda te stvari pristojnemu organu skupaj s potrdilom iz prvega odstavka prejšnjega člena. Enako ravna, če je stvar iz prejšnjega člena lahko dokaz, da je bil storjen prekršek ali kaznivo dejanje.

33. člen

(omejitev zasega)

Arhiva, dokumentov in uradnih dopisov diplomatskih misij in konzulatov ter po predpisih označene diplomatske pošte ni dovoljeno zaseči.

X. VSTOP NA ZEMLJIŠČA, V PROSTORE IN OBJEKTE

34. člen

(splošno)

Pred vstopom na zemljišče, v prostore in objekte iz 26. člena ZCS-1, pooblaščen uradna oseba na zahtevo odgovorne osebe, lastnika ali posestnika, ki se tam nahaja, sporoči razloge, zaradi katerih vstopa.

35. člen

(ravnanje ob onemogočenem vstopu)

(1) Če se pooblaščen uradni osebi na kakršen koli način onemogoča vstop v prostore iz prejšnjega člena, se odgovorno

osebo, lastnika ali posestnika ustno pozove, da ji ob odrejenem času omogoči vstop.

(2) Če se cariniku ali inšpektorju tudi po pozivu iz prejšnjega odstavka ne omogoči vstop v prostor ali se ta kako drugače onemogoča, se vstop ob navzočnosti odgovorne osebe, lastnika ali posestnika opravi z uporabo tehničnih pripomočkov in razstavljanjem. Izjemoma, če ni mogoče zagotoviti navzočnosti odgovorne osebe, lastnika ali posestnika, se lahko vstop z uporabo tehničnih pripomočkov in razstavljanjem opravi v navzočnosti dveh polnoletnih prič. Škodo ali stroške, ki nastanejo zaradi nesodelovanja v postopku, nosi odgovorna oseba, lastnik ali posestnik.

(3) Do zagotovitve vstopa v prostor se lahko ta nadzoruje, da se tako prepreči vnos ali iznos blaga oziroma vstop ali izstop oseb v nadzorovani prostor ali iz njega.

36. člen

(vstop v prostore diplomatskih misij)

Pooblaščen uradna oseba ne sme vstopiti v prostore diplomatskih misij ali mednarodnih organizacij, ki imajo status diplomatskih misij, in tudi ne v konzularne prostore.

XI. PREGLED PROSTOROV, OBJEKTOV IN ZEMLJIŠČ

37. člen

(pregled poslovnih prostorov, objektov in zemljišč)

(1) Pregled poslovnih prostorov, objektov in zemljišč se opravi v navzočnosti odgovorne osebe, lastnika ali posestnika prostora, objekta ali zemljišča ali osebe, ki je za to pooblaščen. Izjemoma, če te osebe ni mogoče najti ali ta oseba brez upravičenega razloga zapusti poslovni prostor, objekt ali zemljišče, kjer se pregled opravlja, se lahko pregled opravi v navzočnosti dveh polnoletnih prič.

(2) Izjemoma, kadar je treba nemudoma ukrepati, se sme pregled opraviti tudi brez navzočnosti prič, če ni mogoče takoj zagotoviti njihove navzočnosti. Razlogi za pregled brez navzočnosti prič morajo biti navedeni v zapisniku.

38. člen

(pregled stanovanjskih prostorov)

Pregled stanovanjskih prostorov iz tretjega odstavka 28. člena ZCS-1 se opravi v navzočnosti lastnika, posestnika stanovanjskega prostora ali njegovega pooblaščenca.

39. člen

(obveznost seznanitve z nevarnostmi)

Osebe iz prvega odstavka 37. člena tega pravilnika morajo carinika in inšpektorja seznaniti z morebitnimi nevarnostmi pri vstopu ali pregledu določenega objekta ali prostora, na kar jih mora carinik ali inšpektor posebej opozoriti.

40. člen

(omejitev)

Carinik ali inšpektor je lahko v prostorih, objektih in zemljiščih samo toliko časa, dokler obstajajo razlogi, zaradi katerih je vanje vstopil.

41. člen

(pečatenje)

Pečatenje poslovnih prostorov, poslovnih knjig in druge dokumentacije iz 29.č člena ZCS-1 se opravi z namestitvijo carinskih oznak ali carinskega pečata, na način, ki najmanj ovira nadaljnje poslovanje subjekta.

XII. PREGLED IN PREISKAVA PREVOZNIH
IN PRENOSNIH SREDSTEV42. člen
(obvestilo)

Preden začne carinik ali inšpektor s pregledom ali preiskavo prevoznega ali prenosnega sredstva, o tem obvesti lastnika ali osebo, ki ima prevozno ali prenosno sredstvo v posesti, in jo hkrati ustno seznani, da ima pravico biti navzoč pri pregledu.

43. člen
(omejitve)

Pri pregledu ali preiskavi prevoznih sredstev se sme prevozno sredstvo zadržati le toliko časa, da se izvede postopek.

44. člen
(izstop potnikov in voznika)

Carinik ali inšpektor lahko zahteva od lastnika, osebe, ki ima prevozno sredstvo v posesti, in potnikov, da izstopijo iz prevoznega sredstva in se umaknejo od vozila na primerno razdaljo, ki mu omogoča, da lahko nemoteno izvede ukrep. Voznika opozori, naj stori vse potrebno, da se vozilo ne bi samo premaknilo z mesta.

45. člen
(pregled prevoznega in prenosnega sredstva)

(1) Pri pregledu prevoznega ali prenosnega sredstva mora lastnik ali oseba, ki ima prevozno ali prenosno sredstvo v posesti, omogočiti pregled vseh prosto dostopnih delov prevoznega ali prenosnega sredstva, do katerih je možen dostop brez uporabe posebnih orodij in tehničnih pripomočkov, tako da sama odklene ali odpre posamezne dele prevoznega ali prenosnega sredstva. Lastnika ali osebo, ki ima prevozno ali prenosno sredstvo v posesti, carinik ali inšpektor pri tem opozori, da bo storila prekršek, če bo pregled onemogočala.

(2) Pri pregledu prevoznega ali prenosnega sredstva se lahko pregledajo tudi stvari in prtljaga, ki so v prevoznem ali prenosnem sredstvu, tako, da se stvari in prtljaga fizično premikajo in se brez uporabe posebnih tehničnih pripomočkov odprejo ali se to zahteva od lastnika ali osebe, ki ima prevozno ali prenosno sredstvo v posesti.

(3) Če lastnik ali oseba, ki ima prevozno ali prenosno sredstvo v posesti, onemogoči pregled prevoznega ali prenosnega sredstva, se opravi preiskava prevoznega ali prenosnega sredstva, pri čemer se uporabijo tehnični pripomočki, s katerimi se prevozno ali prenosno sredstvo odklene ali razstavi.

(4) Kadar je pregled onemogočen s tem, da lastnik ali oseba, ki ima prevozno ali prenosno sredstvo v posesti, zbeži s kraja pregleda ali se skriva in ga ni mogoče izslediti v roku dveh ur, se izvede preiskava na način iz prejšnjega odstavka in ob navzočnosti dveh polnoletnih prič.

46. člen
(preiskava prevoznega ali prenosnega sredstva)

(1) Kadar se pri pregledu pojavijo razlogi za sum o kršitvi carinskih, trošarinskih ali drugih predpisov, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba, začne carinik ali inšpektor s preiskavo prevoznega ali prenosnega sredstva, vključno s stvarmi v njem.

(2) Pri tem lahko z uporabo posebnih orodij ali tehničnih pripomočkov podrobno pregleda in razstavi vse dele prevoznega ali prenosnega sredstva, vključno s konstrukcijskimi odprtinami, ki omogočajo skrivanje neskupnostnega ali trošarinskega blaga kakor tudi stvari, ki so v njem, pri čemer ga lastnik ali oseba, ki ima prevozno ali prenosno sredstvo v posesti, ne sme ovirati.

47. člen

(preiskava prevoznega sredstva v nujnih primerih)

Kadar je potrebno nemudoma ukrepati, lahko carinik ali inšpektor opravi preiskavo prevoznega sredstva, tudi če voznik ni navzoč in lastnika o tem ni bilo mogoče predhodno obvestiti ali je ta neznan.

XIII. PREGLED OSEB

48. člen
(prostovoljna izročitev)

Pred pregledom osebe carinik ali inšpektor osebo pozove, naj mu prostovoljno izroči stvari ali dokumente, ki jih išče.

49. člen
(omejitve pri pregledu)

(1) Pregled osebe se, če je to mogoče, opravi v posebnem prostoru, odrejenem za osebni pregled.

(2) Carinik ali inšpektor opravi pregled osebe obzirno, s spoštovanjem osebnega dostojanstva.

(3) Pregled osebe lahko opravi le oseba istega spola. Oseba lahko zahteva, da je pri pregledu navzoča polnoletna priča, s čimer jo mora carinik ali inšpektor seznani. Glede na okoliščine lahko prisotnost priče odredi tudi carinik ali inšpektor, ki opravlja pregled. Priča mora biti istega spola kakor oseba, ki se jo pregleduje.

50. člen
(obseg in način pregleda)

(1) Pri pregledu osebe lahko carinik ali inšpektor podrobno pregleda oblačila, prtljago in druge stvari, ki jih oseba nosi s seboj ali na sebi.

(2) Carinik ali inšpektor opravi pregled stvari, ki jih oseba nosi na sebi, tako, da zahteva od osebe, naj mu oblačila in vse stvari izroči ter jo opozori, da bo storila prekršek, če zahtevi ne ugodí.

(3) Če oseba oblačil še vedno noče izročiti, lahko carinik ali inšpektor podrobno pretipa oblačila na osebi.

(4) Če se oseba pregledu upira ali cariniku ali inšpektorju na drug način preprečuje, da opravi pregled, se lahko zoper takšno osebo uporabijo prisilna sredstva.

XIV. ZADRŽANJE KRŠITELJA IN PRIVEDBA

51. člen
(zadržanje)

(1) Zadržanje je ukrep, s katerim carinik ali inšpektor omeji gibanje tistemu, ki ga zaloti pri kršitvi carinskih, trošarinskih in drugih predpisov, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba, kadar kršitelj poskuša samovoljno oditi s kraja kršitve:

1. da bi se na ta način izognil sankcioniranju;
2. da bi se na ta način izognil nadaljnjim ukrepom carinika ali inšpektorja.

(2) Kršitelj se sme zadržati:

1. do prihoda policije, ki je bila obveščena o dogodku;
2. dokler ni dosežen namen zadržanja,

v nobenem primeru pa ne več kakor dve uri.

52. člen
(način zadržanja)

(1) Carinik ali inšpektor seznani kršitelja z razlogi zadržanja in ga pozove k predložitvi osebnega dokumenta, ki ga zadrži. Če se kršitelj upira ravnanju carinika ali inšpektorja, potem ko je bil seznajen z razlogi za zadržanje, se mu lahko omeji gibanje z uporabo prisilnih sredstev.

(2) Če kršitelj pobegne s kraja, kjer je bil zaloten, ga sme carinik ali inšpektor zadržati na kraju, kjer mu pobeg onemogoči, ali ga pospremiti nazaj na kraj, kjer se bo izvedel postopek. Za zadržanje pobegle osebe lahko carinik ali inšpektor uporabi prisilna sredstva.

(3) Če kršitelj pobegne s kraja, kjer je bil zaloten, s prevoznim sredstvom, si carinik ali inšpektor zabeleži podatke o vozilu in jih nemudoma sporoči policiji.

53. člen

(privedba k pooblaščenim uradni osebi prekrškovnega organa)

(1) Carinik ali inšpektor sme zadržano osebo privedi k pooblaščenim uradni osebi prekrškovnega organa:

- če ni mogoče ugotoviti njegove identitete;
- če prebiva v tujini;

– če je po okoliščinah primera sklepati, da bo nadaljeval s prekrškom ali ga ponovil.

(2) Če je treba zadržano osebo privedi k pooblaščenim uradni osebi prekrškovnega organa, se jo lahko k njej napoti ali jo brez posebne odredbe privede v službenem vozilu.

54. člen

(potrdilo o zadržanju)

O zadržanju izda carinik ali inšpektor posebno potrdilo, v katerem navede podatke o zadržani osebi, razlog in trajanje zadržanja.

XV. ZAPISNIK IN URADNI ZAZNAMEK

55. člen

(zapisnik o izvedbi posameznega ukrepa)

(1) Pooblaščen uradna oseba sestavi zapisnik o poteku in vsebini posameznih ukrepov, in sicer o:

1. razgovoru, opravljenem z vabljenimi osebami;
2. ugotavljanju namenske uporabe pogonskega goriva;
3. ugotavljanju vsebnosti sredstev za označevanje pri prodaji energentov za pogon in njihovem točenju;
4. pregledu zemljišč, prostorov, stanovanjskih prostorov ali objektov;
5. pečenju poslovnih prostorov, poslovnih knjig in druge dokumentacije;
6. preiskavi prevoznega ali prenosnega sredstva;
7. pregledu osebe.

(2) Zapisnik iz prejšnjega odstavka se sestavi takoj po opravljenem ukrepu in se izroči osebi v podpis. Če ima oseba na vsebino zapisnika pripombe, se te vpišejo v zapisnik.

(3) Zapisnik o pregledu zemljišča, prostora ali objekta in zapisnik o pregledu osebe podpišejo tudi navzoče priče.

56. člen

(uradni zaznamek)

O drugih izvedenih ukrepih in manj pomembnih dejanjih pooblaščen uradna oseba sestavi uradni zaznamek, razen o ukrepih in dejanjih v okviru rednega nadzora na mejnih prehodih in v notranjosti.

XVI. KONČNI DOLOČBI

57. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o načinu izvajanja pooblastil pooblaščenim uradnim oseb carinske službe (Uradni list RS, št. 20/05).

58. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-680/2010/17

Ljubljana, dne 24. decembra 2010

EVA 2010-1611-0165

dr. Franc Križanič l.r.

Minister
za finance

5737. Pravilnik o načinu plačevanja, razporejanja in sporočanja podatkov obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov

Na podlagi petega odstavka 22. člena in prvega odstavka 29. člena Zakona o opravljanju plačilnih storitev za proračunske uporabnike (Uradni list RS, št. 59/10) izdaja minister za finance

P R A V I L N I K

o načinu plačevanja, razporejanja in sporočanja podatkov obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov

1. člen

(splošna določba)

Ta pravilnik določa:

– način plačevanja in razporejanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov (v nadaljnjem besedilu: dajatve) na račune proračunskih uporabnikov in nadzornikov javnofinančnih prihodkov,

– obliko in način sporočanja obveznih podatkov z nalogov za plačilo dajatev oziroma podatkov potrebnih za razčlenitev vplačil s prehodnih davčnih podračunov na podračune prejemnikov sredstev in

– vsebino, obliko, način in roke sporočanja obveznih podatkov o plačilnih transakcijah, vezanih na plačevanje, razporejanje in razčlenjevanje dajatev prejemnikom plačanih dajatev (v nadaljnjem besedilu: prejemniki), organom, ki odmerjajo, pobirajo ali izterjujejo dajatve (v nadaljnjem besedilu: nadzorniki) in organom, ki razrešujejo tista plačila dajatev, ki jim ni mogoče opredeliti nadzornika (v nadaljnjem besedilu: skrbniki).

2. člen

(pojmi)

(1) Razporejanje dajatev, kot je določeno s tem pravilnikom, pomeni: razporejanje kot prenos plačane dajatve z enega podračuna na drugi podračun v celoti ali v predpisanih deležih, vračanje preveč ali napačno plačanih dajatev, zagotovitev sredstev za vračilo preveč ali napačno plačanih dajatev in usklajevanje evidenc o plačanih in vrnjenih dajatvah.

(2) Razčlenitev dajatev, kot je določena s tem pravilnikom, pomeni: razčlenitev priliva s prehodnega davčnega podračuna na podračun prejemnika sredstev po posameznih podkontih prihodkov posamezne vrste dajatev, oziroma razčlenitev odliva s prehodnega davčnega podračuna na podlagi priliva sredstev iz podračuna prejemnika sredstev po posameznih podkontih prihodkov posamezne vrste dajatev.

3. člen

(podračuni javnofinančnih prihodkov)

(1) Za plačevanje in razporejanje dajatev vodi Uprava Republike Slovenije za javna plačila (v nadaljnjem besedilu: UJP)

več vrst podračunov, vse kot podračune v sistemu enotnega zakladniškega računa (v nadaljnjem besedilu: EZR) države ali občin pri Banki Slovenije.

(2) Osnovna vrsta podračunov za plačevanje dajatev so vplačilni podračuni, na katere se plačujejo dajatve in razporejajo dajatve, ki so bile plačane na zbirne prehodne podračune ali na prehodne podračune nadzornikov. S teh podračunov se vračajo preveč ali napačno plačane dajatve, ki so bile plačane ali razporejene na te podračune.

(3) Za plačevanje dajatev, ki pripadajo enemu samemu prejemniku in katerih nadzornik za plačevanje in evidentiranje plačanih dajatev je Davčna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: DURS), vodi UJP prehodne davčne podračune po posameznih blagajnah javnega financiranja. S prehodnih davčnih podračunov se vračajo preveč ali napačno plačane dajatve, ki so bile plačane ali razporejene na te podračune.

(4) Za plačevanje dajatev, ki pripadajo več prejemnikom, vodi UJP zbirne prehodne podračune. Na te podračune se plačujejo dajatve, kot jih določa predpis, ki ureja podračune ter način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov. Na te podračune se dajatve razporejajo tudi s prehodnih podračunov nadzornikov. Z zbirnih prehodnih podračunov se razporejajo plačane dajatve in se vračajo preveč ali napačno plačane dajatve, ki so bile plačane ali razporejene na te podračune.

(5) Za plačevanje dajatev in za evidentiranje plačanih dajatev imajo lahko nadzorniki pri UJP odprte prehodne podračune. Na te podračune se lahko vplačuje tudi več vrst dajatev, ki pripadajo različnim prejemnikom. S teh računov nadzorniki razporejajo plačane dajatve in vračajo preveč ali napačno plačane dajatve, ki so bile plačane na te podračune.

(6) Podračun za plačilo dajatve iz predpisa, ki ureja podračune ter način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov in ki ima določen samo model 19, 21 in 09, ima lahko le enega nadzornika.

(7) S sredstvi na podračunih, ki so določeni za plačevanje in razporejanje dajatev, se sme razpolagati samo v skladu s tem pravilnikom.

4. člen

(Seznam podračunov JFP skupine B)

(1) Seznam podračunov JFP skupine B vsebuje podračune javnofinančnih prihodkov, na katere razporejajo sredstva plačanih dajatev samo nadzorniki. Objavljen je na spletni strani Ministrstva za finance.

(2) Seznam podračunov JFP skupine B je razdeljen na osnovni seznam podračunov JFP skupine B in dopolnilni seznam podračunov JFP skupine B. V osnovnem seznamu podračunov JFP skupine B so nekateri podračuni občin shematično prikazani. V dopolnilnem seznamu podračunov JFP skupine B so za sheme osnovnega seznama navedeni posamezni podračuni po občinah.

(3) Osnovni in dopolnilni seznam podračunov JFP skupine B prikazujeta podračune JFP, urejene po skupinah in podskupinah JFP.

(4) Osnovni seznam podračunov JFP skupine B vsebuje v vrsticah naslednje podatke:

- podračun JFP skupine B (številka podračuna ali shematični prikaz podračuna),
- naziv podračuna JFP skupine B,
- podkonto (6-mestna številka podkonta JFP s kontrolno številko),
- šifra dajatve (4-mestna šifra dajatve JFP, ki jo določni davčni organ, s kontrolno številko),
- modeli referenc, ki se uporabljajo pri plačevanju na ta podračun JFP skupine B,
- nadzorniki (4-mestne šifre proračunskih uporabnikov – nadzornikov s kontrolno številko),

- nazivi nadzornikov,
- skrbnik (4-mestna šifra proračunskega uporabnika – skrbnika s kontrolno številko),
- naziv skrbnika.

(5) Dopolnilni seznam podračunov JFP skupine B vsebuje podatke:

- v glavi seznama: oznako občine, naziv občine, šifro občine (4-mestno šifro proračunskega uporabnika s kontrolno številko), šifro upravne enote, ki opravlja storitve za občane te občine (4-mestno šifro proračunskega uporabnika s kontrolno številko) in

– v vrsticah seznama: shematični prikaz podračuna JFP skupine B iz osnovnega seznama, naziv podračuna JFP skupine B, podračune JFP skupine B po občinah.

(6) Podračuni seznama podračunov JFP skupine B se ne objavijo v registru transakcijskih računov.

5. člen

(razlikovanje podračunov)

(1) Podračuni, na katere se plačujejo dajatve, se razlikujejo po pripadnosti sistemu EZR ter po tem, komu pripadajo plačane dajatve. Zato so označeni tako, da prvi dve številki podračuna pomenita, da je ta podračun pri Banki Slovenije – 01, številke na tretjem do petem mestu številke podračuna pa določajo, v katerem sistemu EZR je podračun. Podračuni v sistemu EZR države imajo oznako 100, podračuni v sistemih EZR občin pa imajo za oznako številke od 201 naprej, kar je veljavna statistična oznaka občine povečana za 200.

(2) Podračuni občine, ki se v skladu z zakonom, ki ureja javne finance, odloči, da bo imela svoje podračune v sistemu EZR države, imajo oznako 100.

(3) Pripadnost plačanih dajatev je označena s števkami na šestem do osmem mestu vplačilnega podračuna, razen za plačila dajatev na prehodne davčne podračune, kot to določa četrti odstavek tega člena, tako, da pomenijo številke:

- 100 dajatve, ki pripadajo proračunu države,
- 200 dajatve, ki pripadajo Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije za obvezni del zavarovanja,
- 300 dajatve, ki pripadajo Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije za obvezni del zavarovanja,
- od 401 naprej dajatve, ki pripadajo proračunom občin, številke so veljavne statistične oznake občin povečane za 400.

(4) Prehodni davčni podračuni nadzornika DURS imajo na šestem do osmem mestu številke podračuna oznako 888. Pripadnost plačanih dajatev iz prejšnjega odstavka tega člena je označena s tremi števkami, na devetem do enajstem mestu številke prehodnega davčnega podračuna.

(5) Zbirni prehodni podračuni za dajatve, ki pripadajo več prejemnikom, in imajo na šestem do osmem mestu številke podračuna oznako 844.

(6) Prehodni podračuni, ki jih lahko imajo nadzorniki odprte pri UJP, imajo na šestem do osmem mestu številke podračuna oznako 845 ali 846.

(7) Podračuni za plačevanje občinskih samoprispevkov in drugih prihodkov krajevnih skupnosti, imajo na šestem do osmem mestu številke podračuna oznako 842.

6. člen

(plačevanje dajatev in njihovo razporejanje)

(1) Dajatve se plačujejo v domači valuti na podračune, ki so določeni v predpisu o podračunih in so odprti pri UJP.

(2) Kadar je dajatev plačana v tuji valuti, Banka Slovenije znesek plačila avtomatično pretvori v domačo valuto.

(3) Nadzornik lahko v gotovini plačano dajatev položi na svoj gotovinski račun, odprt pri ponudniku plačilnih storitev. Sredstva z gotovinskega računa se praznijo na podračun proračunskega uporabnika (v nadaljnjem besedilu: PU), ki jih ustrezno razporedi na podračune dajatev.

(4) Kadar je dajatev plačana ali razporejena na predpisan vplačilni podračun, UJP na podlagi oznake na šestem do osmem mestu številke vplačilnega podračuna, kot so navedene v tretjem odstavku prejšnjega člena, izdela plačilno navodilo v breme vplačilnih podračunov in v dobro podračunov prejemnikov in ga izvrši istega dne. Za plačane dajatve v dobro vplačilnih podračunov, ki so prispele po končani razporeditvi, pa izdela in izvrši plačilna navodila najkasneje naslednji delovni dan. UJP zadnji delovni dan v letu razporedi praviloma vsa sredstva z vplačilnih podračunov. Na vplačilnem podračunu lahko ostanejo nerazporejena le sredstva, ki jih zaradi zaključka medbančnega plačilnega prometa tega dne UJP ni mogel razporediti prejemnikom, ki so izven sistemov EZR.

(5) Kadar je dajatev plačana na predpisan prehodni davčni podračun, UJP razporedi sredstva v breme prehodnega davčnega podračuna in v dobro podračuna prejemnika isti dan. DURS mora prejemniku sredstev na zadnji delovni dan v letu zagotoviti razčlenitev vseh prilivov po podkontih prihodkov posamezne vrste dajatve, ki jo posreduje UJP prvi delovni dan v naslednjem letu.

(6) Dajatve, ki pripadajo več prejemnikom in ki so bile plačane na zbirne prehodne podračune z oznako 844, UJP razporedi v predpisanih deležih v breme teh podračunov in v dobro ustreznih vplačilnih podračunov tako, da izdela plačilna navodila in jih izvrši isti dan. Za plačane dajatve v dobro zbirnih prehodnih podračunov, ki so prispele po končani razporeditvi, pa izdela in izvrši plačilna navodila najkasneje naslednji delovni dan. Kadar je tako določeno s posebnim predpisom, UJP razporedi predpisane deleže neposredno na podračune prejemnikov.

(7) Občinske samoprispevke, plačane na podračune z oznako 842, UJP razporedi tako, da izdela plačilna navodila v breme podračunov z oznako 842 in v dobro podračunov prejemnikov ter jih izvrši. Plačane občinske samoprispevke, ki so bili uvedeni pred uveljavitvijo zakona, ki ureja samoprispevek, ter druge prihodke krajevnih skupnosti UJP razporedi v breme podračunov z oznako 842 in v dobro podračunov krajevnih skupnosti. Plačane občinske samoprispevke, ki so bili uvedeni po uveljavitvi zakona, ki ureja samoprispevek, UJP razporedi v breme podračunov z oznako 842 in v dobro podračunov za izvrševanje proračunov občin.

(8) Nadzorniki, ki imajo pri UJP odprte prehodne podračune z oznakama 845 ali 846, razporedijo dajatve plačane na te podračune tako, da najkasneje naslednji delovni dan izdelajo plačilna navodila v breme teh podračunov in v dobro ustreznih vplačilnih ali zbirnih prehodnih podračunov in jih predložijo UJP, da jih izvrši. Nadzorniki lahko pooblastijo UJP za razporeditev sredstev s svojih prehodnih podračunov. V ta namen ji sporočijo podračune, na katere se sredstva prenašajo, in njihove deleže oziroma ključ razporeditve. Na zadnji delovni dan v letu morajo nadzorniki razporediti vsa sredstva s svojih prehodnih podračunov. Nadzorniki, ki med letom sami razporejajo sredstva, pooblastijo UJP, da po zaključku medbančnega plačilnega prometa razporedi morebitni ostanek sredstev njihovih prehodnih podračunov. V pooblastilu navedejo podračune, na katere se sredstva razporedijo, njihove deleže ter podatke sklicevanja na številko odobritve in na številko obremenitve.

(9) Način vpisovanja podatkov, potrebnih za spremljanje vplačil, razporeditev plačil, vračil in uskladiitev na podračunih JFP je določen v Prilogi 1, ki je sestavni del tega pravilnika.

(10) UJP v dogovorjenih rokih nakaže vnaprej določen znesek odstopljenega vira za vsako posamezno občino, tako da za ta znesek obremeni vplačilni podračun odstopljenega vira posamezne občine in odobri podračun proračuna te občine. Sredstva za kritje nakazil iz prvega stavka tega odstavka se ob dogovorjenih rokih v skupnem znesku zagotovijo iz sred-

stev odstopljenega vira na podračunu državnega proračuna za odstopljeni vir.

7. člen

(vračanje preveč ali napačno plačanih dajatev)

(1) Zahtevek za vračilo preveč ali napačno plačane dajatve vložijo tisti, ki je plačal dajatev (v nadaljnjem besedilu: upravičenec), pri nadzorniku, ki določa obveznost plačila dajatve in ki nadzoruje plačilo dajatve, ki je predmet zahtevka. O zahtevku odloči nadzornik na način, kot je urejen z zakonom ali drugim predpisom, ki določa naloge in postopke nadzornika. V primeru utemeljenega zahtevka predloži nadzornik UJP plačilno navodilo v breme prehodnega, vplačilnega, zbirnega prehodnega ali prehodnega davčnega podračuna in v dobro računa upravičenca. Kadar je tako določeno z zakonom ali drugim predpisom, predloži nadzornik UJP svoj akt o vračilu, UJP pa izdela in izvrši ustrezno plačilno navodilo.

(2) Kadar mora nadzornik v postopku, kot ga določa zakon, sam po uradni dolžnosti ugotoviti, da je bila dajatev preveč plačana, odloči o vračilu preveč plačane dajatve brez zahtevka upravičenca.

(3) Sredstva za vračilo preveč ali napačno plačanih dajatev mora zagotoviti prejemnik teh dajatev tako, da na poziv UJP še isti dan ali najkasneje naslednji delovni dan predloži plačilno navodilo v breme svojega podračuna in v dobro vplačilnega, zbirnega prehodnega, prehodnega ali prehodnega davčnega podračuna. V primeru obsežnih vračil mora nadzornik uskladiti s prejemnikom datume in zneske vračil.

(4) UJP ne pozove prejemnika, naj zagotovi sredstva, kadar nadzornik predloži UJP plačilno navodilo tako v breme kot v dobro vplačilnih, zbirnih prehodnih in prehodnih podračunov, s katerih UJP razporeja sredstva istemu prejemniku. Sredstva se zagotovijo iz tekočih prilivov. UJP izvrši plačilno navodilo nadzornika šele, ko je tekočih prilivov dovolj za zagotovitev sredstev, vendar najkasneje v dveh delovnih dnevih, ko mora manjkajoča sredstva zagotoviti prejemnik na način, kot je določen v prejšnjem odstavku. Prejemnik mora na podlagi podatkov UJP tekoče prilive, ki so bili porabljeni za zagotovitev sredstev, prikazati na ustreznem podkontu dajatve kot povečanje prihodka in hkrati na istem podkontu prikazati te tekoče prilive, ki so bili porabljeni za zagotovitev sredstev, kot zmanjšanje prihodka. Ta način se lahko uporablja pod istimi pogoji tudi za uskladiitev in popravke razporejenih prilivov.

(5) Kadar za preveč ali napačno plačano dajatev ni mogoče ugotoviti nadzornika, mora skrbnik podračuna izvršiti vračilo na način, kot je določen v prvem in drugem odstavku tega člena za nadzornika.

(6) Pri vračanju preveč plačane pristojbine za vzdrževanje gozdnih cest in pri vračanju preveč plačane okoljske dajatve za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov, katerih prejemnik so proračuni občin, se vsa sredstva za vračilo zagotovijo v breme tekočih prilivov omenjenih podračunov. Proračuni občin morajo na podlagi podatkov UJP prilive, ki so bili porabljeni za zagotovitev kritja za vračilo, prikazati na ustreznem podkontu pristojbine za vzdrževanje gozdnih cest in podkontu okoljske dajatve za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov kot povečanje prihodka in hkrati kot zmanjšanje prihodka. Za napačna vplačila na podračun za vzdrževanje gozdnih cest in na podračun okoljske dajatve za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov veljajo določila tretjega odstavka tega člena.

(7) V primeru obsežnih vračil preveč plačanih dajatev nadzornik pošlje UJP plačilno navodilo v elektronski obliki s skupnim zneskom vračil in seznamom vseh računov, v dobro katerih mora UJP izvršiti vračilo, s posameznimi zneski.

(8) Dajatev, ki je bila preveč ali napačno plačana na prehodni podračun nadzornika, lahko nadzornik vrne na podlagi utemeljenega zahtevka ali po uradni dolžnosti v breme prehodnega podračuna, v dobro katerega je bila dajatev plačana. Sredstva za vračilo se na prehodnem podračunu zagotovijo v

breme vplačilnega ali zbirnega prehodnega podračuna, na katerega je bila preveč ali napačno plačana dajatev razporejena. Nadzorniki v ta namen predložijo UJP v izvršitev plačilno navodilo v breme vplačilnega ali zbirnega prehodnega podračuna in v dobro svojega prehodnega podračuna. Potrebna sredstva za vračilo v breme vplačilnega ali zbirnega prehodnega računa se zagotovijo tako, kot je določeno v tretjem odstavku tega člena.

(9) Dajatev, ki je bila preveč ali napačno plačana na prehodni davčni podračun, lahko nadzornik vrne na podlagi utemeljenega zahtevka ali po uradni dolžnosti v breme prehodnega davčnega podračuna, v dobro katerega je bila dajatev plačana. Sredstva za vračilo se na prehodnem davčnem podračunu zagotovijo v breme podračuna prejemnika, na katerega je bila razporejena preveč ali napačno plačana dajatev. Kot je določeno v tretjem odstavku tega člena, prejemniki v ta namen predložijo UJP v izvršitev plačilno navodilo v breme podračuna prejemnika in v dobro svojega prehodnega davčnega podračuna.

(10) Nadzorniki, ki odločajo o vračilih na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, morajo najprej ugotoviti, ali je mogoče vračilo v celoti izvršiti ali pa je mogoče s preveč ali napačno plačano dajatvijo poravnati druge dajatve, ki jih upravičenec po poteku roka za plačilo še ni plačal. V primeru ugotovljenega dolga drugih dajatev se vrne razlika med ugotovljenim vračilom in ugotovljenim dolgom. Nadzornik mora UJP predložiti plačilna navodila v breme vplačilnih ali zbirnih prehodnih podračunov, v dobro katerih je bila preveč ali napačno plačana dajatev, ter v dobro podračunov, v dobro katerih bi upravičenec moral plačati dajatve, a jih ni plačal. Nadzornik, UJP in prejemnik morajo v tem primeru ravnati tako, kot je določeno v prvem, drugem in tretjem ali četrtem odstavku tega člena.

(11) V primeru, da nadzornik v svojem knjigovodstvu izvrši preknjižbe že plačanih dajatev, o tem obvesti UJP in prejemnika. V teh primerih je potrebno ravnati tako, kot je določeno v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku tega člena, razen, če gre za preknjižbo dajatev, ki so bile plačane na prehodni davčni podračun.

(12) Podatki, ki morajo biti vpisani na plačilna navodila za vračila in za zagotovitev sredstev za vračila dajatev, so določeni v Prilogi 1.

8. člen

(ravnanje s podatki o plačanih, razporejenih in vrnjenih dajatvah)

(1) UJP za vsako plačilo, razporeditev ali vračilo dajatve na podlagi podatkov, ki jih prejme od Banke Slovenije ali jih v predpisanih primerih predložijo s plačilnimi navodili nadzorniki ali pa jih izdela sama, pošlje podatke o plačilu, razporeditvi ali vračilu dajatve ustreznemu prejemniku in ustreznemu nadzorniku dajatev najkasneje naslednji delovni dan potem, ko je bilo plačilo, razporeditev ali vračilo izvršeno.

(2) Prejemniki sredstev razporeditev plačanih dajatev s prehodnega davčnega podračuna na podračun prejemnika izkažejo na prehodnem podkontu. UJP isti dan, ko mu nadzornik zagotovi razčlenitev plačanih dajatev po posameznih podkontih prihodkov, le to posreduje prejemniku sredstev. Prejemnik sredstev mora razčlenitev prikazati na ustreznem podkontu dajatve kot povečanje prihodka in hkrati kot zmanjšanje stanja na prehodnem podkontu. Ta način se lahko uporablja pod istimi pogoji tudi za uskladitve in popravke razporejenih prilivov na prehodnih davčnih podračunih.

(3) UJP mora poslati podatke iz prvega odstavka tega člena tistim prejemnikom in nadzornikom, ki so s šifro PU kot taki določeni pri posameznem podračunu, ter nadzornikom, ki so določeni s šifro PU.

(4) UJP za vsak podračun, na katerega se plačujejo, razporejajo ali se z njega vračajo dajatve, izdela vsak delovni dan izpisek o prometu in stanju na podračunu za pretekli delovni dan. Promet razčleni UJP po posameznih podkontih, kot so

določeni s predpisom, ki ureja enotni kontni načrt za proračun, proračunske uporabnike in druge osebe javnega prava.

(5) Izpisek o prometu in stanju na podračunu, na katerega se plačuje ali se z njega vrača dajatev, za katero je določen eden ali več nadzornikov, pošlje UJP nadzorniku oziroma nadzornikom pripadajoči delni izpis o prometu na tem podračunu.

(6) V primeru, ko iz plačil dajatev na podračun, ki ima več nadzornikov, na prvih petih mestih sklicevanja na številko odobritve ni razviden nadzornik, UJP pošlje ta plačila v obliki delnega izpisa o prometu skrbniku tega podračuna.

(7) Prejemniki in nadzorniki morajo dnevno na podlagi podatkov, ki jim jih pošlje UJP v obliki delnega izpisa o prometu ali izpiska o prometu in stanju posameznega vplačilnega, zbirnega prehodnega, prehodnega ali prehodnega davčnega podračuna, ali podračuna prejemnika pravilno in pravočasno evidentirati plačane in vrnjene dajatve skladno z veljavnimi predpisi.

9. člen

(vpisovanje podatkov, potrebnih za pravilnost izvajanja postopkov)

Pravilnost izvajanja postopkov vračil, razporejanja in razčlenjevanja na podračunih JFP se zagotavlja z vpisom podatkov sklicevanja na številko obremenitve oziroma odobritve po posameznih vrstah poslov in modelu 51, ki so določeni v Prilogi 2, ki je sestavi del tega pravilnika.

10. člen

(mesečno poročanje o dajatvah ter usklajevanje podatkov)

(1) UJP na podlagi podatkov o razporejenih in razčlenjenih dajatvah za prejemnike in druge zainteresirane javne organe izdela mesečna poročila o:

- plačanih in vrnjenih dajatvah po posameznih podračunih,
- plačanih in vrnjenih dajatvah po posameznih podkontih,
- razdelitvi dajatev, ki pripadajo več prejemnikom.

(2) UJP mora poročila iz prejšnjega odstavka tega člena poslati ali zagotoviti na svoji spletni strani pristojnim prejemnikom najkasneje peti delovni dan po koncu meseca, za katerega izdela poročila.

(3) Prejemniki in nadzorniki morajo najmanj enkrat mesečno na podlagi poročil UJP o plačanih in vrnjenih dajatvah, uskladiti svoje evidence. Če ugotovijo, da so nastale razlike v podatkih o plačanih in vrnjenih dajatvah morajo ugotovljene razlike odpraviti po postopkih, ki so določeni v tem pravilniku za plačila in razporeditve plačanih dajatev ter za vračila napačno vplačanih dajatev.

(4) Določba prejšnjega odstavka tega člena ne velja za UJP, kadar mora popraviti razporeditev dajatve po uradni dolžnosti, ko ugotovi, da je dajatev razporedila napačno, za napačno razporeditev pa UJP ne zaračuna storitve. Prav tako ravna UJP, ko je bila dajatev plačana na podračun, na katerega se dajatev v skladu s predpisom o podračunih ne plačuje, in ko plačano dajatev preusmeri UJP na pravilni podračun.

(5) Popravki, ki jih sporočajo nadzorniki v UJP za namene uskladitve podatkov, se obdelujejo po postopkih vračanja preveč ali napačno plačanih dajatev.

11. člen

(dnevno poročanje o razčlenjenih dajatvah)

(1) UJP nadzorniku zagotovi podatke o vplačanih dajatvah na predhodni davčni podračun v strukturi, ki nadzorniku omogoča izdelavo poročila o razčlenitvi dajatev.

(2) Nadzornik na podlagi podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena izdela poročilo o razčlenitvi dajatev, ki ga posreduje UJP.

(3) UJP na podlagi podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena izdela poročilo o razčlenitvi dajatev in ga posreduje prejemnikom in upravljavcem denarnih sredstev sistema EZR.

12. člen

(zaračunavanje storitev)

(1) UJP mesečno zaračunava stroške storitev razporeja-nja dajatev v skladu s tem pravilnikom Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Zavodu za zdravstveno za-varovanje Slovenije, občinam, Stanovanjskemu skladu Repu-blike Slovenije, javni sklad, Slovenski odškodninski družbi, d.d. in Agenciji za trg vrednostnih papirjev v višini 0,05% od zneska razporejenih dajatev ter prejemnikom občinskih samoprispev-kov v višini 0,1% od zneska razporejenih samoprispevkov.

(2) UJP prejemniku iz prejšnjega odstavka tega člena izstavi račun mesečno.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek UJP iz razlogov eko-nomičnosti:

- izstavi račun šele takrat, ko znesek zaračunanih stroškov storitev v tekočem letu preseže 42 eurov,
- izstavi račun ob koncu tekočega leta, če znesek stroškov storitev ne preseže 42 eurov, razen v primeru oprostitve plačila stroškov storitev po tretji alineji tega odstavka,
- ne zaračuna stroškov storitev, če znesek stroškov do 31. decembra tekočega leta ne preseže 8 eurov.

13. člen

(prehodna določba)

Nadzorniki imajo lahko za dajatve, ki se plačujejo na pre-hodne davčne podračune na podlagi sklepov o davčni izvršbi, odprte prehodne podračune z oznako 846 do 31. decembra 2012.

14. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pra-vilnik o opravljanju nalog Uprave Republike Slovenije za jav-na plačila na področju plačevanja in razporejanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov (Uradni list RS, št. 110/02, 42/03, 134/03, 70/04, 141/04, 106/05, 120/05, 72/06, 136/06, 117/07, 77/08, 32/09, 58/09 – ZPlaSS, 59/10 – ZOPSPU in 62/10).

15. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Ura-dnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-844/2010/15

Ljubljana, dne 29. decembra 2010

EVA 2010-1611-0197

dr. Franc Križanič l.r.

Minister
za finance

PRILOGA 1

Način vpisovanja podatkov, potrebnih za spremljanje vplačil, razporeditev plačil, vračil in uskladitev na podračunih JFP

Tip sklica	Opis sklica	SŠO ¹	Model	P1	P2	P3	Opombe
1.	plačilo dajatve						
1.1.	plačilo dajatve na vplačilni ali zbirni prehodni podračun, kjer je s predpisom o podračunih predpisan model 11	SŠOb					SŠOb si določi plačnik sam
		SŠOd	11	šifra PU = nadzornik (4+k)	številka podkonta dajatve (6+k)	številka računa ali drugega dokumenta in oznaka leta (6+2) le, če to določi nadzornik	
1.2.	plačilo dajatve na vplačilni ali zbirni prehodni podračun, kjer je s predpisom o podračunih predpisan model 19	SŠOb					SŠOb si določi plačnik sam.
		SŠOd	19	davčna številka (7+k)	šifra obvezne dajatve (4+k)	številka odločbe, sklepa ali drugega akta (7) le, če to določi nadzornik	
1.3.	plačilo dajatve na prehodni podračun nadzornika	SŠOb					SŠOb si določi plačnik sam.
		SŠOd	21	davčna številka (7+k)	številka odločbe, sklepa ali drugega akta (12) le, če to določi nadzornik		SŠOd določi nadzornik, po modelu 11, modelu 19, ali modelu 21.
2.	razporeditev plačane dajatve						
2.1.	razporeditev plačane dajatve z zbirnega prehodnega podračuna na vplačilni podračun	SŠOb	11	šifra PU = 99996	številka podkonta	ni obvezen podatek	
		SŠOd	11	šifra PU = 99996	številka podkonta	ni obvezen podatek	
2.2.	razporeditev plačane dajatve s prehodnega podračuna nadzornika na zbirni prehodni ali vplačilni podračun	SŠOb	11	šifra PU = nadzornik	številka podkonta	ni obvezen podatek	
		SŠOd	11	šifra PU = 99996	številka podkonta	ni obvezen podatek	
2.3.	razporeditev plačane dajatve z vplačilnega podračuna na podračun prejemnika, ki je neposredni PU	SŠOb	11	šifra PU = 99996	številka podkonta	ni obvezen podatek	
		SŠOd	18	šifra PU = prejemnik	številka podkonta	leto obveznosti	
2.4.	razporeditev plačane dajatve z zbirnega prehodnega ali vplačilnega podračuna na podračun prejemnika, ki je posredni PU	SŠOb	11	šifra PU = 99996	številka podkonta	ni obvezen podatek	
		SŠOd	11	šifra PU = prejemnik	številka podkonta	ni obvezen podatek	
3.	vračilo preveč ali napačno plačane dajatve						
3.1.	vračilo preveč ali napačno plačane dajatve z zbirnega prehodnega ali vplačilnega podračuna, kjer je s predpisom o podračunih predpisan model 41	SŠOb	41	šifra PU = nadzornik	številka podkonta	številka računa ali drugega dokumenta in oznaka leta le, če to določi nadzornik	
		SŠOd					SŠOd si določi upravičenec za vračilo

Tip sklica	Opis sklica	SŠO ¹	Model	P1	P2	P3	Opombe
3.2.	Vračilo preveč ali napačno plačane dajatve z zbirnega prehodnega ali vplačilnega podračuna, kjer je s predpisom o podračunih predpisan model 49	SŠOb	49	davčna številka (7+k)	šifra obvezne dajatve (4+k)	šifra odločbe, sklepa ali drugega akta davčnega ali carinskega organa le, če to določi davčni ali carinski organ	
		SŠOd					SŠOd si določi upravičenec za vračilo
3.3.	vračilo preveč ali napačno plačane dajatve s prehodnega podračuna nadzornika	SŠOb					SŠOb določi nadzornik, lahko tudi po modelu 11 ali po modelu 19
		SŠOd					SŠOd si določi upravičenec za vračilo
3.4.	vračilo preveč ali napačno plačane dajatve s prehodnega davčnega podračuna	SŠOb	31	davčna številka (7+k)	številka plačilnega naloga, katero določi nadzornik		
		SŠOd					SŠOd si določi upravičenec za vračilo
4.	zagotovitev sredstev za vračilo ali za uskladitev						
4.1.	zagotovitev sredstev za vračilo ali za uskladitev z vplačilnega podračuna na zbirni prehodni podračun	SŠOb	41	šifra PU = 99996	številka podkonta	ni obvezen podatek	
		SŠOd	41	šifra PU = 99996	številka podkonta	ni obvezen podatek	
4.2.	zagotovitev sredstev za vračilo ali za uskladitev z vplačilnega podračuna ali zbirnega prehodnega podračuna na prehodni podračun nadzornika	SŠOb	41	šifra PU = 99996	številka podkonta	ni obvezen podatek	
		SŠOd	41	šifra PU = nadzornik	številka podkonta	ni obvezen podatek	
		SŠOd	41	šifra PU = 99996	številka podkonta	ni obvezen podatek	
4.3.	zagotovitev sredstev za vračilo ali za uskladitev s podračuna prejemnika, ki je posredni PU, na vplačilni ali na zbirni prehodni podračun	SŠOb	41	šifra PU = prejemnik	številka podkonta	ni obvezen podatek	
		SŠOd	41	šifra PU = 99996	številka podkonta	ni obvezen podatek	
5.	uskladitev s prenosom sredstev						
5.1.	uskladitev s prenosom sredstev z enega vplačilnega podračuna na drug vplačilni podračun ali na drug zbirni prehodni podračun, z enega zbirnega prehodnega podračuna na drug zbirni prehodni podračun ali na drug vplačilni podračun, kjer je s predpisom o podračunih predpisan model 11	SŠOb	41	šifra PU = nadzornik 1	številka podkonta 1	ni obvezen podatek	številka podkonta 1 pomeni dajatev, ki se usklajuje v breme vplačilnega podračuna ali v breme zbirnega prehodnega podračuna nadzornik 1 je nadzornik vplačilnega ali zbirnega prehodnega računa ki se usklajuje v breme
		SŠOd	11	šifra PU = nadzornik 2	številka podkonta 2	ni obvezen podatek	številka podkonta 2 pomeni dajatev, ki se usklajuje v

Tip sklica	Opis sklica	SŠO ¹	Model	P1	P2	P3	Opombe
							dobro vplačilnega ali zbirnega prehodnega podračuna nadzornik 2 je nadzornik vplačilnega ali zbirnega prehodnega podračuna ki se usklajuje v dobro
5.2.	uskladitev s prenosom sredstev z enega vplačilnega podračuna na drug vplačilni podračun ali na drug zbirni prehodni podračun, z enega zbirnega prehodnega podračuna na drug zbirni prehodni podračun ali na drug vplačilni podračun, kjer je s predpisom o podračunih predpisan model 19	SŠOb	49	davčna številka (7+k)	šifra obvezne dajatve (4+k)	ni obvezen podatek	
		SŠOd	19	davčna številka (7+k)	šifra obvezne dajatve (4+k)	ni obvezen podatek	

Opomba:

1. SŠOb je številka obremenitve SŠOd je številka odobritve

PRILOGA 2

Podatki sklicevanja na številko obremenitve oziroma odobritve po modelu 51

VP	Naziv vrste posla	Opis	SKLIC OBREMENTIVNE						SKLIC ODOBRTIVE		
			Model	P1	P2	P3	Model	P1	P2	P3	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
01	razporejeno	Priliv sredstev na podračun prejemnika; prejemnik za ta znesek poveča prihodek.	51	99996	7...	01bbbLLL	51	PU	7...	01bbbLLL	
02	kritje	Odliv sredstev s podračuna prejemnika za zagotovitev sredstev za vračilo; prejemnik za ta znesek zmanjša prihodek.	51	PU	7...	02bbbLLL	51	PU	7...	02bbbLLL	
03	založeno	Odliv sredstev s podračuna državnega proračuna, s katerimi namesto občin zagotovi sredstva za vračilo; državni proračun za ta sredstva poveča terjatev do občin.	51	10995	1412000	03bbbLLL	51	99996	7...	03bbbLLL	
04	vračilo založenega	Priliv sredstev na podračun državnega proračuna; transakcijo sproži UJP v postopku razporeditve prilivov s vplačilnega podračuna na podračune posameznih prejemnikov, če ugotovi, da še niso vrnjena vsa založena sredstva; državni proračun za ta sredstva zmanjša terjatev do občin.	51	99996	7...	04bbbLLL	51	10995	1412000	04bbbLLL	
05	informativni priliv iz založenega	Transakcija, ki občinam sporoča, koliko je državni proračun zanj založil; občina za ta znesek poveča obveznost do državnega proračuna.	51	PU	7...	06bbbLLL	51	PU	2403501	05bbbLLL	
06	informativno kritje iz založenega	Transakcija, ki občinam sporoča znesek kritja iz založenih sredstev države; občina za ta znesek zmanjša prihodek.	51	PU	7...	06bbbLLL	51	PU	2403501	05bbbLLL	
07	informativno razporejeno	Transakcija, ki občinam sporoča znesek tekočih prilivov, ki so bili uporabljeni za vračilo založenega; občina za ta znesek poveča prihodek.	51	PU	2403501	08bbbLLL	51	PU	7...	07bbbLLL	
08	informativno vračilo založenega	Transakcija, ki občinam sporoča znesek sredstev, ki so bila vrnjena državnemu proračunu za njegovo založitev; občina za ta znesek zmanjša obveznost do državnega proračuna.	51	PU	2403501	08bbbLLL	51	PU	7...	07bbbLLL	
09	informativno razporejeno	Transakcija, ki prejemniku sporoča znesek tekočih prilivov, ki so bili porabljeni za zagotovitev sredstev za vračila, za uskladitev ali za popravke razporejenih prilivov. Prejemnik mora za ta znesek povečati prihodek na ustreznem podkontu dajatve.	51	PU	7...	10bbbLLL	51	PU	7...	09bbbLLL	
10	informativno kritje iz razporejenega	Transakcija, ki prejemniku sporoča znesek tekočih prilivov, ki jih je UJP uporabila za izvedbo vračila, uskladitve ali popravka razporejenih prilivov. Prejemnik mora za ta znesek zmanjšati prihodek na ustreznem podkontu dajatve.	51	PU	7...	10bbbLLL	51	PU	7...	09bbbLLL	
11	nakazilo za vračilo založenega	Priliv sredstev na podračun državnega proračuna; transakcijo sproži občina na zahtevo UJP, kadar ta ugotovi, da še niso vrnjena vsa založena sredstva; državni proračun za ta sredstva zmanjša terjatev do občin; občina za ta znesek zmanjša obveznost do državnega proračuna.	51	PU	2403501	11bbbLLL	51	10995	1412000	11bbbLLL	
12	gotovinska plačila	Nadzornik lahko v gotovini plačano dajatev s pologom dnevnega izkupička blagajne položi na gotovinski račun, odprt pri ponudniku plačilnih storitev, ki se prazni na podračun PU. Sredstva s podračuna PU nakaže na podračun JFP.	51	PU	24...	12bbbLLL	51	PU	14...	12bbbLLL	
13	Razporeditev priliva PDP	Transakcija, ki prejemniku sporoča znesek tekočih prilivov, ki so bili vplačani na prehodni davčni podračun in razporejeni na podračun prejemnika sredstev. Nadzornik, ki za vplačila na prehodni davčni podračun poveča obveznosti do prejemnikov sredstev, mora za znesek te razporeditve zmanjšati obveznost do prejemnika sredstev, prejemnik sredstev pa poveča stanje prehodnega podkonta.	51	PU	24	13bbbLLL	51	PU	29...	13LLmdd	
14	informativna razčlenitev priliva iz PDP na podračun prejemnika	Informacija, ki prejemniku sredstev sporoča razčlenitev priliva iz prehodnega davčnega podračuna na podračun prejemnika sredstev, prejemnik sredstev za ta znesek poveča prihodek.	51	PU	29...	13LLmdd	51	PU	7...	14bbbLLL	
15	informativno zmanjšanje prihodka	Informacija, ki prejemniku sredstev sporoča zmanjšanje ene vrste prihodka. Prejemnik mora za ta znesek zmanjšati prihodek na ustreznem podkontu dajatve.	51	PU	7...	15bbbLLL					
16	informativno povečanje prihodka	Informacija, ki prejemniku sredstev sporoča povečanje ene vrste prihodka. Prejemnik mora za ta znesek povečati prihodek na ustreznem podkontu dajatve.					51	PU	7...	15bbbLLL	

Opombi:

1. V polje sklicevanja na številko obremenitve oziroma odobritve se vpišejo tri skupine podatkov: P1, P2 in P3, ki so ločene z vezajem:
 - skupina P1 (5-mestno število): je šifra proračunskega uporabnika (PU) s kontrolno številko iz pravilnika, ki določa neposredne in posredne uporabnike državnega in občinskih proračunov;
 - skupina P2 (7-mestno število): je podkonto razreda ali 1, ali 2, ali 7 po pravilniku, ki določa enotni kontrolni načrt za proračun, proračunske uporabnike in druge osebe javnega prava, in kontrolna številka;
 - skupina P3 (8-mestno število): šifra vrste posla (2-mestno število), zaporedna številka B2 oziroma bbb (3-mestno število) in LLL (zadnje tri številke leta).
2. Informativni posilji od VP05 do VP14 in od VP14 do VP16 so interne transakcije sistemov EZR, ki jih pripravi ter izvrši UJP in obstajajo samo v paru, tako da je saldo para vedno nič. VP14, VP15 in VP16 se uporabljata za informativne posle razčlenitve prilivov iz prehodnih davčnih podračunov na podračune prejemnikov sredstev, ki jih dobi prejemnik v specifikaciji razčlenitve plačanih dajatev.

**5738. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o vsebini in obliki obračuna davčnih
odtegljajev ter o načinu predložitve davčnemu
organu**

Na podlagi drugega odstavka 57. člena, tretjega odstavka 278. člena, tretjega odstavka 325. člena ter prvega odstavka 352. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 117/06, 24/08 – ZDDKIS, 125/08, 20/09 – ZDoh-2D, 110/09, 1/10 – popr. in 43/10) izdaja minister za finance

P R A V I L N I K

**o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o
vsebini in obliki obračuna davčnih odtegljajev
ter o načinu predložitve davčnemu organu**

1. člen

V Pravilniku o vsebini in obliki obračuna davčnih odtegljajev ter o načinu predložitve davčnemu organu (Uradni list RS, št. 37/08, 64/08, 62/09 in 22/10) se v Prilogi 1, v poglavju A. Prikaz zbirnih podatkov iz obračuna davčnih odtegljajev za vse vrste dohodkov – pojasnila v zvezi z vsebino podatkov, v točki 1.1 Obračun davčnih odtegljajev od dohodkov iz delovnega razmerja – REK-1, opis osnove 104 spremeni tako, da se glasi:

»104 Razlika do minimalne plače

Vpiše se znesek razlike do minimalne plače, ki je osnova za obračun prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, prispevkov za starševsko varstvo in prispevkov za zavarovanje za primer brezposelnosti v skladu z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 10/08 – ZVarDod, 98/09 – ZIUZGK, 38/10 – ZUKN, 61/10 – ZSVarPre in 79/10 – ZPKDIPIZ; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-1), Zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 10/08 in 62/10 – ZUPJS; v nadaljnjem besedilu: ZSDP) in Zakonom o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10), če je izplačana plača oziroma nadomestilo plače nižje od minimalne plače. Podatek je že vključen pod zaporedno številko 101 ali 103. Zavezanec za plačilo prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje zavarovanca in delodajalca od navedene razlike je delodajalec. Prispevki za pokojninsko in invalidsko zavarovanje zavarovanca od razlike do minimalne osnove za prispevke se vpišejo pod zaporedno številko 505.«.

Opis osnove 107 se spremeni tako, da se glasi:

»107 Neplačana odsotnost

Vpiše se osnova za prispevke za socialno varnost v primeru neplačane odsotnosti z dela, od katere delodajalec obračuna in plača prispevke za socialno varnost. Znesek osnove je vključen pod zaporedno številko 101 ali 103.

Pri neplačani odsotnosti z dela iz 190. člena ZPIZ-1 je delodajalec zavezanec za plačilo prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje zavarovanca in delodajalca.

Prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje zavarovanca od osnove za podaljšano zavarovanje se vpisuje pod zaporedno številko 506.«.

V opisu osnove 111 se osma alineja spremeni tako, da se glasi:

»– pokojninska renta, prejeta iz naslova prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja

Vpiše se znesek dohodka, ki se všteva v davčno osnovo (50% izplačanega dohodka), iz naslova prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, sklenjenega po pokojninskem načrtu, ki je vpisan v poseben register v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje.«.

V opisu osnove 112 se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»– **odpravnina iz razloga nesposobnosti**

Vpiše se znesek izplačanega dohodka, v višini, ki se všteva v osnovo za prispevke.«.

Opis osnove 303 se spremeni tako, da se glasi:

»**303 Osnova za prispevke – neplačana odsotnost**

Vpiše se osnova za prispevke za socialno varnost v primeru neplačane odsotnosti z dela, od katere se obračunajo in plačajo prispevki za socialno varnost. Podatek je že vključen v zaporedni številki 301 ali 302. Od te osnove se plačajo prispevki delodajalca za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, za zdravstveno zavarovanje, za starševsko varstvo in za zaposlovanje; ne plača pa se prispevek za zdravstveno zavarovanje za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni.«.

V točki 1.3. Obračun davčnih odtegljajev od pokojnin, nadomestil in drugih dohodkov iz naslova obveznega socialnega zavarovanja – REK-1b, se drugi odstavek spremeni, tako da se glasi:

»Skladno s tem poglavjem predložijo podatke davčnemu organu izplačevalci pokojnin, nadomestil plač, drugih nadomestil in drugih dohodkov, izplačanih iz naslova obveznega socialnega zavarovanja ter poklicnega zavarovanja (Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, Ministrstvo za zdravje, Ministrstvo za obrambo, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje, občine, Jamstveni in preživninski sklad Republike Slovenije, Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d., in drugi).«.

Za točko 1.4.8 se doda nova točka 1.4.9, ki se glasi:

»**1.4.9 DOHODEK IZ OSNOVNE KMETIJSKE IN OSNOVNE GOZDARSKE DEJAVNOSTI**

010 Vrsta dohodka

Izbere se ustrezna šifra vrste dohodka s seznama vrst dohodkov, ki je objavljen na spletni strani DURS.

I. OSNOVE ZA IZRAČUN DAVČNEGA ODTEGLJAJA

101 Dohodek

Vpiše se znesek izplačanega drugega dohodka, ki se šteje za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti (plačila iz naslova ukrepov kmetijske politike in druga plačila iz naslova državnih pomoči).

103 Dohodek, izplačan nerezidentom

Vpiše se del zneska iz zaporedne številke 101, ki se izplačuje nerezidentom.

104 Dohodek, od katerega se ne odtegne davčni odtegljaj

Vpiše se del zneska iz zaporedne številke 101, ki se nanaša na izplačane dohodke rezidentom, od katerih se v skladu z 2. točko drugega odstavka 129. člena ZDoh-2, akontacija dohodnine izračuna po stopnji 0%, če je posamezno izplačilo enako ali manjše od 200 eurov.

107 Davčna osnova

Vpiše se znesek dohodka iz zaporedne številke 101, ki se všteva v davčno osnovo dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in od katerega se izračuna in plača akontacija dohodnine. Za izplačane dohodke v letu 2011 in 2012, se vpiše 50% izplačanega dohodka. V znesek se ne vključujejo dohodki iz zaporedne številke 104.

108 Davčna osnova – nerezident, ki uveljavlja ugodnosti iz mednarodnih pogodb

Vpiše se del zneska iz zaporedne številke 107, ki se nanaša na izplačane dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti rezidentom, ki uveljavljajo ugodnosti iz mednarodne pogodbe o izogibanju dvojnega obdavčevanja ali druge mednarodne pogodbe. Izplačevalec vpiše podatek, če je pred dnevom izplačila dohodka prejel odločbo davčnega organa iz tretjega odstavka 260. člena ZDavP-2. Od te osnove se v skladu s četrtem odstavkom 260. člena ZDavP-2 izračuna davčni odtegljaj po nižji stopnji, kakor je določena z ZDoh-2, oziroma se davek od tega dohodka ne odtegne.

II. DAVČNI ODTEGLJAJ

201 Po splošni stopnji

Če je drugi dohodek izplačan rezidentu, se vpiše znesek davčnega odtegljaja, ki se izračuna, odtegne in plača po

stopnji 10% od davčne osnove, če je posamezno izplačilo večje od 200 eurov. Če je drugi dohodek izplačan nerezidentu, se vpiše znesek davčnega odtegljaja, ki se izračuna, odtegne in plača po stopnji 16%.

204 Po nižji stopnji (260. člen ZDavP-2)

Vpiše se znesek davčnega odtegljaja, izračunanega po nižji stopnji, v skladu z 260. členom ZDavP-2.«.

V poglavju B. Prikaz individualnih podatkov iz obračuna davčnih odtegljajev za vse vrste dohodkov – pojasnila v zvezi z vsebino predloženih podatkov, se v razdelku PODATKI O DOHODKU opis osnove A052 spremeni tako, da se glasi:

»**A052 Znesek dohodka**

Vpiše se znesek posamezne vrste dohodka, od katerega se izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj. Znesek izplačanega dohodka se vpiše tudi v primeru dohodkov, ki se vtevajo v letno osnovo za dohodnino in za katere velja oprostitev davčnega odtegljaja. Pri drugih dohodkih iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, se vpiše celoten znesek izplačanega dohodka (tudi za izplačila v letih 2011 in 2012, ko se akontacija dohodnine izračuna in plača od davčne osnove v višini 50% izplačanega dohodka).«.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati 1. januarja 2011.

Št. 007-834/2010

Ljubljana, dne 28. decembra 2010

EVA 2010-1611-0195

dr. Franc Križanič l.r.

Minister
za finance

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

5739. Navodilo o predložitvi letnih poročil pravnih oseb javnega prava

Na podlagi petega odstavka 71. člena Zakona o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 131/06 – ZBan-1, 102/07, 126/07 – ZFPPIPP, 58/09 – ZPlaSS, 34/10 – ZPlaSS-A in 59/10 – ZOPSPU) in 5. točke 15. člena Sklepa o ustanovitvi Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (Uradni list RS, št. 53/02, 87/02 in 16/07) Svet Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve izdaja

NAVODILO

o predložitvi letnih poročil pravnih oseb javnega prava

1.

To navodilo določa rok in način predložitve letnih poročil, ki jih morajo Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJ PES) v skladu z 51. členom Zakona o računovodstvu (Uradni list RS, št. 23/99, 30/02 – ZJF-C in 114/06 – ZUE; v nadaljnjem besedilu: Zakon o računovodstvu), s 35. členom Zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95 in 9/01) in z letnimi programi statističnih raziskovanj predložiti pravne osebe javnega prava.

2.

(1) Pravne osebe javnega prava so proračun, proračunski uporabniki in druge osebe javnega prava, ki so uporabniki enotnega kontnega načrta po 13. členu Zakona o računovodstvu.

(2) Pravne osebe javnega prava sestavijo letna poročila v skladu s Pravilnikom o sestavljanju letnih poročil za proračun, proračunske uporabnike in druge osebe javnega prava (Uradni list RS, št. 115/02, 21/03, 134/03, 126/04, 120/07, 124/08, 58/10 in 60/10 – popr.; v nadaljnjem besedilu: pravilnik). V skladu s 4. in 6. členom pravilnika je letno poročilo sestavljeno iz računovodskih izkazov, pojasnil k izkazom in poslovnega poročila.

(3) Upravitelji sredstev sistema enotnega zakladniškega računa države ali občine v skladu s 3. členom Pravilnika o vodenju računovodskih evidenc upravljanja denarnih sredstev sistema enotnega zakladniškega računa (Uradni list RS, št. 120/07 in 104/09) predložijo AJPES računovodsko poročilo, sestavljeno iz računovodskih izkazov in pojasnil k izkazom.

3.

(1) Pravne osebe javnega prava predložijo letna poročila za zagotovitev javnosti podatkov in za državno statistiko prek spletnega portala AJPES (<http://www.ajpes.si/>). Za uporabo spletne aplikacije se morajo predhodno brezplačno registrirati oziroma vnesti svoje uporabniško ime in geslo. Računovodske izkaze predložijo z neposrednim vnosom podatkov v spletno aplikacijo, pojasnila k izkazom in poslovno poročilo pa v PDF datoteki, ki jo uvozijo prek spletnega portala AJPES.

(2) Neposredni in posredni proračunski uporabniki izpolnijo tudi Izjavo o oceni notranjega nadzora javnih financ, ki je del spletne aplikacije za vnos podatkov računovodskih izkazov.

(3) Upravitelji sredstev sistema enotnega zakladniškega računa države ali občine predložijo računovodske izkaze z neposrednim vnosom podatkov v spletno aplikacijo, pojasnila k izkazom pa v PDF datoteki, ki jo uvozijo prek spletnega portala AJPES.

(4) Podatke iz prvega, drugega in tretjega odstavka te točke morajo pravne osebe javnega prava potrditi s kvalificiranim digitalnim potrdilom.

(5) Podrobnejša navodila v zvezi s predlaganjem letnih poročil v elektronski obliki in v zvezi z elektronskim podpisovanjem so objavljena na spletnem portalu AJPES.

4.

Z uveljavitvijo tega navodila preneha veljati Navodilo o predložitvi letnih poročil pravnih oseb javnega prava (Uradni list RS, št. 14/09).

5.

To navodilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, prvič pa se uporabi za predložitev letnih poročil za koledarsko leto 2010.

Št. 007-32/2010

Ljubljana, dne 16. decembra 2010

EVA 2010-1611-0202

Genovefa Ružič l.r.
predsednica Sveta AJPES

5740. Navodilo o spremembah Navodila o predložitvi letnih poročil in drugih podatkov gospodarskih družb, zadrug in samostojnih podjetnikov posameznikov

Na podlagi petega odstavka 71. člena Zakona o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 131/06 – ZBan-1, 102/07, 126/07 – ZFPPIPP, 58/09 – ZPlaSS, 34/10 – ZPlaSS-A in 59/10 – ZOPSPU) in 5. točke 15. člena Sklepa o ustanovitvi Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (Uradni list RS, št. 53/02, 87/02 in 16/07) Svet Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve izdaja

NAVODILO

o spremembah Navodila o predložitvi letnih poročil in drugih podatkov gospodarskih družb, zadrug in samostojnih podjetnikov posameznikov

1.

V Navodilu o predložitvi letnih poročil in drugih podatkov gospodarskih družb, zadrug in samostojnih podjetnikov posameznikov (Uradni list RS, št. 7/08, 8/09 in 107/09) se v 5. točki črta tretji odstavek.

2.

Tretji odstavek 21. točke se črta.

3.

Peti odstavek 26. točke se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Podatke iz prvega, drugega in tretjega odstavka te točke morajo družbe, zadruge in podjetniki potrditi:

– s kvalificiranim digitalnim potrdilom ali

– z obvestilom za AJPES, izpisanim iz spletne aplikacije, ki ga podpiše vodja družbe, vodja zadruge ali podjetnik. Obvestilo za AJPES predložijo pristojni izpostavi AJPES osebno ali po pošti s povratnico.«.

4.

28. točka se spremeni tako, da se glasi:

»28.

(1) Družbe, zadruge in podjetniki izpolnijo obveznost predložitve letnega poročila za javno objavo s predložitvijo vseh sestavnih delov letnega poročila in s plačilom stroškov javne objave po tarifi, veljavni za posamezno leto. Stroške javne objave, ki vključujejo nadomestilo in davek na dodano vrednost po stopnji 20%, plačajo na račun AJPES: 0110-0600-0000-314. Podrobnejša navodila v zvezi s plačilom nadomestila so objavljena na spletnem portalu AJPES.

(2) Nadomestila za javno objavo letnega poročila ne plačajo osebne družbe in podjetniki, ustanovljeni v zadnjem poslovnem letu, ki še niso začeli poslovati in v letnem poročilu ne izkazujejo podatkov.«.

5.

V PRILOGI 2A, 2B in 2C se poimenovanje prvega stolpca »Priporočeni konto« spremeni tako, da se glasi: »Konto«.

6.

V PRILOGI 2Č se poimenovanje prvega stolpca »Priporočeni konto« spremeni tako, da se glasi: »Konto«.

V Opombah se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. Rezidenti Republike Slovenije so določeni v 2. členu Zakona o deviznem poslovanju (Uradni list RS, št. 16/08 in 85/09).«.

V 4. točki se besedilo »in zadruge (Slovenski inštitut za revizijo, januar 2006)« nadomesti z besedilom »(2009, Slovenski inštitut za revizijo)«.

Na koncu se besedilo »Letnim programom statističnih raziskovanj« nadomesti z besedilom »z letnimi programi statističnih raziskovanj«.

7.

V PRILOGI 2D se poimenovanje prvega stolpca »Priporočeni konto« spremeni tako, da se glasi: »Konto«.

V Opombah se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. Rezidenti Republike Slovenije so določeni v 2. členu Zakona o deviznem poslovanju (Uradni list RS, št. 16/08 in 85/09).«.

V 2. točki se besedilo »in zadruge (Slovenski inštitut za revizijo, januar 2006)« nadomesti z besedilom »(2009, Slovenski inštitut za revizijo)«.

Na koncu se besedilo »Letnim programom statističnih raziskovanj« nadomesti z besedilom »z letnimi programi statističnih raziskovanj«.

8.

V PRILOGI 3A, 3B, 6A in 6B se poimenovanje prvega stolpca »Priporočeni konto« spremeni tako, da se glasi: »Konto«.

9.

PRILOGA 7 se črta.

10.

To navodilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-29/2010

Ljubljana, dne 16. decembra 2010

EVA 2010-1611-0199

Genovefa Ružič l.r.
predsednica Sveta AJPES

»Letnim programom statističnih raziskovanj« nadomesti z besedilom »z letnimi programi statističnih raziskovanj«.

3.

V PRILOGI 3 se poimenovanje prvega stolpca »Priporočeni konto« spremeni tako, da se glasi: »Konto«, na koncu pa se besedilo »Letnim programom statističnih raziskovanj« nadomesti z besedilom »z letnimi programi statističnih raziskovanj«.

4.

PRILOGA 5 se črta.

5.

To navodilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-30/2010

Ljubljana, dne 16. decembra 2010

EVA 2010-1611-0200

Genovefa Ružič l.r.
predsednica Sveta AJPES

5741. Navodilo o spremembah Navodila o predložitvi letnih poročil društev

Na podlagi petega odstavka 71. člena Zakona o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 131/06 – ZBan-1, 102/07, 126/07 – ZFPPIPP, 58/09 – ZPlaSS, 34/10 – ZPlaSS-A in 59/10 – ZOPSPU) in 5. točke 15. člena Sklepa o ustanovitvi Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (Uradni list RS, št. 53/02, 87/02 in 16/07) Svet Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve izdaja

NAVODILO

o spremembah Navodila o predložitvi letnih poročil društev

1.

V Navodilu o predložitvi letnih poročil društev (Uradni list RS, št. 7/08, 8/09 in 107/09) se peti odstavek 10. točke spremeni tako, da se glasi:

»(5) Podatke iz prvega, drugega in tretjega odstavka te točke, predložene prek spletnega portala AJPES, društva potrdijo:

- s kvalificiranim digitalnim potrdilom ali
- z obvestilom za AJPES, izpisanim iz spletne aplikacije, ki ga podpiše zastopnik društva. Obvestilo za AJPES predložijo pristojni izpostavi AJPES osebno ali po pošti s povratnico.«.

2.

V PRILOGI 2 se črta besedilo:

»Status: ☐ I

– društva vpišejo št. 1

– društva s statusom invalidske organizacije vpišejo št. 2

Revizija: ☐ I

– društva zavezana k reviziji vpišejo 1

– društva, ki niso zavezana k reviziji vpišejo 0«.

Poimenovanje prvega stolpca »Priporočeni konto« se spremeni tako, da se glasi: »Konto«, na koncu pa se besedilo

5742. Navodilo o spremembah Navodila o predložitvi letnih poročil nepridobitnih organizacij – pravnih oseb zasebnega prava

Na podlagi petega odstavka 71. člena Zakona o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 131/06 – ZBan-1, 102/07, 126/07 – ZFPPIPP, 58/09 – ZPlaSS, 34/10 – ZPlaSS-A in 59/10 – ZOPSPU) in 5. točke 15. člena Sklepa o ustanovitvi Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (Uradni list RS, št. 53/02, 87/02 in 16/07) Svet Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve izdaja

NAVODILO

o spremembah Navodila o predložitvi letnih poročil nepridobitnih organizacij – pravnih oseb zasebnega prava

1.

V Navodilu o predložitvi letnih poročil nepridobitnih organizacij – pravnih oseb zasebnega prava (Uradni list RS, št. 7/08 in 8/09) se v 1. točki besedilo »letnim programom statističnih raziskovanj« nadomesti z besedilom »letnimi programi statističnih raziskovanj«.

2.

V prvem odstavku 6. točke se za kratico »AJPES« doda besedilo »(<http://www.ajpes.si/>)«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Podatke iz prvega, drugega in tretjega odstavka te točke morajo nepridobitne organizacije potrditi:

- s kvalificiranim digitalnim potrdilom ali

– z obvestilom za AJPES, izpisanim iz spletne aplikacije, ki ga podpiše vodja nepridobitne organizacije. Obvestilo za AJPES predložijo pristojni izpostavi AJPES osebno ali po pošti s povratnico.«.

V šestem odstavku se za kratico »AJPES« črta dvopičje in besedilo »<http://www.ajpes.si/> po izbiri naslova »Predložitev podatkov«, »Letna poročila« in rubrike »Program za vnos«.

Osmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Nepridobitne organizacije predložijo podatke prek spletnega portala AJPES. Za uporabo spletne aplikacije se morajo na spletnem portalu predhodno brezplačno registrirati oziroma vnesti svoje uporabniško ime in geslo.«.

3.

V obrazcih v PRILOGI 2 in PRILOGI 3 se poimenovanje prvega stolpca »Priporočeni konto« spremeni tako, da se glasi: »Konto«, na koncu pa se besedilo »Letnim programom statističnih raziskovanj« nadomesti z besedilom »letnimi programi statističnih raziskovanj«.

4.

PRILOGA 5 se črta.

5.

To navodilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-31/2010

Ljubljana, dne 16. decembra 2010

EVA 2010-1611-0201

Genovefa Ružič l.r.
predsednica Sveta AJPES

5743. Akt o določitvi omrežnine za distribucijsko omrežje zemeljskega plina na geografskem območju Občine Radovljica, Občine Slovenska Bistrica, Občine Komenda, Občine Vodice, Občine Beltinci, Občine Tržič, Občine Turnišče, Občine Slovenske Konjice, Občine Gornja Radgona, Občine Cerklje na Gorenjskem in Občine Odranci

Na podlagi drugega odstavka 32. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 27/07 – uradno prečiščeno besedilo in 70/08) v zvezi z 10. členom Akta o določitvi metodologije za določitev omrežnine in kriterijev za ugotavljanje upravičenih stroškov za distribucijsko omrežje zemeljskega plina (Uradni list RS, št. 87/05 in 102/05) in tretjim odstavkom 10. člena Akta o določitvi metodologije za obračunavanje omrežnine za distribucijsko omrežje zemeljskega plina (Uradni list RS, št. 87/05 in 102/05) ter soglasja Javne agencije Republike Slovenije za energijo št. 22-12/2010-22/ZP-13 z dne 13. 12. 2010, družba Petrol plin, d.o.o., Dunajska cesta 50, 1000 Ljubljana, kot izvajalec gospodarske javne službe dejavnost systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina na geografskem območju Občine Radovljica, Občine Slovenska Bistrica, Občine Komenda, Občine Vodice, Občine Beltinci, Občine Tržič, Občine Turnišče, Občine Slovenske Konjice, Občine Gornja Radgona, Občine Cerklje na Gorenjskem in Občine Odranci izdaja

A K T

o določitvi omrežnine za distribucijsko omrežje zemeljskega plina na geografskem območju Občine Radovljica, Občine Slovenska Bistrica, Občine Komenda, Občine Vodice, Občine Beltinci, Občine Tržič, Občine Turnišče, Občine Slovenske Konjice, Občine Gornja Radgona, Občine Cerklje na Gorenjskem in Občine Odranci

1. člen

S tem aktom se določa osnovna cena za distribucijo in omrežnina za distribucijsko omrežje zemeljskega plina, ki je sestavljena iz cene za distribucijo zemeljskega plina glede na odjemno skupino in cene za izvajanje meritev.

2. člen

Ta akt se uporablja za geografsko območje Občine Radovljica, Občine Slovenska Bistrica, Občine Komenda, Občine Vodice, Občine Beltinci, Občine Tržič, Občine Turnišče, Občine Slovenske Konjice, Občine Gornja Radgona, Občine Cerklje na Gorenjskem in Občine Odranci, na katerem izvaja dejavnost systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina družba Petrol plin, d.o.o.

3. člen

Osnovna cena za distribucijo zemeljskega plina znaša: 0,2637 EUR/Sm³.

4. člen

Cena za distribucijo zemeljskega plina glede na odjemno skupino na mesec znaša:

Tabela 1

	Odjemna skupina	Fiksni del			Variabilni del
C_{DKi}	Zakupljena zmogljivost (Sm^3/leto)	Pavšal (EUR/mesec)	Cena moči (EUR/kW)	Cena zmogljivosti ((EUR/(Sm^3/dan))/leto)	Cena porabe (EUR/ Sm^3)
C_{DK1}	0-200	2,2000			0,1870
C_{DK2}	201-500	2,2000			0,1650
C_{DK3}	501-1.500	5,5000			0,1540
C_{DK4}	1.501-2.500	5,500			0,1474
C_{DK5}	2.501-4.500	7,7000			0,1375
C_{DK6}	4.501-10.000	7,7000	0,2310		0,1287
C_{DK7}	10.001-30.000	11,0000	0,2310		0,1210
C_{DK8}	30.001-70.000	13,2000	0,2310		0,1120
C_{DK9}	70.001-100.000	16,5000	0,2310	0,0000	0,1080
C_{DK10}	100.001-200.000			0,2750	0,1034
C_{DK11}	200.001-600.000			0,2750	0,1034
C_{DK12}	600.001-1.000.000			0,2750	0,1034
C_{DK13}	1.000.001-5.000.000			0,2530	0,1034
C_{DK14}	5.000.000-15.000.000			0,2530	0,1034
C_{DK15}	Nad 15.000.000			0,2530	0,1034

5. člen

Osnovna cena za izvajanje meritev, kadar je sistemski operater distribucijskega omrežja zemeljskega plina lastnik merilnih naprav (V_L), znaša 1,3200 EUR/mesec.

Osnovna cena za izvajanje meritev, kadar sistemski operater distribucijskega omrežja zemeljskega plina ni lastnik merilnih naprav ter jih vzdržuje in umerja (V_U), znaša 1,3200 EUR/mesec.

6. člen

Cena za prekoračitev distribucijske zmogljivosti (C_{DKi}) se izračuna na podlagi letne cene zmogljivosti.

7. člen

Cene v tem aktu ne vključujejo davka na dodano vrednost.

8. člen

Z dnem uveljavitve tega akta preneha veljati Akt o določitvi omrežnine za distribucijsko omrežje zemeljskega plina na geografskem območju Občine Radovljica, Občine Slovenska Bistrica, Občine Komenda, Občine Vodice, Občine Beltinci, Občine Tržič, Občine Turnišče, Občine Slovenske Konjice in Občine Odranci (Uradni list RS, št. 95/09).

9. člen

Ta akt začne veljati 1. januarja 2011.

Št. SODO-PEP/2011

Ljubljana, dne 1. decembra 2010

EVA 2010-2111-0134

Petrol plin, d.o.o.
Direktor
Janez Grošelj l.r.

5744. Akt o določitvi omrežnine za distribucijsko omrežje zemeljskega plina na geografskem območju Občine Domžale, Občine Trzin in Občine Mengeš

Na podlagi drugega odstavka 32. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 27/07 – uradno prečiščeno besedilo in 70/08) v zvezi z 10. členom Akta o določitvi metodologije za določitev omrežnine in kriterijev za ugotavljanje upravičenih stroškov za distribucijsko omrežje zemeljskega plina (Uradni list RS, št. 87/05 in 102/05) in tretjim odstavkom 10. člena Akta o določitvi metodologije za obračunavanje omrežnine za distribucijsko omrežje zemeljskega plina (Uradni list RS, št. 87/05 in 102/05) ter soglasja Javne agencije Republike Slovenije za energijo št. 22-11/2010-23/ZP-13 z dne 13. 12. 2010, družba Petrol d.d., Dunajska cesta 50, 1000 Ljubljana, kot izvajalec gospodarske javne službe dejavnost sistemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina na geografskem območju Občine Domžale, Občine Trzin in Občine Mengeš izdaja

A K T

o določitvi omrežnine za distribucijsko omrežje zemeljskega plina na geografskem območju Občine Domžale, Občine Trzin in Občine Mengeš

1. člen

S tem aktom se določa osnovna cena za distribucijo in omrežnina za distribucijsko omrežje zemeljskega plina, ki je sestavljena iz cene za distribucijo zemeljskega plina glede na odjemno skupino in cene za izvajanje meritev.

2. člen

Ta akt se uporablja za geografsko območje Občine Domžale, Občine Trzin in Občine Mengeš, na katerem izvaja dejavnost sistemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina družba Petrol d.d.

3. člen

Osnovna cena za distribucijo zemeljskega plina znaša: 0,2555 EUR/Sm³.

4. člen

Cena za distribucijo zemeljskega plina glede na odjemno skupino na mesec znaša:

Tabela 1

	Odjemna skupina	Fiksni del			Variabilni del
C _{DKi}	Zakupljena zmogljivost (Sm ³ /leto)	Pavšal (EUR/mesec)	Cena moči (EUR/kW)	Cena zmogljivosti ((EUR/(Sm ³ /dan))/leto)	Cena porabe (EUR/Sm ³)
C _{DK1}	0-200	2,2000			0,1870
C _{DK2}	201-500	2,2000			0,1650
C _{DK3}	501-1.500	5,5000			0,1540
C _{DK4}	1.501-2.500	5,500			0,1474
C _{DK5}	2.501-4.500	7,7000			0,1375
C _{DK6}	4.501-10.000	7,7000	0,2310		0,1287
C _{DK7}	10.001-30.000	11,0000	0,2310		0,1210
C _{DK8}	30.001-70.000	13,2000	0,2310		0,1120
C _{DK9}	70.001-100.000	16,5000	0,2310	0,0000	0,1080
C _{DK10}	100.001-200.000			0,2750	0,1034
C _{DK11}	200.001-600.000			0,2750	0,1034
C _{DK12}	600.001-1.000.000			0,2750	0,1034
C _{DK13}	1.000.001-5.000.000			0,2530	0,1034
C _{DK14}	5.000.000-15.000.000			0,2530	0,1034
C _{DK15}	Nad 15.000.000			0,2530	0,1034

5. člen

Osnovna cena za izvajanje meritev, kadar sistemski operater distribucijskega omrežja zemeljskega plina ni lastnik merilnih naprav ter jih vzdržuje in umerja (V_U), znaša 1,3200 EUR/mesec.

6. člen

Cena za prekoračitev distribucijske zmogljivosti (C_{DKI}) se izračuna na podlagi letne cene zmogljivosti.

7. člen

Cene v tem aktu ne vključujejo davka na dodano vrednost.

8. člen

Z dnem uveljavitve tega akta preneha veljati Akt o določitvi omrežnine za distribucijsko omrežje zemeljskega plina na geografskem območju Občine Domžale, Občine Trzin in Občine Mengeš (Uradni list RS, št. 95/09).

9. člen

Ta akt začne veljati 1. januarja 2011.

Št. SODO-PET/2011

Ljubljana, dne 1. decembra 2010

EVA 2010-2111-0135

PETROL, D.D.
Predsednik uprave
Aleksander Svetelšek l.r.

Član uprave
Rok Vodnik l.r.

5745. Akt o spremembi Akta o metodologiji za določitev omrežnine in kriterijih za ugotavljanje upravičenih stroškov za prenosno omrežje zemeljskega plina

Na podlagi drugega odstavka 32. člena in druge alineje točke a) 87. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 27/07 – uradno prečiščeno besedilo, 70/08 in 22/10) ter druge alineje točke a) 6. člena in druge alineje prvega odstavka 11. člena Sklepa o ustanovitvi Javne agencije Republike Slovenije za energijo (Uradni list RS, št. 63/04 in 95/04) Javna agencija Republike Slovenije za energijo izdaja

A K T

o spremembi Akta o metodologiji za določitev omrežnine in kriterijih za ugotavljanje upravičenih stroškov za prenosno omrežje zemeljskega plina

1. člen

V Aktu o metodologiji za določitev omrežnine in kriterijih za ugotavljanje upravičenih stroškov za prenosno omrežje zemeljskega plina (Uradni list RS, št. 59/10) se v drugem odstavku 30. člena enačba:

$$\gg OMR_{RO} = US_{RO} - DP_{RO} - \Delta_{RO} \text{ [EUR]}, \ll$$

nadomesti z enačbo:

$$\gg OMR_{RO} = US_{RO} - DP_{RO} + \Delta_{RO} \text{ [EUR]}, \ll.$$

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta akt začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 22-23/2010-10/ZP-29

Maribor, dne 15. decembra 2010

EVA 2010-2111-0131

Predsednik sveta
Javne agencije Republike Slovenije
za energijo
dr. Evgen Dervarič l.r.

DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE**5746. Sklep o določitvi članarine OOO Ljubljana Vič za leto 2011**

Na podlagi 33.b člena Statuta Območne obrtno-podjetniške zbornice Ljubljana Vič, je skupščina Območne obrtno-podjetniške zbornice Ljubljana Vič na 2. redni seji dne 26. 11. 2010 sprejela

S K L E P**o določitvi članarine OOO Ljubljana Vič za leto 2011****I.**

Članarino OOO Ljubljana Vič plačujejo člani Območne obrtno-podjetniške zbornice Ljubljana Vič (v nadaljnjem besedilu: OOO Ljubljana Vič) za storitve in naloge, ki jih OOO Ljubljana Vič opravlja skladno z drugim odstavkom 33.a člena Statuta.

II.

Članarina OOO Ljubljana Vič za leto 2011 znaša ***8,00 EUR mesečno.

III.

Skladno s 33.a členom statuta OOO Ljubljana Vič nastopi obveznost plačevanja članarine OOO Ljubljana Vič z dnem, ko član postane ali je zavezanec za plačilo članarine po Obrtnem zakonu. V primeru, ko obveznost plačila članarine nastane tekom meseca, nastane obveznost plačevanja članarine OOO Ljubljana Vič s prvim dnem naslednjega meseca, oziroma če članstvo v OOO Ljubljana Vič preneha tekom meseca, preneha obveznost plačevanja članarine OOO Ljubljana Vič zadnjega dne v mesecu, v katerem je članstvo prenehalo.

IV.

Članarina se plačuje mesečno, najpozneje do vsakega 15. v tekočem mesecu za pretekli mesec. Na pisno zahtevo člana se lahko članarina plačuje v naprej za obdobje treh mesecev ali letno do 15. v drugem tekočem mesecu izbranega obdobja.

V.

Članarina se plačuje na podlagi izstavljenega računa za vsakega člana posebej, ki ga izda Območna obrtno-podjetniška zbornica Ljubljana Vič.

Članarina se na podlagi računa plačuje OOO Ljubljana Vič na njen transakcijski račun.

Zapadlo in neplačano članarino izterjuje Območna obrtno-podjetniška zbornica Ljubljana Vič, skladno s statutom OOO Ljubljana Vič.

VI.

Ta sklep stopi v veljavo s 1. 1. 2011 in se objavi Uradnem listu Republike Slovenije ter se skladno s statutom OOO Ljubljana Vič posreduje zavezancem za plačilo članarine OOO Ljubljana Vič.

Andrej Stritar l.r.

Predsednik
skupščine OOO Ljubljana Vič

5747. Aneks h Kolektivni pogodbi za kemično in gumarsko industrijo Slovenije

Na podlagi Zakona o kolektivnih pogodbah (Uradni list RS, št. 43/06, 45/08, 83/09) in Kolektivne pogodbe za kemično in gumarsko industrijo Slovenije (Uradni list RS, št. 37/07, 95/07, 104/09) sklepajo stranke:

– Gospodarska zbornica Slovenije – Združenje kemijske industrije in

– Združenje delodajalcev Slovenije – Sekcija za kemijo kot predstavnika delodajalcev

ter

– ZSSS – Sindikat kemične, nekovinske in gumarske industrije Slovenije,

– Neodvisnost KNSS – Sindikat kemijske in farmacevtske dejavnosti Slovenije in

– SKGIPS – KS 90

kot predstavniki delojemalcev

A N E K S**h Kolektivni pogodbi za kemično in gumarsko industrijo Slovenije****1. člen**

Najnižje osnovne plače iz prvega odstavka 1. točke tarifne priloge Kolektivne pogodbe za kemično in gumarsko industrijo Slovenije (Uradni list RS, št. 37/07, 95/07, 104/09) se s 1. 1. 2011 povečajo za povprečno letno inflacijo za obdobje januar–december 2010, vendar za največ 1,8%.

Vrednosti najnižjih osnovnih plač po tej kolektivni pogodbi se izračunajo po objavi uradnega podatka SURS o višini povprečne letne inflacije in se objavijo na spletnih straneh pogodbenih strank.

2. člen

Besedilo 3. točke tarifne priloge h KP za kemično in gumarsko industrijo (Uradni list RS, št. 37/07, 95/07, 104/09) se spremeni tako, da glasi:

»Delavcem v letu 2011 pripada regres za letni dopust v višini najmanj 760 EUR.«

3. člen

Ta aneks stopi v veljavo z dnem podpisa in se začne uporabljati s 1. 1. 2011.

Ta aneks se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 16. decembra 2010

Podpisniki:

Predstavniki delojemalcev:

– ZSSS – Sindikat kemične, nekovinske in gumarske industrije Slovenije

Predsednik: **Tomaž Kumer** l.r.

– KNSS – Neodvisnost – Sindikat kemijske in farmacevtske dejavnosti Slovenije

Predsednik: **Ernest Tekalec** l.r.

– SKGIPS – KS 90

Predsednik: **Ostojja Šokčević** l.r.

Predstavniki delodajalcev:

– Gospodarska zbornica Slovenije – Združenje kemijske industrije

Predsednik Upravnega odbora: **Marjan Mateta** l.r.

– Združenje delodajalcev Slovenije – Sekcija za kemijo
Predsednik odbora sekcije: **Franc Guštin** l.r.

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je dne 24. 12. 2010 izdalo potrdilo št. 02047-10/2005/21 o tem, da je Aneks h Kolektivni pogodbi za kemično in gumarsko industrijo Slovenije vpisan v evidenco kolektivnih pogodb na podlagi 25. člena Zakona o kolektivnih pogodbah (Uradni list RS, št. 43/06) pod zaporedno številko 20/3.

OBČINE

BENEDIKT

5748. Sklep o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2011

Na podlagi 10. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Benedikt (Uradni list RS, št. 82/99, 105/01 in 33/03) in 16. člena Statuta Občine Benedikt (Uradni list RS, št. 98/06) je Občinski svet Občine Benedikt na 3. redni seji dne 22. 12. 2010 sprejel

S K L E P

o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2011

I.

S tem sklepom se določa vrednost točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Benedikt za leto 2011, ki znaša 0,000260 EUR/m².

II.

Z dnem uporabe tega sklepa preneha veljati Sklep o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v letu 2010 (Uradni list RS, št. 96/09).

III.

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati 1. 1. 2011.

Št. 42202-001/2010-4

Benedikt, dne 22. decembra 2010

Župan
Občine Benedikt
Milan Gumzar l.r.

CELJE

5749. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Mestne občine Celje za leto 2010 (2)

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 in 60/07), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU, 127/06 – ZJZP in 14/07 – ZSPDPO) in 46. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) je Mestni svet Mestne občine Celje na seji dne 21. 12. 2010 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Mestne občine Celje za leto 2010 (2)

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem odlokom se za Mestno občino Celje za leto 2010 določajo proračun, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

2. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA

2. člen

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni podskupine kontov.

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov določa v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	66.493.380
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	45.533.582
70	DAVČNI PRIHODKI	33.672.950
	700 DAVKI NA DOHODEK IN DOBIČEK	24.012.263
	703 DAVKI NA PREMOŽENJE	8.601.569
	704 DOMAČI DAVKI NA BLAGO IN STORITVE	1.059.118
71	NEDAVČNI PRIHODKI	11.860.632
	710 UDELEŽBA NA DOBIČKU IN DOHODKIH OD PREMOŽENJA	6.178.966
	711 TAKSE IN PRISTOJBINE	16.500
	712 GLOBE IN DRUGE DENARNE KAZNI	294.000
	713 PRIHODKI OD PRODAJE BLAGA IN STORITEV	229.701
	714 DRUGI NEDAVČNI PRIHODKI	5.141.465
72	KAPITALSKI PRIHODKI	8.657.000
	720 PRIHODKI OD PRODAJE OSNOVNIH SREDSTEV	1.722.000
	722 PRIHODKI OD PRODAJE ZEMLJIŠČ IN NEOPR. SREDSTEV	6.935.000
73	PREJETE DONACIJE	8.512
	730 PREJETE DONACIJE IZ DOMAČIH VIROV	8.512
74	TRANSFERNI PRIHODKI	12.200.286
	740 TRANSFERNI PRIHODKI IZ DRUGIH JAVNOFINANČNIH INSTITUCIJ	12.125.286
	741 PREJETA SREDSTVA IZ DRŽ. PROR. IZ SREDSTEV PROR. EU	75.000
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE	94.000
	782 PREJETA SREDSTVA IZ PRORAČUNA EU ZA STRUKT. POLITIKO	18.000
	787 PREJETA SREDSTVA OD DRUGIH EVROPSKIH INSTITUCIJ	76.000
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	66.120.763
40	TEKOČI ODHODKI	15.668.591
	400 PLAČE IN DRUGI IZDATKI ZAPOSLENIM	2.798.745
	401 PRISPEVKI DELODAJALCEV ZA SOCIALNO VARNOST	457.055
	402 IZDATKI ZA BLAGO IN STORITVE	12.032.691
	403 PLAČILA DOMAČIH OBRESTI	320.000
	409 REZERVE	60.100
41	TEKOČI TRANSFERI	24.203.039
	410 SUBVENCIJE	925.243
	411 TRANSFERI POSAMEZNIKOM IN GOSPODINJSTVOM	10.450.962
	412 TRANSFERI NEPROFITNIM ORGANIZACIJAM IN USTANOVAM	426.157
	413 DRUGI TEKOČI DOMAČI TRANSFERI	12.400.677
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	23.590.950
	420 NAKUP IN GRADNJA OSNOVNIH SREDSTEV	23.590.950

43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	2.658.183
	431 INVESTICIJSKI TRANSFERI PRAVNIM IN FIZIČNIM OSEBAM	1.848.000
	432 INVESTICIJSKI TRANSFERI PROR. UPORABNIKOM	810.183
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK, PRIMANJKLJAJ (I – II)	372.617
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	751 PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	752 KUPNINE IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	440 DANA POSOJILA	0
	441 POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	442 PORABA SREDSTEV KUPNIN IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV – V)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE	2.100.000
50	ZADOLŽEVANJE	2.100.000
	500 DOMAČE ZADOLŽEVANJE	2.100.000
VIII.	ODPLAČILA DOLGA	2.465.415
55	ODPLAČILA DOLGA	2.465.415
	550 ODPLAČILA DOMAČEGA DOLGA	2.465.415
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I+IV+VII-II-V-VIII)	7.202
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII-VIII)	-365.415
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI+VII-VIII-IX)	-372.617
	STANJE NA RAČUNIH 31. 12. 2009	134.688

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov proračuna.

Načrt razvojnih programov sestavljajo projekti.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

Proračun se izvršuje na ravni proračunske postavke – podkonta.

4. člen

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

O prerazporeditvah pravic porabe v posebnem delu proračuna (finančnem načrtu neposrednega uporabnika) odloča na predlog neposrednega uporabnika župan. Med glavnimi programi v okviru področja proračunske uporabe lahko prerazporedi največ 20% glavnega programa v sprejetem proračunu, med podprogrami v okviru glavnega programa pa skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega podprograma ne sme presegati 15% obsega podprograma v sprejetem proračunu.

Župan s poročilom o izvrševanju proračuna v mesecu septembru in konec leta z zaključnim računa poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu za leto 2010 in njegovi realizaciji.

5. člen

Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu razpiše javno naročilo za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov, če so zanj načrtovane pravice porabe na proračunskih postavkah v sprejetem proračunu.

Prevzete obveznosti iz tega člena se načrtujejo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika in načrtu razvojnih programov.

6. člen

Župan lahko spreminja vrednost projektov v načrtu razvojnih programov. Projekte, katerih vrednost se spremeni za več kot 20%, mora predhodno potrditi mestni svet.

Novi projekti se uvrstijo v načrt razvojnih programov na podlagi odločitve mestnega sveta.

7. člen

Proračunska rezerva se v letu 2010 oblikuje v višini 50.100,00 evrov.

Na predlog za finance pristojnega organa občinske uprave odloča o uporabi sredstev proračunske rezerve za namene iz drugega odstavka 49. člena ZJF do višine 8.400,00 evrov župan.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE STVARNEGA IN FINANČNEGA PREMOŽENJA DRŽAVE

8. člen

Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člen ZJF, lahko župan v letu 2010 odpiše dolgove, ki jih imajo dolžniki do občine, in sicer največ do skupne višine 10.000,00 evrov.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE JAVNEGA SEKTORJA

9. člen

Zaradi kritja presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov ter odplačila dolgov v računu financiranja se občina za proračun leta 2010 lahko zadolži do višine 2.100.000,00 evrov za financiranje investicij.

6. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

10. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-20/2010

Celje, dne 21. decembra 2010

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

5750. Sklep o začasnem financiranju Mestne občine Celje v obdobju januar–marec 2011

Na podlagi 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B) in 46. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) je župan Mestne občine Celje dne 21. 12. 2010 sprejel

S K L E P**o začasnem financiranju Mestne občine Celje
v obdobju januar–marec 2011****1. SPLOŠNA DOLOČBA****1. člen**

S tem sklepom se določa in ureja začasno financiranje Mestne občine Celje v obdobju od 1. januarja do 31. marca 2011.

2. člen

Začasno financiranje temelji na rebalansu proračuna Mestne občine Celje za leto 2010. Obseg prihodkov in drugih prejemkov ter odhodkov in izdatkov mestne občine je določen v skladu z Zakonom o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B; v nadaljevanju: ZJF) in Odlokom o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Mestne občine Celje za leto 2010.

2. VIŠINA IN STRUKTURA ZAČASNEGA FINANCIRANJA**3. člen**

V obdobju začasnega financiranja se prihodki in drugi prejemki ter odhodki in izdatki splošnega dela proračuna določijo v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
	Skupina/Podskupina kontov/Konto/Podkonto	Proračun januar–marec 2010
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	9.239.935
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	8.071.066
70	DAVČNI PRIHODKI	7.024.015
	700 DAVKI NA DOHODEK IN DOBIČEK	6.003.062
	703 DAVKI NA PREMOŽENJE	811.659
	704 DOMAČI DAVKI NA BLAGO IN STORITVE	209.294
71	NEDAVČNI PRIHODKI	1.047.051
	710 UDELEŽBA NA DOBIČKU IN DOHODKI OD PREMOŽENJA	305.022
	711 TAKSE IN PRISTOJBINE	2.540
	712 GLOBE IN DRUGE DENARNE KAZNI	41.444
	713 PRIHODKI OD PRODAJE BLAGA IN STORITEV	45.949
	714 DRUGI NEDAVČNI PRIHODKI	652.096
72	KAPITALSKI PRIHODKI	31.562
	720 PRIHODKI OD PRODAJE OSNOVNIH SREDSTEV	0
	721 PRIHODKI OD PRODAJE ZALOG	0
	722 PRIHODKI OD PRODAJE ZEMLJIŠČ IN NEOPREDMETENIH SREDSTEV	31.562
73	PREJETE DONACIJE	1.100
	730 PREJETE DONACIJE IZ DOMAČIH VIROV	1.100
	731 PREJETE DONACIJE IZ TUJINE	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	1.136.207
	740 TRANSFERNI PRIHODKI IZ DRUGIH JAVNOFINANČNIH INSTITUCIJ	1.110.419
	741 PREJETA SREDSTVA IZ DRŽAVNEGA PRORAČUNA IZ SREDSTEV PRORAČUNA EU	25.788

II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	9.489.309
40	TEKOČI ODHODKI	2.700.820
	400 PLAČE IN DRUGI IZDATKI ZAPOSLENIM	649.628
	401 PRISPEVKI DELODAJALCEV ZA SOCIALNO VARNOST	108.207
	402 IZDATKI ZA BLAGO IN STORITVE	1.854.068
	403 PLAČILA DOMAČIH OBRESTI	80.567
	409 REZERVE	8.350
41	TEKOČI TRASFERI	3.625.207
	410 SUBVENCIJE	170.530
	411 TRANSFERI POSAMEZNIKOM IN GOSPODINJSTVOM	2.026.515
	412 TRANSFERI NEPROFITNIM ORGANIZACIJAM IN USTANOVAM	48.877
	413 DRUGI TEKOČI DOMAČI TRANSFERI	1.379.285
	414 TEKOČI TRANSFERI V TUJINO	0
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	2.961.269
	420 NAKUP IN GRADNJA OSNOVNIH SREDSTEV	2.961.269
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	202.013
	431 INVESTICIJSKI TRANSFERI PRAVNIM IN FIZIČNIM OSEBAM	45.876
	432 INVESTICIJSKI TRANSFERI PROR. UPORABNIK.	156.137
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK, PRIMANJKLJAJ (I – II)	–249.374
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (75)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	751 PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	752 KUPNINE IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (44)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	440 DANA POSOJILA	0
	441 POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	442 PORABA SREDSTEV KUPNIN IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV – V)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (50)	870.000
50	ZADOLŽEVANJE	870.000
	500 DOMAČE ZADOLŽEVANJE	870.000
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (55)	620.544
55	ODPLAČILA DOLGA	620.544
	550 ODPLAČILA DOMAČEGA DOLGA	620.544
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	82
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII –V III)	249.456

XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	249.374
	STANJE NA RAČUNIH 31. 12. 2010	

V obdobju začasnega financiranja se lahko prejemki in izdatki občine povečajo za namenske prejemke in izdatke, ki so tako opredeljeni s 43. členom ZJF oziroma odlokom o proračunu, če niso načrtovani v začasnem financiranju.

3. IZVRŠEVANJE ZAČASNEGA FINANCIRANJA

4. člen

V obdobju začasnega financiranja se za izvrševanje začasnega financiranja uporabljajo ZJF, pravilnik, ki ureja postopke za izvrševanje proračuna Republike Slovenije, zakon, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije, in odlok o proračunu.

5. člen

V obdobju začasnega financiranja lahko neposredni uporabniki prevzemajo in plačujejo obveznosti iz istih proračunskih postavk kot v proračunu preteklega leta.

Nove proračunske postavke lahko neposredni uporabnik odpre le na podlagi 41., 43. in 44. člena ZJF.

4. KONČNA DOLOČBA

6. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2011 dalje.

Št. 410-19/2010

Celje, dne 21. decembra 2010

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

5751. Obvezna razlaga Odloka o zazidalnem načrtu »Gospodarska cona Vzhodne Trnovlje I«

Na podlagi 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) je Mestni svet Mestne občine Celje na seji dne 21. 12. 2010 sprejel

O B V E Z N O R A Z L A G O **Odloka o zazidalnem načrtu** **»Gospodarska cona Vzhodne Trnovlje I«**

1. člen

Sprejme se obvezna razlaga določila 12. člena Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu »Gospodarska cona Vzhodne Trnovlje I«, ki je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 98/05, in se nanaša na dopustna odstopanja od načrtovanih rešitev, tako imenovane tolerance na območju gospodarske cone Vzhodne Trnovlje I.

Z določili odloka so kot tolerance dovoljene minimalne spremembe gabaritov objektov. Pri tem se smatra, da pomeni minimalna sprememba tlorisnega ali višinskega gabarita 1.00 m več ali manj od določenega v grafičnem ali tekstualnem delu ZN.

2. člen

Obvezna razlaga je sestavni del odloka.

3. člen

Obvezna razlaga se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 3505-0004/2005

Celje, dne 21. decembra 2010

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

5752. Obvezna razlaga Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Košnice

Na podlagi 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) je Mestni svet Mestne občine Celje na 3. seji dne 21. 12. 2010 sprejel

O B V E Z N O R A Z L A G O **Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih** **za območje Košnice**

1. člen

Sprejme se obvezna razlaga 3. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Košnice (Uradni list RS, št. 10/89, in Uradni list RS, št. 80/09), ki se nanaša na dopustne posege gradnje objektov.

3. člen odloka se v skladu s CC-SI klasifikacijo vrst objektov razlaga sledeče:

– druga alineja odloka: »Dovoljena je gradnja objektov 11100 in 11210 zaradi dotrajanosti ali nefunkcionalnosti obstoječih stanovanjskih objektov, pri čemer je potrebno obstoječi objekt pred gradnjo novega porušiti.«,

– tretja alineja odloka: »Dovoljena je sprememba namembnosti obstoječih manj zahtevnih objektov v objekte tipa 11300, 12111, 12120, 12203, 12304, 12711, 12713, 12714, 12740.«,

– peta alineja odloka: »Dovoljena je gradnja gospodarskih in drugih objektov (manj zahtevnih, enostavnih in nezahtevnih) za kmetijske namene za osebe, ki jim predstavlja kmetijstvo večinski vir dohodkov oziroma imajo ustrezen status (denimo aktivnega čebelarja) in je gradnja teh objektov utemeljena s potrebami dejavnosti ter je ni moč izvesti na grajenem območju kmetije.«

Šesto alinejo 3. člena je moč razumeti v smislu dovoljene gradnje enostavnih in nezahtevnih objektov za lastne potrebe, ograj ter podpornih zidov, ki ne izstopajo iz grajenega okolja, in so v skladu z ostalimi določili odloka in pristojnih predpisov. Pri čemer višina podpornih zidov in škarp ne sme presegati višine 1 m, če ni ustrezno intenzivno zazelenjena. Prav tako je pod to alinejo moč razumeti postavitev sončnih kolektorjev in panelov na že zgrajene objekte oziroma vedutno zakrita kmetijska zemljišča ter izgradnjo geosond in sorodnih naprav, ki izkoriščajo zelene vire energije, razen vetrnic.

2. člen

Obvezna razlaga je sestavni del odloka.

3. člen

Obvezna razlaga se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 3501-21/2010

Celje, dne 21. decembra 2010

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

5753. Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Ljubečna - Vigrad

Na podlagi 61. člena Zakona o prostorskem načrtovanju Zakona o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt, Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B in 108/09 ZPNačrt-A) in 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) je Mestni svet Mestne občine Celje na seji dne 21. 12. 2010 sprejel

ODLOK**o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Ljubečna - Vigrad****I. SPLOŠNI DOLOČBI****1. člen**

(1) S tem odlokom se skladno z Odlokom o Prostorskih sestavinah dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in prostorskih sestavin srednjeročnega družbenega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Mestne občine Celje – Celjski prostorski plan (Uradni list SRS, št. 40/86, 4/88, Uradni list RS, št. 86/01) sprejme Občinski podrobni prostorski načrt za območje Ljubečna - Vigrad.

(2) Sestavni del odloka je podrobni načrt, ki ga je izdelal SGP Nova d.o.o., Celje, pod številko projekta 58/09.

2. člen

(1) Ta odlok določa območje podrobnega prostorskega načrta, prostorske ureditve, ki se načrtujejo s podrobnim prostorskim načrtom, območje in umestitev načrtovane ureditve v prostor, rešitve in ukrepe za celostno ohranjanje kulturne dediščine, varovanje okolja in naravnih virov ter za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, zasnovo projektnih rešitev in pogojev priključevanja objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro, etapnost izvedbe prostorskih ureditev in dopustna odstopanja.

(2) Sestavine iz prejšnjega odstavka so prikazane v grafičnem delu podrobnega načrta, ki je skupaj z obveznimi prilogami na vpogled na Mestni občini Celje.

II. OPIS PROSTORSKE UREDITVE**3. člen**

(1) S podrobnim načrtom se načrtuje prostorske ureditve za del območja Vigrad.

- (2) Prostorske ureditve, ki se načrtujejo s tem načrtom, so:
- poslovno-proizvodni objekt 1 (pretežna dejavnost po CC-SI 1251 in 1220),
 - poslovno proizvodni objekt 2 (pretežna dejavnost po CC-SI 1251 in 1220),
 - rušitev objektov na parc. 1395/17, k.o. Trnovlje,
 - parkirne površine,
 - krajinska ureditev: zasaditve dreves,
 - cestno omrežje: dovoz,
 - gospodarska javna infrastruktura.

III. OBMOČJE PODROBNEGA NAČRTA**4. člen**

(1) Območje podrobnega načrta obsega del zemljišč kompleksa nekdanje tovarne Industrije keramičnih izdelkov Ljubečna med obstoječo regionalno cesto Arclin–Ljubečna–Proseniško na vzhodu in proizvodnim objektom Vigrad na zahodu. Na severu meji območje na poslovni objekt Jesenek, na jugu pa na zemljišče z nastanitvenim objektom VDC Golovec.

(2) Območje podrobnega načrta so zemljišča s parc. št. 1395/4, 1395/7, 1395/16, 1395/17, 1395/18, 1395/20, 1398/9, vse k.o. Trnovlje.

(3) Površina območja meri ca. 7.170 m².

IV. UMESTITEV NAČRTOVANE UREDITVE V PROSTOR**5. člen**

(1) Na območju so določene gradbene linije predvidenih objektov in gradbene meje znotraj katerih je možna pozidava objektov.

(2) Za ureditev obravnavanega območja se uredijo:

- dovozne poti do objektov: za objekt 1 se preuredi obstoječ dovoz in dvorišče na južni parceli, za objekt 2 se prilagodi priključek na obstoječo prometnico in dovozna cesta na katero se izvede nov uvoz za objekt,
- za vsak objekt se predvidi ustrezno število parkirnih mest,
- izgradnja komunalne in energetske infrastrukture,
- proste površine se zazelenijo.

6. člen

(1) Umestitev predvidenih objektov in gostota pozidave območja podrobnega načrta je določena s:

- horizontalnimi in vertikalnimi gabariti objektov,
- gradbeno mejo, črto, ki je načrtovani objekti ne smejo presegati, lahko pa se je dotikajo ali pa so od nje odmaknjeni v notranjost zemljišča. Objekt lahko presega gradbeno mejo le z manjšimi funkcionalnimi elementi fasade, ki bistveno ne vplivajo na oblikovni vtis gradbene mase,
- gradbena linija objektov, ki se je objekta morata dotikati in sovпада z gradbeno mejo na vzhodu,
- faktorjem zazidanosti (Fz) največ 0,6 in faktorje izrabe (Fi) največ 1,2.

(2) Horizontalni in vertikalni gabariti objektov:

Objekt 1:

- tlorisna velikost 20.00 x 17.00 m,
 - etažnost P+1 ali P+1+M, možna je izvedba kleti, če to dopuščajo geotehnični pogoji,
 - streha v varianti P+1 ravna ali enokapna, v varianti P+1+M dvo ali razgibana večkapna v naklonu cca 35°.
 - Višinska kota pritličja je 261.40 m.n.v.
- Objekt 2:
- tlorisna velikost 40.00 x 20.00 m;
 - etažnost P+1 ali P+1+M, možna je izvedba kletne etaže, če to dopuščajo geotehnični pogoji;
 - streha v varianti P+1 ravna ali enokapna, v varianti P+1+M dvo ali razgibana večkapna v naklonu cca 35°.
 - Višinska kota pritličja je 261.00 m.n.v.

Višinske kote pritličij objektov se prilagodi terenu oziroma niveleti dovozne ceste.

(3) Namembnost objektov:

– objekt 1: poslovno proizvodni objekt-delavnice in upravno pisarniški prostori, z možnostjo izvedbe bivalnih enot za posebne namene v delu objekta.

– objekt 2: poslovno proizvodni objekt-delavnice in upravni in pisarniški prostori z možnostjo izvedbe večnamenske dvorane ali stanovanj v nadstropju oziroma mansardi.

Znotraj stavbe so lahko v manjšem delu umeščene tudi druge različne storitvene in poslovne dejavnosti, ki služijo izključno kot nadgraditev osnovni namembnosti objektov (manjši gostinski lokal, manjša trgovina in podobno).

(4) Na območju znotraj gradbene meje objektov in na parceli št. 1395/20 je možna gradnja enostavnih, nezahtevnih in manj zahtevnih objektov kot npr. parkirišča nad katerimi se lahko izvedejo nadstreški s fotovoltaičnimi moduli ali podobni elementi, začasni objekti skladno z veljavno zakonodajo.

(5) Arhitekturno oblikovanje objektov:

Objekta se zgradi v sodobni arhitekturi. Fasada je lahko omet nevtralne barve ali sodobne fasadne obloge. Uporaba intenzivnejših barvnih tonov je lahko izključno kot poudarek

nevtalnih tonov fasade. Del fasade ali strešne kritine so lahko tudi fotovoltaične celice integrirane v ravnino strehe v naklonu ali fasadne obloge.

(6) Ureditveno območje se bo napajalo iz obstoječe prometnice. Parkirne površine, manipulacijske površine se uredijo na zemljiški parceli objekta. Možna je tudi izvedba dela parkirnih površin v objektu 2 za potrebe objekta. Proste površine se zazelenijo.

(7) Parcela se lahko ogradi z oblikovano transparentno ograjo, ki je na posameznih mestih tudi polna. Višina ograje je 1.80 m. Odmik ograje od regionalne ceste je min. 5.00 m. Ograja, ki je medsosedska se s soglasjem sosedu postavi na mejo.

V. POGOJI PRIKLJUČEVANJA OBJEKTOV NA GOSPODARSKO JAVNO INFRASTRUKTURO IN GRAJENO JAVNO DOBRO

7. člen

(1) prometna ureditev:

Območje se nahaja v varovanem pasu regionalne ceste RIII-752/7206 Arclin–Ljubečna.

Prometno se območje navezuje na regionalno cesto preko dveh obstoječih cestnih priključkov, ki ju je potrebno rekonstruirati. Širina posameznega priključka mora znašati 6.00 m na dolžini 8.00 m, z min. zavijalnimi radii 7.00 m.

Minimalni odmik novih objektov, manipulacijskih in parkirnih površin, ograj in podobno mora znašati 5.00 m od zunanje roba asfalta regionalne ceste.

Trase komunalnih vodov morajo potekati izven vozišča regionalne ceste. Odmiki osi tras komunalnih vodov min. 5.00 m od zunanje roba asfalta regionalne ceste.

(2) vodovod:

Območje predvidene pozidave se nahaja nad javnim vodovodom AC Ø 350 mm, ki ga je na območju obravnavanega OPPN potrebno obvezno zamenjati z vodovodom iz duktilne litine LZ-N Ø 350 mm na stroške investitorja.

Objekt 1 se bo priključil na obstoječ vod malega porabnika iz obstoječega objekta na jugu.

Objekt 2 se bo priključil na javni vodovod LZ-N350 severno od predvidenega objekta preko priključka, na katerega je že priključen obstoječi objekt, ki se ruši. V fazi PGD se preveri ustreznost le tega in po potrebi predvidi obnova.

Vsak objekt bo imel ločen vodomer, v primeru poslovno - stanovanjskega objekta morata imeti stanovanjski in poslovni del ločeno instalacijo in ločena vodomera.

(3) kanalizacija:

Komunalne odpadne vode in meteorne vode se bodo odvajale ločeno.

Objekt 1 se priključuje preko obstoječega črpališča fekalne kanalizacije, ki je zgrajeno za objekt na južni parceli, na javni kanal 500167.

Objekt 2 se priključuje preko obstoječega ali novega črpališča fekalne kanalizacije na javni kanal 500167.

V primeru dejavnosti, pri kateri nastajajo industrijske odpadne vode, ki ne ustrezajo določilom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo, se le te speljejo in očistijo preko ustrezne interne čistilne naprave in nato preko črpališča v javno kanalizacijo.

Meteorne vode se speljejo v površinski odvodnik. Padavinske in odpadne vode s parkirnih površin za tovornjake se speljejo preko cestnih rešetk in lovilca olj v javno kanalizacijo.

(4) elektrika:

Energija za napajanje objektov je na voljo na NN zbiralkah v nadomestni TP Ljubečna–Kocbekova.

Izdelane so strokovne podlage – idejna rešitev elektrifikacije).

Na obravnavanem območju sta predvidena 2 NN električna priključka. Objekta se bosta napajala iz priključno merilnih omarič z zemeljskimi vodniki ustreznih dimenzij.

Pri nadaljnjem načrtovanju je potrebno od soglasodajalcev pridobiti ustrezno dokumentacijo.

(5) plin:

Sistemi operater distribucijskega omrežja zemeljskega plina ima na območju predvidenega urejanja zgrajeno nizkotlačno plinovodno omrežje in priključne plinovode.

Predvidena je navezava novih poslovno proizvodnih objektov na obstoječe omrežje iz nizkotlačnega plinovoda PE225, ki poteka ob Kocbekovi cesti.

Objekt 1 se priključi na omrežje preko voda, ki leži na južni parceli.

Objekt 2 se priključi na omrežje preko obstoječega voda, ki se nahaja na obravnavani parceli za že obstoječi objekt.

(6) alternativni sistemi toplote:

Na območju podrobnega načrta se za zagotavljanje potrebne toplote za ogrevanje objektov uporabijo tudi obnovljivi viri energije kot so fotovoltaika, toplotna črpalka in drugo v skladu s tehnološkim razvojem tehnike.

(7) TK omrežje:

Pri posegih je potrebno upoštevati traso obstoječega TK omrežja.

Objekt 1 se priključi preko obstoječega priključka za objekt na južni parceli.

Objekt 2 se priključi preko obstoječega priključka za objekt, kateri se odstrani.

(8) odpadki:

Zbiranje in odvoz odpadkov se izvaja v skladu z določili, ki urejajo ravnanje s komunalnimi odpadki v občini. Za vsak poslovni objekt se zagotovi zbirno mesto za odpadke. Posode za odpadke se postavi na ekološko tehnično brezhiben prostor, lahko tudi v objekt. Lokacija, kjer se odpadki zbirajo, se uredi tako, da je dostopna vozilom za odvoz odpadkov.

Predvideno mesto ekološkega otoka je v sklopu zunanje ureditve parkirišča.

Gradbene odpadke ki nastanejo pri gradnji, se odstrani izven območja podrobnega načrta skladno z veljavno zakonodajo, ki ureja ravnanje z odpadki.

VI. KULTURNA DEDIŠČINA

8. člen

Območje podrobnega načrta se nahaja izven območij pomembnejše kulturne dediščine.

Ob vseh posegih v zemeljske plasti je obvezujoč splošni arheološki varstveni režim, ki ob odkritju dediščine zavezuje, da se najdba zavaruje in takoj obvesti pristojno enoto ZVKDS.

VII. VAROVANJE OKOLJA, NARAVNIH VIROV IN OHRANJANJE NARAVE

9. člen

(1) hrup:

Obravnavano območje je namenjeno poslovno proizvodni dejavnosti in se razvršča v III. stopnjo varstva pred hrupom v skladu z Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju. Če se v času projektiranja izkaže možnost povečanega hrupa, je potrebno pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja za objekt izdelati ustrezna poročila o vplivih na okolje v skladu z veljavno zakonodajo, ki pokriva področje varstva okolja.

(2) zrak:

Zaradi zmanjševanja onesnaževanja zraka z emisijami prahu in plinov gradbenih strojev med gradnjo se upošteva naslednje ukrepe za varstvo zraka:

– primerno razporeditev in ureditev začasnih in drugih dovoznih poti na gradbišče,

– zaradi zmanjšanja prahu ob sušnih dnevih se predvidi zadostno močenje prevoznih poti in odkritih površin.

Za ogrevanje objektov se uporablja električna energija ali plin. Mogoča je tudi uporaba obnovljivih virov energije.

Prezračevanje vseh delov objekta se izvede naravno ali prisilno, pri čemer se zagotovi odvod dimnih plinov nad strehe ali terase objektov.

(3) varstvo narave:

Obravnavano območje ne leži v območju naravne dediščine.

Rodovitni del prsti se ustrezno odstrani, zaščiti in ponovno uporabi. Nepozidane dele parcel se po končani gradnji ozeleni.

(4) varstvo voda oziroma pogoji in omejitve s področja urejanja voda:

Obravnavano območje ni poplavno ogroženo in ne leži v varstvenem pasu vodnih virov.

Odvajanje odpadnih voda in oddajanje toplote v površinske vode je dovoljeno pod pogoji, ki jih določa Zakon o vodah in predpisi na področju varstva okolja.

Odvajanje in čiščenje padavinskih, komunalnih in morebitnih tehnoloških odpadnih voda mora biti usklajeno s Pravilnikom o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne in padavinske vode ter Uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

Odvajanje in čiščenje odpadnih voda mora biti usklajeno z Uredbo o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih voda iz postaj za preskrbo motornih vozil z gorivi, objektov za vzdrževanje in popravila motornih vozil ter pralnic za motorna vozila.

Za odvajanje padavinskih voda z utrjenih površin in strešin se predvidi zadrževanje padavinskih vod pred iztokom kot so: zatravitev, travne plošče, morebiti suhi zadrževalniki. Padavinske vode iz streh, parkirišč in ceste se prioriteto ponikajo, ponikovalnice so locirane izven vpliva povoznih in manipulativnih površin. Če ponikanje ni možno, se padavinske vode speljejo v površinski odvodnik.

Iz geološkega poročila, ki se pridobi v fazi PGD projekta, mora biti jasno razvidno, če je ponikanje padavinskih voda zaradi sestava tal možno.

VIII. OBRAMBA TER VARSTVO PRED NARAVNIMI IN DRUGIMI NESREČAMI, VARSTVO PRED POŽAROM

10. člen

(1) Ukrepi, ki se v vezi obrambe, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, vključno s požarom upoštevajo na območju OPPN Ljubečna–Vigra, so:

- območje ni poplavno, erozivno ali plazovito,
- pri projektiranju se upošteva VII. stopnja potresne ogroženosti,
- predvidene dejavnosti ne predvidevajo uporabe nevarnih snovi; v primeru uporabe le teh se v fazi PGD dokumentacije predvidijo tehnične rešitve in način gradnje, ki to preprečuje,
- za zaščito oseb se predvidi ojačitev prve plošče,
- predvideni dovozi in dostopi omogočajo dovoz interventnim vozilom; v sklopu zunanje ureditve posameznega objekta se določi mesto za interventno vozilo,
- lokacija objekta omogoča varen umik ljudi in premoženja,
- odmiki od mej in med objekti (min. 10.00 m) ali potrebne protipožarne ločitve, preprečujejo širjenje požara,
- gašenje z vodo je predvideno iz obstoječih ali novih nadzemnih hidrantov, ki so priključeni na javni vodovod.

(2) Investitorji objektov, za katere je pri pripravi projektne dokumentacije PGD obvezna izdelava študije požarne varnosti, morajo pred vložitvijo vloge za izdajo gradbenega dovoljenja pridobiti požarno soglasje k projektnim rešitvam Uprave RS za zaščito in reševanje.

IX. ETAPNOST IZVEDBE PROSTORSKE UREDITVE**11. člen**

Na območju je možno etapno izvajanje gradnje.

Izvajanje posameznih faz mora biti takšno, da gradnja komunalne, energetske in prometne infrastrukture ne bo ovirala funkcioniranja ostalih objektov.

X. DOPUSTNA ODSTOPANJA OD FUNKCIONALNIH, OBLIKOVALSKIH IN TEHNIČNIH REŠITEV

12. člen

(1) Na območju je možno parcelo št. 1395/4 (gradbena parcela b) priključiti k gradbeni parceli a ali c ali jo razdeliti med parcelo a ali c.

(2) Pri realizaciji podrobnega načrta so dopustna odstopanja od tehničnih rešitev, določenih s tem odlokom, če se pri nadaljnjem preučevanju prometnih, tehnoloških, geoloških, hidroloških, geomehanskih in drugih razmer poiščejo tehnične rešitve, ki so primernejše s prometno tehničnega, tehnološkega in oblikovalskega vidika, s katerimi se ne smejo poslabšati prostorske in okoljske razmere oziroma spremeniti arhitekturna zasnova. Odstopanja od tehničnih rešitev iz prejšnjega odstavka ne smejo biti v nasprotju z javnimi interesi, z njimi morajo soglašati organi in organizacije, v delovno področje katerih posegajo ta odstopanja.

XI. KONČNE DOLOČBE**13. člen**

Projekt iz 1. člena tega odloka je stalno na vpogled vsem zainteresiranim na Mestni občini Celje, Oddelek za okolje in prostor ter komunalo in Upravni enoti Celje.

14. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo občinske in državne inšpekcijske službe.

15. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-16/2009

Celje, dne 21. decembra 2010

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

5754. Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu TPC ob Vojašnici

Mestni svet Mestne občine Celje je na podlagi 57. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt, Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1 in 108/09 – ZPNačrt-A) in 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) na seji dne 21. 12. 2010 sprejel

O D L O K

o občinskem podrobnem prostorskem načrtu TPC ob Vojašnici

I. SPLOŠNI DOLOČBI**1. člen**

(podlaga za občinski podrobni prostorski načrt)

(1) S tem odlokom se skladno z Odlokom o prostorskih sestavinah dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in prostorskih sestavinah srednjeročnega družbenega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Mestne občine Celje – Celjski prostorski plan (Uradni list SRS, št. 40/86, 4/88, Uradni list RS, št. 86/01),

sprejme Občinski podrobni prostorski načrt TPC ob vojašnici v Celju (v nadaljnjem besedilu: podrobni načrt).

(2) Podrobni načrt je izdelal Razvojni center PLANIRA-NJE d.o.o. Celje, pod številko projekta 551/10.

2. člen (vsebina odloka)

(1) Ta odlok določa območje podrobnega načrta, prostorske ureditve, ki se načrtujejo s podrobnim načrtom, opis prostorske ureditve, območje podrobnega načrta, umestitev načrtovane ureditve v prostor, pogoje priključevanja objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro, varstvo kulturne dediščine, varovanje okolja, naravnih virov in ohranjanje narave, rešitve in ukrepe za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, merila in pogoje za parcelacijo, etapnost izvedbe prostorskih ureditev in velikost dopustnih odstopanj od funkcionalnih, oblikovalskih in tehničnih rešitev.

(2) Sestavine iz prejšnjega odstavka so prikazane v grafičnem delu podrobnega načrta, ki je skupaj z obvezno priložo na vpogled na Mestni občini Celje.

II. OPIS PROSTORSKE UREDITVE

3. člen (predmet podrobnega načrta)

(1) S podrobnim načrtom se načrtuje prostorske ureditve za območje TPC ob vojašnici v Celju.

(2) Prostorske ureditve, ki se načrtujejo s tem podrobnim načrtom, so:

- TPC, trgovski objekt (12301),
- stanovanjsko poslovni objekt z garažami v kletni etaži (11221),
- parkirne površine,
- krajinska ureditev: zasaditve dreves,
- cestno omrežje: dovoz,
- gospodarska javna infrastruktura.

(3) S podrobnim načrtom se načrtuje tudi prostorske ureditve, s katerimi se posega v območje TPC ob vojašnici v Celju, nanašajo pa se na prometne ureditve Mariborske in Dečkove ceste.

4. člen (območje podrobnega načrta)

(1) Območje podrobnega načrta obsega parcele oziroma dele parcel št.: 298/2, 299/1, 300, 301/1, 301/2, 302/1, 302/2, 303 in 305, vse k.o. Celje.

(2) Površina območja meri 7414,00 m².

III. NAČRTOVANE PROSTORSKE UREDITVE

5. člen (vplivi in povezave prostorske ureditve s sosednjimi območji)

Območje ureditve se umešča v urbani prostor. Navezuje se na obstoječe omrežje javne gospodarske infrastrukture.

6. člen (funkcija območja)

Območje obravnave je stavbno zemljišče. Območje se nameni gradnji trgovskega in stanovanjsko poslovnega objekta.

7. člen (urbanistično arhitektonska ureditev)

Z urbanistično arhitektonsko ureditvijo se določa razporeditev objektov, prometnih in zelenih površin, gabariti in oblikovanje objektov. Trgovski objekt se locira na zemljišče

tako, da med fasado objekta in cesto ostaja širši zeleni pas. Stanovanjsko poslovni objekt se locira zahodno od trgovskega objekta. Kot poslovna dejavnost se dovolijo mirne dejavnosti, pisarne.

8. člen (zasnova)

(1) Trgovski objekt se z vzdolžno fasado umesti ob Mariborsko cesto, gradbena linija objekta se zamakne iz gradbene linije sosednjih objektov v notranjost parcele. Objekt je dvoetažen, v pritličju trgovina, v nadstropju pa parkirne površine. Vhod v objekt je s severne strani v poudarjen vhodni komunikacijski stolp s stopniščem in dvigalom, ki povezuje trgovske površine v pritličju s parkirnimi površinami v etaži. Na severozahodni strani se izvede dovozna rampa na parkirno etažo.

(2) Površina med objektom in pločnikom se uredi v urbano zelenico. Parkirne površine se uredijo kot zunanje na zahodni strani objekta in v etaži objekta.

(3) Stanovanjsko poslovni objekt se umesti zahodno od trgovskega objekta. Dovor in dostop do stanovanjsko poslovnega objekta se uredita z zahodne strani. Celotno površino med trgovskim objektom Hofer in parcelno mejo na zahodu se podkleti in nameni parkiranju. V kleti se uredi dve etaži s po 50 parkirnimi mesti. Na zunanjih površinah je za potrebe trgovine 19 parkirnih mest in 34 parkirnih mest v pritličju stanovanjsko poslovnega objekta.

9. člen (dimenzije načrtovanega objekta)

(1) Trgovski objekt

Mejni tlorisni gabarit trgovskega objekta z dovozno rampo, s streho in komunikacijskim jedrom je 38.80 × 72,10 metra. Višinski gabarit trgovskega objekta je pritličje (P) in ena etaža (1), pri čemer je pritličje namenjeno trgovsko poslovnim površinam, etaža pa parkiranju vozil. Streha je ravna.

(2) Stanovanjsko poslovni objekt

Stanovanjsko poslovni objekt tlorisnih dimenzij 14,90 × 50,10 m in etažnosti P + pet etaž. Poslovne dejavnosti se umeščajo v prvo etažo objekta, v vseh naslednjih etažah so stanovanja. Objekt je lahko v celoti stanovanjski z največ 55 stanovanjskimi enotami.

10. člen (arhitekturno oblikovanje objekta)

(1) Oblikovanje trgovskega objekta je podrejeno lokaciji ob mestni vpadnici in umestitvi v ulični vogal. Objekt je dvoetažen, višina objekta od tal do najvišje točke je 10 metrov. Fasada opna objekta je iz betonskih elementov in stekla, mogoča je tudi uporaba fasadnih kovinskih panelov ali panelov iz drugih sodobnih materialov.

Poseben vizualni in višinski poudarek je na oblikovanju severovzhodnega vhodnega dela objekta. Z oblikovanjem fasadnega ovoja se poudari delitev objekta po višini, glede na dolžino objekta pa ritem fasade z vertikalnimi poudarki na fasadnem ovoju. Barve fasade: svetlo siva.

(2) Stanovanjsko poslovni objekt se zgradi v sodobni arhitekturi. Višinski gabarit je pritličje (P) in pet etaž. Streha je ravna. Glede na dolžino objekta se z oblikovanjem fasadnega ovoja zahteva vizualna razgibanost objekta. Fasada je lahko omet ali sodobne fasadne obloge. Uporaba intenzivnejših barvnih tonov je lahko izključno kot poudarek nevtrálnih tonov fasade.

11. člen (pogoji zunanje ureditve, zasaditve in zatratitve)

(1) Zunanja ureditev obsega ureditev parkirnih površin, peš dostopa do vhoda objekta, dveh drevoredov in ureditev zelene površine ob Mariborski cesti. Dostop do vhoda v objekt se uredi s parkirnih površin in s pločnika ob Mariborski cesti.

(2) Drevored ob Mariborski cesti se uredi z vrsto kostanjevih dreves (*Aesculus hippocastanum carnea*), drevored ob stari Dečkovi in zelenice na parkirišču se uredi z vrsto javorjevih dreves (*Acer platanoides 'Globosum'*). Ob Stari Dečkovi cesti se ohrani večji kostanj.

(3) Zelenica ob Mariborski cesti se zasadi z različnimi, pretežno zimzelenimi grmovnicami in pokrovniciami. Grmovnice so zasajene v treh linijah in vijugasto potekajo po urbani zelenici.

12. člen

(pogoji za neoviran dostop do objekta funkcionalno oviranim ljudem)

Zunanja ureditev se načrtuje in izvede tako, da omogoča dostope funkcionalno oviranim ljudem.

13. člen

(vizualne komunikacije, parkovna oprema)

Oblikovanje celostne podobe urejanja vizualnih komunikacij v območju podrobnega načrta se izdela enotno. Urbana oprema se poenoti z arhitekturnim oblikovanjem objekta in prilagodi zunanji ureditvi. Tip svetilk javne razsvetljave se uskladi z okoljem, svetila ne svetijo v nebo. V meji podrobnega načrta ni dovoljena postavitev reklamnih panojev razen za lastno oglaševanje (označba firme) in postavitev totoma oziroma reklamnega piona. Lokacija reklamnega piona se določi v načrtu zunanje ureditve.

14. člen

(numerični podatki)

(1) Trgovski objekt se zgradi v bruto tlorisnih dimenzijah 38,80 × 72,10 metra.

Zazidana površina: 2.797,48 m²;

Bruto zazidana površina: 5.594,96 m²;

Višinski gabarit objekta je pritličje in parkirna etaža na strehi. Višinski gabarit objekta je do 10,0 m.

(2) Stanovanjsko poslovni objekt se zgradi v tlorisnih dimenzijah: 14,90 × 50,10 m. Višinski gabarit objekta je pritličje in pet etaž. V objektu se zgradi do 55 stanovanj.

Višina objekta do venca je največ do 18,00 metra.

Streha je ravna.

Zazidana površina objekta je: 746,49 m²;

Zazidana površina ene kletne etaže je: 2.011,00 m²;

Bruto zazidana površina poslovno stanovanjskega objekta je: 3.732,45 m² + 4.022,00, skupaj 7.754,45 m².

(3) Faktor izrabe (FI) in faktor zazidanosti (FZ)

Površina območja meri 7414,00 m²;

Bruto zazidana površina vseh etaž: 13.349,41 m²;

Zazidana površina: 3.543,97 m²;

Faktor izrabe FI je: 1,8;

Faktor zazidanosti FZ je: 0,478.

IV. POGOJI GLEDE PRIKLJUČEVANJA OBJEKTOV NA GOSPODARSKO JAVNO INFRASTRUKTURO IN GRAJENO JAVNO DOBRO

15. člen

(splošni pogoji priključevanja objekta na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro)

(1) Splošni pogoji za potek in gradnjo komunalne, energetske in telekomunikacijske infrastrukture na območju podrobnega načrta so:

Objekti se priključijo na obstoječe in predvideno kanalizacijsko, vodovodno, elektroenergetsko omrežje in elektronsko komunikacijsko omrežje s strani stare Dečkove ceste.

Vse vode javne gospodarske infrastrukture se predvidi po javnih (prometnih in intervencijskih) površinah oziroma po površinah v javni rabi tako, da se omogoči vzdrževanje infrastrukturnih objektov in naprav.

(2) V primeru, ko potek po javnih površinah ni možen, lastnik prizadetega zemljišča omogoča izvedbo in vzdrževanje javnih komunalnih vodov na njegovem zemljišču, upravljavec posameznega komunalnega voda od lastnika zemljišča pridobi služnost.

(3) Trase komunalnih in energetskih vodov se medsebojno uskladijo. Upoštevajo se zadostni medsebojni odmiki in odmiki do ostalih naravnih ali grajenih struktur.

(4) Gradnja komunalnih naprav in objektov se izvaja usklajeno.

(5) Obstoječe komunalne vode se zaščititi.

16. člen

(cestno omrežje)

(1) Območje podrobnega načrta poteka po robu regionalne ceste RII – 430/0282 Višnja vas–Celje od km 7,950 do km 8,040. Vse trase komunalnih vodov, skladno s smernicami upravljavca ceste, potekajo 2,0 metra od zunanjega roba pločnika. Dovozi priključek na obravnavano območje se uredi z zbirne mestne Stare Dečkove ceste LZ032610 in preko rekonstruiranega križišča te ceste z regionalno cesto RII-430/0282 Višnja vas–Celje (Mariborska cesta). Rekonstrukcija križišča, s katero se izvede tudi levi zavijalni pas z Mariborske ceste na Staro Dečkovo cesto, se izvede po predlogu Ureditev križišča Mariborska–Stara Dečkova cesta v Celju po cesti R2 430/0282 Višnja vas Celje v km 7+948 m – (idejna zasnova, št. proj. 840/10-C, december 2010, Projektiva-Inženiring Celje d.d.). Rekonstrukcija križišča se mora izvesti pred izdajo uporabnega dovoljenja za objekte, ki so predmet tega odloka.

(2) Peš dostop do objekta se uredi s Stare Dečkove in Mariborske ceste.

(3) Vsi dovozi do objektov in peš površine se sočasno namenijo za urgentni in servisni dovoz.

(4) Vse nove trase gospodarske javne infrastrukture potekajo izven območja vozišča regionalne ceste.

17. člen

(parkirne površine)

(1) Na obravnavanem območju se zagotavlja dovolj veliko število parkirnih mest.

(2) Na terenu je 53 PM, od tega del v pritličju objekta in 2 × 50 garažnih mest v dveh kletnih etažah stanovanjskega objekta. Na strehi trgovskega objekta bo 32 parkirnih mest.

(3) Parkirna mesta se izvedejo v širini 2,7 m dolžini 5 m.

18. člen

(pogoji in rešitve priključevanja objekta na vodovodno omrežje)

(1) Za oskrbo objektov z vodo se zgradi nov vodovod, ki se naveže na obstoječi obnovljeni javni vodovod Lž-N Ø 150 mm, ki je del osrednjega vodovodnega sistema Celje. Obstoječ vodovodni hišni priključek se ukine.

(2) V večstanovanjskem objektu se za vsako stanovanje uredi svoj vodomer preko katerega se meri in obračuna poraba vode. Vodomeri se vgradijo zunaj stanovanj na mestu, dostopnem pooblaščenim osebam. Vodovod v objektu se vgradi v kineti ali v zaščitni cevi vse do vodomernih mest, da se omogoči nemoteno vzdrževanje in demontaža vodovoda.

V primeru skupne porabe vode v skupnih prostorih se lahko predvidi skupni vodomer v vodomernem jašku zunaj objekta ali v pomožnih prostorih v objektu, preko katerega se meri in obračuna poraba vode za celoten objekt, za interno merjenje porabe vode pa se v tem primeru vgradijo odštevalni vodomeri za posamezna stanovanja. Odštevalni vodomeri so del interne vodovodne instalacije. V primeru vgradnje skupnega vodomera v objektu se od začetka utrjenih površin pred vstopom vodovodnega priključka v objekt pa vse do mesta vodomera položi zaščitna polietilenska cev, v katero se naknadno potisne cev vodovodnega priključka.

(3) Vodomer za trgovski objekt se vgradi zunaj objekta v armiranobetonski tipski toplotno izoliran vodomerni jašek. Pora-ba vode za trgovski objekt se meri in obračuna preko vodomera za celoten objekt.

(4) Novi hidranti zunaj objekta so del internega vodovodnega omrežja trgovine.

19. člen

(pogoji in rešitve priključevanja objekta na kanalizacijsko omrežje)

(1) Za odvod komunalnih odpadnih vod iz objektov se predvidi novo vejo odpadne komunalne oziroma mešane kanalizacije, ki se lahko priključi na obstoječ javni kanal št. 200106 – premera Ø 30 cm preko obstoječega revizijskega jaška št. 3 ali št. 2 na koti nad temenom kanalizacijske cevi, vendar le pod pogojem, da se zgradi povezava med javnim kanalom št. 200106 in kanalizacijskim zbiralnikom št. 207. Nov povezovalni kanal se zgradi od jaška št. 1 na kanalu št. 200106 do jaška št. 9 na kanalizacijskem zbiralniku št. 207.

Znotraj obravnavanega območja se izvede ločen sistem kanalizacije, ki preide v mešanega v jašku za zadrževalnikom meteornih odpadnih vod, od koder se preko zbirnega jaška in kanala v mešani rabi priključi na obstoječi jašek pod Staro Dečkovo cesto.

(2) Odpadne vode iz objekta trgovine se spelje v javno kanalizacijo preko lovilca maščob. Za lovalec maščob se vodi obratovalni dnevnik v skladu z zakoni in pravilniki, ki urejajo to področje.

(3) Interna kanalizacija, ki poteka skozi prostore pod nivojem terena se izvede brez priključkov in brez prekinitev, ki bi lahko povzročale povratno zaplavitve objekta. Odpadne vode iz prostorov pod nivojem terena se speljejo v javno kanalizacijo preko črpališča.

(4) V javno kanalizacijo se odvajajo vode skladno z veljavnimi predpisi in pod pogoji upravljavca javne kanalizacije.

20. člen

(pogoji in rešitve odvajanja padavinskih odpadnih voda)

(1) Meteorne vode se odvajajo v javno kanalizacijo skupaj s komunalnimi odpadnimi vodami.

(2) Za zmanjšanje odtoka padavinskih voda se izvedejo ukrepi skladno z veljavno zakonodajo. Za meteorne vode se uredi podzemni zadrževalnik s kapaciteto 35 m³. Zadrževalni bazen se izvede na interni kanalizaciji.

21. člen

(pogoji in rešitve priključevanja objekta na električno omrežje)

(1) Napajanje z električno energijo se zagotavlja s priključki na obstoječe in predvideno električno omrežje, ki ga zagotavlja upravljavec. Za napetosti elektro vodov se v nadaljevanju uporablja kratice: nizkonapetostno (v nadaljevanju: NN), za kilovolt (v nadaljevanju: kV), za trafo postajo (v nadaljevanju: TP).

(2) Energija za napajanje objekta je na razpolago na NN zbiralkah v TP IKŠ. Objekt trgovine se lahko priključi na obstoječo trafo postajo. Za poslovno stanovanjski objekt se zgradi nova trafo postaja – lokacijo trafo postaje se postavi na zelenico ob Stari Dečkovi cesti, natančna lokacija se določi v dokumentaciji za gradbeno dovoljenje.

22. člen

(pogoji ureditve javne razsvetljave)

Javna razsvetljava se uredi na parkirišču in ob stari Dečkovi cesti. Izbere se svetilke, ki usmerjajo svetlobo v tla.

23. člen

(pogoji in rešitve priključevanja objekta na elektronsko komunikacijsko omrežje)

(1) Obstoječ priključek, ki poteka pod predvidenim objektom, se odstrani.

(2) Prestavitev obstoječega TK omrežja in nove trase komunikacijskega omrežja so definirane kot koridorji in se izvedejo ob vzhodno od trgovskega objekta. Projekt TK priključkov na javno TK omrežje se izdela v fazi izdelave projekta za gradbeno dovoljenje in se uskladi s projektom ostalih komunalnih vodov.

24. člen

(pogoji in rešitve priključevanja objekta na plinovodno omrežje)

Trasa nizkotlačnega plinovoda (p=100 mbar) poteka ob robu pločnika ob Mariborski cesti. Priključek na plinovodno omrežje se izvede skladno s pogoji upravljavca v fazi izdelave projektne dokumentacije.

V. REŠITVE IN UKREPI ZA CELOSTNO OHRANJANJE KULTURNE DEDIŠČINE

25. člen

(ukrepi za ohranjanje kulturne dediščine)

(1) Na celotnem ureditvenem območju podrobnega načrta se skladno z zakonom o varstvu kulturne dediščine izvedejo predhodne arheološke raziskave za določitev vsebine in sestave najdišča.

(2) Na jedrih (območje vrtine), ki se ustrezno deponirajo, se izvede makroskopsko petrografski, sedimentološki in pedološki pregled jeder in izdela poročilo. Izvede se arheološka interpretacija antropogenih ostankov v vrtnah in izdela poročilo.

(3) Na osnovi rezultatov predhodnih arheoloških raziskav za določitev vsebine in sestave najdišča se izdelajo dopolnilni kulturnovarstveni pogoji za varstvo nepremične arheološke kulturne dediščine.

(4) V primeru najdb izjemnega pomena se lahko zahteva spremembo izvedbenega projekta in prezentacija ostalin na mestu odkritja – in situ.

VI. REŠITVE IN UKREPI ZA VAROVANJE OKOLJA, NARAVNIH VIROV IN OHRANJANJE NARAVE

26. člen

(varstvo tal)

(1) Posegi v tla se izvedejo na način, da se prizadene čim manjše talne površine.

(2) Pri gradnji se uporabljajo prevozna sredstva in gradbeni stroji, ki so tehnično brezhibni, ter le takšne vrste materialov, za katere obstajajo dokazila o neškodljivosti za okolje. S prometnih površin, gradbenih površin in odlagališč gradbenega materiala se omeji in prepreči emisije prahu. S teh površin se prepreči tudi otekanje vode.

(3) Pri gradnji se humus odstrani in pravilno deponira. Viške zemljine se uporabi pri urejanju zelenic.

27. člen

(varstvo kakovosti voda)

(1) Varstvo kakovosti voda se zagotavlja z gradnjo kanalizacijskega omrežja.

(2) Odvajanje odpadnih voda iz območja urejanja se uredi v skladu s pogoji, določenimi v Uredbi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo. Na meteorno kanalizacijo se dovoli priključiti le tiste meteorne vode, ki ne presegajo dopustnih parametrov za izpust neposredno v vode v skladu z določili zgoraj navedene uredbe.

28. člen

(varstvo zraka)

(1) Zaradi zmanjševanja onesnaževanja zraka z emisijami prahu in plinov gradbenih strojev med gradnjo se upošteva naslednje ukrepe za varstvo zraka:

– primerno razporeditev in ureditev začasnih in drugih dovoznih poti na gradbišče,

– zaradi zmanjšanja prašenja ob sušnih dnevih se predvidi zadostno močenje prevoznih poti in odkritih površin.

(2) Za ogrevanje objektov se uporablja električna energija ali plin. Mogoča je tudi uporaba obnovljivih virov energije.

(3) Prezračevanje vseh delov objekta se izvede naravno ali prisilno, pri čemer se zagotovi odvod dimnih plinov nad strehe ali terase objektov ali v prostor pod dovozno rampo.

29. člen

(varstvo pred hrupom)

Območje prostorskega načrta se opredeli s III. stopnjo hrupa. Med gradnjo se ne presega mejne ravni hrupa. Upošteva se predpisi o emisijskih normah pri gradbeni mehanizaciji in prevoznih sredstvih. Vsa hrupna dela se izvaja v dnevnem času v skladu s predpisi o varstvu pred hrupom. Zvočni signali na gradbišču se uporabljajo le v nujnih primerih.

30. člen

(varstvo pred svetlobnim onesnaževanjem)

Javna in druga razsvetljava se uredi tako, da ne povzroča svetlobnega onesnaževanja. Vse svetilke se izvedejo tako, da je svetloba usmerjena izključno v tla.

31. člen

(pogoji zbiranja in odvoza odpadkov)

(1) Zbiranje in odvoz odpadkov se izvaja v skladu z določili, ki urejajo ravnanje s komunalnimi odpadki v občini. Posode za odpadke se postavi na ekološko tehnično brezhiben prostor, lahko tudi v objekt. Lokacija, kjer se odpadki zbirajo, se uredi tako, da je dostopna vozilom za odvoz odpadkov.

(2) Gradbene odpadke ki nastanejo pri gradnji, se odstrani izven območja podrobnega načrta skladno z veljavno zakonodajo, ki ureja ravnanje z odpadki.

VII. REŠITVE IN UKREPI ZA OBRAMBO TER VARSTVO PRED NARAVNIMI IN DRUGIMI NESREČAMI

32. člen

(varstvo pred poplavo)

(1) Vsi objekti se gradijo na koti varni pred poplavo.

(2) Upošteva se 0,5 m varnostnega nadvišanja. Višinska kota pritličja obeh objektov je najmanj na višini 238,70 metrov nadmorske višine (v nadaljevanju m.n.v.) ali na višji koti.

(3) Minimalna kota zunanjega parkirišča je 237,75 m.n.v., nivo vhoda in platoja na nivoju pritličja stanovanjsko poslovnega objekta je na 238,70 oziroma v skladu s pogoji za zagotavljanje poplavne varnosti, veljavnimi v času izvedbe objektov.

(4) Rampa na dovozu oziroma izvozu v kletno etažo se izvede na način, da preprečuje vdor vode v kletno etažo. Najvišja točka rampe se locira na višinski koti najmanj 238,70 m n.v.

(5) Kletna etaža se izvede v vodo neprepustni izvedbi – keson. Morebitne odprtine za zračenje oziroma okna se izvedejo nad koto visokih vod leta 1990 z varnostnim nadvišanjem 50 cm, kar znaša 238,70 m n.v. Zgornja plošča garaže se izvede najmanj na koti 238,55 m.n.v., kar zagotavlja varnost pred visokimi vodami s petstoletno povratno dobo.

33. člen

(pogoji za varstvo pred potresom)

Območje podrobnega načrta se nahaja na seizmičnem območju z intenziteto VII. stopnje potresne ogroženosti po EMS. Pri projektiranju se upošteva potresna varnost v skladu z zakonodajo. Upošteva se podatek projektnega pospeška tal, ki na tem območju znaša 0,150g.

34. člen

(pogoji za varstvo pred požarom)

(1) Požarna varnost objektov se zagotovi z dovozi za interventna vozila po obstoječem omrežju cest. Varen umik se

zagotovi na zunanje površine, dovozne in parkirne površine. Dostop za interventna vozila do objektov je mogoč po Stari Dečkovi cesti in Mariborski cesti.

(2) Zunanje stene in strehe stavb se projektirajo in gradijo tako, da se izpolnijo zahteve glede požarne varnosti v stavbah, da se z upoštevanjem odmika od meje gradbene parcele omeji širjenje požara na sosednje parcele. Gradbena meja objekta na jugozahodni strani objekta je od parcelne meje odmaknjena do najmanj 4 metre.

(3) Vir za oskrbo vode za gašenje se zagotovi iz vodovoda preko hidrantnega omrežja. Pri načrtovanju hidrantnega omrežja se upoštevajo predpisi, ki upoštevajo hidrantno omrežje.

(4) Način varovanja pred požarom za objekt in dobrine se opredeli v PGD projektu skladno z določili zakonskih določil in pravilnika, ki obravnava požarno varnostne zahteve.

35. člen

(pogoji za zaklanjanje)

Za preprečitev rušenja novih objektov se ojača prva plošča objekta.

VIII. MERILA IN POGOJI ZA PARCELACIJO

36. člen

(merila in pogoji za parcelacijo)

Parcela obsega območje obravnave podrobnega načrta.

IX. VELIKOST DOPUSTNIH ODSTOPANJ OD FUNKCIONALNIH, OBLIKOVALSKIH IN TEHNIČNIH REŠITEV

37. člen

(dopustna odstopanja)

(1) Pri realizaciji podrobnega načrta so dopustna odstopanja od tehničnih rešitev, določenih s tem odlokom, če se pri nadaljnjem preučevanju prometnih, tehnoloških, geoloških, hidroloških, geomehanskih in drugih razmer poiščejo tehnične rešitve, ki so primernejše s prometno tehničnega, tehnološkega in oblikovalskega vidika, s katerimi se ne smejo poslabšati prostorske in okoljske razmere oziroma spremeniti arhitekturna zasnova.

(2) Odstopanja od tehničnih rešitev iz prejšnjega odstavka ne smejo biti v nasprotju z javnimi interesi, z njimi morajo soglašati organi in organizacije, v delovno področje katerih posegajo ta odstopanja.

(3) Dopustna so odstopanja:
dopustna so odstopanja pri tlorisnih dimenzijah objektov do 1.00 m navzgor,
pri višinskih gabaritih trgovskega objekta do 1.00 m navzgor,
dopustna je druga lokacija zadrževalnika za meteorne vode.

X. NADZOR

38. člen

(nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe izvajata Ministrstvo za okolje in prostor, Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in prostor in Medobčinski inšpektorat Mestne občine Celje.

XI. USMERITVE ZA DOLOČITEV MERIL IN POGOJEV PO PRENEHANJU VELJAVNOSTI PODROBNEGA NAČRTA

39. člen

(prenehanje veljavnosti podrobnega načrta)

Po prenehanju veljavnosti podrobnega načrta se območju podrobnega načrta določi enota urejanja prostora s podrobnimi določili za posege in urejanje.

XII. KONČNA DOLOČBA

40. člen

(veljavnost odloka)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-0003/2010

Celje, dne 21. decembra 2010

Župan

Mestne občine Celje

Bojan Šrot l.r.

5755. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Bežigrad – Bukovžlak in Vrhe

Mestni svet Mestne občine Celje je na podlagi 61. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt, Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B in 108/09 ZPNačrt-A) in 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) na seji dne 21. 12. 2010 sprejel

ODLOK**o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Bežigrad – Bukovžlak in Vrhe**

1. člen

V skladu s spremembami in dopolnitvami prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in prostorskih sestavin srednjeročnega družbenega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Mestne občine Celje – Celjski prostorski plan (Uradni list SRS, št. 40/86, 4/88, Uradni list RS, št. 86/01) se Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Bežigrad – Bukovžlak in Vrhe (Uradni list SRS, št. 10/89, Uradni list RS, št. 31/93, 131/03, 32/09, 39/09) spremeni in dopolni po projektu št. 57/09, ki ga je izdelalo podjetje SGP Nova d.o.o., Celje.

2. člen

2. člen odloka se dopolni tako, da se na koncu drugega odstavka doda nov, tretji odstavek, ki glasi:

»Prostorski ureditveni pogoji za območje Bežigrad – Bukovžlak in Vrhe (projekt št. 64/87 izdelovalca Razvojni center Celje, TOZD Planiranje) se spremenijo in dopolnijo tako, da se doda novo ureditveno območje 38b, ki se nanaša na zemljišča s parcelnimi številkami 1323/1, 1323/2, 1325, 1329/1, vse k.o. Bukovžlak.«.

3. člen

3. člen odloka se dopolni tako, da se za zadnjo alinejo prvega odstavka doda nova, ki glasi:

»– na območju 38b za gradnjo stanovanjskih objektov.«.

4. člen

V 6. členu odloka se za poglavjem »Pogoji za urbanistično in arhitekturno oblikovanje« doda nova alineja, ki glasi:

»Ureditveno območje 38b zajema parcele št. 1323/1, 1323/2, 1325, 1329/1, vse k.o. Bukovžlak in se uredi pod naslednjimi pogoji:

- lega objektov se prilagodi konfiguraciji terena, upošteva se odmik od obstoječe dovozne ceste,
- zazidanost parcele je lahko največ 50% velikosti parcele, višinski gabarit P+M ali P+1+M v primeru dvokapne strehe

ali P+1 v primeru ravne ali enokapne strehe nižjega naklona. Izvedba kletne etaže je mogoča, če to dopuščajo geotehnični pogoji,

- pri projektiranju se upošteva naselbinska, krajinska in arhitekturna tipologija in morfologija.«.

Za poglavjem »Pogoji komunalnega urejanja« se doda nova alineja:

»Ureditveno območje 38b se uredi pod naslednjimi pogoji:

- prometna ureditev:

Dostop oziroma dovoz na območje je iz obstoječe ceste in sicer javne poti JP534760, ki je namenjena za osebni motorni promet.

Znotraj meje obdelave se skladno z zakonodajo zagotovi zadostno število parkirnih prostorov in predvidi urejen dostop do stanovanjske hiše z upoštevanjem interventne poti. Predvidi se 2 PM (parkirni mesti) za stanovanjsko hišo ter zadostne manipulativne površine.

- vodovod:

Območje sega v območje varovalnega pasu javnega vodovoda. Objekti morajo biti oddaljeni min. 3 m od osi obstoječega oziroma predvidenega vodovoda.

Za oskrbo objektov na obravnavanem območju z vodo je predvideno vodovodno omrežje, ki bo priključeno na obstoječ javni vodovod PEHDØ40 mm.

- kanalizacija:

Območje sega v območje varovalnega pasu javne kanalizacije. Objekti morajo biti oddaljeni min. 3 m od osi javne kanalizacije.

Komunalne odpadne vode in meteorne vode se bodo odvajale ločeno.

Komunalne odpadne vode se speljejo v javni kanal preko obstoječih revizijskih jaškov. Na enem jašku se izvede samo en priključek. Za priključitev so predvideni jaški št. 42, 43, 44.

Meteorne vode se speljejo v površinski odvodnik. Zaradi zmanjšanja odtoka padavinskih voda z urbanih površin v kanalizacijo oziroma v vodotoke, se za meteorne vode s streh in povoznih površin predvidi zadrževanje le teh (prepustne povozne površine, ponikovalnice, zadrževalni bazeni).

- elektrika:

Energija za napajanje stanovanjskih objektov je na razpolago na nizkonapetostnih zbiralkah v obstoječi transformatorski postaji TP Bukovžlak bloki. V postopku izdelave OPPN so se izdelale strokovne podlage – idejna rešitev elektrifikacije, ki bo služila kot osnova za izdelavo PGD, PZI projektne dokumentacije nizkonapetostnih priključnih podzemnih vodov za predvidene objekte.

- plin:

Sistemiški operater distribucijskega omrežja zemeljskega plina na območju še nima zgrajenega nizkotlačnega plinovodnega omrežja.

Območje ne sega v nadzorovani oziroma varnostni pas obstoječih ali predvidenih prenosnih plinovodov. V primeru potreb po prečkanju prenosnega plinovoda za potrebe obravnavanega območja, je potrebno od upravljavca le tega pridobiti soglasje.

- TK omrežje:

Pri posegih je potrebno upoštevati obstoječo traso TK voda.

- odpadki:

Za vsak stanovanjski objekt se zagotovi zbirno mesto za odpadke, to je urejen prostor v ali ob objektu, kamor se postavijo zabojniki za komunalne odpadke in odjemno mesto, ki zagotavlja vozilom odvoz odpadkov.«.

5. člen

V 7. členu odloka se za poglavjem »Pogoji za varovanje okolja« doda odstavek, ki glasi:

»Na območju 38b se upoštevajo naslednje rešitve in ukrepi za varovanje okolja, naravnih virov in ohranjanje narave:

- hrup:

Obravnavano območje je namenjeno stanovanjski gradnji s spremljajočimi dejavnostmi in se razvršča v III. stopnjo

varstva pred hrupom v skladu z Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05),

– varstvo narave:

Rodovitni del prsti se ustrezno odstrani, zaščiti in ponovno uporabi.

– varstvo voda oziroma pogoji in omejitve s področja urejanja voda:

Obravnavano območje ne posega na vodna in priobalna zemljišča.

Območje ni poplavno ogroženo.

Območje ne leži v varstvenem pasu vodnih virov.

Odvajanje in čiščenje odpadnih vod je potrebno urediti v skladu s pravilnikom o nalogah, ki se izvajajo v okviru obvezne občinske gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode (Uradni list RS, št. 109/07) ter Uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07).

Za odvajanje padavinskih voda z utrjenih površin in strešin (Uradni list RS, št. 67/02) se v čim večji možni meri predvidi zadrževanje pred iztokom (zatravištev, travne plošče, suhi zadrževalniki ...). padavinske vode se prioriteto ponikajo, pri čemer morajo biti ponikovalnice izven vpliva povoznih in manipulativnih površin. Iz geološkega poročila mora biti jasno razvidno, če je ponikanje padavinskih voda zaradi sestava tal možno.

Na območju 38b se upoštevajo naslednje rešitve in ukrepi za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, vključno z varstvom pred požarom:

– opredeliti in upoštevati je potrebno vse naravne omejitve in temu primerno predvideti tehnične rešitve gradnje ali navedi ustrezne hidrološke in geološke raziskave, ki bodo podale ustrezne ukrepe,

– opredeliti in upoštevati je potrebno cono potresne ogroženosti in temu primerno predvideti način gradnje,

– opredeliti in upoštevati je potrebno požarno ogroženost in možnost razlivanja nevarnih snovi in temu primerno predvideti način gradnje,

– zagotoviti je treba ukrepe varstva pred požarom v skladu z 22. in 23. členom Zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo),

– upoštevati je potrebno Pravilnik o požarni varnosti v stavbah (Uradni list RS, št. 31/04, 10/05, 83/05, 14/07) s poučkom na 3., 5., 6. in 7. členu,

– potrebno je zagotoviti odmike od mej in med objekti ali potrebne protipožarne ločitve – 3. člen Pravilnika o požarni varnosti v stavbah,

– potrebna je ojačitev prve plošče ali gradnja zaklonišč (68. člen Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo in Uredba o graditvi in vzdrževanju zaklonišč (Uradni list RS, št. 57/96).

Investitorji objektov, za katere je pri pripravi projektne dokumentacije PGD obvezna izdelava študije požarne varnosti, morajo pred vložitvijo vloge za izdajo gradbenega dovoljenja pridobiti požarno soglasje k projektnim rešitvam od Uprave RS za zaščito in reševanje.◀

6. člen

V 8. členu odloka se doda nov odstavek, ki glasi:

»V območju 38b se velikost posamezne parcele določi glede na razgibanost terena z upoštevanjem odnikov od ceste in trase infrastrukture in praviloma ne presega 800 m².«

7. člen

V 9. členu odloka se v poglavju »Drugi pogoji, pomembni za izvedbo posegov v prostor« doda nov odstavek, ki glasi:

»Na območju 38b se upošteva:

– Možno je etapno izvajanje gradnje. Izvajanje posameznih faz mora biti takšno, da gradnja komunalne, energetske in prometne infrastrukture ne bo ovirala funkcioniranja ostalih objektov.

– Dopustne so tolerance pri izvedbi komunalne, energetske in prometne infrastrukture, če le te pomenijo izboljšanje tehničnih in prostorskih rešitev, katere potrdijo upravljavci prostora. Tolerance ne smejo vplivati na bivalne pogoje sosedov in slabšati vplivov na okolje.◀

8. člen

V 10. členu odloka se doda nov odstavek, ki glasi:

»V obravnavanem območju 38b ni registriranih enot kulturne dediščine. Pri načrtovanju je potrebno upoštevati smerne, katere je izdalo Ministrstvo za kulturo. Zaradi varstva arheoloških ostalin je potrebno Zavodu za varstvo kulturne dediščine Slovenije (55. člen ZVKD-1) omogočiti dostop do zemljišč, kjer se bodo izvajala zemeljska dela in opravljanje strokovnega nadzora nad posegi. Ob vseh posegih v zemeljske plasti je obvezujoč splošni arheološki varstveni režim (26. člen ZVKD-1), ki ob odkritju dediščine zavezuje, da se najdba varuje in takoj obvesti pristojno enoto ZVKDS.

Pri projektiranju se upošteva naselbinska, krajinske in arhitekturna tipologija in morfologija.◀

9. člen

Projekt iz 1. člena tega odloka je stalno na vpogled vsem zainteresiranim na Mestni občini Celje, Oddelku za okolje in prostor ter komunalno.

10. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem odloka opravljajo pristojne občinske in republiške inšpekcijske službe.

11. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505- 6/2009

Celje, dne 21. decembra 2010

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

5756. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu »Zgornja Hudinja – Topličanec«

Mestni svet Mestne občine Celje je na podlagi 57. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt, Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1 in 108/09 ZPNačrt-A) in 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) na seji dne 21. 12. 2010 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu »Zgornja Hudinja – Topličanec«

1. člen

(splošne določbe)

V skladu s prostorskimi sestavinami dolgoročnega plana občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 (Uradni list SRS, št. 4/88 in Uradni list RS, št. 18/91, 54/94 in 25/98) in s srednjeročnim družbenim planom občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 (Uradni list SRS, št. 40/86, Uradni list RS, št. 48/90 in 25/98 in 86/01) se Odlok o zazidalnem načrtu »Zgornja Hudinja (Uradni list SRS, št. 21/75, 21/78, in Uradni list RS, št. 69/93) dopolni in spremeni po projektu št. 369/09, ki ga je izdelal projektivni biro LAMAL d.o.o. in je sestavni del tega odloka. Projekt vsebuje besedilo in kartografski del.

2. člen

(obseg in meje ureditvenega območja)

Ureditveno območje obsega zemljišča s parcelnimi številkami 580/3 in 580/20, obe k.o. Spodnja Hudinja, v skupni velikosti 779 m².

Prav tako se z navedenimi spremembami in dopolnitvami za celotno območje zazidalnega načrta Zgornja Hudinja določajo pogoji za gradnjo in oblikovanje zahtevnih, manj zahtevnih, nezahtevnih in enostavnih objektov in dopolnijo tolerance.

3. člen

(pogoji za urbanistično in arhitektonsko oblikovanje objektov ter pogoji za urejanje odprtih površin ter razmestitev predvidenih dejavnosti)

Lega: umestitve objekta je na zahodni strani niza obstoječih stanovanjskih objektov kot je razvidno iz grafične priloge, znotraj opredeljene maksimalne gradbene linije ter vzhodno od določene gradbene meje

Tlorisne dimenzije: znotraj maksimalne gradbene meje in maksimalne kote od najnižje kote terena do slemena 9,00 m

Oblikovanje: sodobno oblikovanje z upoštevanjem obstoječe tipologije soseske

Etažnost: popolnoma vkopana klet + pritličje + nadstropje (K + P + 1)

Način gradnje: klasična ali montažna gradnja

Fasada: oblikovana sodobno; žive, močne barve fasad niso dovoljene

Strehe: ravna ali enokapna streha z minimalnim naklonom ali simetrična dvokapnica, naklona do 25° in neizkoriščenim podstrešjem. Streha je lahko pokrita s fotovoltaičnimi paneli in kolektorji v ravnini strešine.

Parkirišča: 2 PM

V skladu s predpisi o enotni klasifikaciji vrst objektov je dopustna gradnja objektov z naslednjo namembnostjo:

Namembnost objekta	Delež v skupni uporabni površini objekta	Šifre po ravneh klasifikacije				
		Področje	Oddelek	Skupina	Razred	Podrazred
stanovanjsko	100 %	1	11	111	1110	11100

Pogoji za ozelenitev in ureditev okolja

Pri načrtovanju nove zunanje ureditve za zemljišče s parcelno št. 580/20 k.o. Spodnja Hudinja se upošteva veljavni zazidalni načrt (izvedba poti med Janševo ulico in sprehajališčem ter zasaditev drevoreda). Okolica objekta se uredi in zasaди z grmovnimi in drevesnimi vrstami.

Dovozna cesta in parkirne površine

Manipulativne površine bodo deloma asfaltirane in deloma tlakovane.

4. člen

(pogoji za prometno, komunalno in energetska urejanje območja)

Ceste:

Dovoz do objekta je na južni strani območja obdelave. Z ureditvijo se prestavi obračališče vzhodnejše, kot je predvideno v osnovnem zazidalnem načrtu. Ohrani se peš pot med Janševo ulico in sprehajališčem, ki jo predvideva veljavni zazidalni načrt na zemljišču s parcelno št. 580/20, k.o. Spodnja Hudinja.

Dostopna cesta na predmetni zemljišči za osebni motorni promet se predvidi iz javne poti JP 32780.

Varovalni pas kanalizacije:

Predvideni objekt mora biti oddaljen najmanj 3 m od osi obstoječega javnega kanala in objektov javne kanalizacije oziroma je potrebno kanal prestaviti najmanj 3 m stran od predvidenega objekta na stroške investitorja.

V primeru prestavitve javne kanalizacije je treba izdelati načrt prestavitve javne kanalizacije in si zanj pridobiti soglasje upravljalca le te; vse to preden upravljavec izda soglasje za priključitev za objekte iz obravnavanega zazidalnega načrta, v fazi priprave projektne dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja.

Vodovod:

Oskrba objekta s pitno vodo je iz javnega vodovoda PVC Ø 80 mm, ki je del Osrednjega vodovodnega sistema Celje. Priključitev na vodovod je možna pod pogojem, da je rešeno odvodnjavanje odpadnih voda.

Elektro omrežje:

Električna energija za napajanje stanovanjske hiše je v razdelilni omari na obstoječi stanovanjski hiši Janševa ul 16 v Celju, ki se napaja iz TP Zgornja Hudinja. Priključek bo možno graditi po preureditvi obstoječe razdelilne omariče.

Telekomunikacijsko omrežje:

Na obravnavanih parcelah ni TK omrežja in na razpolago ni novih TK kapacitet. Glede na želje in potrebe investitorja je možno zgraditi nov TK priključek. Mesto priključitev in trasa TK se določi na kraju samem na poziv projektanta PZI ali investitorja. Na kraju samem se z zakoličbo določijo tudi eventualni obstoječi TK priključki.

Ogrevanje:

Skladno z Energetsko zasnovo in programom plinifikacije mesta Celje je energetski vir za ogrevanje plin.

Ravnanje z odpadki:

Za odpadke je urejeno zbirno mesto za komunalne odpadke, po pogojih pristojnega nosilca urejanja prostora.

5. člen

(gospodarjenje z vodami)

Območje sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta v ujmah 1990 in 1998 ni bilo poplavljen. Obravnavano območje ne leži v varstvenem pasu vodnih virov ali v erozijskem območju.

Komunalne odpadne vode se speljejo v javni kanal št. 207093 preko revizijskega jaška št. 8 na koti najmanj 241,15 m n.v. ali pa v javni kanal št. 207095 preko revizijskega jaška št. 1 prav tako na koti najmanj 241,15 m n. v. Objekt se lahko priključi na javno kanalizacijsko omrežje samo preko jaška.

Potrebni so ukrepi za zmanjšanje odtoka padavinskih voda z urbanih površin v kanalizacijo oziroma v vodotoke (Zakon o vodah, Uradni list RS, št. 67/02, Uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo, Uradni list RS, št. 47/05, 47/07).

Odvajanje padavinskih voda z območja sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta je potrebno predvideti v skladu z 92. členom Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02) tako, da bo v čim večji meri zmanjšan odtok padavinskih voda iz urbanih površin. Potrebno je predvideti zadrževanje padavinskih voda pred iztokom v površinske odvodnike (zatravitev, travne plošče, morebitni suhi zadrževalniki in podobno); padavinske vode je treba prioritarno ponikati, ponikovalnice morajo biti locirane izven vpliva povoznih in manipulativnih površin. Iz geološkega poročila (priloga) mora biti jasno razvidno, ali je ponikanje padavinskih voda zaradi sestave tal možno.

6. člen (varstvo okolja)

Zelene površine:

Okolica objekta je ozelenjena, Z od obstoječe gradbene meje gradnja objektov ni dovoljena, predvideva se zasaditev z grmovnimi in drevesnimi vrstami. Skladno z veljavnim zazidalnim načrtom se ob Z meji obravnavanega območja obvezno ohrani dreved.

Hrup:

V skladu z uredbo o hrupu v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 45/95) sodi obravnavano območje v III. stopnjo varstva pred hrupom, za katero veljajo mejne dnevne ravni 60 dBA in mejne nočne ravni 50 dBA.

Zrak:

Za zagotovitev čim nižje stopnje onesnaženosti zraka je kot energetski vir predviden plin, dodaten vir energetskega je izkoriščanje obnovljivih virov energije napajanja.

7. člen

(rešitve in ukrepi za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami ter požarna varnost)

Obravnavano ureditveno območje se nahaja na območju, ki je na osnovi Ocene potresne ogroženosti RS, marec 2006 (Ministrstvo za obrambo, Uprava RS za zaščito in reševanje) uvrščeno v VII. stopnjo MCS.

Požarna ogroženost naravnega okolja, na obravnavanem območju redko kdaj presega srednjo, 3. stopnjo.

Zagotovljeni so pogoji za varen umik ljudi, živali in premoženja, ter potreben odmik med objekti ali protipožarna ločitev skladno s Pravilnikom o požarni varnosti v stavbah (Uradni list RS, št. 31/04, 10/05, 83/05 in 14/07). Z načrtovanjem so zagotovljeni dostopi, dovozi in delovne površine za intervencijska vozila kakor tudi viri za zadostno oskrbo z vodo za gašenje.

Smeri evakuacijskih poti določi projektant v projektu zunanje ureditve PGD. Dvoznice poti za gasilsko intervencijo morajo biti projektirane in izvedene tako, da omogočajo osni pritisk 80 kN.

Zagotovljeni so viri za zadostno oskrbo z vodo za gašenje (Pravilnik o tehničnih normativih za hidrantno omrežje za gašenje požarov; Uradni list SFRJ, št. 30/91, ter 6., 7. in 8. člen Pravilnika o požarni varnosti v stavbah; Uradni list RS, št. 31/04, 10/05, 83/05 in 14/07); v vodovodnem omrežju je potrebno zagotoviti pretok najmanj 10 litrov vode v sekundi (dobra projektantska praksa priporoča za notranje hidrante pretok 2,5 litra na sekundo pri minimalno 2,5 barov pritiska in 5,00 litra na sekundo pri minimalnem tlaku 2,5 barov za zunanje hidrante).

Upoštevati je potrebno Pravilnik o tehničnih normativih za zunanje in notranje hidrantno omrežje za gašenje požarov (Uradni list SFRJ, št. 30/91).

V fazi izdelave projektne dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja je treba upoštevati Prilogo 1 iz Pravilnika o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o študiji požarne varnosti (Uradni list RS, št. 28/05, 66/06 – odločba US in 132/06) ter v skladu z določili le te izdelati študijo požarne varnosti oziroma zasnovo požarne varnosti in si pridobiti požarno soglasje k projektnim rešitvam od Uprave RS za zaščito in reševanje.

Potrebna je ojačitev prve plošče ali gradnja zaklonske skladno z 68. člen Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo) in Uredbo o graditvi in vzdrževanju zaklonske (Uradni list RS, št. 57/96) ter rešitve prikazati v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja.

8. člen (tolerance)

Za območje zazidalnega načrta veljajo naslednje tolerance:

1) za celotno območje zazidalnega načrta:

– obstoječi legalno zgrajeni objekti se lahko porušijo in nadomestijo z novimi, kolikor z veljavnim zazidalnim načrtom niso predvideni za rušenje,

– kot tolerance se v stanovanjskih soseskah štejejo spremembe namembnosti za opravljanje intelektualnih storitev, osebnih storitvenih in uslužnostnih dejavnosti,

– spremembe namembnosti stanovanjskih objektov za opravljanje proizvodnje, proizvodno-obrtno dejavnosti, gostinske in ostale trgovske dejavnosti ter prevoznitva ne predstavljajo tolerance po tem odloku,

– rekonstrukcija obstoječega stanovanjskega objekta, gradnja prizidka ali nadzidave z namenom transformacije enodružinskega objekta v tri- ali večstanovanjskega ni dovoljena. Z uporabo zgoraj navedenih toleranc se ne sme spreminjati vpliv objektov in naprav na sosednje parcele ter načrtovani videz območja,

– z uporabo toleranc se ne smejo poslabšati bivalne in delovne razmere obravnavanega območja.

2) za območje prostostojećih individualnih stavb:

– gradnja prizidkov k obstoječim stanovanjskim stavbam se dovoljuje izključno za stanovanjske namene in dvig bivalnega standarda ali pridobitve dodatnih bivalnih prostorov za družinskega člana oziroma razširjeno družino lastnika nepremičnine pod pogojem maksimalne zazidanosti parcele FZ 0.4 in izrabe FI 1.2, pri čemer maksimalni skupni tlorisni gabarit objekta ne sme preseči tlorisa 200 m²,

– etažnost oziroma višina prostostojećih objektov se določi glede na maksimalno etažnost legalno zgrajenih objektov pri čemer ne sme presegati etažnosti: pritličje, nadstropje in izkoriščeno podstrešje s kolenčnim zidom višine 1,00 m (P + 1 + IP) ali pritličje, nadstropje in terasasta streha (P + 1 + terasasta streha),

– ob zamiku zadnje etaže se dovoljuje izvedba zadnje etaže v obliki »penthouse«, pri čemer najvišja točka objekta ne sme preseči višine primerljivih objektov z dvokapno streho,

– etažnost P + 2 ni dovoljena, razen pri obstoječih legalno zgrajenih objektih,

– ob izvedbi dvokapne strehe, mora biti le ta v naklonu usklajena s sosednjimi objekti,

– mogoča je gradnja novega objekta na mestu obstoječega, kolikor se izkaže le-ta za funkcionalno ali konstruktivno dotrajanega. Gradnja novega objekta je mogoča pod pogoji maksimalne zazidanosti parcele FZ 0.4 in izrabe FI 1.2, pri čemer maksimalni tlorisni gabarit novozgrajenega objekta ne sme preseči 150 m²,

– vse objekte in prizidke je potrebno oblikovati tako, da se čim bolj prilagodijo obstoječi strukturi objektov in njihovih višin ter tako ne spreminjajo vedutnih pogledov,

– minimalni odmiki od parcelnih mej, za gradnjo zahtevnih in manj zahtevnih objektov znašajo 2,5 m, gradnja bliže parcelni meji je možna le s soglasjem mejaša in upoštevanje zgoraj navedenih pogojev.

3) za območje linearnih stavb:

– gradnja prizidka in nadzidava ni dovoljena, ker se varujejo obstoječi višinski in tlorisni gabariti objektov ter enovit videz sosesk,

– dovoljujejo se rekonstrukcije objektov ter nadzidave garaž, do višine objektov v nizu.

9. člen

(gradnja enostavnih in nezahtevnih objektov)

Območje zazidalnega načrta je poleg območja za centralne dejavnosti razdeljeno na območje blokovne gradnje, območje individualne prostostojećega stanovanjske gradnje in območje linearnih stavb (vrstne stavbe, stavbe v nizu). Za celotno območje zazidalnega načrta veljajo za gradnjo enostavnih in nezahtevnih objektov za lastne potrebe naslednje omejitve:

– minimalni odmik od parcelne meje (razen ograj) znaša najmanj 1,5 m, gradnja na parcelno mejo možna le ob pisnem soglasju mejaša,

– znotraj območja se dovoljuje postavitve medsosebskih ograj izključno na parcelno mejo ter ob pisnem soglasju mejaša,

– v primeru nevarnosti plazenja se na padajočih terenih, dovoljuje (na podlagi geotehničnega poročila) postavitve škarp in opornih zidov,

– na strehe objektov se dovoljuje postavitve sončnih kolektorjev in fotovoltaičnih celic, v ravnini strešine ali kot fasadna obloga,

– ob meji s cestnim telesom se dovoljuje postavitve v nadaljevanju opredeljenih ograj po pogojih in s soglasjem občinskega upravnega organa pristojnega za promet.

Za posamezna območja zazidalnega načrta dodatno veljajo:

1. za območje prostostojećih, enodružinskih stanovanjskih hiš:

– skupna zazidanost parcele z vsemi zahtevnimi, nezahtevnimi in enostavnimi objekti (FZ) ne sme preseči vrednosti 0,4,

– oblikovanje enostavnih in nezahtevnih objektov mora biti arhitekturno (oblika, barva, materiali) usklajeno z objektom,

– na območju se dovoljuje izgradnja ograj iz živic maksimalne višine 1.20 m oziroma betonski zidec maksimalne višine 0.60 m, pri čemer mora biti prostor med zidanimi oporniki, maksimalne višine 1,20 m, zapolnjen s svetlobno prehodnimi, lesenimi ali kovinskimi polnili.

2. linearnih stavb (vrstne stavbe, stavbe v nizu):

Območje Letnerjeve ulice, Jerajeve ulice, Ulice ključarja Kožuha, Dolharjeve ulice, Planinčeve ulice, Plankarjeve ulice, Goručanove ulice in Kovačičeve ulice:

– na vhodni strani objektov, pred uvozi v garaže se dovoljuje gradnja kovinskih nadstreškov, s prosojno strešino in maksimalnega strešnega naklona 4%,

– na vrtnem delu parcele se kot prizidek dovoljuje postavitev zimskih vrtov, (maksimalne velikosti 20 m², ter maksimalne višine 3 m) in izgradnja bazenov za lastne potrebe,

– gradnja ostalih enostavnih in nezahtevnih objektov za lastne potrebe ni dovoljena,

– na severni strani parcel ob vseh vstopih v stanovanjske objekte postavitev ograj ni dovoljena,

– na vrtnem delu parcel se dovoljuje postavitve pritličnega objekta s tlorisno površino do 4 m² in višino najvišje točke največ 2 m, merjeno od najnižje točke objekta, katerega streha je hkrati strop nad prostorom ter izgradnja zidca maksimalne višine 0.60 m, z možnostjo lesene nadgradnje do skupne višine 1.50 m.

Preostala območja linearnih stavb:

– dovoljuje se gradnja kovinskih nadstreškov s prosojno strešino in z maksimalnim strešnim naklonom 4%,

– na vrtnem delu parcel se dovoljuje postavitve pritličnega objekta s tlorisno površino do 4 m² in višino najvišje točke največ 2 m,

– za lastne potrebe se dovoljuje izgradnja bazenov,

– na vrtnem delu parcel se dovoljuje postavitve lesenih ali žičnatih ograj maksimalne višine 1,50 m oziroma betonski zidec maksimalne višine 0.60 m, pri čemer mora biti prostor med zidanimi oporniki, maksimalne višine 1,50 m, zapolnjen z lesenimi polnili,

– gradnja ostalih enostavnih in nezahtevnih objektov za lastne potrebe ni dovoljena.

3. območje blokovne gradnje

– pred vhodi v objekte se dovoljuje:

– postavitev nadstrešnice, max. velikosti 8 m² in,

– izvedba zunanje pokrite kolesarnice max. velikosti 15 m².

4. območje ob Travniskem potoku

– ob javni pešpoti se dovoljuje postavitve lesenih ali žičnatih ograj maksimalne višine 1.50 m,

– postavitev enostavnih in nezahtevnih objektov v zelenem pasu sprehajališča in preko opredeljene gradbene meje ni dovoljena, dovoljuje se postavitev urbane opreme.

10. člen

(prenehanje uporabe in prenehanje veljavnosti določb)

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati peti alineja 1. člena Odloka o spremembah in dopolnitvah odlokov o prostorskih izvedbenih načrtih za ureditvena območja, ki se urejajo

z Odlokom o ZN Levi breg Voglajne in Polule, Odlokom o ZN Otok, Odlokom o ZN Lisce, Odlokom o ZN Dečkovo naselje, Odlokom o ZN Zgornja Hudinja, Odlokom o ZN stanovanjske soseske Vojnik – kare 8 in 9. Odlokom o ZN stanovanjske soseske Ložnica – cona VII, Odlokom o ZN stanovanjske cone Spodnja Hudinja, Odlokom o ZN naselja Frankolovo, Odlokom o ZN Nova vas, Odlokom o ZN Otok III S – sever-jug, Odlokom o ZN Breg in Cesta v Laško, Odlokom o ZN Dobrna, Odlokom o ZN Strmec pri Vojniku, (sedaj Nova Cerkev), Odlokom o ZN stanovanjske soseske Vojnik – cona 10a, Odlokom o ZN dela stanovanjske cone 10b – Vojnik in Odlokom o ZN Ob Prvomajski (Uradni list RS, št. 69/93).

11. člen

(vpogled)

Projekt iz 1. člena tega odloka je stalno na vpogled vsem zainteresiranim na Mestni občini Celje, Oddelku za okolje in prostor ter komunalo.

12. člen

(nadzorstvo)

Nadzorstvo nad izvajanjem odloka opravljajo pristojne občinske in republiške inšpekcijske službe.

13. člen

(veljavnost)

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-13/2008

Celje, dne 21. decembra 2010

Župan

Mestne občine Celje

Bojan Šrot l.r.

5757. Sklep o ukinitvi statusa zemljišč v splošni rabi v k. o. Brezova, k. o. Medlog in k.o. Ostrožno

Mestni svet Mestne občine Celje, je na podlagi 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) na seji dne 21. 12. 2010 sprejel

S K L E P

o ukinitvi statusa zemljišč v splošni rabi v k. o. Brezova, k. o. Medlog in k.o. Ostrožno

1. člen

S tem sklepom se ukine status zemljišč v splošni rabi za nepremičnine:

Parcelna številka	Vložek številka	Vrsta rabe	Površina m ²	Katastrska občina
1185/9	267	cesta	155	Brezova
1185/11	267	cesta	113	Brezova
1778/18	563	dvorišče	90	Medlog
1778/19	563	cesta	295	Medlog
1778/20	563	cesta	16	Medlog
1778/21	563	cesta	2	Medlog
1148/4	1490	ekstenzivni sadovnjak	59	Ostrožno

2. člen

Nepremičnine iz 1. člena tega sklepa prenehajo imeti značaj zemljišč v splošni rabi in postanejo last Mestne občine Celje.

3. člen

Sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3502-00229/2010

Celje, dne 21. decembra 2010

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

ČRNA NA KOROŠKEM**5758. Sklep o vrednosti točke za odmero davka na premoženje za leto 2011**

Na podlagi Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09), 16. člena Statuta Občine Črna na Koroškem (Uradni list RS, št. 10/06 in 101/07) in Zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 36/88, 8/89, 48/90, 7/93 – ZDO-C) je Občinski svet Občine Črna na Koroškem na 3. redni seji dne 27. 12. 2010 sprejel naslednji

S K L E P

I.

Vrednost točke za odmero davka na premoženje za leto 2011 na območju Občine Črna na Koroškem znaša 3,130 €.

II.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 422-0011/2010

Črna na Koroškem, dne 28. decembra 2010

Županja
Občine Črna na Koroškem
mag. Romana Lesjak l.r.

5759. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Črna na Koroškem v letu 2011

Na podlagi 53. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 79/09), odločb USRS in 16. člena Statuta Občine Črna na Koroškem (Uradni list RS, št. 10/06 in 101/07) je Občinski svet Občine Črna na Koroškem na 3. redni seji dne 27. 12. 2010 sprejel naslednji

S K L E P

I.

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Črna na Koroškem v letu 2011 znaša mesečno 0,000368594 €, letno pa 0,004423108 €.

II.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in preneha veljati sklep objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije, št. 108/09.

Št. 422-0010/2010

Črna na Koroškem, dne 28. decembra 2010

Županja
Občine Črna na Koroškem:
mag. Romana Lesjak l.r.

5760. Sklep o določitvi cen programov vzgoje in varstva predšolskih otrok v vrtcu Črna na Koroškem in Žerjav za leto 2011

Na podlagi 30. in 31. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05 in 25/08), 3. člena Pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih (Uradni list RS, št. 129/06 in 79/08), 4. in 9. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05 in 120/05), 35. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07) in 16. člena Statuta Občine Črna na Koroškem (Uradni list RS, št. 10/06 in 101/07) in je Občinski svet Občine Črna na Koroškem na 3. redni seji dne 27. 12. 2010 sprejel

S K L E P**o določitvi cen programov vzgoje in varstva predšolskih otrok v vrtcu Črna na Koroškem in Žerjav za leto 2011**

I.

Oskrbnina v dnevnem (6–9-urnem) varstvu otrok v oddelkih, z malico in kosilom je:

I. starostna skupina (od 1 do 3 let)	365,70 EUR
II. starostna skupina (od 3 do 6 let)	329,60 EUR.

Oskrbnina v poldnevem (4–6-urnem) varstvu otrok v oddelkih, z malico in kosilom je:

I. starostna skupina (od 1 do 3 let)	293,40 EUR
II. starostna skupina (od 3 do 6 let)	239,80 EUR.

II.

Dnevni strošek prehrane v ceni je

a) malica	0,70 EUR
b) kosilo	0,73 EUR.

III.

Plačilo staršev je odvisno od razvrstitve v plačilni razred, ki se določi na podlagi mesečnega dohodka in premoženja na družinskega člana v razmerju do povprečne plače v Republiki Sloveniji v preteklem letu, kar starši uveljavljajo na podlagi vloge za znižano plačilo.

Če starši vloge za znižano plačilo vrtca ne vložijo, plačajo najvišje plačilo za starše.

IV.

V primeru začasne odsotnosti otroka v vrtcu zaradi bolezni ali drugih opravičljivih razlogov, ko starši predhodno najavijo otrokovo odsotnost, se mesečno plačilo zmanjša:

– če je otrok odsoten do 10 delovnih dni, se od plačila odšteje sorazmerni del vrednosti prehrane (glede na vrednost za posamezni plačilni razred);

– če je otrok neprekinjeno odsoten od 11 do 20 delovnih dni, se od plačila odšteje sorazmerni del vrednosti prehrane (glede na plačilni razred) in še 10% od ostanka plačila (s predloženim zdravniškim spričevalom);

– če je otrok neprekinjeno odsoten 21 ali več dni, se od plačila odšteje sorazmerni del vrednosti prehrane (glede na plačilni razred) in še 30% od ostanka plačila (s predloženim zdravniškim spričevalom ali drugim potrdilom).

V.

V primeru vpisa ali izpisa otroka sredi meseca, se plačilo staršev sorazmerno zniža glede na plačilo dni prisotnosti otroka v vrtcu (prvi mesec vpisa ali zadnji mesec izpisa). To določilo se upošteva tudi pri obračunu (cene) plačila za druge občine, ki plačujejo razliko med ceno programa in plačilom staršev.

VI.

Starši vpišejo otroka v vrtec praviloma za obdobje šolskega leta, ki traja od 1. septembra do 31. avgusta naslednje leto. O načinu plačevanja se starši pisмено dogovorijo z vrtcem ob prvem vpisu otroka oziroma ob ponovnem vpisu otroka.

VII.

Starši, ki želijo za svojega otroka ob enomesečni ali dvo-mesečni odsotnosti v času poletnih počitnic rezervirati mesto v vrtcu in v izbrani enoti, plačajo v mesecu, ko je otrok v celoti odsoten, 25% višine njihovega plačilnega razreda kot rezervacijo.

V primeru, da otroka v času poletnih počitnic starši izpišejo iz vrtca, je otrok pri ponovnem vpisu razporejen v enoto in oddelek, kjer so še razpoložljiva prosta mesta.

To določilo velja le za starše, ki imajo skupaj z otrokom stalno prebivališče v Občini Črna na Koroškem, za druge starše pa samo v soglasju z občino, plačnico razlike med ceno programa in plačilom staršev.

Plačila rezervacije so oproščeni starši, katerih otroci obiskujejo vrtec zadnje leto pred vstopom v šolo in v poletnih mesecih ne potrebujejo varstva.

VIII.

Za zamudno uro, ko starši ob zaključku obratovalnega časa vrtca ne pridejo po svojega otroka, lahko vrtec staršem, zaračuna 2,50 EUR za vsako začeto uro. Vrtec to uporabi le v primeru večkratnega neodgovornega odnosa staršev in neupoštevanja obratovalnega časa vrtca.

IX.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2011 dalje, preneha pa veljati Sklep o določitvi programov v vrtcu Črna na Koroškem (Uradni list RS, št. 108/09).

Št. 602-0003/2010

Črna na Koroškem, dne 28. decembra 2010

Županja
Občine Črna na Koroškem
mag. Romana Lesjak l. r.

DOBJE**5761. Sklep o uskladitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Dobje za leto 2011**

Na podlagi 18. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 138/04, 119/05) in 12. člena Statuta Občine Dobje (Uradni list RS, št. 114/06 – UPB1) je Občinski svet Občine Dobje na 2. redni seji dne 21. 12. 2010 sprejel

S K L E P**o uskladitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Dobje za leto 2011**

1. člen

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo zazi-danega stavbnega zemljišča v Občini Dobje za leto 2011 znaša 0,0021 EUR.

2. člen

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo neza-zidanega stavbnega zemljišča v Občini Dobje za leto 2011 zna-ša 0,0019 EUR. Za leto 2011 se ne obračunava nadomestilo za uporabo nezazidanega stavbnega zemljišča.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se za določitev višine nadomestila za leto 2011.

Št. 422-0004/2010

Dobje, dne 21. decembra 2010

Župan
Občine Dobje
Franč Leskovšek l.r.

GROSUPLJE**5762. Sklep o začasnem financiranju Občine Grosuplje v obdobju januar–marec 2011**

Na podlagi 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU, 110/02 – ZDT-B, 127/06 – ZJZP, 14/07 – ZSPDPO, 109/08, 49/09 in 38/10 – ZUKN) in 34. člena Statuta Občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 1/10) je župan Občine Grosuplje dne 27. 12. 2010 sprejel

S K L E P**o začasnem financiranju Občine Grosuplje v obdobju januar–marec 2011**

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina sklepa)

S tem sklepom se določa in ureja začasno financiranje Občine Grosuplje (v nadaljevanju: občina) v obdobju od 1. ja-nuarja do 31. marca 2011 (v nadaljnjem besedilu: obdobje začasnega financiranja).

2. člen

(podlaga za začasno financiranje)

Začasno financiranje temelji na proračunu občine za leto 2010. Obseg prihodkov in drugih prejemkov ter odhodkov in dru-gih izdatkov občine je določen v skladu z Zakonom o javnih finan-cah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU, 110/02 – ZJZP, 127/06 – ZJZP, 14/07 – ZSPDPO, 109/08, 49/09 in 38/10 – ZUKN); v nadaljevanju: ZJF) in Odlokom o proračunu Občine Grosuplje za leto 2010 (Uradni list RS, št. 09/09, 82/09, 18/10 in 79/09; v nadaljevanju: odlok o proračunu).

2. VIŠINA IN STRUKTURA ZAČASNEGA FINANCIRANJA

3. člen

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V obdobju začasnega financiranja se prihodki in drugi pre-jemki ter odhodki in izdatki splošnega dela proračuna določijo v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v EUR
	Skupina/Podskupina kontov	Plan-ZF Januar– marec 2011
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	2.652.829
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	2.633.229
70	DAVČNI PRIHODKI	2.562.200
	700 Davki na dohodek in dobiček	2.454.110
	703 Davki na premoženje	69.860
	704 Domači davki na blago in storitve	38.230
71	NEDAVČNI PRIHODKI	71.029
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	46.119
	711 Takse in pristojbine	1.900
	712 Denarne kazni	2.000
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	5.500
	714 Drugi nedavčni prihodki	15.510
72	KAPITALSKI PRIHODKI	0
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	0
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	0
73	PREJETE DONACIJE	0
	730 Prejete donacije iz domačih virov	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	19.600
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	19.600
	741 Prejeta sred. iz državnega proračuna iz sredstev proračuna EU	0
	II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	2.496.579
40	TEKOČI ODHODKI	939.311
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	191.630
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	31.767
	402 Izdatki za blago in storitve	657.914
	403 Plačila domačih obresti	28.000
	409 Rezerve	30.000
41	TEKOČI TRANSFERI	1.366.131
	410 Subvencije	0
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	833.691
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	186.410
	413 Drugi tekoči domači transferi	346.030
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	166.920
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	166.920
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	24.217
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	0
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	24.217
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK ali PRIMANJLJAJ (I. -II.)	156.250
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POS. IN PRODAJA KAPITAL. DELEŽEV	1.000
75	PREJETA VRAČILA DANIH POS. IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	1.000
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	1.000
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0

	440 Dana posojila	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	0
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSO. IN SPREMEN. KAPITAL. DELEŽ. (IV.-V.)	1.000
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
	VII. ZADOLŽEVANJE	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
VIII.	ODPLAČILA DOLGA	157.250
55	ODPLAČILA DOLGA	157.250
	550 Odplačila domačega dolga	157.250
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.-VII.-II.-V.-VIII.)	0
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-157.250
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.-III.)	-156.250
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. 2009 (9009 Splošni sklad za drugo)	0

V obdobju začasnega financiranja se lahko prejemki in izdatki občine povečajo za namenske prejemke in izdatke, ki so tako opredeljeni s 43. členom ZJF oziroma odlokom o proračunu, če niso načrtovani v začasnem financiranju.

4. člen

(posebni del proračuna)

Finančni načrti neposrednih uporabnikov se določijo do ravni proračunskih postavk – kontov in so priloga k temu sklepu ter se objavijo na spletni strani občine.

3. IZVRŠEVANJE ZAČASNEGA FINANCIRANJA

5. člen

(uporaba predpisov)

V obdobju začasnega financiranja se za izvrševanje začasnega financiranja uporabljajo ZJF, pravilnik, ki ureja postopke za izvrševanje proračuna Republike Slovenije, zakon, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije in odlok o proračunu.

6. člen

(prevzemanje in plačevanje obveznosti)

V obdobju začasnega financiranja lahko neposredni uporabniki prevzemajo in plačujejo obveznosti iz istih proračunskih postavk kot v proračunu preteklega leta.

Neposredni uporabniki lahko v obdobju začasnega financiranja prevzemajo in plačujejo obveznosti v breme svojega finančnega načrta samo v okviru pravic porabe iz svojega finančnega načrta, določenega v posebnem delu proračuna.

Nove proračunske postavke lahko neposredni uporabnik odpre le na podlagi 41., 43. in 44. člena ZJF.

4. KONČNA DOLOČBA

7. člen

(uveljavitev sklepa)

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2011 dalje.

Št. 4100-0001/2010

Grosuplje, dne 27. decembra 2010

Župan
Občine Grosuplje
dr. Peter Verlič l.r.

VLADA

5763. Uredba o načinu izvajanja obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda in o koncesijah teh javnih služb

Na podlagi 3., 7., 32. in 33. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP in 38/10 – ZUKN), 11. in 36. člena Zakona o javno-zasebnem partnerstvu (Uradni list RS, št. 127/06) ter 161. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 110/02 – ZGO-1, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1 in 57/08) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o načinu izvajanja obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda in o koncesijah teh javnih služb****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

(vsebina)

(1) Ta uredba ureja način izvajanja, organizacijo, financiranje in koncesijo za izvajanje obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda (v nadaljnjem besedilu: javne službe).

(2) Ta uredba se ne nanaša na gospodarsko javno službo varstva morja, kot je urejena z Uredbo o koncesiji za opravljanje obvezne državne gospodarske javne službe vzdrževanja vodnih in priobalnih zemljišč morja (Uradni list RS, št. 69/05 in 101/05).

(3) Ta uredba je tudi koncesijski akt za koncesijo za izvajanje javnih služb in se šteje za akt o javno-zasebnem partnerstvu.

(4) Koncesija javnih služb po tej uredbi je javnonaročniško javno-zasebno partnerstvo po Zakonu o javno-zasebnem partnerstvu (Uradni list RS, št. 127/06; v nadaljnjem besedilu: Zakon o javno-zasebnem partnerstvu).

2. člen

(pristojnost)

Koncident v koncesijskem razmerju je Republika Slovenije, v njenem imenu Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), naloge koncedenta v koncesijskem razmerju pa izvaja Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot organ v sestavi ministrstva, pristojnega za vodo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), razen tistih nalog in odločitev, ki so po tej uredbi ali drugem predpisu izrecno v pristojnosti ministrice ali ministra, pristojnega za vodo (v nadaljnjem besedilu: minister) oziroma ministrstva.

3. člen

(definicije)

Poleg pomenov, določenih v Zakonu o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 110/02 – ZGO-1, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1 in 57/08; v nadaljnjem besedilu: Zakon o vodah) in Zakonu o javno-zasebnem partnerstvu, imajo izrazi v tej uredbi še naslednji pomen:

1. koncesija: je koncesija za izvajanje obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda po tej uredbi;

2. koncesionar: je pravna ali fizična oseba, ki izvaja gospodarske javne službe na področju urejanja voda na podlagi koncesije;

3. konzorcij: je oznaka za dve ali več pravnih ali fizičnih oseb, ki na podlagi medsebojnega obligacijskoppravnega raz-

merja, sklenjenega skladno s 17. členom te uredbe, vložijo skupno vlogo za pridobitev koncesije in se v njej zavežejo v primeru uspeha v postopku podelitve koncesije ustanoviti projektno podjetje po 17. členu te uredbe za izvajanje koncesije.

II. JAVNE SLUŽBE IN ORGANIZACIJA NJIHOVEGA IZVAJANJA**4. člen**

(javne službe)

(1) Javne službe so:

1. obratovanje in vzdrževanje vodne infrastrukture, namenjene ohranjanju in uravnavanju vodnih količin;

2. obratovanje, vzdrževanje in spremljanje stanja vodne infrastrukture, namenjene varstvu pred škodljivim delovanjem voda;

3. izvedba izrednih ukrepov v času povečane stopnje ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda;

4. vzdrževanje vodnih in priobalnih zemljišč, razen nalog obvezne državne gospodarske javne službe vzdrževanja vodnih in priobalnih zemljišč morja;

5. zagotavljanje vodovarstvenega nadzora.

(2) Podrobneje določa naloge, dela in storitve, ki sestavljajo javne službe iz prejšnjega odstavka, predpis, ki določa vrste in obseg nalog obveznih državnih gospodarskih javnih služb urejanja voda.

5. člen

(območja izvajanja javne službe)

(1) Javne službe se izvajajo na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(2) Javna služba se izvaja na naslednjih območjih:

1. območje zgornje Save, ki obsega porečje Save s pritoki od izvira Save Dolinke in izvira Save Bohinjke do sotočja s Soro, vključno s porečjem Sore;

2. območje srednje Save, ki obsega porečje Save s pritoki od sotočja s Soro do sotočja s Savinjo, brez Savinje, ter del porečja Kolpe do sotočja z Dolskim potokom;

3. območje spodnje Save, ki obsega porečje Save s pritoki od sotočja s Savinjo do državne meje z Republiko Hrvaško z vsemi pritoki, ter del porečja Kolpe od sotočja z Dolskim potokom do meje z Republiko Hrvaško in del porečja Sotle od sotočja z Bistrico do državne meje z Republiko Hrvaško;

4. območje Savinje, ki obsega porečje Savinje s pritoki, vključno z delom porečja Sotle od izvira do sotočja z Bistrico;

5. območje porečja Drave;

6. območje porečja Mure;

7. območje povodja Soče;

8. območje povodja jadranskih rek z morjem, razen območja Krajinskega parka Sečoveljske soline.

(3) Posamezna območja iz prejšnjega odstavka in njihove meje so določene v Prilogi 1 v merilu 1:1.000.000, ki je sestavni del te uredbe.

(4) Podrobneje so meje iz prejšnjega odstavka prikazane kot prostorski podatek v digitalni vektorski obliki, ki ga hrani agencija.

6. člen

(organizacija izvajanja javne službe)

(1) Javne službe po tej uredbi se izvajajo na podlagi podeljene koncesije ali v okviru javnega podjetja.

(2) Za izvajanje vseh nalog, del in storitev javne službe iz prvega odstavka 4. člena te uredbe se za posamezno območje iz drugega odstavka prejšnjega člena podeli koncesija enemu koncesionarju, razen v kolikor ni v nadaljevanju določeno drugače.

(3) Ne glede na določila prejšnjega člena se koncesija za izvajanje del in storitev čiščenja gladine celinskih voda ter preprečevanja onesnaženja vodnih in priobalnih zemljišč celinskih voda iz okvira javne službe zaradi naravnih in drugih nesreč podeli enemu koncesionarju na celotnem območju Republike Slovenije.

(4) Na območju spodnje Save od Suhadola do državne meje z Republiko Hrvaško, določenem s predpisi, ki opredeljujejo pogoje koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala Spodnje Save in način izvajanja javne službe urejanja voda na vplivnem območju energetskega izkoriščanja Spodnje Save, izvaja javne službe iz prvega odstavka 4. člena te uredbe javno podjetje, ustanovljeno na podlagi teh predpisov. Javne službe lahko javno podjetje izvaja s podizvajalci brez upoštevanja omejitev iz 25. člena te uredbe.

(5) Na območju Krajinskega parka Sečoveljske soline, določenem v skladu s predpisi, ki določajo Krajinski park Sečoveljske soline, vključno z vodnimi in priobalnimi zemljišči morja, izvaja javne službe na podlagi pogodbe iz sedmega odstavka 48. člena Zakona o vodah skladno s predpisi o vodah upravljavec parka, določen po predpisih o ohranjanju narave, in sicer po ceni, ki ne sme presegati cene koncesionarja na območju iz 8. točke drugega odstavka 5. člena te uredbe. Javne službe lahko upravljavec parka izvaja s podizvajalci brez upoštevanja omejitev iz 25. člena te uredbe. V pogodbi, ki se z upravljavcem parka kot uporabnikom vodne infrastrukture na območju parka sklene po sedmem odstavku 48. člena Zakona o vodah, se uredi tudi izvajanje nalog in obveznosti javne službe na območju parka in način njihovega financiranja.

(6) Kadar se vodna infrastruktura v skladu s prvim odstavkom 48. člena Zakona o vodah uporablja tudi za izvajanje vodne pravice za rabo voda ali za odvzem naplavin, izvaja naloge, dela in storitve vzdrževanja te vodne infrastrukture skladno s to uredbo in drugimi predpisi imetnik te vodne pravice na podlagi sedmega odstavka 48. člena Zakona o vodah. Ta določba se uporablja tudi za vzdrževanje vodnih in priobalnih zemljišč, namenjenih izvajanju vodne pravice za rabo voda ali za odvzem naplavin.

III. NAČIN IZVAJANJA GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB IN NJIHOVO FINANCIRANJE

7. člen

(cilji izvajanja javnih služb)

Z izvajanjem javnih služb se na območju Republike Slovenije v javnem interesu zagotavlja ohranjanje in uravnavanje vodnih količin, spremljanje stanja in varstvo pred škodljivim delovanjem voda, vključno z izvedbo izrednih ukrepov v času povečane stopnje ogroženosti, vzdrževanje vodne infrastrukture, vodnih ter priobalnih zemljišč, vodovarstveni nadzor in skrb za hidromorfološko stanje vodnega režima.

8. člen

(uporaba vodne infrastrukture)

(1) Za izvajanje javnih služb se uporablja vodna infrastruktura v lasti države skladno s predpisi, ki urejajo vode.

(2) Uporaba vodne infrastrukture iz prejšnjega odstavka je za izvajalca javne službe brezplačna v obsegu, kot je to potrebno za izvajanje javne službe.

(3) Izvajalec javne službe mora ravnati z naravnim in grajenim vodnim javnim dobrom v skladu s predpisi, ki urejajo vode, ter koncesijsko pogodbo.

9. člen

(način izvajanja)

(1) Izvajalec javne službe mora zagotoviti izvajanje teh javnih služb v vseh pogojih, ob vsakem času in pravočasno ter v obsegu, ki ga določi koncedent z letnim programom dela.

(2) Letni program dela pripravi agencija do oktobra predhodnega leta. Realizacijo plana pripravi koncesionar do konca marca za preteklo leto. Na podlagi tega agencija pripravi primerjavo in preveri odstopanja. V kolikor pride do sprememb del med letom, se pripravi dopolnitev letnega programa del.

(3) Pri izvajanju javne službe morajo biti upoštevane določbe predpisov, ki urejajo vode, varstva okolja, ohranjanja narave, ribištva in lovstva, urejanja prostora in graditve objektov, ki se nanašajo na dejavnost javnih služb.

10. člen

(naloge v zvezi z naravnimi nesrečami)

(1) Izvajalec javnih služb izvaja v primeru naravne nesreče zaradi škodljivega delovanja voda interventne ukrepe skladno z Zakonom o vodah in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(2) Za javne službe, ki se izvajajo na podlagi koncesije, se v koncesijski pogodbi podrobneje uredi tudi možnost opravljanja določenih del in storitev v primeru sanacije posledic naravne nesreče zaradi škodljivega delovanja voda in izrednega onesnaženja voda kot posledici naravne ali druge nesreče skladno z Zakonom o vodah in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(3) Če to terja obseg posledic naravne ali druge nesreče, zaradi katerega koncesionar ne more v celoti izvesti potrebnih interventnih ukrepov ali določenih del in storitev v primeru sanacije posledic naravne nesreče, lahko koncedent naroči izvedbo dela in storitve iz prejšnjega odstavka koncesionarjem, ki imajo koncesijo na drugih območjih iz 5. člena te uredbe.

(4) Koncedent lahko direktno naroči izvedbo interventnih ali sanacijskih del iz prejšnjega odstavka drugim koncesionarjem v primeru, ko obseg dela za 30% presega višino letnih sredstev, namenjenih izvajanju javne službe na območju koncesije, kjer je prišlo do naravne nesreče zaradi škodljivega delovanja voda.

(5) Naloge, dela in storitve iz tega člena se koncesionarju plačajo po pogodbi, po cenah, določenih v koncesijski pogodbi skladno z 22. členom te uredbe.

11. člen

(financiranje)

(1) Javne službe po tej uredbi se financirajo iz proračuna Republike Slovenije in drugih sredstev.

(2) Posamezna dela in gradnje v okviru javne službe lahko sofinancira lokalna skupnost ali druga pravna oziroma fizična oseba, če to ne ovira ali preprečuje izvajanja javne službe ali splošne rabe vodnega javnega dobra. Navedena financiranja morajo biti vključena v letni program dela, opredeljenem v 9. členu te uredbe.

(3) Za pridobitev in izvajanje koncesije po tej uredbi se ne plačuje koncesijska dajatev.

IV. KONCESIJA ZA JAVNE SLUŽBE

1. Opredelitev koncesije

12. člen

(predmet in območje posamezne koncesije)

(1) Predmet posamezne koncesije iz drugega odstavka 6. člena te uredbe je izvajanje javne službe na območjih, opredeljenih v drugem odstavku 5. člena te uredbe. Izjeme so opredeljene v tretjem in četrtem odstavku 6. člena te uredbe.

(2) Predmet koncesije iz tretjega odstavka 6. člena te uredbe je izvajanje del in storitev čiščenja gladine celinskih voda ter preprečevanja onesnaženja vodnih in priobalnih zemljišč celinskih voda iz okvira javne službe na celotnem območju Republike Slovenije.

(3) Na območju, opredeljenem v četrtem odstavku 6. člena te uredbe, izvaja javno službo javno podjetje v skladu s predpisi, ki opredeljujejo pogoje za izkoriščanje energetskega potenciala

Spodnje Save in način izvajanja javne službe urejanja voda na vplivnem območju energetskega izkoriščanja Spodnje Save.

(4) Na posameznem območju koncesije se podeli za obseg izvajanja javne službe iz prejšnjih odstavkov ena koncesija enemu koncesionarju.

(5) Isti koncesionar lahko pridobi več koncesij iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(6) V času trajanja koncesije za posamezno območje koncesije iz prvega in drugega odstavka tega člena ni dovoljeno podeliti druge koncesije po tej uredbi, razen v kolikor se druga koncesija podeli pred prenehanjem koncesijskega razmerja prejšnje koncesije zaradi zagotovitve nepretrganega izvajanja javne službe tako, da novi koncesionar začne izvajati koncesijo, ko jo preneha izvajati prejšnji koncesionar.

13. člen

(trajanje koncesije)

(1) Koncesija po tej uredbi se podeli za štiri leta (rok koncesije).

(2) Rok koncesije začne teči z dnem, določenem v koncesijski pogodbi. Če v koncesijski pogodbi ni določen začetek teka roka koncesije, začne ta rok teči naslednji dan po sklenitvi koncesijske pogodbe.

(3) Rok koncesije poteče s potekom istega dneva v istem mesecu v četrtem letu od dneva začetka teka roka koncesije.

14. člen

(druga dejavnost koncesionarja)

(1) Koncesionar lahko v roku koncesije opravlja druge dejavnosti, kolikor to ne ovira izvajanja nalog, ukrepov, del in storitev, ki so predmet koncesije.

(2) Če koncesionar izvaja druge dejavnosti, mora zagotoviti ločeno evidentiranje različnih dejavnosti skladno z zakonom, ki ureja preglednost finančnih odnosov in ločeno evidentiranje različnih dejavnosti, in predpisi, izdanimi za izvrševanje takega zakona.

2. Podelitev koncesije

15. člen

(postopek podelitve koncesije)

(1) Koncesija po tej uredbi se podeli v postopku sklenitve javnónaročniškega javno-zasebnega partnerstva po 27. členu Zakona o javno-zasebnem partnerstvu, in sicer z uporabo postopka s pogajanjem po predhodni objavi.

(2) Odločitev o izbiri koncesionarja v postopku oddaje javnega naročila po drugem odstavku 27. člena Zakona o javno-zasebnem partnerstvu in odločbo o podelitvi koncesije po četrtem odstavku 27. člena Zakona o javno-zasebnem partnerstvu sprejme oziroma izda vlada, postopek podelitve koncesije pa vodi ministrstvo.

(3) Strokovno komisijo imenuje minister skladno z 52. členom Zakona o javno-zasebnem partnerstvu.

(4) V razpisni dokumentaciji se za posamezno koncesijo določi predviden okvirni obseg posameznih vrst del in storitev javne službe v roku koncesije.

(5) Začetek postopka podelitve koncesije je dan objave oddaje javnónaročniškega javno-zasebnega partnerstva.

16. člen

(pogoji za koncesionarja)

(1) Kandidat mora izpolnjevati naslednje pogoje:

a. Pogoji glede osnovne sposobnosti:

– da kandidat ali njegov zakoniti zastopnik ni bil pravno-močno obsojen za kaznivo dejanje, določeno v prvem in drugem odstavku 42. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 128/06, 16/08 in 19/10; v nadaljnjem besedilu: Zakon o javnem naročanju);

– da kandidat ni v postopku prisilne poravnave, stečaja ali likvidacije, da z njegovimi posli iz drugih razlogov ne upravlja

sodišče, da ni opustil poslovne dejavnosti ali ni v katerem koli podobnem položaju;

– da proti kandidatu ni uveden postopek stečaja, likvidacije ali prisilne poravnave v skladu s predpisi;

– da kandidat ni bil s pravnomočno sodbo v katerikoli državi obsojen za prestop v zvezi z njegovim poklicnim ravnanjem;

– da je kandidat izpolnjeval obveznosti v zvezi s plačili prispevkov za socialno varnost v skladu z zakonskimi določbami države, kjer ima sedež, ali določbami Republike Slovenije;

– da je kandidat izpolnjeval obveznosti v zvezi s plačili davkov v skladu z zakonskimi določbami države, kjer ima sedež, ali določbami Republike Slovenije;

– da kandidat pri dajanju informacij, zahtevanih v skladu z določbami 41. do 49. člena Zakona o javnem naročanju, v tem ali predhodnih postopkih, ni namerno podal zavajajoče razlage ali teh informacij ni zagotovil;

– da je kandidat registriran za dejavnost gradnje vodnih objektov (za osebe, registrirane v Republiki Sloveniji za dejavnost 42.910 Gradnja vodnih objektov iz Priloge 1 Uredbe o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07 in 17/08).

b. Tehnični pogoji:

– kandidat mora razpolagati s splošno in specialno opremo najmanj v obsegu, kot je to potrebno za izvajanje javne službe na posameznem območju koncesije;

– kandidat mora razpolagati z informacijsko in programsko opremo za izvajanje javne službe na posameznem območju koncesije;

– kandidat mora razpolagati z ustreznimi poslovnimi prostori, strojnimi bazami – obrati, deponijami in drugimi skladiščnimi prostori, ki omogočajo izvajanje koncesije po tej uredbi.

Oprema iz prve in druge alineje te točke ter poslovni prostori, strojne baze – obrati, deponije in drugi skladiščni prostori iz te točke se za posamezno območje koncesije določijo v razpisni dokumentaciji.

c. Kadrovske pogoji:

– kandidat mora imeti v delovnem razmerju s polnim delovnim časom ustrezno število strokovnih delavcev z delovnimi izkušnjami s področja izvajanja javne službe urejanja voda;

– kandidat mora imeti v delovnem razmerju s polnim delovnim časom ustrezno število operativnih delavcev z delovnimi izkušnjami s področja izvajanja javne službe urejanja voda.

Minimalno število delavcev iz te točke ter njihova potrebna izobrazba in delovne izkušnje se za posamezno območje koncesije določijo v razpisni dokumentaciji.

d. Reference:

Kandidat za koncesijo na območju koncesije iz drugega odstavka 6. člena te uredbe je moral v zadnjih najmanj petih letih pred objavo podelitve koncesije po tej uredbi kakovostno in v okviru projektne in druge dokumentacije pravočasno v okviru pogodbenih rokov sam in brez podizvajalcev izvesti vzdrževalna dela na vodni infrastrukturi, vodnih in priobalnih zemljiščih vsaj v naslednjem obsegu:

– tekoča vzdrževalna dela, katerih posamezna vrednost presega 2.500 eurov na istem delovišču v najmanj skupni vrednosti in najmanjšem skupnem številu delovišč, kot je to določeno za posamezno območje koncesije iz drugega odstavka 6. člena te uredbe v razpisni dokumentaciji, in

– investicijska vzdrževalna dela, katerih posamezna vrednost presega 5.500 eurov na istem delovišču v najmanj skupni vrednosti in najmanjšem skupnem številu delovišč, kot je to določeno za posamezno območje koncesije iz drugega odstavka 6. člena te uredbe v razpisni dokumentaciji.

Kandidat za koncesijo na območju koncesije iz tretjega odstavka 6. člena te uredbe je moral v zadnjih najmanj petih letih pred objavo podelitve koncesije po tej uredbi kakovostno in v okviru projektne in druge dokumentacije pravočasno v okviru pogodbenih rokov sam in brez podizvajalcev izvesti ukrepe zaradi onesnaženja vodnih in priobalnih zemljišč v skupni vrednosti, ki je za območje koncesije iz tretjega odstavka 6. člena te uredbe določena v razpisni dokumentaciji.

Za objekte vodne infrastrukture štejejo objekti iz tabele, ki je priloga Pravilnika o določitvi vodne infrastrukture (Uradni list RS, št. 46/05).

Za redna vzdrževalna dela na vodnih in priobalnih zemljiščih in vodni infrastrukturi štejejo vsa vzdrževalna dela iz 8. člena ter 23. do 26. člena Pravilnika o vrstah in obsegu nalog obveznih državnih gospodarskih javnih služb urejanja voda (Uradni list RS, št. 57/06).

Za investicijska vzdrževalna dela na vodni infrastrukturi štejejo vsa vzdrževalna dela iz 9. člena Pravilnika o vrstah in obsegu nalog obveznih državnih gospodarskih javnih služb urejanja voda.

e. Ekonomski pogoji:

– kandidat mora biti finančno in poslovno sposoben, tako da ima bonitetno oceno Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve najmanj SB5, oziroma primerljivo bonitetno oceno druge ustrezne organizacije;

– kandidat ni imel v zadnjih šestih mesecih pred začetkom postopka podelitve koncesije blokiranega nobenega od svojih transakcijskih računov;

– da ima kandidat poravnane zapadle obveznosti do dobaviteljev blaga, podizvajalcev in kooperantov;

– da je v obdobju zadnjih dveh let pred začetkom postopka podelitve koncesije kandidat pravočasno izpolnil vse zapadle nesporne obveznosti do koncedenta iz koncesijskega razmerja za izvajanje javne službe;

– kandidat mora imeti v zadnjih petih zaključenih poslovnih letih pred objavo podelitve koncesije po tej uredbi letni prihodek vsaj v višini, ki je za posamezno območje koncesije določena v razpisni dokumentaciji.

(2) Pogoje iz točk a., b. in c. prejšnjega odstavka mora izpolnjevati koncesionar tudi ves čas teka roka koncesije.

(3) Način dokazovanja pogojev iz prejšnjega odstavka se določi v razpisni dokumentaciji.

17. člen

(skupna vloga več oseb)

(1) Vlogo za koncesijo (v nadaljnjem besedilu: vloga) lahko predloži tudi konzorcij. Ista pravna ali fizična oseba lahko sodeluje kot član konzorcija le pri eni skupni vlogi. Če ista pravna ali fizična oseba sodeluje na več vlogah, je vsaka taka vloga nepravilna.

(2) Kadar predloži skupno vlogo konzorcij, mora biti vlogi priložena sklenjena pogodba o ureditvi medsebojnih razmerij v zvezi z izvajanjem koncesije, iz katere mora biti razvidno najmanj:

– kdo so člani konzorcija ter datum vstopa in izstopa posameznega člana iz konzorcija;

– ime vodilnega člana konzorcija ali drug podatek, s pomočjo katerega lahko sporočila v zvezi z izvajanjem koncesije koncedent pošilja le eni osebi z učinkom za vse člane konzorcija;

– obveznost v zvezi z zahtevano ustanovitvijo projektne podjetja iz četrtega odstavka tega člena, če je ta zahteva določena v javnem razpisu;

– ureditev medsebojnih pravic in obveznosti med člani konzorcija v zvezi z izvajanjem koncesije;

– medsebojna zaveza članov konzorcija, da za obveznosti koncesionarja po koncesijski pogodbi odgovarjajo solidarno, tudi v primeru, da po četrtem odstavku tega člena ustanovijo projektno podjetje za izvajanje koncesije.

(3) V primeru skupne vloge članov konzorcija morajo pogoje iz točke a. in prve do četrte alinee točke e. prvega odstavka prejšnjega člena izpolnjevati vse osebe, ki so vložile tako vlogo, ostale pogoje pa lahko izkazujejo skupaj člani konzorcija, navedeni v vlogi.

(4) V javnem razpisu se določi, da morajo v primeru, da bo skupna vloga konzorcija izbrana kot najugodnejša, člani konzorcija pred sklenitvijo koncesijske pogodbe ustanoviti posebno gospodarsko družbo (projektno podjetje), katerega

družbeniki so vsi člani konzorcija in katerega edina dejavnost je izvajanje koncesije na posameznem območju koncesije, s katero v skladu s tretjim odstavkom 38. člena Zakona o javno-zasebnem partnerstvu koncedent sklene koncesijsko pogodbo. Projektno podjetje mora pred začetkom izvajanja koncesije in ves čas izvajanja koncesije izpolnjevati pogoje iz točk a., b. in c. prvega odstavka prejšnjega člena, kot so predpisani za koncesionarja.

18. člen

(merila za izbiro)

(1) Merila za izbiro koncesionarja so:

– najnižje izhodiščne cene za strojne storitve, transportna sredstva, transportne razdalje in osnove za plače, ki predstavljajo največ 50% skupnega števila točk;

– boljša tehnična opremljenost in boljše razpolaganje s strojnimi bazami – obrati, deponijami in drugimi skladiščnimi prostori, ki predstavlja največ 15% skupnega števila točk – tehnični pogoji iz 16. člena te uredbe;

– boljša kadrovska usposobljenost, ki predstavlja največ 15% skupnega števila točk – kadrovske pogoji iz 16. člena te uredbe;

– reference, ki predstavljajo največ 20% skupnega števila točk – reference iz 16. člena te uredbe.

(2) Vrste postavk izhodiščnih cen in osnov za plače iz prve alinee prejšnjega odstavka in njihove relativne uteži se določijo v razpisni dokumentaciji. Število točk za posamezno postavko se določi tako, da najnižja cena v okviru postavke prinese največje možno število točk, ostale ponujene cene pa nižje število točk sorazmerno s tem, koliko so višje od najnižje ponujene cene. Merilo za izbiro po tem odstavku je vsota točk posameznih postavk.

(3) Merilo boljša tehnična opremljenost in boljše razpolaganje s strojnimi bazami – obrati, deponijami in drugimi skladiščnimi prostori iz druge alinee prvega odstavka tega člena se ugotavlja glede na obseg in okoljsko sprejemljivost določene vrste tehnične opremljenosti in prostorov, strojnih baz – obratov, deponij in drugih skladiščnih prostorov, s katerimi razpolaga kandidat za koncesijo za izvajanje del rednega vzdrževanja na posameznem območju koncesije in za katere se obveže, da jih bo dejansko uporabljal na posameznem območju koncesije. Glede obsega se upoštevajo le oprema in prostori, ki presegajo minimalno tehnično opremljenost iz točke b. prvega odstavka 16. člena te uredbe, glede boljše okoljske sprejemljivosti pa tudi oprema, ki spada v okvir minimalne tehnične opremljenosti. Višje število točk prejme kandidat za koncesijo, ki ponudi več tehnične opreme in prostorov ter okoljsko bolj sprejemljivo tehnično opremo. Vrsta tehnične opreme in način ugotavljanja njene okoljske sprejemljivosti, opisi strojnih baz – obratov, deponij in drugih skladiščnih prostorov ter število točk, s katerimi se to merilo ovrednoti, se določi v razpisni dokumentaciji.

(4) Merilo boljša kadrovska usposobljenost iz tretje alinee prvega odstavka tega člena se ugotavlja glede na število strokovnih in operativnih delavcev, ki so v rednem delovnem razmerju pri kandidatu in njihovo strokovno usposobljenostjo ter osebnih referenc in za katere se obveže, da bodo dejansko delali na posameznem območju koncesije. Upoštevajo se le zaposleni delavci, ki presegajo minimalne kadrovske pogoje iz točke c. prvega odstavka 16. člena te uredbe. Višje število točk prejme kandidat za koncesijo, ki ima več in bolj usposobljene delavce. Število in usposobljenost delavcev in število točk, s katerimi se ovrednoti, se določi v razpisni dokumentaciji.

(5) Merilo referenc iz četrte alinee prvega odstavka tega člena se ugotavlja glede na preseganje minimalno določene vrednosti referenc za posamezno območje koncesije, kot je določeno v točki d. prvega odstavka 16. člena te uredbe. Višje število točk prejme kandidat, ki ponudi več referenc. Število točk, s katerimi se ovrednotijo reference, se določi v razpisni dokumentaciji.

(6) Število točk posamezne vloge se določi tako, da se število točk po vseh merilih posamezne vloge sešteje, pri

čemer število točk pri posameznem merilu ne sme presegati najvišjega števila točk posameznega merila v skupnem številu točk, kot je določeno v prvem odstavku tega člena.

(7) Najugodnejša je vloga z najvišjim seštevkom iz prejšnjega odstavka.

3. Koncesijsko razmerje

19. člen

(koncesijska pogodba)

(1) Po dokončnosti odločbe o podelitvi koncesije sklene koncedent z izbranim kandidatom koncesijsko pogodbo za vsako območje posebej.

(2) O sklenitvi koncesijske pogodbe odloči vlada.

(3) Za Republiko Slovenijo kot koncedenta podpiše koncesijsko pogodbo po pooblastilu vlade minister.

(4) Če v skladu s šestim odstavkom 58. člena Zakona o javno-zasebnem partnerstvu odločba o podelitvi koncesije preneha veljati, ker v roku njene veljave ni bila sklenjena koncesijska pogodba, lahko vlada izda odločbo o podelitvi koncesije naslednjemu na ocenjevalni lestvici in z njim sklene koncesijsko pogodbo.

20. člen

(vsebina in izvajanje koncesijske pogodbe)

(1) S koncesijsko pogodbo koncedent in koncesionar uredita vsa medsebojna razmerja v zvezi s koncesijo, tveganja, ki jih nosi posamezna pogodbeno stranka, in druga vprašanja, ki jih mora urediti koncesijska pogodba po zakonu, ki ureja gospodarske javne službe.

(2) V koncesijski pogodbi so določeni tudi pogoji glede poročanja koncesionarjev o izvedenih delih in za to porabljenih sredstvih. Specifikacija porabe sredstev mora biti opredeljena tako na ravni posameznega vodnega objekta kot tudi na ravni celotnega območja, na katerem se izvaja javna služba. Poročilo o porabi sredstev je javno dostopno.

(3) V koncesijski pogodbi se določijo tudi pogodbene kazni za primer kršitev obveznosti koncesionarja.

(4) V koncesijski pogodbi se za posamezno koncesijo določi predviden okvirni obseg posameznih vrst del in storitev javne službe v roku koncesije.

(5) Na podlagi koncesijske pogodbe in v skladu z letnim programom dela sklepata koncedent in koncesionar po petem odstavku 32. člena Zakona o javnem naročanju letne, po potrebi pa tudi druge pogodbe za izvedbo posameznih del v okviru javne službe po cenah, določenih v koncesijski pogodbi. Letne in druge izvedbene pogodbe v imenu koncedenta sklene predstojnik agencije.

21. člen

(cene del in storitev)

(1) Cene del in storitev koncesionarja se izračunajo na podlagi izhodiščnih cen strojnih in transportnih storitev ter osnov za plače iz drugega odstavka 18. člena te uredbe, kot so določene v koncesijski pogodbi na podlagi najugodnejše vloge in postopka pogajanj, ter Standardiziranih opisov in normativov za vodnogospodarska dela, upošteva je kalkulativne elemente iz teh opisov in normativov.

(2) Standardizirani opisi in normativi za vodnogospodarska dela so sestavni del koncesijske pogodbe in se v teku pogodbe ne smejo spremenjati, razen če pride pri posameznih delih do bistvenih sprememb v tehnologiji izvajanja del in če s tem soglašata obe strani.

(3) Izhodiščne cene in urne postavke iz prvega odstavka tega člena se lahko spremenijo le, če se cene industrijskih proizvodov pri proizvajalcih, ki jih objavi Statistični urad Republike Slovenije, na letni ravni spremenijo za več kot 2%, pri čemer sprememba izhodiščnih cen in urnih postavk ne sme presegati 80% spremembe cen industrijskih proizvodov pri proizvajalcih. Osnove za plače iz prvega odstavka tega člena se lahko spremenijo, če se zaradi spremembe kolektivne pogodbe, ki velja

za gradbeništvo, spremenijo elementi za obračun plač tako, da se koncesionarju strošek za plače poveča za več kot 2%.

(4) Koncesionar mora za biomaso, ki jo pridobi zaradi izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe, narediti načrt nadaljnje uporabe te biomase kot obnovljivega vira energije. Prodana ali za lastne potrebe uporabljena biomasa mora v največji možni meri kriti stroške odvzema, potrebnih transportov in deponij, ki morajo biti izvedeni na gospodaren način in z najboljšo razpoložljivo tehnologijo in niso strošek, ki se koncesionarju prizna po tej uredbi. Za ostala sredstva, pridobljena iz prodaje ali po tržni vrednosti ocenjene biomase, če jo uporablja za lastne potrebe, pa izvesti sorazmerno več vzdrževalnih del po tej uredbi po veljavnih cenah.

22. člen

(garancija)

Koncesionar mora za vsako leto za obseg in vrednost del, opredeljenih v letni pogodbi, iz petega odstavka 20. člena te uredbe najkasneje 30 dni po sklenitvi letne pogodbe predložiti koncedentu nepogojno, nepreklicno in na prvi pisni poziv vnovčljivo bančno garancijo za dobro izvedbo del v višini 10% od letne vrednosti del in v trajanju še eno leto po dokončanih delih.

23. člen

(zavarovanja)

(1) Najkasneje v 30 dneh po sklenitvi koncesijske pogodbe mora koncesionar skleniti zavarovanje za škodo, ki bi jo z izvajanjem javne službe povzročil koncedentu ali tretji osebi.

(2) Podrobneje se uredi obveznost zavarovanja odgovornosti koncesionarja v koncesijski pogodbi.

24. člen

(prenos koncesije)

(1) Koncesionar (odstopnik koncesije) sme pravice in obveznosti iz koncesijske pogodbe ali njenega dela prenesti na novega koncesionarja (prevzemnik koncesije) le s predhodnim dovoljenjem vlade. Ta določba se uporablja tudi za prenos koncesije na univerzalne pravne naslednike koncesionarja.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda na zahtevo odstopnika oziroma prevzemnika koncesije, v kateri mora biti izkazano, da sta odstopnik in prevzemnik koncesije uredila medsebojna razmerja v zvezi s prenosom koncesije.

(3) Vlada lahko zavrne izdajo dovoljenja za prenos v primeru, da:

– prevzemnik koncesije ne izpolnjuje pogojev za pridobitev in izvrševanje koncesije;

– je izpolnjen kateri od pogojev za odvzem koncesije iz 31. člena te uredbe;

– ni zagotovljeno, da bo odstopnik koncesije predal prevzemniku koncesije vso dokumentacijo v zvezi z izvajanjem javne službe, ki jo ima;

– če obstojijo druge okoliščine, zaradi katerih je mogoče utemeljeno sklepati, da prevzemnik koncesije ne bo pravilno in učinkovito izpolnjeval koncesije.

(4) Če se na prevzemnika koncesije prenaša koncesijska pogodba, ki je sklenjena s projektnim podjetjem ali s člani konzorcija, je potrebno pred dovoljenjem vlade pridobiti soglasje vseh članov konzorcija.

(5) Po dokončnosti dovoljenja za prenos koncesije koncedent in prevzemnik koncesije skleneta koncesijsko pogodbo pod enakimi pogoji, kot je sklenjena prvotna koncesijska pogodba, in za preostali čas trajanja koncesije po prvotni koncesijski pogodbi, prvotna koncesijska pogodba pa se sporazumno razveže.

25. člen

(podizvajalci)

(1) Če namerava koncesionar oddati določena dela v okviru koncesije podizvajalcem, mora navesti dela, ki jih bo oddal, in podizvajalce v svoji vlogi za pridobitev koncesije.

(2) Če koncesionar odda dela drugemu podizvajalcu po podpisu koncesijske pogodbe, mora agencija s tem predhodno soglašati.

(3) Podizvajalci morajo izpolnjevati pogoje iz točke a. prvega odstavka 16. člena te uredbe.

(4) Za delo podizvajalcev odgovarja koncedentu koncesionar, kot da bi ga opravljal sam.

(5) Skupna vrednost del podizvajalcev je lahko največ 25% okvirne vrednosti del po koncesijski pogodbi.

4. Nadzor nad izvajanjem koncesije

26. člen

(nadzor)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem javne službe izvaja Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in prostor.

27. člen

(spremljanje izvajanja koncesije)

(1) Spremljanje izvajanja koncesije po tej uredbi izvaja agencija.

(2) Koncesionar je agenciji dolžan omogočiti spremljanje izvajanja koncesije, ki ga opravlja v skladu s to uredbo in drugimi predpisi, in uradnim osebam agencije predložiti vso potrebno dokumentacijo v zvezi z izvajanjem koncesije, zagotoviti sodelovanje odgovornih oseb koncesionarja, dajati informacije v zvezi z izvajanjem koncesije in omogočiti vpogled v poslovne knjige in evidence v zvezi z izvajanjem koncesije.

(3) Spremljanje izvajanja koncesije se lahko izvaja v prostorih koncesionarja in na območju podeljene koncesije. Na zahtevo koncedenta je koncesionar dolžan omogočiti tudi stalno spremljanje nad izvajanjem določenih del iz okvira te javne službe.

(4) Spremljanje izvajanja koncesije obsega pregled finančnega poslovanja v zvezi s koncesijo, spremljanje ustreznosti uporabe sredstev za izvajanje dejavnosti, kakor tudi izvajanja dejavnosti glede obsega in časovne razporeditve izvedenih del, njihove kvalitete ter drugih značilnosti.

(5) Spremljanje izvajanja koncesije je lahko napovedano ali nenapovedano in mora potekati tako, da ne ovira rednega izvajanja koncesije. Praviloma se opravlja v poslovnem času koncesionarja. Oseba, ki spremlja izvajanje koncesije, se izkaže s pooblastilom koncedenta in je dolžna podatke o poslovanju koncesionarja obravnavati kot poslovno skrivnost.

(6) Če agencija pri spremljanju izvajanja koncesije ugotovi nepravilno ali nestrokovno ravnanje izvajalca javne službe, lahko predlaga vladi izdajo odločbe iz 31. člena te uredbe, ali v okviru svojih pristojnosti in nalog ukrene, kar je potrebno, da se nepravilnosti in nestrokovnosti odpravijo.

(7) Natančneje se spremljanje opredeli v koncesijski pogodbi.

5. Prenehanje koncesije

28. člen

(prenehanje koncesijskega razmerja)

(1) Koncesijsko razmerje preneha:

- zaradi prenehanja koncesijske pogodbe;
- zaradi prenehanja koncesionarja;
- zaradi stečaja koncesionarja;
- z odvzemom koncesije zaradi kršitev koncesionarja.

(2) Ob prenehanju koncesijskega razmerja je dolžan dotedanji koncesionar nemudoma izročiti koncedentu vso dokumentacijo v zvezi z izvajanjem javne službe, ki jo ima. Podrobneje se način izvajanja te obveznosti koncesionarja uredi v koncesijski pogodbi.

29. člen

(prenehanje koncesijske pogodbe)

(1) Koncesijska pogodba preneha z dnem poteka roka koncesije.

(2) Koncesijska pogodba preneha zaradi bistvene kršitve z odpovedjo pogodbi zveste stranke. Podrobneje se odpoved zaradi kršitve pogodbe uredi v koncesijski pogodbi.

(3) Stranki koncesijske pogodbe se lahko med trajanjem pogodbe kadarkoli sporazumeta o prenehanju pogodbe. Pogodbena stranka, ki želi sporazumno prenehanje pogodbe, da drugi pogodbeni stranki pobudo, ki vsebuje najmanj predlog pogojev in rok za prenehanje pogodbe z obrazložitvijo. Pobuda mora biti dana v pisni obliki.

30. člen

(prenehanje koncesionarja)

(1) Koncesijsko razmerje preneha s prenehanjem koncesionarja, če nima univerzalnega pravnega naslednika.

(2) V primeru univerzalnega pravnega naslednika koncesionarja koncesijsko razmerje ne preneha, pač pa se prenese na pravnega naslednika skladno z določbami 24. člena te uredbe.

(3) Koncesijsko razmerje preneha z dnem, ko po zakonu nastanejo pravne posledice začetka stečajnega postopka. Na tehnični opremi in drugih sredstvih koncesionarja, namenjenih izvajanju koncesije, ima koncedent izločitveno pravico, določeno z 81. členom Zakona o javno-zasebnem partnerstvu.

(4) V primeru, da je koncesionar konzorcij, zaradi prenehanja enega ali več članov konzorcija ali uvedbe stečaja nad njimi koncesijsko razmerje ne preneha, če lahko ostali člani konzorcija izvajajo koncesijo.

31. člen

(odvzem koncesije)

(1) Vlada z odločbo odvzame koncesijo zaradi kršitev koncesionarja, če koncesionar:

- ne začne z izvajanjem koncesije v roku, dogovorjenem s koncesijsko pogodbo;
- po lastni krivdi ne izvaja koncesije in zato ogrožena varnost ljudi in premoženja večje vrednosti;
- pri izvajanju koncesije koncedentu, uporabnikom ali tretjim osebam namenoma ali iz hude malomarnosti povzroči škodo;
- če ne izpolnjuje več pogojev za izvajanje koncesije, kot to zahteva drugi odstavek 16. člena te uredbe;
- krši določbe te uredbe in drugih predpisov, ki urejajo način izvajanja koncesije;
- ne ravna v skladu z navodili agencije, ki jih izvaja v okviru spremljanja koncesije;
- ne ravna v skladu z dokončnimi odločbami, izdanimi v okviru inšpekcijskega nadzora ali drugega nadzora državnega organa nad koncesionarjem pri izvajanju koncesije.

(2) Odvzem koncesije je mogoč ne glede na to, ali predstavljajo navedene kršitve bistveno kršitev koncesijske pogodbe.

(3) Agencija pisno opozori koncesionarja na kršitve, ki so razlog za odvzem koncesije, mu določi primeren rok za odpravo kršitev in ga opozori, da bo v nasprotnem primeru uvedla postopek odvzema koncesije.

(4) V primeru, da je koncesionar projektno podjetje ali konzorcij, kršitev posameznega člana konzorcija večja za kršitev koncesionarja.

32. člen

(nadaljevanje izvajanja javne službe)

(1) Če v primeru prenehanja koncesije ni podeljena nova koncesija ali ni drugače zagotovljeno, da bi bile javne službe nepretrgano izvajane na določenem koncesijskem območju, mora dotedanji koncesionar izvajati na tem območju te javne službe pod pogoji dotedanjega koncesijskega razmerja do podelitve nove koncesije, vendar največ 12 mesecev.

(2) Če je koncesijsko razmerje prenehalo iz razlogov, zaradi katerih dotedanji koncesionar ne more več nadaljevati izvajanja javne službe po prejšnjem odstavku (odvzem koncesije).

sije, stečaj koncesionarja ...), sklene agencija pogodbo za izvajanje nujnih del v okviru te gospodarske javne službe z enim od koncesionarjev na drugih območjih koncesije. Za sklenitev te pogodbe se uporabljajo določbe o oddaji javnega naročila v primeru, ko je okvirni sporazum sklenjen z več gospodarskimi subjekti.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

33. člen

(rok objave razpisa)

Ministrstvo mora objaviti javni razpis za podelitev koncesij najkasneje tri mesece po uveljavitvi te uredbe.

34. člen

(podaljšanje veljavnosti pogodbe)

(1) Gospodarska družba, ki ima ob uveljavitvi te uredbe sklenjeno koncesijsko pogodbo za izvajanje javne službe na posameznem območju koncesije oziroma veljaven aneks za koledarsko leto, v katerem stopi v veljavo ta uredba, opravlja delo po tej pogodbi oziroma aneksu do 31. 12. 2011. Ta določba se ne uporablja za primer, da je za posamezno območje izbran isti koncesionar, ki ne podpiše koncesijske pogodbe v roku, določenem z odločbo o podelitvi koncesije.

(2) V aneksu, s katerim se po prejšnjem odstavku podaljša veljavnost koncesijske pogodbe, se določi, da mora dosedanji koncesionar izročiti koncedentu vso dokumentacijo v zvezi z izvajanjem javne službe, ki jo ima.

35. člen

(prenehanje)

Z dnem uveljavitve te uredbe prenehata veljati Uredba o načinu opravljanja obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda (Uradni list RS, št. 42/03, 121/04 in 67/05) in Uredba o koncesiji za opravljanje obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda (Uradni list RS, št. 42/03, 121/04 in 67/05).

36. člen

(uveljavitev)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-61/2010

Ljubljana, dne 30. decembra 2010

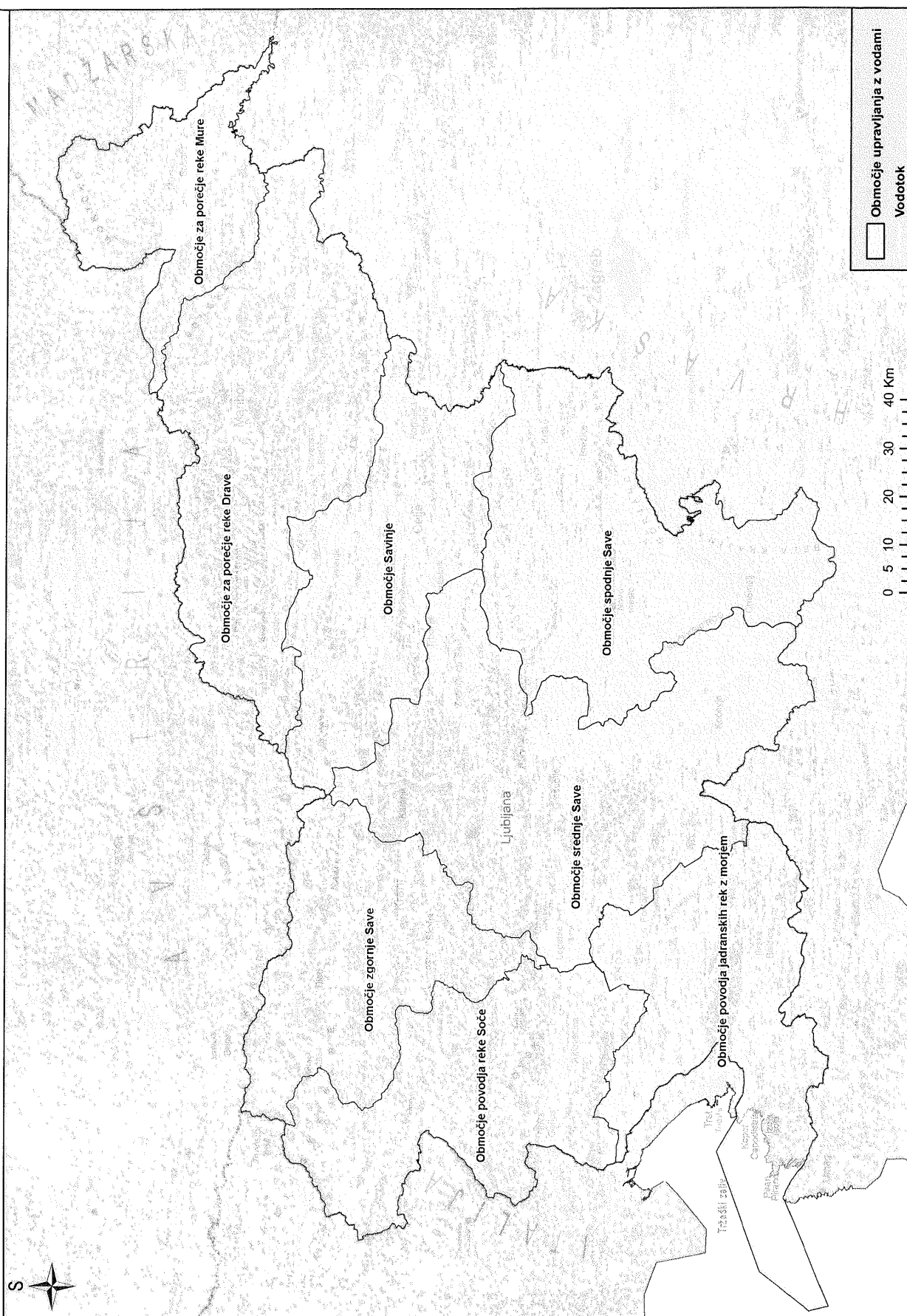
EVA 2010-2511-0118

Vlada Republike Slovenije

Borut Pahor l.r.

Predsednik

Območja, za katera se podeli koncesija za javne službe urejanja voda

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

5732.	Zakon o cestah (ZCes-1)	16849
5733.	Zakon o pravilih cestnega prometa (ZPrCP)	16876
5734.	Zakon o voznikih (ZVoz)	16905

VLADA

5763.	Uredba o načinu izvajanja obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda in o koncesijah teh javnih služb	16981
-------	--	-------

MINISTRSTVA

5735.	Pravilnik o dovoljenju za promet z zdravilom za uporabo v humani medicini	16930
5736.	Pravilnik o načinu izvajanja pooblastil pooblaščenih uradnih oseb carinske službe	16939
5737.	Pravilnik o načinu plačevanja, razporejanja in sporočanja podatkov obveznih dajatev in drugih javno-finančnih prihodkov	16944
5738.	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o vsebini in obliki obračuna davčnih odtegljajev ter o načinu predložitve davčnemu organu	16953

DRUGI DRŽAVNI ORGANI
IN ORGANIZACIJE

5739.	Navodilo o predložitvi letnih poročil pravnih oseb javnega prava	16954
5740.	Navodilo o spremembah Navodila o predložitvi letnih poročil in drugih podatkov gospodarskih družb, zadrug in samostojnih podjetnikov posameznikov	16955
5741.	Navodilo o spremembah Navodila o predložitvi letnih poročil društev	16956
5742.	Navodilo o spremembah Navodila o predložitvi letnih poročil nepridobitnih organizacij – pravnih oseb zasebnega prava	16956
5743.	Akt o določitvi omrežnine za distribucijsko omrežje zemeljskega plina na geografskem območju Občine Radovljica, Občine Slovenska Bistrica, Občine Komenda, Občine Vodice, Občine Beltinci, Občine Trzin, Občine Turnišče, Občine Slovenske Konjice, Občine Gornja Radgona, Občine Cerklje na Gorenjskem in Občine Odranci	16957
5744.	Akt o določitvi omrežnine za distribucijsko omrežje zemeljskega plina na geografskem območju Občine Domžale, Občine Trzin in Občine Mengeš	16959
5745.	Akt o spremembi Akta o metodologiji za določitev omrežnine in kriterijih za ugotavljanje upravičenih stroškov za prenosno omrežje zemeljskega plina	16960

DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE

5746.	Sklep o določitvi članarine OOO Ljubljana Vič za leto 2011	16961
5747.	Aneks h Kolektivni pogodbi za kemično in gumarsko industrijo Slovenije	16961

OBČINE

BENEDIKT

5748.	Sklep o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2011	16962
-------	---	-------

CELJE

5749.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Mestne občine Celje za leto 2010 (2)	16962
5750.	Sklep o začasnem financiranju Mestne občine Celje v obdobju januar–marec 2011	16963
5751.	Obvezna razlaga Odloka o zazidalnem načrtu »Gospodarska cona Vzhodne Trnovlje I«	16965
5752.	Obvezna razlaga Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Košnice	16965
5753.	Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Ljubečna - Vigrad	16966
5754.	Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu TPC ob Vojašnici	16968
5755.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Bežigrad – Bukovžlak in Vrhe	16973
5756.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu »Zgornja Hudinja – Topličanec«	16974
5757.	Sklep o ukinitvi statusa zemljišč v splošni rabi v k. o. Brezova, k. o. Medlog in k.o. Ostrožno	16977

ČRNA NA KOROŠKEM

5758.	Sklep o vrednosti točke za odmero davka na premoženje za leto 2011	16978
5759.	Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Črna na Koroškem v letu 2011	16978
5760.	Sklep o določitvi cen programov vzgoje in varstva predšolskih otrok v vrtcu Črna na Koroškem in Žerjav za leto 2011	16978

DOBJE

5761.	Sklep o uskladitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Dobje za leto 2011	16979
-------	---	-------

GROSUPLJE

5762.	Sklep o začasnem financiranju Občine Grosuplje v obdobju januar–marec 2011	16979
-------	--	-------

Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 22/10

VSEBINA

159.	Zakon o ratifikaciji Konvencije o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah in Protokola o spremembi Konvencije o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah (MKMPDZ)	1953
160.	Zakon o ratifikaciji Okvirnega sporazuma o obsežnem partnerstvu in sodelovanju med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Indonezijo na drugi strani s sklepno listino (MIDOPS)	1968
161.	Zakon o ratifikaciji Sporazuma o sedežu med Vlado Republike Slovenije in Agencijo za sodelovanje energetskih regulatorjev (MSASER)	1999
162.	Uredba o ratifikaciji Sporazuma o uvajanju svetovnih tehničnih predpisov za cestna vozila, opremo in dele, ki se lahko vgradijo in/ali uporabljajo v/na cestnih vozilih	2006
163.	Uredba o ratifikaciji Sporazuma o upravljanju zaostalih plačil med Kraljevino Belgijo, Republiko Bolgarijo, Češko republiko, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Republiko Estonijo, Helensko Republiko, Kraljevino Španijo, Francosko Republiko, Irsko, Italijansko republiko, Republiko Ciper, Republiko Latvijo, Republiko Litvo, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Republiko Madžarsko, Malto, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Republiko Poljsko, Portugalsko republiko, Romunijo, Republiko Slovenijo, Slovaško republiko, Republiko Finsko, Kraljevino Švedsko, Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irsko in Evropsko investicijsko banko, ki ureja postopke plačil in povračil iz garancij držav članic v korist Evropske investicijske banke	2020
164.	Uredba o ratifikaciji Garancijske pogodbe med Kraljevino Belgijo, Republiko Bolgarijo, Češko republiko, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Republiko Estonijo, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Irsko, Italijansko republiko, Republiko Ciper, Republiko Latvijo, Republiko Litvo, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Republiko Madžarsko, Malto, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Republiko Poljsko, Portugalsko republiko, Romunijo, Republiko Slovenijo, Slovaško republiko, Republiko Finsko, Kraljevino Švedsko, Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irsko in Evropsko investicijsko banko o posojilih, ki jih Evropska investicijska banka da za investicijske projekte v afriških, karibskih in pacifiških državah ter v čezmorskih državah in ozemljih	2031

